

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

4
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τὸ παλαι μὲν, παρ' Ἐμμανήλ τοῦ
γλυζνίε, τυπωθὲν. νυν δ' ἐ, ᾠδᾶ
Ἀντωνίου τοῦ πινέλου, τοῖς ἴσοις
τύποις μετοτυπωθὲν.

Καὶ ἠμελῶς διορθωθὲν, παρὰ Θεοφάνους Γε-
ρομονάρχου Ξενακίου, τοῦ κυρείου. Ἀκροατοῦ
τοῦ πανιερωτάτου, Ἐσφοτάτου, Μρῶ-
πολίτου Φιλαδελφείας, κυρίου
Γαβριήλ, τοῦ σεβήρου, καὶ
Ἰακώβου Πατριαρ-
χεοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἡ πανιερώτατη ἢ σοφώτατη Μητροπολίτη Φιλαδέλφειας, κύριε Γαβριήλ.
Τῷ σε βήρω, τῷ ἐκμονέμβασιος Ἐπιτροπῶ τε καὶ τοποτηρητῆ,
Τοῦ οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου κυρίου Ραφαήλ.

Ἀγάπη ὅπως ἐγὼ ἔχω ἢ βασῶ, πρὸς τὴν φυλὴν ἢ γένος, τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀ-
πὴν ἢ ἀειφθνήσασαν ὅλα τὰ γένη τῆς Ῥωμαίων, ἢ ξεχωριστὰ πρὸς τὴν τρυφερότη-
τάου, δέσποτα πανιερώτατε, μετὰ δὲ ἀφορμῶν, εἰς τὴν ἐπαγγελίαν ἢ τέχνην, ὅ-
πως κάμνω ἔτι πῦρ, νὰ μὴ φοντίζω ἢ νὰ λογαριάζω, μήτε κόπον ἀειφθνήσασαν, μή-
τε ἔξοδον ἢ ἀπάντην μεγάλην, διὰ νὰ λαμπρῶ ἢ νατυπῶν, μετὰ ὠραιοτάτους
χαρακτῆρας, ἢ μετὰ γράμματα νέα ἢ τέλεια, ἢ μετὰ διόρθωσιν ἀειφθνήσασαν, ἢ
ἐπιμέλειαν ἐπισημονικῶν, τὰ ἅγια διαγγέλια, ὅσα ἱερῶν ἀποστόλων, ἢ πάντα
τὰ βιβλία, ὅπου χροῖται, ἢ ἅγια τοῦ Θεοῦ καθολικῆ, καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίας,
τῆς ἀνατολῆς, καθὼς εἶναι φανερὸν εἰς πολλὰ βιβλία, ὅπως ὁ περὶ ἑρμηνείας ῥη-
μάτων ἐτύπωσα. Τῶρα πάλιν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ ἔδωκεν διημε-
ρίσῃ ἢ διῶμιον, ἠθέλησα ἢ ἔξανατύπωσα τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν διαγγέλιον, μετὰ
πληρῶτον ἢ ὁμορφον διαγγελιστέριον, μετὰ πολλῆς ἐπιμέλειας ἢ σκέψεως,
ἢ μετὰ χαρακτῆρα γραμμάτων, ὠραιότερον ἢ θαυμάσιον. Τῶρα λοιπὸν πανιερώ-
τατε ἢ βρώτατε δέσποτα, μετὰ ἐφθνήσασαν τὸ πῶς δὲν πρέπει ἄλλο, νὰ τὸ ἀναθήσω ἢ
νὰ ἀφιερώσω, ὡς μόνον τῇ πανιερότητί σου. Ὡς δὲ ἐκείνη ὅπως κυβερνᾷ ἢ ποιμαίνει
τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐν τῇ τοῦ χυ, μετὰ διαγγελικῶν ἢ ἀπόστολικῶν διδασκαλίαν, με-
τὰ ἀγάπην ἢ εἰρήνην θεϊκῶν, ἢ μετὰ ὀρθόδοξον, ἢ ἀπαράβατον. Καθὼς καλὰ τὸ
ἐγνώρισαν ἢ ἄλλοι ἔποι πολλοί, ἢ σχεδὸν ὁ κόσμος, ἢ δὲ καλὰ τὸ γένος τῆς Ῥω-
μαίων τυραννῆται τῶρα ὑπὸ τῆς ἐχθρῶν τῆς ἁγίας πίστεως τοῦ χυ, πλὴν μετὰ ὅσον
τοῦτο φέγει καὶ λάμπει ἢ ἀγιωσύνη, ἢ σοφία, ἢ ἀγαθότης, ἢ πίστις ἢ ὀρθόδοξος, ὅπως
κρατεῖ καὶ φυλάττει, ἀμετάπειτον, ἢ ἀμείωτον, τῆς πάλαι ἁγίων ἐκείνων ἢ ἀει-
βοήτων. Λέγω ἀθροασίς τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου χριστοῦ, βασιλεῖς ἔξ ἑρμηνείας
Ἰωάννου, Γρηγορίου ἔξ θεολογίας, Κυρίλλου ἔξ πάνου, ἢ Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνῶ, ἢ Μα-
ξίμου τῆς ἁφωτάτων, καὶ τῆς λοιπῶν τῆς θεολογίας φωσῆρων. Οἱ ὁποῖοι ἐχθὶ μόνον
ὡς δὲ ἄστρο φέγουν, εἰς τὴν ἁγίαν ἔξ ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ἢ ὡς δὲ ἥλιος λάμπει
ἢ φωτίζει ὅλην τὴν οἰκουμένην. Τὴν δὲ ἁγίαν τῆς ἀποστόλων ἢ τὴν ἀρετὴν τῆς
ἀρχιερωσύνης σου, ἔσοντες ὅπως εἶναι φανερὰ εἰς τὸν κόσμον, δὲν λέγω ἀειφθνήσασαν
ἢ δὲν. Ἀφιερώσω λοιπὸν μετὰ ἀλαβείας τὸ ἐν μετὰ τὸν κόπον, ἢ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν
ξεχωριστὴν τῆς ψυχῆς σου ὅπως ἔβαλα, εἰς ἔξ τὸ θεῖον ἢ ἱερὸν διαγγέλιον, τῇ πανιε-
ρότητί σου, Διότι μετὰ τὰ λογῆς ἀπόρον τῆς πρέπει. Δείχνοντες ἀκομίτοι καὶ ἐγὼς
εἰς τοῦτ, τὴν θερμότητα ἀγάπην, ἢ ἀλαβείαν, ἢ τὴν πόθον, ὅπως ἔχω πρὸς αὐτὴν, ἢ
εἰς ὅσον τὸ γένος τὸ εἰρημνῶν τὸ ὁποῖον μετὰ πόθον θυ ἀδὲ σκεντῆς, ἀπ' ἐδὼ ἢ ἐμπε-
δοσιν, τὸν θέλω δεῖξαι μετὰ ἔργα ἀληθινὰ, ἢ ἐχθὶ μετὰ λόγια. Καὶ κάμνοντες λοιπὸν τέ-
λος, ὡς ἀκαλῶ ἢ ἰκετεύω τὸν θῆ, νὰ σφραγίσῃ τὴν πανιερότητα σου, εἰς πολλῶν ἐτῶν πε-
ριόδου, διὰ πολλῶν ὀφέλειαν. α χ σ'. Ἰταλίας, καὶ δ'. Ἐνταῖς κλειναῖς Βορειοπείαις.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Ιωάννου κατὰ σοφρόνιον.

Ιωάννης ὁν ἰς πάντα ἠγάπησεν, υἱὸς Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς Ἰακώβου ἔσ' ὑπὸ Ἡρώ-
δε μετὰ τὸ πάθος τῆς κυρῆς ἀποκεφαλίου τῆς, ἕχατος πάντων ἐγράψεν διὰ
γέλιον, ὡς ἀκλιθεὶς ὡς τῆς τῆς ἀσίας ἐπισκόπων, καὶ κατὰ κηρὸν καὶ ἄλλων
αἰρετικῶν, καὶ μάλιστα τινικαὶ τῆς ἐμβριωνίης δόγματις ἀνακύνψουτος,
τῆς φασκόντων τὸν Χριστὸν ὡς μαρίας μὴ γεγνηῖσθαι. ὅθεν ἠναγκάστη τὴν
θεῖαν γνήσιν αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ ἄλλω δὲ αἰτίαν τούτου τοῦ συγράμματος φέ-
ρουσιν. ἀναγνὸς ὡς Ματθαίος, Μάρκος καὶ Λουκᾶ τὸ τὸ δύχη, ἐδοκίμασε μὲν
τὸ ὑφὸς τῆς ἰσουλῶν, καὶ ἀληθῆ αὐτῶν εἰρηκίαι ἐβεβαίωσεν, εἰς δὲ ἐνιαυτοῦ
μόνον ἐν ᾧ καὶ ἐπαθε, μετὰ τὴν φυλακὴν Ἰωάννου τὴν ἰσουλῶν σωτῆσαι. ἐά-
σας τὸν ἐνιαυτὸν ἔταπε πρυαγμῆρα ὡς τῆς τῆς ἐξέτη, τῆς ἀνωτέ-
ρα χρόνος, πρὶν ἢ τὸν Ἰωάννου ἐμβληθῆναι εἰς τὴν εἰρκτὴν, τοῖς πρῶτοις ἐξέθετο.
καθὰ σαφῆς τῆς διωχῆς) τοῖς ἐπιμελῶς τοῖς τέτταρσιν ἐγγελοῖς ἐν τυγ-
χάνουσιν. ὅπως καὶ τὴν διαφωνίαν τὴν δοκῶσαν εἶναι Ἰωάννου μετὰ τῆς λοιπῶν
εἰργῆ. ἐγράψεν δὲ μίαν ἐπιστολὴν, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐστίν. ὁ λόγος ἀπ' ἀρχῆς, ἦ τις ὡς πάντα
τῆς ἐκκλησιαστικῶν καὶ πεπαυδὸν ἀνδρῶν ἐγκρίει. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο,
ᾧν ἡ ἀρχὴ ἐστὶ πρῶτος μὲν, ὁ πρῶτος ἐκλεκτὴ κυρία. ὁ δεύτερος δὲ, ὁ πρῶτος
ἐκλεκτὴς γαίῳ τῆς ἀγαπῆται. Ἰωάννης πρῶτος λέγονται. ἔπειτα καὶ ἕτερον
μνημα ἐν τῇ ἐφέσῳ τυγχάνει. καὶ τινες νομίζουσι, τὰ δύο μνημεῖα Ἰωάννης εἶναι
τῆς ἀναγέλιος, ὡς ἐξ ἑωὶ κατὰ τῆς εἰς παπῖαν τὸν τέτων ἀκροατὴν ἐλ-
θωμῆ ἐξηγησόμεθα. τοιγαρὶν τεσσάρους καὶ ἐκάτω ἔπει, ὁ δεύτερον μετὰ Νέ-
ρωνος διωγμὸν κινῶντος Δομετιανῶς, εἰς πάτμον νῆσον ὡς ἐκλεκτὴς, σιπέταξεν
ἀποκάλυψιν, ἠὲ μετέφρασεν Ἰουστίνος μάρτυρος καὶ ἐξελωαῖος. σφαγῆτος δὲ
Δομετιανῶς, καὶ τῆς πρῶτων αὐτοῦ διὰ τὴν πολλὴν ὡμότητα, ὡς τῆς συγ-
κλήτου ἀκυρωθεῖσιν, ἐπὶ νέρβα εἰς ἐφέσον ἀναζύξας, ἕως τερτῆρος τοῦ βα-
σιλέως ἐκείσε διατελέσας, πάσας τὰς τῆς ἀσίας ἐθελώσεν καὶ ὠκοδόμησεν
ἐκκλησίας, καὶ λίαν γρηῃσας ἐξήκωσεν ὅγδ ὡς ἐνιαυτῶ, μετὰ τὸ πάθος κυρῆς
τελευτήσας, πλησίον τῆς ὡς ἐξηκωσῆς πόλεως ἠξιώθη τῆς κοιμήσεως.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΟ-

ροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων Ἐπισκόπου Σιωφίας.

Ιωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ ἀναγέλιος τοῦ κυρίου γιούμπος, ὁ καὶ ἠγάπα ὁ κύριος, ἐν μὲν τῇ ἀσία, ἐκ-
ρῆσε τὸ ἀναγέλιον τῆς Χριστοῦ, ὡς δὲ τῆς βασιλέως ἐξωρίθη ἐν τῇ νήσῳ πάτμων, διὰ τὸν λόγον τῆς κυρίου.
ἐκεῖ δὲ ὁ καὶ τὸ ἀγιον ἀναγέλιον ἐγράψεν, καὶ ἐξέδωκεν ἐν ἐφέσῳ, διὰ γαίῳ τῆς ἐξοδόχου καὶ διακόνου, ὁ καὶ
Παῦλος ὁ ὑπόστολος μαρτυρεῖ λέγων Ῥωμαίοις, ἀσπάζεται ὑμᾶς γαίῳ ὁ ξένος καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. μετὰ
δὲ τῆς τελευτῆς τῆς βασιλέως ἐπᾶνε τὴν ἀπὸ τῆς νήσου ὁ μακάριος Ἰωάννης καὶ παραμένει ἐν ἐφέσῳ, καὶ ἐξήκωσεν ἔτη ρκ
καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν, αὐτὸν ἐκεῖ ἔταπε δεῦν βολήσεν, εἰς δὲ οἱ λέγουσι, μὴ ὅτι τῆς βασιλέως, αὐτὸν ἐξωρίθη ὡς ἐν
πάτμων ἀλλὰ ὅτι Δομετιανῶς, ὡς οὐκ ἀσπάζοντο.

Ο' ΑΓΙΟΣ, ΙΟΑΝΝΙΣ, ΘΕΟΛΟΓΟΣ,

η. ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ

σμηρών, ὅπερ ἦσαν οἱ μαθηταῖσιν
γυμνοί, διὰ τὸν φόβον τοῦ ἰσδαίων,
ἦλθεν ὁ ἰς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέ-
γει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τὸ ἔ-
πων, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχαρήσαν ἐν
οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν κύριον. Εἶπεν ἔν
αὐτοῖς ὁ ἰς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν. κα-
θὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐπεμ-
πὼ ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύση
σε, καὶ λέγει αὐτοῖς. λάβετε πνεῦμα ἁ-
γιον. Ἄντων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας,
ἀφίσταται αὐτοῖς, δύνων κρατῆτε
κεκραντῆται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ
ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς. Ἐλε-
γον ἐν αὐτοῖς οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἑω-
ράκαμεν τὸν κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς,
ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τὸν
τύπον τοῦ ἥλων. καὶ βάλω τὸν δά-
κτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τοῦ ἥλων, καὶ
βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευ-
ράν αὐτοῦ, ἔμεψύσω.

Τῆ β', τῆς διακαινησίμου.
Ἐκ τοῦ καταλίσκου β'.
Θεὸν, ἐδὲ εἰς ἑώρακε πώποτε, ὁ μονογε-
νὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐ-
κεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
μαρτυρία ἡ ἰωάννης, ὅτε ἀπέστειλαν
οἱ ἰσδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων, ἱερεῖς καὶ
λοδοῖται, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν, σὺ τίς
εἶ; Καὶ ὁμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσα-
το. καὶ ὁμολόγησεν, ὅτι οὐκ εἰμι ἐ-
γὼ ὁ χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, τί ἐν;
ἡλίας εἶσὺ; Καὶ λέγει, οὐκ εἰμι. Ὁ
προφήτης εἶσὺ; Καὶ ἀπεκρίθη, ἔ.
Εἶπον ἔν αὐτῷ τίς εἶ, ἵνα ἀποκρισῶ

Τὸ αὐτὸ
ἰωάννης
εἶπεν, δ'.

δωμῶν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. ἢ λέ-
γεις πρὸς σεαυτοῦ; Ἐφη, ἐγὼ φωνῆ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, διθυῶατε τὴν
ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν ἡσαΐας ὁ προ-
φήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν
ἐκ τῶν φαρισαίων, καὶ ἠρώτησαν αὐ-
τὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ. Τί ἐν βαπτίζεις, εἰ
οὐκ εἶ ὁ χριστός, ἢ ἡλίας, ἢ ὁ προφή-
της; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης,
λέγων. Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι, μέ-
ρος ἃ ὑμεῖς ἔστηκεν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδα-
τε, αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος,
ὃς ἐμπροσθέν μου γέγονεν, ἔγωγε
οὐκ εἰμι ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱ-
μῶνα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν
βηθαβαρᾷ ἐγένετο, πέραν τοῦ ἰορ-
δάνου, ὅπου ἰωάννης βαπτίζων.

κα.

Τῆ γ', τῆς διακαινησίμου.
Ἐκ τοῦ καταλίσκου β'.
Ω καὶ ἐκεῖνον, ὁ πέτερος δὴσας,
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ ᾤσα-
ν κύψας, βλέπει τὰ ὀνόματα κείμενα
μόνα. καὶ ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν θαυ-
μάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδὲ δύο ἐξ
αὐτῶν ἦσαν προδούμφοι ἐναυτῆ τῆ
ἡμέρα εἰς κώμην, ἀπέχουσαν σαδί-
κας ἐξήκοντα ἀπὸ ἱερουσαλήμ, ἡ ὄνο-
μα ἐμμαῶς. καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς
ἀλλήλους πρὸς πτότων τῶν συμβεβη-
κότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ὁμι-
λαῖαις αὐτῶν καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ ἰς
ἐπίστατος, σιωποῦντες αὐτοῖς. Ὁ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκραινεν ἔμεψύ-
σασθαι αὐτὸν. Εἶπε ἃ πρὸς αὐ-
τοῦ. Ἰνὸς οἱ λόγοι ἔσονται, ἔς ἀντιβάλ-
λετε πρὸς ἀλλήλους πρὸς πατῆντες,
καὶ ἐς ἐσκυθραποῖς; Ἀποκρίθεις ἃ εἰς ὁ
ὄνομα

ἰ.

ἰ.

ἰ.

ἰ.

Περὶ
κλεῖ-
πῶ.

Τὸ

ἰ.

ἰ.

ὄνομα κλεόπαις. εἶπε πρὸς αὐτὸν.
 σὺ μόνος παροικεῖς ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ
 οὐκ ἔγνωσται χρομόνρα ἐν αὐτῇ ἐν-
 ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς, ποῖα; ④ δὲ εἶπον αὐτοῖς. ταῦτα
 ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου, ὃς ἐχρῆτε δυνήρ
 πρὸ φήτης, διωατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λό-
 γῳ ἐν δυνάτει τοῦ θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ
 λαοῦ, ὅπως ἐπαρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχι-
 κερεῖς, καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμεῖς εἰς κεί-
 μα θανάτου, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτὸν. ἡ
 μεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ
 μέλλων λυτῶσαι τὸν Ἰσραὴλ. ἀλλὰ ἔ-
 στω πᾶσι τοῦτοῖς, τρίτην ταύτην ἡμέ-
 ραν ἀγεισήμερον, ἀφ' ἧς ταῦτα ἐγένε-
 ντο. Ἀλλὰ καὶ γινώσκεις τινὲς ἐξ ἡ-
 μεῶν, ἐξέστησαν ἡμεῖς, χρομόνρα ὄρ-
 θρια ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ δύρα-
 σαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγασαι,
 καὶ ὀπασίαν ἀγγέλων ἑωρακίαν, οἱ
 λέγασιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον πι-
 νὲς τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ
 δύρον ἔπως, καθῶς καὶ αἱ γινώσκουσιν εἶ-
 πον, αὐτὸν ζῆν εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε
 πρὸς αὐτοὺς. ὦ ἀνόητοι, καὶ βραδύεις
 τῆ καρδία, ἔπισθεν ἐπὶ πᾶσιν οἷς
 ἐλάλησεν οἱ πρὸ φήται. ἐχὶ ταῦτα
 εἶδεν παθεῖν τὸν χυλὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς
 τὸν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος
 ἀπὸ μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
 πρὸ φητῶν, διηρμύδεν αὐτοῖς ἐν
 πάσαις ταῖς γραφαῖς ταῦτα περὶ ἑαυ-
 τοῦ. Καὶ ἠγγισθὺ εἰς τὸν καιμῶν, ἔ-
 περδύοντο, καὶ αὐτὸς πρὸσεποιεῖτο,
 πορωτέρω πορδύεσθαι. Καὶ παρεβιά-
 σθητο αὐτὸν, λέγοντες. μείνον μεθ'-
 ἡμεῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέρην ἐστὶν, καὶ κέ-

κλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε ἔμει-
 ναι σὺν αὐτοῖς, καὶ ἐχρῆτο ἐν τῷ κα-
 τοικλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λα-
 βῶν τὸν ἄρτον διλύησε, καὶ κλά-
 σας, ἐπέδιδε αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διη-
 νοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνω-
 σαν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀφανὸς ἐχρῆτο
 ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους,
 ἐχὶ ἡ καρδία ἡμεῶν καὶ οὐ μὴ ἦν ἐν ἡ-
 μῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς
 διήνοιχεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀ-
 ναστῶτες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψον
 εἰς ἰλῆμ, καὶ δύρον σωνηθροισμῶν
 τῶν ἐν δέκα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, λέγον-
 τας. ὅτι ἠγγέρθη ὁ κέσ ὄντως, καὶ ὠφθησί-
 μωνι. Καὶ αὐτοῖς ἐξηγῶντο ταῦτα ἐν τῇ ὁ-
 δῷ, καὶ ὡς ἐγνώθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλά-
 σει ἄρτου. Τῇ δ' ἔτι διακαινησίμω.
 Ἐχθὸν κατὰ Ἰωάννην. ④
 Ω καιρῶ ἐκείνῳ, εἰς ἡκείν ὁ ἰωάννης, καὶ
 ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέ-
 ψας τῷ ἰησοῦ περὶ πατοιῦν, λέγει.
 ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐ-
 τοῖς οἱ δύο μαθηταὶ λαλῆντος, καὶ ἠκο-
 λούθησαν τῷ ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ
 ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολο-
 θῆντας, λέγει αὐτοῖς. τί ζητεῖτε; ④
 ἦ εἶπον αὐτοῖς. ῥαββί, ὃ λέγεται ἑρ-
 μωδύμενον, διδασκαλε, πῶ μέ-
 νεις; Λέγει αὐτοῖς. ἔρχεσθε, καὶ ἰδεῖτε.
 ἦλθον καὶ εἶδον πῶ μῶνι, καὶ παρ-
 αὐτῶ ἐμῆναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὥρα
 ἦν ὡς δεκάτη. ἦν δὲ ὁ ἀδελ-
 φὸς σίμωνος πέτρου, εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν
 ἀκασαίωνων πρὸ ἰωάννη, καὶ ἀκολο-
 θησαίωνων αὐτῶ. Εὐερίσθη πρὸς
 τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον σίμωνα, καὶ λέ-
 γει

θῆνα βέβηκον εἰς τὸ ἐνὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκτὸς
ἐνέβατο βαρῶν, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
ὁ ὢν ἐν τῷ ἔρανον. Καὶ καθὼς μω-
σῆς ὑψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕ-
πως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἵνα πᾶς ὁ πισθῶν εἰς αὐτὸν, μὴ δόξῃ
ληταί, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

Τῆς παρασκευῆς τῆς διακαινησίμου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ζ.

Ὡς καὶ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ ἱεὺς εἰς κα-
περναῖμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκεῖ ἐμείναν ἕως πολλῶν ἡμέ-
ρας. Καὶ ἔρχεται ἰσραὴλ τὸ πᾶχος τῆς ἰσ-
ραὴλ καὶ ἀνάβη εἰς ἱερουσόλυμα ὁ
ἱεὺς. Καὶ οὖρον ἐν τῷ ἱερῷ ὅθεν πωλεῖν
τοὺς βοῶν, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς τρι-
αγῶν, καὶ ὅθεν κερμαλιστὰς καθήμε-
νας, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ χοι-
νῶν, πάντα ἐξέβαλον ἐκ τοῦ ἱεροῦ,
καὶ τὰ πρόβατα καὶ ὅθεν βοῶν, καὶ
τῆς κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα,
καὶ τὰς τραπεζὰς ἀνέσρεψε. καὶ τῶν
τοῖς τριαγῶν πωλεῖσιν, εἶπεν. ἄρα
τε ταῦτα ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ μὴ ποιῆτε τὸν
οἶκον τοῦ πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορίας.
Ἐμνήθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι
γεγραμμένον ἐστίν, ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου
σου καταφάγεται με. Ἀπεκρίθη-
σαν ἐν οἱ ἰσραὴλ, καὶ εἶπον αὐτῷ. Ἰησοῦς
μεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποι-
εῖς; Ἀπεκρίθη ὁ ἱεὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις, ἐγερῶ αὐτὸν. εἶπον ἐν οἱ ἰσ-
ραὴλ, τὸς ἀράκοντα καὶ ἐξ ἑτέρας
αἰκοδομήθη ὁ ναὸς ὅστις, καὶ σὺ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις, ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκείνος ὁ

ἔλεγε, ὡς ἔνα ἕνα τοῦ σώματος αὐ-
τοῦ. Ὅτε ἐν ἡγέρθη ἐνεκρῶν, ἐμνή-
θησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο
ἔλεγε, καὶ ἔπις δὲσαν τῇ γραφῇ,
καὶ τῷ λόγῳ, ὃ εἶπεν ὁ ἱεὺς.

Τῆς σαββάτου τῆς διακαινησίμου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὡς καὶ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ ἱεὺς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὴν ἰουδαίαν
γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐ-
βάπτισεν. Ἦν ὁ ἱεὺς ἰωάννης βαπτίζων
ἐν αἰῶν ἐγγύς Ἐσολαίμ, ὅτι ὕδατα
πολλὰ ἔκει. καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐ-
βάπτισοντο. ἔπειτα ἦν βεβημημένος
εἰς τὴν φυλακίαν ὁ ἱεὺς. Ἐγγύς
ἐν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου
μετὰ ἰσραὴλ πρὸς καθαρῶν.
Καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἱεὺν, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ. ῥαββί, ὃς ἔμετα σοὶ
πέρου τοῦ ἰορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτύ-
ρηκας, ἰδὲ ὅστις βαπτίζει, καὶ πλῆθος
ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη
ἰωάννης καὶ εἶπεν. εὐδυναται ἀνθρώ-
πος λαμβάνειν ἕδον, ἐὰν μὴ ἡ δε-
δομηθὼν αὐτῷ ἐκ τοῦ ἔρανον. Ἀντὶ
ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον, ὅτι
εἰμὶ ἐγὼ ὁ χεῖς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμέ-
νος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων
τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν. ὁ δὲ φίλος
τοῦ νυμφίου, ὁ ἐσηκῶς καὶ ἀκῶν αὐ-
τοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ
νυμφίου. Ἀὐτὴ ἐν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πε-
πλήρωται. ἐκεῖνον δὲ αὐξάνειν, ἐμὲ
ὅτι ἐλαττωθῆναι. Ὁ δὲ ἔρχεται ἐρχόμε-
νος, ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐν τῆς
γῆς, ἐν τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐν τῆς γῆς, λα-
λεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ ἐνέ ἐρχόμενος, ἐπάνω
πάντων

Περὶ τῆς
ἐκβλήθεν-
των ἐκ τῆς
ἑρανοῦ, β.

Περὶ κα-
θαρισμοῦ
ζήτησις α

Τὸ αὐτὸ
ἐκ ἰαννα
εἰμα, η.

ιβ. ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

πρότων ἐστὶ, καὶ ὁ ἑώρακε ἢ ἤκουσε, τὺτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῆς, ἕδεις λαμβάνει. Οἱ λαβῶν αὐτῆς τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν, ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

Τῆς κυριακῆς τῆς ἀντιπάχα. τὸ βυαγ- κ. γέλιον τοῦ ὄρθρου, ζῆτει ἐωθινόν, ἀ. Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τῆς κατα Γωθόντων. ξέ.

Τῆς ὀψίας, τῆς ἡμέρας ἐκείνη τῆς ^{σιγ.} μιᾶ τῆς σαββάτων, καὶ τῆς θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπως ἦσαν οἱ μαθηταὶ σιωπηροί, διὰ τὸν φόβον τῆς ἰεραδαιῶν, ἦλθεν ὁ ἰς ἢ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ ἔτι εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πλῆγας αὐτῆς. Ἐχαρήσαν ἔν οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν κύριον. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ ἰς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τὺτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς, λάβετε πᾶ ἄγιον. Ἀνῆλθον ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίεν) αὐτοῖς. ἀνῆλθον κρατῆτε, κεκρατῆν). Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῆς δώδεκα, ὁ λέγόμενος δίδυμος, ἔκ τῆς μετ' αὐτῆς, ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς. Ἐλεγον ἔν αὐτῶ οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἑώρακα μὲν τὸν κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἔδῃ μὴ ἰδῶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, τὸν τύπον τῆς ἡλῶν. καὶ βάλε τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῆς ἡλῶν, καὶ βάλε τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλῆγαν αὐτῆς, ἕ μὴ πισδύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτῆς, καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῆς. Ἐρχε) ὁ ἰς τῆς θυρῶν κεκλει-

σμένων, καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῶ θωμᾶ. Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἕδεις, καὶ ἰδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλῆγόν μου, καὶ μὴ γίνε ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῶ. ὁ κύριός μου, καὶ ὁ θεός μου. Λέγει αὐτῶ ὁ ἰησοῦς. ὅτι ἑώρακάς με πεπίσθου κας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πισδύσαντες. Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ἐνώπιον τῆς μαθητῆς αὐτῆς, ἀ ἔκ ἑστὶ γεγραμμένα ἐν τῶ βιβλίῳ τῦτω. Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πισδύσητε, ὅτι ἰησοῦς ἐστίν, ὁ κύριος τοῦ θεοῦ. καὶ ἵνα πισδύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῶ ὀνόματι αὐτῆς.

Τῆς β', τῆς β', ἐβδομάδος.

Ἐκ τῆς κατα Γωθόντων. ς.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, Γάμος ἐγένετο ἐν κηρᾷ τῆς γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταί αὐτῆς εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑπερέσθητος οἶνος, λέγει ἡ μήτηρ τῆς ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν. οἶνον ἔκ ἔχασαι. Λέγει αὐτῆ ὁ ἰησοῦς. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; οὐκ ἔστι ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις. ὅτι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ κείρμαι, καὶ τὸν καθαρισμὸν τῆς ἰεραδαιῶν, χωρῶσαι δυνά μετρηταῖς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς. γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ὀνό. Καὶ λέγει αὐτοῖς. ἀντήλθουσατε νῦν, καὶ φέρετε τὰ δοχεῖα κλίνω,

Περὶ τῆς κατα γέμου.

κλίνω, κὶ ἤνεγκον. Ὡς δ' ἐγδύσατο
 ὁ δὲ χιτῆς κλινὸς τὸ ὕδωρ οἶνον γεγε-
 νημένον, κὶ οὐκ ἦδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ
 διάκονοι ἠδ' εἰσαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕ-
 δωρ φωνεῖ τὴν νυμφίον ὁ δὲ χιτῆς κλι-
 νος, καὶ λέγει αὐτῷ. πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον
 τὸν καλὸν οἶνον πίθησι, κὶ ὅταν μεθυ-
 θῶσι, τότε τὴν ἐλάσσω. σὺ δ' ἐτετήρη-
 κας τὴν καλὴν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην
 ἐποίησε τὴν δὲ χιτῆς τῆς σημείων ὁ ἰς
 ἐν κανᾷ τῆς γαλιλαίας, κὶ ἐφθνήσκει
 σε πῶς δόξαν αὐτῷ, κὶ ἵπτις θύσαν εἰς
 αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ.

Τῆ γ', τῆς β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθύνιον.

Ἰπεν ὁ κς' τῆς ἐαυτῷ μαθηταῖς. Οὐ-
 πως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥς-
 τε τὴν υἱὸν αὐτῷ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν,
 ἵνα πᾶς ὁ πισθῶν εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπό-
 ληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ
 γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτῷ εἰς
 τὸν κόσμον, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ'
 ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁπι-
 σθῶν εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται. Ὁ δὲ μὴ
 πισθῶν, ἠδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπί-
 σθηκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενῆ υἱοῦ
 τοῦ θυ'. Αὕτη δ' ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ
 φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, κὶ ἠγά-
 πησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκό-
 τος, ἢ τὸ φῶς. ἵνα γὰρ ποιηθῶσιν αὐτῷ
 τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-
 σων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται
 πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔρ-
 γα αὐτῷ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν,
 ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερω-
 θῆ αὐτῷ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰρ-
 γασμῶνα.

Τὸ αὐτὸ
 εἰς κοί-
 μηθσί-
 τας.

Γ.
 28.

Ε.

Τῆ δ', τῆς β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθύνιον.

Γ

λθ.

Ἰπεν ὁ κς', πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
 πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. Ὁ πατήρ μου
 ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζο-
 μαι. Διὰ τὸ ἔν μαλλον ἐζητήσω
 αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ἐμό-
 νον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ κὶ πρὸς
 ἴδιον, ἔλεγε τὸν θν', ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν
 τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο ἔν οἷς κὶ ἔπεν
 αὐτοῖς. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν. οὐ
 δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτῷ ἔδου,
 ἐὰν μὴ βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶν-
 τα. ἀ γὰρ οὐδέ κείνος ποιῶν, ζῶνται καὶ ὁ
 υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ
 τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέκνυσιν αὐτῷ, ἀ
 αὐτὸς ποιεῖ, κὶ μείζονα τούτων δείξει
 αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.
 Ὡς περὶ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς
 καὶ ζωοποιεῖ, ἕτως καὶ ὁ υἱὸς, ἕς θέλει
 ζωοποιεῖ. Οὐδ' ἐ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει ἔ-
 δουα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν, δέ-
 δωκε τῷ υἱῷ. ἵνα πάντες ἴμῶσι τὸν
 υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ
 μὴ ἴμῳ τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέ-
 ρα, τὸν πέμψθηκα αὐτὸν. Ἀμὲν
 ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον
 μου ἀκούων, καὶ πισθῶν τῷ πέμ-
 ψθημένῳ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ
 εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μετα-
 βέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
 ζωὴν.

Τὸ αὐτὸ
 εἰς κοί-
 μηθσί-
 τας.

μ.
 α.

Ε.

Τῆ ε', τῆς β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθύνιον.

Ἰπεν ὁ κς', πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
 αὐτὸν ἰουδαίους. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
 ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ
 πισθῶν

Τὸ αὐτὸ
 εἰς κοί-
 μηθσί-
 τας.

πισθῶν

πισδύων τῶ πέμψαντί με, ἔχει ζωνὴν αἰώνιον, ἢ εἰς κρίσιν ἐκέρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐν τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἢ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκροῦνται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἢ οἱ ἀκρόσαντες, ζήσονται. Ὡς περὶ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωνὴν ἐν ἑαυτῷ, ἕτως ἔδωκε ἢ τῷ υἱῷ, ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ, καὶ ὁ υἱὸς οὕτως ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιῆν. Ὅτι ὑὸς ἀνθρώπου ἐστίν, μὴ θαυμάζετε τοῦτο. Ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκροῦνται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ἢ ἐκπορεύονται, οἱ τοὶ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς δόξασιν ζωῆς. οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς δόξασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιῆν ἀπ' ἑμαυτοῦ ἕδον καθὼς ἀκρῶ, κρίνω, ἢ ἢ κρίσις ἢ ἐμὴ δικαία ἐστίν. Ὅτι ἐζητῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.

μ. α.

μ. β.

β.

Ἰὴν πῶρα σκεδῆ, τῆς β', ἐβδομάδος. Ἐκ τῶ κατὰ Ἰωάννου. ιζ.

Ἰπεν οὐκ ἐστὶν ἕδον ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰσδαίεσ. Καθὼς ἀκρῶ, κρίνω, ἢ ἢ κρίσις ἢ ἐμὴ δικαία ἐστίν. ὅτι ἐζητῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πρὸς. Ἐδὼ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἢ μαρτυρία μου ἐκ ἐστὶν ἀληθῆς. ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, ἢ οἶδα ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν ἢ μαρτυρία, ἢ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ἰμεῖς ἀπεσάλατε πρὸς Ἰωάννου, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. ἐγὼ δὲ ἐστὶν πῶρα δὴ τῷ μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέ-

γω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. Ἐκεῖνος ἢ ὁ λύχνος ὁ καιόμενος ἢ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὄραον ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου. τοῦ γὰρ ἔργα ἀἔδωκέ μοι ὁ πῆρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἀἔγω ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πῆρ με ἀπέσάλα. καὶ ὁ πέμψας με πῆρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. Οὐτε φωνῶν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, ἕτε εἶδος αὐτοῦ ἐώρακατε. ἢ τὴν λόγον αὐτοῦ ἐκ ἔχετε μόνον ἐν ὑμῖν, ὅτι ὁ ἀπέσειλεν ἐκεῖνος, τούτω ὑμεῖς ἐπισδύετε. Ἐρθῶνατε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, ἢ ἐκείνοι εἰσὶν αἱ μαρτυρεῖσαι περὶ ἐμοῦ. καὶ ἐθέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωνὴν ἔχητε. Δόξου πῶρα δὴ τῷ ἐλαμβάνω. ἀλλ' ἐγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς, ἢ ἐλαμβάνετε με. ἐδὼ ἄλλος ἐλθῆ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, ἐκεῖνον λήψαθε. Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πισδύσαι, ὁ ὅξου παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τῷ δόξου τῷ πῶρα τοῦ μόνου θεοῦ ἐζητεῖτε. Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα. ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. Εἰ γὰρ ἐπισδύετε μωσῆ, ἐπισδύετε δὴ ἐμοί. περὶ ἐμοῦ γὰρ ἐκεῖνος ἔγραψεν. Εἰ γὰρ ἐκείνος γράμασιν ἐπισδύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν ἐπισδύετε; Μετὰ ταῦτα ἀπήλθον ὁ ἰησοῦς, πέρθον τῆς θαλάσσης τῆς

μ. δ.
γ.
μ. ε.
ι.

μ. ε.
α.

γαλι-

γαλιλαίας τῆς πιβεριάδος, καὶ ἠκα-
λύθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώραν
αὐτῷ τὰ σημεῖα, ἀ ἐποίηε ἐπὶ τῆς ἀ-
δουέντων.

Σαββάτω, β.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιθ.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδόντες οἱ δούλοι, ὁ ἐ-
ποίησε σημεῖον ὁ ἰς, ἔλεγον, ὅτι ἐτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ προσφῆτης ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον. ἰς ἔν γινῆς ὅτι μέλλου-
σιν ἐρχεσθαι, καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν, ἵνα
ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, διὲ χωρή-
σε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

Ὡς δὲ ὄψια ἐγένετο, κατέβησαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν,
καὶ ἐμβόητες εἰς τὸ πλοῖον, ἦρχοντο
πέραν τῆς θαλάσσης εἰς καρπενάμ.
καὶ σκοπία ἦδη ἐγεγόνει, καὶ ἐκ ἐληλύθει
πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰς. ἦτε θαλάσσαν ἀνέ-
μεις μεγάλας πνέοντος διηγείρετο. Ἐ-
ληλακότες ἔν, ὡς σαδίας ἐκόσπεύ-
τε ἠ τριακόντα, θεωροῦσι τὸν ἰὼν ἄπειρα
τῆντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγένετο τὸ
πλοῖον γρόμνον. καὶ ἐφοβήθησαν.
Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, ἐγώ εἰμι, μὴ φο-
βεῖσθε. Ἦθελον ἔν λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον, καὶ ἀθέως τὸ πλοῖον ἐγένε-
το ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἡὼ ὑπῆγον. Τῆ ἐ-
παύειον ὁ ὄχλος ὁ ἐσηκῶς πέραν τῆς
θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο
ἐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἐν. ἐκείνο εἰς ὁ ἀνέβη-
σαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐσωει-
σθητε τῶς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰς εἰς τὸ
πλοιάριον. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ
αὐτῷ ἀπῆλθον. ἀλλὰ ὃ ἦλθε πλοιά-
ρια ἐκ πιβεριάδος, ἐγένετο τῷ τόπῳ ὅ-
πε ἐφαλον τὴν ἀρτῶν, ἀχαρισήσαν-

τες τῷ κυ. Ὅτε ἔν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ὁ
ἰς ἐκ ἔστιν ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῷ, ἀνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιά-
ρια, καὶ ἦλθον εἰς καρπενάμ; ζητούν-
τες τὸν ἰὼ. καὶ ἀρῶντες αὐτὸν πέραν
τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ. ῥαββί, πό-
τε ἄδε γέγονας; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰς, καὶ εἶπεν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑ-
μῖν, ζητεῖτέ με, ἐχ' ὅτι ἰδέτε σημεῖα,
ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῆς ἀρτῶν, καὶ ἐ-
χορτασθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρω-
σιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν βρω-
σιν τὴν μόνουσιν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δώσει. τῷ τῆν γῶ ὁ
πῆρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.

Κυριακῇ, γ.

Τῶν μυροφόρων. Εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ
διαγγέλιον, Ζήτει, ἰωσήφ γ.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. εθ.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐλθὼν ἰωσήφ ὁ ἀπὸ
αιμαθαίας, ἀγαθῶν βουλομένης,
ὁ καὶ αὐτῶς ἡὼ προσδεχόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἠλμήσας εἰσῆλθε
πρὸς πλάτῆν, καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα
τῷ ἰὼ. Ὁ δὲ πλάτῆς ἐθαύμασεν, εἰ μὴ
ἦδη τέθνηκε. καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν κεντυρίωνα, ἐπιρώτησεν αὐτὸν, εἰ
παλαι ἀπέθανε. καὶ γινῆς ἀπὸ τῷ κεν-
τυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ
ιωσήφ. Καὶ ἀγορεύσας συνδόναν, καὶ
καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ συνδόνι,
καὶ κατέθηκεν αὐτὸν, ἐν μνημαίῳ, ὁ
ἡὼ λελατῶ μνημόνῳ ἐκπέτρως. καὶ
προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν
τῷ μνημαίῳ. ἠδὲ μαρία ἡ μαγδα-
ληνή, καὶ μαρία ἰωσή, ἐδεδώρην ποῦ
πίθεται.

ἴσεται. Καὶ διαχρησάμενοι τὸ σαβ-
 βάτου, μαρία ἢ μαγδαλιῆ, καὶ
 μαρία ἰακώβου, καὶ σαλώμη, ἠγόρα-
 σθη δὲ ῥώματα, ἵνα ἐλθῶσαι, ἀλεί-
 ψωσιν αὐτὸν. Καὶ λίαν προὐτίμιας
 σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον
 διατείλαντος τὸ ἡλίου. καὶ ἔλεγον
 πρὸς ἑαυτοὺς. τίς δύσκολοίσει ἡμῖν
 τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῶ μνημείου;
 Καὶ διαβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι
 δύσκολοίσει ὁ λίθος. Ἰὼ γὰρ μέγας
 σφόδρα. Καὶ εἰσελθῶσαι εἰς τὸ μνη-
 μεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν
 τοῖς δεξιαῖς, περιβεβλημένον στολῆ
 λευκῆ, καὶ ἔξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ
 λέγει αὐταῖς, μὴ ἐκθαμβηθῆτε. Ἰὼ
 ζητεῖτε τὸν ναζαρεθὸν τὸν ἐσαυρά-
 μενον. ἠγέρθη, ἐκ ἔστιν ἠδὲ, ἴδε ὁ τό-
 πος ὅπου ἔθηκαν αὐτὸν. ἀλλ' ὑπάγετε,
 εἰπάτε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, καὶ τῷ
 πέτρῳ, ὅτι προσάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γα-
 λιλίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς
 εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἔξελθῶσαι ταχὺ, ἐ-
 φυγον ἀπὸ τῶ μνημείου. εἶχε δὲ αὐ-
 τὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ ἐδυνήσαντο
 εἶπον. ἐφοβήντη γάρ.

σλ. α.

σλ. β.

σλ. γ.

σλ. δ.

σλ. ε.

Τῆ β', π'ς γ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. 17.

Ὡ καιρὸς ἐκείνῳ, Ἡ ἦ τις βασιλικός, ὁ
 ὄγος ἠδ' οἶκει ἐν καπναῖς. Οὗτος ἀ-
 κούσας, ὅτι ἰς ἠκει ἐκ τῆς ἰσδαίας εἰς
 τὴν γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐ-
 τὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα κατὰ βῆ, καὶ
 ἰάσῃται αὐτὸν τὸν υἱόν. ἠμελλε γὰρ ἀ-
 ποθνήσκαι. Εἶπεν ἔν ὁ ἰς πρὸς αὐ-
 τὸν. ἐδὴ μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε,
 καὶ μὴ πιστεύετε. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ

βασιλικός, καὶ κατὰ βῆ, διὰ πρὸν ἄπο-
 θανῆν τὸ παιδίον μου. Λέγει αὐτῷ ὁ
 ἰς. πορεύε, ὁ υἱός σου ζῆ. καὶ ἐπίσθυσεν
 ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ὡς εἶπεν αὐτῷ
 ὁ ἰς, καὶ ἐπορεύετο. Ἡ δὲ αὐτῶ κα-
 τὰ βαίνοντος, οἱ δὲ λοιποὶ αὐτῶ ἀπήντη-
 σαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγειλθον, λέγον-
 τες, ὅτι ὁ πάτερ σου ζῆ. Ἐπίθετο ἔν παρ-
 αὐτῷ τὸ ὄνομα, ἐν ἧ κομψότερον
 ἔσχε. καὶ εἶπον αὐτῷ, ὅτι χθρὸς ἄρσθ
 ἐδὸ ὄμω, ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.
 Ἐγνώ ἔν ὁ πατήρ, ὅτι ἐν ἐκείνη τῇ ὥ-
 ρῃ, ἐν ἧ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς, ὅτι ὁ υἱός σου
 ζῆ. καὶ ἐπίσθυσεν αὐτὸς, καὶ ἡ οἰκία
 αὐτῶ ὅλη. Τῶτο πάλιν δεύτερον ση-
 μεῖον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς

5. ἰσδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν.

Τῆ γ', π'ς γ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κ.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς ὁδὸν ἐληλυθότας πρὸς
 αὐτὸν ἰουδαίους. Ἐργάζεσθε μὴ τὴν
 βρωσὴν τὴν ἀπολυμνήν, ἀλλὰ τὴν
 βρωσὴν τὴν μέρουσθ εἰς ζωὴν αἰών-
 νιον, ἡ δὲ ὄγος τῶ ἀνθρώπου ὑμῖν δώ-
 σαι. τοῦτον γὰρ ὁ πατήρ ἐσφράγισεν ὁ
 θς. Εἶπον ἔν πρὸς αὐτὸν. ἵ ποιῶμεν,
 ἵνα ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;
 Ἀπεκρίθη ὁ ἰς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τῶ-
 τόστι τ' ἔργον τῶ θεοῦ, ἵνα πιστεύητε
 εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. Εἶπον ἔν αὐ-
 τῷ. ἵ οὐὼ ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα εἶδω-
 μεν καὶ πιστεύσωμεν σοῖς; τί ἐργάζη;
 οἱ πρὸς ἠμῶ τὸ μόνον ἐφαγον ἐν ἧ
 ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον, αὐ-
 τον ἐκ τῶ ἔρανος, ἐδωκεν αὐτοῖς φα-
 γεῖν. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, καὶ μωσῆς δὲ δωκεν

Τὸ αὐτὸ
εἰς κομ-
μηθῆ-
ται.

17.

18.

ὑμῶν

ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἐνῆ, ἀλλ' ὁ πα-
τήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
ἐνῆ τὸν ἀληθινόν. ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ
ἐστίν, ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ ἐνῆ, καὶ ζῶν
διδοὺς τῷ κόσμῳ.

Τη δ', της γ', εβδομαδος.
Ἐκ τοῦ κατα Ιωάννου. κα.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς οὐδὲν πεπισθυκότας
αὐτῶν ἰσδαίαις. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς. ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ μὴ πί-
νασι, καὶ ὁ πισθῶν εἰς ἐμέ, οὐ μὴ δι-
ψήσει πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ
ἐαυθάκατέ με, καὶ ἐπισθῶτε. Πῶ δὲ
διδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμέ ἤξει. καὶ
τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκ-
βάλλω ἔξω. ὅτι καταβέβηκα ἐκ-
τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλη-
μα τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
πατρός. Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέ-
λημα τοῦ πατρός, ἵνα πάντες ὁ δὲ δωκέ μοι,
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ θύσῃσω αὐτὸ ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τη ε', της γ', εβδομαδος.
Ἐκ τοῦ κατα Ιωάννου. κβ.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς οὐδὲν πεπισθυκότας
αὐτῶν ἰσδαίαις. Τὸ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ
πατρός, ἵνα πάντες ὁ θεωρῶν τὸν
ἰόν, καὶ πισθῶν εἰς αὐτὸν, ἔχη ζωὴν
αἰώνιον. καὶ θύσῃσω αὐτὸν ἐγὼ, τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγὼ γὰρ ἴδον οἱ ἰσδαίαι
πρὸς αὐτὸν, ὅτι εἶπεν, ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρ-
τος, ὁ καταβάς ἐκ τοῦ ἐνῆ. καὶ ἔλεγον.
Ἐχ' ἕτερος ἐστὶν αἷς, ὁ γὰρ ἰωσήφ, ἔξ ἡμῶν
οἶδ' ἀμρ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα;
πῶς ἐν λέγει ἕτερος, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνῆ κα-
ταβέβηκα; Ἀπεκρίθη ἐν ὁῖς, καὶ

Εὐαγγέλιον.

εἶπεν αὐτοῖς. μὴ γογγύζετε μετ'-
ἀλλήλων. ἐδὲ εἰς δύναται ἔλθειν πρὸς
με, ἐδὲ μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με,
ἐκλύσει αὐτὸν, καὶ ἐγὼ θύσῃσω αὐ-
τὸν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τη ς, της γ', εβδομαδος.
Ἐκ τοῦ κατα Ιωάννου. κγ.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς οὐδὲν πεπισθυκότας
αὐτῶν ἰσδαίαις. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς. οἱ πρὸς ἐμὴν, ἐφαγον τὸ μῦ-
νον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. ἕτερος ἐ-
στὶν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ ἐνῆ καταβαίνων,
ἵνα πῖς ἐξ αὐτοῦ φάγη, καὶ μὴ ἀπο-
θῆνῃ. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ
τοῦ ἐνῆ καταβάς. ἐδὲ τις φάγη ἐκ-
τούτου τοῦ ἁρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶ-
να. καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ
σὰρξ μου ἐστίν, ἧ ἐγὼ δώσω ὑμῶν
τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο ἐν
πρὸς ἀλλήλους οἱ ἰσδαίαι, λέγοντες.
πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν
σὰρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
κς. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐδὲ μὴ
φάγητε τὴν σὰρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ θύ-
σῃσω, καὶ πίητε αὐτὸ τὸ αἷμα, οὐδὲ
ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ τρώων με
τὴν σὰρκα, καὶ πίνων με τὸ αἷμα, ἔ-
χει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θύσῃσω
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Σαββάτω, γ.

Ἐκ τοῦ κατα Ιωάννου. κδ.

Ἰπεν ὁ κς, τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς. Ταῦτα
ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν με-
μίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσ-
μος δὲ τὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ

Β κόσ-

κόσμος οὐκ ἐστὶν ἀλλ' ἐγὼ ὄξελεξά-
 μιν ὑμᾶς οὐκ ἐστὶν κόσμος, διὰ τὸ μί-
 σῆτε ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τὸ
 λόγον, ὃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Οὐκ ἐστὶ δ' οὐ-
 λος, μείζων τοῦ κύριου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίω-
 ξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον
 μὲς ἐπήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον πηρήσα-
 σι. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑ-
 μῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι
 τὸν πατέρα ἢ ἐμέ. Εἰ μὴ ἤλθον καὶ
 ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶ-
 χον. νῦν ὅτι παρέφασιν οὐκ ἔχουσι πε-
 ρεὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Οὐκ ἐμὲ μί-
 σῶν, καὶ τὸν πατέρα μισοῦν. εἰ τὰ ἔργα
 μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' εἰς ἄλλος
 πεποίησα, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν ὅτι
 ἐξέρεκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ
 καὶ τὸν πατέρα. ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ
 λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ
 αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησαν με δωρεάν. Οἱ-
 ταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρὰ κλητῆς, ὃν ἐγὼ
 πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ
 πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πα-
 τρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρή-
 σει περὶ ἐμῆ. καὶ ὑμεῖς ὅτι μαρτυρεῖ-
 τε, ὅτι ἀπαρχῆς μετ' ἐμῆ ἐστέ. Ταῦ-
 σα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σιδηδέα
 λιθῆτε. ἄποσω ἀγάγῃς ποιήσουσιν
 ὑμᾶς. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς
 ὁ ἀποκτείνῃς ὑμᾶς, ὁ ὅστις λατρεύει
 τὸν σάββατον.

Περὶ τοῦ
παράκλη-
του.

Κυριακή, δ'.

Τοῦ παρὰ κλητῆς, εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ
εὐαγγέλιον, ζήτη, εὐαγγέλιον, δ'.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τῆς κατά Γωσκίνου. 18'

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, Ἀνατόλῃ οἷς εἰς ἱερο-

σόλυμα. Ἐστὶ ὅτι ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις
 ἐπὶ τῆς περὶ βαλικῆς κολυμβήθρας, ἢ
 ἐπὶ πλεγομυθῆ ἐβραῖσι βηθεσδα,
 πέντε σταδία ἔχουσα. ἐν ταύταις κα-
 τέκειτο πλήθος πολὺ τῶν ἁθροέν-
 των, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκ δε-
 χομυθῶν τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄλ-
 γητος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινον
 ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐπείρασε τὸ
 ὕδωρ. ὅτι ἐν πρῶτος ἐμβαῖς μετὰ τὴν
 ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς ἐγένετο,
 ὃ δὴ ποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν
 δ' ἕως ἀνδρῶπος ἐκεῖ, τριάκοντα καὶ
 ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. τοῦ-
 τῶν ἰδὼν ὁ ἱησοῦς κατακείμενον, καὶ
 γινῶσκων, ὅτι πολὺ ἤδη χρόνον ἔχει, λέ-
 γει αὐτῷ. θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀ-
 πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν. κέ, ἀνδρῶ-
 πον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῆ τὸ
 ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβή-
 θραν. ἐν ᾧ ὅτι ἔρχομαι εἰπὼν, ἄλλος περὶ
 ἐμῆ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ ἱς.
 ἔγειραι, ἄρῃ τὸν κράββατόν σου, καὶ
 περπάτει. Καὶ διθῆκε ὑγιῆς ὁ
 ἀσθενῶν, καὶ ἦρε τὸν κράββατον
 αὐτοῦ, καὶ περπάτει. Ἦν ὁ σάββα-
 τον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν
 οἱ ἰσραηλῆται τῷ τεθεραπιδμῶ, σάβ-
 βατόν ἐστιν. οὐκ ἐξεῖσαι, ἀλλὰ τὸν
 κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. ὁ-
 ποιήσατε με ὑγιῆ, ἐκεῖνος μοι εἶπεν, ἄ-
 ρῃ τὸν κράββατόν σου, καὶ περπά-
 τει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτὸν. τίς ἐστιν ὁ
 ἀσθενῶν ὁ εἰπών σοι, ἄρῃ τὸν κράβ-
 βατόν σου, καὶ περπάτει. Οὐκ ἴα-
 θείς, οὐκ ἤδη τίς ἐστιν; ὁ γὰρ ἱησοῦς ὄξέ-
 νουσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Με-
 ταί

Περὶ τοῦ
παρὰ κλη-
του.

18'

τα ταυτα, διεισκει αυτον ο ις εν τω
ιερω, και ειπεν αυτω. ιδε υγιης γε-
γονας, μη κελι αμαρτανε, ινα μη χει-
ρην πι σοι γρηται. Απηλθεν ο ανος.
και δηγγειλε τεις ιουδαιους, οτι ις
5. εστιν, ο ποιησας αυτον υγιη.

Τη β, της δ', εβδομαδος.

Εκ του κατα Ιωαννου. κδ'.

1. Ιπεν ο ις, προς τεις πεπισθυκοτας αυ-
τω ιδαιας. Ο τρωγωνμε την σαρ-
κα, και πινωμε το αιμα, εν εμοι με-
νη, και εν αυτω καθως απεσφλεμε
ο ζων πηρ, και γω ζω δια τον πατ. και
ο τρωγων με, και κεινος (ησε) διεμε.

Ουτος εστιν ο αρτε, ο εκ του εν ε κατα
βας, ε καθως εφαγον οι πτες υμω
το μωνα, και απθανον. ο τρωγων ε-
την τον αρτεν, ζησεται εις τον αιωνα.

Ταυτα ειπεν εν συναγωγη, διδ α-
σκων εν καπναεμ. Πολλοι εν ακε-
σαντες εκτη μαθητη αυτ, ειπον.
σκληρης εστιν ετς ο λογος, τις δυνα
αυτ ακην; Ειδως δε ο ις εν εαυτω,
δηγογη ζεισ και τυτα οι μαθηται

αυτ, ειπεν αυτεις. τουτο υμας σκδι
δαλιζει; εδω εν θεωρητε τον υον του
δου δναβαινοντα οπρ λω το ποτε-
ρην. το πνα εστι τ ζωποισν, η σαρξ
εκ αφελει εδεν. Τα ρηματα α εγα-
λαω υμιν, πυδμα εστι, και ζωη εστι.

αλλ εισιν ες υμω πνες. οι ε πσδυσ-
σιν. Η δε γω ες αρχης ο ις, πνες εισιν
οι μη πισδυντες, και ις εστιν ο ποραδω-
σων αυτην. και ελεγε. δια τουτο ειρηκα
υμιν, οτι εδεις δυνα ελθειν προς με,
εδω μη η δε δορμυον αυτω εκτ πτες

μου. Εκ του πολλοι απηλθον τη

μαθητη αυτ εις τα οπισω, και ουκ ελι-
μετ αυτ παρεπατεν. Ειπεν εν ο ις
τοις δωδεκα. μη και υμεις θελετε υπα-
γειν; Απεκλειθη εν αυτω σιμων πε-
τρος. και, προς τινα απελδυσόμεθα,
ρηματα ζωης αιωνις εχεις, και ημεις
πεπισδυκαμεν και εγνωκαμεν, οτι συ
ει ο χς ο υος του θυ του ζωντος.

Τη γ, της δ', εβδομαδος.

Εκ του κατα Ιωαννου. κε.

2. Ω καιρω κεινω, παρεπαται ο ις εν τη
γαλιλαια. ε γω ηθελεν εν τη ιδαια
παρεπατειν, οτι εζητω αυτον οι ις-
δαιοι αποκτειναι. Ην ε εγους η εορτη
τη ιδαιων, η σκλωπηγια. Ειπον εν
προς αυτην οι αδελφοι αυτ. μετα

βηθι εν τδθεν, και υπαγε εις τω ις-
δαιαν, ινα και οι μαθηται σου θεωρη-
σωσι τα εργα του α ποιεις. εδεις γω εν
κρυπω τι ποιει, και ζητει αυτος εν παρ-
ρησια ειναι. Ει ταυτα ποιεις φανερω-
σε αυτον τω κοσμο. ε γω οι αδελ-

φοι αυτ, απισθουν εις αυτην. Λεγει
εν αυτοις ο ις. ο καιρος ο εμος, ουπω
παρεστιν. ο καιρος ο υμετερος, παιν-
τοτε εστιν ετιμος. Ου δυναται ο κοσ-
μος μισειν υμας. εμε ε μισει, οτι εγω
μαρτυρω και αυτ, οτι τα εργα αυ-

του ποτηρα εστιν. υμεις δναβητε εις
την εορτη ταυτην, εγω επω δναβαι-
νω εις την εορτην ταυτην, οτι ο καιρος ο
εμος, εγω πεπληρω. Ταυτα εειπων
αυτοις, εμνηεν εν τη γαλιλαια. Ως
ε δνεβησαν οι αδελφοι αυτ, τιτε

και αυτος δνεβη εις την εορτην, ε φα-
νερω, αλλως εν κρυπω. Οι οτω ιου-
δαιοι, εζητω αυτην εν τη εορτη, και
B 11 ελε-

ἔλεγον. πῶς ἐστὶν ἐκείνος, ἢ γόγγυσμός
πολύς, καὶ αὐτὸς ὡς ἐν τοῖς ὄχλοις.
Οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν. Ἄλ-
λοι δ' ἔλεγον, ἔ. ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄ-
χλον. Οὐδεὶς μὲντοι παρρησία ἐλά-
λει καὶ αὐτὸς, διὰ τὴν φόβον τῆς ἰου-
δαίων. Τῆ δ', τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κς.

Ἡς ἑορτῆς μεσοπεντηκοστῆς, ἐπέβη ὁ ἱεὺς εἰς τὸ
ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε. καὶ ἐθαύμαζον οἱ
ἰουδαῖοι, λέγοντες. πῶς οὕτως γράμ-
ματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ἀπε-
κρίθη ἔν αὐτοῖς ὁ ἱεὺς, καὶ εἶπεν. ἡ ἐμὴ
διδασχὴ, οὐκ ἐστὶν ἐμὴ, ἀλλὰ παρὰ τοῦ
ψαυτός με, ἐδωκεν θέλη τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιῆν, γινώσκων καὶ τῆς διδα-
σχῆς, πρότερον ἐκείνου ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπὸ
ἐμαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν
τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ. ὁ δὲ ζητῶν
τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς ἐκείνου ἐστὶν
ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν.
Οὐ μωσῆς δ' ἔδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον,
καὶ ἐδείκνυσε ὑμῖν ποιῆν τὸν νόμον; ἢ μή
ζητεῖτε ἀποκτείναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄ-
χλος, καὶ εἶπε. δαίμόνιον ἔχεις, τίς σε
ζητεῖ ἀποκτείναι; Ἀπεκρίθη ὁ ἱεὺς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς. οὐ ἔργον ἐποίησα, καὶ πάν-
τες θαυμάζετε. διὰ τοῦ μωσῆς δ' ἔδω-
κεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐμὴ
μωσέως ἐστίν. ἀλλ' ὅτι τῆς πρῶτης, καὶ ἐν
σαββάτῳ ποιῶ τέμνει δάκτυλον. εἰ ποῖ-
τομὴν λαμβάνει δάκτυλον ἐν σαββάτῳ,
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος μωσέως, ἐμοὶ
χολᾶτε, ὅτι ὅλον δάκτυλον ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ; Μὴ κείνετε κατ' ὄψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην κείνατε. Ἐ-
λεγον ἔν τινες ἐν τῇ ἱεροσολυμιτῇ.

ἔχ' ἑτοῖς ἐστίν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτείναι,
καὶ ἰδὲ παρρησία λαλεῖ, καὶ ἐδεικνύει
λέγειν. μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ
ἀρχόντες, ὅτι ἑτοῖς ἐστίν ἀληθῶς ὄχλος;
ἀλλὰ τούτοις οἶδ' ἀμάρτυρον ἐστίν. ὁ δὲ
χρὶς ὅτι δὴ ἔρχεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν
ἐστίν. Ἐκραξεν ἔν τῷ ἱερῷ διδασκῶν
οἱς, καὶ λέγων. καὶ με οἶδατε, καὶ οἶδα-
τε πόθεν εἰμι, καὶ ἀπὸ ἐμαυτοῦ ἐλή-
λυθα, ἀλλ' ἐστίν, ἀληθινός ὁ πέμψας
με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. ἐγὼ δὲ οἶδα
αὐτὸν, ὅτι παρὰ τοῦ πατρὸς εἰμι, καὶ κείνος με
ἀπέστειλεν. Ἐζήτησαν ἔν αὐτὸν πά-
σαι, καὶ ἐδείκνυσε ἐπέβαλεν ἐπὶ αὐτὸν τὰς
χεῖρας, ὅτι ἔπω ἐληλυθὸς ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Τῆ δ', τῆς δ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. κθ.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τὰς ἐληλυθούσας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου. Ὁ ἀπολαθῶν ἐμοί, οὐ μὴ πε-
ριπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ φαρι-
σαῖοι, σὺ καὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς; ἢ
μαρτυρεῖσθαι οὐκ ἐστὶν ἀληθές. Ἀπεκρί-
θη ἱεὺς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἐγὼ μαρ-
τυρῶ καὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστίν ἡ μαρ-
τυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ πᾶ-
ς ὑπάγω. ὑμεῖς δὲ οὐκ οἶδατε πόθεν ἔρ-
χομαι, ἢ ποῦ ὑπάγω. Ὑμεῖς κατα-
τὴν σάρκα κείνετε, ἐγὼ οὐκ κείνω ἐδέ-
να. καὶ ἐδὴ κείνω ἢ ἐγὼ, ἢ κείσε ἢ ἐμὴ
ἀληθής ἐστίν, ὅτι μόνος ἐκ εἰμι, ἀλλ' ἔ-
γω καὶ ὁ πέμψας με πῆς. Καὶ ἐν τῷ
νόμῳ δὲ τῶν ὑμετέρων γέγραπται, ὅτι
δύο δάκτυλα ἡ μαρτυρία, ἀληθής ἐστίν.
ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν καὶ ἐμαυτοῦ, καὶ
μαρτυρεῖ καὶ ἐμὸς, ὁ πέμψας με πῆς.

Ἐλε-

75. Ελεγον εν αυτω. πηρ εστιν ο πηρ σου; απεκειθη ο ιησους. ουτε εμε οιδατε, ουτε τον πατερα μου. Ει εμε ηδαιτε, και τον πατερα ηδαιτε αν. Ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ις εν τω γαζοφυλακίω, διδασκων εν τω ιερω. η εδεις εηπασεν αυτον, οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτη.

76. Τη παρασκαυη, της δε, εβδομαδος. Εκ του κατω Γωδονιω. λ.

77. Γπον ο κς, προς ιες εληλυθους προς αυτον ιεραεις. Εγω υπαγω, η ζητησει με, η εν η αμαρτια υμω δ αποθωκεισθε. οπως εγω υπαγω υμεις ουδυνασθε ελθειν. Ελεγον εν οι ιεραειροι. μηπι αποκτενει εαυτον, οτι λεγει, οπως εγω υπαγω υμεις εδυνασθε ελθειν; Και ειπεν αυτοις. υμεις εκ τρω κατω εσε, εγω εκ τρω ανω ειμι. υμεις εκ του κοσμου τυτου, εσε, εγω εκ ειμι εκ του κοσμου τετου. Ειπον εν υμιν, οτι αποθωκεισθε εν ταυς αμαρτιαυς υμω. εαν ηδ μη πισδυσητε, οτι εγω ειμι, αποθωκεισθε εν ταυς αμαρτιαυς υμω. Ελεγον εν αυτω. συ τις ει; Και ειπεν αυτοις ο ις. την δρχην οτι και λαλω υμιν πολλα εχω παρ υμω λαλειν η κρινειν, αλλ οπεμψασμε, αληθης εσιν. καγω α ηκασα παρ αυτω, ταυτα λαλω εις τον κοσμον. Ουκ εγνωσαν δε οτι τον πατρα αυτω ελεγη. Ειπεν εν αυτω ο ις, οτι αν υψωση τον υον του ανω, πτε γνωσεσθε, οτι εγω ειμι, η απ εμου ποιω εδεν, αλλα καθως εδιδασξεμε ο πηρ μου, ταυτα λαλω. η οπεμψασμε, μετ εμα εσιν. Ουκ αφηκεμε μονον ο πηρ, αλλ εγω τα δρε-

5 αυτω, ποιω παντοτε. Ταυτα αυτω λαλησας, πολλοι εηπισθυσαν εις αυτον. Γωσαββατω τδ, εβδομαδος.

Εκ του κατω Γωδονιω. λ.

78. Γπον ο κς, προς οδου πεπισδυκοτας αυτω ιεραεις. Εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω, αληθως μαθηταιμε εσε, η γνωσεσθε την αληθειαν. η η αληθεια ελθουσε εις υμας. Απεκειθησεν η ειπον αυτω. απεραμ εσμου η εδενι δεδεδυκα μου ποποτε. πως συ λεγεις, οτι ελθουσε εις υμας. απεκειθη αυτω ο ις. αμην αμην λεγω υμιν, οτι πας οποιων την αμαρτιαν, δεσθεις εις της αμαρτιας. οδε δεσθεις, εμνει εν τη οικια εις τον αιωνα. ο υος μωρει εις τον αιωνα. Εδεν εν ο υος υμας ελθουσε εις υμας, οντως ελθουσε εις υμας. Οιδα οτι απεραμ εσμου εσε, αλλα ζητειτε με αποκτεναι, οτι ο λογος ο εμω, ε χωρει εν υμιν. Εγω δε εωρακα παρ αυτω περμα, λαλω. η υμεις ουδ εωρακατε παρ αυτω περ υμω, ποιειτε. Απεκειθησεν η ειπον αυτω, ο πηρ ημω, αβρααμ εσιν. Λεγει αυτω ο ις, ειτεκνα του αβρααμ ητε, τα εργα του αβρααμ εποιειτε αν νυν η ζητειτε με αποκτεναι. ανων, ος την αληθειαν υμιν λελαληκα, λεω ηκασα παρ αυτω εδεν. του αβρααμ οδ εποιησεν. υμεις ποιειτε τα εργα του πω υμω. Ειπον εν αυτω. ημεις εν πορνειας ου γενημεθα, ενα παρ εχομε τον θεον. Ειπεν αυτω ο ις. ει ο θεος πηρ υμω λεω, ηγαπατε αν εμε. εγω ηδ εκ του ανω εζηληθον, και ηκω.

Κυριακή ε.

Τῆς σαμαρείδος, τ' διαγγέλιον
τοῦ ὄρθρου, Ζήτησιωθινόν, γ'.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατα Γωθύνω. ιβ'.

Ω καιρὸς κένω. Ἐρχεῖ) οἷς εἰς πό-
λιν τῆς σαμαρείας, λεγομένην συ-
χαρ, πλησίον ἔχωρις. ὃ ἐδωκεν ἰα-
κώβ ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δ' ἐκεῖ πη-
γὴ τοῦ ἰακώβ. Ὁ ἐν ἰς κεκοπακῶς
ἐκλήης ὁδοποιίας ἐκαθέζετο ἔπως ἐ-
πιτῆ πηγῇ. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἐρχεῖ)
γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας δὴ τλήσασαι ὕ-
δωρ. λέγει αὐτῇ οἷς, δόμοι πείν. οἱ
γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀπεληλύθησαν εἰς
τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέ-
γει ἐν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρείτις. πῶς
σὺ ἰσθαιῖος ὢν, παρ' ἐμὲ πείν αἰτεῖς, ἔ-
στις γυναικὸς σαμαρείτιδος; ἔ γὰρ συγ-
χεῖν) ἰσθαιῖοι, σαμαρείταις. Ἀπε-
κείθη ἰς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. εἰ ἦδ' ἔστι τὴν δ' ὡ-
ρεδὸν ἔθεσ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δό-
μοι πείν, σὺ δὲ ἤτησας αὐτὸν. καὶ ἐδω-
κεν αὐτῇ ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυ-
νὴ. κέ, ἔστε δὴ τλήμα ἔχεις, καὶ τ' φρέ-
αρ ἐστὶ βαθύ, πόθεν ἐν ἔχεις τ' ὕδωρ
τοῦ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πρὸς ἡμῶν
ἰακώβ. ὃς ἐδωκεν ἡμῖν τ' φρέαρ, καὶ
αὐτὸς ἔξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ
τα θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκείθη οἷς καὶ
εἶπεν αὐτῇ. πῶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος
τούτου, διψήσει πάλιν. ὃς δ' δὴ πῆ ἐκ
τοῦ ὕδατος, ἔ ἐγὼ δ' ὡσω αὐτῷ, ἔ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ τ' ὕδωρ,
ὃ δ' ὡσω αὐτῷ, γρησέ) ἐναὐτῷ πηγῇ
ὑδατος ἀλλομῆς εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ. κέ, δόμοι

Περὶ τῆς
σαμαρεί-
τιδος. ε.

ἔ τ' ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μὴ δ' ἔξ-
χωμαι ἐνθάδε δὴ τλήν. Λέγει αὐτῇ
οἷς. ὕπαγε, φώνησον τὸν δῦδρα σου, καὶ
ἐλθέ ἐνθάδε. Ἀπεκείθη ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπεν, ἔκ' ἔχω δῦδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ
ἰς. καλῶς εἶπας, ὅτι δῦδρα ἔκ' ἔχω.
πρῶτε γὰρ δῦδρας ἔχεις, καὶ νῦν ὄν ἔ-
χεις, ἔκ' ἐστὶ σου δῦδρ. ἔ το ἀληθὲς εἶρη-
κας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. κέ, θεωρῶ
ὅτι προσφήτης εἶ σὺ. Οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσκυνοῦσαν, καὶ
ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις ἐστὶν
ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυεῖν. Λέγει
αὐτῇ οἷς. γύναι, πῶς δύσόν μοι ὅτι ἔρ-
χεῖ) ὥρα, ὅτε ἔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, ἔτε
ἐν ἱεροσολύμοις, προσκυνοῦσατε τὰ
περὶ. Ὑμεῖς προσκυεῖτε, ὃ ἐκ οἶδα-
τε. ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἶδαμεν.
ὅτι ἡ σεία ἐκ τῆς ἰσθαιῖας ἐστὶν. ἀλλ'
ἔρχεῖ) ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθι-
νοὶ προσκυνοῦται, προσκυνοῦσασαι τὰ
περὶ, ἐν πνί καὶ ἀληθεία. καὶ γὰρ ὁ πῆς,
τοιούτους ζητεῖ σὺ προσκυνοῦντας
αὐτὸν. Πινὰ ὁ θεός, καὶ σὺ προσκυνοῦ-
σασαι αὐτὸν, ἐν πνί καὶ ἀληθεία δεῖ προ-
σκυεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. οἶδα ὅτι
μεσίας ἔρχεῖ), ὁ λεγόμενος χς, ὅταν
ἐλθῆ ἐμῆνος, ἀναγέλει ἡμῖν ἀπαν-
τα. Λέγει αὐτῇ οἷς. ἐγὼ εἰμι ὁ λα-
λῶν σοι. Καὶ ἔπι τούτῳ ἦλθον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν, ὅτι μετὰ
γυναικὸς ἐλάλη. Οὐδ' εἰς μῆρτοι εἶπε,
ἴ ζητεῖς, ἢ ἴ λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀ-
φῆκεν ἐν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς
δούοις. δ' ὅτε ἴδετε δῦον, ὃς εἶπέ μοι
πάντα ὅσα ἐποίησι. μήτοι ἔ τ' ἐστιν
ὁ χς;

ὁ χς. Εξήλθον ἐν τῇ πόλει, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, ῥαββί, φάγε. Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς, ἐγὼ βρωσὴν ἔχω φαγεῖν, ὡς ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ἔλεγον ἐν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, μή τις λύσκειν αὐτὸ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς. ἐμὸν βρῶμα ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς, ὅτι ἐπετε ἀμυλώνεσι, καὶ ὁ θερισμός, ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε εἶδη ὀφθαλμοῦ ὑμῶν, καὶ θεάσαθε τὰς χώρας, ὅτι λυκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη, καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, καὶ σιμὴν καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρη, καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστίν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστίν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὅτι ὑμεῖς κεκοπᾶκατε. ἄλλοι κεκοπᾶκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης, πολλοὶ ἐπίσθυσαν εἰς αὐτὸν, τῶν σαμαριτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυροῦσης, ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς ἐν ἡλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαριτῶν ἠρώτων αὐτὸν μῆναι παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας, καὶ πολλῶν πλείους ἐπίσθυσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. τῆτε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι ἐκ ἐπιδοῦ τὴν σὴν λαλιὰν πιστὸν ἔσθι. αὐτὸν γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν, ὅτι οὕτως ἐστίν ἀληθῶς, ὁ σπέρ τῷ κόσμῳ ὁ χς. Τῆ β', τ' ἐ, εβδομά.

Ἐκεῖ κατὰ Ἰωάννην. λβ.

Γ Ἰπεν ὁ χς, πρὸς ἰσραὴλ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰσραὴλ. εἰ ὁ θεὸς πῆρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπαῖτε δὴ ἐμέ. Ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξήλθον καὶ ἠέω. καὶ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέσειλε. Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν ἐγνωσκετε; ὅτι ἐδύναθε ἀκροῦν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν. Ἰμεῖς ἐκ τοῦ πρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πρὸς ὑμῶν θέλετε ποιῆν. Ἐκεῖνος δὲ ὁ σπέρ τῷ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐχέσθηκεν, ὅτι ἐκ ἐστίν ἀληθῶς ἐν αὐτῷ. Ὅτι δὴ λαλή τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύσης ἐστίν, καὶ ὁ πῆρ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ, ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, καὶ πιστεύετε μοι. Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχεμε πρὸς ἁμαρτίας; οἴδ' ἐ ἀληθῶς λέγω, διὰ τὴν ὑμεῖς ἐπιστεύετε μοι; ὁ ὡν ἐκ τοῦ θεοῦ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει, διὰ τοῦτο ὑμεῖς ἐκ ἀκούει, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθησαν ἐν οἱ ἰσραὴλ, καὶ εἶπον αὐτῷ, καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι σαμαριτῆς εἶσὺ, καὶ δαμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη ἰς. ἐγὼ δαμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ ἡμῶν τὸν πατέρα με, καὶ ὑμεῖς ἀμαρτίζετε με. ἐγὼ δὲ ἐζητῶ τὴν δόξαν μου. ἐστίν ὁ ζητῶν καὶ κείνων. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐσθὺς τὸν λόγον ἐμὸν τηρήση, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Τῆ γ', τῆς ἐ, εβδομάδος.

Ἐκεῖ κατὰ Ἰωάννην. λγ.

Γ Ἰπεν ὁ χς, πρὸς ἰσραὴλ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰσραὴλ. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐσθὺς τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήση, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον ἐν αὐτῷ οἱ ἰσραὴλ, οὐκ ἐγνωκαμεν, ὅτι δαμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ

Β ιιι Ἀπέ-

απέθανε, η̄ οῑ παροφῆται, η̄ σῡ λέ-
 γης, ἐδύτις τὸν λόγον μετρήσει, ἔμη
 γούση) θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα; μη̄ σῡ
 μείζων εἶδ' πρὸς ἡμῶν ἀβραάμ, ὅστις
 ἀπέθανε; η̄ οῑ παροφῆται ἀπέθανον.
 τίνα σε αὐτὸν σῡ ποιεῖς; ἀπεκείθη
 εἰς. ἐδὲ ἐγὼ δὲ ὄξ' ἄζω ἐμαυτὸν, ἡ δ' ὄ-
 ξα μετ' ἐμὲ εἶναι. Ἔστιν ὁ πῆρ μετ' ὄξ'
 ἄζων μετ' ὅν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἡμῶν
 εἶναι, η̄ ἐκ ἐγνώκατε αὐτὸν, ἐγὼ δ' εἰ-
 δα αὐτὸν. Καὶ εἰάν εἶπω, ὅτι ἐκ οἶδα
 αὐτὸν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψύσης.
 ἀλλ' οἶδα αὐτὸν η̄ τὸν λόγον αὐτῶν πρὸς
 ῥῶ, Ἀβραάμ ὁ πῆρ ὑμῶν, ἡγαλιά-
 σατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν. η̄
 εἶδε καὶ ἐχάρη. εἶπον αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι
 πρὸς αὐτὸν. πρὸς τί κλονεῖται ἔτι ἔπω ἔ-
 χεις, η̄ ἀβραάμ ἐάρακας; Εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ ἰσ'. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 πρὸς ἀβραάμ γινώσκω, ἐγὼ εἶμι. Ἡ-
 ῥαν ἐν λίθῳ, ἵνα βάλλωσιν ἐπ' αὐ-
 τὸν. ἰσ' δ' ἐκρύβη η̄ ὄξ' ἦλθεν ἐκ τῶν ἰε-
 ρῶν, διελθὼν διὰ μέσων αὐτῶν, η̄ παρῆ
 5'. γρη̄ ἔτως. Τῆ δ' πρὸς ἐβδομαίδος.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιη̄.
 Ω̄ καμρὸς ἐκείνω, ἐπάρας ὁ ἰσ' ὁδὸν
 ὀφθαλμοῦ αὐτῶν, η̄ θεασάμενος ὅτι
 πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν,
 λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον, πόθεν ἀ-
 γοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν ἔ-
 τοι; Τοῦτο δ' ἔλεγε, πειράζων αὐ-
 τὸν. αὐτὸς γὰρ ἠδ' εἰ ἡ ἐμελλε ποιεῖν.
 Ἀπεκείθη αὐτῷ Φίλιππος. διακο-
 σίων θηναρίων ἄρτοι ἐκ δροκῶσιν αὐ-
 τοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λά-
 βῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκτὴν μαθητῶν
 αὐτοῦ, ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς σίμωνος

πέτερος. ἔστι παῖδ' ἀεὶον σὺ ὄδε, ὁ ἔχει
 πρὸντε ἄρτους κλειθῆρας, η̄ ὄνο ὄψ' ἀ-
 ρια, ἀλλὰ ταῦτα ἡ ἐστὶν εἰς πόσους;
 Εἶπε δ' ὁ ἰσ'. ποιήσατε τὰς δυνάμεις
 περὶ ἐμὴν. καὶ ὁ χόρτος πολὺς ἐν τῷ ῥ-
 πῳ. δυνάπεσον ἐν οἱ δυνάμεις, τὸν ἀει-
 μὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. Ἐλαβε δ' ἔ-
 τὰς ἄρτους ὁ ἰσ'. η̄ διχαίρησας, δέ-
 δωκε τοῖς μαθηταῖς. οἱ δ' ἐμαθηται,
 τοῖς ἀνακλιμένοις. ὁμοίως η̄ ἐκτὴν ὄ-
 ψαρίων ὄθον ἠθέλον. Ὡς δ' ἐνεπλή-
 ρησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν. συ-
 ναγάγετε τὰ κλειθῆρας ἀνακλι-
 ματα, ἵνα μὴ ἀπόλη. συνήγαγον
 ἐν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνοις
 κλειθῆρας, ἐκ τῶν πρὸντε ἄρτων
 τῶν κλειθῆρων, ἀ ἐκείων ὅσους βε-
 βρωκόσιν. Οἱ ἐν δυνάμει ἰδόντες ὁ ἐποίη-
 σε σημεῖον ὁ ἰσ', ἔλεγον, ὅτι ἔτος ἐστὶν
 ἀληθῶς ὁ προφῆτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς
 τὸν κόσμον. Τῆ δ' πρὸς ἐβδομαίδος.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λθ'.
 Ἰπεν ὁ κς', πρὸς ὁδὸν ἐληλυθότας πρὸς
 πρὸς αὐτὸν ἰουδαῖοι. εἰς κείμενα ἐγὼ
 εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ
 βλέποντες, βλέπωσι, η̄ οἱ βλέποντες,
 τυφλοὶ γίνων). Καὶ ἤκουσαν ἐκτὴν
 φαρισαίων ταῦτα, οἱ ὄντες μετ' αὐτῶν
 καὶ εἶπον αὐτῷ. μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ
 ἐσμῶν; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσ'. εἰ τυφλοὶ
 ἦτε, ἐκ ἂν εἶχετε ἀμαρτίαν. νῦν δ' ἔ-
 λέγετε, ὅτι βλέπομεν. ἡ ἐν ἀμαρτία
 ὑμῶν, μὴναι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
 μῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας
 εἰς τὴν αὐλήν τῶν παροφῆτων, ἀλλὰ ἐκ
 ἀδαιωνίων ἀλλαχόθεν, ἐκείνος κλέας.
 πῆς ἐστὶ η̄ λησῆς. Ὁ δ' εἰσερχόμενος
 διὰ

Π
 Η
 8.

ὅτι σὺ δούλωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν
 θύ. Ἀπεκείδη αὐτοῖς ὁ ἰς, ἐκ ἔστι γε-
 γραμμῆρον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, ἐγὼ εἶ-
 πα θεοὶ ἐστέ; Εἰ σκείνης εἶπε θεοὺς,
 πρὸς ἐς ὁ λόγος τοῦ θυ ἐγχετε, καὶ ἐ-
 δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πῆρ
 ἠγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον,
 ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς. ὅτι
 εἶπον, ἦς τοῦ θεοῦ εἰμί; εἰ οὐ ποῖω τοῖ
 ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε
 μοι. εἰ δὲ ποῖω, καὶ ἐμοὶ μὴ πισδύη-
 τε, τοῖς ἔργοις πισδύσατε. ἵνα γνῶ-
 τε, καὶ πισδύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ,
 καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Κυριακῆς.

Τὸ τυφλῶν τὸ διαγγέλιον τοῦ ὀρθρου.

Ζήτηε εὐαγγέλιον, ἡ.

Τῆς λαίτρυγίας.

Ἐκ τῷ κατὰ Γωδώνω. λδ.

Ὡ καὶ ἐκείνω, πρὸ ἀγων ὁ ἰησοῦς,
 εἶδεν δούλωπον τυφλὸν ἐκ γρηπῆς,
 καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 λέγοντες, ραββί, τίς ἡμαρτεν, ὅτι, ἡ
 οἰγονεῖς αὐτὸν, ἵνα τυφλὸς γνηθῆ; ἡ
 Ἀπεκείδη ὁ ἰς. οὔτε ἕτος ἡμαρτεν,
 ἕτε οἰγονεῖς αὐτὸν, ἀλλ' ἵνα φανερω-
 θῆ τὰ ἔργα τοῦ θυ ἐν αὐτῷ. Ἐμέδ εἰ
 ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαν-
 τός με ἕως ἡμέρας ἐστίν. ἔρχεται νῦν
 ὅτε ἐδ εἰς δύνα) ἐργάζεσθαι. ὅτ δὲ
 ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμί τοῦ κόσμου.
 Ταῦτα εἰπὼν, ἐπίπυσε χαμαὶ, καὶ ἐ-
 ποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πύσματος, καὶ
 ἐπέχευσε τὸν πηλὸν ἐπὶ τὰς ὀφθαλ-
 μούς τοῦ τυφλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ὑ-
 παγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν
 τοῦ σιλωάμ, ὃ ἐρμῆν δέεται, ἀπε-

σαλμῆρος. Ἀπῆλθεν οὖν, καὶ ἐνί-
 ψασ, καὶ ἤλθεν βλέπων. Οἱ ἐν γέ-
 τόνες, καὶ οἱ θεωρῶντες αὐτὸν τὸ πρῶ-
 τερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον. οὐχ
 οὗτός ἐστιν ὁ καθεμῆρος, καὶ πρῶσαι-
 τῆρ, Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι ἕτε ἐστίν. Ἄλ-
 λοι δὲ, ὅτι ὁμοῖος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖ-
 νος ἔλεγον, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον ἐν
 αὐτῷ. πῶς δυνάωχθη σάνσου οἱ ὀφ-
 θαλμοὶ; Ἀπεκείδη ἐκεῖνος, καὶ εἶ-
 πεν. δῆος λεῖθῶρος ἰς, πηλὸν ἐποίη-
 σε, καὶ ἐπέχευσε μεδὸν ὀφθαλμούς,
 καὶ εἶπέ μοι. Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβή-
 θραν τοῦ σιλωάμ, καὶ νίψαι. ἀπελ-
 θὼν δὲ καὶ νίψ αἰμῶρος, δυνέβλεψα.
 Εἶπον ἐν αὐτῷ, ποῦ ἐστίν ἐκεῖνος; Λέ-
 γεις; οὐκ οἶδα. Ἄγασιν αὐτὸν πρὸς
 μεδὸν φαρισαίοις τὸν ποτέ τυφλὸν.
 Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίη-
 σεν οἷς, καὶ δυνέωξεν αὐτὸν τὰς ὀφθαλ-
 μούς. Πάλιν ἐν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φα-
 ρισαῖοι. πῶς δυνέβλεψεν. Ὁ ἰς εἶπεν
 αὐτοῖς. πηλὸν ἐπέθηκε μοι ἰπὶ μεδὸν
 ὀφθαλμούς, καὶ ἐνίψ αἰμῶν, καὶ βλέ-
 πω. Ἐλεγον ἐν ἐκτῆρ φαρισαίων ἰ-
 νές. ἕτος ὁ δῆος, οὐκ ἐστὶ πρὸς τοῦ θεοῦ,
 ὅτι τὸ σάββατον ἐπιρεῖ. Ἄλλοι ἔ-
 λεγον. πῶς δύναται δῆος ἀμαρτω-
 λός, τὰ αὐτὰ σημεῖα ποιεῖν; καὶ χρίσμα
 ἦν ἐν αὐτῷ. Λέγασιν ἐν τῷ τυφλῷ
 πάλιν, σὺ τί λέγεις πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἦνοι-
 ξέσου μεδὸν ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν, ὅ-
 τι πρῶφῆτης ἐστίν. Οὐκ ἴπυς δυσαν
 ἐν οἱ ἰδ αἰοὶ πρὸς αὐτῷ. ὅτι τυφλὸς
 ἦν καὶ δυνέβλεψεν ἕως ὅτου ἐφώνησαν
 μεδὸν γονεῖς αὐτοῦ τοῦ δυνάβλεψαν-
 τός. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες.

ὅτι

πθ.
 Περὶ τοῦ
 ἐκ γρηπῆς
 τυφλῶν ἰ.

ὅτι ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη, πῶς ἐν ἄρτι βλέπει; Ἀπε. εἰποσαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον. οἶδα μὲν ὅτι υἱὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη, πῶς δὲ ἐν νῦν βλέπει, ἐκ οἴδα μὲν, ἢ τίς ἰσχύσει αὐτὸν ὁφθαλμοῦς, ἡμεῖς ἐκ οἴδα μὲν. αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. αὐτὸς ὡς εἰπὼς ἐλάλησει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθησαν τὰς ἰουδαίας. ἤδη γὰρ σωετέθειντο οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα ἐδύνησεν αὐτὸν ὁμολογήσει χυρὴν, ἀποσωάγωγος χυρῆ). διὰ τούτου οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δυτέρου τὸν δούλον, ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ. ὃς δὲ ὄξω τῷ θεῷ. ἡμεῖς οἶδα μὲν, ὅτι ὁ δούλος ὁδοῖται, ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη ἔν σκείνω, καὶ εἶπεν. εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, ἐκ οἴδα, ἐν οἴδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον ἔν αὐτῷ πάλιν. τί ἐποίησέν σοι, πῶς ἠνοιξέθης ὁφθαλμοῦς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ ἐκ ἠκούσατε, τί πάλιν θέλετε ἀκροῦν, μή καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτὸ μαθηταῖς γινέσθαι; Ἐλοιδόρησαν ἔν αὐτῷ, καὶ εἶπον. σὺ εἰ μαθητὴς σκείνου, ἡμεῖς δὲ ἔσμωσέως ἐσμὲν μαθηταί. ἡμεῖς οἶδα μὲν, ὅτι μωσαεὶ ἐλάλησεν ὁ θεός, τούτον δὲ ἐκ οἴδα μὲν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ αὐτός, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐν γὰρ τῷ θαυμασόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ δυνέωξέ με ὁδοῖται ὁφθαλμοῦς. οἶδα μὲν δὲ, ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁδοῖται ἐκ ἀκροῦ, ἀλλ' ἐδύνησεν θεοσεβῆς ἡ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆσαι

ἡ ἀκροῦ. Ἐκ αἰῶνος ἐκ ἠκούσατε, ὅτι ἠνοιξέθης ὁφθαλμοῦς τυφλοῦ ἐγέννημένον. εἰ μὴ ἦν ὁδοῖται ὡς αὐτὸν, ἐκ ἠδύνατο ποιῆν, ἐδὲν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ. ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγενήθησ ὁδοῖται, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς, καὶ ὄξω βαλὼν αὐτὸν ὄξω. ἠκούσεν ὁ ἰσ, ὅτι ὄξω βαλὼν αὐτὸν ὄξω, καὶ δούλων αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ. σὺ πῶς δύνησ ἐν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκείνος καὶ εἶπε. καὶ τίς ἐστὶ κέ, ἵνα πῶς δύσω ἐν αὐτὸν; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰσ. καὶ ἐώρησεν αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σέ, σκείνος ἐστίν. Ὁ δὲ ἔφη, πῶς δύω κέ. καὶ ὡσεκκωῖσεν αὐτῷ.

ΙΑ.

Τῆ β', πῶς ε', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τὸ κατά Ἰωάννην. μ.

Ἐκ τὸ κατά Ἰωάννην. μ. Ὁ καρὸ σκείνω, σωτήριον οἱ δούλοι καὶ οἱ φαρισαῖοι σωτήριον, καὶ ἔπιστοσ, λέγοντες. τί ποιῶμεν, ὅτι ὁδοῖται ὁδοῖται, πολλὰ σημεῖα ποιῶ; Ἐδὲ ἀφῶμεν αὐτὸν ἔπος, πάντες πῶς δύσωσιν ἐν αὐτὸν, καὶ ἐλδύθον) οἱ ῥωμαῖοι, καὶ δούλοι ἡμῶν, καὶ τὸν ῥέπον, καὶ τὸ ἔθνος. Εἰς δὲ τίς ὄξω αὐτῷ καὶ ἀφας, δούλοι ῥούσ ὢν ἔν σκείνω ἐκείνω εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐκ οἴδατε ἐδὲν, ἐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἰς δούλος ἀποθδύθω ὑπὲρ ἔλασ, καὶ μὴ ὄλον τὸ ἔθνος ἀπόλη). Τῆ δὲ ἀφῶσ ἔκ εἶπεν, ἀλλὰ δούλοι ῥούσ ὢν ἔν σκείνω ἐκείνω, πῶς φητδύσεν, ὅτι ἐμελλεν ὁ ἰσ ἀποθδύθω ὑπὲρ ἔθνος, καὶ ἐχ' ὑπὲρ ἔθνος μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τα τέκνα ἔν τῷ διεσκορπισμένα, συναγάθῃς ἐν. Ἀπ ἐκείνης ἔν τῆς ἡμέρας σωεβελδύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν. Ἰσ ἔν ἐκ ἐπὶ παρρησία ὡσεκκωῖσεν

πάται

κ ή

Θ Ε Ι Ο Ν Κ Α Ι Γ Ι Ε Ρ Ο Ν

πάτει εν τῷ ἰσδαίου, ἀλλὰ ἀπῆλ-
θεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγύς τῆς
ἐρήμης, εἰς ἐφραὶμ λεβομόρην πόλιν,
καὶ ἐδίετριβε μετὰ τῆς μαθητῶν
αὐτοῦ. Τῆ γ', τῆς σ', ἐβδομαί.

IB.
F

Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου... μ β'.
Ὡ καιρῶ ἐκεῖνω, συμβέβηκεν ἐπιήσαν
οἱ φαρισαῖοι καὶ τοῦ ἰού, καὶ εἶπον πρὸς
ἐαυτοῦ. θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε
εἰδέναι; ἰδεὶ ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλ-
θεν. Ἦσαν δ' ἐβνες ἑλλῆνες, ἐκ τῆς
δυναβανόντων, ἵνα παρεσκυήσωσι
ἐν τῇ ἑορτῇ. οὗτι ἐν παρεσῆλθον φι-
λίπῳ, τῷ ἀποβησαῖδ' αὐτῆς γαλι-
λαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες. κέ,
θέλωμεν τὸν ἰὺ ἰδεῖν. Ἐρχεται φί-
λιππῶς, καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ. Καὶ πό-
λιν ἀνδρέας καὶ φίλιππῶς, λέξοι τῷ
ἰού. Ὁ δ' εἰς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέ-
γων. ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ
ἰός τοῦ θυ. Ἀλλ' αὐτὸν λέγω ὑ-
μῖν. ἐὰν μὴ ὁ κόκκος ἔσθιτου, πεσὼν
εἰς τὴν γῆν, ἀποθνήσκει, αὐτὸς μόνος μέ-
νει. ἐὰν δ' ἐλθῆται εἰς τὴν γῆν, πολλὴν καρπὸν
φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπο-
λέσκει αὐτήν. καὶ ὁμισῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ, ἐν τῷ κόσμῳ τέτω, εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον φυλάσσει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακα-
νῆτε, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω. καὶ ὅπου εἰμι
ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. καὶ
ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῆ, τιμῆται αὐτὸν ὁ
πατήρ. Νυνὶ ἡ ψυχὴ μετέταρακται. καὶ
τί εἶπω; Πέρε, σώσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύ-
της. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥ-
ραν ταύτην. Πέρε, δόξα σοὶ τοῦ ὀνο-
μα. ἦλθεν ἐν φωνῇ ἐκ τῆς ἐνδ', καὶ ἐδό-
ξασα, καὶ πάλιν δόξα σοὶ. Ὁ ἐν ὄχλῳ

47.
48.
49.
50.
51.

ὁ ἔσως καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροτὴν γενο-
νεία. Ἄλλοι ἔλεγον, ἄγγελος αὐτοῦ
λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ἰς, καὶ εἶπεν.
ἐδίε με αὐτῆ ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ
δι' ὑμᾶς. Νυνὶ κρίσις ἐστὶ τῷ κόσμῳ τέ-
τω. νυνὶ ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου πούτω,
ἐκβλήθησεται ἔξω, καὶ τὸ ἐσθὺ ὑψωθῶ
ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυ-
τόν. τοῦτο ἵ ἐλεγε, σημαίνων ποῖω θανα-
νάτω ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ ὄχλος. ἡμεῖς ἠκούσαμεν
ἐκ τῆς νόμου, ὅτι ὁ χεῖς μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
ἰὸν τοῦ θυ, τίς ἐστιν ὅστις ὁ ἰός τοῦ θυ-
δρώπε; Εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ ἰς. ἐπι-
κρὸν χρόνον τὸ φῶς μετ' ὑμῶν ἐστὶ. πε-
ριπατεῖτε ἕως τοῦ φῶς ἔχειτε, ἵνα μὴ
σκοπῆ ὑμᾶς ἀκαταλάβη. καὶ ὁ περι-
πατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑ-
πάγει. Ἐως τὸ φῶς ἔχετε, πῶς δέετε
εἰς τὸ φῶς, ἵνα ὑοὶ φωτὸς γῆνηθε.

IB.
F

Τῆ δ', τῆς σ', ἐβδομαίος.
Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου... μ γ'.
Ἰπεν ὁ κέ, πρὸς τὰς ἐληλυθούσας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίους. Ἐως τὸ φῶς ἔχετε,
πῶς δέετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα ὑοὶ φῶς γέ-
νηθε. Ταῦτα ἐλάλησεν οἷς καὶ ἀπελ-
θὼν, ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα ἵ
αὐτὸς σημεῖα πεποιηκότος ἐμπροσθεν
αὐτῶν. οὐκ ἐπίσθουον εἰς αὐτὸν, ἵνα ὁ
λόγος ἠσαίεσθαι προσφῆτου πληρωθῆ,
ὃν εἶπε. Κέ, τίς ἐπίσθουσε τῇ ἀκοῇ ἡ-
μῶν, καὶ ὁ βραχίον κυ, τίνι ἀπεκαλύ-
φθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύνουτο πῶ-
ς δέειν, ὅτι πάλιν εἶπεν ἠσαίας. Τετύ-
φλωκεν αὐτῶν οὐκ ὀφθαλμοί, καὶ
πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα
μὴ

ἠσαίας
p 8.

μη ιδωσι τοις οφθαλμοις, η νοησω-
 35 σι τη καρδια, η επισραφωσι, η ια-
 36 σωμαι αυτες. Ταυτα ειπεν ησαϊας,
 37 ατε ειδε την δοξην αυτην, η ελαλησε
 38 ωρει αυτη. Ομως μηρτι και εκτην
 39 αρχαντων, πολλοι επισδυσιν εις αυ-
 40 τον, αλλα δια του φαρισαιου ουχ
 41 ωμολογου, ινα μη δυοσωμαγω-
 42 γοι γηρονται. ηγαπησαν γρ την δο-
 43 ξην αυτην δυνω μαλλον, ηπε την δο-
 44 ξαν του θυ. Ις δε εκραξε, η ειπεν.
 45 οπισθων εις εμε, ουπισθι εις εμε,
 46 αλλ εις τον πεμψαντα με. η ο θεω-
 47 ρων εμε, θεωρει τον πεμψαντα με.
 48 Εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα,
 49 ινα πας οπισθων εις εμε, εντη σκο-
 50 τια μη μενη. η εδουλις με ακεση τη
 51 ρηματων, η μηπισδιση, εγω εκει-
 52 νω αυτον. Ου γρ ηλθον ινα κρινω τον
 53 κοσμον, αλλ ινα σωσω τον κοσμον.
 54 Τησ της δυνατησ, το διαγγελιον
 55 του ορθου, Ζητειωθινον, γ.

Της λειτουργίας.

Εκ του κατα Λουκα. ριδ.

56 Ωκαμωσεν αυτην, δυνασ ο ις εκνε-
 57 κρων, εση εν μεσω των μαθητων αυ-
 58 τω, η λεγει αυτοις, ειρλην υμιν. Που-
 59 θεντες δε η εμφοβοι γηρομυροι, εδδ-
 60 κεν πια θεωρειν. Και ειπεν αυτοις, τι
 61 τετορα γηρομυροι εσε, η δια τι διαλο-
 62 γισμοι δυναβαινεσιν ενταισ καρδι-
 63 ας υμων; Ιδετε τας χειρας μου η τας
 64 ποδας μου, οπι αυτες εγαειμι. ψη-
 65 λαφησατε με, η ιδετε, οτι πια σαρ-
 66 κα η οσα εχ εχει, καθως εμε θεω-
 67 ρατε εχοντα. Και ετο επων, εδδξεν
 68 αυτοις τας χειρας η τας ποδας. Εη

δε απσεντων αυτην δυο της χαρας, ^{τμ φ.}
 η θαυμαζοντων ειπεν αυτοις, εχ εε
 69 πι βρωσιμον ενθαδε; Οιζ επεδωκω
 70 αυτω ιχθυος οπιε μέρος, η δυο με-
 71 λιασ κυριε. η λαβων, ενωπον αυ-
 72 την εφαγη. Ειπε δε αυτοις, ετοι οι ^{τμ β.}
 73 λογοι εε ελαλησα προς υμασ, εηων
 74 σω υμιν, οτι δε πληρωθηναι παντα
 75 τα γεγραμμενα εν τω νομω μουσως,
 76 η προφητασ, η ψαλμοισ, ωρει εμε.
 77 Τότε διηνοιξεν αυτην τον νεν ε συνι-
 78 ναι ταισ γραφασ, η ειπεν αυτοις, οτι
 79 ετωσ γεγραπαι, η ετωσ εδδ παιθεν
 80 τον χν, η δυνασθηναι εκνεκρων τη τριτη
 81 ημερα, η κηρυχθηναι επι των ονομα-
 82 τι αυτη μετανοιασ, η αφεσιν αμαρ-
 83 τωων, εις παντα τα εθνη, αρχε αμυρον
 84 δυο ιλημ. υμεισ δε εσε μαρτυρεσ τε-
 85 των. Και ιδε ελω δυοσ ελω την επαλ-
 86 γελιασ ε περμεσ εφ υμασ. Υμεισ ε
 87 καδισατε εντη πολει ιλημ, εωσ ε εν
 88 δυοπαθε δυναμιν εξ υψεσ, Εξηγαε
 89 ε αυσ του εεω, εωσ εις βηθηλιδου, η ε-
 90 παρασ ταισ χειρασ αυτη, δυλογησεν
 91 αυσ του. Και εηγεσ εν τω δυλογειν αυ-
 92 τον αυσ του, διεση απ αυτην, η δυεφε-
 93 ρεσ εις τον ενον, η αυτη ποροσιμω-
 94 σαυτεσ αυτην, υπεσρεψω εις ιλημ,
 95 μετα χαρασ μεγαλησ. η ηταν δια
 96 παντεσ εν τω ιερω, ανεντεσ και δυλο-
 97 γοντεσ τον θεον, αμην.

Τησ ασρασκωη, της ε, εβδομαδασ.

Εκ του κατα Ιωαννη. μζ.

98 Ιπεν οκσ εαυε τοισ μαθηταισ. Μη τα ^{ρκδ.}
 99 ρασ εωω υμων η καρδια. Πισδυετε
 100 εις τον θυ, η εις εμε πισδυετε. Εν τη οικια
 101 του περμεσ, μοναι πολλαι εισιν.
 102 ειδε

Εἰδὲ μὴ εἶπον δὴ ὑμῖν, πορβύομαι ἐ-
 τοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐδὴ πορβυ
 θῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν
 ἔρχομαι, καὶ παρὰ λήψομαι ὑμᾶς
 παρὸς ἑμαυτὴν, ἵνα ὅπως εἰμι ἐγὼ, καὶ
 ὑμεῖς ἦτε, καὶ ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, οἴδα-
 τε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ θω
 μάς. κέ, ἐκ οἴδα μὲν πᾶς ὑπάγεις, καὶ
 πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέ-
 γει αὐτῷ οἱς. ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀ-
 ληθεία, καὶ ἡ ζωὴ. ἐδὲ εἰς ἔρχεται παρὸς
 τὸν πατέρα, εἰ μὴ διέμεν. Εἰ ἐγνώκατέ-
 με, καὶ τὸν πατέρα με ἐγνώκατε δὴ. καὶ
 ἀπάρετι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἐώρα-
 κατε αὐτὸν. Λέγει αὐτῷ Φίλιπ-
 πος. κέ, δὲ εἶδον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἔδειξέ
 ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ οἱς. τοσῶτον χρό-
 νον μετ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἐκ ἐγνωκάς με
 Φίλιππε; ὁ ἐώρακώς ἐμέ, ἐώρακε
 τὸν πατέρα. καὶ πῶς σὺ λέγεις, δὲ εἶδον ἡμῖν
 τὸν πατέρα; ἐπισθύνεις, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί,
 καὶ ὁ πῆρ ἐν ἐμοὶ ἐστὶ; Τὰ ῥήματα αὐτῶ
 ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐλα-
 λῶ. ὁ ὅτι πῆρ ἐν ἐμοὶ μόνον, αὐτὸς
 ποιεῖ τὰ ἔργα. Πισθύνετε μοι, ὅτι ἐγὼ
 ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πῆρ ἐν ἐμοὶ ἐστίν.

14.

Σαββάτω, ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μ. η.

Ἰπεν ὁ κς, τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Τὰ
 ῥήματα αὐτῶ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυ-
 τοῦ ἐλαλῶ. ὁ ὅτι πῆρ ἐν ἐμοὶ μόνον,
 αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πισθύνετε μοι,
 ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πῆρ ἐν ἐμοὶ
 ἐστίν. εἰδὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτῶ πι-
 σθύνετε μοι. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑ-
 μῖν. ὁ πισθύνων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα αὐτῶ
 ποιῶ, κακείνος ποιήσει, καὶ μείζονα τού-

ρ. κ. η.

των ποιήσει. ὅτι ἐγὼ παρὸς τὸν πατέρα
 εἰμαι πορβύομαι. καὶ ὁ ὅτι αἰτήσπε
 ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποιήσω, ἵνα
 δοξασθῆ ὁ πῆρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐδὲ αἰτή-
 σπε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.
 Ἐδὲ ἀγαπᾷτέ με, τοῖς ἐντολάς τοῖς
 ἐμας τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
 πατέρα, καὶ ἄλλον παρὰ κλητὸν δώ-
 σει ὑμῖν, ἵνα μὴ μετ' ὑμῶν εἰς τὸν
 αἰῶνα, τὸ πᾶν τῆς ἀληθείας, ὁ ὁ κόσ-
 μος ἐδὲ δύναται λαβεῖν, ὅτι ἐθεωρεῖ αὐ-
 τὸν, ἐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς ὅτι γινώσκε-
 τε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μόνον, καὶ ἐν ὑ-
 μῖν ἐστί. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφα-
 νούς, ἔρχομαι παρὸς ὑμᾶς. Ἐνι μι-
 κρόν, καὶ ὁ κόσμος με ἐκέτι θεωρεῖ. ὑ-
 μεῖς ὅτι θεωρεῖτέ με. ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑ-
 μεῖς ζήσατε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 γνώσατε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί,
 καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ
 ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐ-
 τὰς, ἐκείνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ ὁ ἀ-
 γαπῶν με, ἀγαπήσεται ὑπὸ τοῦ
 πατρός μου. Καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν,
 καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν.

Κυριακῆ, ζ.

12.

τῶν ἀγίων πρῶν διαγγέλιον ὁ ὁ ὁ
 εἶπε, Ζῆτει ἐωθινόν, ἵ. τῆς λήτρεβρίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ν. ε.

Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ ἐπάρας οἱς τὸς ὀφ-
 θαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνθόν, εἶπε. Πέρ,
 ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξα σοὶ σου τὸν υἱόν,
 ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε. καθὼς
 ἐδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρ-
 κός, ἵνα πᾶν ὁ δὲ δωκας αὐτῷ, δώ-
 σῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ἐ-
 στὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σε
 τὸν

μόνον αληθινόν θν̄, η̄ ὄν ἀπέσφλας ἰν̄
 χν̄. Ε γώσε ἐδ ὄξασα Ἰπ̄ τ̄ γης. Τὸ
 ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δ ἐδωκάς μοι, ἵνα
 πιήσω. Καὶ νυν̄ δ ὄξασόν με σὺ π̄ρ
 τῶρα σεαυτῶ, ἢ ὄξη, ἢ εἶχον, πρὸς
 τὸν κόσμον εἶναι τῶρα ἰσ̄. Ε φθν̄ ῥω
 σάσας τὸ ὄνομα τῶς δν̄ οἰς. ἔς δ ἐδω
 κάς μοι ἐκ̄ κόσμ, ἰσ̄ ἦσαν η̄ ἐμοὶ
 αὐτὰς δ ἐδωκάς η̄ τ̄ν λόγον σε ἰετηρή
 κασι. Νυν̄ ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δε
 δωκάς μοι, τῶρα σ̄ ἐστι ὅτι τὰ ῥήμα
 τα ἀδ ἐδωκάς μοι, δ ἐδωκα αὐτοῖς, η̄
 αὐτῶ ἐλάβον, η̄ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι
 τῶρα σ̄ ἔξηλθον, η̄ ἔπισθυσαν, ὅτι
 σύ με ἀπέσφλας. Ε γὼ τῶρα αὐτῶ ἔρω
 τῶ, ἔ τῶρα ἔ κόσμ ἐρωτῶ, ἀλλὰ πε
 ριῶν δ ἐδωκάς μοι, ὅτι ἰσ̄ εἰσὶ. η̄ τὰ ἐ
 μα πάντα σάσαι, η̄ τὰ σὰ ἐμα, η̄ δε
 δ ὄξασμαι ἐν αὐτοῖς. η̄ ἐκ̄ ἐμ̄ εἰμι ἐν
 τῶ κόσμῳ, η̄ ἔτι ἐν τῶ κόσμῳ εἰσὶ. η̄
 ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι. Πέ ε ἄγε π̄
 ρηθον αὐτὰς ἐν τῶ ὄνοματί σε. ἔς δ ἐδω
 κάς μοι ἵνα ὦσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς. Ὅτε
 ἦμιν μετ̄ αὐτῶ ἐν τῶ κόσμῳ εἶναι
 ἔσαν αὐτὰς ἐν τῶ ὄνοματί σε. ἔς δ ἐδω
 κάς μοι ἐφύλαξα, η̄ ἐδ εἰς ἔξ αὐτῶ
 ἀπώλετο, εἰ μὴ ὄμος τ̄ ἀπωλείας ἵνα ἡ
 γραφή πληρωθῆ. Νυν̄ ἵ πρὸς σε ἔρχο
 μαι, η̄ ταῦτα λαλῶ ἐν τῶ κόσμῳ ἵνα
 ἔχωσιν τὴν χαρῶν τὴν ἐμὴν πεπληρω
 μένην ἐν αὐτοῖς. Τη̄ β, τ̄ η, ἐβδομα.

24.

Εκθὺ κατὰ Ἰωάννην. μθ.
 Ἰπεν ὁ κ̄ς τῶς ἐαυτ̄ μαθηταῖς. Μὴ
 ταρασέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μὴ ἵ δει
 λιάτω. ἡ κ̄ς σάτε, ὅτι εἶπον ὑμῖν, ὑ
 πάγω η̄ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἦτα

πατέμε, ἐχάρητε δν̄, ὅτι εἶπον, πο
 ρεύομαι πρὸς τὸν πατ̄, ὅτι ὁ π̄ρμε, ρ λ β.
 μείζων με ἐστὶ. Καὶ νυν̄ εἶρηκα ὑμῖν,
 πρὶν γνέσθ, ἵνα ὄτ̄ δν̄ γνῆ, πρὸς
 σιτε. ὅτι ἐπὶ πολλὰ λαλήσω μεθ̄ ὑ
 μῶν. ἔρχε) γν̄ ὄξ̄ κόσμ, τούτε ἀρ
 χων, η̄ ἐν ἐμοὶ ἐκ̄ ἐχει ἐδ ἐν. ἀλλ̄ ἵ
 να γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τ̄ν πατ̄,
 η̄ καθῶς ἐνετείλατό μοι ὁ π̄ρ, ἔτως
 ποιῶ. Ε γείρεθε, ἀγωνίη ἐν τῶ
 Ε γὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, η̄ ὁ
 π̄ρμε ὁ γεωργός ἐστι. Πρὸ κλήμα ἐν
 ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτ̄, η̄
 πᾶν τ̄ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτ̄,
 ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἡ δὴ ὑμεῖς
 καθαροί ἐσε, διὰ τ̄ν λόγον ὃν λελάλη
 κα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοὶ, κα γὼ ἐν ὑ
 μῖν. Καθῶς τὸ κλήμα ἐδύνα) καρ
 πὸν φέρεν ἀφ̄ ἐαυτοῦ, ἐδν̄ μὴ μείνη
 ἐν ἡ ἀμπέλῳ; ἔτως ἔξ ὑμεῖς, ἐδν̄ μὴ
 ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ε γὼ εἰμι ἡ ἀμπε
 λος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μὲν ἐν
 ἐμοὶ κα γὼ ἐν αὐτῶ. ὅτι φέρῃ καρ
 πὸν πολὺν, ὅτι χωρεῖ ἐμ̄, ἐδύναθε
 ποιῆν ἐδ ἐν. Ε δν̄ μή τις μείνη ἐν ἐμοὶ,
 ἐβλήθη ἔξω ὡς τ̄ κλήμα, η̄ ἔξηρδν̄
 ἔθ, η̄ σπυάγασιν αὐτῶ, η̄ εἰς τὸ πῦρ
 βάλλασιν, η̄ καέ). Ε δν̄ μείνητε ἐν ἐ
 μοὶ, η̄ τὰ ῥήματα μα ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ
 ἐδν̄ θέλητε, αἰτήσεσθε, η̄ γνῆσεται
 ὑμῖν. Τη̄ γ, τ̄ η, ἐβδομαδος.

15.

Εκθὺ κατὰ Ἰωάννην. νγ.
 Ἰπεν ὁ κ̄ς τῶς ἐαυτ̄ μαθηταῖς. Εἴ
 ρχεται ἄρα, ἵνα πᾶς ὁ δποκτεῖνας ὑ
 μᾶς, ὄξη λατρεῖδν̄ τῶσ φέρῃ τῶ
 θεῶ. η̄ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι ὅτι
 ἔγνωσαν τ̄ν πατ̄, οὐδ̄ ἐμέ. Ἀλλὰ
 ταῦτα

18.

ρ μ σ.

μζ.

ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελ-
 θη η ωρα, μνημονυητε αυτην, οτι ε-
 γω ειπον υμιν. Ταυτα ο υμιν δεξασθε
 ης εκ ειπον, οτι μεθ υμιν ημεν. νυν
 ο υποαγω προς τον πεμψαντα με,
 η εδεις δε υμιν ερωταμε πε υποα-
 γης. αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν,
 η λυπη πεπληρωκεν υμιν την καρδι-
 αν. Αλλ εγω την αληθειαν λεγω υ-
 μιν. συμφερει υμιν, ινα εγω απελ-
 θω. Εδω γδ εγω μη απελθω, ο παρ-
 κλητης εκ ελδουσε προς υμας. εδω ο
 προσδωθω, πεμψω αυτην προς υμας.
 η ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον,
 περι αμαρτιας η περι δικαιοσυνης,
 και περι κεισεως. Περι αμαρτιας
 μηδ, οτι επισδυσει εις εμε. περι δι-
 καιοσυνης ο, οτι παρος τον προμας υ-
 παγω, η εκει θεωρειτε με, περι ο κει-
 σεως, οτι ο αρχων του κοσμου εστου, κε-
 κει. Επι πολλα εχω λεγειν υμιν αλ-
 λ εδυνασθε βασαιζειν αρτι. οτ δω ο
 ελθη εκεινος, ο πνα της αληθειας, ο-
 δηγησει υμας εις πασαν τλη αλη-
 θειαν. Τη δ, της η, εβδομαδος.

15'. Εκευκατα Ιωδυνλω. νδ'.
 Ιπεν ο κς τις εαυτου μαθηταις. Πρω-
 τα οσα ο χει ο πηρ, εμα εσι. δια τουτο
 ειπον, οτι εκε εμε ληψε, η δυναγ-
 γελει υμιν. Μικρον η θεωρειτε με,
 η παλιν μικρον η οψεθε με, οτι ε-
 γω υποαγω παρος τον προ. Ειπον εν
 εκτην μαθητην αυτην προς αλληλας
 τι εστι τουτο ο λεγει ημιν, μικρον η ε
 θεωρειτε με η παλιν, μικρον η οψε-
 θε με, και οτι εγω υποαγω παρος τον
 προ; Ελεγον εν, τουτο τι εστιν, ο λεγει

15'

μ η.

μ θ.

11

το μικρον, εκ οιδ αμην τι λαλει. Ε-
 γνω εν οις, οτι ηθελον αυτον ερωταιν,
 και ειπον αυτις. περι τουτου ζητειτε
 μετ αλληλων, οτι ειπον, μικρον και ε
 θεωρειτε με, η παλιν μικρον η οψε-
 θε με; Αμω αμω λεγω υμιν. οτι
 κλαυσετε και θρηνησετε υμεις, οδ ε
 κοσμος χαρησε. υμεις ο λυπη θη-
 σεσθε. Αλλ η λυπη υμιν, εις χαραν
 ηγησε. Η γνη οταν τικτη, λυτην ε-
 χει, οτι ηλθεν η ωρα αυτης. οταν δε
 ηγηση ο παιδιον, οδ επι μνημο-
 νυει της θλιψεως, δια τλη χαρω,
 οτι εγηνηθη αυτος εις τον κοσμον. η υ-
 μεις εν λυτω μη νω εχετε. πα-
 λιν ο οψομαι υμας, και χαρησεται
 υμιν η καρδια, η τλη χαραν υμιν,
 ουδ εις αιρει αφ υμιν. και εν εκεινη
 τη ημερα, εμε οδ ερωτησετε εδ εν.
 Αμω αμω λεγω υμιν. οτι οσα αυ
 αιτησατε τον προ εν τω ονοματι μου,
 δωσει υμιν.

15'

Τη ε, της η, εβδομαδος.

Εκευκατα Ιωδυνλω. νε.

Ιπεν ο κς τις εαυτου μαθηταις.
 Αμω αμω λεγω υμιν. οτι οσα αν
 αιτησατε τον προ εν τω ονοματι μου,
 δωσει υμιν. εως αρτι, εκ ηησατε ε-
 δ εν εν τω ονοματι μου. αιτειτε, η λη-
 ψεσθε ινα η χαρα υμιν, η πεπληρω-
 μη. Ταυτα εν παροιμιας λελα-
 ληκα υμιν. αλλ ερχε ορα, οτε οδ εκ
 ει εν παροιμιας λαλησω υμιν, αλ-
 λα παρρησια περι τουτο δυναγελω
 υμιν. Εν εκεινη τη ημερα εν τω ονομα-
 τι μου αιτησεσθε. και ε λεγω υμιν, οτι
 εγω ερωτησω τον προ περι υμιν. αυ-

15

πὸς γὰρ ὁ πῆρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς, ἐ-
μέ πεφιλήκατε, καὶ πεπεσθούκατε.

Εγὼ παρὰ τὸ θυ εἰσηλθὼν. Εἰσηλθὼν
παρὰ τὸ πρῶτον, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον. πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πο-

ρεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν αὐ-
τῶν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἰδοὺ νῦν παρήρη-
σία λαλεῖς, καὶ περιγιμίαν ἐδὲ μίαν

λέγεις. νῦν οἶδα μὲν ὅτι οἶδας πάντα,
καὶ ἐχρείαν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτῇ. ἐν
τέτῳ πεσθούμεν, ὅτι ἀπὸ θυ εἰσηλ-

θης. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἀρῆ πι-
σθῦντες; ἰδοὺ ἐρχέσθωρα, καὶ νῦν ἐλήλυ-
θον ἵνα σκορπαθῆτε ἐκαστος εἰς τὰ ἴδια

καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε. καὶ ἐκ εἰμι μόνος,
ὅτι ὁ πῆρ μετ' ἐμῶν ἐστίν. Ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.

Τῆνδε ἡσυχίασθε, τῆς ἡσυχίας τοῦ ἁγίου.
Εκ τοῦ κατα Γωθύντω. νζ'

Ὡς καμρὸ ἐκείνω, ἐπάρας ὁ ἰησοῦς εὐ-
ὄφθαλμος αὐτῶν εἰς τὸν ἐνὸν, εἶπε. κα-

θῶς σὺ πῆρ, ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσ-
μον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτὸν εἰς τὸν

κόσμον. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, ἐγὼ ἀγιάζω
ἐμαυτὸν ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσιν ἡγιασμέ-
νοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ παρὰ τῶν ἰσχυρῶν

πῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν πεσθόν-
των διαστρέφω αὐτῶν εἰς ἐμὲ. ἵνα πάν-
τες ἐν ὧσιν, καθὼς σὺ πῆρ ἐν ἐμοὶ, καὶ γὰρ

εἰπαί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν. ἵνα
ὁ κόσμος πισθῶσιν, ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς

μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὡσιν ἐν, κα-
θὼς ἡμεῖς ἐν ἐσθῶν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς. καὶ
σὺ ἐν ἐμοὶ ἵνα ὡσιν ἰελεθῶ μὲν οἱ εἰς ἐν,
ἵνα γνώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτῶν, καθὼς ἐ-

μέ ἡγάπησας. Πῆρ, ἐς δέδωκάς μοι,
θέλω ἵνα ὅπως εἰμι ἐγὼ καὶ κεινοῦσιν με

τ' ἐμῶν ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν
ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησας με πρὸ

καταβολῆς κόσμου. Πῆρ δίκαιε, καὶ ὁ
κόσμος σὲ ἐκ ἐγνώ. ἐγὼ δέ σε ἐγνώ.

καὶ ἐστὶ ἐγνώσιν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας
καὶ ἐγνώσισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ
γνώσει, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησας

με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς.
Σαβρατῶ, τῆς ἀγίας πνευματικῆς.
Εκ τοῦ κατα Γωθύντω. ξζ'

Ὡς καμρὸ ἐκείνω, ἐφθῆρεσεν ἐαυ-
τὸν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεῖς

ἐκ νεκρῶν. καὶ λέγει τῶ σίμωνι πέτρον.
Σίμων ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλείον ἢ

τῶν ἄλλων; λέγει αὐτῶ. ναὶ κέ, σὺ οἶδας ὅτι
φιλωσε. Λέγει αὐτῶ. βόσκε τὰ δρυ-

νίαμα. Λέγει αὐτῶ πάλιν δεύτερον.
σίμων ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; λέγει αὐτῶ.

ναὶ κέ σὺ οἶδας ὅτι φιλωσε. λέγει αὐ-
τῶ. ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου. Λέγει

αὐτῶ τ' τρίτον. σίμων ἰωνᾶ, φιλεῖς
με; ἐλυπήθη ὁ πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῶ

τὸ τρίτον. φιλεῖς με. καὶ εἶπεν αὐτῶ κέ,
σὺ πάντα οἶδας σὺ γνώσκεις ὅτι φιλω-
σε. Λέγει αὐτῶ ὁ ἰησοῦς. βόσκε τὰ πρόβα-

τά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἥς νεώ-
τερος, ἐζώνυες σε αὐτὸν, καὶ παρὰ πά-
τας ὅπως ἤθελες. ὅταν ᾖ ἡγερέσας, ἐκτε-
νεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλός σε ζώσει,
καὶ οἴσθ, ὅπως ἐθέλεις. Τὸ τρίτον εἶπε, ση-
μαίνων ποῖω θανάτῳ δόξασθαι τὸν θῆν.
καὶ ἔπειτα εἰπὼν, λέγει αὐτῶ, ἀκολούθει-
μοι. Ἐπισραφεῖς τὸ ὄπετρος, βλέπει
τὸν μαθητὴν, ὃν ἡγάπα ὁ ἰησοῦς ἀκολούθειν
ταῦτα, καὶ συνέπεσεν ἐν ἡμῶν εἰπὼν ὅτι τὸ

Εὐαγγέλιον.

Γ σῆθος

σηθος αυτου, η ειπε, κει, τις εστιν ο πα-
 διδεις σε; του εν ιδων ο πετρος, λεγει
 τω κυ. κει, οτι η, τι; λεγει αυτω ο ις,
 εδω αυτον θελω μωρην εως ερχομαι,
 η προς σε; συ ακολουθει μοι. Εξηλ-
 θει ουω ο λογος οτι εις οδου αδελ-
 φος, οπι ο μαθητης εκεινος οδκ λπο-
 θησκει. η οδκ ειπεν αυτω ο ις, οπι εκ
 λποθησκει, αλλ εδω αυτον θελω με-
 νειν εως ερχομαι, η προς σε. Ουτος
 εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων ωρι τυ-
 των, η γραφας ταυτα. η οιδ αυτω,
 οτι αληθης εστι η μαρτυρια αυτη. Εστι
 η αλλα πολλα, οσα εποιησεν ο ις,
 απια εδω γραφηται καθ εν, εδ αυ-
 τον οϊμα τ' κοσμον χωρησαι τα
 γραφομενα βιβλια, αμην.

Εις τον αρθρον της αγιας πεντηκοστης.

Εκτου κατα Γωδωνλω. ξδ'

υσης οψιας, τη ημερα εκεινη τη μια
 τρι σαββατων, η τρι θυρων κεκλωσ-
 μωρων, οπε ησαν οι μαθηται συνη-
 μωροι δια τον φοβον τρι ιδαιων, ηλ-
 θεν ο ις, η εση εις το μεσον, η λεγει αυ-
 τωις, ειρηνη υμιν. και τ' ειπων, εδ ει-
 ξεν αυτωις ταις χειρας η την πλυραν
 αυτ' ε. Εχαρησθη εν οι μαθηται, ιδον
 ταις εν κυ. Ειπεν εν αυτωις ο ις παλιν
 ειρωη υμιν. καθως απεσαλκεμε ο
 πηρ, κατω πεμπω υμας. και τ' ει-
 πων, ενεφυσησε, η λεγει αυτωις, λα-
 βετε πνα αγιον. ανυπων αφητε ταις
 αμαρτιας, αφιεν αυτωις. ανυπων
 κρατητε, κεκρατην. Της λητερριας

οιγ.

Εκτου κατα Γωδωνλω. κζ'

Η εχατη ημερα τη μεγαλη τ' εορ-
 ταις, εισηκει ο ις και εκμαζε, λεγων.
 Εδωπισ διψα, ερχεσθε προς με η

πινετω. οπισδων εις εμε καθως ειπεν
 η γραφη, ποταμοι εκτης κοιλιας αυ-
 του ρουθουσιν ιδαιως ζωνται. Τετο δε
 ειπε ωρι τ' πης, ε εμελλον λαμβαν-
 νειν οι πισδουλιες εις αυτον. επω γδ ην
 πνα αγιον, οτι ο ις εδ ετω εδ οξαιθη.
 Πολλοι εν εκτ' οχλω ακουσαντες τον
 λογον, ελεγον. ετος εστιν αληθως ο προ-
 φητης. Αλμοι ελεγον. ετος εστιν ο χς.
 Αλμοι η ελεγον. μη γδ εκτης γαλι-
 λαϊας ο χς ερχε; ουχι η γραφη ει-
 πεν, οτι εκτ' σερματος δαδ, η λπο
 βηθλεεμ τ' κωμης, οπε ην δαδ, ο χς
 ερχε; Σχισμα εν εντω οχλω εγε-
 νετο δια τον τινες ηθελον εξ αυτη
 πασαι αυτην, αλλ εδ εις επεβαλεν
 επ αυτην ταις χειρας. Ηλθον εν οι υ-
 πηρεται, προς ταις αρχιεραις η φαρι-
 σαις, η ειπον αυτωις εκεινοι. δια η εκ
 ηγαγετε αυτον; Απεκλειθησαν οι υ-
 πυρε. εδ επολε ετως ελαλησεν ανω
 ωις οτι ο δωος. Απεκλειθησαν εν αυ-
 τωις οι φαρισαιοι. μη η υμεις πεπλα-
 νηατε; μη ης εκτην αρχωντων επισθ-
 σεν εις αυτον, η εκτην φαρισαιων;
 αλλ ο οχλος ετος, ο μη γνωσικων τον
 νομον; ετκαταρα τ' ιοισι. Δεινικοδη-
 μος προς αυτας, ο ελθων νικητης προς
 αυτον, εις αν εξ αυτην. μη ονομος η-
 μωρ κεινη τον δωον, εδω μη ακουσι πα-
 ραυτης προτερον, η γνω τι πναι; Απε-
 κλειθησαν η ειπον αυτω. μη η συ εκ τ'
 γαλιλαϊας ει εβδνηθον η ιδε οτι προ-
 φητης εκτης γαλιλαϊας εκ εγηγεσ-
 τα. Παλιν εν αυτωις ο ις ελαλησε,
 λεγων. εγω ειμι το φως τ' κοσμου. ο
 ακολουθων εμοι, ε μη ωριπατηση εν
 τη σκοτια, αλλ εξ τ' το φως της ζωης.

πβ.

πγ.

πδ.

πε.

πς.

διακοπ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. λε.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ
 τῆς κεφαλαιῶν τοῦ ὕψους τοῦ
 κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
 Ευαγγελίου.

Α. α. Κυριακή πρὸ τῆς χριστῆς γεννήσεως.
Β. β. Τῆς ἡμέρας τῆς χριστῆς γεννήσεως.
Γ. γ. Δεκεμβρίου κ. ε.
Δ. δ. Κυριακή μετὰ τῆς χριστῆς γεννήσεως.
Ε. ε. Σαββάτου πρὸ τῆς φάτων.
Ζ. ζ. Ἰωανναρίου, σ.
Η. η. Σαββάτου μετὰ τὰ φάτα.
Θ. θ. Κυριακή μετὰ τὰ φάτα.
Κ. κ. Κυριακή τῆς ἐβδομάδος.
Λ. λ. Ἰωανναρίου η.
Μ. μ. Τῆς δ' τῆς ἐβδ.
Ν. ν. Τῆς ε' τῆς ἐβδ.
Ξ. ξ. Σαββάτου τῆς τυροφαγίου.
Ο. ο. Κυριακή, τῆς τυροφαγίου.
Π. π. Κυριακή τῆς ἐβδ.
Ρ. ρ. Σαββάτου, τῆς ἐβδ.
Σ. σ. Ὀκτωβρίου γ.
Τ. τ. Τῆς δ' τῆς ἐβδ.
Υ. υ. Σαββάτου, γ.
Φ. φ. Κυριακή τεταρτη.
Χ. χ. Σαββάτου τεταρτη.
Ψ. ψ. Τῆς ε' τῆς ἐβδ.
Ω. ω. ΚΗ Κυριακή.
Α. α. ΚΘ Κυριακή ἐκ.
Β. β. Νοεμβρίου 15.
Γ. γ. Τῆς ε' τῆς ἐβδ.
Δ. δ. ΛΒ Σαββάτου ἐκ.
Ε. ε. ΔΕ Κυριακή ἐκ.
Ζ. ζ. Κυριακή ἐκ.
Η. η. Κυριακή ἐκ.
Θ. θ. Κυριακή ἐκ.
Κ. κ. Κυριακή ἐκ.
Λ. λ. Κυριακή ἐκ.
Μ. μ. Κυριακή ἐκ.
Ν. ν. Κυριακή ἐκ.
Ξ. ξ. Κυριακή ἐκ.
Ο. ο. Κυριακή ἐκ.
Π. π. Κυριακή ἐκ.
Ρ. ρ. Κυριακή ἐκ.
Σ. σ. Κυριακή ἐκ.
Τ. τ. Κυριακή ἐκ.
Υ. υ. Κυριακή ἐκ.
Φ. φ. Κυριακή ἐκ.
Χ. χ. Κυριακή ἐκ.
Ψ. ψ. Κυριακή ἐκ.
Ω. ω. Κυριακή ἐκ.

Ι. ος ΛΑ Τῆς δ' τῆς γ' ἐβ.
 πς ΔΕ Τῆς γ' τῆς γ' ἐβ.
 ας ΑΣ Τῆς δ' τῆς γ' ἐβ.
 πθ ΔΖ Τῆς ε' τῆς γ' ἐβ. ειδ
 ες ΛΘ Σαββάτου.
ΙΑ. ρβ Μ' Τῆς ε' τῆς δ' ἐβ.
 ργ ΜΑ Τῆς γ' τῆς δ' ἐβ.
 ρη ΜΒ Τῆς δ' τῆς δ' ἐβ.
 ρια ΜΓ Τῆς ε' τῆς δ' ἐβ.
 ριδ ΜΔ Τῆς ε' τῆς δ' ἐβ.
ΙΒ. ρισ ΜΕ Τῆς β' τῆς ε' ἐβ.
 ρισ ΜΣ Τῆς γ' τῆς ε' ἐβ.
 ρισ ΜΔ Τῆς ε' τῆς δ' ἐβ.
ΙΓ. ρκζ ΜΖ Σαββάτου.
 ρκζ ΜΗ Τῆς δ' τῆς ε' ἐβ.
 ρλ ΜΘ Τῆς ε' τῆς ε' ἐβ.
 ρλα Ν' Τῆς ε' τῆς ε' ἐβ.
 ρλβ ΝΑ Τῆς β' τῆς ε' ἐβ.
 ρλγ ΝΒ Τῆς γ' τῆς ε' ἐβ.
 ρλδ ΝΑ Τῆς ε' τῆς ε' ἐβ.
 ρλε ΝΣ Τῆς ε' τῆς ε' ἐβ.
ΙΔ. ρμζ ΝΖ Τῆς γ' τῆς ε' ἐβ.
 ρμζ ΝΗ Κυριακή ἐκ.
 ρμθ ΝΘ Κυριακή ἐκ.
ΙΕ. ρνγ Ε' Τῆς δ' τῆς ε' ἐβ.
 ρνε ΕΑ Τῆς ε' τῆς ε' ἐβ.
 ρνη ΕΒ Κυριακή.
 ρνη ΕΓ Τῆς ε' τῆς ε' ἐβ.
Ις. ρεζ ΕΔ Σαββάτου, ε.
 ρεζ ΕΕ Τῆς β' τῆς η' ἐβ.
 ρεζ ΕΣ Τῆς γ' τῆς η' ἐβ.
 ρεζ ΕΖ Ἰανίου, κθ.
 ρεζ ΕΗ Τῆς δ' τῆς η' ἐβ.
ΙΖ. ρρο ΕΘ Τῆς ε' τῆς η' ἐβ.
 ρρο ΟΑ Τῆς ε' τῆς η' ἐβ.
 ρρο ΟΒ Κυριακή, ε.
 ρρο ΟΓ Σαββάτου, ε.
ΙΗ. ρρο ΟΔ Τῆς γ' τῆς θ' ἐβ.
 ρρο ΟΕ Τῆς β' τῆς θ' ἐβ.
 ρρο ΟΣ Τῆς γ' τῆς θ' ἐβ.
ΚΓ. σκζ ειδ Σαββάτου δε-
 κατω τεταρτη.
 σλβ ειδ Τῆς β' τῆς ια' ἐβ.
 σλδ ειδ Τῆς γ' τῆς ια' ἐβ.
 σλη ειδ Τῆς δ' τῆς ια' ἐβ.
ΚΔ. σμβ ειδ Σαββάτου, ε.
 σμγ ειδ εθ, εθ, ρ, ρΑ,
 σς ρΒ
 σς ρΓ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΔ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΕ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΣ Τῆς ἀγίας καὶ
ΚΕ. σς ρΑ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΒ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΓ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΔ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΕ Τῆς ἀγίας καὶ
 σς ρΣ Τῆς ἀγίας καὶ

πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστόλων
 διαλλαγῆς. μαρ. η. κ. ε. ιδ
 λυκά. ι. σ.
 Λη Τῆς ε' τῆς γ' ἐβ.
 πρὸ τῆς ἀποσταλέντων.
 παραϊωάννης. λυκ.
 πρὸ τῆς ξηρῶν ἔχοντες
 τὴν χεῖρα μαρ. ζ. λυ. ι. ε.
 πρὸ τῆς δαμονιζομένης
 τυφλῶν καὶ κωφοῦ.
 λυκά. λ. θ.
 πρὸ τῆς αἰτνῶντων ση-
 μείων. λυκά. μ. α.
 πρὸ τῆς παραβολῶν.
 μαρ. θ. λυ. κ. β. κ. μ. θ.
 ΝΓ Τῆς δ' τῆς ε' ἐβ.
 ΝΒ Τῆς ε' τῆς ε' ἐβ.
 πρὸ τῆς ἡρώδης. μ. ι. ε.
 πρὸ τῆς ἀρτων καὶ ἡρῶν
 ἔχθρῶν. μ. ι. ε. λ. κ. η. ι. ω. η.
 πρὸ τῆς ἐν θαλάσῃ πε-
 ριπάτου. μαρ. ι. ζ. ι. ω. θ.
 πρὸ τῆς παραβάσεως τῆς
 ἐν Ἰουδαίᾳ τῆς θεῶν. μαρ. η. η.
 πρὸ τῆς χαναναίας.
 μαρ. ι. θ.
 πρὸ τῆς δεραπιδέν-
 των ὄχλων.
 πρὸ τῆς ἀρτων. μ. κ. α.
 πρὸ τῆς ζύμης τῆς φα-
 ρισαίων. μαρ. κ. β.
 πρὸ τῆς ἐν καισαρείας
 ἐπερωτησεως μαρ. κ. ε.
 λυκά. λ. θ.
 πρὸ τῆς μεταμορφώ-
 σεως τῆς χριστῆς. μαρ. κ. ε.
 λυκά. λ. λ.
 πρὸ τῆς σελλωιαζομένης
 μαρ. κ. ε. λυ. λ. α.
 πρὸ τῆς αἰτνῶντων τὰ δι-
 δράχματα.
 πρὸ τῆς λεγομένης ἰμοίζων
 πρὸ τῆς ῥ. προβαταν
 παραβολῆ.
 πρὸ τῆς ταλανισμῶν τῆς
 γραμματέων καὶ φα-
 ρισαίων. λυ. μ. γ.
 πρὸ τῆς σωτηρίας.
 μαρ. λ. β. λυ. ο. ε.
 πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
 καὶ ἀρας. μαρ. κ. γ.
 πρὸ τῆς ἰ. παοθέντων.
 πρὸ τῆς τὰ τάλαντα
 λαβόντων.
 πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς
 πρὸ τῆς ἀληθείας τῆς
 Γ. ι. ε. σ. α. π. α.

λς'

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ

σά ΗΔ Της τῆς θ' εβ. μετ' αὐτῶν δύο τυφλῶν
 κ' η' διακοπή τῶν ὁρθῶν τῶν βαίων
 σιέ ΠΕ Τη β, τῆς ι, εβ- μζ αὐτῶν τῆς ξηρανθῆσης συ-
 δομάδος, κῆς, μαρ. λγ.
 σιζ Πς Τη γ, τῆς ι, εβ- μη αὐτῶν τῆς ἐπερωσισαίων
 δομάδος, τέρων μαρ. λ ε, λβ, ζ β'.
 σιη ΠΖ Τη δ, τῆς ι, εβ. μθ αὐτῶν τῶν δύο ἰσῶν παραβ.
 σιθ ΠΗ Κυριακή, ν αὐτῶν τοῦ ἀμπελωνος
 ΠΘ Τη ε, τῆς ι, εβ. λου. ο.
 σκά εἰ Κυριακή, ν α αὐτῶν τῶν κεκλημένων εἰς
 τὸν γάμον. λβ, ν δ'.
 σκγ εἰΔ Σαββάτω, ν β αὐτῶν τῆς ἐπερωσισαντων
 δια τ' κήνσον μ. λζ. λ. οα.
 εβ Της τῆς γ, ν γ αὐτῶν τῆς σαδουκείων,
 δομάδος, μαρ. λ η, λβ, ο β'.
 σκδ εἰΓ Κυριακή, ν δ αὐτῶν τῆς ἐπερωσισαντος ἰν
 νομικῶν, μαρ. λ θ, λβ, λ ε.
 ν ε αὐτῶν τῆς τῶν κῦ ἐπερω-
 σισεως, μαρ. μ. λδ, ο γ.

Κς' σὸδ ΡΖ καὶ τῆς ἀγία κῦ
 ΡΗ μεγάλη ἐστῆς
 ΡΘ λειτουργίας.

κῦ μύρο, μαρ. μδ. λδ.
 κα. τω. ιβ.
 αὐτῶν τῆς πάχα, μαρ. μέ.
 ληκ. ος.
 αὐτῶν τοῦ μουσικοῦ δει-
 πης, μαρ. μς.
 αὐτῶν τῆς παραδόσεως
 τῆς ἰσδα.
 αὐτῶν τῆς ἀρνῆσεως πᾶτ.
 αὐτῶν τῆς τοῦ ἰσδα με-
 ταμελείας.

ΚΖ' τιζ ΡΙ Τη ἀγία κῦ με-
 ΡΙΑ γαλις, εσπε-
 ΡΙΒ ρας.
 ΡΙΓ
 ΡΙΔ ις, τῆς ἀγίω
 παδῶν.

αὐτῶν τῆς αἰτήσεως τοῦ
 σώματος τῶν κῦ, μαρ.
 μ η. λβ, π β. ἰωάν, ι β'.
 ΡΙΕ Τῶ ἀγία κῦ με-
 γάλῳ σαββάτω
 εἰς τὴν λειτουργίαν
 γιάν.
 ΡΙς Ἐσθῆν.

ΚΒ'

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ Ματθαίου κατὰ σωφρόνιον.

Ατθάιος ὁ καὶ λούις, διὰ τῶν τελωνῶν, ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ πρώτος διὰ τῶν ἐκ πειρομῆς πρὸς οὐσαντα ἀναγέ-
 λιον τοῦ Χριστοῦ γραμμασι, καὶ ῥήμασιν ἑβραϊκοῖς σιωέταξεν, ἀγνωσκῆς τοῦ μετὰ ταῦτα εἰς ἑλ-
 λωικὸν πᾶτο μεταφράσαντος. Τὸ δὲ ἑβραϊκὸν ἄχει τῆμερον ἔστιν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ καὶ σαρείας τῆς
 παρὰ παμφίλει μαρτυρος πειρωσισαδῶς κατασκευασθείσης. Ἐμοὶ δὲ παρὰ τῆς ναζωραίων τῆς ἐν
 εροία τῆς σειράς τούτου κερχημῶν, ἀδεια παρεχέθη τῆς τούτου μετὰ γραφῆς, διὲ ἔστιν ἀκριβῶς
 πειδῶναι, ὡς εἶδα ἀπὸ ἀναγγελιστῆς εἶπε ἐκ προσώπου οἰκείου, εἶτε ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος τῆς μαρτυρίας κατακέρχηται τῶν παλαιῶν γραφῶν, μὴ ἀκολουθεῖν τῇ αὐ-
 θεντία τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνῶν τῶν, ἀλλὰ τῇ ἑβραϊκῇ ἀφ' ὧν τὰ δύο ἔστιν ἐκεῖνα ἰσχυρῶς ἐκ-
 λεσα τὸν ἰόν μου, καὶ ὅτι ναζωραῖος κληθῆσεται.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

Γ ιι

Μετὰ τὴν πεντηκοστὴν, ἦτοι,
τοῦ ἀγίου πνεύματος.

ΙΗ.
Εκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ο. ε.
 Ἰπεν ὁ κς. Οἱ ῥατε μὴ καταφρονήση
 τε εἰς τὰ μικρῶν τούτων. λέγω γὰρ
 ὑμῖν, ὅτι οἱ ἀγγελοὶ αὐτῶν ἐν οὐνοῖς
 διαπαντός, βλέπουσι τὸ πρόσωπον
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ λθε γὰρ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἵνα σώσῃ τὸ ἀπολλυμένον. Τί ὑ-
 μῖν δοκεῖ; ἐὰν γῆραι ἰνὶ δυνάμει
 ἐν πρῶτον, καὶ πλανηθῆναι ἐν
 αὐτῶν, ἔτι ἀφείδεται ἐν ἐννήκοντα ἐν-
 νέα, ἵνα τὰ ὄρη πορευθῆναι, ζητῆται
 πλανώμενον; καὶ ἐὰν γῆραι δύνῃ
 αὐτὸ, ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει
 ἐπὶ αὐτῷ μάλλον, ἢ ἵνα τρεῖς ἐν ἐν-
 νήκοντα ἐνέα, τρεῖς μὴ πλανηθῆναι.
 Οὕτως οὐκ ἐστὶ θέλημα ἐμὸν ἵνα
 ἕως ἡμεῶν τοῦ ἐν οὐνοῖς; ἵνα ἀπολη-
 ται εἰς τὰ μικρῶν τούτων. Ἐὰν ὁ
 ἀμαρτία εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε
 καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μετὰ ξυνοῦ καὶ αὐ-
 τοῦ μόνου. ἐὰν οὐκ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας
 τὸν ἀδελφόν σου. ἐὰν ὁ μὴ ἀκούσῃ,
 ὡς ἀλαβε μετὰ σὲ ἕνα ἢ δύο, ἵνα

Περὶ τῆς
ἐκείνου
κατὰ Ματ
θαίου
λ η.

π γ.

π δ.

ἵνα σώματις δύο μαρτύρων ἢ τριῶν,
 σταθῆναι πᾶν ῥήμα. ἐὰν δὲ κατακούσῃ
 αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐὰν δὲ καὶ
 τῆς ἐκκλησίας κατακούσῃ, ἔστω ὡς
 περὶ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. Ἀλλὰ
 λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἔσται δεδεμμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ὅ-
 σα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
 λυμμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀλλὰ λέ-
 γω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ἢ ἕνα συμφωνή-
 σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ πάντας πράξ-
 ματος, ἔσται ἀκούσθη, γῆραι αὐ-
 τοῖς ὡς ἂν ἕως ἡμεῶν ἐν οὐνοῖς. Οὐ γὰρ
 εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν
 ὄνομα, ἐκεῖ ἐμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

π ε.

π ς.

Τῆ γ', τῆς α', εβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ι.

Ὡς καμῶν ἐκεῖνον, ὡς ἰησοῦς ὁ ἰσὺς ὁ
 πᾶν γαλιλαίαν, διδάσκων ἐν ταῖς συ-
 ναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐα-
 γέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων
 πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
 ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ,

π ζ.

εἰς

εις ὄλλω τὴν σκευὴν καὶ προσήνεγκον αὐτῷ πάντας οὓς κακῶς ἔχοντες, ποικίλας νόσους, καὶ βασάνους σιωχομήρας, καὶ δαίμονιζομήρας, καὶ σελωιαζομήρας, καὶ σαρδαλυκάς, καὶ ἑθέραιπυτον αὐσῶν. Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἀπὸ γαλιλαίας, καὶ δεκαπόλεως, καὶ ἱερουσαλῶν, καὶ ἰσθαίας, καὶ πέραν Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ οὓς ὄχλους, δυνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίστηντες αὐτῷ προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ δύο ἴξας τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐδίδασκον αὐσῶν, λέγων. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῷ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἐν ὧν. Μακάριοι οἱ πενθεῖντες, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὸν οὐρανόν. Μακάριοι οἱ πρᾶξι, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὸν οὐρανόν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ ἴδον τὸν Θεόν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ διωκόμενοι ἐνεκ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῷ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἐν ὧν. Μακάριοι ἐσεῖς, ὅταν οὐκ ἀδικήσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, καὶ εἰπωσὶ πᾶν πονηρὸν ῥήμα κατὰ ὑμῶν ψευδῶς ἐνεκ τῆς ἐμεῖς. χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς. Οὕτως γὰρ ἐδίωξαν οὓς ἠδικήσαντες, οὓς ἀπὸ ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐσεῖς τὸ ἄλλας τῆς γῆς. ἐδὴ ὅτι τὸ ἄλλας μωρανθήσονται ἐν τῇ ἀλιότητι, εἰς ἐδὴ ἐν ἰσχυρῷ ἐπιεμῆθησονται καὶ ἐξωσθήσονται, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀν-

Περὶ τῶν μακαρισμῶν
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35

Εὐ. ἄνθρωπων. Τῆ δ', τῆς α', ἐβδομάδος. Ἐκδοκατὰ Ματθαῖον. 13'

Εἶπεν ὁ κς. τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς. Ἐάν μὴ ᾤσασθε τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν πλεῖον τῆς γραμματέων καὶ φαρισαίων, ἐμὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἐν ὧν. Ἡ κς. οὐκ ἔστιν ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, ἐφονόσεις. ὅς δ' ἀνὸς φονόσης, εἰς ὅχος ἐσαι τῆ κείσει. Ἐγὼ δ' λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, εἰς ὅχος ἐσαι τῆ κείσει. ὅς δ' ἀνὸς εἶπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ῥακά εἰς ὅχος ἐσαι τῷ σινδρίῳ. ὅς δ' ἀνὸς εἶπῃ μωρῆ, εἰς ὅχος ἐσαι εἰς τὴν γέενναν τῆς πυρῆς. Ἐδὴ ἐν ᾧ φέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸν θυσιαστήριον, καὶ εἰ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τί κς. σου, ἀφες εἰς τὸ δῶρόν σου ἐμπροσθεν τῆς θυσιαστηρίας, καὶ ὑπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν προσέφερε τὸ δῶρόν σου. Ἰδὴ δυνῶν τῷ ἀδελφῷ σου, ἕως ὅτου εἰς τὴν ὁδὸν μετ' αὐτοῦ, μή ποίῃσῃς ᾧ ὁ ἀδελφός σου τῷ κείσει, καὶ ὁ κείσει τῷ ὑμῶν ἐπιτίθει, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. Ἀλλὰ λέγω σοι, ἐμὴ ὁ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν. ἕως ἂν ἀποδώσῃς τὸν ἔχα τὸν κοδράντην. Τῆ ε', τῆς α', ἐβδομάδος. Ἐκδοκατὰ Ματθαῖον. 17'

Εὐ. Τῆ ε', τῆς α', ἐβδομάδος. Ἐκδοκατὰ Ματθαῖον. 17'

Εἶπεν ὁ κς. Ἡ κς. οὐκ ἔστιν ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, ἐμοιχόσεις. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοιχόσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δ' ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκιδῶν ἀλίψῃσε, ἐλεξε αὐτὸν καὶ βάλλῃ τὸν δεξιόν σου.

Γ ιιι συμ-

μ.

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

συμφέρι γάρ (τοι, ἵνα ἀπόλη) ἐν τῆς
 μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου
 βληθῆ εἰς γέενναν. Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σε
 χεὶρ σκευδαλίσει, ἔκκοψον αὐ-
 τήν, καὶ βάλλε ἀπὸ σε. συμφέρι γάρ
 (τοι, ἵνα ἀπόλη) ἐν τῆς μελῶν σου, καὶ
 μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου, βληθῆ εἰς γέεν-
 ναν. Ἐρρέθη ἕως οὗ ἀπολύσει τὴν γυ-
 ναῖκα αὐτῆς, ὅπου αὐτῆ ἀποστάσιον.
 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἐστι ἀπολύσει
 τὴν γυναῖκα αὐτῆς, παρεκτός λόγου πορ-
 νείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι. καὶ ὅς ἐστι
 ἀπολελυμένη ἁμνήσει, μοιχᾶται.

5.

Τῆς ἑβδομάδος, τῆς α', ἐβδομάδος.
 Ἐκτὸς κατὰ Ματθαῖον. 18.
 Ἰπεν ὁ κς. Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς
 ἀρχαίοις, ὅτι ἴσχυρα σου. Ἐγὼ δὲ
 λέγω ὑμῖν μὴ ὁμολοῦν ὅτι, μήτε
 ἐν τῆς γῆς, ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶ τοῦ θεοῦ, μήτε
 ἐν τῆς γῆς, ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶ τοῦ ποδῶν
 αὐτοῦ, μήτε εἰς ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις
 ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. μήτε ἐν-
 τῆς κεφαλῆς σου ὁμολοῦν, ὅτι ἐδύνα-
 σαι μίσθω τείχεα λουκῶν ἢ μέλα-
 ναν ποιῆσαι. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ναὶ
 ναὶ, ἔσθι. τὸ ἴσχυρον τούτων, ἐκ τῆς
 πονηρίας ἐστίν. Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ὁφ-
 θαλμόν σου πρὸς ὀφθαλμοῦς, καὶ ὁδὸν σου
 πρὸς ὁδοὺς. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
 ἀφίεναι τὴν πονηρίαν. ἀλλ' ὅστις σε ῥα-
 πίδι ἴπῃ τὴν δεξιὰ σου σιαγόνα, σρέ-
 ψον αὐτὴν καὶ τὴν ἀλλήν. καὶ τὴν δε-
 λνίσοι χειρὴν σου, καὶ τὸν χιτῆνά σου
 λαβῆν, ἀφες αὐτὴν καὶ τὸ ἱμάτιον. καὶ
 ὅστις σε ἀγαρβύση μίλιον σου, ὑπα-
 γε μετ' αὐτοῦ δύο.

λ. η.

λ. θ.

5.

6.

7.

Σαββάτω, καὶ τὴν πεντηκοστὴν.
 Ἐκτὸς κατὰ Ματθαῖον. 19.
 Ἰπεν ὁ κς. Τὰ αἰτῶντίσε διδασκαλίας, καὶ τὴν
 θέλοντα ἀπὸ σου ὁρκίσασθαι, μὴ
 ἀποσραφῆς. Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη,
 ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισή-
 σεις τὸν ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
 ἀγαπᾶτε ὅτι ἐχθρὸς ὑμῶν. ἀγαπᾶ-
 τε ὅτι καταρωμένους ὑμᾶς. καλῶς
 ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. καὶ ὁρ-
 σθήσεσθε ὑπὲρ τῆς ἐπιηρεζόντων
 ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς ὅπως χη-
 ρηθεῖτε τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς. ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῆς διατέλ-
 λει ἴπῃ πονηρίας καὶ ἀγαθῶν. καὶ βρέ-
 χει ἴπῃ δικαίους καὶ ἀδίκους. Ἐγὼ δὲ
 λέγω ὑμῖν ἀγαπήσατε ὅτι ἐχθροὺς ὑμᾶς,
 ἵνα μισθὸν ἔχετε, ἔτι καὶ οἱ τελῶναι
 τὸ αὐτὸ ποιῶσιν; Καὶ ἐστὶ ἀσπάζη-
 σθε ὅτι φίλους ὑμῶν μόνον, ἵνα ὁμο-
 σῶσιν ποιεῖτε; ἔτι καὶ οἱ τελῶναι οὕτω
 ποιῶσιν; Ἐσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι,
 ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
 νοῖς, τέλειός ἐστιν.

μ. α.

μ. β.

μ. γ.

Τὸ αἶμα
ἐλάσσει
εἰς κ. β.

Διακοστὴ

ἐλάμ.

Περὶ τῆς ἐπιτιμίας τῆς ὑδατῶν.

πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδὲ σφοδρὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῆς κυμάτων. αὐτὸς ὁ ἰσχυρὸς ἐκάθισεν. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες. κέ, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς. τί δ' φοβίεσθε ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπέειπεν τοῖς δούμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. ¶ ὁ δὲ δούσι ἐθαύμασαν, λέγοντες. ποῦτος ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ δούμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

Τῇ περὶ τῆς ἐπιτιμίας, τῆς β', ἐβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λ' α'. Ὡ καὶ ἐκεῖνον, περὶ τῆς ἐπιτιμίας τῆς ὑδατῶν, οἱ μαθηταὶ ἰσχυρῶς, λέγοντες, διὰ τί ἡμᾶς καὶ οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἱεροδιδάκται, οἱ δὲ μαθηταὶ σου ἐν τῇ θάλασσῃ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσχυρὸς. μή δύναται οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐπιταλάσθαι ἐφ' ὅσον χρόνον μετ' αὐτοῦ ἐστὶν ὁ θυμὸς; ἐλθούσῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπὸ αὐτοῦ ὁ θυμὸς, καὶ τότε νηδύσονται. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ῥάβδος ἀγράφα ἐπὶ ἱματίῳ παλαμῶν. αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χεῖρον κρίσιν γίνεται. Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον, εἰς ἀσκήν παλαιάν. εἰδὲ μή γε ῥήνην αἰσκόι, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολλύονται. ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκήν καινὴν. καὶ ἀμφοτέρωθεν σωτηριάζονται.

Σαββάτω, β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κ'.

Ἰπὸν ὁ κέ. Μὴ κείνετε, ἵνα μὴ κεί-

νητε. Ἐν ᾧ γὰρ κείματα κείνετε, κείνησθε. καὶ ἐν ᾧ μέτεω μετεεῖτε, μετεηθήσεσθε ὑμῖν. τί ὁ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ; ἀδελφεοῦσε, τὴν ὁ ἐν τῷ σῶν ὀφθαλμῷ δοκόν ἐκατανοεῖς; Ἡ πῶς εἶπες τῷ ἀδελφῷ σου, ἀφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδὲ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; Ὑποκρίται, ἐκβαλλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψῃς ἐμβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου ἀδελφεοῦσε. Μὴ δότε τὸ ἄγιον τῆς κυσὶ, μὴ δὲ βάλλετε σὺν μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπερᾶσθαι τῆς χοίρων. μήποτε καταπατήσωσιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφείτες ῥήξωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. Ζητεῖτε, καὶ διδοθήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν, λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν, δύεισκει, καὶ τὸ κέρδιον δοθήσεται.

Κυριακῇ, β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. θ'.

Ὡ καὶ ἐκεῖνον. Περὶ τῆς ἐπιτιμίας τῆς ὑδατῶν, τῆς γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, σίμωνα τὸν λεγόμενον πέτρον, καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντες ἀμφίβλητρον εἰς τὴν θάλασσαν. ἦσαν γὰρ αλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς. δευτε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς αλιεῖς ἀνθρώπων. ¶ ὁ δὲ ἀποθέσας τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περὶ τῆς ἐπιτιμίας, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, ἰάκωβον τὸν υἱὸν ζεβεδαίου, καὶ ἰωσήφον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κατα-

Περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ κυρίου. δ'.

καταρπίζοντας τα δικτυα αυτην, και
εκαλεσαν αυτους. Οι δε ουθεις αφ-
φειτες τ' πλοιον, η τ'ν περ' αυτην,
ηκολεθησαν αυτω. Και ωρειηχη ο-
λω τω γαλιλαιου ο ις, διδασκων
ενταις συναγωγαϊς αυτην. η κηρυσ-
σων το διαγγελιον της βασιλειας. η
θεραπεδιων πασαν νόσον, η πασαν
μαλακίαν εν τω λαω.

Τη β', της γ', εβδομαδος.

Εκτου κατα Ματθαιον. λδ.

Ω καιρω κεινω. ειδεν ο ις πολυ ο-
χλον, η εσπλαγχινηθη επ αυτους.
οι ησαν εκλελυμνοι, η ερριμνοι, ω-
σει περ' οβατα μη εχοντα ποιμνη. Το
τε λεγει τ'ις μαθηταις αυτου. ο μνη
θερισμος πολυς, οι δ' εργαται, ο λι-
γοι. Δεηθητε εν τ' κυτ' θερισμω, ο-
πως εκβαλη εργατας εις τον θερισ-
μον αυτου. Και προσκαλεσα μνηρος ο
ις ουδ' οδωδεκα μαθηταις αυτου, εδω-
κεν αυτοις εξεσιδω κτ' πυρματων
ακαθαρτων, ωστε εκβαλην αυτα, η
θεραπεδιων πασαν νόσον, η πασαν μα-
λακίαν. των δ' οδωδεκα λητοςολων

τα ονοματα, εισι ταυτα. περωτος, σι-
μων, ο λεγομνηρος πετρος, η ανδρεας
ο αδελφος αυτου. ιακωβος ο υτ' ζεβε-
δαις, και ιωδνης ο αδελφος αυτου.
φιλιππος, η βαρθολομαιος. θωμας
η ματθαιος ο τελωνης. ιακωβος ο υτ'
αλφαις, και λεβαϊος ο απκληθεις
θαδδαιος. σιμων ο κανανιτης, η ιε-
δας ισκαριωτης, ο ητ' σαδεις αυτην.
Τετοις ουδ' οδωδεκα απεστληεν ο ις,
περ' αυτους λεγων. εις οδον
εθνων μη απελθητε, η εις πολιν σα-

Περ' της
αυτης
αυτης
αυτης
18.

π.β.
π.γ.

μαρειτην, μη εισελθηε. πορευεθε δε
μαλλον προς τα περ' οβατα. τα ληπο-
λωτα οικια ισραηλ. Πορευομνηροι
δε κηρυσετε, λεγοντες, οτι ηγγικεν η
βασιλεια τ'ν ενων. Α' ωρειηχτας θε-
ραπιδετε, λεπετας, καθαριζετε, νε-
κρας εγειρετε, δαιμονια εκβαλλε-
τε. δωρεαν ελαβετε, δωρεαν δ' οτε.

Τη γ', της γ', εβδομαδος.

Εκτου κατα Ματθαιον. λε.

Ιπεν ο κς τ'ις εαυτ' μαθηταις. Μη
κτησασθε χρυσον, μη δε αργυρον, μη
ο χαλκον εις τας ζωνας υμιν. μη πη-
ρσασθε οδον, μη δε δυο χιτωνας μη ο
υποδηματα, μη ο ραβδους. αξιος γδ
ο εργατης της τροφης αυτου εστιν. Εις
λυδ' οδ' πολιν η κωμην εισελθηε, ε-
ξετασατε τις εν αυτη αξιος εστι, και κει
μεινατε, εως ου εξελθητε. Εισερχο-
μνηροι δε εις την οικίαν, ασπασαθε
αυτην. η εδ' ο μνη η η οικια αξια, ελ-
θετω η ειρλη η υμιν επ αυτην. εδ' ο δε
μη η αξια, η ειρλη η υμιν προς υμας
επισραφητω. Και ος εδ' ο μνη δεξη-
ται υμας, μη δε ακεσι ουδ' λεγους
υμιν, εξερχομνηροι της οικιας, η της
πολεως κεινης, κεινι αξιατε τον κο-
νορτην τ'ν ποδων υμιν. Α' μην αμην
λεγω υμιν, ανεκπτερον εσαι γη θο-
δομων και γομορραν εν ημερα κει-
σεως, η τη πολει κεινη.

Τη δ', της γ', εβδομαδος.

Εκτου κατα Ματθαιον. λς.

Ιπεν ο κς τ'ις εαυτ' μαθηταις. Ιδε
εγω λητος ελω υμας, ως περ' οβατα
εν μέσω λυκων. Γινεαθε εν φρονιμοι
ως οι οφεις, η ακεραμοι ως αι ωρεισε-
ραι.

μδ'.

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

75. ραί. Περασέχετε ἵ δὲ τῆς δυνάμεως. πα-
 ραδῶσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς σωτήρια, καὶ
 ἐνταῖς σωμαγωγαῖς αὐτῆς, ματι-
 γώσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
 δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐνεκὸν
 ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς, καὶ τοῖς
 80. ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παρὰ δὲ ὡσιν ὑμᾶς,
 μὴ μεριμνήσητε, πῶς, ἢ τί λαλήσητε.
 δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
 ἢ λαλήσητε. ἔ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλῶν-
 τες, ἀλλὰ τὸ πᾶν τοῦ πνεύματος ὑμῶν, τὸ
 λαλῶν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει ἡ ἀδελ-
 φός ἀδελφὸν εἰς θανάτον, καὶ πῆρ τέκ-
 νον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γο-
 νεῖς, καὶ φανατώσουσιν αὐτοὺς. καὶ ἔσε-
 δεμισοῦνται ἐπὶ πάντων διὰ τὸ
 ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέ-
 λος, ὁὗτος σωθήσεται.

Γ.

Τῆς γ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λζ'

Γ' πεινὸς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.
 Ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύ-
 τη, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. ἀλλὰ
 85. γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐμὴ τελέσητε ταῖς πό-
 λεις τῆς Ἰσραὴλ, ἕως δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
 90. ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστι μαθητὴς, ὑπερ-
 τὸν διδάσκαλον. ἔδ' ἐδούλος, ὑπερ-
 τὸν κύριον αὐτοῦ. ἄρα ἔν τῷ μαθητῇ, ἵνα
 95. γῆται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ
 100. δούλος, ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδοεσσὸν
 τὴν Βεελζεβὺλ ἀπεκάλεσαν, πό-
 105. σω μᾶλλον οὗτος οἰκιστὴς αὐτοῦ; Μὴ
 110. ἔν φοβηθῆτε αὐτοῦ. ἐδ' ἐν γὰρ ἐστὶ κε-
 καλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθή-
 115. σεται, καὶ κρυπτόν, ὃ ἐγνωθήσεται. ὁ
 120. λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ
 φωτί. καὶ ὁ εἰς τὸ ἔξ ἀκούετε, κηρύξα-

τε ἐπὶ τῆς δυνάμεως. καὶ μὴ φοβη-
 125. θῆτε ἀπὸ τῆς ἀποκτενόντων τὸ σώ-
 μα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ διωαμύων
 ἀποκτεῖναι. φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον
 τὸν διωάμυρον καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
 τὸ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γενέσῃ. Οὐκ
 130. ἔστι σπουδαία ἀσασίου πωλεῖται,
 καὶ ἐν ἑξ αὐτῆς, ἐπεσῆται ἐπὶ τὴν
 γλῶσσαν, ὅθεν τὸ πατὴρ ὑμῶν, ὑμῶν δὲ
 καὶ αἱ τέχες τῆς κεφαλῆς πάσαι, ἡ-
 135. ρεισμηδρῶν εἰσιν. Μὴ οὖν φοβη-
 θῆτε, πολλῶν σπουδαίων διαφέρετε
 ὑμεῖς.

Τὸ αὐτὸ
ἐσπεπ-
βείφ, δ'

Γ.

Τῆς γ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λη'

Γ' πεινὸς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς
 140. ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
 τῆς δυνάμεως, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐ-
 145. τῷ, ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου, τοῦ
 ἐν ἐρανοῖς. Ὅστις δὲ ἀρνήσῃ αἶμα
 150. ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως, ἀρνήσο-
 μαι αὐτὸν καὶ γὰρ, ἔμπροσθεν τοῦ
 πατρὸς μου ἐν ἐρανοῖς. Μὴ νομί-
 155. σιτε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ
 τὴν γῆν. ἐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλ-
 160. λά μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι
 αἶνον, κατὰ τὸ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ θυγα-
 165. τέρην, κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. καὶ νύμ-
 φην, κατὰ τῆς πενθερῆς αὐτῆς, καὶ
 170. ἔχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οικιστοὶ αὐτοῦ.
 Καὶ ἐγίνετο ὅτε ἐτέλεσεν οἱς δια-
 175. τάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐ-
 180. τοῦ, μετέβη ἐκείθεν, ἔτι δὲ ἀσκεῖν καὶ
 185. κηρύσσει ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.

ειδ'

ειδ'

Διακοπή
ΙΑ'

λθ'

Ζ.

Σαββάτω, γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κδ'

Γ' πεινὸς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς ὅστις ἀκούσει μου λέ-

ειδ'

γας

γας τούτους, κὶ ποιῆν αὐτοῦ, ὁμοιω-
 σῶ αὐτὸν ἀνδρὶ φροσίνῳ, ὅστις ὠκο-
 δόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπὶ τὴν πέ-
 τρον. κὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ
 ποταμοὶ, κὶ ἐπύδυσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ
 προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, κὶ ἐκεί-
 πεσε. τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέ-
 τραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μὲ τὰς λόγους
 τούτους, κὶ μὴ ποιῶν αὐτὰς, ὁμοιωθή-
 σεται ἀνδρὶ μαρωῖ, ὅστις ὠκοδόμησε
 τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἄμμον. κὶ κα-
 τέβη ἡ βροχὴ, κὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, κὶ
 ἐπύδυσαν οἱ ἄνεμοι, κὶ προσέκοψεν
 τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, κὶ ἐπέσε. κὶ ἦν ἡ πτώ-
 σις αὐτῆς, μεγάλη. Καὶ ἐγένετο, ὅτε
 σιωετέλεσεν οἱς τοῦ λόγου τούτου,
 ἐξέπλησεν τοὶ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδα-
 χῇ αὐτῆς. ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοῦ, ὡς
 ἐξοσίαν ἔχων, κὶ ἐχὼς οἱ γραμμα-
 τεῖς. Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὄρων,
 ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. κὶ
 ἰδὲ λεωπῶς ἐλθὼν παρεσεκινῆσεν αὐ-
 τῷ, λέγων. κέ, ἐδού θέλης, δύνασαι με
 καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
 ἠψάτο αὐτῆς ὁ ἰσθμὸς, λέγων, θέλω, καθα-
 ρίθητι. κὶ εὐθέως, ἐκαθαρίσθη αὐτῆς ἡ
 λέπτα. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰσθμὸς. ὅρα, μη-
 δονί εἶπες. ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν δεῖ-
 ξον τῷ ἱερεῖ, κὶ προσένεγκαι τὸ δῶ-
 ρον, ὁ προσέταξε μωσῆς, εἰς μαρτύ-
 ριον αὐτοῖς. Κυριακή, γ.

εβ.

εγ.

Περὶ τοῦ
λεωπῶς

Εκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιη.

Ἔπειν ὁκς. Οὐλύχνος ἔσώματός ἐστιν
 ὁ ὀφθαλμός, ἐδὼ ἐν ὁ ὀφθαλμός σου
 ἀπλῆς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν
 ἔσαι. ἐδὼ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός
 ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσαι. Εἰ

ἐν τῷ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκό-
 τος πόσον; ἐδὲ εἰς δύναται δυοὶ κυρίως
 δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν εἰς ἀμισήσει, καὶ
 τὸν ἕτερον ἀγαπήσει. ἢ εἰς ὅς δὴ ἐξέ-
 ται, καὶ τοῦ ἕτερου καταφροσινήσει.
 Οὐ δύναται θεὸς δουλεύειν, κὶ μαμ-
 μονᾶ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ με-
 μενᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγη-
 τε, καὶ τί πίητε. μὴ δὲ τὰ σῶμα ὑ-
 μῶν, ἢ ἐνδύσασθε. ἐχθὶ, ἡ ψυχὴ πλείον
 ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐν-
 δύματος; Εἰμβλέψατε εἰς τὰ πε-
 τεινὰ τοῦ ἔρανος, ὅτι ἐσπεύριζον, ἐδὲ
 θερίζον, ἐδὲ σπυράγουσιν εἰς ἀπο-
 θήκας, κὶ ὁ πῆρ ὑμῶν ὁ ἐρανος, πρέ-
 φει αὐτῶν. ἐχθὶ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέ-
 ρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεμ-
 μονῶν, δύναται παρορθῆναι ἐπὶ τὴν ἡ-
 λικίαν αὐτῆς πῆχυν εἰς; κὶ πῶς ἐν-
 δύματος, ἢ μεμνονᾶτε; Καταμά-
 θετε τὰ κείνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐ-
 ξάνει. ἐκοπά, ἐδὲ ἐνήθει. λέγω δὲ
 ὑμῖν, ὅτι οὐ δὲ σπορῶν ἐν πείσῃ τῇ
 δόξῃ αὐτῆς, πῶς ἐβάλετο ὡς ἐν τού-
 των. Εἰδὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμε-
 ρον ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον
 βαλλόμενον, ὁ θεὸς ἔτις ἀμφιτί-
 νουσιν, ἐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγό-
 πτοι; Μὴ ἐν μεμνονῆσιτε λέγοντες,
 ἢ φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περι-
 βαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
 ἔθνη ἐπιζητεῖ. οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν
 ὁ ἐρανος, ὅτι χεῖζετε τῶν ἀπάν-
 των. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασι-
 λείαν τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύ-
 νην αὐτῆς, καὶ ταῦτα πάντα προσ-
 τεθήσεται ὑμῖν.

μ. η.

μ. θ.

Τη β.

ΙΑ.

Τῆ β', τῆς δ', ἐβδομαδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαίου. μ.

Ὁ καιρὸς κείνῳ, Ἀκέσας ὁ ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοῦ τῷ ἔργῳ ἔῃ ἰσοπέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς. οὐ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκᾶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς. πορευθέντες ἀπαγγέλατε ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε. Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι. λευκοὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν. νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ διαγγελλίζονται. καὶ μακαριὸς ἐστίν, ὃς ἐδῶκεν τὸν ἑαυτοῦ ὄφθαλμον ἕνεκα ἐμοῦ. Τῶν δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ αὐτοῖς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου. τί ἔζηθῆτε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κἀλαμὸν ὑπὸ δυνάμει σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἔζηθῆτε ἰδεῖν; δῦον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἢ μφισομήδον; ἰδὲ οἱ τὰ μαλακὰ φορέοντες, ἐν τοῖς οἴκοι τῶν βασιλείων εἰσιν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; περὶ φήτης; καὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περὶ ὁσίων περὶ φήτου. Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ ἡμετέρας γέγραπται. ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγέλου μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν σου. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγγύς ἐστι τὸ κληρονομεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ μικρότερος ἐστὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτῶν ἐστίν. Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἰωάννου ἔβαπτισθη, ἕως ἀρῆ, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασαὶ ἀρπάξουσιν αὐτήν. Πρῶτος γὰρ οἱ περὶ φήται, καὶ ὀνόμας, ἕως ἰωάννου περὶ φήθουσαν, καὶ εἰθέ-

Περὶ τῶν ἀποστόλων τῶν παραϊωαννῶν.

Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ δὲ ῥίσει τῆς πμίας κεφαλῆς τοῦ σπυροδράμου.

λετε δ' ἐξασθαι; αὐτὸς ἐστὶν ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὄτα ἀκούειν ἀκούετω.

ΙΑ.

Τῆ γ', τῆς δ', ἐβδομαδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαίου. μα.

Ἰπεν ὁ κς. Τίνι ὁμοιωσώμενος τὸν γεωργὸν ταύτην. Ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις, ἐν ἀγοραῖς καὶ ἀγοραῖς, καὶ περὶ φωνῶσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν, καὶ λέγουσιν, ἡλίσαμην ὑμῖν, καὶ ἐκ ὠρχήσι δαδὲ, ἐδρηνήσαμην ὑμῖν, καὶ ὅτι ἐκόψασθε. Ἡλθε γὰρ ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν, δαιμόνιον ἔχει. Ἡλθεν ἄνθρωπος ἔσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, ἰδὲ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος, καὶ ἀμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Τότε ἤρξατο ὁ αὐτοῖς ἀνειδίξασθαι τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγγύοντο ἀπειθεῖσαι δυνάμεις αὐτῶν, ὅτι ἐμετενόησαν.

ΙΑ.

Τῆ δ', τῆς δ', ἐβδομαδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαίου. μβ.

Ὁ καιρὸς κείνῳ, Ἡρξατο ὁ αὐτοῖς ἀνειδίξασθαι τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγγύοντο ἀπειθεῖσαι δυνάμεις αὐτῶν, ὅτι ἐμετενόησαν. Οὐαὶ τοῖς χωροῦσιν, καὶ οἱ βηθσαϊδαῖ, ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγγύοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενομένης ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σαύκῳ καὶ σποδῶν μετενόησαν. Πλλὸν λέγω ὑμῖν, τύρῳ καὶ σιδῶνι, ὁ ἐκτετέρεθον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. Καὶ σοὶ καπενααζμ, ἢ ἕως τοῦ ἐντὸς ὑψώθης, ἕως ἀδου καταβιβαθήσῃ. ὅτι εἰ ἐν θεοῖς ὁμοίως ἐγενήθη αἱ δυνάμεις αἱ γενομένης ἐν ταῖς ἐμῶν ἀπὸ μέχρη τὸ σήμερον. Πλλὸν λέγω ὑμῖν, ὅτι γὰρ θεοῖς ὁμοίων, ὁ ἐκτε-

τερον

τερον εσαι εν ημερα κεισεως, η σοι.
Εν κεινω τω καιρω, αποκριθεις ο ις
ειπεν. Εξομολογημαί σοι περ κει τω
ερανθ και της γης, οτι απεκρυψας
ταυτα, απο σοφων και σιωπηρων, και
απεκαλυψας αυτα νηπιαις. Ναι ο
πατηρ, οτι επως εγρησε διδοκία εμ-

ταυτω, ειμη τεις ιερουσι μονοις; Η
εκ ανεγνωτε εν τω νομω, οτι τεις σαβ
βασι οι ιερεις εν τω ιερω το σαββα-
τον βεβηλουσι, και αναιτοι εισιν;
Λεγω δε υμιν, οτι τω ιερει, μειζον ε-
στιν ωδε. Ει δε εγνωκατε, πεισι ελεον
θελω, η ε θυσιαν, εκ αν καταδικα-
σατε ου αναιτους, κς γαρ εστι ε σαβ-
βατου, ο υος του ανθρωπου.

1Α.

Η.

Τη ε, της δ, εβδομαδος.

Σαββατω, ο.

Εκ τω κατα Ματθαιον. μ γ.

Εκ τω κατα Ματθαιον. κ ε.

1Α. **Ε**πεν ο κς τοις εαυτ μαθηταις. Παν
ταμοι παρεδ οθη υαυτ ε πεισμα, και
εδ εις επιγνωσκει τον υον, ειμη ο πτηρ.
1Α. εδ ε τον πατερα τις επιγνωσκει, ειμη
1Β. ο υος. η ω εδν βεληται ο υος αποκα-
λυψαι. Δουτε παρθε με παντες οικο-
1Γ. πωντες η πεφορησ μηροι, και γω α-
ναπαυσω υμας. Αρατε τον ζυγον-
μας εφ υμας, η μαθετε απ εμα, οτι
πραος ειμι, η ταπεινος τη καρδια, η
αρησετε ανασταν ταυς ψυχαυς
υμω. Ο γ ζυγος μα, ηρεσος. η το
φορτιονμα, ελαφρον εστι.

1Α. **Ω** καιρω κεινω. Ελθων ο ιησους εις
1Β. τλω οικισυ πετρου, ειδε τλω πενθε-
1Γ. ραν αυτου βεβηλην η πυρεσ-
ουσαν. η ηψατο της χειρος αυτης,
η αφηκεν αυτην ο πυρετος. η ηερθη,
η διηκονει αυτω. ο ψιας ο γρομηνης,
πρσπνεκτω αυτω δαιμονιζομηνης
πολλης, η εξεβαλε το πιδυματα
λογω, και παντας ου κακως εχον-
τας εδεραπυσεν. οπως πληρωθη το
ρηθ εν διαησαις του παροφητου, λε-
γοντος. αυτος τας ανωνειας ημω ε-

1Α. **Π**ερ της
πενθερας
του πετρου

1Α. **Η** σαιας

1Β.

1Β.

Τη παρασκαυη, της δ, εβδομαδος.

Εκ τω κατα Ματθαιον. μ δ.

Εκ τω κατα Ματθαιον. μ δ.

1Α. **Ω** καιρω κεινω, εפורβυθη ο ις τοις
1Β. σαββασι δια τρω αποριμων. Οιδε
1Γ. μαθηται αυτ, επερασαν, η ηρξαν-
τω υλλειν σαχλας, η εδιεν. Οι ο φα-
ρισαι οι ιδοντες, ειπον αυτω, ιδου οι
μαθηται σου πεισιν, ο εκ εξεστι ποιειν
εν σαββατω. Ο δε ειπεν αυτοις. εκ
ανεγνωτε η εποιησε δ αδ, οτε επει-
νασεν αυτος η οι μετ αυτω; πως ει-
σηλθεν εις τον οικον του θυ, και ουκ
αβτους της παροθεσεως εφαγω, ους
εκ εξον ω αυτω φαγειν, ο τεις με

1Α. λαβε και τας νότους εβασασεν. Ι-
1Β. δων δε ο ις πολλας οχλους παρ αυ-
1Γ. τον, ανελυσεν απελθειν εις το πε-
ραν. και παροσελθων εις γραμμα-
ταις, ειπεν αυτω. διδασκαλε, ακολε
θησω σοι οπως εδν απερχη. και λεγει
αυτω ο ις. αι αλωπεκες φωλεες ε-
1Α. χασι, και τα πετεινα ε ερανθ κατα-
1Β. σκλωσεις, ο δε υος ε ανθρωπα, ο εκ
1Γ. εχει πε τλω κεφαλω κλινη. Ετε-
ρος δε τρω μαθητω αυτ ειπεν αυ-
τω, κς, επιτερεψονμοι πως οτον απελ-
θειν η θαψαι τον παμα. Ο ο ις ει-
πεν αυτω. ακολεθη μοι, η αφες ουκ
νεκρες,

1Α. **Ε**κ

μή.

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

νεκρῶν, θάψαι δὲ αὐτῶν νεκρούς.
Καὶ ἐμβύβησεν αὐτὰ εἰς τὸ πλοῖον, ἠ-
κολούθησαν αὐτὰ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Κυριακῆ, δ.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. κ ε.

Η.
Εξ δ.
γ.

Ὡ καὶ ἐκεῖνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς κα-
πριναῦμ, παρεσπλήσεν αὐτῷ ἑκατόν-
ταρχος, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων.
κ ε, ὅπως με βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ
παραλυτικὸς, δευῶς βασιανίζόμενος.
Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησ. ἐγὼ ἐλθὼν θε-
ραπεύσω αὐτὸν. Καὶ λήκοντες οἱ
ἑκατόνταρχος, ἔφη. κ ε ἐκ εἰμι ἰκα-
νός, ἵνα με ὑπὸ τὴν στέγην εἰσελθῆς,
ἀλλὰ μόνον ἐπέλεγον, καὶ ἰαθῆσθε
ὅπως με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰ-
μι ὑπὸ Ἰησοῦ, ἔχων ὑπὲρ ἐμαυ-
τῶν τετρακλιῶν, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύ-
θητι, καὶ πορεύεται. καὶ ἄλλω, ἔρχε-
ται, καὶ ἔρχεται. καὶ τῷ δ' ἄλλῳ με, ποιήθη
τὸ ἔργον, καὶ ποιεῖ. Ακούσας δὲ οἱ Ἰησ., ἐ-
θαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθεῖσιν.
ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ ἡλιτο-
σαύτην πῖσιν ὄσθιν. Λέγω δὲ ὑμῖν,
ὅτι πολλοὶ ἀπὸ διατελών καὶ δυσμῶν
ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ ἀ-
βραάμ, καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασι-
λείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ
ἕξωτερον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τοῦ ὀδύνητος. Καὶ εἶπεν ὁ
Ἰησὺς τῷ ἑκατόνταρχῳ. ὕπαγε, καὶ ὡς
ἔπαισθυσας ἤρηθήτω σοι. Καὶ ἰαθῆ
ὅπως αὐτὸς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Περὶ τοῦ
ἑκατόνταρ-
χου.

ξ ε.

ξ ε.

Ι Β.

Τη β, τῆς ε, εβδομάδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. μ ε.

Π

Ὡ καὶ ἐκεῖνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησὺς τὴν σπ

ναγωγῶν τῶν ἰσδαίων. Καὶ ἰδὲ ἄν-
θρωπος κειμένος, τὴν χεῖρα ἔχων ξη-
ραίν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες.
εἰ ἔξεσι τοῖς σάββασι θεραπεύειν; ἵ-
να κατηγορήσωσιν αὐτῷ. Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς. τίς ἔσται Ἰησὺς υἱὸς ἀνθρώπου,
ὃς ἔξει παράβατον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ
τὸ ἔργον τοῖς σάββασι εἰς βόθρυον, ἐ-
κχί κρητῆσαι αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; Πόσω ἔτι
διαφέρει ἄνθρωπος παράβατου; ὡς-
τε ἔξεσι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.
Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ. ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου. καὶ ἔξετενε. καὶ ἀπε-
κατεστάθη ὑγιής, ὡς ἡ ἄλλη.

Τη γ, τῆς ε, εβδομάδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. μ ε.

Ι Β.

Ὡ καὶ ἐκεῖνῳ συμβέβηκεν ἐποίησαν
οἱ φαρισαῖοι κατὰ τὸ Ἰησὺ, ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν. Ὁ δὲ ἰσθῆς, ἀνεχώ-
ρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐ-
τοῦ πάντας. καὶ ἐπέλιμνησεν αὐτοῖς, ἵ-
να μὴ φανεροῦν αὐτὸν ποιήσωσιν. Τί-
τε παροσπινέχθη αὐτῷ δαμονιζόμε-
νος, τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευ-
σεν αὐτὸν, ὡς ἔπειν τυφλὸν καὶ κωφόν
καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. Καὶ Ἰησὺς δι-
στο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον. μή τι
ἕτι ἔστιν ὁ χεῖρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
ὅτι φαρι-
σαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον. ὅτι ὅτι ἐκ-
βάλλει τὰ δαμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ βεελ-
ζεβουλ ἀρχόντι τῶν δαμονίων. Εἰδὼς
δὲ ὁ Ἰησὺς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν
αὐτοῖς. πάντα βασιλεία μεριδῆσα
καθ' ἑαυτῆς, ἐρημέται. καὶ πάντα πό-
λις, ἢ οἰκία μεριδῆσα καθ' ἑαυτῆς,
οὐ σαθρήσεται. Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὴν

Περὶ τῶν
ἐπιπέτων
καὶ τῶν
χειρῶν

Περὶ τῶν
δαμονιζόμε-
νων

Διακρί-
σις

Ρ κ.

Ρ κ.

Ρ κ.

σατανῶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐ-
 μερίσθη. πῶς ἐν σαθήσεται ἡ βασι-
 λεία αὐτῆ; Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβὺλ
 ἐκβάλλω τοὺς δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν
 ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑ-
 μῶν ἐόνται κριταί. Εἰδὲ ἐγὼ ἐν πνί-
 θυ ἐκβάλλω τοὺς δαιμόνια, ἀρὰ ἐφθά-
 σεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θυ. Ἡ
 πῶς δύναται αὐτὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν
 τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τοὺς σκώλη ἀεὶ διαρπαί-
 σαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν,
 καὶ τότε τὸ οἰκίδιον αὐτῆ διαρπαίσει;
 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν ἐστίν. καὶ
 ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῶν, σκορπίζεται.

Τῆ δ', τῆς ε', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μθ.

Ὁ καμρῶ ἐκείνῳ, παροσπληθον τῶ ἰησοῦ
 γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγον-
 τες. Διδάσκαλε, θέλωμεν ἀποσῆσι
 μεῖον ἰδεῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
 αὐτοῖς. ἤθελε ποιεῖν καὶ μοιχαλίσ,
 σημεῖον Ἰσραήλ, καὶ σημεῖον ἐδοθή-
 σεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ
 παροφῆτου. ὡς περ γὰρ ἰωνᾶς ἐν τῇ
 κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
 νύκτας, ἕως ἔσαι ὁ ἴος τοῦ θυ, ἐν τῇ
 καρδίᾳ τῆς γῆς, τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
 νύκτας. Ἄνδρες νινδιταῖς ἀναστήθον
 ἐν τῇ κείσεται μετὰ τῆς ἡμέρας ταύτης,
 καὶ κατακρινέσθαι αὐτὴν ὅτι μετανοή-
 σαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ
 πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε. Βασιλεὺς ἀνότου ἐ-
 γερθήσεται ἐν τῇ κείσεται μετὰ τῆς γε-
 νεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτὴν.
 ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περὶ τῶν τῆς γῆς ἀ-
 κοῦσαι τὴν σοφίαν σοφωμῶντες. καὶ
 ἰδοὺ πλεῖον σοφωμῶντες ὧδε. Ὅταν

Εὐαγγέλιον.

δὲ τὸ ἀκάθαρτον πᾶ ἔξελθῃ ἀπὸ
 τοῦ θυ, διέρχεται διδύδρων ἑπτῶν,
 ζητοῦν ἀπάουσαι, καὶ ἐχ' οὐρείου.
 ἕτε λέγει, Ἰπὸς ῥέψω εἰς τὸν οἶκόν-
 μα, ὅθ' ἐν ἔξελθον. Καὶ ἐλθὼν οὐρεί-
 σκει χολάζοντα, σεσαρωμῶν, καὶ
 κεκοσμημῶν, ἕτε πορδύεται καὶ πα-
 ραλαμβάνει μετ' ἑαυτοῦ, ἐπὶ ἄ ἑτε-
 ρα πιδύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ. καὶ
 εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. καὶ γίνε-
 ται τὸ ἔχρατο τοῦ θυ ἐκείνῳ, χείρ-
 να τῆς πρώτων. ἕτως ἔσαι καὶ τῇ γε-
 νεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

Τῆ ε', τῆς ε', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μθ.

Ὁ καμρῶ ἐκείνῳ, λαλῶντος τοῦ θυ τοῖς
 ὄχλοις, ἰδὲ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
 τοῦ εἰσῆκισαν ἔξω, ζητοῦντές αὐτῶ
 λαλῆσαι. εἶπε δὲ πρὸς αὐτῶ. ἰδὲ ἡ μή-
 τηρ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἔξω εἰσῆκα-
 σι, ζητοῦντές τοι λαλῆσαι. Ὁ δὲ ἀπο-
 κριθεὶς, εἶπε τῶ εἰπόντι αὐτῶ. τίς ἐστίν
 ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ ἀδελφοί
 μου; Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ
 εἶπε εἰς τοὺς μαθητῶν αὐτῆ, εἶπεν. ἰδοὺ
 ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου. Ὅστις
 γὰρ ἂν ποιῆσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου
 ἐν τῶν ἡμερῶν, αὐτὸς μου ἀδελφός, καὶ
 ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν. Ἐν δὲ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ ἐκείνῃ, ἔξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς
 οἰκίας, ἐκάθητο πρὸς τὴν θάλασ-
 σον. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄ-
 χλοι πολλοὶ ὡςτε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον
 ἐμβάστα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄ-
 χλος εἶπε τὸν ἀρχαλὸν εἰσῆκει. καὶ
 ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς
 πολ.

Δ

Τῆ

Η. Τῆς ἑβδομαδος. Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Γ' Ἰπεν ὁ κς τὴν ᾠραβολὴν αὐτὴν. Ἰδὲ ἔξηλθεν ὁσπερὶν τοῦ σπείρειν, κὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἀ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, κὶ ἦλθε τοῖ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτὰ. Ἀλλὰ ὁ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετεσώδη, ὅπερ ὄκ εἶχε γλυκὴν πολλὴν, κὶ οὐ φέως, ἔξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάρους γῆς. ἠλίε ὁ δὲ ἀτέλει δὴτος, ἐκαυμαλίθη, κὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν, ἔξηρανθη. Ἀλλὰ ὁ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάλυπτας, κὶ συνέβησαν αὐτὰς ἀκανθαί, κὶ ἀπέπνιξαν αὐτὰ. Ἀλλὰ ὁ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλλίαν, κὶ ἐδίδα καρπὸν. ὁ μὲν ἕκατον, ὁ δ' ἐξήκοντα, ὁ δ' ἐτεράκοντα. Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούει, ἀκούτω.

Περὶ τῆς παραβολῆς τῆς ἑβδομαδος καὶ τῆς ἑξήκοντα καὶ τῆς τετρακόντα.

Περὶ ματθαίου τοῦ τελωνίου.

Τὸ αὐτὸ ἐνομιθείς.

Θ. Σαββατῶ. Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. Ὡς κερὰ ἐκείνω, Παράγων οἷς, εἶδεν δὲ ὄν καθήκον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολέθει μοι. κὶ δὴσας, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐχρήσθη αὐτῷ ἀνακειμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ, κὶ ἰδὲ πολλοὶ τελῶναί κὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνήκειντο πρὸς αὐτὸν, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. διατί μετὰ τῶν τελωνίων κὶ ἁμαρτωλῶν, ἐσθίει κὶ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δ' εἰς ἀκρίβειαν εἶπεν αὐτοῖς. ἐχρεώθη ἔχασιν οἱ ἰσχυρότεροι ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε, τί ἐστίν, ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν. Οὐ γὰρ ἦλθον καλεῖσαι δικαίους, ἀλλὰ

Η. ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Κυριακῆ, ἑ.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. Ὡς κερὰ ἐκείνω, Ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν χώραν τῶν γερουσιῶν, ἔω ἠντησαν αὐτῷ δύο δαίμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν πινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. κὶ ἰδὲ ἐκράξεν, λέγοντες. Ἢ ἡμῖν κὶ σοὶ ἰούε εἶθε, ἦλθες ὧδε πρὸς κερὰ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἡ δ' ὁ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλειν αὐτὸν, λέγοντες. εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὑπάγετε. Οἱ δ' ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδὲ ἄρρησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κὶ ἔκρημνε εἰς τὴν θάλασσαν, κὶ ἀπέθανον ἐν τῇ ὑδάσιν. οἱ δ' ἄβροσκοι, ἐφυγον, κὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαίμονιζομένων. Καὶ ἰδὲ πᾶσα ἡ πόλις ἔξηλθεν εἰς σωθήτησιν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεισαν, ὅπως μετὰ βῆλπὸς τῶν οὐρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε, κὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίην πόλιν. Τῆς β', τῆς γ', ἑβδομαδος. Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. Ὡς κερὰ ἐκείνω, Πρασελθόντες οἱ μαθηταὶ πρὸς αὐτὸν, εἶπον αὐτῷ. διατί ἐν ᾠραβολαῖς λαλεῖς τοῖς ὄχλοις; ὁ δ' ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι ὑμῖν δὲ δοκίμασθαι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δ' ἐδόξαται. ὅς τις γὰρ

Περὶ τῆς ἑξήκοντα καὶ τετρακόντα.

χει, δοθήσε) αὐτῶ, κὶ παρὶσ δὲ θή-
 σεται. ὅς τις ὅ ἐκ ἔχει, κὶ ὁ ἔχει, δὲ θή-
 σε) ἀπ' αὐτῶ. Διὰ τούτ' ἐν παραβο-
 λαῖς λαλῶ αὐτοῖς. ὅτι βλέποντες ἐ-
 βλέπεσι, κὶ ἀκούοντες, ἐκ ἀκούσιν, ἐν
 σωτηρίᾳ. Καὶ ἀναπληρῆται ἐπ' αὐ-
 τοῖς ἡ καρφῆλεια ἡσυχία ἢ λέγῃσα.
 Ἀκοῆ ἀκούετε, κὶ ἐ μὴ σωῆτε. Καὶ
 βλέποντες, βλέπετε κὶ ἐ μὴ ἴδητε.
 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τού-
 του, κὶ τῆς ὥπτι βαρέως ἤκασαν, κὶ στυ-
 γῆ ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐκάμυσαν, μή-
 ποτε ἴδωσι τῆς ὀφθαλμοῖς, καὶ τῆς
 ὠσίν ἀκούσωσι, κὶ ἡ καρδία στυγῆσι κὶ
 ἄπιστρέψωσι, κὶ ἰάσῃ αὐτοῦ. Ὑ-
 μῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοῖ, ὅτι
 βλέπεσι, κὶ τὰ ὄρα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.
 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ πρὸ
 φῆται κὶ δίκαιοι ἐπέθυμυσαν ἰδεῖν
 αὐτὸν βλέπετε, κὶ ἐκ εἶδον. κὶ ἀκούσαι αὐ-
 τὸν ἀκούετε, κὶ ἐκ ἤκασαν. Ὑμεῖς ἐν ἀκού-
 σατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειροῦτος.
 Παντὸς ἀκούοντες τὸν λόγον τῆ βασι-
 λείας, κὶ μὴ συνικνύετε, ἔρχε) ὁ πονη-
 ρὸς κὶ ἀρπάζει τὸ σπέρμα ἐκ τῆ
 καρδία αὐτῶ. ἕτερος ἐστὶν ὁ πῶς τὴν ὁδὸν
 σπαρείς. Ὁ δὲ ἄπ' αὐτῶ περὶ ὁδὸν σπα-
 ρεῖς, ἕτερος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, κὶ δι-
 θύς μὲν χαρῶς λαμβάνων αὐτὸν, ἐκ
 ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν αὐτῶ ἀλλὰ πρὸς
 καιρὸς ἐστὶ. ἡσυχίας ὅ θλίψεως ἢ διω-
 γμῶν διὰ τὸν λόγον, διθύς σκιδυαλί-
 ζε). Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκρόθας σπαρείς,
 ἕτερος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, κὶ ἡ μέρι-
 κνα τοῦ αἰῶνος τοῦτου, κὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
 πλάττει συμπνίγει τὸν λόγον, κὶ ἀκαρ-
 πος γίνε). Ὁ δὲ ἄπ' τὴν γῆν τὴν καλὴν

σπαρείς, ἕτερος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων,
 κὶ συνιών, ὅς δὴ καρποφορεῖ κὶ ποιεῖ, ὁ
 μὲν ἕκατον, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριά-
 κοντα. Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούει, ἀκούετω.

Τῆ γ', τῆς ε', ἐβδομαδος.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. νβ.
 Ἰπεν ὁ κς τὴν παραβολὴν ταύτην.
 Ὁμοίωθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὡς
 ἄνθρωπος σπείρειν καλὸν σπέρμα ἐν
 τῶ ἀγρῶ αὐτῶ. ἐν δὲ τῶ καιρῷ οὗ
 οὗτος ὄρως, ἤλθεν αὐτῶ ὁ ἔχθρος, κὶ ἐ-
 σπειρε ζιζάνια ἐν τῶ μέσῳ τοῦ σίτου,
 καὶ ἀπήλθεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ
 χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐ-
 φθῆναι καὶ τὰ ζιζάνια. Προσελθόν-
 τες ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶ-
 πον αὐτῶ. κέ, ἐχθὶ καλὸν σπέρμα ἐ-
 σπειρας ἐν τῶ σῶ ἀγρῶ; πόθεν ἐν ἔ-
 χει τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς.
 ἔχθρος ἀνθρώπου τούτου ἐποίησεν. Οἱ
 δὲ ὄρως εἶπον αὐτῶ. θέλεις ἐν ἀπέλ-
 θόντες, συλλέξομεν αὐτὰ; ὁ δὲ ἔφη,
 ἐ. μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια,
 ἐκρίζωσθε ἅμα αὐτῆς τὸν σίτον.
 Ἀφετε σιωπῶν ἀνεῖσθαι ἀμφοτέ-
 ρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ. καὶ ἐν καιρῷ
 τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τῆς θεριστῆς, συλ-
 λέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, κὶ δήσα-
 τε αὐτὰ εἰς δεσμάς παρὸς τὸ κατὰ-
 καύσαι αὐτὰ. τὸν δὲ σίτον σιωπά-
 γετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

Τῆ δ', τῆς ε', ἐβδομαδος.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. νγ.
 Ἰπεν ὁ κς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁ-
 μοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὡς
 κῶ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος,
 ἔσπειρεν ἐν τῶ ἀγρῶ αὐτῶ. ὁ μικρὸς

τερον μύρια πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν ᾗ αὐξηθῆ, μείζον πάντων τῶν λαχθῶν ἐστὶ, καὶ γίνεσθαι δὲ δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ ἐνέ, καὶ κατασκλιθεῖν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῶ.

12. Ἄλλω παρὰ βολῶν ἐλάλησεν αὐτοῖς. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἐνῶν, ζῦμη, καὶ λαβῆσα γυνή, ἐκρυψεν ἀλδύρσοιτα τρία, ἕως ἔξυμῶθη ὄλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν οἷς ἐν παρὰ βολαῖς τῶν ὀχλοῖς, καὶ χωρεῖς παρὰ βολῆς ὅσα ἐλάλησεν αὐτοῖς. ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥήθην διὰ τοῦ πσοφῆτου, λέγοντος. θύοίξω ἐν παρὰ βολαῖς τὸ σόμαμα. ἐρῶ ξομα κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τότε ἀφείδω ὅσων ὀχλους, ἤλθον εἰς τὴν οἰκίαν οἰησῶς.

13. Τῆ ε, τῆς ε, ἐβδομαδος. Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον. 10.

14. Ὡς κερὰ κείνω, ἔλθοντι τὰ ἰησοῦ εἰς οἰκίαν, προσήλθον αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ, λέγοντες. φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τῆς ἀγρῶ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. ὅσα εἶρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος. τὸ ἵ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας. τὰ δὲ ζιζανία, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπειρῶν αὐτῶ, ἐστὶν ὁ διάβολος. ὁ δὲ θερισμὸς, σωτηρία ἐστὶν αἰῶνος ἐστὶν. οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοι εἰσὶν. Ὡς περὶ ἐν συλλέγεται τὰ ζιζανία, καὶ πηρὶ κατακαίεται, ὅπως ἐστὶν ἐν τῇ σωτηρίᾳ τῆς αἰῶνος τοῦτου. Ἀποσελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅσων ἀγγέλων αὐτῶ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βα

σιλείας αὐτῶ, πάντα τὰ σκιδάδα, καὶ ὅσων ποιῶντας τὴν θυομίση, καὶ βαλεῖσιν αὐτοῦ εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς. ἐκεῖ ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι, ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶ. ὁ ἔχων ὅσα ἀκούει, ἀκούειτω.

15. Τῆ παρὰ βολῶν, τῆς ε, ἐβδομαδος. Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον. 11.

16. Ἰπεν ὁ κς τὴν παρὰ βολῶν ταύτῃ. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἐνῶν, θησαυρὸς κεκρυμμένον ἐν τῇ ἀγρῶ. ὃν δὲ ὄρων ὁ υἱὸς ἐκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χάριτος αὐτῶ, ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἐνῶν, ὁ υἱὸς ἐμπόρων, ζῆτοντι καλὰς μαργαρίτας. ὃς δὲ ὄρων εἷς ἀπολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτὸν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἐνῶν, σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκπαντὸς γένους σωμαγαγῆση. καὶ ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἵππὸν τὸν αἰγαλὸν, καὶ καθίσαντες σπιλέξουσιν τὰ καλά εἰς ἀγρία, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἐβαλον. Ὡς περὶ ἐστὶν ἐν τῇ σωτηρίᾳ τῆς αἰῶνος. ὅσων λούσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορεῖσθαι ὅσων πονηρῶν ἐκ μέλου τῶν δικαίων, καὶ βαλεῖσιν αὐτοῦ εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς. ἐκεῖ ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Λέγει αὐτοῖς ὁ κς. σωθήκατε ταῦτα πάντα. Λέγουσιν αὐτῶ, ναὶ κς. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τοῦτο πᾶς γραμματὸς, μαθηταθεῖς εἰς

ταὶ τῶ ἰϋ, καὶ εἶπον αὐτῷ, οἶδας ὅτι οἱ
 φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐ-
 σκαυδαλίωσάν; Ο ἰσοκλεθεὶς,
 εἶπε. πᾶσα φυτεία, ἢ ἐκ ἐφύττου-
 σεν ὁ πῆρ μὲς ὁ ἐξ ἁδύος, ἐκείζω. θήσε-
 ται. Ἄφετε αὐτοὺς ὁδηγοὶ εἶσι τυ-
 φλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς ὁ τυφλὸν ἐάν
 ὁδηγῆ, ἀμφότεροι εἰς βόθρων ἐμ-
 πεσοῦν. Ἀποκλιθεὶς ὁ πέτρος εἶπεν
 αὐτῷ. φερόσον ἡμῖν τὴν ᾠδα βολῶ
 ταύτῃ. Ο ἰσοκλεθεὶς εἶπεν. ἀκμῶ καὶ ὑ-
 μεῖς ἀσπύεσθε ἐς ἐπὶ νοεῖτε, ὅτι πᾶν
 τὸ εἰς πορδύμνον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν
 κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρώναν ἐκ-
 βάλλει; τὰ δὲ ἐκ πορδύμνον ἐκ-
 τὸ σῶμα τὸ ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχε-
 ται, καὶ κείνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον;
 Ἐκ τῆς καρδίας, ἐξέρχονται δια-
 λογισμοὶ πονηροῦ. φόνοι, μοιχεῖαι,
 πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι,
 ἐλασφημίαι. ταῦτα ἐστὶ τὰ κοινῶν-
 τὰ τῶ ἄνθρωπον. τὰ δὲ ἀνὶ πῶς χερ-
 σὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν οἰς, διέχω-
 ρησεν εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος.

ν. 5.

ρ. 7.

15.

Π
18.

Τῆ ᾠδα σικυθῆ, τῆς ζ', ἐβδόμαδος.
 Ἐκτοδκατὰ Ματθαῖον. ξγ'.
 Ὡκαιρῶς κείνω, ἦλθεν ὁ ἰσοκλεθεὶς τὴν
 θάλασσαν τῆς γαλιλαίας. καὶ δύνα-
 βας εἰς τὸ ἕρος, ἐκείνη ἐκεῖ. καὶ πρῶ-
 σθηθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες
 μεθ' αὐτῶν χωλὰς, τυφλὰς, κωφὰς,
 κυλλὰς, καὶ ἑτέρας πολλὰς. καὶ ἔρρι-
 ψαν αὐτῷ τὰ πόδας τῶ ἰϋ, καὶ
 ἔθεράπυσεν αὐτὰς, ὡς εἰς ὄχλους
 θαυμαῶσαι, βλέποντας κωφὰς, λα-
 λῶντας, κυλλὰς ὑγιαίνοντας, χωλὰς, πε-
 λῶντας.

παθόντας, καὶ τυφλὰς βλέποντας.
 καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν ἰσθ.

Σαββάτω, ζ.

Ἐκτοδκατὰ Ματθαῖον. λθ.

Ἰπεν ὁ κς, Ὁ φιλῶν πρῶτον ἢ μητέρα
 ἢ πατέρα ἐμέ, ὅς ἐστι μὲς ἀξίος. καὶ ὁ φι-
 λῶν ἡμῶν ἢ θυγατέρα ἢ ἀδελφὴν ἢ ἀδελφόν
 ἐστὶ μου ἀξίος. καὶ ὁς οὐ λαμβάνει τὸν
 κς, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ἐκ
 ἐστὶ μου ἀξίος. Ὁ δὲ βῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτῆς, ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὁ ἀπολέσας
 τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐνεκεν ἐμοῦ, ὑμῶν
 αὐτῶν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέ-
 χεται. καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν
 ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος πρῶ-
 τος φήτι, εἰς ὄνομα πατρὸς φήτι, μισθὸν
 πατρὸς φήτι λήψεται. καὶ ὁ δεχόμενος
 δικαίον, εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δι-
 κάου λήψεται. Καὶ ὁς ἐσθὶ ποτίσει σὺν
 τῷ μικρῶν τῶ ἰϋ, ποτίσει ψυχῶν
 μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέ-
 γω ὑμῖν ἐμὴ ἀπολέσει τὸν μισθὸν αὐ-
 τῶ. Καὶ ἐγὼ εἶπα ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰσοκλεθεὶς
 τὰς ἀποστολὰς αὐ-
 τῶ, μετέβη ἐκεῖθεν εἰς ἀσκήν καὶ
 κηρύσσει ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

τὸ αὐτὸ
Ἐσαββά
τω προ
τῆς ὑψώ
σεως.

ε. 8.

ρ. 9.

ρ. 10.

Κυριακῆ, ζ.

Ἐκτοδκατὰ Ματθαῖον. λγ.

Ὡκαιρῶς κείνω, Παράγοντι τῶ ἰϋ ἡ-
 κολέθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρά-
 ζοντες, καὶ λέγοντες, ἐλέησον ἡμᾶς ἡ-
 δᾶδ. Ἐλθόντι ὁ ἰσοκλεθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν, παρ-
 σθηθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς
 ὁ ἰσοκλεθεὶς. πισθεύετε ὅτι δύναμαι εἶναι ποιῆ-
 σαι; Λέγουσιν αὐτῷ, ναὶ κς. Τότε ἠ-
 ψάθη τῶ ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων.
 καὶ τὴν πίστιν ὑμῶν, γρηθήτω ὑμῖν.

Περὶ τῶν
δύο τυ-
φλῶν. ζ.

Δ ιιι Καὶ

Καὶ δὲ ὡχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ ἰς, λέγων. ὁράτε μηδὲς γινώσκετω. Οἱ ὃ ἔξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλη τῇ γῆ ἐκείνῃ. αὐτῶν ὃ ἔξερχομένων, ἰδοὺ. προσήνεγκον αὐτὰ δούλον κωφόν, δαίμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος ἔδαμονίαι, ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες. ὅτι ἐδέποτε ἐφώη ἕως ἐν ἡμέρῃ. Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον. ἐν τῷ ἀρχοντῶν δαίμονίων, ἐκβάλλει τοὺς δαίμονια. Καὶ περὶ ἡμερῶν οἱ ἰς τοὺς πόλεις παύσαι καὶ τοὺς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πάντας νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

15.
15.
15.
15.

15.
15.
15.
15.

Τῆ β', τῆς η', εβδομαδός.
Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον. ξ.ε.

Ὡκαὶ ῥῶ ἐκείνῳ, Προσελθόντες τῷ ἰσὺ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν, σημεῖον ἐπιπέμψαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. ὁψίας ἡρομῆς λέγετε βυθία. πυρράζει γὰρ ὁ ἐνός. καὶ πτωί, σήμερον χερμῶν. πυρράζει γὰρ συγνάζων ὁ ἐνός. Ἰποκρίται. τὸ μὲν πρόσωπον ἔνε, γινώσκετε διακρίνειν, τὰ ὃ σημεῖα τῶν καιρῶν ἐδύνασθε; Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, σημεῖον ἐπιζητήϊ, καὶ σημεῖον ἐδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνῶν ἔσται. καὶ κατὰ λιπὼν αὐτῶν, ἀπῆλθε. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ ὃ ἰς εἶπεν αὐτοῖς. ὁράτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύ-

15.
15.
15.

μησ τῶ φαρισαίου καὶ σαδδουκαίου. Τῆ γ', τῆς η', εβδομαδός.

Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον. ξ.ε.
Ἰπεν ὁ ἰς τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς. ὁράτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶ φαρισαίου, καὶ σαδδουκαίου. ὁ ὃ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες. ὅτι ἄρτους ἐκ ἐλάβου. Γινέσθαι ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς. ἢ διελογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους ἐκ ἐλάβετε, ἔπω νοεῖτε, ἐδέ μνημονεύετε ἐστὺν πάντες ἄρτους τῶ πεντακισχιλίων, καὶ πότους κοφίνους ἐλάβετε; Οὐδέ ἐστὺν ἐπὶ ἄρτους τῶ τετρακισχιλίων, καὶ πότους σαρύδας ἐλάβετε; πῶς νοεῖτε, ὅτι ἐπερὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶ φαρισαίου, καὶ σαδδουκαίου. Τότε σωήκεον, ὅτι ἐκεῖ περὶ προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης ἔσται ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶ φαρισαίου καὶ σαδδουκαίου.

15.
15.
15.
15.

15.
15.
15.

Τῆ δ', τῆς η', εβδομαδός.
Ἐκτὸ κατὰ ματθαῖον. ξ.η.

Ὡκαὶ ῥῶ ἐκείνῳ, Διεσείλατο ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδὲν εἰπῶσιν ἄλλο αὐτοῖς ἐστὶν ἰς ὄχθαι. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρῶτον πρῶτον, καὶ δεχέσθαι, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτενεῖσθαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ ἐγερθεῖσθαι. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος, ἤρξατο ἐπισημαίνειν αὐτὰ λέγων. ἰλεώς σοι κέ, ἐμὴ ἔσται ἔσται. ὁ δὲ σραφεῖς, εἶπε τῷ πέτρῳ. ὕπαγε ὀπίσω με σατανᾶ, σκάνδαλον μου εἶ. ὅτι ἐφρονεῖς τὰ ἔσται, ἀλλὰ ταῦτα

15.
15.

δύων. Τότε οἱ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. εἶπε δέλει ὀπίσω με ελθεῖν ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Τῆ ε, τῆς η, εβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαιον. ζθ.

Ἰπεν οὕτως εἶπε τοῖς μαθηταῖς. εἶπε δέλει ὀπίσω με ελθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ δὴ δέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτὴν ὅς δ' ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῳ ἔμῃ, διήσει αὐτὴν. Τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσει, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀλλάγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἕκαστῷ κατὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἄμην λέγω ὑμῖν. εἰσίν τινες ὧδε ἐστῶτες, οἵ τινες ἐμὴ γύσονται θανάτου, ἕως δὲ ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Τῆ σάρακοδη, τῆς η, εβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαιον. οα.

Ὡκαυρῶ ἐκείνω, ἐπὶ πρῶτον τὸν ἰν οἱ μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγοντες. τί ἔν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι ἡλίου δ' εἰ ελθεῖν πρῶτον. Ὁ δὲ ἰσὶ ἀποκριθεὶς, εἶπε αὐτοῖς. ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν. ἕπως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπὸ αὐτῶν. Τότε σιωπήσαν οἱ μαθηταί, ὅτι φοβήθησαν ἰωσήφους

ὁ βαπτιστὴς εἶπε αὐτοῖς. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος τις γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων. κέ, ἐλέησόν με τὸν υἱόν, ὅτι σελιωιάζει, καὶ κακῶς πάσχει. Πολλοὶ γὰρ πίπαι εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰσὶ, εἶπε. ὦ χυεὶ ἀπίστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν, ἕως πότε δούξομαι ὑμῶν. φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπέτησεν αὐτῷ ὁ ἰσὶ, καὶ ἔξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἴαθη ὁ πάσχεις, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Σαββάτω, η.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαιον. μζ.

Ἰπεν οὕτως ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν ἐστίν. καὶ ὁ μὴ σιωπῶν μετ' ἐμῶν, σκορπίσει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ἁμαρτία καὶ βλασφημία, ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις. ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία, οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ὅς ἐδὴ εἶπη λόγον κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ὅς δ' ἂν εἶπη κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, ἕτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἕτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ποιήσατε τὸ δούδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν. ἢ ποιήσατε τὸ δούδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ, σαπρὸν. ἐκ γὰρ ἔκ καρπῶ, τὸ δούδρον γινώσκειται. Γεννήματα ἐκιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν ποιηθῆ ὄντες. ἐκ γὰρ ἔκ φεισ δούματος τῆς καρδίας, τὸ στόμα λαλεῖ. Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας, ἐκβάλλεται

ταῖ

πα' αγαθα' και ο' ποιητης δ' ανθρωπος, εκ' ποιητη' θησαυρη, εκβαλλει ποιητη'. Λεγω δε υμιν, οτι παν ρημα αληθον ο' εδω λαλησωσιν οι θ'νοι λ'ποδωσουσι παρ' αυτη' λεγον' εν ημερα κρισεως. εκ γ' τ' η' λεγων σε δικαιοθησι, η' εκ τ' η' λεγων σου καταδικαθησι.

ρ κς.

Ι Δ.

Περὶ τῶν ἑσπεριῶν καὶ τῶν δύο ἰχθύων κ. ζ.

Κυριακή, η.

Εκ του κατα Ματθαιον. ν η.

Ω καιρω' κεινω, Ειδεν ο' ις' πυλιω' ο'χλον η' εσπλαγχνισθη επ' αυτους, η' εθεραπιδουσε σδ' αρρωστους αυτη'. Ο' ψιας η' γηρομυτης προσηλθον αυτω' οι μαθηται αυτη' λεγοντες, ερημος εστι ο' τοπος, η' η' ωρα ηδη παρηλθει, λ'πολυον τ' ες ο'χλους, ινα απελθοντες εις τας κωμας, αγορασωσιν εαυτοις βρωματα. οδ' ε' ις' ειπεν αυτοις, εχρειδω ε'χασιν απελθειν. ο' τε αυτ' ις' υμεις φαγειν. Οιδ' ε' λεγουσιν αυτη', εκ' ε'χομεν ωδε, ειμη πεντε αρτους, η' δυο ιχθυας. οδ' ε' ειπε, φερετε μοι αυτου' ωδε. Και κελυσας σδ' ο'χλους δυακλιθηναι επ' σδ' χορτους, η' λαβων σδ' πεντε αρτους, η' σδ' δυο ιχθυας, δυαβλεψας εις τ' ενον' δ'υλησεν η' κλασας, εδωκε τ' οις μαθηταις σδ' αρτους. ο' ι' μαθηται τ' οις ο'χλους. Και ε'φαγον παντες και ε'χορταθησαν. η' η'ρθη το παρισσδ'ον τ' η' κλασματων, δωδεκα κοφινους πληρεις. Ο' ι' ε'διοντες, η'σαν ανδρες ωσει πεντακιχλιοι, χωρις γυναικων η' παιδιων. Και δυθεως, η'ναγκασεν ο' ις' σδ' μαθηταις αυτη' εμειναι εις τ' πλοιον, η' προσειπεν αυτον εις τ' περον, εως ου' λ'πολυση σδ' ο'...

ρ κς.

Ι Η. χλς. Τη β', της θ', εβδομαδος.

Εκ του κατα Ματθαιον. οδ'.

Ω καιρω' κεινω, Προσηλθον τ' οι οι μαθηται αυτη' λεγοντες, τις αρα μειζων εστιν, εν τη βασιλεια τ' η' ενων; Και παρ' σκαλεσαμυρος ο' ις' παιδιον, εσησεν αυτ' εν μεσω αυτη', η' ειπεν, αμην λεγω υμιν, εδω μη σραφητε και γρηθητε ως τα παιδια, εμη εισελθητε εις την βασιλειαν τ' η' ενων. Ο' σπς εν ταπεινωσει εαυτον ως τ' παιδιον ε'τε, ε'τε εστιν ομειζων εν τη βασιλεια τ' η' ενων. η' ος εδω δεξη) παιδιον τοις τον εν, επ' τ' ονομα εμε, εμε δε χεται. Ο' ε' δ' αν σκανδαλιση ε'να τ' η' μικρων τυτων τ' η' πισδυνων εις εμε, συμφερει αυτη', ινα κρεμαθη μυλος ονικος επ' τον τραχηλον αυτη', η' καταποντιθη εν τ' πελαγη τ' θαλασσης. Ουαι τ' η' κοσμω λ'πο τ' η' σκανδαλων δυακλιθηναι ελθειν τα σκανδαλα πληνη και τ' η' ανω κεινω, διε τ' σκιδυαλον ε'ρχε). Ει η' η' χειρς η' ο' π' ε' του σκανδαλιζουσε εκκοψον αυτη', η' βαλλε απο σε. καλονθι εστιν εισελθειν εις την ζωνη χωρον, η' κυλλον, η' δυο χειρας, η' δυο ποδας ε'χοντα, η' βληθηναι εις τ' πυρ τ' αιωνιον. Και ει ο' οφθαλμος του σκανδαλιζουσε, ε'ξελε αυτην, η' βαλλε απο σου. καλονθι εστι μονοφθαλμοι. εις την ζωνη εισελθειν, η' δυο οφθαλμους ε'χοντα, βληθηναι εις την γενναν ε' πυρος. Ο' ε'ατε μη καταφρονησητε ενος τ' η' μικρων τυτων. Λεγω γ' υμιν, οτι οι ανγελου αυτη' εν ουρανοις δια παντος βλεπουσι το παρ' σωπον του παιρος μου...

Περὶ τῶν λεγόντων ἰς μείζων κ. ζ.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ ἄγιον μάρτυρα κ. ε. ιακόν.

ρ κς.

ρ κς.

ρ κς.

του

Σαββάτω, θ'.

Εκ του κατὰ Ματθαῖον. Ξδ'.

Ω καιρὸς κείνω, προσκαλεσάμηνος
οἱς σὺ μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς.

Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι
ἤδη ἡμέρας τρεῖς περιμύσοιμοι, καὶ
ἐκ ἔχουσι τί φάγωσιν, καὶ ἀπολύσαι
αὐτοὺς νήσεις ἐθέλω, μήποτε ἐκλυθῶ-
σιν ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ
ἀρτοὶ τοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον
τοῦτον; Καὶ λέγει αὐτοῖς οἱς, πόθους
ἀρτους ἔχετε; ὃ εἶπον ἐπὶ αὐτοῖς, ὀλί-
γα ἰχθύδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὀ-
χλοῖς δύναπεσθαι ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ λα-
βῶν σὺν ἐπὶ ἀρτους, καὶ σὺν ἰχθύας,
διχαρυσήσας ἐκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. οἱ δὲ μαθηταὶ, τὰ ὀ-
χλω, καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτά-
σθησαν καὶ ἤρηντο. ὡς δὲ οὖν τῆς κλα-
σμάτων, ἐπὶ ἀσπερίδας πλήρεις. ὃ
ἔεδόντες, ἦσαν τετρακισχίλιοι ἀν-
δρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ
ἀπολύσας σὺν ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη μαγδα-
λά. Κυριακῇ, θ'.

Εκ του κατὰ Ματθαῖον. νθ'.

Ω καιρὸς κείνω, ἠνάγκασεν οἱς σὺ
μαθηταῖς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ παραγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως
ἐκ ἀπολύσει σὺν ὄχλους. Καὶ ἀπολύ-
σας σὺν ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κα-
τ' ἰδίῳ περιδύξασθαι. Ὁ ἦρας δὲ
ἤσυχος μόνος ἔκειτο. τὸ δὲ πλοῖον
ἤδη μέγαν τῆς θαλάσσης ἔει, βασανι-
ζόμενον ὑπὸ τῆς κυμάτων. ἔπειτα
καὶ ὁ ἀέμος. Τετάρτη δὲ φυλα-

κῆ τῆς νυκτός, ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς οἱ
ἰς, ὡς πατήρ ἐπὶ τὴν θαλάσσης. Καὶ
ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν ὡς πατοῦντα, ἐταράχθη-
σαν. λέγοντες, ὅτι φάντασμα ἐστὶν. καὶ
λόγῳ φόβου ἐκράξθη. Εὐθέως δὲ ἐ-
λάλησεν αὐτοῖς οἱς, λέγων. θαρσεῖ-
τε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπε. κέ, εἰ σὺ εἶ, κέλυ-
σόν με, ὡς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδα-
τα. Ὁ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. καὶ καταβάς ἀ-
πὸ τοῦ πλοῖου ὁ πέτρος, ὡς ἐπάτησεν
ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὴν ἰσθμὸν.
Βλέπων δὲ τὸν ἀέμον ἰσχυρὸν, ἐφο-
βήθη. καὶ ἀρξάμενος καταποντίζε-
σθαι, ἐκράξε, λέγων. κέ, σῶσόν με. Καὶ
ἀνέβη ὁ ἰσχυρὸς τὴν χεῖρα, ἐπέ-
λάβετο αὐτόν. καὶ λέγει αὐτῷ. ὀλιγόπι-
σε, εἰς τὴν ἐδίξασας. Καὶ ἐμβύτων
αὐτῆς εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπισεν ὁ ἀέ-
μος. ὃ δὲ ἐν τῷ πλοῖῳ ἐλθόντες, πρὸ
σεκμήσθησαν αὐτῷ, λέγοντες, ἀληθῶς
σὺ ἦσθα εἰ. Καὶ διαπεράσσαντες, ἦλθον
εἰς τὴν γῆν γημοραετ.

Τη β', της ι', εβδομαδος.

Εκ του κατὰ Ματθαῖον. πε.

Ω καιρὸς κείνω, Ἐπανάγων οἱς εἰς
τὴν πόλιν, ἐπέειπεν. καὶ ἰδὼν συκίῳ
μίαν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν.
καὶ ἐδὲν ὄρον ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα
μόνον. καὶ λέγει αὐτῇ, μηκέτι ἐν τοῦ
καρπὸς γῆν) εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξη-
ρησθήτω ἡμεῖς ἡσυχῆ. Καὶ ἰδόντες
οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες.
πῶς ὡς ἡμεῖς ἐξηραίνθη ἡ συκῆ.
Ἀποκριθεὶς δὲ οἱς, εἶπεν αὐτοῖς. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ δια-
κριθῆ-

14.
Περὶ τῶν
ἀρτων.
λα.

14.
Περὶ τοῦ
ἐν θαλάτ-
τῃς κ. ζ.

κα.
ρμ. η.
ρμ. θ.
ρμ. ι.
ρμ. κ.

Περὶ τῆς
ἐξηραίνθη-
σεως συκῆς.
μζ.

σιβ.

κει. θήτε ἐ μόνον τὸ τὸ συκῆς ποιήσετε,
ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρφ' οὗτω εἶπητε, ἀρθη
πὴ βλήθητε εἰς τὴν θάλασσαν, γῆ
σεται. καὶ πάντα ὅσα ἐδὴ αἰτήσητε ἐν
τῇ προσευχῇ περὶ βύοντες, λήψεται.

ΚΑ.
15

Τῆς γ', τῆς ι', ἐβδομαδος.

Εκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. π ς'.

Ω καιρὸς ἐκείνω, Ἐλθόντι τῷ ἰϋ εἰς τὸ
ἱερὸν, καὶ διδάσκοντι, προσήλθον αὐ-
τῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ, λέγοντες. ἐν ποία ἐξουσία ταῦτα
ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἐδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την; Ἀποκριθεὶς ὁ ἰϋ, εἶπεν αὐτοῖς.

Περὶ τῆς
ἀπερατι-
σεύσαν τῆ
χριστὸν ἀ-
ρχιερεῖαν καὶ
πρεσβυτε-
ριαν. μ. η.

Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον εἶα, ὃν
ἐδὴ εἶπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποία
ἐξουσία ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα
ἰωάννου, πόθεν ἦν; Ἐξ ἐνὲς ἢ ἐξ ἀνῶν;
οἱ δὲ διελογίζοντο παρ᾽ ἑαυτοῖς, λέ-
γοντες. ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρα, εἰρή-
μην, διατὶ ἐν οὐκ ἔπισθυσαν αὐτῷ;
ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, φο-
βόμεθα τὸν ὄχλον. πάντες γὰρ εἶχον
τὴν ἰωάννου, ὡς προσφήτεον. καὶ λήθο-
μεντες τῷ ἰϋ, εἶπον. οὐκ οἶδαμεν.
Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός. ἐδὲ ἐγὼ λέγω
ὑμῖν, ἐν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιῶ.

ΚΑ.

Τῆς δ', τῆς ι', ἐβδομαδος.

Εκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. π ζ'.

Ἰπεν ὁ κς τῷ πῶστρον τῆς αὐτῆς. Ἄν
θρῶπος τις εἶχε τέκνα δύο. καὶ προσελ-
θὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε. τέκνον, ὑπαγε
σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι-
μῳ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν, ἐθέλω.
Ἰς ἔργον ὃ μετεμεληθεὶς, ἀπῆλθε.
Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν
ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν, ἐγὼ
καὶ. καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐν τῷ δύο

Περὶ τῆς
δύο ἡμῶν
παραβο-
λή. μ. θ.

ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέ-
γουσιν αὐτῷ, ὁ πρώτος. Λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰϋ. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶ-
ναι καὶ αἱ πόρνοι, προσάγουσιν ὑμᾶς εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Ἡ λθε γὰρ
πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύ-
νης, καὶ οὐκ ἔπισθυσαν αὐτῷ. οἱ δὲ
τελώναι καὶ αἱ πόρνοι, ἔπισθυσαν αὐ-
τῷ. Ὑμεῖς ὅτι ὄντες, ἐμετεμελήθη-
τε ἔσεργον τοῦ προσάγουσιν αὐτῷ.

ΚΑ.

Τῆς ε', τῆς ι', ἐβδομαδος.

Εκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. π θ'.

Ἰπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰεροσολαίτας. Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρ-
θήσε) ἀφ' ὑμῶν, ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ,
καὶ δοθήσεται ἐθνικοῖς καὶ οὐκ ἀρ-
πῆς αὐτῆς. Καὶ ὅτε σὺν ἐπὶ τὴν λίθον
τοῦ ἱεροῦ, σωθλαθήσεται. ἐφ' ὃν δὲ
πέση, λιμῆσει αὐτὴν. Καὶ ἀκέραι-
τες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τῶς
πῶστρον αὐτῶν, ἐγνωσαν ὅτι πῶστρον
αὐτῶν λέγει. καὶ ζητούντες αὐτὴν κρα-
τῆσαι, ἐφοβήθησαν οὐκ ὄχλους, ἐ-
πειδὴ ὡς προσφήτεον αὐτὸν εἶχον.

ΚΑ.

ΚΒ.

Τῆς στ', τῆς ι', ἐβδομαδος.

Εκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ι β'.

Ω καιρὸς ἐκείνω Προσήλθον τῷ ἰϋ σαδ-
δουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀδελφά-
σιν. καὶ ἐπιρώπησαν αὐτὸν, λέγοντες.
διδάσκαλε μωσῆς εἶπεν. ἐάν τις ἀπο-
θνήσκῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἔπιγαμμοῦσθε
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ ἀναστήσθε σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ. Ἡ σδου ὁ παρῆμῖν ἐπὶ ἀδελφοῖ
καὶ ὁ πρώτος γαμήσιος, ἐτελεύτησε. καὶ
μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφήκε τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ὁ μοίως
καὶ.

ΚΑ.

Περὶ τῆς
σαδδου-
καίων. ν β'

ἢ ὁ δεύτερος, ἢ ὁ τρίτος, ἕως τῆς ἐπιά.
 Ὑστερον ἢ πάντων, ἀπέθανε ἢ ἡ γυ-
 νή. ἐν τῇ ἐν δυνάσσει, τίνος τῆς ἐπιά
 ἔσαι γυνή; πάντες γὰρ ἔχον αὐτήν. Ἀ-
 ποκριθεῖς ἢ ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς. πλα-
 ναῖσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μὴ ἢ
 τῷ δυνάμιν τοῦ θυ. Ἐν γὰρ τῇ δυνά-
 σσει, ἔτε γαμήσιον, ἔτε ἐκγαμί-
 ζον, ἀλλ' ὡς ἀγγελιοῦ θεοῦ, ἐν ἐνώ-
 ησι. Περὶ δὲ τῆς δυνάσεως τῆς νε-
 κρῶν, ἐκ δυνάσει τοῦ ῥηθῆναι ὑμῖν ὑπὸ
 τοῦ θυ, λέγοντος, ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ἁ-
 βραάμ, καὶ ὁ θεὸς ἰσαακ, καὶ ὁ θεὸς ἰα-
 κώβ. ἐκ ἐστὶν ὁ θεὸς, θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ
 ζώντων. Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι ἐ-
 ξεπλήροσαν ἐπὶ τῇ διδασχῇ αὐτοῦ.

Σαββατῶ, ι.

Ἐκ τῷ κατὰ Ματθαῖον. ο γ.

Ὡκαίρῳ ἐκείνῳ, Προσῆλθον οἱ τὰ δι-
 δραχμα λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ, καὶ
 εἶπον. ὁ διδάσκαλος ὑμῶν, ἔτελεῖ τὰ
 διδραχμα; Λέγει, ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλ-
 θον εἰς τὴν οἰκίαν, παρεθέσασεν αὐ-
 τὸν ὁ ἰς, λέγων. τί σοι δοκεῖ σίμων; οἱ
 βασιλεῖς τῆς γῆς, διὰ τίνων λαμβάνου-
 σι τὰ τέλη, ἢ κῆνσον, διὰ τῆς ἡμῶν αὐ-
 τῆς, ἢ διὰ τῆς ἀλλοτριῶν; Λέγει αὐ-
 τῷ ὁ πέτρος. διὰ τῆς ἀλλοτριῶν. Ἐ-
 φη αὐτῷ ὁ ἰς. ἀραγε, ἐλθὺντες εἰ-
 σιν οἱ υἱοί. Ἴνα δὲ μὴ σκιδναλίσω-
 μη αὐτῶν, πορεύσθε εἰς τὴν θάλασ-
 σαν, βάλλε ἀγκισθρον, καὶ τὸν δυνά-
 βαντα πρῶτον ἰχθύν, ἄρην, καὶ δυοί-
 ξας τὸ σῶμα αὐτοῦ, διξήσθε σατῆρα,
 ἐκείνον λαβῶν, δὲς αὐτοῖς, δυπὲρ με-
 καὶ θυ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, προσῆλθον
 οἱ μαθηταὶ τῷ ἰσ, λέγοντες. τίς ἄρα

18.
 Περὶ τῆς
 αἰτήτων
 τῶν διδρα-
 χμα. λ. 5.
 19.
 Περὶ τῆς
 αἰτήτων
 τῶν μα-
 τθ. λ. 5.

μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς ἐνῶν.
 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰς παι-
 διον, ἔσησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
 εἶπεν. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐδὴ μὴ σρα-
 φῆτε καὶ γρηῃδε ὡς τὰ παιδία, καὶ μὴ
 εἰσελθῆτε εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς ἐ-
 ραυῶν. Ὅστις ἐν ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὡς
 τὸ παιδίον τοῦτο, ἔτις ἐστὶν ὁ μείζων ἐν
 τῇ βασιλείᾳ τῆς ἐραυῶν.

Κυριακῆ, ι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ο β.

Ὡκαίρῳ ἐκείνῳ, Ἄνθρωπος τις παρ-
 οῦθη τῷ ἰσ, γονυπετῆς αὐτὸν, καὶ λέ-
 γων. κέ, ἐλέησόν με τὸν υἱόν, ὅτι σελη-
 νιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει. πολλὰ
 κίς γὰρ, πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις,
 εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσένευκα αὐτὸν
 τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ ἐκ ἠδυνήθησαν
 αὐτὸν θεραπεύσαι. Ἀποκριθεῖς δὲ
 ὁ ἰησοῦς, εἶπεν. ὦ γυνεὴ ἀπίστος, καὶ
 διεσραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ'
 ὑμῶν ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρε
 ἴεμοι αὐτὸν ὡδε. Καὶ ἐπέλιμψε αὐ-
 τῷ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔζηθον ἀπ' αὐτοῦ τὸ
 δαιμόνιον, καὶ ἰάθη ὁ παῖς, διὰ τῆς
 ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ
 μαθηταὶ τῷ ἰσ κατ' ἴδιαν, εἶπον. διὰ τί
 ἡμεῖς ἐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐ-
 τὸ; ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τὴν ἀ-
 πιστίαν ὑμῶν. Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν,
 ἐδὴ ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σιπέρας,
 ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μεταβήθι ἐν-
 τὸν θύν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται. καὶ
 ἐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ
 γῆρας ἐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν παρ-
 ούσῃ καὶ νησείᾳ. Ἄναστροφομένων
 δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐ-

19.
 Περὶ τοῦ
 σεληνια-
 ζομένου.
 λ. 5.

19.
 Περὶ τοῦ
 σεληνια-
 ζομένου.
 λ. 5.

τοῖς

τῆς οἰητοῦς. μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀποστόλου
πρωτοῦ οὐρανοῦ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.
καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτὸν. καὶ τῆ τρίτῃ
ἡμέρᾳ, ἐγερθήσεται.

ΚΓ.

Τῆ β', τῆς ια', ἐβδομαδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. 46.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίεας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι κα-
τεσκέλετε τὰς οἰκίας τῆς χριστῶν, καὶ προ-
φάσει μακρὰ προσδοχόμενοι. διὰ
τοῦτο, λήψατε πρῶτον τὸ κείμενον.

Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
σαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι κλείετε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι οὐδεὶς εἰσερχομένων ἀφίετε εἰ-
σελθεῖν.

ΚΓ.

Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
σαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι ἀδικαίετε
τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν,
ποιῶσαί τινα προσήλυτον, καὶ ὅταν γέ-
νηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεσίνης δι-
πλοτέρου ὑμῶν.

Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ
τυφλοῖ. οἱ λέγοντες, ὅς ἀνὸς ἐστὶν ἐν-
τὸν ναῦ, ὅς δ' ἀνὸς ἐστὶν ἐν-
τὸν ναῦ, ὅφειλε. Μωροὶ
καὶ τυφλοὶ, τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρο-
σὸς ἢ ὁ ναῦ, ὁ ἀγιάζων τὸν ναῦ;

Καὶ ὅς ἐστὶν ὁ ναῦ ἐν τῷ θυσιασθῆρω, ὅς δ' ἐστὶν
ἐστίν. ὅς δ' ἀνὸς ἐστὶν ἐν τῷ δώρῳ τῶν ἐ-
πάνω αὐτῶν, ὅφειλε. Μωροὶ καὶ τυ-
φλοὶ. τίς γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυ-
σιασθῆρον, τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον.

Οἱ ἐν
ὁμοσίαις ἐν τῷ θυσιασθῆρω, ὁμνύειον
αὐτῶν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτῶν.
Καὶ ὁ ὁμοσίαις ἐν τῷ ναῦ, ὁμνύειον ἐν αὐ-
τῶν, καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτὸν. Καὶ

ὁμοσίαις ἐν τῷ ναῦ, ὁμνύειον ἐν τῷ ναῦ
καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτὸν. Καὶ

ΚΓ.

ὁμοσίαις ἐν τῷ ναῦ, ὁμνύειον ἐν τῷ ναῦ
καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτὸν. Καὶ

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. 47.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίεας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι ἀ-
ποδεκαθετεῖτε τὸν ἥδυσμον, καὶ τὸ δῆ-
θον, καὶ τὸ κύμνον, καὶ ἀφίκατε τὰ βα-
ρύτερα τοῦ νόμου. τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔ-
λεον, καὶ τὴν πίσιν. Ταῦτα ἔδει ποιῆ-
σαι, καὶ κενὰ μὴ ἀφικίναί. ὀδηγοὶ
τυφλοῖ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα,
τὴν δὲ κἀμῆλον καταπίοντες. Οὐαὶ
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑ-
ποκεῖται. ὅτι καθαρὸν ἐστὶν τὸ ἔσω-
θεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παρρησίας, ἔ-
σωθεν δ' ἐστὶν γέμισον ἐξ ἀπαργῆς καὶ ἀ-
δικίας. Φαρισαῖε τυφλε, καθάρισον
πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πα-
ρρησίας, ἵνα γρηθῆται καὶ τὸ ἐντὸς αὐ-
τῶν καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι πα-
ρομοιάζεται τῶν φαρισαῖοις, οἱ πινες
ἐξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν
δὲ γέμισον ὅς ἐσὶν νεκρῶν καὶ
πίσης ἀκαθαρσίας. ἔπως καὶ ὑμεῖς, ἔ-
σωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ, μεσοὶ ἐσθε ὑπο-
κρίσεως καὶ ἀνομίας.

Τῆ δ', τῆς ια', ἐβδομαδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. 48.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίεας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι πα-
ρομοιάζεται τῶν φαρισαῖοις, οἱ πινες
ἐξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν
δὲ γέμισον ὅς ἐσὶν νεκρῶν καὶ
πίσης ἀκαθαρσίας. ἔπως καὶ ὑμεῖς, ἔ-
σωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ, μεσοὶ ἐσθε ὑπο-
κρίσεως καὶ ἀνομίας.

Τῆ δ', τῆς ια', ἐβδομαδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. 49.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίεας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι οἰ-
κοδομεῖτε τοὺς μνημεῖα τῶν δικαίων,
καὶ λέγετε, εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
βίβλου

ΚΓ.

Τῆ δ', τῆς ια', ἐβδομαδος.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. 50.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίεας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκεῖται, ὅτι οἰ-
κοδομεῖτε τοὺς μνημεῖα τῶν δικαίων,
καὶ λέγετε, εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
βίβλου

πρῶτον

^{σ λ θ.} πρῶν ἡμῶν, ἐκ δὲ ἡμῶν κοινῶν αὐ-
^{σ μ.} τῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προσφητῶν. Ὡς-
 τε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐστέ τῶν
 φονδυσάντων οὗτον παροφῆταις. καὶ ὑ-
 μῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πρῶν
 ἡμῶν. Ὁ φῶς γνησίματα ἐχιδνῶν πῶς
 φύγητε ἀπὸ τῆς κείσεως τῆς γενήσεως;
^{σ μ.} Διαστῆτε ἰδὲ ἐγὼ ἀποσέλω πρὸς ὑ-
 μᾶς προσφῆταις, καὶ ὁφθαλμοὶ καὶ γραμμα-
 τῆς, καὶ ἵνα αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σω-
 ρώσετε, καὶ ἵνα αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν
 ταῖς σωματικαῖς ὑμῶν, καὶ διώξειτε ἀ-
 πὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑ-
 μᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκ χυνομένων
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀβελ-
 ρῦ δικαίος, ἕως τοῦ αἵματος ζαχα-
 εῖος ὑπεβαράχης, ὃν ἐφονδύσατε με-
 ταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
^{σ μ.} Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἤξει πάντα
 ταῦτα ἐπὶ τὴν γῆρα δὲ ταύτην. ἰλῆμ,
 ἰλῆμ, ἡ ἀποκτείνουσα οὗτον παροφῆ-
 τῆς, καὶ λιθοβολοῦσα οὗτον ἀπεσαλ-
 μῶνος παρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλη-
 σα ἐπισημασθῆναι τὰ τέκνα σου, ὃν
 πρόπον ἐπισημασθῆναι ὅρις τὰ νοσία
 ἑαυτῆς ὑπὸ τοῖς πύργους, καὶ οὐκ ἠ-
 θελήσατε; Ἰδὲ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
 ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ἐμὴ με-
 ἰδίτε ἀπὸ πύργου, ἕως ἀν' εἰπήτε, δὴ λογη-
 μῶνος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Τῆς ἑβδόμης, ἑβδομάδος.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. 48.
 Ἰπὸν ὁ κὺς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Ὁ ὑ-
 πομείνας εἰς τέλος, σωθήσεται.
 Καὶ κηρυχθήσεται τὸ ὑπερβαρύνει-
 λιον τῆς βασιλείας, ἐν ὅλητῃ οἰκῆ μέ-
 νῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ
 Εὐαγγέλιον.

^{σ μ. ζ.} τότε ἤξει τὸ τέλος. Ὅτι δὲ ἐν ἰδίῃ τῷ
 ὁδὲ λυγμῶ τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν
 διὰ δανιὴλ ἔπαροφῆτου, ἕως ἐν τό-
 πῳ ἀγίῳ, ὁ δὴ ἀγνώσκων, νοεῖτω. τότε
 οἱ ἐν τῇ ἰσδαία, φουγέτωσαν ἐπὶ
 τὰ ὄρη. Ὁ Ἰσραὴλ δὲ δώματα, μὴ κα-
^{σ μ. β.} ταβαινέτω ἀρὰ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐ-
 τῆς. Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψα-
 τω ὀπίσω ἀρὰ τὰ ἱμάτια αὐτῆς. Οὐαὶ
^{σ μ. θ.} ἰ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσας, καὶ ταῖς θη-
 λαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
 Προσδύχεθε ἵνα μὴ γῆνη) ἡ φυ-
^{σ μ. α.} γῆ ὑμῶν χειμῶνος, μὴ ἰ σαββάτω. ἔ-
^{σ μ. β.} σαι γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα ἐγέ-
^{σ μ. γ.} γονεν ἀπὸ τῆς γῆς κόσμου, ἕως ἔτι νῦν,
 ἐδ' ἐμὴ γῆνη). Καὶ εἰ μὴ ἐκοιθώθη-
 σαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι, ἐκ δὲ ἐσώθη
^{σ μ. δ.} πᾶσα σὰρξ. διὰ τὸ οὗτον ἐκλεκεσθῆναι, κο-
^{σ μ. ε.} λωθῶθῆσόν) αἱ ἡμέραι ἐκείναι. Τότε
 ἐδώκε ὑμῖν εἶπη, ἰδὲ ὅδε ὁ χῆς, ἡ ὠ-
 δε, μὴ πισδύσητε. Ἐγερθήσονται γὰρ
 ψευδοὶ χεῖροι, καὶ ψευδοὶ προσφῆται,
 καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρα-
 τα, ὥστε πλανήσασθαι διωατὸν, καὶ
^{σ μ. ζ.} οὗτον ἐκλεκεσθῆναι. ἰδὲ προσείρηκα ὑμῖν.
 Ἐδὲ ἐν εἰπωσιν ὑμῖν, ἰδὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ
^{σ μ. θ.} ἐστὶ, μὴ ἐξέλθητε. ἰδὲ οὐ ἐν τῷ τα-
 μείῳ, μὴ πισδύσητε. Ὡς περὶ γὰρ ἡ ἀ-
 στραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν,
 καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται
^{σ μ. θ.} καὶ ἡ παρεγούσια τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
 Ὅπου γὰρ ἐδὴ ἦ τὸ πλῆμα, ἐκεῖ συ-
 ναχθήσονται οἱ ἀέθιοι.

Τῆς ἑβδόμης, ἑβδομάδος.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. 49.
 Ἰπὸν ὁ κὺς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Ὡς-
 περὶ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατο-
 λῶν,

λων, και φαίνεται εως δυσμην, επως
 εσαι και η παρεσια του υμιν ουκ εστιν. ο-
 περ γαρ εδου η το πλωμα, εκει συναχθη
 σονται οι αετι. Ευθεως δε μετω τλω
 θλιψιν τρι ημερων εκεινων οηλιος σκο-
 λιθησει, και ησελλωη εδωσει τ' φει-
 γος αυτης. και οι αετες πεσειν) λπο
 του ουνου. και αι δυαμεις τρι ενων
 σαλυθησονται. και τότε φουησει
 τ' σημειον του υμιν του ουκου εν τω ενω.
 και τότε κοψονται πασαι αι φυλαι
 της γης, και οψονται τον υον του ουκου,
 ερχομενον επι τρι νεφελων του ουκου
 μετω δυαμειω και δόξης πολλης.
 Και λποσελει ουκ αγγελου αυτη,
 μετω σάλπιγξ φωνης μεγαλης,
 και επωαξου ουκ εκλεκτου αυ-
 του, εν τρι τερατων ουκου. Απ-
 ακρων ενων, εως ακρων αυτη. Απ-
 δε της συκης, ματετε την παροβολην.
 οταν ηδη ο κλαδος αυτης γρη) απ-
 λω, και τα φυλλα εκφυη, γνωσκετε,
 οπ ερχου το θερου. ετω και υμεις, ο-
 τον ιδητε ταυτα παντα, γνωσκετε
 οπ ερχου εν επι θυραις. Γρηγοριτε
 εν, οπ ουκ οιδατε ποια ωρα, οκς υ-
 μιν ερχεται. Εκεινο δε γνωσκετε, οπ
 ει ηδει ο οικοδεσποτης, ποια φυλα-
 κη ο κλεπτης ερχε), ερηγορησεν ου,
 και εκ ου εισεσε διορυχθλωαι την οικ-
 κίαν αυτη. Δια του και υμεις γινεσθε
 ετοιμοι, οπ η ωρα εδοκαετε, ο υος του
 ουκου ερχεται. Τις αρα εν οπισος
 δευτε και φρονημος, ον κατεσπεν ο
 κς αυτη, επι της θεραπειας αυτη, του
 διδοναι αυτη τλω τρωφλω εν και-
 ρω; Μακαριος ο δευτε εκεινος, ον ελ

σ.ν.η.

σ.β.β.

Διακοση.

εγ.

σ.ξ.γ.

σ.ξ.δ.

σ.ξ.ε.

σ.ξ.ς.

θων οκς αυτη, διρησει ποιεντα επως.
 αμλω λεγω υμιν, οπ επι πασι τοις
 υπαρχουσιν αυτου, κατασθησει αυτον.
 Εδου δε ειπη ο κακος δευτε εκεινος
 εν τη καρδια αυτου, χρονιζει οκς με
 ελθειν. και αρξεται τυπην ουκ συνδ-
 λω, εδωκεν δε και πινει μετω τρι με-
 θυοντων, ηξει οκς του δευτε εκεινου,
 εν ημερα η εωρα ουκ οκα, και εν ωρα
 η εγνωσει, και διχοσμησει αυτον,
 και τ' μερου αυτη, μετω τρι εωκει-
 τρι θησει. εκει εσαι ο κλαυθμος, και ο
 βρυγμος τρι οδοντων.

σ.ξ.ζ.

Σαββατω, ια.

Εκ του κατα Ματθαιον. ο η.

Ω καιρω εκεινω, Περωπληθον οι φα-
 ρισαιοι τω υου, περιζοντες αυτον, και
 λεγοντες αυτω. ει εξεσιν ουκ λπολυ
 σαι την γυναικα αυτη, κατα πασθμ
 αιπθου; Ο δε λποκρωτερις, ειπεν αυ-
 τοις, εκ ου εγνωτε, οπ οποιησας απ-
 δερης, αρσεν και θηλυ εποιησεν αυ-
 τους; και ειπεν, ουκ ενου καταλει-
 ψει ουκ τον περα, και την μηρα, και
 ωρωκολληθησειαι τη γυναικι αυ-
 τη, και εσονται οι δυο, εις σακα μιθου.
 ωςτε εκ επι εισι δυο, αλλα σαξ μια.
 ο εν οθρ σωιζεσθου, ουθρωπος μη
 χωριζετω. λεγουσιν αυτω. υι εν μω-
 σθς ενετειλατ δεναμ βιβλιον λπο-
 σασις, και λπολυσαι αυτω; Λεγει
 αυτωις, οπ μωσθς, ωρω την σκληρο-
 καρδιου υμιν επετρεψεν υμιν λπο-
 λυσαι τοις γυναικας υμιν, απ δε-
 ρης δε, ε γεγονεν επως. Λεγω δε υ-
 μιν, οπ ος ουκ λπολυση την γυναικα
 αυτου, ειμη επι πορνεια, και γαμησει
 αλλου,

Περι τω
επι εσθ
τησθ
ει εξεσθ
πολυσθ
την γυν
κα. η.

ωρω
και β.

ἄλλω, μοιχᾶται. καὶ ὁ ἀπολελυ-
 ρη. μῆν γαμήσας, μοιχᾶται. Λέγου-
 σιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ. εἰ ἔτις ἐ-
 σιν ἡ αἰτία τοῦ αὐτῷ τῆς γυναίκος, καὶ
 συμφέρι γαμήσαι. Ὁ ἰησοῦς αὐ-
 τοῖς. καὶ πάντες χωρεῖσι τὴν λέγοντα, ἔτις,
 ἀλλοῖς δέδοται. εἰσὶ γὰρ οὐνεχοί, οἵ-
 νινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγενήθησαν
 ἔτις. καὶ εἰσὶν οὐνεχοί, οἵ τινες οὐνεχί-
 σθησαν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης. καὶ εἰσὶν οὐνεχοί,
 οἵ τινες οὐνεχίσθησαν ἐαυτοῦ διὰ
 τῆς βασιλείας τῆς ἐξουσίας. Ὁ οὐ-
 νάμμος χωρεῖν, χωρεῖτω.

Κυριακή, ια.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οζ.

Ἰπεν ὁ κς τῷ πῶρα βολῶ τῷ τῷ.
 Ὁ μοιῶθη ἡ βασιλεία τῆς ἐνῶν, ἀνά
 βασιλεί, ὃς ἠθέλησε συνάρα λόγον
 μετὰ τῆς δέλων αὐτῷ. Ἀρξάμμου
 δὲ αὐτῷ σπαίρειν, πωροσπινέχθη αὐ-
 τῷ εἰς ὀφειλέτης, μυρίων ταλάντων.
 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτῷ ἀποδῆναι, ἐκέ-
 λυσεν αὐτὸν ὁ κς αὐτῷ, πρᾶθῆναι,
 καὶ τῷ γυναικῶνα αὐτῷ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ
 πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πε-
 σῶν ἐν ὀδῷ οὐλῶς, πωροσεκυῖει αὐτῷ,
 λέγων. κς, μακροθύμηθον ἐπ' ἐμοί,
 καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω. Σπλαγχνι-
 σθεῖς ὁ κς τοῦ δέλου ἐκείνου, ἀπέλυ-
 σεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐ-
 τῷ. Ἐξελθὼν ὁ δέλος ἐκεῖνος, οὐρον
 εἶνα τῆς σπυδῆλων αὐτῷ, ὃς ὠφείλεν
 αὐτὸν ἕκατὸν δηνάρια. καὶ κρατήσας
 αὐτὸν ἐπιγε, λέγων. ἀποδοσμοὶ ὁ, ἵ
 ὀφείλεις. Πέσῶν ἐν ὀσύνδελῶς αὐτῷ
 εἰς οὐτὸ πόδας αὐτῷ, παρεκάλει αὐτὸν
 λέγων. μακροθύμηθον ἐπ' ἐμοί, καὶ

πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ ἰησοῦς ἠθέλησεν,
 ἀλλὰ ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
 φυλακὴν, ἕως ἂν ἀποδῶ τὸ ὀφείλομε-
 νον. Ἰδοῖτες ὁ οἰσύνδελῶν αὐτῷ τῷ τῷ
 μῆρα, ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόν-
 τες διεσάφησαν τῷ καὶ ἐαυτῶν πάν-
 τα τῷ γρόμῳ. Τότε πωροκαλεσά-
 μμος αὐτὸν ὁ κς αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ.
 δέλε πονηρὸν, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκεῖ-
 νην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεισάν με
 ἐκ ἐδὲ καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σπυδῆλον-
 σε, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα. Καὶ ἀρξα-
 σθεῖς ὁ κς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν
 τοῖς βασανισαῖς, ἕως ἂν ἀποδῶ πᾶν τὸ
 ὀφείλομενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πῆρμος
 ὀεπεράνιος ποιήσθ' ὑμῖν ἐδὲ μὴ ἀφῆ-
 τε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 καρδιῶν ὑμῶν τὰ πῶρα πῶματᾶ αὐ-
 τῷ. Τῆ β', τῆς β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. β'.

Νταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦλθεν ὁ ἰησοῦς
 πὸ ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτί-
 σθη ὑπὸ ἰωάννη εἰς τὸν ἰορδάνην. Καὶ
 ἀθεῶς διαβαίνων ἀπὸ τῷ ὕδατος, εἶ-
 δεχόμενος ἰσὺς ἐνῶς, καὶ τὸ πᾶ ὡσεὶ
 πωροσπινέχθη κατὰ βαῖνον ἐπ' αὐτὸν. καὶ
 φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν ἐνῶν, σὺ εἶ ὁ υἱὸς
 ὁ ἀγαπητῶς, ἐν ᾧ οὐδ' ὀκησα. Καὶ ἀ-
 θῆως τὸ πᾶ αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν
 ἐρημον. καὶ ἰωὸς ἐκείνη ἐρήμῳ, ἡμέ-
 ρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος
 ὑπὸ τοῦ σατανᾶ. καὶ ἰωὸς μετὰ τῆς θη-
 ρίων καὶ οἱ ἀγγελοὶ διηκόνουν αὐτῷ. Με
 τὰ δὲ τὸ πῶρα οὐθῆναι τὸν ἰωάννην,
 ἦλθεν οἰς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων
 τὸ διαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θυ, καὶ
 λέγων, ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ

Ε ἰ ἠγγικον

Ἀπὸ τῆς
 παρουσίας
 β' ἀρχι-
 ται τοῦ κς
 μαρκον ὁ
 γιον διαγ-
 γέλιον, εἰς
 τὰς ἐβδο-
 μάδας τῆς
 Ματθαίου.

ἠγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θυ, μετ' αὐτοῖ-
τε καὶ πισθύνετε τῷ διαγγελίῳ.

Τῆ γ', τῆς ι' β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. γ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Περιπατήσ' οἱ εἰς πα-
ρα τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας,
εἶδε σίμωνα καὶ ἀνδρέου τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, ὁ σίμωνος βάλλοντος ἀμ-
φίβλητρον ἐν τῇ θαλάσῃ. ἦσαν γὰρ
ἀλιεῖς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς. ἴδ' οὐτε
ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἰσθῆτις, ἀ-
λιεῖς ὄντων. Καὶ ἀθέως ἀφείπτε τὰ
δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ παρβὰς ἐκείθεν ὀλίγον, εἶδεν
ἰακώβον τὸν υἱὸν ζεβεδαίου, καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ
πλοίῳ καταρπίζοντας τὰ δίκτυα. καὶ
ἀθέως ἐκάλεσεν αὐτοὺς. καὶ ἀφεί-
πτε τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβεδαίου ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ τῶν μιθωτῶν, ἀπῆλθεν
ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰς πορθύον εἰς καπε-
ναχὴμ. καὶ ἀθέως τοῖς σαββασι ἐ-
σελθὼν εἰς τὴν σωματῶν, ἐδίδασκε.

Καὶ ἐξεπλήθυνοντο ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ
αὐτοῦ. ὡς γὰρ διδάσκων αὐτοῦ ὡς ἐ-
ξουσίαν ἔχων. καὶ ἔχ' ὡς οἱ γραμμα-
τεῖς. Τῆ δ', τῆς ι' β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. δ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνθρωποις ἰσθῆτις ἐν
τῇ συναγωγῇ τῶν ἰσθαίων, ἐν πύθ' ἀ-
καθάρτῳ, καὶ ἀνεκράξε λέγων, ἴα. τί
ἡμῖν καὶ σοὶ ἰσθαίων, ἦλθες διπο-
λέσαι ἡμᾶς; οἶδ' ασε τίς εἶ, ὁ ἅγιος θε-
σε. Καὶ ἐπέμνησεν αὐτῷ ὁ ἰς, λέ-
γων. Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐ-
τοῦ. Καὶ ἀπαράξαν αὐτὸν τὸ πνύ-
μα τὸ ἀκαθάρτον, καὶ κράξεν φωνῇ

μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἔθαμ-
βήθησαν πάντες, ὡς εἰ συζητεῖν παρὰ
ἐαυτοῦ, λέγοντας, τίς ἐστὶς ἡ δι-
δαχὴ ἡ καινὴ αὐτοῦ; ὅτι κατὰ ἐξουσίαν,
καὶ τοῖς πνύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐ-
πιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. Ἐ-
ξῆλθε ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ δι' οὐδὲν εἰς ὅλην
τὴν περὶ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας.

Τῆ ε', τῆς ι' β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ε'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦλθεν ὁ ἰς εἰς τὴν οἰ-
κίαν σίμωνος, καὶ ἀνδρέου μετὰ ἰακώβου
καὶ ἰωάννου. Ἦ δὲ πενθερὰ ὁ σίμωνος,
κατέκτετο πυρέσσοτα. καὶ ἀθέως λέγε-
σιν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. Καὶ παρσελ-
θὼν, ἠγγισεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χε-
ρὸς αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός
ἀθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁ ψίας δὲ
ἠγρομήτης, ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἔφερον
πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχον-
τας καὶ τὰς δαιμονιζομένης. Καὶ ἡ πό-
λις ὅλη ἐπίσυνη ἠγρομήτην πρὸς ἰσθαίων.
καὶ ἐθερῶν ἔδουσε πολλὰς, κακῶς ἔχον-
τας ποικίλαις νόσοις. καὶ δαιμόνια πολ-
λὰ ἐξέβαλε. καὶ ἐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ
δαιμόνια, ὅτι ἠδ' εἰσαν αὐτὸν χεῖν εἶ-
ναι. Καὶ πρὸς εἰνυχὸν ἰσθαίων, δῶσα-
σας, ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἰς εἰς
ἐρημον τόπον, καὶ κει παρσούχετο.

Τῆ σάββατου, τῆς ι' β', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. θ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦσαν οἱ μαθηταί,
ἰωάννης, καὶ οἱ τῶν φαρισαίων, καὶ δού-
λους, καὶ λέγουσι τῷ ἰσθαίων. διὰ τί οἱ μαθηταί
ἰωάννης, καὶ οἱ τῶν φαρισαίων, καὶ δού-
σιν, οἱ ἰσθαίων, ἐν ἰσθαίων; Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσθαίων. μὴ δυνάσται
οἱ υἱοί

Περὶ τοῦ
δαιμονι-
ζομένου. α.

Περὶ τῆς
περὶ τῆς
τοῦ πνύ-
ματος.

Περὶ τῆς
ἰσθαίων
λαλῶν
στον.

ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ ἱερουσαλὴμων, καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας, καὶ πέραν τῆς ἰορδάνου. καὶ οἱ πρὸς τὴν ἰσραήλ, πληθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίησεν, ἦλθον πρὸς αὐτὸν. Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερεῖ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν. Πολλὰ γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπλεῖν αὐτῷ, ἵνα αὐτῷ ἀψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας, καὶ τοὺς πεδύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρῃ, προσεπιπλεῖν αὐτῷ, καὶ ἐκραζέ, λέγοντα, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἐπέτιμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι.

κ.β.

Γ.

Π

κ.β.

Περὶ τῆς ἰστορίας τῶν ἐκ τῆς γης.

κ.β.

Τῆ γ', τῆς ιγ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιβ'.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἄρηθρον, καὶ προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν αὐτοῦ. Καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτὸν. Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ᾧσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρῦσαι, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεράπευσαι τοὺς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. Καὶ ἐπέθηκε τῷ σίμωνι ὄνομα πέτρον. Καὶ ἰακώβον τὸν υἱὸν τοῦ ζεβεδαίου, καὶ ἰωσήφον τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα βοανεργῆς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς. Καὶ ἀνδρέαν, καὶ φίλιππον, καὶ βαρθολομαῖον, καὶ ματθαῖον, καὶ θωμᾶν, καὶ ἰακώβον τὸν υἱὸν ἀλφαίου, καὶ θαδδαῖον, καὶ σίμωνα τὸν κληθῆναι, καὶ ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτὸν. Καὶ ἔρχοντο εἰς οἶκον, καὶ συνέχεον πάλιν ὄχλον, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοῦ μὴ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ

κ.β.

Γ.

ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξήλθον κερῆσαι αὐτὸν. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέση.

Τῆ δ', τῆς ιγ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιγ'.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς οἶκον, καὶ συνέρχεται ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοῦ μὴ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξήλθον κερῆσαι αὐτὸν. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέση. Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ἱερουσαλὴμων καταβύτες, ἔλεγον, βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἀρχόνῳ τῆς δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοῦ, ἐν παραβολαῖς ἔλεγε αὐτοῖς. πῶς δύναται σατανᾶς, σατανᾶν ἐκβάλλειν; Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερεσθῇ, ἢ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερεσθῇ, ἢ δύναται σταθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη. καὶ εἰ ὅσα ταναῖς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισαι, ἢ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. Οὐδὲ εἰς δύναται τὰ σκῆλη ἐκχυρῶν, εἰσελθῶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπᾶσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπᾶσει.

κ.β.

κ.β.

Γ.

Τῆ ε', τῆς ιγ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιδ'.

Ἰπεν ὁ κς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα τὰ ἀφεθήσε' τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι, ὅσας δὴ βλασφημήσωσιν, ὅς δ' ἀνβλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα ἅγιον, ἢ ἐκ ἔχθρ᾽ ἀφῆσιν εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλ' ὅτι ὁ σὺχος ἐστὶν αἰώνιος κείσεως, ἐπὶ ἔλεον, πάντα ἀκάθαρτα ἔχει. Ἐρχοντο οἱ ἀδελφοί,

κ.β.

κ.β.

καὶ

καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν. καὶ ἔξω ἐσῶτες, ἀ-
πέστλθον πρὸς αὐτὸν, φωνεῖτες αὐ-
τὸν. καὶ ἐκείνη ὄχλος πρὸς αὐτὸν.
εἶπον δὲ αὐτῶν. ἰδὲ ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ
ἀδελφοί σου, καὶ αἱ ἀδελφαί σου,
ἔξω ζήσῃσι. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων τίς ἐστι ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοί μου. Καὶ πρὸς βλεψάμενος κύ-
κλω σὺν πρὸς αὐτὸν καθήμενος, λέ-
γει. ἰδὲ ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
ὅς γ' οὐ ποίησεν τὸ θελημα τοῦ θεοῦ,
ὅτι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου,
καὶ μήτηρ μου ἐστίν.

Δ.

Περὶ τοῦ
σπάρτα
φωβολιῆ.

Τῆν ᾠρακιδοῦν, τῆς ἰγ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μαρκον. ιε.

Ὡ καὶ ῥῶσκειν, ἠρξάτο ὁ ἰς διδά-
σκην πρὸς τὴν θάλασσαν. καὶ συνήχθη
πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν
ἐμβόλυτοι εἰς τὸ πλοῖον, καθίστασθαι ἐν
τῇ θαλάσσῃ. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν
θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδα-
σκεν αὐτοῖς ἐν πρὸς βολαῖς πολλὰ.
καὶ ἐλεγε αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτῶν,
ἀκούετε. Ἰδὲ ἐξήλθεν ὅσα εἰρων τὸ
σπείρειν, καὶ ἐγγύετο ἐν τῷ σπείρειν, ὁ
μὲν, ἔπεσε πρὸς τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τοῖ
πετεινὰ ἔβη, καὶ κατέφαγεν αὐτὸ.
Ἄλλο δὲ, ἔπεσε ἐπὶ τὸ πετρεῶδες
ὅπως ἐκείνη γῆν πολλὴν, καὶ θυθεὺς
ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς. ἢ λίαν ὁ ἀσπίλωντος, ἐκαυμα-
τίθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξη-
ρασθή. Καὶ ἄλλο ἔπεσε ἐν τῷ ἀκάν-
θας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι. καὶ συ-
νέπιξεν αὐτὸ. καὶ καρπὸν ἐκ ἔδωκε.
Καὶ ἄλλο ἔπεσε ἐν τῷ γῆν τὴν κα-
λὴν, καὶ ἐδίδε καρπὸν ἀσπύριοντα καὶ

αὐξάνοντα. καὶ ἔφερεν, ἐν τριάνοντα,
καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατὸν. Καὶ ἔ-
λεγε αὐτοῖς, ὅτι ἔχων ὅσα ἀκούειν, ἀ-
κράτω. Σαββάτω, ἰγ'.

κβ.

κβ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ια.

Ὡ καὶ ῥῶσκειν, Συμβέλιον ἔλαβον
οἱ φαρισαῖοι καὶ τὸ ἰϋ, ὅπως αὐτὸν
παγιδύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποσέλ-
λασιν αὐτῶν σὺν μαθηταῖς αὐτῶν, μὲν
τῶν ἠρωδιανῶν, λέγοντες. διδάσκα-
λε, οἶδα μὲν, ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν
ὁδὸν τοῦ θεοῦ, ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις,
καὶ ἐμέλεισοι πρὸς ἐδενός. ἐ γ' ἐλέ-
πεις εἰς πρὸς ὄσωπον δυνῶν. εἶπε οὖν ἡ-
μῖν, τί σοι δοκεῖ. ἔξεσι δούνα κλύσον
καί σοι, ἢ ἔ. Γνοὺς δὲ ὁ ἰς τὴν πονη-
ρίαν αὐτῶν, εἶπε. τί με πειράζετε ὑ-
ποκριταί. Ἐπὶ δὲ ἐξάτέμοι τὸ νόμισ-
μα τοῦ κλύου. Οἱ δὲ ἀπεσῆνε γὰρ
αὐτῶν δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς. τί-
νος ἢ εἰκὼν αὐτῶν, καὶ ἡ ἔπιγραφὴ. Λέ-
σιν αὐτῶν, καί σοι εἰς. Τότε λέγει αὐ-
τοῖς. ἀπόδοτε ἐν ταῖς καί σοι εἰς, καί-
σοι εἰς. καὶ τὸ τοῦ θεοῦ, πρὸς θεῶν. καὶ ἀκού-
σαντες, ἐθαύμασαν. καὶ ἀφρίτες
αὐτὸν, ἀπῆλθον.

Περὶ τῆς
ἐπερωτη-
σαντων
διὰ τὸν
κλύσον.
κβ.

κβ.

Κυριακῆ, ἰγ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πη.

Ἰπεν ὁ ἰς, τὴν πρὸς βολιῶν ταύτην.
Ἄνθρωπος τις ἰὺ οἰκοδεσπότης, ὅς τις
ἐφύτθυσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν
αὐτῶν πρὸς ἐθῆκε, καὶ ἔρυσεν ἐν αὐτῶν
ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέ-
δοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.
Ὅτε ὁ ἰς ἠγίζεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν,
ἀπέστειλε τὸς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς
γεωργούς λαβεῖν σὺν καρπῶν αὐτῶν.

σιθ.

Τὸ αὐτὸ
εἰς τὸ ἄ-
γιον μάρ-
τυρα σέ-
φανον.

Περὶ τῆς
παραβε-
λῆς τῆς ἀμ-
πελῶνος.

Ε ιιι Καὶ

Και λαβόντες οι γεωργοι ουδ' ελκας αυτες, ον μηρ, εδησαν. ον ζ, απεκλιναν. ον ζ, ελιθο, βολησαν. Πάλιν απεσειλαν αλλους δελκας, πλειονας τρωπτων, και εποισησαν αυτεις, ωσ αυτως. Υστερον ζ απεσφλε προς αυτας, τον υον αυτ, λεγων. εν τραπεσον τον υον μη. οι ζ γεωργοι ιδοντες τον υον, ειπον εν εαυτοις. ετος εστι ο κληρονομος, δ ουτε δυοκτεινω μηρ αυτον, και καταχωμηρ την κληρονομίαν αυτ. η λαβόντες αυτον, εζεβαλον εξω ε αμπελωνος, η απεκτηνδμ. Οταν εν ελθη ο κς του αμπελωνος, τι ποιησει τεις γεωργοις εκεινοις; Λεγουν αυτω. κακως κακως δυολεσφ αυτου, η τον αμπελωνα ενδωσησεται αλλοις γεωργοις, οιτινες δυοδωσησιν αυτω ουδ' καρπους, εν τοις καιροις αυτω. Λεγφ αυτοις οι ζ. ουδ' εποτε ουε γνωσε εν ταϊς γραφαις, λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομηεις, ετος ε γρηθη εις κεφαλην γωνιας. Παρα κυ εγενετο αυτη, η εστι θαυμαση εν οφθαλμοις υμω. Τη β, της ιδ, εβδομα. Εκ του κατα Μαρκον. 15.

Ω καιρω εκεινω, Προσηλθον οι μαθηται τω κυ κατα μονας, και ηρωτησαν αυτην σω τοις δωδεκα, την παραβολην του σω ορα. Και ελεγεν αυτοις. υμιν δεδωται γνωναι τα μυσηρια τ βασιλειας ε θυ, εκεινοις ζ τοις εξω, εν παραβολαις τα παντα γινε. ινα βλέποντες βλέπωσι η μη ιδωσι. η ακουοντες, ακουωσι, και μη σωιωσι, μηποτε επισρεψωσι, η αφεθησε αυτοις τα αμαρτηματα. Και λεγφ αυτοις.

εκ οιδατε την παραβολην, ταυτην και πως πασαι ταις παραβολαις γνωσεωδε; Ο σω ειρων, τον λογον σω ειρει. ετοι δε εισιν οι παρα την οδον, οπε σω ειρε) ο λθος, η οταν ακουωσιν δυθεωσ ερχε) οσα τιναις και αιρει τον λογον τον εσαρμημον εν ταϊς καρδιαις αυτω. Και ετοι εισιν ομοιωσ, οι επι τα πετεωδη σω φρομηροι, οι οταν ακουωσι τον λογον, δυθεωσ μη χαρησ λαμβουωσιν αυτην, η εκ εχουσι ριζαν εν εαυτοις, αλλα προς καιρω εισιν. ειτοι γρηομηρης θλιψεωσ η διωμηε διαλογον, δυθεωσ σιδουαλιζον. Και ετοι εισιν οι εις ταις ακουωσας σω φρομηροι, οι τον λογον ακουοντες, η αι μερμιναι ε αιωνος του τυ, η η απαιτη ε πλετε, η αι σω τα λοιπα επθυμια εις πορομηροι, συμπιγουσι τον λογον, η ακαρπος γινε. Και ετοι εισιν οι επι την γην την καλην σω αρνιτες, οιτινες ακουωσι τον λογον, η παραδεχον, η καρποφορεσιν εν τρει ακοντα, η εν εξη κοντα, η εν εκατη. Και ελεγεν αυτοις μηπι ο λυχνος ερχε), ινα υπο τον μηδιον λεθη; η υπο την κληνην; εχ ινα επι την λυχνιδω επτεθη; Ου γαρ εστι η κρυπτον, ο εδω μη φανερωθη, ε ζ ε γρηε δυοκρυφον, αλλ ινα εις φωωσ ερην ελθη. Ειτις εχει ωτα ακουειν, ακετω. Τη γ, της ιδ, εβδομαιδος. Εκ του κατα Μαρκον. 15.

Γπεν ο κς τοις εαυτ μαθηταις. Βλεπετε η ακεε. Εν ω μετρω μετρεετε, δυοματηθησεται υμιν, η σωρεσθησεται υμιν τοις ακουωσιν. Ος γδ ου εχη, δοθησε αυτω, η ος εκ εχει,

λ. β.

λ. β.

μ. β.

Περί του σω παραβολη.

μγ. καὶ ὁ ἔχει, δὲ θήσεται ἀπ' αὐτῶ. Καὶ ἔλεγεν, ἕως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὡς ἐστὶν ἀνὸς βάλλει τὸν σπόρον ἐπὶ τῆ γῆς, καὶ καθύδην, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ σπόρος βλαστῶν, καὶ μηκυῖται, ὡς ἐκ εἶδεν αὐτῶς, αὐτῶματι γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χορτόν, εἶτα ἄχνη, εἶτα, πλήρη σίτην ἐν τῷ ἄχνη. ὅταν δὲ ᾤσθη ὁ καρπὸς, ἀθεῶς λήσεται τὸ δρέπανον, ὅτι παρεθήσεται ὁ θερισμὸς. Καὶ ἔλεγε. τίνοι ὁμοιωσόμεθα τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν ποίᾳ ᾤσθη βολῆ ᾤσθη βάλλωμεν αὐτῶ. ὡς κόκκον σινάπεως, ὅς ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερους πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ὅταν σπαρῆ δύναται καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχρῶν μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὡς τε δύναται ὑπὸ τὴν σκιδὴν αὐτῶ, ταπεινά τ' ἐν κατασκυῶν. Καὶ ταύταις ᾤσθη βολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτῶς τὸν λόγον, καθὼς ἐδύνατο ἀκεῖν. χωρὶς δὲ ᾤσθη βολῆς, ἐκ ἐλάλει αὐτοῖς. κατ' ἴδιαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ ἐπέλυε πάντα.

Τῆ δ', τῆς δ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιζ'.

μζ. Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἀφύτες τὸν ὄχλον, ᾤσθη λαμβάνουσι αὐτόν, ὡς ἔσθη ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ ἀλλὰ δὲ πλοίαρα ἔσθη μετ' αὐτῶ. Καὶ γίνεται λαίλαψ θυέμε μεγάλη. ταῦτ' κύματα, ἐπέβαλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὡς τε αὐτὸ ἤδηγε μίζεδος. Καὶ ἔσθη αὐτὸς ἐπὶ τῆ πρύμνῃ, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον κα

θύδων. καὶ διεγείρασιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῶ. διδάσκαλε. ἐμέλιθι ὅτι λυποῦμεθα; Καὶ διεγερθεὶς ἐπέτιμησεν ταῦ θυέμε, καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ, σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπισεν ὁ θυέμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Καὶ εἶπεν αὐτῶς. τί δέλοισι ἐς ἕως. πῶς ἐκ ἐχέει πίσιν. Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγδον, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους. τί ἄρα ἕως ἐστὶν, ὅτι καὶ ὁ ἀνεμος καὶ ἡ θάλασσα, ὑπακούουσιν αὐτῶ.

μζ. Τῆ δ', τῆς δ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιθ'.

μζ. Ὡς καρῶ ἐκεῖνω, ἦλθεν ὁ ἱς πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρῶν. Καὶ ἐξελθόντι αὐτῶ ἐκ πλοῖος, θυέως ἀπῆντησεν αὐτῶ ἐκ τῶν μνημείων θυός ἐν πύλα καθάρτω, ὅς τὴν οἰκῆσιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι. καὶ ἕτε ἀλύσεσιν ἐδ εἰς ἡ δύνατο αὐτῶν δῆσαι, διὰ τ', αὐτόν πολλὰ κίς πέδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέδως, καὶ διεσάδως ὑπ' αὐτῶ τῶς ἀλύσεως, καὶ τῶς πέδαις συντετέφθαι, καὶ ἐδ εἰς αὐτῶν ἴχουσε δαμάσαι. καὶ διὰ παντός νυκτός καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τῶς ὄρεσιν ἦν κρῶζων, καὶ κατὰ κόπιων ἑαυτὸν λίθοις. Ἰδὼν ὁ τῶν ἰν' ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκυῖσεν αὐτῶ, καὶ κρῶζας φωνῆ μεγάλη εἶπε. τί ἐμοὶ καὶ ἰού ἕτ' θυέ ὑψίσε; Ὁ κρῶζωσεν τῶν ἰν', μῆμε βασινίσως. ἔλεγε γὰρ αὐτῶ. ἐξελθε τὸ πῖα τὸ ἀκαθάρτον, ἐκ τῶ θυέ. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, ἴθι ὄνομα. Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων. λεγεῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσ μῶ. καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτῶ ἀ

Περὶ τοῦ λεγεῶνος. ια'.

Περὶ τῆς ὀπιτησῶς τῶν δάτων. ι.

ποσειλη έξω τ' χωρας. Η ν' η εκει προς
 τω ορει, αγελη χοιρων μεγαλη βο-
 σκομηνη. η παρεκαλεσαν αυτον παν-
 τες οι δ αιμονες, λεγοντες. πεμψον η-
 μας εις σδν χοιρας, ινα εις αυσδν ει-
 σελθωμεν. Και επετρεψεν αυτεις
 θυθεως ο ις. Και εξελθοντα τα πια
 τα ακαθαρτα, εισηλθον εις σδν χοι-
 ρας. η ωρμησεν η αγελη κτ' του κρη-
 μιν, εις την θαλασσω. ησαν οως δι-
 χιλιοι, η επιγοντο εν τη θαλασση.
 οι ο βοσκοντες σδν χοιρας εφυγον,
 η δηηγειλαν εις την πολιν η εις σδν
 αγρους. Και εξηλθον ιδειν τι εστι το
 γεγονος. η ερχονται προς τον ιν, η
 θεωρουν τον δαιμονιζομενον, καθη-
 μρον, η ιματισμενον, η σωφρονεν-
 τα, τον εχρηκοτα τον λεγεωνα, η εφα-
 βηθησαν. Δηγησαντε δε αυτοις οι
 ιδοντες, πως εγενετο τω δαιμονιζομε-
 νω η και τω χοιρων. η ηρξαντο πα-
 ρακαλειν αυτην, απελθειν απο τω ο-
 ρειω αυτη. Και εμβλωτος αυτεις τ'
 πλοιον, παρεκαλει αυτην ο δαιμονι-
 θεις, ινα η μετ αυτδ. Ο ο ις, οκ α-
 φηκεν αυτην. αλλα λεγει αυτη υπα-
 γε εις τον οικον του πατρως σου, η δυαλ-
 ηφλον αυτοις οσα οι ο κς πεποιηκε, η
 ηλεησες. Και απηλθε, η ηρξατο κη-
 ρυσφν εν τη δεκαπλη, οσα εποισεν
 αυτη ο ις. η παντες εθαυμαζον.

μ η

ε

Τη σδρακωδη, της ιδ', εβδομαδδς.
 Εκ του κατω Μαρκον. κ'
 Ω καιρω εκεινω, ερχεται προς τον ιν
 εις τω δρχισυναγωγων ονοματι ιακει-
 ρος. και ιδων αυτον, πιπτε προς σδν
 ποδας αυτδ, η παρεκαλεσεν αυτον πολ

λα λεγων. οπι το θυγατριον μου εχα-
 πως εχει, ινα ελθων, επιθησ αυτη τας
 χειρας, οπως σωθη η ζησεται. Και
 απηλθε μετ αυτου. η ηκολαθει αυ-
 τω οχλος πολυς. Και ερχονται απο
 του δρχισυναγωγου, λεγοντες. οπι η
 θυγατρις απεθανε, η ελι συλλεις
 τον διδασκαλον. Ο ο ις θυθεως ακε-
 στας τον λογον λαλημενον, λεγει τω
 δρχισυναγωγο. μη φοβδ, μονον πι-
 σθου. η εκ αφηκεν εδεια αυτω συ-
 νακολαθησαι, ειμη πετερον, η ιακω-
 βον, η ιωακωβον τον αδελφον ιακω-
 βου. Και ερχεται εις τον οικον ε αρ-
 χισυναγωγου, και θεωρει θορυβον,
 κλαιοντας η αλαλαζοντας πολλα.
 η εισελθων, λεγει αυτοις. τι θουθει-
 θε, η κλαιετε; το παιδιον, εκ απε-
 θανεν, αλλα καθουδδ. Και καλεγε-
 λων αυτδ. ο ο εκβαλων παντας, πα-
 ραλαμβανει τον πατρι ε παιδιον, και
 την μητην, η σδν μετ αυτου, η εις πο-
 ρεβεται οπε αυ το παιδιον ανακειμε-
 νον. και κραπιστας της χειρος ε παι-
 διον, λεγει αυτη. τα λιθα, κειμι, ο εστι με-
 θεριμωδισμορον, το κορασιον οι λε-
 γω, εγφρα. Και θυθεως ανεστη το κο-
 ρασιον η και επαιει αυτην. αυτη γρ
 ε τω δω-
 δεκα. η εξεπισαν εκσασει μεγαλη.
 Και διεσειλατο αυτοις πολλα, ινα
 μηδ εις γνωστδ η ειπε δοθωται αυ-
 τη φαγειν. Και εξηλθεν εκειθεν, η
 ηλθεν εις την πατριδα αυτου, η ακο-
 λεθουν αυτω οι μαθηται αυτου.

Περί της
 θυγατρος
 ε αρχισυ-
 ναγωγου.
 ιβ.

Διακοπή
 κ α.
 μ θ.

ΚΓ.
 Π

Σαββατω, ιδ'.

Εκ του κατω ματθαιον. 4δ'.
 Ω καιρω εκεινω, ελαλησεν ο ις τοις
 οχλοις.

σ κ ζ.

Περὶ τοῦ
ταλανισ-
μοῦ καὶ
γραμμα-
ταίων. 5.

ὄχλους, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέ-
γων ἑπὶ τῆς μωσέως καθέδρας, ἐκα-
θισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι. πάντα ἔν ὅσα ἐδὴ εἶπωσιν ὑ-
μῖν τηρεῖν, τηρεῖτε, καὶ ποιεῖτε. καὶ ὅ τὰ
ἔργα αὐτῶν, μὴ ποιεῖτε. λέγουσι γὰρ καὶ
ἐποιῶσι. Δεσμύουσι γὰρ φορτία βα-
ρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιθέουσιν
ἐπ' αὐτοὺς ὡμούς τῶν δυνῶν, τῶ δὲ δα-
κτύλῳ αὐτῶν, ἐθέλουσιν κινήσαι αὐ-
τὰ. Πᾶντο δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι,
πρὸς τὸ θεασθῆναι τῶν ἀνθρώπων. Πλα-
τύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ
μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱμα-
τίων αὐτῶν. Φιλῶσι τε τὰς πρωτοκλι-
σίας ἐν τῶν δέπνοις, καὶ τὰς πρωτοκα-
θεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τὰς
ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ κα-
λεῖσθαι ὑπὸ τῶν δυνῶν ραββί, ραβ-
βί. Ὑμεῖς δὲ, μὴ κληθῆτε ραββί.
εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, ὁ
χρῆς. πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστέ.
Καὶ πρῶτον μὴ καλέσητε ὑμῶν ἑπὶ τῆς
γῆς. εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πῆρ ὑμῶν ὁ ἐν τῶν
βρανοῖς. Μὴ δὲ κληθῆτε καθηγη-
ταί. εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητής,
ὁ χρῆς. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔστω ὑμῶν
διάκονος. Ὅς τις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν,
ταπεινωθήσεται, καὶ ὅς τις ταπεινώσῃ
ἑαυτὸν, ὑψώθησεται.

Κυριακῆ, ιδ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. 4.

Ἰπὸν ὁ κς τὴν πρῶτον βολὴν ταύτην.
Ὡμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν ἐνῶν, ὡ-
σπύρω βασιλεί, ὅστις ἐποίησε γάμος
τῶν ἡμῶν καὶ ἀπέστρεψε αὐτὸν δέξασθαι
αὐτὸν, καλέσασθαι αὐτὸν κεκλημημένους εἰς

αὐτὸν γάμος, καὶ ἐκ ἠθέλον ἐλθεῖν. Πά-
λιν ἀπέστρεψε ἄλλους δέξασθαι, λέγων.
εἶπατε τοῖς κεκλημημένοις, ἰδὲ τὸ ἀρε-
τόν μου ἠτοίμασα, οἱ ταῦρον καὶ
τασίνας ἀλεθυμῶν, καὶ πάντα ἔτοιμα
δότε εἰς τὰς γάμους. οἱ δὲ ἀμελή-
σαντες, ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀ-
γρόν. ὁ δὲ, εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. οἱ
ἄλλοι κρατήσαντες αὐτὸν δέξασθαι αὐ-
τοῦ, ὑβρίσταν, καὶ ἀπέκτεναν. Καὶ
ἀκέσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὡργισθῆναι
καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ,
ἀπόλεσε αὐτὸν φονεῖς ἐκεῖνας, καὶ τὴν
πόλιν αὐτῶν, ἐνέκρησε. Τότε λέγει
τῶν δέξασθαι αὐτὸν. ὁ μὲν γάμος, ἐτοι-
μός ἐστιν, ὁ δὲ κεκλημημένοι, ἐκ ἦσαν ἄ-
ξιοι. Πορεύσατε ἔν ἑπὶ τῶν διεξόδων
τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους δὴ ὄρητε, καλέ-
σατε εἰς αὐτὸν γάμους. Καὶ ἐξεληθόντες
οἱ δέξασθαι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγα-
γον πάντας ὅσους ὄρουσιν, ποιησάτε, καὶ
ἀγαθὰς, καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος, δὴ α-
κλήμων εἰσελθῶν ὁ βασιλεὺς θεάσα-
σθαι αὐτὸν δὴ ἀκλήμων, εἶδεν ἐκεῖ ἄνδρα
ἐκ ἐνδεδυμένον εἰδυμα γάμους, καὶ
λέγει αὐτῶν. ἔταυρε, πῶς εἰσῆλθες ὡδὲ
μὴ ἔχων εἰδυμα γάμους; Ὁ δὲ ἐφίμω-
θη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακώ-
νοις. δῆσαντες αὐτὸν χεῖρας καὶ ποδῶν,
ἀγάγετε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλλετε εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ
γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ, ἐκλεκτοί.
Τῆ β', τῆς ιε', ἐβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κα.
Ὡκαυρῶ ἐκεῖνω ἡ κολλῆθη τῶν ἰσχυρῶν
πολὺς, καὶ σπιέθησιν αὐτὸν. Καὶ γο-
νή

Περὶ τοῦ
κεκλημη-
των εἰς τὸν
γάμον. 5.

σκβ.

Ε.
Π.

ΚΒ.
σκβ.

Περὶ τῆς
εὐμορφίας
της 17.

νὴ τίς ἴσται ἐν ῥύσει αἵματος, ἐπὶ δ' ὠ-
δεκα, καὶ πολλὰ παύσατα ὑπὸ πολ-
λῶν ἰατρῶν, καὶ ἀπαιήσασα τὸ παῖρ
ἐαυτῆς πάντα, καὶ μηδ' ἐν ὠφελήθει-
σαι, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τ' χεῖρον ἐλθεῖ-
σαι, ἀκῆσασα ὡς ἔϊναι, ἐλθεῖσα, ἐν
τῷ ὄχλῳ ὅπου ἐν, ἠΨατο ἔξιματίαν
αὐτῆς. Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι καὶ τῆς
ἰματίαν αὐτῆς ἀΨωμαι, σωθήσομαι,
καὶ δὴθέως, ἔξηραίνθη ἡ πηγὴ τῆς αἵμα-
τος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴα-
ται ἀπὸ τῆς μάστιγος, καὶ δὴθέως ὁ ἴσ
ἐπηγνεῖς ἐν ἑαυτῇ, τὴν δὲ αὐτῆς δύ-
ναμιν ἐξεληθούσαν, ἐπὶ τῆς φειδ
τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε. τίς μου ἠΨατο τῆς
ἰματίαν; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτῆς. ἐλέπες τὸν ὄχλον σωθλί-
βονταίσε, καὶ λέγεις τίς μου ἠΨατο; καὶ
περίεβλέπετε ἰδέειν τὴν ἔργο ποιήσα-
σαν. καὶ ἐβλήθη φοβηθεῖσα καὶ τρέμεισα,
εἰδὴ ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ πρὸ
σέπεσον αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα
τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θύλα-
τες, ἡ πίστις σε σέσωκέσε, ὑπαίε εἰς εἰ-
ρηλίαν, καὶ ἰσχυρήν ἀπὸ τῆς μάστιγος
σε.

Τῆ γ', τῆς ιε', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κβ'.

Ὡς καὶ ἐκεῖνῳ ἦλθεν ὁ ἴσ, εἰς τὴν πρὶ
δα αὐτῆς, καὶ ἀκολυθεῖσιν αὐτῷ, οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆς. καὶ ἡρομύρα σαβά-
του, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδά-
σκεν. καὶ πολλοὶ ἀκούοντες, ἐξεπλήτ-
σοιτε, λέγοντες, πόθεν τέτω ταῦτα;
καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δόθεισα αὐτῷ; καὶ
διὰ τίς χειρῶν
αὐτῆς γίνονται. οὐχ ἔτιός ἐστιν ὁ τέκ-
των, ὁ υἱὸς τῆς μαρίας; ἀδελφός δ' ἐ-

ἰακώβου καὶ ἰωσή, καὶ ἰδὸν α, καὶ σίμων-
νος; καὶ ἐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς ὡδ' ἐ-
πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκάνδαλίζοντο ἐν
αὐτῷ. Ἐλεγε δ' αὐτοῖς ὁ ἴσ. ὅτι ἐκ' ἐστὶ
πρωφῆτης ἀπὸς, εἰμὴ ἐν τῇ πρὶ
αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐκ ἠδύνατο ἐκείνῳ ἐδ-
μίδῳ δύναμιν ποιῆσαι, εἰμὴ ὀλίγοις
ἀρρώστοις ἐπὶ τοῖς χεῖρας, ἐθερά-
πυσε. καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν. καὶ ὡς ἔπνευσε τοῖς κόμας κύκλω,
διδάσκων. καὶ προσκαλεῖται ὁ δὲ
δὴθέως, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς διδάσκειν
ἐν τῷ πλοματίαν τῶν ἀκαθάρτων.

Τῆ δ', τῆς ιε', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κγ'.

Ὡς καὶ ἐκεῖνῳ, προσκαλεῖται ὁ ἴσ
τοῖς δὴθέως μαθηταῖς αὐτῆς. καὶ ἤρξατο
αὐτοῖς διδάσκειν, δύο δύο. καὶ ἐδί-
δα αὐτοῖς ἐξεσίδου τῶν πᾶτων τῶν ἀ-
καθάρτων. καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς,
ἵνα μηδ' ἐν αἴρωσιν εἰς ὄδον, εἰμὴ ῥά-
βδον μόνον. μὴ πήραν, μὴ ἀρτόν, μὴ
εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλ' ὑποδε-
δεμημένους σανδάλια. καὶ μὴ ἐνδύσασθε
δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγον αὐτοῖς.
ὅπου δὴ εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ
μῦρετε, ἕως δὴ ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν.
καὶ ὅσοι ἐδὴ μὴ δ' ἐξώληται ὑμᾶς, μὴ
δ' ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορεύομενοι
ἐκεῖθεν, ἐκλινάξατε τὸν χεῖν τὸν ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐκτό-
τερον ἔσται σοδομοῖς ἢ γομορροῖς ἐν
ἡμέρα κρίσεως ἢ τῆ πόλις ἐκεῖνη. καὶ
ἐξεληθόντες ἐκ ἡρώσον, ἵνα μετανοή-

14.

15.

16.

17.

Περὶ τῆς
ἐπιτομῆς
τῶν δια-
γαγῆς.

18.

19.

20.

σωσι,

σωςι, και δαιμόνια πολλά εξέβα-
λον. και ηλειφον ελαιω, πολλας αρ-
ρώσας, και εθεράπευον.

Τη ε, της ιε, εβδομαδος.

Εκτου κατω Μαρκου. κε.

Ω καιρω εκείνω, Συναγονη οι δπό-
σοι προς τον ιη, και απηγειλαν αυ-
τω παντα. και οσα εποιησαν, και οσα ε-
διδαξαν. Και ειπεν αυτοις ουτε υ-
μεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τονον
και διαπαυεσθε ολιγον. Ησαν γω οι
ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι, και
εθ φαγειν ηυκαριον. και απηλθον εις
ερημον τονον τω πλοιω κατ ιδιαν.
Και ειδον αυτου υπαγοντας οι ο-
χλοι, και επενωσαν αυτου πολλοι. και
περ ηδπο παιων τρω πολων, σιιε-
δραμον εκει. και προσηλθον αυτου, και
σπηλθον προς αυτον. Και εξελθων,
ειδεν ο ιησους πολλω οχλον, και εσαλα-
χυνιδη επ αυτοις, οτι ησαν ως προβα-
τα μη εχοντα ποιμνηα. και ηρξατο
διδασκειν αυτου πολλα. και ηδη ω-
ρας πολλης ηρομηνης, παρεσελθόν-
τες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουν.
οτι ερημος εστι ο τοπος, και ηδη ωρα
πολλη, δπολυσον αυτου ινα απελ-
θόντες εις ου κυκλω αγρας, και κω-
μας, αγορασωσιν εαυτοις αρτους. τι
γω φαγωσιν, εκ εχουσιν. Ο ιησους κε-
θεις, ειπεν αυτοις. οτε αυτοις υμεις
φαγειν. Και λεγουν αυτω. απελ-
θόντες, αγορασωμεν διακοσιων δυνα-
ειων αρτους, και δωμεν αυτοις φα-
γειν. Ο ιησους λεγει αυτοις. πικους αρτους
εχετε; υπατετε, και ιδετε. Και γοντες,
λεγουσι, πικους, και δυο ιχθυιας. και επε-

5.
Π
ε.α.

Περί τῶν
πέντε α-
των καὶ τῶν
δύο ἰχθυ-
ων. 15.

ε.δ.

Δ

ταξεν αυτοις, δυνακλινα παντας,
συμποσια συμποσια επι τω χλωρω
χορτω. και δυεπερον πρσσαι, πρσ-
σαι, δυα εκατον, και δυα πενηκοντα.
Και λαβων ου πικους αρτους, και τρε-
δυο ιχθυιας, δυαβλεψας εις τον
ενον, ευλογησε, και κατεκλασε ου
αρτους, και εδιδε τοις μαθηταις αυτου,
ινα φραθωσιν αυτοις. και ου δυο
ιχθυιας, εμερισε πασι. Και εφαγον
παντες, και εχαρταθησαν. και ηραν
κλασματων, δωδεκα κοφινες πλη-
ρεις, και δπο τρω ιχθυων. και ησαν οι
φαγοντες ου αρτους, πενηκοντιχίλιοι
δυορες. Και ουθ εως ηναγκασε ου
μαθηται αυτου, εμβηναμ εις το πλοιον,
και προαγην εις το περαν προς βηθσαι
δδω, εως αυτου δπολυσει τον οχλον.

Τη παρασκαυη, της ιε, εβδομαδος.

Εκτου κατω Μαρκου. κε.

Ω καιρω εκείνω, Ηναγκασεν ο ιησους ου
μαθηται αυτου, εμβηναμ εις το πλοιον
και προαγειν εις το περαν, προς βηθ-
σαιδδω, εως αυτου δπολυσει τον ο-
χλον. Και δποταξάμενος αυτοις, α-
πηλθεν εις το ορος παροσδξαδαμ.
Και οφιας ηρομηνης ην το πλοιον εν
μεσω της θαλασσης, και αυτου μονος
επι της γης, και ειδεν αυτου βασιμι-
ζομενες εντω ελαυνειν. Ιω γω ο δυε-
μος ενδωλιος αυτοις. Και παρι τε τω
την φυλακην της νυκτος ερχετο προς
αυτου, παρι πατρω επι τ θαλασσης,
και ηθελε παρελθειν αυτου. οι ιησους
ιδοντες αυτον παρι πατρω επι της θα-
λασσης, εδοξαν φαντασμα ειναι, και
δυεκραξαν παντες γω αυτον ειδον, και

ε.ε.

ε.ε.

ε.ε.

Περί τῶν
θαλάσσης
φυλακῆς.
16.

ετοι-

εταραχθησαν. και διθυεως ελαλη-
 σε μετ αυτην, η λεγει αυτης. θαρ-
 σεϊτε, εγω ειμι, μη φοβεισθε. και αν-
 νεβη παρ ες αυτου εις πλοιον, η εκο-
 πιασεν ο θυεμος. η λιαν εκωειασε,
 ει εαυτης εξισαντο, η εθαυμαζον.
 ε γδ σωηκω επι τις αρτοις. αυ γδ
 αυτη η καρδια πεπωρωρη. και
 διαπερασαντες, ηλθον επι τω γην
 γηουσαρετ.

κ Δ.

Σαββατω, ι ε.

Εκ του κατα Ματθαιον. ι η.

Ω καιρω εκεινω, Προσηλθον οι μαθη-
 ται τω ιου, επιδ εϊξαι αυτω τας οικοδο-
 μας του ιερου. ο δε εις ειπεν αυτοις. ε-
 βλεπετε παντα ταυτα; αμω λεγω
 υμιν, ε μη αφεθη ωδε λιθος επι λι-
 θον, ος ε καταλυθησεται. και θημε-
 νω δε αυτω επι του ορθου τρη ελαμων,
 προσηλθον αυτω οι μαθηται κατα ι-
 διω, λεγοντες. ειπε ημιν ποτε ταυτα
 εσαι, η ιι το σημειον της σης παρρουσι-
 ας, η της σωτελειας του αιωνος. και
 αποκριθεις ο ις, ειπεν αυτοις. βλε-
 πετε μη τις υμας πλανησι. πολλοι γδ
 ελθουντα επι τω ονοματι μου, λεγον-
 τες, εγω ειμι ο χς. η πολλας πλνη-
 σουσι. Μελλησετε δε ακουειν πολε-
 μω, και ακοας πολεμων. ορατε μη
 θρησθε. δε ε γδ παντα γηραθ, αλλ-
 ουπω εστι το τελω. Εγεροθησεται γδ
 εθνω, επι εθνω. η βασιλεια, επι βα-
 σιλειω. η εσονται λιμοι η λοιμοι,
 και σεισμοι, κατα τυπα. παντα δε
 ταυτα, δρυχη ωδινων. Τωτε παρδω-
 θουσιν υμας εις θλιψις, η αποκτενε-
 σιν υμας, και εσεσθε μιθουμνοι υπο

σ η δ.

Περί της σωτελειας του αιωνος.

σ η δ.

παντων τρη εθνων, δια το ονομα μου. η
 τωτε σκανδαλισθησονται πολλοι, η
 αλληλων παρδωσασι, η μισησουσιν
 αλληλων. η πολλοι ψυδοπαροφη-
 ται εγεροθησονται, και πλανησουσι
 πολλω. η δια το πληθωσθησονται
 δυομιω, ψυγησεται η αγαπη τρη
 πολλων. Ο δε υπομεινας εις τελω,
 οδω σωθησεται.

σ η δ.

κ Γ.

Κυριακη, ι ε.

Εκ του κατα Ματθαιον. ι γ.

Ω καιρω εκεινω, Νομικωσι προσηλ-
 θε τω ιου, παρδωζων αυτην, η λεγων.
 διδακαλε, ποια εντολη μεγαλη ει-
 πα νομω. Ο δε ις εφη αυτω. αγα-
 πησεις κν τον θυ σου, εν ολη τη καρδια
 σου, η εν ολη τη ψυχη σου, η εν ολη
 τη δυναμει σου. αυτη εστι πρωτη η με-
 γαλη εντολη. Δευτερα δε ομοια
 αυτη. αγαπησεις τον πλησιον σου, ωσ-
 σεαυτον. εν ταυταις ταις δυσιν εντο-
 λαϊς, ολωσ ονομω, και οι παροφηται
 κρεμανται. Σωτηγυριων δε τρη
 φαισαϊων επηρωτισεν αυτου ο ις,
 λεγων. ιι υμιν δοκει παρ του χειρω
 τνωσ υωσ εσ. Λεγασιν αυτω, του δα-
 βιδ. Λεγει αυτης. πωσ εν δαβιδ
 εν πυδωμω, κυριον αυτον καλει, λε-
 γων. ειπεν ο κς τω κωμου, και θε εν
 δεξιων μου, εωσ δυθω του εχθρω
 σου, υποποδιον τρη πεδων σου. ει εν
 δαβιδ καλει αυτην κν, πωσ υωσ αυ-
 τω εσ. και εδ εις εδωκατο αποκρι-
 θησαι αυτω λογον. ουδε ετλημισι-
 πωσ απ εκεινης της ημερω, επρωτι-
 σα αυτον οδω επι.

σ η δ.

σ η δ.

σ η δ.

σ η δ.

Περί της σωτελειας του αιωνος.

σ η δ.

πολλά ποιείτε. Καὶ προσκαλεσά-
μνος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγε αὐ-
τοῖς. ἀκτέτε με πάντες καὶ σωίετε.
Οὐδὲν ἔστιν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου
εἰς πορδύμνον εἰς αὐτὸν, ὃ δυνάται
αὐτὸν κοινῶσαι. ἀλλὰ τὰ ἐκπορδύ-
μνα ἀπ' αὐτῶ, ἐκείνῃ ἐστὶ τὰ κοινῶ-
ντα τῷ ἀνθρώπῳ. εἴπτε ἔχει ὅτα ἀ-
κτέω, ἀκτέτω.

2.
Γ

Τῆ δ', τῆς ις', ἐβδομάδος.
Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. κθ'.

Ὡκαιρῶ ἐκείνῳ Προσκαλεσάμνος
ὁ ἰς πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγε αὐτοῖς,
ἀκτέτε με πάντες καὶ σωίετε. ἐδὲν
ἔστιν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς πορδύμνον
εἰς αὐτὸν, ὃ δυνάται αὐτὸν κοινῶσαι.
ἀλλὰ τὰ ἐκπορδύμνα ἀπ' αὐτῶ,
ἐκείνῃ ἐστὶ τὰ κοινῶντα τὸν ἀνθρώπῳ.
Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄ-
χλου. ἐπορώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτῶ, ὡς τῆς πῶρα βολῆς. καὶ λέγει
αὐτοῖς. Ἔπως καὶ ὑμεῖς ἀσώετοι ἐστέ;
Οὐπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰς
πορδύμνον εἰς τὸν ἀνθρώπῳ, ἔδύ-
ναται αὐτὸν κοινῶσαι; ὅτι ὅκ εἰς πο-
ρδύεται αὐτῶ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ-
εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφροδῶ-
να ἐκπορδύεται, καθαρίζον πάντα
τὰ βρώματα. Ἐλέγε δ' ἐ, ὅτι τὸ ἐκ-
τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορδύμνον, ἐκεί-
νο κοινῶ τὸν ἀνθρώπῳ. Ἐσωθεν γὰρ
ἐκ τῆς καρδίας τῶ ἀνθρώπων, οἱ δια-
λογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορδύονται. μοι-
χαίαι, πορνείαι, φόνοι, κλεπαί, πλεο-
νεξίαι, πονηραί, δόλοσ, ἀσέλγεια.
ὄφθαλμὸσ πονηρόσ, βλασφημίαι,
ὑπερηφανία, ἀφροσύνη, πάντα

οβ.
5.

ταῦτα τὰ πονηρὰ, ἔσωθεν ἐκπορδύε-
ται, καὶ κοινῶ τὸν ἀνθρώπῳ. Καὶ ἐκεί-
θεν δυνάται, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθό-
ρια τῆρου καὶ σιδῶνοσ.

2.
Γ

Τῆ ἐ, τῆς ις', ἐβδομάδος.
Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. λ'.

Ὡκαιρῶ ἐκείνῳ, ἦλθεν οἰς, εἰς τὰ με-
θόρια τῆρου καὶ σιδῶνοσ. Καὶ εἰσελθὼν
εἰς οἰκίαν, ἐδὲν ἠθέλε γινῶναι, καὶ
ὅκ ἠδυνήθη λαθεῖν. Ἀκτέσασα γὰρ
γυνὴ ἀπὸ αὐτῶ, ἧσ εἶχε τὸ θυγάτριον
αὐτῆσ πᾶ ἀκαθάρτεν, ἐλθῶσα πρὸσ-
σέπεσε πρὸσ τοῦ πόδασ αὐτῶ. Ἡ γὰρ
ἡ γυνὴ ἑλλωῖσ συρροφίνισα τῶ γέ-
νει, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον
ἐκ βάλλῃ ἐκ τῆ θυγατέροσ αὐτῆσ. Οἱ
ἰς εἶπτε αὐτῆ, ἀφεσ πρῶτον χορτα-
σθῆναι τὰ τέκνα. Ἐγάρ ἐστὶ καλὸν λα-
θεῖν τὸν ἀρτόν τῶ τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖσ
κυμαρίοισ. Ἡ γὰρ ἀπεκείθη, καὶ λέγει αὐ-
τῶ. ναὶ κέ, καὶ τὰ κυμαρία ὑποκάτω τῆ
τραπέζησ ἐδώει ἀπὸ τῶ ψυχίων τῶ
παμῶν. Καὶ εἶπτε αὐτῆ, διὰ τοῦτο
τὸν λόγον ὑπαγε. Ἐξελήλυθε τὸ δαι-
μόνιον ἐκ τῆσ θυγατέροσ σου. Καὶ ἀ-
πελθῶσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆσ, ἔβρε τὸ
δαιμόνιον ἐξεληλυθόσ, καὶ τὴν θυ-
γατέρα ἐβλημῆτεν ἐπὶ τῆσ κλίνησ.

Περὶ τῆσ
συρροφίνισ
τῆσ. 10.

οχ.
10.

η.
Γ

Τῆ πῶρα σιδῶ, τῆς ις', ἐβδομάδος.
Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. λβ'.

Ὡκαιρῶ ἐκείνῳ, Πάμπόλλε ὄχλου
ὄντεσ, καὶ μὴ ἐχόντων τί φαγῶσι,
προσκαλεσάμνος ὁ ἰς τοῦ μαθη-
ταῖσ αὐτῶ, λέγει αὐτοῖσ. πωλαγχνί-
ζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρασ
τρεις προσμῆρσίμοι, καὶ ὅκ ἔχουσι
τί φαγῶσι. καὶ ἐδὲν ἀπολύσω αὐτοῦ

Περὶ
τῆσ
πῶρα

ΔΗΜΟΣΙΑ

Περί τῶν
ἐξ ἁγίων.
κ. α.

νήσεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθῆνται
ἐν τῇ ὁδῷ. ἵνες γὰρ αὐτῶν, μακροῦτον
ἦκασι. Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. πύθον τούτους δυνή-
σεταιίς ὡδὲ χορταῖσαι ἀρτόν ἐπ' ἐρη-
μίας, ἢ ἐπιρῶτα αὐτούς. πύθους ἔχε-
τε ἀρτους, οἱ δὲ εἶπον, ἐπί. Καὶ πα-
ρήρησεν αὐτὸν ὁ ἄρχων ἀπαπεσεῖν ἐπὶ τῆς
γῆς, ἢ λαβῶν οὐδὲν ἐπί. ἀρτους, ἢ ἀ-
χαρισήσας, ἐκλασε, ἢ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρῶσιν. ἢ πα-
ρέθηκεν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθύ-
δια ὀλίγα, καὶ αὐτὰ διελθῆσας, εἶ-
πε παρῶσθαι καὶ αὐτὰ. ἔφαγον δὲ
καὶ ἐχορτασθησαν. καὶ ἦσαν παρῶ-
σθῶματα κλασματῶν, ἐπί. ἀσπί-
δας. ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τε-
τρακισχίλιοι, καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς.
Καὶ διθῆναι εἰς τὸ πλοῖον με-
τατῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ
μέρη θαλάσσης.

κ. β.
Κυριακή, 15.

Σαββάτω, 15.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρ. α.
Ἰπεν ὁ κς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γυνεὶ αὐτῆ, ἕως οὗ πάν-
τα ταῦτα γῆραι. Ὁ οὐρανὸς ἢ ἡ γῆ
παρελθῶνται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης καὶ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν. οὐδὲ οἱ
ἀγγελοὶ τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ
μου μόνος. Ὡς πρὸς δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ
νῶε, ἕως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ
ἄνθρωπου. Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι οὐκ οἶδα-
τε ποία ὥρα, ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.
ἐκείνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἴ ἢ ὁ οἰκο-
δεσπότης ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης
ἔρχεται, ἐρηγόρησεν οὐ, καὶ ἐκ οὗ
Εὐαγγέλιον.

εἶασε διόρυγῶναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι,
ὅτι ἡ ὥρα οὐκ οἴκατε, ὁ γὰρ τοῦ ἀνθρώ-
που ἔρχεται.

Κυριακή, 15.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρ. β.
Ἰπεν ὁ κς τὴν παρῶσθαι ταῦτα.
Ἀνθρώπος τις ἀποδημῶν, ἐκάλεισε
οὐδὲν ἰδίους δούλους, ἢ παρέδωκεν αὐ-
τοῖς, τὰ ὑποάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ ὡ-
σπέρ, ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὡς ἡ δύο,
ὡς δὲ, ἐν, ἐκάσῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύ-
ναμιν, ἢ ἀπεδίμησεν διθῆναι. Πο-
ρρωθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λα-
βῶν, ἐργάσθη ἐν αὐτοῖς, ἢ ἐποίη-
σεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ὡσαύτως
καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε ἢ αὐτὸς ἄλ-
λα δύο. ὁ δὲ τὸ ἐν λαβῶν, ἀπελθὼν
ἄρουξεν ἐν τῇ γῇ, ἢ ἀπέκρυψε τὸ χρ-
γύριον τοῦ κύριου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον
πολιῶ, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων
ἐκείνων, καὶ σωμαίρει λόγον μετ' αὐ-
τῶν. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλ-
αντα λαβῶν, παρῶσθαι ἄλ-
λα πέντε τάλαντα, λέγων, κς, πέν-
τε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλ-
λα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπὶ-
αὐτοῖς. Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κς αὐτοῦ. Ὡ-
ς εὖ ἀγαθὸς καὶ πιστός, ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε κατεθήσω. εἰ-
σελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου. Προ-
σελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα
λαβῶν, εἶπε, κς, δύο τάλαντά μοι πα-
ρέδωκας, ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐ-
κέρδησα ἐπὶ αὐτοῖς. Ἐφη αὐτῷ ὁ
κς αὐτοῦ. Ὡς οὕτως ἀγαθὸς καὶ πιστός.
ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε

σ. β.

σ. γ.

Περί τῶν
τῶν τάλαν-
των λαβῶν
τοῦ κς.

κ. δ.

σ. δ.
σ. ε.
σ. ζ.
σ. η.
σ. θ.

σ. ι.

σ. κ.
σ. λ.
σ. μ.

Ζ κα-

καταστήσω, εἰσελθε εἰς τὴν καρδὴν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ σὺ τάλαντον λαβὼν, εἶπε. κύριε ἔγνωσε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ σιμῶν, ὅθεν ἐδυσκόρπισται, καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψε τὸ τάλαντον σου ἐν τῇ γῆ, ἴδετε ἔχετε τὸ σὺν. Ἀποκριθεὶς ὁ κύριος αὐτῷ, εἶπεν αὐτῷ. πονηρὸς εἶ ἄνθρωπος, καὶ σκηνηρὸς, ἢ οὐκ εἶπες ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ σιμῶν ὅθεν ἐδυσκόρπισται, εἰδὼς σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου εἰς τρεῖς ἀπέριστα, καὶ ἔλθων ἐγὼ, ἐκομισάμην αὐτὸ ἐμὸν σὺν τῷ κῶ. ἄρατε ἐν ἀπ' αὐτῶν τὰ τάλαντα, καὶ δότε τῶν ἔχοντι πέντε δοθήσεται, καὶ τῶν ἔχοντι τρία δοθήσεται. ἀπὸ δὲ τῶν μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ δοκεῖ ἔχειν, ἀρῶνται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δὲ ἔλθων ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἕξωτον. ἐκεῖ ἔσονται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ταῦτα λέγων ἐφώνησε. ὁ ἔχων ὅταν ἀκείν, ἀκείτω.

σο. α.
σο. β.

ΚΕ.

Σαββάτω, ιζ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρδ.

Ἰπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, δεκά παρθένους, αἰτνες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπαντησὶν τοῦ νυμφίου. Πρῶτε ὁ ἦσαν ἕξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἰπυτε μωραὶ. αἰτνες μωραὶ λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον. Αἱ δὲ φρόνιμοι, ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρηρίζοντες ὁ νυμ-

σο. α.
Περί τῶν δεκά παρθένων. ν. η.

φίος, ἐνύσταξεν πάσαι, καὶ ἐκάλυψεν. Μέσσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγονεν, ἴδ' ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἔξέρχεται εἰς ἀπαντησὶν αὐτῷ. Τότε ἠγέρθησαν πάσαι αἱ παρθενοὶ ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ τοῖς φρόνιμοις εἶπον. δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ὑμῶν, σβέννυσι. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι, μή ποτε οὐκ ἔδωκεν ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορῶσατε δὲ ἐμᾶλλον, πρὸς οὗτον πωλητήν, καὶ ἀγοράσατε εἰς αὐτὰς. Ἀπεχρησθέντων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτι μοι εἰσῆλθον μετ' αὐτῶν εἰς οὗτον γάμον, καὶ ἐκλείθη ἡ θύρα. Ἦσαν δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθενοὶ, λέγουσαι. κέ, κέ, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε ἐν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, ἐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἣ ὁ κύριος τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΙΕ.

Κυριακῆ, ιζ. Τῆς χαναναίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξβ.

Ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, εἰσῆλθον ὁ κύριος εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδωνος. Καὶ ἴδ' ἡ γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἐκείνων ἐξελθῆσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα. ἐλέησόν με κέ, κέ, δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες. ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. οὐκ ἀπεσάλλω, εἰ μὴ εἰς τὰ πόρτατα. τὰ ἀπολωλέ-

Περί τῆς χαναναίας. ξβ.

ρ. η.

τα

αθ' Μς' Σαββάτω, ή. λβ' αεί τῷ σελωιαζομένῳ.
ματ. λ θ'. μαρ. κ ε'.
ρα' ΜΖ Τῆ δ', τῆς ε', εβ. λβ' αεί τῷ διαλογιζομένῳ
δομάδος.
ργ' ΜΗ Τῆ ε', τῆς ε', εβ. μαρ. κ ζ'.
ρε' ΜΘ' Σαββάτω, εν- λγ' αεί τῷ μηδ'ητροπομένῳ
ακλυδέν. ματ. δ. ι.
Ι' ρζ' Ν Τῆς, τῆς ε', εβ. λδ' αεί τῷ ἀναδειχθέν-
των. ο'.
ρις' ΝΑ Οκτωβρίῳ, ή. λε' αεί τῷ ἐπερωτήσαντος
κ' νομικῶν. μ. ν δ'. μ. λθ'.
ριθ' ΝΒ Τῆ β', τῆς ε', εβ. λς' αεί τῷ ἐμπροσθεν
ροσείσθης.
ρκά' ΝΓ' Κυριακῆ, ή. λε' αεί τῷ ἐπερωτήσαντος
δόν. κ' νομικῶν. μ. ν δ'. μ. λθ'.
λς' αεί τῷ ἐμπροσθεν
ροσείσθης.

ΙΑ' ρκβ' ΝΔ Σεπτεμβρίῳ, ή. λς' αεί τῷ μαρτῶν καὶ μαρίας.
Σωάπει, ή. εκ
του. ν ή.
ρκγ' ΝΕ Τῆ γ', τῆς ε', εβ. λή' αεί τῆς προσδ'χῆς.
ρκδ' Νς' Τῆ δ', τῆς ε', εβ. λθ' αεί τῷ ἐχοντος
δαμά-
νιον καφον. ματ. κ β'.
ρκε' ΝΖ Τῆ ε', τῆς ε', εβ. λθ' αεί τῷ ἐχοντος
δαμά-
νιον καφον. ματ. κ β'.

ρλ' ΝΗ Τῆς, τῆς ε', εβ. αεί τῷ ὄχλου ἐπαρασά-
διακοπή σπη- μ' σης φωνῶν.
ρλε' ΝΘ Τῆ β', τῆς ζ', μα' αεί τῷ αἰτωμάτων
εβδομάδος. μείον. ματ. κ γ'.
ΙΒ' ρλδ' Ξ Τῆ γ', τῆς ζ', εβ. αεί τῷ φαρισαίου τῷ κα-
ρλε' ΞΑ Τῆ δ', τῆς ζ', μα' λέσαντος τὸν ἰησοῦν.
εβδομάδος. αεί τῷ ταλανισμοῦ τῷ
ρμ' ΞΒ Τῆ ε', τῆς ζ', εβ. μγ' νομικῶν.
ρμς' ΞΓ Τῆς, τῆς ζ', εβ. μδ' αεί τῆς ζύμης τῷ φари-
ρμς' ΞΔ Τῆς, τῆς ζ', εβ. μδ' σαίων. ματ. λ β'. μαρ. κ β'.
ρμθ' ΞΕ Τῆ β', τῆς η', μα' αεί τῷ δέλοντος μερισά-
εβδομάδος. θαι τῶν κληρονομίαν.
Σωάπει, ή. μέ-
ρος εκ τῶν ε' ζ'.

ρς' Κυριακῆ, ή. μς' αεί οὐ ἐφόρισαν ή χώρα
ρν' Διακοπή τῆς ε', πλουσίον.
τῆς η', εβδομά-
ρνα' Ζ' Σαββάτω, ή. α. α.
ρνε' ΖΗ Τῆ γ', τῆς η', εβ. α.
ρνη' ΖΘ Τῆ δ', τῆς η', εβ. α.
ΙΓ' ρζγ' Ο Τῆ ε', τῆς η', εβ. μζ' αεί τῷ γαλιλαίων καὶ τῷ
εβδομάδος. εν τῷ σιλαάμ.
ρξέ' ΟΑ Κυριακῆ, ή. μη' αεί τῆς ἐχάσης πνα ααθε.
ρξζ' ΟΒ Σαββάτω, ή. μθ' αεί τῷ παραβολῶν. ματ.
δεκατῶ. ρ. ν. καὶ αεί τῷ ἐπερω-
ρησαντος εἰ ὀλιγοί σω-
ροδ' ΟΓ Τῆς, τῆς η', νά' αεί τῷ εἰπόντων τῶν
εβδομάδος. ἰού
δια ἠράδων.

ΙΔ' ρος' ΟΔ Σαββάτω, ή. νβ' αεί τῷ ὑδρωπικῶν.
κατ' αεί τῷ μη ἀγαπῶν τῆς
πρωτοκλισίας.
ρπα' ΟΕ Τῆ β', τῆς θ', εβ. αεί τῷ καλυμένῳ εν τῷ
ρπα' Ος Κυριακῆ, ή. νδ' δειπνῶ. ματ. δ. ι. δ.
κατῆ. ρε' παραβολῆ αεί οἰκοδο-
ρπβ' ΟΖ Τῆ γ', τῆς θ', εβ. μης τύργου.
αεί τῷ ἁροβάτων πα-
ΙΕ' ρπς' ΟΗ Τῆ δ', τῆς θ', εβ. νς' αεί τῷ ἀποδημιάντος
ρπ' ΟΘ Κυριακῆ, ή. νς' αεί τῷ ἀποδημιάντος
εἰς χώραν μακράν.
Π Τῆς, τῆς θ', εβ. νή' αεί τῷ οἰκονομον τῆς α-
ΙΑ' Σαββάτω, ή. δ'. δικίας.
Ις' ρειγ' ΠΒ Τῆς, τῆς θ', εβ. α.
ΙΖ' ρειζ' και μέρος αἰ-
του. πγ'.

ρεις' ΠΓ Κυριακῆ, ή. νδ' αεί τῷ πλυσίῳ λαζάρου.
καὶ ἡ Διακοπή.
Τῆς, τῆς θ', εβ.
ρειη' ΠΔ Σαββάτω, ή. ε.
σα' ΠΕ Κυριακῆ, ή. ζ'. αεί τῷ δέκα λεπθῶν.
σβ' Πς Τῆ β', τῆς θ', εβ.
σζ' ΠΖ Τῆ γ', τῆς θ', εβ.
σιδ' ΠΗ Σαββάτω, ή. ζα' αεί τῷ κριτῷ τῆς ἀδικίας.
ΙΗ' σιέ' ΠΘ Κυριακῆ, ή. ζβ' αεί τῷ τελῶνι καὶ τοῦ
τῷ τελῶνου καὶ
φαισαίου.
φαισαίου.
σις' εἰ Τῆ δ', τῆς θ', εβ.
σκα' Σωάπει, ή. μέ-
ρος τῶν εἰ α.
σιθ' εἰΑ Κυριακῆ, ή. γγ' αεί τῷ ἐπερωτήσαντος
καὶ ἡ Διακοπή. πλυσίον τὸν ἰν. ματ. μ. α.
μαρ. κ δ'.
εἰΒ Τῆ β', τῆς θ', εβ. αεί τῷ τυφλῶ. ματ. μ. δ'.
μαρ. λ. α.
σκα' εἰΒ Κυριακῆ, ή. δκα' εβ' αεί τῷ βασιλείαν.
τῆς δ'. αεί τῷ λαβόντων δέκα.
αεί τῷ πολυ. ματ. δ. μ. ε.
μαρ. λ. β. ἰωάν. δ'.

ΙΘ' σκεῖα Κυριακῆ, ή. εε' αεί τῷ ζαχαρίου.
σκηῖα Τῆς, τῆς ιζ'. ες' αεί τῷ πορσίδεντος λα-
εβδομάδος. βεῖν αὐτῷ βασιλείαν.
σλβ' εἰς Τῆ β', τῆς τυ- αεί τῷ λαβόντων δέκα.
ροφάγου. αεί τῷ πολυ. ματ. δ. μ. ε.
Σωάπει, ή. μέ-
ρος τῶν ρ. η.
σλδ' εἰΖ Τῆς, τῆς ια', εβ. α.
σλη' εἰΗ Τῆ γ', τῆς ια', εβ. α.
ΙΚ' σμ' εἰΘ Τῆ δ', τῆς ια', εβ' αεί τῷ ἐπερωτήσαντων
εβδομάδος. τ' κ' ἀρχιερέων καὶ γραμ-
ματῶν. ματ. μ. η. μ. λ. ε.
σμά' Ρ Τῆς, τῆς ια', εβ. αεί τῷ ἀμπελώνος παρα-
δομάδος. βολῆ. ματ. θ. ν. μαρ. λ. ζ'.
σμβ' ΡΑ Τῆς, τῆς ια', οα' αεί τῷ ἐγκαθέντων δια-
εβδομάδος. τ' κήνον. ματ. ν. β. μ. λ. η.
ΡΒ Τῆ β', τῆς ιβ', οβ' αεί τῷ σαδ. μ. ν. γ. μ. λ. η.
εβδομάδος. ογ' αεί τῷ πῶς ἦος δ' α' ε-
εἰς ὄχρ'. ματ. ν. ε. μαρ. μ. ε.

ΚΑ' σμς' ΡΓ Σαββάτω, ή. οδ' αεί τῷ ἰα' δύο λεπτά βα-
λθσις. μαρ. μ. α.
σμβ' ΡΔ Τῆ δ', τῆς ιβ', εβ. αεί τῆς σμυτελείας.
ΡΕ, Ρς, ΡΖ, Τῆ β', οε' ματ. ν. ε. μαρ. μ. β.
τῆς α', εβδομά-
τῶν νησιῶν.
ΚΒ' ΡΗ Τῆς, τῆς ιβ', ος' αεί τῷ πάχα. ματ. ε. γ.
μαρ. μ. ε. οζ' καὶ αεί τῷ
σς' εβδ. καὶ ἡ Διακο-
πη τῆς ε' τῆς τυ-
ροφάγου.
αεί τῷ παρῆρῶν ἐξ ἄθε-
νησεως.
π' αεί τῷ κοπομένῳ γυ-
νακῶν.

ΚΓ' σπ' ΡΘ Τῆ γ', τῆς τυρο-
φάγου.
τ' ἀΡΙ Τῆς, τῆς τυροφά- οθ' αεί τῆς παρῆρῶν ἐξ ἄθε-
νου. νησεως.
π' αεί τῷ κοπομένῳ γυ-
νακῶν.

ΚΔ' τζ' ΡΙΑ Τῶν ἀγίων πα- π' αεί τῷ μελανοίσαντος
δων. ή. καὶ ἡ Δια- λησοῦ.
κοπή τῆς ε', τῆς π' αεί τῆς αἰτίσεως τῷ
τυροφάγου. μαρ. μ. ο. η. καὶ αεί τῆς
μαρ. μ. η. ἰωάν. η. η.

ΚΔ' τλς' ΡΙΒ Ἐωθινὸν δ'. αεί τῷ κλεόπα.
τλθ' ΡΙΓ Ἐωθινὸν ε'. α.
τμ' ΡΙΔ Ἐωθινὸν ε'. α.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Λουκά κατὰ σωφρόνιον.

Ουκᾶς ἰατρός Ἀντιοχείας, καθὼς καὶ συγγράμματα αὐτῆ διηλοῖ, τοῦ ἑλληνικῆ ἐκ ἀπειροῦ, ἀσπαδασιῆς Παύλου Ἀποστόλου, καὶ πάσις αὐτῆ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀκόλαθος, σωτέταξεν διαγέλιον, ὡς οὐ αὐτὸς παῦλος, ἀπετείλαμην φησὶ σωαὐτῶ τὸν ἀδελφόν, ἃ ὁ ἔπαμνος ἐν τῷ διαγελίῳ κατὰ πάσις τὰς ἐκκλησίας. καὶ ὡς οὐδὲ κολασιεῖς, ἀσπάζεται ὑμᾶς λευκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς. ἢ ὡς Τιμόθεον, λευκᾶς ἐστὶ μετ' ἐμῶ μόνος. καὶ ἕτερον δὲ ἐξέδωκε τὸν υἱὸν ἐξ αἵματος, ἐπιγραφῶν πράξεις ἀποστόλων. ἢ ἡ ἰσορία ἕως διετίας διάγοντες ἐν τῇ ῥώμῃ παῦλος ἐκτείνεται, τουτέστιν, ἕως τετάρτου νέραμος ἐνιαυτῆ. ἀφ' ὧν πεπεύμεθα, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῶ βίβλον σωτέταξαι. ἢ γὰρ περίοδος παύλου ἢ θείκλας, καὶ πᾶσις ὁ μῦθος ὡσανεὶ λέοντος βαπτιστὸς, εἰς τὰς ἀπὸ κρύφου γραφᾶς ψηφιδήσεται. ἐδὲ γὰρ ἐνεχώρει τὸν ἀχώριστον τῶ ἀποστόλου μεταξὺ τῶ λοιπῶν αὐτῆ πρᾶξεων τῆ ἡγεμονίᾳ. ἀλλὰ καὶ τερτουλιθῶς ἐκείνον τὸν χεῖρον, δὴ ἀφέρει πρὸς βύτερον ἵνα ἐν τῇ ἀσία, ἀσπαδασην παῦλος ἀποστόλου, ἐλεγχθῆτα ἐπὶ ἰωδύνα, οἷα παρ' αὐτῆ σωταγείσις βίβλας, ὡμολογηκῆναι φίλτω κατεχόμενον παῦλος, τῶ το πεποικηκῆναι. διὸ καὶ ἐν βεβληθῆται τῶ τιν ἰνὲς ὑπολαμβάνουσιν. ὅσακις γὰρ παῦλος ἐν ταῖς οἰκείαις ἐπιστολαῖς λέγει, κατὰ τὸ διαγγελιόνμε, δῆλον ὡς ὡς τῶ τῶ υἱὸν τῶ κατὰ λευκῶ σημαίνει. καὶ λευκῶ ἢ μόνον ὡς τῶ ἀποστόλου παύλου μεμαθηκῆναι τὸ διαγέλιον, οἷα μετὰ τῶ κύ πνικαῦται ἐν τῶ σώματι μὴ γημομῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς τῶ λοιπῶν ἀποστόλων, ὅπερ καὶ αὐτῶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶ ἰδίῳ σωταγματος ὡς φανῶς λέγει. καθὼς παρ' ἑωσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶ πᾶσι. τοιγαρῆν τὸ διαγέλιον καθὼς ἀκήκοον ἐγραψε, τὰς δὲ πρᾶξεις τῶ ἀποστόλων, καθὰ ἰσόρησεν αὐτῶ, καὶ σωτέταξεν. ἢ ἐνέχθη τῶ λείψθῶ αὐτῆ, ἢ ἀπετέθη ἐν κωνσταντινῶ πόλῃ, εἰς ἣν πόλιν τῶ οἰκοςὼ Κωνσταντῖνος ἐνιαυτῶ, τὸ τούτω σώμα, μετὰ τῶ λείψθῶν δῶδρες τοῦ ἀποστόλου μετῶέχθη.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΕ-

ροθέου μαρτυροῦ καὶ Τυρίων Ἐπισκόπου Σωφρόνιος.

Ουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς ἀντιοχείας μὲν τὸ γένος ὡς ἰατρός δὲ τῶ τέχνῳ. σωεγράψατο δὲ τὸ μὲν εὐαγγέλιον, κατ' ὀπίσθῳ Πέτρου τῶ ἀποστόλου. τὰς δὲ πρᾶξεις τῶ ἀποστόλων κατ' ὀπίσθῳ Παύλου τοῦ ἀποστόλου. σωαπεδήμησε γὰρ τοῖς ἀποστόλοις καὶ μάστιγα τῶ Παύλου, ἢ καὶ μνημονῶσις ὁ Παῦλος, ἐγραφε ἐν ὀπίσθῳ. ἀσπάζεται ὑμᾶς λευκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς ἐν κυρίῳ. Ἀπέθανε δὲ ἐν ἐφέσῳ καὶ ἐτάθη ἐκεῖ. μετετέθη δὲ ὑπερον ἐν κωνσταντινῶ πόλει μετὰ καὶ Ἀνδρέου καὶ τιμοθέου τῶ ἀποστόλων, κατὰ χερσὺς κωνσταντῖνου βασιλέως, ἢ κωνσταντῖνος τῶ μεγάλῳ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ,

ΕΠΙΛΕΥΤΕΡΑΙ
ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΤΕΤΟΥΣ

Γ. **Ε**κ του κατὰ Λουκῶ.
Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἡρώδης ὁ τετραρ-
χης, ἐλεγχόμενος ὑπὸ ἰωάννα, καὶ
Ἡρωδιάδος, τῆς γυναικὸς ἑᾶδελφῆ
αὐτῆς, καὶ πάντων ὧν ἐπέησε ποιη-
ρῶν Ἡρώδης, παροσέθηκε καὶ ἑτο-
πί παῖσι, καὶ κατέκλεισε τὸν ἰωάννην
ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐγγύετο ᾧ ἐν τῇ βασι-
λευσίᾳ ἀπαντᾶ τὸν λαόν, καὶ ἰὺ βα-
πτιστῶν, καὶ παροσδοχόμενος, ἀ-
νεωχθῆναι τὸν ἐνόν, καὶ καταβιῶσαι
τὸ πᾶν ἅγιον, σωματικῶς εἶδεν, ὡς
παύσειεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ φωνῶν εἶ-
πεν ἑγγύεσθαι, λέγωνσαν. σὺ εἶ ὁ υἱὸς
ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ διδῶκεται.

τοῦ ματθαίου, τοῦ ἐλιακίμ, τοῦ σε-
μεῖ, τοῦ ἰωσήχ, τοῦ ἰσάα, τοῦ ἰωαν-
νου, τοῦ ῥησα, τοῦ ζοργάβελ, ἑσα-
λαθιήλ, τοῦ νερι, τοῦ μελχι, τοῦ ἀδ-
δι, τοῦ κοσαμ, τοῦ ἐλβωδάμ, τοῦ ἦρ,
τοῦ ἰωσή, τοῦ ἐλιέζερ, τοῦ ἰωρεῖμ, τοῦ
ματθαῖ, τοῦ λουί, τοῦ συμεών, ἑἰσά-
δα, ἑἰωσήφ, ἑἰωάμ, ἑἰλιακίμ,
τῆ μελεά, τῆ μαῖνθῶ, ἑἰ ματθαῖα,
τοῦ νάθω, τῆ δ' ἀδ, τῆ ἰεσαί, τοῦ ὠ-
βιδ, τῆ βοόζ, τῆ σαλμών, τῆ ναασ-
σών, τῆ ἀμναδάβ, τῆ ἀραμ, τοῦ
ἰωραμ, τῆ ἐσερῶμ, τῆ φαρές, τῆ ἰσά-
δα, ἑἰ ἰακώβ, ἑἰ ἰσαακ, ἑἰ ἀβραάμ,
τῆ θάρρα, τῆ ναχώρ, τῆ σεραχ, τοῦ
ραγάβ, τῆ φαλέκ, τοῦ ἔβερ, τῆ σα-
λά, τοῦ καῖνθῶ, τῆ δ' ῥαξάδ, τοῦ
σήμ, τῆ νῶε, τῆ λάμεχ, τῆ μαθασά-
λα, τοῦ ἐνώχ, τοῦ ἰάρεδ, τῆ μαλε-
λεήλ, τῆ καῖνθῶ τῆ ἐνώε, τῆ σήθ, τῆ
ἀδάμ, τῆ θύ. Ἰς ᾧ πλήρης πνεύματι ἁγίῳ,
ὑπέσχετο ἐν ἑσπέρῳ τοῦ ἰορδάνου, καὶ
ἤγειτο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἑξήμησον.

Γ. **Τ**ῆ γ, τῆς α, ἐβδομαδος.
Εκ του κατὰ Λουκῶ.
Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἡν ὁ ἰς, ὡς εἶ ἐπὶ
τῆ ἰακώβ, ἀρχόμενος ὧν ὡς ἐνομίζε-
το υἱός, ἰωσήφ, τοῦ ἡλεί, τοῦ ματθαῖου,
τοῦ λουί, ἑἰ μελχι, τοῦ ἰωάννα, ἑἰ ἰω-
σήφ, τοῦ ματθαίου, τοῦ ἀμαῖς, τοῦ
ναῖμ, τοῦ ἐσλί, τοῦ ναθαῖ, τοῦ μαθῆ,

Z IIII Tῆ

Τῆ δ', τῆς α', εβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶ. ιβ'.

Περὶ τοῦ πατρὸς.

β'. ε'.

Δότε. η'.

β'.

β'.

Δότε. γ' χρι'.

καλ. η'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἰπέςρεψεν ὁ ἰς ἀπό τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνί, εἰς τὴν ἔρημον, ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ ἐκ ἐφαγγεῖν ἐδεν, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ σωτελεσθεισῶν αὐτῷ, ὑσεργον ἐπέινασε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θυ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ, ἵνα γῆ) ἄρτος. Καὶ ἀπεκείθη ἰς πρὸς αὐτὸν λέγων, γέγραπται, ὅτι ὄκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι θεοῦ. Καὶ δὴ αὐγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἐδίδεκεν αὐτῷ πᾶσας τὰς βασιλείας τῆς οὐκερμῆς ἐν σιγμῇ χρόνου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἀπεισαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἐμοὶ πρὸς ἀδεδόται, καὶ ὃ ἐδὴ θέλω, δίδωμι αὐτῷ. σὺ εἰ ἐδὴ προσκυμήσεις ἐνώπιόν μου, ἔσομαι σοὶ πᾶσα. Καὶ ἀποκλιθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰς, ὑπάγε ὀπίσω με σατανα. γέγραπται γάρ, προσκυμήσεις κὴ τὸν θυ σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἰλημ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερυγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλλε σε αὐτὸν ἐν τῷ θύτῳ κάτω. γέγραπται γάρ, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ, ἐντελείται πρὸς τοῦ διαφυλάξαι σε. καὶ ἐπὶ χερῶν δ' ἔσπισε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. καὶ ἀποκλιθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς, ὅτι εἴρηται, ὄκ ἐμπεριείσεις κὴ τὸν θυ σου. Καὶ σωτελέσθαις πάντα. πειρασμὸν ὁ διάβο-

λος, ἀπέστη ἀπ' αὐτῷ ἀχει κειρῶ. Καὶ ὑπέσρεψεν ὁ ἰς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν. καὶ φήμη ἐξήλθε καθ' ἑλθῆς πρὸς χῶρα πρὸς αὐτῷ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῷ, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Τὸ αὐτὸ ἐστὶ πρὸς βείφ, α'.

Τῆ ε', τῆς α', εβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶ. ιε'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἡλθεν ὁ ἰς εἰς τὴν ναζαρέτ, ἔκ ἦν τετραμμήριος. καὶ εἰσῆλθε κὴ τὸ εἰσθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῷ σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη δὴ ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδ' ὄθη αὐτῷ βιβλίον, ἠσαίε τοῦ πρὸς φήσου, καὶ ἀναπύξας τὸ βιβλίον, εἶρε τὸν τόπον, καὶ εἶπεν γέγραμμένον. πνύμα κὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐνεκεν, ἐχειρῶ με. διαγγελίσαθ' πτωχοῖς, ἀπέσαλθέ με. ἰάσασθαι ὄκ σωτετεμμήριος τὴν καρδίαν. κηρύξαι ἀρχμαλώτοις ἀφροσιν, καὶ τυφλοῖς δὴ ἀβλεψίν. ἀποσεῖλαι τετραμμήριος ἐν ἀφροσιν, κηρύξαι ἐν αὐτῷ κὴ δεικνῶν. Καὶ πύξας τὸ βιβλίον ἀποδὲς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε. καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὄφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἡἔξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοῦ, ὅτι σήμερον πεπληρώθη ἡ γραφή αὐτῷ, ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρην αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτῷ.

η'.

Ἡσαίαν.

β'.

Τὸ αὐτὸ ἐστὶ πρὸς φήτου η' λιβ'.

Τῆ πρὸς ασιουη τῆς α', εβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶ. ιδ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκ-

β'.

ρ.
Τας οδου αυτα, επι τη αγρα τρι
ιχθυων, η σινελασον, ομοιως η η ια
κωσον και ιωδινω, υς ζεβδαεις, οι
ησαν κοινωνοι τα σιμωνι. η ειπε προς
τον σιμωνα ο ις. μη φοβει, απο του
νω θυς εση ζωων. και καταγα
γοντες τα πλοια, επι τω γην, α
φειτες απαντα, ηκολεθησαν αυτω.

λ β.

Περι της
πεντηκωστος
του πε...

κ β.

κ β.

κ β.

ε.

Τη β', της β', εβδομαδος.
Εκ του κατα Λευκω.

Ω καιρω εκεινω, Ηλθεν ο ις εις την
οικίαν σιμωνος, Πενθερα η σιμωνος
ην συνεχομηνη πυρετα μεγαλω η
ηρωτησαν αυτην περι αυτη. και επι
σας επανω αυτη, επελιμυσε τα πυρε
τα, η αφηκεν αυτην.
θιασασα, δικονει αυτης. Δυοντος
η του ηλιε, παντες οι ειχον αδενου
τοισ νοοις ποικιλαις, ηγαγον αυτου
περος αυτον. ο η ενι εκασω αυτη, ταις
χειραις επιηκει, εθεραπυσειν αυ
της. Εξηρχετο η η δαιμονια απο πολ
λων, κραζοντα, και λεγοντα. οτι συ ει ο
χς, ο υος του θυ. και επιμυρι, εκ εια
αυτα λαλειν, ο η ιδσαν τον χυ αυ
την ειναι. Γενομηνης η ημερας, εξελ
θων επορδθη εις ερημον τοπον, η οι ο
χλοι επεζητην αυτον, και ηλθον εως
αυτου. η κατειχον αυτην ε μη πορδε
ω απ αυτη. Ο η ειπε προς αυτου. ο
η η ταις ετερας πολεσιν διαγγελισα
θαυμε δε την βασιλειου θυ, οτι εις
τουτο απεσαλμα. και ην κηρυσων
ενταις συναγωγαϊς της γαλιλαιας.

Τη γ', της β', εβδομαδος.
Εκ του κατα Λευκω.

Ω καιρω εκεινω, Ην ο ις εν μια τρι

πολεων. η ιδ ε ανηρ πληρης λεπτωσ.
η ιδων τον ιν, πεσων επι προσωπον,
εδεθη αυτω, λεγων. κε, εδω θελης, δυ
νασαι με καθαρισαι. και εκτεινας
την χειρα, ηψατο αυτω, ειπων, θελω.
καθαριση η. η διθεως η λεπτωσ απηλ
θον απ αυτω. και αυτησ παρηρηλειον
αυτω μηδενι ειπειν. αλλα απελθων
δεξον σεαυτην τα ιερα η προσενεκε
περι ε καθαρισμου, καθως περ
σεταξε μωσης εις μαρτυριον αυτου.
Διηρχετο η μαλλον ο λογος περι αυ
του, η συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακενη
η θεραπυειν υπ αυτω απο τρισ αδε
νειων αυτη. Αυτος η λω εσχωρων
ενταις ερημοις, η περσοδυχομημος.

Περι του
λεπρω.

λ β.

λ β.

λ β.

Τη δ', της β', εβδομαδος.
Εκ του κατα Λευκω.

Ω καιρω εκεινω, Περσελθοντες τα ιυ
φαισαιοι, ειπον αυτω. δια τι οι μαθη
ται ιωδινωσ ης δυσαι πικνα, η δεησας
παιεν, ομοιως η οι τρι φαισαιων,
οι δε θρι, εδισσι και πινουσιν; Ο η ειπε
περος αυτου. μη δυνασθε οδου υς ε
νυμφωνος, εν ω ο νυμφιος μετ αυ
την εστι, ποιησαι ης δυειν; ελδονται η
ημεραι και οταν απαρθη απ αυτην ο
νυμφιος, ετε ης δυουσιν εν εκειναις
ταις ημεραις. Ελεγε η η παρολην
περος αυτου. οτι εδ εις επιβλημα ι
ματιε και η επιβαλη επι ιματιον
παλαιον. ει η μηγε, και το καινον χι
ζει, και τα παλαια, ου συμφωνει το
επιβλημα το απο ε καινη. και εδ εις
βαλλει οϊνον νεον, εις ασκωσ παλαιωσ.
ει η μηγε, ρηξει ο νεοσ οϊνοσ οδου ασκωσ,
και αυτησ εκχυθησει, και οι ασκω

δπο

δοπούνται. Ἀλλὰ οἶνον νέον, εἰς ἀ-
σκάς καινοὺς βλητέον, καὶ ἀμφοτέ-
ροι σιωπῶνται. καὶ εἰς πῶν πα-
λαιόν, οὐδέως θέλει νέον. Λέγει γὰρ, ὁ
5. παλαιὸς χρηστέρος ἐστίν.

Τῆ ε', τῆς β', ἐβδομάδος.

Ἐκτεῦκατοὶ Λεκεῶ. κγ'.

Ὡκαιρῶ ἐκείνῳ, Ἐξήλθεν ὁ ἰς εἰς τὸ ^{μ.γ.}
ὄρος πωροδύξασθαι. καὶ ἰδὲ δουκτε-
ρῶν ἐν τῇ προσοχῇ ἔ' θυ. Καὶ ὅτε ^{μ.δ.}
ἐγγύετο ἡμέρα, πωροφώνησε εὐ-

μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' ^{μ.ε.}
αὐτῶν δώδεκα, εἰς καὶ δώδεκα ὄνομασε. σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέ-
τρον, καὶ Ἀνδρέου τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην. Φίλιππον, καὶ
Βαρθολομαῖον. Ματθαῖον, καὶ Θω-
μασὺν. Ἰάκωβον τὸν ἑσθλῶν, καὶ Σί-
μωνα τὸν καλέμενον ζηλωτὴν. Ἰε-
δαν ἰακώβου, καὶ Ἰεδαν ἰσκαριώτην ὃς

καὶ ἐγγύετο πωροδύξασθαι. Καὶ καταβαῖν ^{μ.ε.}
μετ' αὐτῶν, εἰς ἐπὶ τόπον πεδινῆς, καὶ ὄ-
χλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πο-
λὺ ἔ' λαὸς διὰ πάσης τῆς ἰσραήλ, καὶ

ἰλῆμ, καὶ τῆς πωροδύξασθαι, καὶ σιδ ὠ-
νος. Οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆ-
ναι διὰ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὄχλο-

μοὶ ἐπὶ πνευματικῶν ἀκαθάρτων,
καὶ ἐθεραπείοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐ-
ζήτην ἀπελθεῖν αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ-

αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰατοὺς πάντας.

Τῆ πωροδύξασθαι, τῆς β', ἐβδομάδος.

Ἐκτεῦκατοὶ Λεκεῶ. κδ'.

Ὡκαιρῶ ἐκείνῳ, Ἐση ὁ ἰς ἐπὶ τόπου ^{μ.ε.}
πεδινῆς, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ

πλῆθος πολὺ ἔ' λαὸς διὰ πάσης τῆς ^{μ.ε.}
ἰσραήλ, καὶ ἰλῆμ, καὶ τῆς πωροδύξασθαι

ρε, καὶ σιδ ὠνος. Οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐ-
τοῦ, καὶ ἰαθῆναι διὰ τῶν νόσων αὐτῶν. καὶ <sup>Τὸ αὐτὸ
καὶ εἰς ὁ-
σίους.</sup>

οἱ ὄχλομοὶ ἐπὶ πνευματικῶν ἀκα-
θάρτων, καὶ ἐθεραπείοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄ-
χλος, ἐζήτην ἀπελθεῖν αὐτοῦ, ὅτι δὴ-
ναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰατοὺς

πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπαύσατο εὐφ- ^{μ.ε.}
θαλμῶς αὐτοῦ, εἰς εὐμαθηταῖς αὐ-
τοῦ, ἔλεγε. Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι

ὑμεῖς ἐστέ ἐσθλῶν καὶ ἰαθῆναι. Μα- ^{μ.ζ.}
κάριοι οἱ πεινῶντες καὶ ὄψων, ὅτι χορτασθή-
σεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίουντες νῦν, ὅ-
τι ἰαθῆναι.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν μι-
σησώσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφο-
ρίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβά-
λωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρῶν, ἐνε-
κα ἕνεκα τοῦ θυοῦ. χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ

ἡμέρᾳ καὶ σικρήσατε. ἰδοὺ ὁ μισθὸς ^{μ.θ.}
ὑμῶν, πολὺς ἐν τῷ ἐσθλῶ.

Ἐ. Σαββάτω, β'.
Ἐκτεῦκατοὶ Λεκεῶ. ιθ'.

Ὡκαιρῶ ἐκείνῳ, Ἦν διδάσκων ὁ ἰς. καὶ ^{μ.ζ.}
ἦσαν καθ' ἑαυτοῦ, φαρισαῖοι καὶ νομο-
διδάσκαλοι. οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ

πάσης γῆς τῆς γαλιλαίας, καὶ ἰσ-
ραήλ, καὶ ἰλῆμ. καὶ δύναμις καὶ ἰσχύς ἦν ἐν
αὐτοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδὲ ἄνθρωποι, φέ-
ροντες ἐπὶ κλίνῃς ἄνθρωπον, ὃς ἦν πωροδύξασθαι

καὶ ἐθελῶν αὐτὸν εἰσνευγ-
κεῖν, καὶ θέναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ ^{μ.θ.}
δυσχέρως πῶς εἰσνεύκωσιν αὐτὸν διὰ

τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δώμα,
διὰ τῶν κερῶν, καθ' ἑαυτοῦ αὐτὸν

συνεβάντες εἰς τὸ μέσον, ἐμπρο-
σθεν ἑαυτοῦ. Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν αὐτῶν,
εἶπεν αὐτοῖς. ἄνθρωποι, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου. Καὶ ἤρξαντο διαλογίζε-
σθαι

Περὶ τῆς
ὁμοιοῦσης
τῆς ἰσραήλ
λαοῦ. 15.

μ.ε.

5.

Περὶ τοῦ
παραλυ-
τικῆ. 17.

Τὸ αὐτὸ
καὶ εἰς ὁ-
σίους.

μ.ε.

μ.ζ.
μ.θ.
μ.θ.

μ.ζ.
μ.θ.

μ.θ.
μ.θ.

Περὶ τοῦ
παραλυ-
τικῆ. 17.

ὡς οἱ γραμματεῖς ἢ οἱ φαρισαῖοι, λέγοντες, τίς ἐστὶν ὁδοῦ, ὃς λαλεῖ βλασφημίας. Τίς δύναται ἀφικταί αμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ θεός; Ἐπιγνῶς ὁ ἰσθδὺ διαλογισμὸς αὐτῆς, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐσθδὺ. τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Τί ἐστὶν ὑποκόπτερον, εἰπεῖν, ἀφέναι αἰμαί αμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι ἢ πεποιάται. Ἰνα ὅ εἰδῆτε ὅτι ἔξοσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφικταί αμαρτίας, εἶπε πρὸς τὸν Ἰσραηλινὸν λέγων, ἔγειραι. καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ᾠραζήμα θύσας ἐνώπιον αὐτῆς ἄρας ἐφῶ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν θεόν. Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν. ἢ ἐπλήθησαν φόβος, λέγοντες, ὅτι εἶδομεν ᾠραδ ὁξα σήμερον.

Κυριακή, β΄.

Ἐκτοδ κατὰ Λευκῶν. κς΄.

Ἰπεν ὁ κς, Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε σθδὺ ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; ἢ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ, σθδὺ ἀγαπῶντας αὐσθδὺ ἀγαπῶσι. Καὶ ἐσθὺ ἀγαθοποιῆτε, σθδὺ ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; ἢ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ, τὸ αὐτὸ ποιῶσι. Καὶ ἐσθὺ δανείζετε, παρῶν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; ἢ γὰρ ἀμαρτωλοὶ, ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε σθδὺ ἐχθρὸς ὑμῶν. ἢ ἀγαθοποιεῖτε ἢ δανείζετε, μηδ ἐν ἀπελπίζοντες. ἢ

ἔστω ὁμιῶς ὑμῶν πολὺς, ἢ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου. ὅτι αὐτοὺς, χριστὸς ἐστὶν ἐπὶ σθδὺ ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε ἐν οἰκτιρμοῖς, καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν, οἰκτιρῶν ἐστίν.

Τῆ β΄, τῆς γ΄, ἐβδομαδος.

Ἐκτοδ κατὰ Λευκῶν. κε΄.

Ἰπεν ὁ κς πρὸς σθδὺ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰεραδαίς. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλοῖοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν ᾠρακλήσιν ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμηνοὶ, ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πένθησετε, ἢ κλαύσετε. Οὐαὶ ὅταν καλῶς εἴπωσιν ὑμᾶς πάντες οἱ ἄνθρωποι. καὶ ταῦτα γὰρ ἐποίησεν τῆς ψευδοπροφηταίς, οἱ πρὸς αὐτῆς. Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τῆς ἀκέραιον, ἀγαπάτε σθδὺ ἐχθρὸς ὑμῶν. καλῶς ποιῆτε τῆς μισθῶσιν ὑμᾶς. διδοῦτε σθδὺ κατὰ ᾠραδ ὑμᾶς. πρὸς δὲ χεσθε ἕωρ τῆς ἐπιπρεζόντων ὑμᾶς. Τὸ τυπὸν ἴσσε ἐπὶ τῶν σιαγόνων, πᾶρεχε ἢ τὴν ἄλλω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀίρον τῆς σου τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ τῶ ἀιτῆν ἴσσε, δίδε, καὶ ἀπὸ τῆς ἀίροντος τὰ σα, μὴ ἀπαίτει.

Τῆ γ΄, τῆς γ΄, ἐβδομαδος.

Ἐκτοδ κατὰ Λευκῶν. κζ΄.

Ἰπεν ὁ κς, Μὴ κρίνετε, ἢ ἐμὴ κριθῆτε. μὴ καταδικάζετε, ἢ ἐμὴ καταδικασθῆτε. Ἀπολύετε, ἢ ἀπολυθῆσεσθε. δίδετε, ἢ δοθήσεται ὑμῖν. Μέτρον καλὸν πεπεσμηρόν, ἢ σεσαλευμηρόν, καὶ ἕωρεκχυνόμερον δώσασιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. τὸ γὰρ αὐτὸ μέτρον, ὃ μετρεῖτε, δὴ μετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε ὁ ᾠραβολὴν αὐτοῖς. μήτι

δύνα-

δύνα) τυφλός, τυφλόν ὀδηγεῖν; ἐχί
 ἀμφοτέρω, εἰς βόθιον πεδυνῶται
 Οὐκ ἔστι μθηαητὴς ὑπὲρ τὴν διδασκα
 λον αὐτῆς καὶ ἡλιμισμὸς δὲ πᾶς ἔσα
 ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῆς. Τί τὸ βλέπει
 τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἔσ
 ἀδελφούσου, τὴν δὲ δοκόν, τὴν ἐν τῷ
 ἰδίῳ ὀφθαλμῷ, ἐ κατανοεῖς. Ἡ πῶς
 δυνάσασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀ
 δελφέ, ἀφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ
 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
 ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἐ βλέπων. Ἰ πο
 κριτὰ, ἐκβάλει πρῶτον τὴν δοκὸν ἐν
 τῷ ὀφθαλμῷ σου, καὶ τότε διαβλέ
 ψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφ
 θαλμῷ τοῦ ἀδελφού σου. Οὐ γὰρ ἔ
 στι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σα
 πρῶν. οὐ δὲ δένδρον σαπρῶν, ποιοῦν
 καρπὸν καλόν. ἕκαστον γὰρ δένδρον, ἐκ
 τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. Οὐ γὰρ
 εἰς ἀκρωτῶν, συλλέγεται σῦκα. οὐ δὲ
 ἐκ βάτου, τευγῶσι σαφυλίω. Ὁ ἀ
 γαθὸς δὴ θρωπὸς, ἐκ τῆς ἀγαθῆς θη
 σταυροῦ τῆς καρδίας αὐτῆς, φερεῖ
 τὸ ἀγαθόν. καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος,
 ἐκ τῆς πονηροῦ θησταυροῦ τῆς καρδίας
 αὐτῆς, φερεῖ τὸ πονηρὸν. ἐν γὰρ
 τῆς φείας δύματος τῆς καρδίας, λα
 λῆ τὸ σῶμα αὐτῆς.

ν. η.
 ν. θ.
 ξ. ε.
 ξ. α.
 ξ. β.
 ξ.

θιωε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέ
 ραν. πλημμύρας τὸ γρομμῆς, πρ
 σέρρηξεν ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην,
 καὶ ἐκ ἰχίσε σαλεύσαι αὐτὴν. τεθε
 μελίωτ γὰρ ἐπὶ τὴν πέτρην. Ὁ δὲ
 ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὁμοίος ἐστιν,
 ἀνθρώπων οἰκοδομήσαντι τὴν οἰκίαν
 ἐπὶ τὴν γῆν, χωρεῖς θεμελίω. ἢ πρ
 σέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ διείρας ἔπε
 σε, καὶ ἐγένετ τὸ ῥῆμα τῆς οἰκίας ἐ
 κείνης, μέγα. Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε
 πάντα τὰ ῥήματα αὐτῆς εἰς τοὺς ἀ
 κοῦσας τὸ λαόν, εἰσῆλθεν εἰς καπ
 ναοῦμ.

ζ.
 ζ.
 ζ.

Τῆς γ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατα Λουκῶν.

ἀκαρῶ ἐκείνῳ. Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τῆ
 ἰησοῦ ἐν ἰηθητῆ ἰουδαία, καὶ ἐν πάση
 τῆ περὶ χώρῳ. Καὶ ἀπήγει δὴ ἰω
 δὴνη οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, φερεῖ πάντων
 τῶν ἔργων αὐτῆς. Καὶ προσκαλεσά
 μιν δύο πινὰς τῶν μαθητῶν αὐτῆς ὁ
 ἰωδὴνης ἐπεμψεν πρὸς τὴν ἰησοῦν, λέ
 γων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσ
 δοκῶμεν. Παραγυόμενοι δὲ πρὸς
 αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον. ἰωδὴνης ὁ βα
 πτιστής, ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λέ
 γων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον πρὸς
 δοκῶμεν. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐθερά
 πωσε πολλοὺς. διὰ νόσων, καὶ μαση
 γων, καὶ τυφλῶν πονηρῶν. καὶ τυ
 φλοῖς πολλοῖς ἐχαίρισα τὸ βλέ
 πειν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς.
 προσβθέντες ἀπαγγείλατε ἰωδὴνη, ἀ
 εἶδετε καὶ ἠκούσατε, ὅτι τυφλοὶ ἀνα
 βλέπουσι. χωρὶς φειπατοῦσι. λε
 πσοὶ καθαρίζονται. κωφοὶ ἀκούουσιν,
 νεκροὶ

τὸ αὐτὸ
 καὶ φού
 ρουαριφ,
 κ. δ.
 ξ. η.
 ξ. θ.
 Περὶ οὗτοῦ
 προσαλεν
 τῶν σαρκ
 ἰωδὴνη κ.

ξ. γ.
 ξ. δ.
 ξ. ε.

Τῆς γ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατα Λουκῶν.

Ἰπεν κῆς, Τί με καλεῖτε, κῆ κῆ, καὶ ἐ
 ποιεῖτε ἀ λέγω; Πᾶς ὁ ἐρχόμενος
 πρὸς με, καὶ ἀκούων με τῶν λόγων,
 καὶ ποιῶν αὐτῶν, ἕως εἰς ὑμῶν, τί
 ἐστὶν ὁμοίος. Ὁμοίος ἐστὶν δὴ τῷ οἰκοδο
 μοῦν οἰκίαν, ὃς ἐσκαψεν, καὶ ἐβά

νεκροί ἐγείρονται. πλωχοὶ διαγελίζονται. ἢ μακαρίος ἐστίν, ὃς ἐδὼ μὴ σκιδναλιώθῃ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων ἢ τῶν ἀγγέλων ἰωσήφ, ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωσήφου. τί ἔξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι, κάλαμον ὑπὸ δυνάμει σαλαμῶν; Ἀλλὰ τί ἔξεληλύθατε ἰδεῖν, ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδὲ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ, ἢ περὶ τῆς ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἔξεληλύθατε ἰδεῖν. περὶ τῆς ἡμετέρας; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περὶ οὗτου τοῦ περὶ τῆς ἡμετέρας.

β. Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ οὗ γέγραπται. ἰδὲ ἐγὼ ἀποπέμψω τὸν ἀγγελόν μου, πρὸς τὸν ἄνθρωπον σου, ὃς κατασκιδνάσει τὴν ὁδόν σου, ἐμπροσθέν σου. λέγω γὰρ ὑμῖν μείζων ἐν γεννητοῖς ἑθνεῶν περὶ τῆς ἰωσήφου τῆς βαπτισθῆς, ἐδεῖς ἐστίν. ὁ δὲ μικρότερος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, μείζων αὐτῶν ἐστίν. Καὶ πᾶσι ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα ἰωσήφου. οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ, τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοῦς, μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ.

γ. Τῆς σαββάτου, γ', ἐβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λβ. ἔπεν ὁ κς, Ἔνι ὁμοίωσιν τῶν ἀδελφῶν τῆς ἡμετέρας, ἢ ἡμετέρας ὁμοιοί. Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθήμενοις, ἢ περὶ τῶν ἀλλήλων, ἢ λέγουσιν. ἡλίθια μὲν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρθίμοι. ἐθελήσατε μὲν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε. Ἐλήλυθε γὰρ ἰωσήφ

νης ὁ βαπτισθῆς, μήτε ἀρῶν ἐδίδων. μήτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε, δαιμόνιον ἔχει. Ἐλήλυθε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐδίδων καὶ πίνων. ἢ λέγετε, ἰδὲ ἀνθρώπος φάγος καὶ οἴνοπότης, φίλος τελωνῶν, καὶ αμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαίωθη ἡ σοφία, ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῆς πάντων.

δ. Σαββάτω, γ'. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κ'. Ἐκ τῆς ἐκείνου, Παράγων οἷς ἐθεάσατο τελῶναι, ὄνομα ἰωσήφ, καὶ ἠμῶν τῶν τελωνίων, ἢ εἶπεν αὐτῶν ἀκολούθει μοι. Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, δυνάσας, ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐποίησε δοχλὴν μεγάλην λαοῖς αὐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. ἢ ἄλλων, οἱ ἦσαν μείζονες αὐτῶν κατὰ κέρδη. Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τὸν μαθητῆν αὐτοῦ, λέγοντες. διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν, καὶ αμαρτωλῶν, ἐδίετε καὶ πίνετε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοῦς. ἐχρείων ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἐλήλυθα καλεῖσθαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ε. Κυριακῇ, γ'. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λ'. Ἐκ τῆς ἐκείνου, Ἐπορεύθη οἷς, εἰς πόλιν καλεσμένην ναῖν. καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰωσήφ, καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς ὅτι ἤγγισε τῇ πόλει τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἔξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογαμῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὴ ἦν χήρα. καὶ ὄχλος τῆς πόλεως,

Περὶ τοῦ κς τῆς λαοῦ. ιδ.

Περὶ τῆς ἡμετέρας τῆς χήρας. ιδ.

λεως, ικανός σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐ-
τὴν ὁ κς, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ
εἶπεν αὐτῇ, μὴ κλαῖε. Καὶ προσελ-
θὼν, ἤψατο τῆς στροφῆς. οἱ δὲ βασάζον-
τες, ἐξήσαν. Καὶ εἶπε, νεδύσκει, ὅτι λέ-
γα, ἐγέρθητι. Καὶ δυνάτισον ὀνε-
κρός, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Ἐλαβε δὲ
φόβος πάντας. καὶ ἐδόξαζον τὸν
θεόν, λέγοντες. ὅτι παροφήτης μέ-
γας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπε-
σκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτῆς.

Τῆ β', τῆς α', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶν. λγ'.

Και παρ' ἐκεῖνον, Ἡρώδης τις τῆς φαρι-
σαίων τὸν ἰὺν, ἵνα φάσῃ μετ' αὐτῆς. καὶ
εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρι-
σαίου, δυνάκεται ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἀμαρτωλὸς. καὶ ἐπιγνῶ-
σα ὅτι δυνάκεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φα-
ρισαίου, κομίσασα ἀλάβασρον μύ-
ρον, καὶ ἔσασα παρὰ τοῦ ποδῶν αὐτοῦ
ὀπίσω κλαίονσα, ἤρξατο βρέχειν τοῦ
ποδῶν αὐτῆς τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θε-
ξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἰξέμασσε.
καὶ κατεφίλει τοῦ ποδῶν αὐτῆς, καὶ
ἤλκφε τὰ μύρω. Ἰδὼν ὁ φαρισάι-
ος, ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ,
λέγων. ὅτι εἰ ἡ παροφήτης, ἐγίνω-
σκον δὴ τίς, καὶ ποταπὴ ἡ γυνή, ἥτις ἀ-
παιτεῖται αὐτῆς, ὅτι ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπε πρὸς αὐτὸν. σί-
μων ἔχω σοι τί εἶπέν. ὁ δὲ φησὶ. διδά-
σκαλε, εἶπέ. Δύο χρεωφλέται ἦσαν
διανεῖσθαι. ὁ εἷς ὄφειλε δηνάρια
πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήκον-
τα. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι,

ἀμφοτέρωθεν ἐχαίρεισθε. Τίς ἐν αὐ-
τῷ εἶπέ πλεον αὐτὸν ἀγαπήσει; Ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ σίμων εἶπεν. Ἐπολαμ-
βάνω, ὅτι ὃ τὸ πλεον ἐχαίρεισθε. Ὁ
δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὀρθῶς ἐκεῖνας. Καὶ
γραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τὰ σί-
μων εἶπεν. βλέπεις ταύτην τὴν γυ-
ναῖκα; εἰσηλθὼν σοι εἰς τὴν οἰκίαν, ὑ-
δάρω ἴπιδον πόδας μετὰ ἔδωκας.
αὐτὴ δὲ τοῖς δάκρυσιν ἐβρεξέμεν τοῦ
ποδῶν, καὶ ταῖς θεξί τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἰξέμασσε. Φίλημά μοι ἔδω-
κας, αὐτὴ δὲ ἀφ' ἧς εἰσηλθόν, οὐ
διέλιπε καταφιλοσάμου τοῦ πο-
δῶν. Ἐλαίω τὴν κεφαλῆ μου ἔδω-
κεν, καὶ τὸ μύρω ἠλειψέ μου
τοῦ ποδῶν. οὐ χάριν λέγω σοι. ἀ-
φέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολ-
λαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ. ὃ δὲ ὀλίγον
ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ
αὐτῇ, ἀφέωνταί σου αἱ ἀμαρτίαι.
Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι, λέ-
γειν ἐν ἑαυτοῖς. τίς ἕτερος ἐστίν, ὃς καὶ ἀ-
μαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα. ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πο-
ροῦ εἰς εἰρήνην.

Τῆ γ', τῆς δ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶν. λδ'.

Και παρ' ἐκεῖνον. Ἐπερβύετο ὁ ἰς κατὰ
πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων, καὶ διαγέ-
λιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. καὶ
οἱ δὲ ὄδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναῖκες ἡ
νὲς αἱ ἦσαν θεραπευόμεναι ἀπὸ πᾶ-
των πονηρῶν, καὶ ἀδελφῶν. Μαρία ἡ
καλεμένη μαγδαληνή, ἀφ' ἧς δαι-
μόνια ἐπέα ἰξεληλύθη. καὶ ἰωσήφ, γυ-
νή χυζζᾶ, ἑπτὰ ὄψε ἠρώδου. καὶ σω-
σάννα,

Τὸ αὐτὸ
ἐ τῆς α-
γίας δι-
ωνυμίας

2.
καὶ τῆς
ἀντιόχου
καὶ τῆς
ἐλενίας
καὶ τῆς
ἐλενίας

Τὸ αὐτὸ
ἐ τῆς
ἐλενίας
καὶ β.

πάννα. καὶ ἕτεραί πολλαί, αἴλινας δι-
κόναν αὐτῶ, ἀπὸ τῆς ὑπαρχόντων
αὐταῖς.

Η.
Π
Τ
Σ

Τῆ δ', τῆς δ', ἐβδομαῖδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶ. λζ'.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Ἀνέβη οἱ εἰς, εἰς πλοῖ-
ον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοῦ. διέλθωμεν, εἰς τὸ πέραν τῆς
λίμνης. καὶ ἀνήχθησαν. Πλεόντων, ὃ
αὐτῶ, ἀφύπνωσε. καὶ κατέβη λαί-
λαψ δυνέμε, εἰς τὴν λίμνην, καὶ συ-
νεπληρῆντο, καὶ ἐκινδύωον. Καὶ πρὸς
σελθόντες, διήγειραν αὐτὸν, λέγον-
τες, Ἰησοῦ ἄνα, Ἰησοῦ ἄνα, ἀπολύμε-
θα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, ἐπέτιμησε τοῖς δυνέ-
μῳ, καὶ τοῖς κλύδωνι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐ-
παύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη. Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς. ποῦ ἐσιν ἡ πίσις ὑμῶν.
Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγον-
τες πρὸς ἀλλήλους. τίς ἄρα ἕτος ἐστίν,
ὅτι καὶ τοῖς δυνέμοις ἰητοῦσεν καὶ τοῖς
ὑδασι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῶ.

Περὶ τῆς
ἐπιτιμῆ-
σεως τῆς
ὑδάτων.
κ γ.

Τῆ ε', τῆς δ', ἐβδομαῖδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶ. μα'.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Ἡκουσεν ἠρώδης ὁ
τετραρχὴς τὸ γηρόμνημα ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ
πάντα, καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι
ὑπόπινων, ὅτι ἰωσήφης ἐγένετο ἐκνε-
κρῶν. ὑπόπινων δὲ, ὅτι ἠλίας ἐφθύη.

Τὸ αὐτὸ
εἰς τὴν
καὶ τοῦ
ὁρθροῦ.

ἄλλων δὲ, ὅτι πρὸς φήτης εἰς τῆς δὲ-
χαίων δυνέση. Καὶ εἶπεν ἠρώδης ἰωάν-
νην, ἐγὼ ἀπεκεφάλισα. τίς ὃ ἐστίν ἕ-
τος, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀκίω ποιῶμαι; Καὶ
ἐζήτηε ἰδὲ εἶν αὐτὸν. Καὶ ὑποσρέψαν-
τες οἱ ἀπόστολοι, διηγήσαντο αὐτῶ ὅ-
σα ἐποίησαν. καὶ ἠδὲ λαβῶν αὐτοῦ,
ὑπεχώρησε καὶ ἰδίῳ, εἰς τὸ πονεῖν

α α.
η.
α β.
γ.

μον, πόλεως καλαμῆνης ἐπιβασίδ' αἰ-
οὶ ὃ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐ-
τῶ, καὶ δεξάμνημος αὐτοῦ, ἐλάλη αὐ-
τοῖς πρὸς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐ
χρείαν ἔχοντες θεραπείας, ἰατοῦ.

Θ.
Π
Τ
Σ

Τῆ σάββατον, τῆς δ', ἐβδομαῖδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶ. μβ'.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Προσελθόντες τῶ
ἱεροῦ οἱ δώδεκα μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον
αὐτῶ. ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀ-
πελθόντες εἰς τὰς κύκλω κώμας καὶ
ὄδο ἀγρῶν, καταλύσωσι, καὶ δύνωσιν
ἰητοῦσιν μόν, ὅτι ὡδε, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ
ἐσμῆν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοῦ. ὅτε
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπον, ὄδο
εἰσὶν ἡμῖν πλείον ἢ πεντήκοντα ἀρτοῖ καὶ ἰχ-
θύες δύο. εἰ μή τι προσθεσύντες ὑμεῖς,
ἀγορεύσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ
βρώματος. ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες
πεντήκοντα χίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοῦ μα-
θηταῖς αὐτοῦ. κατακλίνατε αὐτοῦ,
κλισίας δυνά πενήκοντα. καὶ ἐποίη-
σαν ἕτως, καὶ ἀνέκλινθη ἅπαντας.
Λαβῶν ὃ οὐδὲν πεντήκοντα ἀρτους, καὶ οὐδὲν
δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, εὐλόγησεν αὐτοῦ, καὶ κατέ-
κλασε καὶ ἐδίδοκε τοῖς μαθηταῖς πα-
ραθεσύναι τῶ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον, καὶ
ἐχορτάσθησαν πάντες. καὶ ἦρθη τὸ πε-
ριεσθῆσαν αὐτοῖς, κλασματῶν δώ-
δεκα κόφιοι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῶ εἶναι
αὐτὸν περιεσθῆσθαι ὄχλον κατὰ μόνας,
συνῆσαν αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Περὶ τῆς
πάντε δὲ
των καὶ τῆ
δύο ἰχθυ-
ων. κ η.

ε δ.
α.

Σαββάτω, ὁ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶ. κβ'.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο οἱ τῆς σαβ-
βασι διὰ τῆς ἀσσεμῶν. καὶ ἐπὶ πλόν
οἱ

μ α.
β.

οι μαθηται αυτου εδουσα χυας, και
 ηδιον, ψωχοντες ταις χειρι. Τινες ο
 τρις φαρισαιων, ειπον αυτου. τι ποιη
 τε, ο εκ εξεσι ποιειν εντοις σαββασιν, και
 αποκλειθεις παρθε αυτου, ειπεν ο ις.
 Ουδ εδ το δνεγνωσε, ο εποιησε δ αδ
 οποτε επανασεν αυτου και οι μετ αυ
 του οντες, ως εισηλθεν εις τον οικον του
 θεου, και εδου αρτους της παρθεσεως ε
 λαβε και εφαγε, και εδωκε και τοις με
 τ αυτου, εκ εξεσι φαγειν, ει μη μο
 νασ εδου ιερεις. Και ελεγη αυτοις. οπι
 κυριος εστιν ο υιος του θυ, και ε σαβ
 βατου. Ε γρηε δ και ετερω σαββα
 τω, εισελθειν αυτον εις τλω συναγω
 γλω και διδασκειν. και λω εκει θυ
 θρωπος, και η χειρ αυτου η δεξια λω
 ξηρα. Παρητηρου δ οι γραμμα
 τεις και οι φαρισαιοι. ει πα σαββα
 τω θεραπεισει, ινα θυρωσι καταγο
 ρειν αυτου. Αυτος ο ηδ ει εδου διαλο
 γισμας αυτου, και ειπε πα θυω, πα ξη
 ραν εχονη την χειρα. εγειραι, και σηθι
 εις τ μερον. Ο δ ε ανασας, εση. Ειπεν
 εν ο ιησουσ παρθε αυτου. επερωπισω
 υμας, τι εξεσι τοις σαββασιν, αγαθο
 ποιηται, η κακοποιησαι; Ψυχλω σω
 σαι, η αποκτειναι; Και πα εβλεψα
 μημος παντας αυτου, ειπεν αυτου.
 εκτεινον τλω χειρα σου. Ο δ ε ποιη
 σεν ετως, και αποκατες αθη η χειρ
 αυτου, υγιης, ως η αλλη.

μ β.

Περι του
ευαγγελιου
χουτος
καρ. 11.

Η.

Κυριακη, δ.

Εκτου κατα Λουκαυ. λ β.

Επον ο ις, την παρβολω του τλω.
 εζηληθεν ο απειρων, του απειραι τον
 αποργον αυτου, και εντω απειρειν αυτον,

ο μη, επεσε παρθε την οδον, και κατε
 πατηθη, και τω πετεινα του ενδ, κατε
 φαγη αυτου. και ετερον επεσει εθη
 τλω πετραν, και φυση, εξηρηθη, δια
 το μη εχων ικμαδα. Και ετερον ε
 πεσει εν μεσω τρω ακουθων, και συμ
 φυεισαι αι ακουθα, απεπιζαν αυ
 του. Και ετερον επεσει εις την γην την
 αγαθλω, και φυση, εποιησε καρπον
 εκατονταπλασιονα. Ετηρωτων ο αυ
 τον οι μαθηται αυτου λεγοντες. τις
 ειη η παρβολη αυτη. Ο ο ειπεν. υμιν
 δεδοται γνωιναι τα μυστεια της βα
 σιλειας του θεου, τοις ο λωτοις, εν πα
 ραβολαις, ινα βλεποντες, μη βλεπωσι,
 και ακουοντες, μη συνιωσιν. Ετι ο αυτη,
 η παρβολη. Ο αποργος εστιν ο λθος ε
 θεου. ο ο παρθε την οδον, εισιν οι ακουον
 τες, ειτα ερχεται ο διαβολος, και αιρει
 τον λογον απο της καρδιας αυτου, ι
 να μη πισυσαντες, σωθωσιν. οι ο εθη
 της πετρας, οι οταν ακεσωσι, μετ χα
 ρα εδεχον τον λογον, και εριριζαν
 εκ εχουσιν. οι παρθε καιργον πισυσοι,
 και εν καιρω περασμα, αφισθη. Το
 ο εις ταις ακουθαις πεσον, ετι εισιν οι
 ακεσαντες, και απο μεριμων και πλε
 ρυ, και ηδονων εβειε πορδυομηροι, συμ
 πιγονηαι, και ετελεσφορξει. Το ο εν
 τη καλη γη, ετοιεισιν, οι πνες εν καρ
 δια καλη και αγαθη, ακεσαντες τον
 λογον, κατεχουσι, και καρποφοργυσι
 εν καιρομονη. Ταυτα λεγων, εφωνησεν
 ο ο εχων αυτου ακεειν, ακετω.

Περι της
παρβολης
αυτης
καρ. κ β.

ο ζ.

ο η.

Τη β, της ε, εβδομαδος.

Εκτου κατα Λουκαυ. μ γ.

Ω καιρω εκεινω, εχρηστο εντω ειναι εθυ
 α δ.

Η ιν

ρ η.

Θ Ε Γ Ο Ν Α Κ Ι Α Τ Η Ε Ρ Ο Ν

Παρι τῆς
τῆς κυρίου
ἐπερωτη-
σεως κ. θ.

ἰν' αὐτοσυχόμενον κτ' μόνως, σιωπῆ-
σαν αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐπι-
ρώτησεν αὐτοῦ, λέγων. τίνα μελέ-
γησιν οἱ ὄχλοι εἶναι. οἱ ᾧ ἀποκριθεὶς
αὐτοῦ, εἶπον. ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν. ἄλ-
λοι δὲ ἠλίαν. ἄλλοι ᾧ, ὅτι παροφθίης
τίς τῆς ἀρχαίων ἀνέστη. Εἶπε δὲ αὐ-
τοῖς. ὑμεῖς ᾧ τίνα μελέγεται εἶναι. Ἀπο-
κριθεὶς ᾧ πέτρος εἶπε. τὸν χῆρον Ἰούδα. ὁ
ᾧ, Ἰησοῦς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, παρήγγελε μη-
δεν εἰπεῖν ᾧ τοῦτο. εἰπὼν, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
ᾧ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχι-
ερῶν, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτείνω-
σθαι, καὶ τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐγερθῆναι.

Τῆ γ', τῆς ε', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν. μ δ.

Ἰπεν ὁ κς τῶν εἰσαυτοῦ μαθητῶν. Εἶ-
πε θέλει ὀπίσω με ελθεῖν, ἀπαρησα-
σάω εαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σπῶν εαυτοῦ,
καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γ' εἰς ἀνθρώπου
ᾧ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσει, ἀπολέσει
αὐτήν. ὁ δὲ ἀνθρώπος ἀπολέσει τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ὅτι σῶσει αὐτήν. Τί γ' ἀφελῆται
ἀνθρώπου, κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον,
εἰ αὐτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς. Ὅς γ' ὁ
ἀνθρώπος ἐπαιχυνθῆται, καὶ ὁ σπῶν
αὐτοῦ ἐπαιχυνθῆσεται, ὅταν ἐλθῆ
ἐν τῇ ὀξείᾳ αὐτοῦ, καὶ τοῦ παιτρῶς, καὶ
τῶν ἀγγέλων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς
εἰσὶ πινές τῶν ὁδῶν ἐς ζωὴν. οἱ
οὐ μὴ γούσονται θανάτου, ἕως ὃν
ἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ πατρῶς.

Τῆ δ', τῆς ε', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν. μ ζ.

Ἰπεν ὁ κς, τῶν εἰσαυτοῦ μαθητῶν. Θέ-

θεοὶ ὑμεῖς εἰς τὰ ὄρα ὑμῶν ὅσον λόγους
τοῦτο. ὁ γ' ὑὸς ᾧ ἀνθρώπου, μέλλει πα-
θεῖν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠ-
γνόσαν τὸ ῥῆμα ᾧ, καὶ λέγοντες ἀκα-
λυμπτῶν ἀπ' αὐτοῦ. ἵνα μὴ αἰσθάν-
ται αὐτὸ. καὶ ἐφοβήθησαν ἐρωτῆσαι αὐ-
τὸν περὶ ᾧ ῥήματος τούτου. Εἰσῆλθε ᾧ
διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, ᾧ, τίς δὲ εἴη
μείζων αὐτοῦ. Ὅ δὲ εἰς ἰδὼν τὸν δια-
λογισμὸν τῆ καρδίας αὐτοῦ, Ἰησοῦς
βόησεν αὐτὸν παρ-
εαυτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὁ δὲ εἰς ἰδὼν
τούτο τὸ παιδίον Ἰησοῦς τὸ ὄνομα τίμω,
ἐμὲ δέχεσθαι. καὶ ὁ δὲ εἰς ἰδὼν ἐμὲ δέχεσθαι,
δέχεσθαι τὸν ἀποστόλου ἀποστόλου. ὁ γ' μικρό-
τερος ἐν πᾶσιν ὑμῶν ὑπάρχων, ὅτι
ἕσται μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰωάν-
νης, εἶπεν. ἐπιστάτω, εἰδομένην, Ἰησοῦς
τὸ ὄνομα τίμου ἐκβάλλοντα δαιμό-
νια, καὶ ἐκωλύσα μὲν αὐτὸν, ὅτι ὅτι
ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν ὁ ἰησοῦς. μὴ κωλύετε. ὁ γ' ἔκ-
εστι καθ' ἡμῶν, ἵνα ὑμῶν ἔσιν.

Τῆ ε', τῆς ε', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν. μ η.

Ἐκ τῆς ἐκείνου Πρὸς τὸν ἰωάννην
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῶ. Ἰη-
σοῦς εἰδομένην, Ἰησοῦς τὸ ὄνομα τίμου
ἐκβάλλοντα δαιμόνια καὶ ἐκωλύσα-
μὲν αὐτὸν ὅτι ἐκἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς. μὴ κωλύ-
ετε. ὁ γ' ἔκ-εστι καθ' ὑμῶν, ἵνα ὑμῶν
ἔσιν. Ἐγένετο ᾧ ἐν τῶ συμπληρωσθῆ
ἡμέρας τῆ ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐ-
τὸς τὸ πρὸσωπον αὐτοῦ ἐσημεξέ, ᾧ πο-
ρεύεσθαι εἰς ἰλήμ. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ-
λους πρὸς ἅπαντας αὐτοῦ. καὶ πορεύ-
σονται

Παρι τῆς
διαλογί-
σας μεί-
ζων. λ β.

Παρι τῆς
διαλογί-
σας μεί-
ζων. λ β.

Παρι τῆς
διαλογί-
σας μεί-
ζων. λ β.

θεύτες, εισήλθον εις κώμω σαμαρί-
την, ὡστε ἐτιμάσαι αὐτῶ. καὶ ἐκ ἐδ-
ξάντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρῶτον αὐτῶ,
ἦν πορθύμωρον εις ἰλήμ. Ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτῶ ἰάκωβος, καὶ ἰωσή-
νης, εἶπον. κέ, θέλεις εἰπω μω, πῦρ κα-
ταβῆναι ἀπὸ τοῦ ἐνέ, καὶ ἀναλωσαι
αὐτῶ, ὡς καὶ ἡλίας ἐποίησε; Στρα-
φεῖς δὲ ἐπέτιμωσαν αὐτῶ, καὶ ἐπο-
ρῶθησαν εις ἐτέραν κώμω.

Τῆ πρῶτη, τις ἐ, ἐβδομάδας.
Ἐκτοῦ κατὰ Λουκῶ.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Ἀνέδειξεν ὁ κς καὶ ἐ-
τέρας ἐβδομήκοντα μαθητῶς. καὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτῶ ἀπὸ δύο, πρὸ πρῶτω-
πρῶ αὐτῶ, εις πάσαν πόλιν καὶ ἴσον, ἕ-

ἐμελλεν αὐτῶς ἐρχεσθ. Ἐλεγχθη ἔν-
πρῶ αὐτῶ. ὁ μω θερισμῶς, πολὺς,
οἱ δὲ ἔργαται, ὀλίγοι. Δεήθητε ἔν-
κῦ τῶ θερισμῶ, ὅπως ἐκβάλη ἔργα-
τῶς εις τὸν θερισμῶν αὐτῶ. Ὑπάγει.

Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῶς, ὡς ἀρνας
ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βασάζετε βαλάν-
τιον, μὴ πήρην, μὴ ὑποδήματα. καὶ

μηδὲν ἀκτῶ τὴν ὁδὸν ἀσπάσασθε. Εἰς
ἣν δὲ ἀνοικίαν εισέρχησθε, πρῶτον λέ-
γετε, εἰρήνη τῶ οἴκῳ ῥύτω. καὶ ἐὰν μω
ἦ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσε) ἐπ'

αὐτῶν, ἡ εἰρήνη ὑμῶ. εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑ-
μῶς ἀνακάμψτε. Ἐν αὐτῶ τῶ οἰκίῳ
μω εἰτε, ἐδιόντες καὶ πίνοντες τῶ παρὰ
ῥῶ. ἀξίος γῶ ὁ ἐργάτης τῶ μισθῶ αὐτῶ
ἐστ. Μὴ μεταβαίνειτε εἰς οἰκίαν, εις οἰ-
κίαν. Καὶ εις ἣν δὲ πόλιν εισέρχη-
σθε, καὶ ἐχόν) ὑμῶς, ἐπίτετε τῶ πρῶ-
τιθέμωρα ὑμῶν, καὶ θεραπεύετε αὐτῶ ἐν
αὐτῶ ἀσθεῖς. καὶ λέετε αὐτῶς ἡγῶ

καὶ ἐφ' ὑμῶς ἡ βασιλεία τῶ θεῶ. Εἰς
ἣν δὲ πόλιν εισέρχησθε, καὶ μὴ ἐ-
χόν) ὑμῶς, ἐξελθόντες εις τοὺς πλα-
τείας αὐτῶς εἶπατε, καὶ τὸν κοινοστῶν
τὸν κολληθέντα ἡμῶν ἀπὸ τῆς πόλεως
ὑμῶ, ἀπομασόμεθα ὑμῶν. Πλὴν,
τοῦτῶ γινώσκετε, ὅτι ἡγῶ ἐφ' ὑμῶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεῶ. Λέγω ὑμῶν, ὅτι
ἄδομοις ἐν τῶ ἡμέρῳ ἐκείνῳ ἀνεκτό-
τερον ἔσαι, ἢ τῶ πόλῳ ἐκείνῳ. Οὐαὶ τοῖς
χωραστῶν. καὶ τοῖς βηθσαῖδῶ, ὅτι εἰ ἐν
τύρῳ καὶ σιδῶνι, ἐχθρόντο αἱ δυνάμεις
αἰγῶ μω ἐν ὑμῶν, πάλαι δὲ ἐν
σακκῶ καὶ σποδῶ καθήμωρα, μελε-
νόησαν. Πλὴν, τύρῳ καὶ σιδῶνι, ἀνεκτό-
τερον ἔσαι ἐν τῶ κείσῳ, ἢ ὑμῶν. Καὶ
σὺ κατῆναξμ, ἡ ἕως τοῦ ἐνέ ὑψωθεῖ-
σαι, ἕως ἀδὲ καταβιβαθήσῳ.

Σαββάτω, ἐ.

Ἐκτοῦ κατὰ Λουκῶ.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Εἰσήλθεν ὁ ἰς εις κα-
τῆναξμ. Ἐκατόνταρχος δ' ἐλίνος δου-
λῶς κακῶς ἔχων, ἐμελλετο λυτοῖν,
ὅς ἦν αὐτῶ ἐπῶμος. Ἀκῆστας δὲ πρῶ-
τῶ ἰὺ ἀπέστειλε πρῶς αὐτῶν πρῶτον βύ-
ρας τῶ ἰουδαίου, ἐρωτῶν αὐτῶν, ὅπως
ελθῶν διασώσῳ τὸν δέλον αὐτῶ. Οἱ
δὲ πρῶτον ἀγγελοῖ μω πρῶς τὸν ἰν, παρε-

κάλεν αὐτῶν ἀπαδαίως, λέγοντες,
ὅτι ἀξίος ἐστ, ὃ παρέξει τῶτ. ἀγα-
πῶ γῶ τῶ ἔθνος ἡμῶ, καὶ τῶ σωμα-
γωγῶ, αὐτῶς ὠκοδόμησεν ἡμῶν.
Ο δ' εἰσοδῶς ἐπορεύετο σὺ αὐτῶς.

Ἡ δὲ αὐτῶ μακρῶν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπεμψε πρῶς αὐτῶν
ὁ ἐκατόνταρχος φίλκς, λέγων αὐ-
τῶ. κέ, μὴ σκύλλε. ἔ γῶ εἰμὶ ἰκθῶς,

Ἡ ἰναμς

Περὶ τῶ
ἀναδεί-
χθῆνται.

ρθ'

ρβ'
ρβ'
ρβ'
ρβ'

ρβ'

ρβ'

ρβ'

Περὶ τῶ
ἐκατόνταρ-
χῶ.

ρβ'

ἵνα μου ὑπὸ τῷ σέγλω εἰσελθῆς.
 διό οὐδ' ἐμαυτὸν ἠξίωσα, πρὸς σὲ
 ἐλθεῖν. ἀλλ' εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται
 ὁπαῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ, δούλος εἰμί, ὑ-
 πὸ Ἰεσοῖαν τῶσ' ὀμνῶς, ἔχων ὑπ' ἐ-
 μαυτὸν σραμίωτας. καὶ λέγω τούτῳ,
 πορεύθητι, καὶ πορεύεται. καὶ ἄλλῳ, ἔρ-
 χε, καὶ ἔρχεται. καὶ τῷ δ' ἔλωμεν, ποιή-
 σον τὸ ἔργον, καὶ ποιῆ. Ἀκέσας ἵ ταῦτα
 οἱς, ἐθαύμασαν αὐτὸν. καὶ σραφεῖς,
 τῷ ἀκολοθεῖν αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε. λέ-
 γω ὑμῖν, οὐδ' ἐν τῷ ἱηλ, ποσαύτῳ
 πίστιν ἔδωκεν. Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ

15. πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, ἔδωκεν τὸν
 ἀδελφὸν δ' ἔλθον, ὑγαίνοντα.

Κυριακή, ε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. π γ.

Ἰερὶ τοῦ
 πλουσίου
 καὶ τοῦ λα-
 ζάρου. 15.

Ἰπεν ὁ κς, Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλέσιος, ^{15.}
 καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύρεον καὶ βύσσον,
 διφρανόμνῳς καθ' ἡμέραν λαμ-
 πρῶς. πτωχὸς δ' ἐπὶ τῷ ὀνόματι λά-
 ζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πτωχῶ-
 να αὐτῷ ἠλκωμῆρος, καὶ ἔπι θυμῷ
 χροῖαθῆναι διὰ τῆς ψυχῶν τῆς πι-
 πτόντων διὰ τῆς ἀπερίας τοῦ πτω-
 σίαι. ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι, ἀ-
 πέλειχον τὰ ἔλκη αὐτῷ. Ἐγένετο δ' ἐ-
 λποθῆναι τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆ-
 ναι αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἀγγέλων, εἰς τὸν
 κόλπον τοῦ ἀβραάμ. Ἀπέθῃκεν ἵ
 καὶ ὁ πλέσιος, καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ἀδελ-
 πάρισ ὁφθαλμοῖς αὐτῷ, ὑπάρ-
 χων ἐν βασιάνοις, ὅρα τὸν ἀβραάμ
 διὰ μακρόθεν, καὶ λάζαρον ἐν τοῖς
 κόλποις αὐτῷ, καὶ αὐτὸς φωνήσας, εἶ-
 πε. πέρ ἀβραάμ, ἐλέησόν με. καὶ πέμ-
 ψον λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὰ ἄκρα

τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ κατα-
 ψύξῃ τὴν γλῶσσαν μου, ὅτι ὀδυνῶ-
 μαί ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δ' ἐ ἀ-
 βραάμ. τέκνον, μὴ θῆτι, ὅτι ἀπέλα-
 βες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῆσου, καὶ
 λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά. καὶ ἵ ὡδ' ἐ
 ὡδ' ἀκαλεῖται, σὺ ἵ ὀδυνᾷσαι. καὶ ἔπι
 πασι τούτοις, μετὰξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
 χάσμα μέγα ἐσθῆκεται, ὅπως οἱ θέ-
 λοντες διαβλέωαι ἐνθεν πρὸς ἡμᾶς
 μὴ δύνοται, μὴ ἵ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡ-
 μᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε ἵ, ἔρω τῷ ἔισε
 πέρ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ πέρ μου. Ἐχὼ γὰρ πέντε ἀδελ-
 φές, ὅπως διαμαρτύρη) αὐτοῖς, ἵνα
 μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔσθον
 τῷ βασιάνου. Λέβ' αὐτῷ ἀβραάμ. ἔχε
 σι μωσέα καὶ ὄδ' πρὸς φήτας, ἀκασά-
 τωσαν αὐτῷ. Ὁ ἵ εἶπεν. ἐχὼ πέρ ἀ-
 βραάμ. ἀλλ' ἐδύτις διὰ νεκρῶν πο-
 ρεύθῃ πρὸς αὐτὸν, μετανοήσουσιν.
 Εἶπε ἵ αὐτῷ. εἰ μωσέως καὶ τῆς πρὸς
 φητῆς ὄκ ακούσων, ἐ δ' ἐδύτις ἐκ-
 νεκρῶν θνάσῃ, πειθαίπουσιν.

Τῆ β', πρὸς ε', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. ι β.

Ἰπεν ὁ κς, Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ ^{15.}
 τοῦ πέρ μου. καὶ ἔδ' εἰς γνώσει τις ἐσθ
 ὁ ἵος, εἰ μὴ ὁ πῆρ. καὶ τίς ἐσθ ὁ πῆρ, εἰ-
 μὴ ὁ ἵος, καὶ ἵ ἐδ' ἐβέβληται ὁ ἵος ἀ-
 ποκαλύψαι. Καὶ σραφεῖς πρὸς ὄδ' ἵ
 μαθηταῖς κατ' ἰδίῳ εἶπε. μακάριοι
 οἱ ὀφθαλμοῖ, οἱ βλέποντες ἀ βλέ-
 πείε. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ πρὸς
 φῆται καὶ βασιλαῖς ἠθέλησαν ἰδ' εἶν,
 ἀ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ ὄκ εἶδον. καὶ ἀ-
 κέσαι ἀ ἀκέετε, καὶ ὄκ ἠκεσαν.

Τῆ

ΓΑ.

Τῆ γ', τῆς σ', ἐβδομάδος.
Ἐκτὸ κατὰ Λευκῶν. νε.

Τὼ καιρῶ ἐκείνω, Ἐ γίνετο ἐν τῷ εἶναι τὸν ἰὺ ἐν τόπῳ τινὶ περὶ θυροφύλακον, ὡς ἐπαύσατο. εἶπε τις τῶ μαθητῶν αὐτοῦ, πρὸς αὐτὸν. κέ, δίδασσον ἡμᾶς περὶ θυροφύλακα, καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδασκε σὺν μαθηταῖς αὐτοῦ. εἶπε ὁ αὐτοῖς, ὅταν περὶ θυροφύλακα λέγετε. Περὶ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀγαπήτω τὸ ὄνομα τοῦ ἐλεῦθεῖο ἢ βασιλεία σου. γρηθῆτω τὸ θῆλημα σου, ὡς ἐν ἐνῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιέσιον, δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν. τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεθυσμένος, καὶ εἶπη αὐτῷ, φίλε, χρησόν μοι τοῖς ἀρτοῖς, ἐπεὶ δὴ φίλος καὶ παρὲς γίνετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ ἐκ ἔχω ὁ πῶς ἀθήσω αὐτῷ. καὶ κείνος ἐσώθη ἐν ἀποκρίσει, εἶπη. μή μοι κόπος πάρεχε, ἥδη ἡ θύρα κέκλιται, καὶ τὰ παιδία με μετ' ἐμεῖς εἰς τὴν κοίτην εἰσιν, ἔδυναμαι ἀναστῆναι δὲ ἀναίτι. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ἐδώκατε αὐτῷ ἀνασῆναι, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διὰ γε τὴν ἀγαπῆσθαι αὐτὸν, ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσον χεῖζει. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν. ζητεῖτε, καὶ ὑμῖν δώσεται, κρούετε, καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτήσας λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν, εὐρίσκει, καὶ τὸ κρούον, ἀνοίγησεται.

Περὶ τῆς περὶ θυροφύλακα. χθ. λ. η.

ρ. κ. δ. ε.

ρ. κ. ε. ζ.

ΙΑ.

Τῆ δ', τῆς σ', ἐβδομάδος.
Ἐκτὸ κατὰ Λευκῶν. νς.

Εἶπεν ὁ κύριος ἑαυτοῦ μαθηταῖς. αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε. κρούετε, καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτήσας λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν, εὐρίσκει, καὶ τὸ κρούον, ἀνοίγησεται. Τίνος δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἰχθύος, ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐσὼ αἰτήσῃ ὄν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπαρχόντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μάλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει πᾶσι ἄξιον, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτὸν.

ΙΑ.

Τῆ ε', τῆς σ', ἐβδομάδος.
Ἐκτὸ κατὰ Λευκῶν. νζ.

Τὼ καιρῶ ἐκείνω, ἦν οἱ ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. Ἐ γίνετο δὲ τὸ δαιμόνιον ἐξεληθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. πηγές δὲ ἐξ αὐτῶν, εἶπον. ἐν βεελζεβὺλ, ἀρχόντι τῶν δαιμόνων, ἐκβάλλει ταῖς δαιμόνια. Ἐ τερρι δὲ πειροζόντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζητήσω ἐξ οὐνοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν ταῖς διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς. πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ διαμεριθεῖσα, ἐρημῆται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει. εἰ καὶ ὅσα τῶν αἰσ ἐφ' ἑαυτὸν διμεριθεῖται, πῶς σαθήσει ἡ βασιλεία αὐτῶν; ὅτι λέγετε, ἐν βεελζεβὺλ, ἐκβάλλειν με ταῖς δαιμόνια. εἰ γὰρ ἐν βεελζεβὺλ ἐκβάλλω ταῖς δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν ἰσραὴλ ἐκβάλλουσιν, διὰ τὸ τοῦτο, κριταὶ αὐτῶν ὑμῶν.

ρ. κ. ε. ζ.

Περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν. λθ.

ρ. κ. ε. ζ.

ρ. κ. η. ε.

ρ. κ. θ. α.

ἔσονται. εἰδὲ ἐνδ' ἀκτύλω θεῶ, ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἀρὰ ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τῆς θεῶ. Ὅταν ὁ ἰατρὸς καθωπλισμένος φυλάσσει τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, ἐπὶ τὴν ὁ ἰατροῦς αὐτοῦ ἐπελθὼν, νικήσῃ αὐτὸν, καὶ τὴν πανοπλίαν αὐτῷ αἶρει, ἐφ' ἣν ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκύλα αὐτῷ διαδώσῃ. Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶ, κατ' ἐμῶ ἐστὶ, καὶ ὁ μὴ συναγών μετ' ἐμῶ, σκορπίζει.

ΙΑ.

Τῆς ᾠδῆς αὐτῆς, τῆς 5', ἐβδομαδῶς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶν. νη.

Ἰπεν ὁ κς, Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶ, κατ' ἐμοῦ ἐστὶ, καὶ ὁ μὴ συναγών μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πᾶν ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ σώματος, διέρχεται διὰ νύδρων ἔργων, ζητοῦν δυνάπασιν, καὶ μὴ δυνάσκειν, λέγει, ἕως ῥέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅταν ἐξέλθῃ. Καὶ ἐλθὼν, δυνάσκει σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον. Τότε προσδύεται, καὶ παρελαμβάνει ἐπ' αὐτῷ ἑτέρα πινύματα, πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα, κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρνα τῆς πρώτων.

Η.

Σαββάτῳ, 5'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶν. λς.

Ἰπεν ὁ κς, Οὐδὲς λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκεῖα, ἢ ἕως ἀπὸ κλίβανος ἴδῃσιν. ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιπίθῃσιν, ἵνα οἱ εἰς πορδύοιμοι, βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτόν, ὃ ἐφανερὸν γινώσκεται. ἐδὲ ἀπὸ κρυφόν, ὃ ἐγνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἐλθῇ. Βλέπετε ἐν πῶς ἀκρίβετε, ὅς γ' ἐδὴ ἐ-

σβ.

σβ.

σβ.

γῆ, δοθήσεται αὐτῷ. ὅς ἐδὴ μὴ ἐγγί, καὶ ὁδοκεῖ ἔχειν, δυνάσκειται ἀπ' αὐτῷ. Παρεγγύοντο δὲ πρὸς αὐτὸν, ἡ μήρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠδύνατο σωτυχεῖν αὐτῷ διὰ τὴν ὄχλην, καὶ ἀπηγέληθη αὐτῷ, λεγόντων, ἡ μήρ σκα, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐσήκασιν ἐξω, ἰδὲ εἰν σε φέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτοῦ, μήρ σκα καὶ ἀδελφοί μου ἐτοί εἰσιν, οἱ τὴν λόγον τοῦ θεῶ ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτὸν.

σβ.

Η.

Κυριακῆ, 5'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶν. λη.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, Ἐλθόντι τῷ ἰὺ εἰς τὴν χώραν τῆς γαδ αριων, ὑπὸ λῆψιν αὐτῷ δυνάσκει τὴν πόλιν, ὅς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκδων. καὶ ἰμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο. καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἐμύριεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν, καὶ διακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῆ μεγαλῆ εἶπε, Ἰεσοῦ καὶ τοῦ θεῶ τοῦ ὑψίστου, δέομαι σου, μή με βασιλεύσῃς. Παρήγειλε γὰρ τῷ πνί τῷ ἀκαθάρτῳ, ἐξελθεῖν ἀπὸ τῶ σώματος. πολλοῖς γὰρ χρόνοις, συνηρπάζει αὐτὸν, καὶ ἐδεσμεῖται αὐτὸν καὶ πέδας, φυλακῶν ἄμφοτερόν, καὶ διδρῆσων τὰ δεσμά, ἠλαυνέτο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπιρώπησε δὲ αὐτὸν ὁ ἰς, λέγων, τί σοι ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε, λεγεών. ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτὸν. Καὶ παρεκάλειν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν ὁ σκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκδων βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει, καὶ παρεκάλειν αὐτὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς

Περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λέγεοντα κδ.

εἰς

εις οικειους εισελθειν. η επετρεψεν
 αυτοις. Εξελθοντα δε τα δαιμονια
 απο του ανθρωπου, εισηλθον εις οδον
 χοιρους, η αρμησεν η αγελη η του
 κρημνε εις την λιμνην, η απεπευιγη.
 Ιδοντες δε οι οσοκοντες τ γενημε
 νον, εφυγον, η απηγχειλαν εις τω
 πολιν, η εις οδον αγρους. Εξηλθον δε
 ιδειν το γεγονος, η ηλθον προς τον
 ιη, και διερον καθημερον τον ανων, αφ
 ε τα δαιμονια εξεληλυθει, ιμα
 τισμερον η σωφρονεντα, πως οδον
 πιδας του ιη, και εφοβηθησαν. Α
 πηγχειλαν η αυτοις η οι ιδοντες, πως
 εσωθη ο δαιμονιας εις, και ηρωτησαν
 αυτην απαν το πληθος της περιχωρας
 τη γαδ αρλουων, απελθειν απ αυ
 τη, οπι φοβω μεγαλω σιωειχοντο.
 αυτος εμβαας εις πλοιον, υπεσρε
 ψεν. Εδετο δε αυτη ο ανηρ αφ ου
 εξεληλυθει τα δαιμονια, ειναι σω
 αυτη. Απελυσε δε αυτον ο ιησους,
 λεγων. υπεσρεφε εις τον οικον σου, η
 διηγε οσα εποινεσει ο θεος. Και απ
 ηλθε καθ ολην την πολιν, κηρυσσων
 οσα εποινεσεν αυτη ο ιησους.

πδ β

ΙΑ.

Περί τῶν αἰτημάτων σημείων.

Τη β, της ζ, εβδομαδος.
 Εκ του κατα Λουκδ.
 Ω καιρω οικειω, Ε πατριζομηρα
 τη οχλων, ηρξατο ο ις λεγειν. Η γε
 νεα αυτη, πονηρα εστι, σημειον εζητη
 τει, η σημειον εδοθησε αυτη, εικη
 το σημειον ιωνα του περιφητου. κα
 θως γδ εηγετο ιωνας σημειον τοις νι
 νυιταις, ετως εσαι η ο υος του ανου,
 τη γνεα ταυτη. Βασιλισανου του, ε
 γεθησε εντη κεισε με τη ανθρωπων

ΙΑ.

της γνεας ταυτης, η κατακεινει αυ
 οδον, οπι ηλθεν εκ τη περατων της γης,
 ακεσαι την θφιδου θλουμβος η ιδε
 πλειον θλουμβος ωδε. Ανδρες νινυι,
 δυνασησονται εντη κεισε με της γε
 νεας ταυτης, η κατακεινεις αυτην,
 οπι μετενοησαν εις το κηρυμα ιωνα.
 η ιδε πλειον ιωνα, ωδε. Ουδεις ηλυ
 χνον αφας, εις κρυπτον πηθησιν, ουδε
 υπο τον μοδιον, αλλ επι την λυγχι
 αν, ινα οι εις πορευομενοι, το φεγγος
 βλεπωσιν. Τη γ, της ζ, εβδομαδος.

πλγ β

Εκ του κατα Λουκδ.

Ιπεν ο κς, ο λυχνος ε σωματος, ειν
 ο οφθαλμος. οτω εν ο οφθαλμος
 του απλεις η, η ολην το σωματος φω
 τεινον εστι. επαν δε πονηρος η, η το σω
 ματους, σκοτεινον εστι. σκοπει εν μη το
 φως το ενσοι, σκοτος εστι. Ει εν το σω
 ματους ολην φωτεινον, εσαι φωτει
 νον, μη εχον τι μερος σκοτεινον, εσαι
 φωτεινον ολην, ως οταν ο λυχνος τη α
 σεαπη φωτιζησε. Εν δε τα λαλη
 σαι, ηρωτα αυτον φαρισαιος τις, ο
 πως διεισηση παραυτη. εισελθων δε,
 ανεπεσεν. Ο δε φαρισαιος ιδων, ε
 θαυμασεν, οτι ε πρωτον εβαπτισθη
 απε του αρειου. Ειπε δε ο κς προς
 αυτην. νυν υμεις οι φαρισαιοι, τ ε
 ξωθεν του ποτειας, και του πινακος
 καθαρειζετε, το δε εσωθεν υμω, γε
 μει αρπαγης η πονηριας. αφρονες,
 εχ οποιησας τ εξωθεν, και τ εσω
 θεν εποινεσε, πλυ τα ενοντα, δ οτε
 ελεημοσυνη, και ιδου παντα καθ
 αρα υμιν εσαι.

πλδ ε

Περί του φαρισαιου του καλεσαντος κυριον μβ

πλε ε

πλβ ε

Η ΗΙΙ Τη

1Α.

Τῆ δ', τῆς ζ', εβδομάδος.

Εκτοῦ κατὰ Λεκαδῶ. ξα'.

Γ

125.

135.

145.

155.

165.

175.

185.

195.

205.

215.

225.

235.

245.

255.

265.

275.

285.

295.

305.

315.

325.

335.

345.

355.

365.

375.

385.

Περὶ τοῦ
ταλανισ-
μῆ τῆς φα-
ρισαίων καὶ
τῆς νομι-
κῶν. μ γ.

Ἰπεν οὕτως, πρὸς τοὺς ἐληλυθότους πρὸς αὐτὸν ἰσδαίαις. Οὐαὶ ὑμῖν τῆς φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκαθετετὸ ἡδύσμον, καὶ τὸν πῆγμον, καὶ πᾶν λάχωνον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κείσιν, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, τοῦτο ἔδει ποιῆσαι κακῆνα μὴ ἀφίσταί. Οὐαὶ ὑμῖν τῆς φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπάτε τὴν πρῶτην καθεδερίαν ἐν ταῖς σωμαγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρίται, ὅτι ἐς ἔως τὰ μνημεῖα τὰ ἀδελφά, καὶ οἱ ἀνθρώποι περὶ πατρῶντες ἐπᾶνω, οὐκ οἶδασιν. Ἀποκριθεὶς δ' εἶπε τῶν νομικῶν, λέγει αὐτῷ. διδάσκαλε, τοῦτο λέγων, καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. Ὁ δὲ εἶπε. καὶ ὑμῖν τῆς νομικοῖς, καὶ ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους, φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ οὐ δύνασθαι ἀκτύλων ὑμῶν, ἐπισηψάωτε τοῖς φορτίοις.

Τῆ ε', τῆς ζ', εβδομάδος.

Εκτοῦ κατὰ Λεκαδῶ. ξβ'.

Ἰπεν οὕτως, πρὸς τοὺς ἐληλυθότους πρὸς αὐτὸν ἰσδαίαις. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῆς προφητῆς, οἷδ' ἐπὶ τοὺς ὑμῶν, ἀπέκτεναν αὐτοῦ. ἀλλὰ μαρτυρεῖτε καὶ σωμαδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῆς προσην ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτεναν αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῆς τὰ μνημεῖα. Διὰ τοῦτο καὶ ἠθροία εἶπεν. ἀποσελῶ εἰς αὐτοῦ προσηφῆτας, καὶ ἀποσελῶ τοὺς, καὶ εἰς αὐτῆς ἀποκτενεῖσαι, καὶ ἐκδιώξεσιν. ἵνα ἐκζητηθῆ τ' αἷμα

1 μ ε.

2 μ ε.

πάντων τῆς προφητῆς, τὸ ἐκχυώμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γραῆς ταύτης. ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀβελ, ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίας εἰς ἀπολομῆν μετὰ τοῦ θυσιασθεῖς, καὶ τοῦ οἴκου. ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γραῆς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλειδα τῆς γνώσεως, αὐτοὶ ἐκ εἰσήλθει, καὶ οὐκ εἰσερχομῆντες ἐκωλύσατε. Λέγοντος δ' αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοῦ, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς στωέχειν καὶ ἀποσομαλίζεν αὐτὸν, περὶ πλείονων, ἐνεδρῶντες αὐτὸν, ζητῶντες θηροῦσαι ἡ ἐκτὸς σώματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ. Ἐν οἷς ἴπσωα χθεισῶν τῆς μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητοὺς αὐτοῦ, πρῶτον.

1 Β.

προσεχετε ἑαυτοῖς, ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑποκρίσις. Τῆ προσηφῆται, τῆς ζ', εβδομάδος. Εκτοῦ κατὰ Λεκαδῶ. ξγ'. Ἰπεν οὕτως, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ἐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστὶν, ὅτι ἀποκαλυφθήσεται. καὶ κρυπτόν, ὅ οὐ γνωσθήσεται. Ἀνθρώπων ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκασθήσεται. καὶ ὅ πρὸς τὸ εἶς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμίοις, κηρυχθήσεται. Ἐπὶ τῆς δωμαίων. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῆς ἀποκτενοντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα, μὴ ἐχόντων πέριος ὅτε ῥῆνι ποιῆσαι. Ἰποδείξω δὲ ὑμῖν, τίνα φοβηθῆτε, φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείνειν, εἰς οὗσαν ἔχοντα

1 μ β.

Περὶ τῆς ζύμης τῆς φαρισαίων. μ δ.

1 μ δ.

1 μ ε.

εμβα-

ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέσιναν. ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. Οὐχὶ πέντε σρεθία πωλεῖται ἀσραίων δίο; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν ἕκ ἐστιν ἑπλελησ μύρον ἐνώπιον ἔθῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, πᾶσαι ἠριθμωταί. Μὴ ἔν φοβεῖσθε, πολλῶ σρεθίων δια φέρετε. Λέγω ἡ ὑμῖν, πᾶς ὁσ δὲ ὁμο λογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπεσθ ἐν τῶν ἀνῶν, καὶ ὁ υἶὸς ἔθῦ, ὁμολογήσει ἐν αὐτῶ, ἐμπεσθ ἐν τῶν ἀγγέλων ἔθῦ. ὁ δὲ ἐθρησάμυρός με ἐνώπιον τῶν θῦῶν, ἀπαρηθῆσῃ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θῦ. Καὶ πᾶς ὁσ ἐρεὶ λόγον, εἰς τὸν υἶὸν ἔθῦ, ἀφεθῆσῃ αὐτῶ. τῶ ἡ εἰς τῶ ἄγιον πᾶ βλασφημήσαντι, ὁσ ἀφεθῆσεται. Ὅταν δὲ πεσθ φέρω σιν ὑμᾶς, ἑπὶ τοῖς συναγωγᾶς, καὶ τοῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ἑξασίας, μὴ μερι μνάτε πῶς, ἢ ἵ ἀπολογῆσθε, ἢ πῆ εἰ πητε. τὸ γῦ ἄγιον πᾶ, διδ ἀξεί ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρα, ἀ δ εἰ εἰπείν.

Σαββάτω, ζ.

Ἐκτοῦ κατὰ Λεκαῦ. μ.

Ω καιρῶ ἐκείνω, Συκαλεσάμυρος ὁ ἱς ἔθῦ δῶδεκα μαθηταῖς αὐτῶ, ἐδῶ κεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἑξασίαν, ἑπὶ πάντα τὰ δαμόνια, καὶ νόσους, θερα πύειν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῦ κηρύσ σεν τὴν βασιλείαν ἔθῦ, καὶ ἰάσθαι ἔθῦ ἀσθενῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐ τοῦ. μὴδ ἐν αἶρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ράβδους, μήτε πήραν, μήτε ἀρῆν, μή τε ἀργύριον, μήτε διὰ δύο χιτῶνας ἔχην. Καὶ εἰς λῶ δὲ οἰκίῳ εἰσέλθῃ τε, ἐκεῖ μνάτε καὶ ἐκεῖθεν ἑξέρεχε σθε. Καὶ ὅσσοι ἐδῶ μὴ δὲ ἑξῶν ὑμᾶς,

ἑξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεί νης, καὶ τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑ μῶν ἀπολιναῖσατε εἰς μαρτύριον ἐπᾶ αὐτοῦ. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τοῖς κώμας διαγγελίζόμενοι, καὶ θεραπύοντες πάντα ἑξῶ.

Κυριακῇ, ζ.

Ἐκτοῦ κατὰ Λεκαῦ. λθ.

Ω καιρῶ ἐκείνω, Ἀνθρωπος ἱς περ σπῆλθε τῶ ἱῦ, ὡ ὄνομα, ἰάειργς. καὶ αὐ τῶ ἀρχῶν τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε. καὶ πεσῶν πρὸς αὐτὸν ποδᾶς ἔθῦ, πα ρεκαλεῖ αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶ, ὅτι θυγάτηρ μονογυῆς λῶ αὐ τῶ, ὡς ἐτῶ δῶδεκα, καὶ αὐτῇ ἀπέθνη σκεν. Ἐν δὲ τῶ ὑπᾶγειν αὐτῶν, οἱ ὁ χλοὶ συνέπιγον αὐτὸν. καὶ γυνὴ ἕστα ἐν ῥῆσει αἱμάτος, διπὸ ἐτῶ δῶδεκα, ἠπῆς ἰατροῖς προσμαλώσασα ὄθον τῶν βίων, ὁσ ἰγυσεν ὑπᾶ ἐδ ἐνὸς θε ραπυθῆναι. περσελθῆσα ὅπῳ ἐν ἠψατ τῶ κρασσῆδου τοῦ ἱματίου αὐτῶ, καὶ πρὸς αὐτῶ, ἕσῃ ἠρύσις τοῦ αἱματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ ἱς. τίς ὁ ἀψάμυρός με; Ἀρνεμῶν ἡ πᾶν των εἶπεν ὁπέτερος, καὶ οἱ μεῖ αὐτῶ. ἑπῆ σάτα, οἱ ὁχλοὶ σωέχεσῆσε καὶ ἀπο θλίβουσι, καὶ λέγεις, τίς ὁ ἀψάμυρός με; Ὁ δὲ ἱς εἶπεν, ἠψατό με τίς. ἐ γῶ γῦ ἔγνω, δύναμιν ἑξελθῆσαν ἀπᾶ ἐμῶ. Ἰδῆσα δὲ ἠγυνὴ ὅτι ἐκ ἔ λαθε. τρέμωσα, ἠλθε καὶ περσαε ἑῦσα αὐτῶ, διλῶ αἶλιαν ἠψατ αὐ τοῦ ἀπήγγελεν αὐτῶ, ἐνώπιον παν τῶ τοῦ λαῶ, καὶ ὡς ἰάθη πρὸς αὐτῶ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θάρσει θυγάτηρ, ἠπίσις σου σῆσωκέσσε, ποροῦε εἰς εἰρή νῶ.

7 μ. β.

8 μ. β.

9 μ. β.

10 μ. β.

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα κα. κζ.

π. β.

π. β.

π. β.

π. β.

Περὶ τῆς συναγωγῆς γ. κβ.

Περὶ τῆς αἱμορροῦσας. κς.

νλω. Ε'πι αυτῶ λαλῶντες ἔρχεταιίπς
 ᾧ ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου, λέγων
 αὐτῶ, ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μὴ
 σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Οὐδ' ἐὶ ἰηθῶς
 ἀκέρως ἀπεκρίθη αὐτῶ, λέγων, μὴ
 φοβῶ. μόνον πίσυσε, καὶ σωθήσεται.
 Ἐλθὼν δ' εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆ-
 κεν εἰσελθεῖν εἰς αὐτῶ, εἰ μὴ πέτρων, καὶ
 ἰωάννου, καὶ ἰακώβου, καὶ τῶν πατέρων
 τῆς παιδὸς, καὶ τῶν μητέρων. Ἐκλαυον
 δ' ἐ πάντες καὶ ἐκόπλοντ αὐτῶ. Οἱ ἔ-
 ἔειπε. μὴ κλαίετε, οὐκ ἀπέθανεν,
 ἀλλὰ κατὰ θῆκε. καὶ κατεγέλων αὐ-
 τῶ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτῶς δ' ἐ-
 ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατή-
 σαις τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε λέ-
 γων, ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέσειψε
 τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη ᾧ ἀ-
 χεῖμα. Καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆ-
 ναι φαγεῖν, καὶ ἔξέσησαν οἱ γονεῖς
 αὐτῆς. ὁ δ' ἐπαρήγγειλεν αὐτοῖς, μη-
 δενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

IB.

ρμθ.

Περὶ τοῦ
 θέλοντος
 μερίσσει
 ἴσαι τὴν
 κληρονο-
 μίαν. με.
 Διακοπή.
 85.
 ρν.
 ε.

Τῆ β', τῆς η', ἐβδομαδος.
 Ἐκτὸς κατὰ Λευκῶ. Ἐξ.
 Ὡκαὶ ῥά ἐκείνω, διδάσκοντες ἔϊν,
 εἶπε τις αὐτῶ ἔκτ' ὄχλου διδάσκα-
 λε, εἶπε τῶ ἀδελφῶ μου, μερίσσει
 μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. Οἱ ἔ-
 ἔειπεν αὐτῶ. ἄνθρωπε, τίς με κατέση-
 σε δικαστῆν, ἢ μεριστῆν ἐφ' ὑμᾶς; Εἶ-
 πε ἱ πρὸς αὐτῶ. ὁρᾶτε, καὶ φυλάσ-
 σεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας. ὅτι ἐκ ἐν
 τῶ πωρεῖσ θύειν πνι, ἢ ζωὴ αὐτῶ ἐστίν,
 ἐν τῶ ὑπαρχόντων αὐτῶ. Δια τὸ
 λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνάτε τῆ ψυχῆ
 ὑμῶν, τί φάγητε. μὴ ἱ τῶ σώματι, τί
 ἐν δύσεσθε. ἐχὶ ἢ ψυχῆ, πλεῖον ἐστὶ τῶ

τσοφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τὸ ἐν δυνάμει
 Κατανοήσατε οὖν κόρακας, ὅτι οὐ
 στείρουν. ἐδ' ἐ θείζουσιν. οἷς οὐκ ἐστὶ
 ταμῖον, ἐδ' ἐ ἀπὸ θήκη, καὶ ὅθς τρέφει
 αὐτῶ. πόσω μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρε-
 τε τῶ πετρινῶν; Τίς ἱ ἔξ ὑμῶν μερι-
 μνῶν, δύναται παροφείναι τὴν ἡλι-
 κίαν αὐτῶ, πῆχυν ἐνα; εἰ ἐν ἔτε ἐ-
 λάχισον δύνασθε, τί παρὶ τῶ λοιπῶν
 μεριμνάτε. Κατανοήσατε τὰ κείνα
 πῶς αὐξάνει, ἐκοπᾶ, ἐδ' ἐ νήθη. λέγω
 ὑμῖν, ἐδ' ἐ σολομῶν, ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
 αὐτῶ, ᾧ ἐ βάλει ὡς ἐν τούτων. Εἰ ἱ
 τὸν χόρτον ἐν τῶ ἀγρῶ, σήμερον ὄντα,
 καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον,
 ὅθς ἔπως ἀμφιένυσσι, πόσω μᾶλλον
 ὑμᾶς ὀλιόπισοι. Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖ-
 τε, τί φάγητε, ἢ τί πίητε. καὶ μὴ με-
 τρωεῖζετε. Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ
 ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ. ὑμῶν δ' ἐ
 πῆρ, οἶδεν ὅτι χεῖζετε τούτων. Πλὴν,
 ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ
 ταῦτα πάντα, παροφείνεται ὑμῖν.

IB.

Τῆ γ', τῆς η', ἐβδομαδος.
 Ἐκτὸς κατὰ Λευκῶ. Ἐξ.
 Ἰπεν ὁ κς, Τίς ἀρᾶ ἐστὶν ὀπισθὸς οἰκονό-
 μος καὶ φροῦνιμος, ὃν κατασῆσει ὁ κς,
 ἐπὶ τῆς θραπέας αὐτῶ, τῶ διδόναι
 ἐν καιρῶ τὸ σιτ μέτερον. Μακάριος
 ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κς αὐτῶ,
 εὖρήσει ποιῆντα ἔπως. ἀληθῶς λέ-
 γω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπαρχῆ-
 σιν αὐτῶ, κατασῆσει αὐτὸν. Ἐ δὲ
 εἶπη ὁ δ' ἔλθῃς ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
 τῶ, χρονίζει ὁ κς μετ' ἐρχεσθῆ, καὶ ἀρῆ-
 ται τύπειν οὖν παῖδας, καὶ τὰς πα-
 δίσκας, ἐδίεινε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκε-
 σαι.

ρνε.

ρνε.

^{ρ.θ.} ^{ι.} ^{ιθ.} ^{ιθ.} ^{ρ.ε.β.}
 θαι. ἤξει ὁ κς ε' δ' ἄλκ' ἐκείνη, ἐν ἡμέ-
 ρα ἢ ε' περσοδοκᾶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ε' γι-
 νώσκει. καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέ-
 ρος αὐτῆς, μὲν τῆς ἀπίστων θήσει. Ἐκεῖ-
 νος ὅ δ' ἄλκ' οὐ γινέσθαι θέλημα ε' κὺ
 αὐτῆς, καὶ μὴ ἐπιμάσσει, μηδ' ἐποιή-
 σαις πρὸς τὸ θέλημα αὐτῆς, δαρήσει
 πολλὰς. Ὁ δ' ἐμὴ γνούς, ποιήσας δ' ἐ-
 ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Πῶς
 δ' ἐμὴ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητη-
 θήσεται παρ' αὐτῆς. καὶ ὡς παρ' ἐμὴ το πολ-
 λὺ, πῶς ἄλλοτερον αἰτήσονται αὐτὸν.

Τῆ δ', τῆς η', εβδομαδός.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. ξθ.

^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.}
 Ἰπεν ὁ κς, Πῶς δ' ἐδόθη πολὺ, πο-
 λὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτῆς. καὶ ὡς παρ' ἐ-
 μὴ το πολὺ, πῶς ἄλλοτερον αἰτήσονται
 αὐτὸν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.
 καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη δωήθη; Βάπτισμα
 ἔχω βαπτίσθαι, καὶ πῶς σιωπέω-
 μαί εἰς ε' τελεῶν; Δοκεῖτε, ὅτι εἰρή-
 νην παρεγγόμην δ' εἶναι ἐν τῇ γῆ; ἔ-
 χι λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμὸν.
 Ἐσὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ κινῶ, πρῶτον ἐν οἴκῳ
 ἐνὶ διαμεμερισμῶν, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ.
 καὶ δύο, ἐπὶ τρεῖσι. Διαμεριθῆσεται
 πῆρ, ἐπὶ ἡμῶν, καὶ ὑμῶν, ἐπὶ πατρὸς, ἐπὶ
 θυγατρὶ, καὶ θυγατρὶ, ἐπὶ μητρὶ. πρῶτον
 θεοῦ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμ-
 φη, ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Ἐλεγε
 ὁ κς τοῖς ὄχλοις. ὅταν ἴδητε τὴν νεφέ-
 λην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, δὴ-
 θείως λέγετε, ὁμβροὺς ἔρχεται, καὶ γίνε-
 ῖται. καὶ ὅταν νότον πνεύοντα, λέγετε ὅτι
 καύσων ἔσται, καὶ γίνε-ῖται. Ἰποκρίται τὸ
 πρὸς ὄψον τοῦ ἐν τῇ γῆ, οἶδατε
 δοκιμάζον, τὸν δ' ἐκαμρόν τοῦτον, πῶς

^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.}
 ε' δοκιμάζετε; Τί ὅτι καὶ ἀφ' ἐαυτῶν, ε'
 κείνετε τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάρχει
 μὲν τοῦ ἀποστόλου ἐπ' ἀρχόντων ἐν-
 τῆ ὁδῶ, ὁ δὲ ἐργασίαν ἀπληχῆσαι
 ἀπ' αὐτῆς. μήποτε κατασύρῃσε πρὸς
 τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς πρὸς αὐτὸν
 πρᾶκτωρ. καὶ ὁ πρᾶκτωρ, βάλλῃσε εἰς
 φυλακὴν. Λέγω ὑμῖν, ε' μὴ ἐξέλθῃσε
 ἐκεῖθεν, εἰς ε' καὶ τὸ ἔλαττον λεπτόν.
 ἀποδῶς. Τῆ δ', τῆς η', εβδομαδός.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. ο.

^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.} ^{ρ.ε.β.}
 Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, Παρῆσαν πνές ἀ-
 παγγέλλοντες τῷ Ἰησῷ, πρὸς τῆς γαλι-
 λαίων, ὡς τ' αἶμα, πλάτῃς ἐμίξε με-
 τὰ τῆς θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ Ἰησῷ, εἶπεν αὐτοῖς, δοκεῖτε, ὅτι οἱ γα-
 λιλαῖοι ἔστω, ἀμαρτωλοὶ πρὸς πάν-
 τας ὅσων Γαλιλαίας ἐγγύοντο, ὅτι τοιαῦ-
 τα πεπόνθασι; ἔχι λέγω ὑμῖν. ἀλλ'
 ἐδὴ μὴ μετανοήτε, πάντες ὡς αὐτῶς
 ἀπολείθε. Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ,
 ἐφ' ἑσ' ἔπεσαν ὁ πύργος ἐν τῷ σιλωάμ,
 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοῦ, δοκεῖτε ὅτι
 ἔστω ὀφειλέται ἐγγύοντο, πρὸς πάν-
 τας ἀνθρώπους ὅσων κατοικοῦνται
 ἐν ἱερουσαλήμ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν.
 ἀλλ' ἐδὴ μὴ μετανοήτε, πάντες ὁ-
 μοίως ἀπολείθε. Ἐλεγε δὲ ταύτην
 τὴν πρὸς βολῆν, συκῆν εἰχέλις ἐν τῷ
 ἀμπελῶνι αὐτῆς πεφυτρωμένη, καὶ
 ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ ε' χ-
 εῖρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουρ-
 γόν. ἰδοὺ πρῶτον ἔτι ἔρχομαι, ζητῶν
 καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὐ-
 εῖσκω, ἐκκοψὸν αὐτὴν, ἵνα πῆ καὶ τὴν
 γῆν καταργῆ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
 πεν αὐτῷ. κύριε, ἀφες αὐτῇ καὶ

Περὶ τῆς
 γαλιλαί-
 ῶν καὶ τῆς
 ἐν τῷ σι-
 λωάμ.
 μζ.

ρ.ε.β.
 ι.

ρδ-

τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω παρὶ
αὐτῶν, καὶ βάλω κόπρια, καὶ μὲν
ποιήσῃ καρπὸν, εἰδὲ μήγε, εἰς τὸ μέλ-
λον ἐκκόψῃς αὐτῶν.

117.
II

Περὶ τοῦ
εἰπόντων
τῶν ἰησοῦ
διὰ τὴν
δύω. ν. α.

Τῆ παρ' αὐτοῦ, τῆς ἡ, ἐβδομάδος.
Ἐκτοῦ κατὰ Λευκῶν. ο γ.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Προσῆλθον πνές Φα
ρῖσαι τῶ ἰϋ, λέγοντες, ἐξέλθε ἡ πο-
ρεύσιν ἐνθάδε, ὅτι ἡρώδης θέλει σε ἀ-
ποκτεῖναι. Καὶ εἶπεν αὐτῶν, πορεύ-
σάμενοι, εἶπατε τῆ ἀλώπεκι ταύτῃ.

Ἰδὲ ἐμβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις
ἐπιτελεῶ σήμερον ἡ αὔριον, ἡ τῆ τρί-
τη, τελειῶμαι. πλὴν, δεῖ με σήμερον
καὶ αὔριον, ἡ τῆ ἐρχομένη, πορεύ-
σασθαι, ὅτι οὐκ ἐνδὲχεται παρ' ἐμὲ
διπλασθῆναι ἕξω ἰλημ. Ἰλημ, ἰλημ, ἡ
διπλασθῆναι οὐ παρ' ἐμὲ, ἡ λι-
θοβολῆσαι οὐκ ἀπεσταλμένους παρὸς
αὐτῶν. ποσάκις ἠθέλησα, ἐπισημιά-
ξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνιθες, τῶν
ἐαυτῆς νοσίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας, ἡ
ἐκ ἠθελήσασθαι. Ἰδὲ ἀφίε) ὑμῖν ὁ οἶ-
κος ὑμῶν ἕρημος. λέγω ἡ ὑμῖν ὅτι οὐ-
μή με ἰδοῖτε, ἕως οὗ ἤξη ὅτε εἶπητε,
διελογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
πατρὸς. Σαββάτω, ἡ.

118.
III

Περὶ τοῦ
σελιῶνα
ζομένου.
λ. α.

Ἐκτοῦ κατὰ Λευκῶν. μ σ.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Κατελθόντι τῶ ἰϋ
ἀπὸ τῶ ὄρους, σιμῆντισεν αὐτῶ ὄχλος
πολύς, καὶ ἰδὲ δούρη ἀπὸ τοῦ ὄχλου,
ἀνεβόησε λέγων. διδάσκαλε, δεόμεθα
σου, ἐπιβλεψόν ἐπὶ τὸν ὄμον, ὅτι μο-
νοχρῆς ἐστί μοι, ἡ ἰδὲ πᾶσα λαμβάνει
αὐτὸν, ἡ ἐξαίφνης κερᾶζει, ἡ πα-
ράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφρῶν, καὶ μόγις
ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτῶ, σωτὴρ ἔβον αὐ-

τὸν. ἡ ἐδεήθη τῆ μαθητῶν σου, ἵνα
ἐκβάλωσιν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠδυνήθη-
σαν. Ἀποκριθεὶς δὲ οἷς, εἶπεν. ὄγε-
νεὰ ἄπιστος ἡ διεσραμμένη. ἕως πο-
τε ἔσμαι παρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι
ὑμῶν; παρ' οὐκ ἔλαβον τὸν ὄμον σου ὡδε.
Ἐπὶ δὲ παρ' ἐρχομένη αὐτῶ, ἐρρη-
ξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ἡ σιωπῶν ἀ-
ραξεν. ἐπέλιμψε δὲ οἷς, τῶ πινύ-
ματι τῶ ἀκαθάρτου, καὶ ἰάσασθαι τὸν
παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῶ πατρί
αὐτῶ. Ἐξεπλήσθησαν δὲ πάντες, ἐπὶ
τῆ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ.

Κυριακῆ, ἡ.

Ἐκτοῦ κατὰ Λευκῶν. ν γ.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Νομικός τις παρ' ἐ-
σῆλθε τῶ ἰϋ, πειράζων αὐτὸν, ἡ λέ-
γων. διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωῶν
αἰώνιον κληρονομήσω. Ὁ ἡ εἶπε παρὸς
αὐτὸν. ἐν τῶ νόμῳ, τί γέγραπται; πῶς
ἀγαπήσῃς τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας σου. ἡ τὸν πλησίον σου, ὡς
σεαυτὸν. Εἶπε ἡ αὐτῶ, ὀρθῶς ἀπεκρί-
θης. Ἔτι ποίει, ἡ ζήση. Ὁ δὲ θέλων
δικαῖον ἑαυτὸν, εἶπε παρὸς τὸν ἰησοῦν.
καὶ τίς ἐστὶς πλησίον. Ὑπολαβὼν ἡ
ὁ ἰησοῦς, εἶπεν. ἄνθρωπος τίς κατέ-
βαιεν ἀπὸ ἰλημ, εἰς ἱερὴν, ἡ λι-
θαῖς παρ' ἐπέπεσεν. οἱ καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν, ἡ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλ-
θον, ἀφείτες ἡ μιθάνῃ τυχεθῆναι.
Κατὰ συγκυρίαν ἡ, ἱερῶς τίς κατέ-
βαιεν ἐν τῆ ὁδῶ ἐκείνῃ, ἡ ἰδὼν αὐτὸν
ἀντιπαρήλθεν. Ὁμοίως ἡ, λαβόντες

ρ. α.
β.

Περὶ τοῦ
ἐπερῶν
πάντος
κύριον νο-
μικῶ. λ. α.

ρ. β.
γ.

Περὶ τοῦ
ἐμπεσον-
τος εἰς τὸν
λίαν.
λ. α.

γ. α.

ἤρμος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν ἢ ἰδὼν, ἀντιπαρήλθε. Σαμαρείτης δ' ἔ-
 τις ὁ δὴ ἰδὼν, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν
 αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν
 κατέδησε τὰ τεύματα αὐτοῦ, ἔπι-
 χέων ἔλαιον καὶ οἶνον. Ἐπιβιάσας ὁ
 αὐτὸν ἔπι τὸ ἴδιον κτήνος ἤγαγε αὐ-
 τὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπιμελήθη αὐ-
 τοῦ. καὶ ἔπι τὴν αὐριον ἔξελθὼν, ἐκ-
 βαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ παν-
 δοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐπιμελήθητι
 αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἄν περὶ ἀπανήσης,
 ἐγὼ ἐν τῷ ἐπιέρχεταιί με ἀποδώσω
 σοι. Τίς ἐν τέτων τῶν τριῶν πλησίον ὁ
 κείσοι γεγονέναι, τοῦ ἐμπεσόντος εἰς
 τοῦ λησῆς; Ὁ δ' εἶπεν. ὁ ποιήσας τὸ
 ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν ἐν αὐτῷ ὁ
 ἱησοῦς. πορεύεσθε καὶ σὺ ποιεὶ ὁμοίως.

Τῆ β', τῆς θ', ἐβδομαδος.
 Ἐκτοδ' κατὰ Λακεδαιμόνιον.

Ἦ καὶ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς οἶ-
 κον ἱνὸς τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαί-
 ων, σαββάτω, φαγεῖν ἄρτον. Καὶ ἔλε-
 γε τῷ κεκληκόσιν αὐτὸν. ὅταν ποιῆς ἄ-
 ρισον, ἢ δ' εἶπνον, μὴ φάινῃς τοῦ φίλου
 σου, μὴ ὁ αδελφός σου, μὴ ὁ αδελφὸς
 συγγενής σου, μὴ ὁ γείτονας πλυσίως,
 μήποτε καὶ αὐτοῖσε δυνικαλέσωσι,
 καὶ γρητὰ σοὶ ἀνταπόδομα. Ἀλλ' ὅ-
 ταν ποιῆς ὁ σὸν, κάλει πτωχὸς, ἀνα-
 πῆρες, χωλὸς, τυφλὸς, καὶ μακάριος
 ἔσθ' ὅτι ὁ σὸν ἔχουσιν ἀνταπόδομα ἰσὺς.
 ἀνταπόδομα θῆσεται γάρ σοι, ἐν τῇ
 ἀνάστασει τῶν δικαίων. Ἀκέσας δ' ἔ-
 τις τῶν σιναδρακειμῶν ταῦτα, εἶπεν
 αὐτῷ. μακάριος ὁς φάγεται ἀει-
 ψον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Τῆ γ', τῆς θ', ἐβδομαδος.
 Ἐκτοδ' κατὰ Λακεδαιμόνιον.
 Ἦ καὶ ἐκείνῳ, συνέπορεύοντο τὰ
 ἰουδαῖοι πολλοὶ, καὶ γραφεῖς, εἶπε
 πρὸς αὐτοῦ. εἰς ἔρχεται πρὸς με,
 καὶ ἐμισθίον τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν
 μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τοὺς τέ-
 κνα, καὶ τοῦ αδελφός, καὶ τοὺς ἀδελ-
 φός, εἰ δ' ἐκαὶ τὸ ἑαυτοῦ ψυχὴν
 δύναται με εἶναι μαθητής. Καὶ ὁ ἰησοῦς
 ἐβασάζει τὸν σαρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχε-
 ται ὀπίσω με εὐδυναται εἶναι με-
 μαθητής. Τίς γὰρ ἔξ' ὑμῶν θέλων πύ-
 ρρον οἰκοδομῆσαι, ἐκὶ πρῶτον καθί-
 στας ψηφίζετω δαπάνην εἶχει
 τὰ πρὸς ἀπαρισμόν, ἵνα μήποτε ἐν-
 τὸς αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰχύσαντος
 ἐκτελέσασθαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἀρ-
 ξονται ἐμπαίζειν αὐτῷ λέγοντες. ὅτι
 εἶπε ὁ ἀνθρώπος ἡξασθαι οἰκοδομῆσαι,
 καὶ οὐκ ἰχύσαν ἐκτελέσασθαι. Ἦ τις βα-
 σιλίδης πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέ-
 ρω βασιλεῖ εἰς πόλεμον ἐκὶ καθίστας
 πρῶτον βαλῦν εἰ δύνατός ἐστιν ἐν-
 δέκα χιλιάσιν ἀπαιτῆσαι τὰ μετὰ
 εἴκοσι χιλιάδων, ἐρχομῶν ἐπ' αὐ-
 τόν; εἰ δ' ἐμίγε εἰς πύρρον αὐτοῦ ὄντος
 πρὸς βίαν ἀπολείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς
 εἰρήνῃ. Οὕτως ἐν πάσι ἔξ' ὑμῶν, ὁς
 οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ
 ἵνα ἀρχῆσιν εὐδυναται με εἶναι μα-
 μαθητής. Καλὸν τὸ ἄλλας, ἐάν δ' ἐτ' ἄ-
 λας μωρανθῆ ἐν τινὶ δόξῃ θῆσεται;
 ἔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπεῖαν οὐδέ τιν
 ἐστίν. ἔξω βάλλουσιν αὐτὸν. Ὁ ἔχων ὄ-
 τιν ἀκέρω, ἀκέρω.

1 Δ.
 1 Δ.
 1 Δ.
 1 Δ.

ρ π β.

ρ π γ.

Παραβο-
 λή πρὸς τῆς
 οἰκοδομῆς
 τῆς πύρρον.
 1 Δ.

ρ π δ.

ρ π ε.

Τῆ

Τῆ δ', τῆς θ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶ. ο η'.

18.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, ἦσαν ἐγγίζοντες πρὸ
τοῦ πάντες οἱ τελῶναί ηὐ ἀμαρτωλοῖ,
ἀκέειν αὐτῶ. καὶ διεγόγγυζον οἱ φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες.
ὅτι ὅσα ἀμαρτωλοῦς περσδέχεθ,
ἢ σπιεοδία αὐτοῖς. Εἶπε ὁ περὸς αὐ-
τοῦ τὴν πρῶταβολὴν ταύτην, λέγων.

19.

Παροβό-
λη ἀπὸ τῆς
ἐκ τῆς βίβ-
λου. 19.

ὅτι ὅσα ἀμαρτωλοῦς περσδέχεθ,
καταλείπει τὰ ἐνενηκοντα εννέα ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καὶ προδύε) ἐπὶ τὸ ἀπο-
λωλῶς, ἕως δύρη αὐτῶ. καὶ δύρων, ἐπὶ-
πίθησιν ἐπὶ τοῦ ὄμους αὐτῶ, χαίρων.
καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοῦ
φίλους, καὶ τοῦ γείτονας, λέγων αὐ-
τοῖς. συγχάρητέ μοι, ὅτι δέρον τὸ πρὸ
βατόν μου τὸ ἀπολωλῶς. Λέγω ὑμῖν,
ὅτι οὕτως χαρῶ ἐσαί ἐν τῷ ἐνῶ, ἐπὶ
ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετανοεῖν, ἢ ἐπὶ ἐνε-
νήκοντα εννέα δικαίοις, οἵτινες ἐχρεῖσθ
ἐχουσι μετανοίας. Ἡ ἴς γυνή, δραχ-
μὰς ἔχουσα δέκα, ἐδὴ ἀπώλεσθ
δραχμὴν μίαν, ἐχὶ ἀπὸ λύχνου, καὶ
σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς,
ἕως ὅτου δύρη. καὶ δὲξασθ, συγκαλεῖ
τοῖς φίλους, καὶ τοῖς γείτονας λέγουσα.
συγχάρητέ μοι, ὅτι δέρον τὴν δραχ-
μὴν ἣν ἀπώλεσα. Οὕτως λέγω ὑμῖν,
χαρὰ γίνε) ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλων τοῦ
θεοῦ, ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετανοεῖν.

20.

Τῆ ε', τῆς θ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶ. π'.

Ἰπεν ὁ κς, τὴν πρῶταβολὴν ταύτην.
ἀδὸς τις, λυπλάσιος, ὃς ἔχεν οἰκονό-
μον, καὶ εἶς διεβλήθη αὐτῶ, ὡς δια-

19.

25.

26.

σκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶ. Καὶ
φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῶ. τί τὸ
ἀκέω περὶ σῶ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς
οἰκονομίας σου. καὶ γὰρ δυνήση ἐπὶ οἰκονο-
μαίν. Εἶπε ὁ ἐν ἑαυτῶ ὁ οἰκονόμος. τί
ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται
τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμέ. σκάπην, ἐκ
ἐξ ἰσχύω. ἐπαυτεῖν, αἰχνομαί. ἐγνων τί
ποιήσω, ἵνα ὅταν μετὰ σταθῶ τῆς οἰκονο-
μίας, δέξωνταί με εἰς τοῦ οἴκου αὐ-
τοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος εἰς ἑκά-
στον τοῦ χρεοφλέτη τῶ κὺ ἑαυτῶ, ἔλε-
γε τῶ πρῶτῳ. πόσον ὀφείλεις, τῶ κὺ
μέ. ὁ δὲ εἶπεν, ἑκατὸν βάτους ἐλαίου.
Καὶ εἶπεν αὐτῶ, δέξαι τοῦ τὸ γράμ-
μα, καὶ καθίσας, ταχέως γράψον
πεντήκοντα. Ἐπειτα ἑτέρῳ εἶπε. σὺ ὁ
πόσον ὀφείλεις. ὁ δὲ εἶπεν, ἑκατὸν κό-
ρυς αἴτου. Καὶ λέγει αὐτῶ, δέξαι τοῦ τὸ
γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
Καὶ ἐπίνεσεν ὁ κς τὸν οἰκονόμον τῆς
ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. ὅτι οἱ
ἰοὶ τῶ αἰῶνος τούτου, φρονιμώτεροι ὑ-
πέρ τοῦ ἡμέρας τῶ φωτός, εἰς τὴν γῆρα
τιῶ ἑαυτοῦ εἰσὶ. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω.
ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τῶ μαμα-
να τῆς ἀδικίας. ἵνα ὅταν ἐκλείπητε,
δέξων) ὑμᾶς εἰς τοῖς αἰωνίους σκηνας.

Περὶ τοῦ
οἰκονόμου
τῆς ἀδι-
κίας. 19.

Τῆ πρῶταβολῆ, τῆς θ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶ. π β'.

Ἰπεν ὁ κς πρὸς τοῦ ἐλληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰεδαίς. Ὑμεῖς ἐστέ οἱ δικαιοῦ-
τες ἑαυτοῦ, ἐνώπιον τοῦ ἀδὸν. ὅς τις γὰρ
νόσθ τῆς καρδίας ὑμῶν, ὅτι τὸ ἀδὸς
ὑψηλόν, βδελυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
Ὁ νόμος καὶ οἱ περσφῆται, ἕως ἰωσή-
νου. ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ

19.

διαγ-

διαγγελί(ε), κὶ πᾶς εἰς αὐτὴν διαζέ-
 ραι. Εὐκοπώτερον δ' ἐστὶ τὸν ἐνὸν καὶ
 τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ ἔξ νόμου μίθῳ κε-
 ραίθῳ πεσεῖν. Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυ-
 ναῖκα αὐτῆς, καὶ γαμήλι' ἐτέρῳ, μοι-
 χάθει. καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμῆναι ἀπὸ
 ἀνδρός γαμήλι', μοιχάθει. Ἐλεγε δ' ἐ-
 κὶ πρὸς οὗτον μαθητῆς αὐτῆς. ἀνείδε-
 κτόν ἐστι, ἔξ μὴ ἐλθεῖν ταὶ σκάνδαλας
 καὶ ἢ δι' ἔρχε', λυσιτελεῖ αὐτῶ, εἰ-
 μύθως ὀνικός (ἀφ' οὗ) ἀφ' οὗ τὸν τράχη-
 λον αὐτῆς, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασ-
 σαν, ἢ ἵνα σκάνδαλίση σὶ αὐτῆς μι-
 κρῶν τούτων. προσέχειε ἑαυτοῖς. Ἐάν
 ἀμαρτή εἰς σέ, ὁ ἀδελφός σου, ἴπτι-
 μησον αὐτῶ. καὶ ἔάν μετανοήσῃ, ἀφες
 αὐτῶ. καὶ ἔάν ἐπιόκῃς τῆς ἡμέρας ἀ-
 μαρτή εἰς σέ, καὶ ἐπιόκῃς τῆς ἡμέρας
 ἴπτι-ρέψῃ, λέγων. μετανοῶ, ἀφής εἰς
 αὐτῶ. **Σαββάτω, θ'.**

Εκτοδ κατὰ Λουκῶ. μθ.
 Ὡκαὶρῶ ἐκείνω, Πορδουορμῆς τοῦ ἱ-
 ἐν ἡ οὐδ' ἔπεις πρὸς αὐτόν, ἀκολα-
 θήσω σοι ὅπως ἀν' ἀπέρχῃ κέ. Καὶ εἶ-
 πει αὐτῶ οἷς. αἰ αλώπεκες, φωλεῖς
 ἔχουσι, καὶ ταπεινὰ ἔξ ἐνέκα τῶ σκη-
 νώσεως. Ὁ ἴψος ἔξ ἀνέ, ἐκ ἔχει πῆ τὴν
 κεφαλὴν κλίνῃ. Εἶπε δ' ἐπὶ ἔτερος,
 ἀκολαθῆμοι. Ὁ δ' εἶπε, κέ, ἴπτι-
 τρεψόνμοι ἀπελθόντι πρὸ τῶ θάψαι
 τὸν πρῶμου, Εἶπε δ' αὐτῶ οἷς, ἀ-
 φες οὗτον νεκρὸς θάψαι οὗτον αὐτῆς νε-
 κρὸς. σὺ δ' ἀπελθὼν, διάγγελλε τῶ
 βασιλείῳ ἔξ θῦ. Εἶπε ἢ καὶ ἔτερος,
 ἀκολαθῆσω σοι κέ. Πρῶτον ἢ ἴπτι-
 ψόνμοι ἀποταξάσθῃς εἰς τὸν οἶκόν
 μου. Εἶπε ἢ οἷς πρὸς αὐτόν. Οὐδ' εἰς

ἐπιβαλὼν τῶ χεῖρα αὐτῆς, ἐπ' ἀρο-
 τρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, ἀθε-
 τὸς ἐστὶν εἰς τῶ βασιλείῳ τοῦ θεοῦ.

Κυριακῆ, θ'.
Εκτοδ κατὰ Λουκῶ. ξς.

Γῖπεν ὁ κέ, τῶ πῶραβολῶ ταύτην.
 Ἀνέ ἴνος πλάσις, διφόρησεν ἡ χώ-
 ρα, καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῶ, λέγων.
 ἢ ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω
 οὗτον καρπὸς μου. Καὶ εἶπε, τούτο ποιή-
 σω. καβελῶμα τῶς ἀποθήκας καὶ μεί-
 ζονας οἰκοδομήσω. καὶ συνάξω ἐκεῖ,
 πάντα τὰ γηνήματα μου, καὶ τὰ ἀ-
 γαθά μου, καὶ ἐρῶ τῆ ψυχῆ μου, ψυχῆ
 ἔχεις πολλὰ ἀγαθά, κείμῃ εἰς ἔπι-
 πολλά. ἀναπαύε, φάγε, πίε, διφραῖ-
 νε. Εἶπε ἢ αὐτῶ ὁ θεός. ἀφρον τούτη ἡ
 νυκτῆ, τὴν ψυχὴν σε ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ
 τοῦ. ἀ ἢ ἠτοίμασας, τί νί ἔσαι; Οὕτως
 ὁ θεοσυνείζων ἑαυτῶ, καὶ μὴ εἰς θεὸν
 πλατῆρ. Ταῦτα λέγων, ἐφάνει, ὁ ἔ-
 χων ὅτι ἀκείν, ἀκείτω.

Τῆ β', τῆς ι', ἐβδομαδος.
Εκτοδ κατὰ Λουκῶ. πς.

Ωκαὶρῶ ἐκείνω, Ἐπρωτῆς οἷς ὑπὸ
 τῆς φαρισαίων, πότε ἔρχε' ἡ βασι-
 λεία ἔξ θῦ ἀπεκείθη αὐτῆς καὶ εἶπεν
 Οὐκ ἔρχε' ἡ βασιλεία ἔξ θῦ μῆ πῶρα
 τῆσσεως. ἔξ ἔργῶσιν, ἰδ' ἔ ὠδε, ἢ ἰδ' οὐ
 ἐκεῖ. ἰδ' ἔ γῶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἐν
 τὸς ὑμῶν ἐστίν. Εἶπε ἢ πρὸς οὗτον μα-
 θητῆς. ἐλθόντι ἡμέρας, ὅτε ἐπιδυ-
 μήσετε μίαν τῆς ἡμερῶν τοῦ ἡμῶ τοῦ
 ἀνέ ἰδ' εἶν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. Καὶ ἐρῶσιν
 ὑμῖν, ἰδ' ἔ ὠδε, ἢ ἰδ' ἔ ἐκεῖ, μὴ ἀπέλθῃ-
 τε, μὴ δ' ἐδιώξητε. Ὡς περ γῶ ἡ ἀσρα-
 πῆ ἢ ἀσραπίσσα ἐκτ' ὑπ' ἐνὸν εἰς τὴν
 ὑπ' ἐνὸν

ρ. δ.
 ρ. ε.
 ρ. β.

Διακοπή.
 ρ. ε.
 ρ. β.

ρ. η.
 ρ. ε.

ρ. θ.
 ρ. ε.

Περὶ τοῦ
 μὴ ὄπ τρε-
 πομένῃ α-
 κολαθῆν.
 λ γ.

ρ. δ.
 ρ. β.

ρ. μθ.

Περὶ ἔξ
 οὐρανῶν ἢ
 χόρατῶ
 σίν. μ θ.

12.

ρ. β.

ρ. γ.

ρ. δ.
 ρ. β.

ρ. ε.

σ 5. ὑπ' ἐνὸν λάμπει, ἕως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
σ 6. δ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ. Πρῶτον δ' εἶ
σ 7. αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ λαποδοκίμα
σ 8. σθῆναι ἀπὸ τῆς γυναικὸς ταύτης.

σ 9. Τῆ γ', τῆς ι', ἐβδομάδος.
σ 10. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. π ζ'

σ 11. Γίνεσθαι καθὼς ἐγγράβεον ταῖς ἡμέ
σ 12. ραις νῶε, ἕως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
σ 13. τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀδίου, ἐπινον, ἐγάμεν,
σ 14. ἔξεγαμίζοντε, ἀχρεῖς ἡμετέρας, εἰ
σ 15. σπλήνε νῶε εἰς τὴν κιβωτὴν, καὶ ἦλθε ὁ κα
σ 16. τακλυσμός καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

σ 17. Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγγράβεον ταῖς ἡμέ
σ 18. ραις λῶτ, ἡδίου, ἐπινον, ἠγόραζον, ἐ
σ 19. πώλεν, ἐφύτλιον, ὠκοδόμησεν ἡ ἡμέ
σ 20. ρα ἔξηλθε λῶτ ἀπὸ σοδομῶν, ἔβρε
σ 21. ξεπύρ καὶ θεῖον ἀπ' ἐνθῆ, καὶ ἀπώλεσεν
σ 22. ἅπαντας. καὶ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα, ἡ
σ 23. ἡμέρα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀποκαλύψαι. Ἐν ἐκεί
σ 24. νη τῇ ἡμέρᾳ, ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώμα
σ 25. τος, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ
σ 26. καταβάτω ἀραι αὐτὰ. καὶ ὅ ἐν τῷ
σ 27. ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρέψατω εἰς
σ 28. τὸ ὀπίσω. Μνημονεύετε τῆς γυναι
σ 29. κὸς λῶτ. Ὁς ἐὰν ζητήσῃ ψυχὴν αὐ
σ 30. τοῦ σώσαι, ἀπολέσει αὐτὴν. καὶ ὅς
σ 31. ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐ
σ 32. τὴν. Λέγω ὑμῖν. ταύτη τῇ νυκτὶ, δύο
σ 33. ἔσθ' ἐπὶ κλίνης μιᾶς. εἰς τῷ ἀληφθῆ
σ 34. σέ, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. δύο ἔσθ' ἐ
σ 35. ἀλήθεσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ. μία τῷ ἀληφ
σ 36. θῆσεται, καὶ ἡ ἕτέρα ἀφεθήσεται. δύο
σ 37. ἐν τῷ ἀγρῷ. εἰς τῷ ἀληφθῆσεται. καὶ ὁ ἕ
σ 38. τερος ἀφεθήσεται. Καὶ ἀποκτείνοντες
σ 39. λέγεσθαι αὐτῶν. π ε' κέ. Ὁ δ' εἶπεν αὐ
σ 40. τοῖς. ὅπως τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσεται
σ 41. καὶ οἱ ἀετοὶ. Πλην ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ ἐλθῶν,

σ 1. ἄρα διθήσει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς
σ 2. Τῆ δ', τῆς ι', ἐβδομάδος.
σ 3. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

σ 4. Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, Πρῶτον φέρου τὰ ἰ
σ 5. ὑὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἀπῆται. ἰδόν
σ 6. τες δὲ οἱ μαθηταί, ἐπετίμησαν αὐ
σ 7. τοῖς. Ὁ δ' εἶπε. ὡς παρακαλεσάμενος αὐ
σ 8. τὰ. εἶπεν. ἀφίε τὰ παρὰ τὰ ἐρχομαι
σ 9. πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ. τῶν γ
σ 10. ριστῶν, ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀ
σ 11. μὲν λέγω ὑμῖν. ὅς ἐὰν μὴ δέξηται
σ 12. τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον,
σ 13. οὐ μὴ εἰσελθῇ εἰς αὐτὴν. Λέγουσιν
σ 14. αὐτῶν οἱ μαθηταί αὐτῶν. καὶ τίς δύνα
σ 15. σθηλεύει; Ὁ δ' εἶπε. τὰ ἀδύνατα πα
σ 16. ρὰ θεοῦ, δυνατὰ εἰσι πρὸς τὸ θεῶν.
σ 17. Εἶπε δ' ὁ πῆρτος, ἰδού ἡμεῖς ἀφήκα
σ 18. μὲν πάντα, καὶ ἠκολοῦμεν σοῖς.
σ 19. Ὁ δ' εἶπεν αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑ
σ 20. μῖν, ὅτι ἐὰν εἰς ἐστὶν, ὅς ἀφήκεν οἰκίαν,
σ 21. ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέ
σ 22. κνα, εἰς ἐκὼν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὁ
σ 23. οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν
σ 24. τῷ καιρῷ τούτῳ. καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
σ 25. ἐρχομῶν, ζωὴν αἰώνιον.

σ 26. Τῆ ε', τῆς ι', ἐβδομάδος.
σ 27. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ι β'

σ 28. Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, Παραλαβὼν οἱ
σ 29. τὸς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶν εἶπε πρὸς
σ 30. αὐτοὺς. ἰδού ἀναβαίνομεν εἰς ἱερου
σ 31. σολυμα, καὶ τελεσθήσεται πᾶν τὰ γε
σ 32. γραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῶν υἱῶν
σ 33. τοῦ δ' αὐτοῦ. Παραδοθήσεται ἡ γῆ ἐθνε
σ 34. σι, καὶ ἔμπαυθήσεται, καὶ ὑβρισθή
σ 35. σεται, καὶ ἐμπίυθήσεται. καὶ μαστιγώ
σ 36. σονται, ἀποκτενεῖσιν αὐτὸν, καὶ τῇ ἡμέ
σ 37. ρᾷ τῇ τρίτῃ, ἀναστήσεται. Καὶ αὐτὸ
σ 38. ἔδω

ἐδὲν τέτων σιωπῆσιν. καὶ ἰὼ τὸ ῥῆμα
τούτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἐκ
ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

Τῆς ᾠρασκουῆς, τις ἰ, εβδομαδῶς.

Ἐκτοῦ κατὰ Λευκῶν. ιε.

Ἰπεν ὁ κς, τὴν ᾠραβολιὴν ταύτην.

Ἀνὸς ἴς δι' ἡγῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν
μακρὰν, λαβεῖν ἐαυτῷ βασιλείου, καὶ
ὑποσρέψαι. Καλέσας ἡ δέκα δού-

λους αὐτῷ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, πραγματώ-

σατε ἕως ἔρχομαι. Οἱ δὲ πολῖται
αὐτῷ ἐμίθων αὐτὸν, καὶ ἀπέπειλον

πρὸς βίαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες. Ἐ-

θέλωμεν ἔσθον βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς.

Καὶ ἐχθρὸν ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν,
λαβόντα τὴν βασιλείαν, εἶπε φωνη-

θῆναι αὐτῷ οὐδὲν δέλους τυτύς, οἷς
ἔδωκε τὸ δούρειον ἵνα γινῶ, ἴς τί διε-

πραγματώσατο. Παρεχθῆς δὲ ὁ
πρῶτος, λέγων. κέ, ἡ μνᾶ σε πρὸς φρ-

γάσατο δέκα μνᾶς. Καὶ εἶπεν αὐ-

τῷ. δι' ἀγαθὸν δ' ἔλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ,
πιστὸς ἐχθρὸς. ἰδοὶ ἔξασίδου ἔχων ἐπά-

νω δέκα πόλεων. Καὶ ἦλθεν δούτε-

ρος, λέγων. κέ, ἡ μνᾶ σε, ἐποίησε πέν-

τε μνᾶς. εἶπε ἡ καὶ τούτῳ. καὶ σὺ γινε ἐ-

παίνω πέντε πόλεων. Καὶ ἕτερος ἦλ-

θε, λέγων. κέ, ἰδὲ ἡ μνᾶ σε, ἦν εἶχον ἀ-

ποκειμένη ἐν σαρδείο. ἐφοβέμενη,
γάρ σε, ὅτι δῦος αὐσπρὸς εἰ. αἰετός, ὁ ἐκ
ἔθνης, καὶ θερίζεις, ὁ ἐκ ἔσπφρας. Λέ-

γει ἡ αὐτῷ. ἐκ τῷ σόματός σε, κενῶ
σε πονηρὸν δούλε. ἦδεις ὅτι ἐγὼ δῦος
αὐσπρὸς εἰμι, αἰρών, ὁ ἐκ ἔθνης, καὶ
θερίζων, ὁ ἐκ ἔσπφρας; καὶ διὰ τί ἐκ ἔ-

δωκας τὸ δούρειον μου, ἐπὶ τὴν τρά-

πεζον, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν, σιωπῶν δὴ
ἐπραξα αὐτὸ. Καὶ τοῖς παρεῶσιν,
εἶπεν. ἀετὸς ἐπ' αὐτῷ, τὴν μνῆν, καὶ δό-

τε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι. Καὶ εἶ-

πον αὐτῷ. κέ, ἔχθρὸν δέκα μνᾶς. Λέγω
ἡ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι, δόθησε-

ται. ἀπὸ ἡμῶν μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχθρὸς
σέ) ἀπ' αὐτῷ. Πλὴν οὐδὲν ἐχθρὸς με-

κείνους, οὐδὲν μὴ θελήσαντας με, βασι-

λεύσαι ἐπ' αὐτοῦ, ἀγάγετε ἕδω, καὶ
κατασφάξατε ἔμπεσοῦ σίμου.

Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπεσο-

δου. διαβαίνων εἰς ἱερουσόλυμα.

Σαββατῷ, ι.

Ἐκτοῦ κατὰ Λευκῶν. ια.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτῷ μαθηταῖς. Ἰδὲ
δίδωμι ὑμῖν τὴν ἔξασίδου, τοῦ πατεῖν

ἐπάνω ὀφείων καὶ σκορπίων, καὶ πᾶσιν
τὴν δύναμιν ἡμῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐδὲν ὑμᾶς

οὐ μὴ ἀδικήση, Πλὴν ἐν τούτῳ, μὴ
χαίρετε, ὅτι ταῖς πᾶσι ὑμῖν ὑποτάσσε-

ται. χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς ἐκείνοις. Ἐν αὐτῇ τῇ ᾠ-

ρα, ἠγαλλιάσατο τῷ πνί οἷς, καὶ εἶ-

πεν. ἔξομολογῆμαί σοι πᾶν, κέ τοῦ
ἐνέ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ-

τα, ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετήν, καὶ ἀπεκάλ-

υψας αὐτὰ, ἡπίοις. Ναι ὁ πῆρ, ὅτι
ἕτως εἰσέειετο δου οκία ἔμπεσοῦ σίμου.

Κυριακῇ, ι.

Ἐκτοῦ κατὰ Λευκῶν. ια.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων, ὁ ἴς
ἐν μιᾷ τῆς συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββα-

σι. καὶ ἰδὲ γινώσκων, πνύμα ἔχουσα
αἰσθησίας, ἐπὶ δέκα καὶ οκτώ, καὶ ἰὼ
συγκύπτιστα, καὶ μὴ δυναμὴν δύνα-

κῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν ἡ αὐτὴν

οἷς

10.
11.
12.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.

σλ.
β.
σλ.
ε.

Τὸ αὐτὸ
καὶ φε-
ραρίων.

ρε.
ε.

ρε.
ε.

οἷς

Περὶ τῆς
ἐχούσης
πνεύμα
θενείας
μ. 4.

οἷς, παροσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ.
γνώαι, ἀπολέλυσαι τ' ἀδυναμίαν σου.
Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ
παράχευμα, ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε
τὸν θῆ. Ἀποκλειθεὶς ὁ δὲ ῥασιμαγωγ
γος ἀγανακτήσας, ὅτι τὰ σαββάτω εθε
ραπίδυσεν ὁ ἰς, ἔλεγε πρὸ ὄχλω. Ἐξ
ἡμέρας εἰσιν, ἐν αἷς δὲ ἐργάζεσθε. ἐν
ταύταις ἐν ἐρχόμενοι, θεραπδέαδε,
καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Ἀπε
κείθη ἐν αὐτῷ ὁ κς, καὶ εἶπεν. Ὑποκει
ταί, ἕκαστος ὑμῶν τὰ σαββάτω, ἐλύθη
τὸν βῆν αὐτῶ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτ
νης, καὶ ἀπαγαγὼν πολίζει ταύτην ὅ
δυγαλῆρα ἀβραάμ ἐσθου, καὶ ἐδη
σεν ὁ σατανᾶς, ἰδὲ δέκα καὶ ἀκτῶ ἐπι,
σθκ ἐδεῖλυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ
τῦτου, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Καὶ
ταῦτα λέγοντος αὐτῶ, κατακλιθῆναι
πάντες οἱ ἀυτικέμενοι αὐτῶ, καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος, ἔχαρεν, ἔπι πᾶσι τοῖς ἐν δό
ξοις τοῖς ῥηομῶσις ὑπ' αὐτῶ.

ρξ.

10.

Κ
Εκτοῦ κατὰ Λουκᾶ. 45.

σλδ.

σλδ.

σλδ.

Τῆ β, τῆς ια, ἐβδομαδος.

Εκτοῦ κατὰ Λουκᾶ. 45.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, ἔμιζοντος ἔ' ἰησοῦ
πρὸς τὴν κατὰ βάσιν ἔ' ὄρας τῆς ἔλαιων
ἠέξατο ἀπὸν τὸ πλῆθος τῆς μαθη
τῆς, χαίροντες, αἰνεῖν τὸν θῆ φωνῆ με
γάλη πρὸ πασῶν ὧν εἶδον διωά
μεων, λέγοντες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχό
μενος βασιλεὺς, ἐν ὀνόματι κυ. εἰρήνη
ἐν ἐνῶ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καί τινες
τῆς φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον
πρὸς αὐτὸν. διδάσκαλε, ἔπι τῆς ἡμέρας
τοῖς μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκλειθεὶς,
εἶπεν αὐτοῖς, λέγω ὑμῖν, ἐσθ' ἔτοι στω
πίσω, οἱ λίθοι κεκεράζον. Καὶ ὡς

ἠγίωσεν, ἰδὼν τὴν πόλιν. ἐκλαυσεν ἔ
π' αὐτῇ λέγων. ὅτι εἰ ἔγνωσ καὶ σὺ καὶ
γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ του ταύτη, καὶ πρὸς εἰ
βύλω του. καὶ ὅτι ἐκρέθη ἀπὸ ὀφθαλ
μῶν του. ὅτι ἤξεσιν ἡμέρας ἔπι σε, καὶ
πρὸς βαλῶσιν οἱ ἐχθροὶ του χάρακα
τοι. καὶ πρὸς κυκλώσουσιν σε. καὶ σιωέξασί
σε πάντεσθον. καὶ ἐδαφισίσει, καὶ τατέ
κναου ἐν τοῖ. καὶ σθκ ἀφήσουσιν ἐν τοῖ,
λίθον ἔπι λίθῳ, σθκ ὧν σθκ ἔγνωσ
τὸν καιρὸν τῆς ἔπισηκοπῆς του.

κ.

Τῆ γ, τῆς ια, ἐβδομαδος.

Εκτοῦ κατὰ Λουκᾶ. 45.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, εἰσελθὼν οἷς εἰς τὸ
ιερόν, ἠέξατο ἐκβάλλειν σθκ πωλῆν
τας ἐν αὐτῶ, καὶ ἀγοράζοντας, λέγων
αὐτοῖς. γέγραπται, ὁ οἶκος μου, οἶκος
πρὸς δουχῆς ἐσθιν. ὑμεῖς ὅ αὐτὸν ἐποιή
σατε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἦν διδά
σκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῶ ἱερῶ. οἱ δὲ
δουχερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, ἐζήτωσ
αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔλαθ
καὶ ἐχθροὶ σθκ ἔπι ποιήσουσιν. ὁ λαὸς
ἦ ἀπας ἔξεκρέματο αὐτῶ ἀκῶν.

Κ
Εκτοῦ κατὰ Λουκᾶ. 45.

Κ
Εκτοῦ κατὰ Λουκᾶ. 45.

Τῆ δ, τῆς ια, ἐβδομαδος.

Εκτοῦ κατὰ Λουκᾶ. 45.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, διδάσκοντος ἔ' ἰησοῦ
τὸν λαὸν ἐν τῶ ἱερῶ, καὶ διαγελίζομέ
νε, ἐπέστησαν οἱ δουχερεῖς, καὶ οἱ γραμ
ματεῖς, σὺν τοῖς πρὸς ἐβύεργις, καὶ εἶπον
πρὸς αὐτὸν, λέγοντες. εἰπέ ἡμῖν, ἐν
ποία ἔξεσθία ταύτη ποιεῖς. ἢ τίς ἐσθιν,
ὁ δέσθι τὴν ἔξεσθίαν ταύτην. Ἀποκλει
θεὶς ὅ, εἶπε πρὸς αὐτῶ. ἐρωτήσω ὑ
μας καὶ γὰρ ἐνα λόγον, καὶ εἰπαίεμοι.
τὸ βάπτισμα ἰωάννη, ἔξ οὐν ἔλαθ, ἢ
ἔξ ἀνῶν. Οἱ ὅ σιωελόγησαν τὸ πρὸς
ἔαυτῶ.

σλδ.

σλδ.

σλδ.

σλδ.

Περὶ τῆς
ἐχούσης
πνεύμα
θενείας
μ. 4.

εαυσδύ, λέγοντες, ότι εδω είπω μιν εζ
ενης, ερει δια τί εν εκ επισ δύσατε αυ
τω, εδω δε είπω μιν, εζ δυνων, πας ο
λαος, καταλιθάσει ημάς. πεπεισ-
μυμος γαρέσιν, ιω δύνωω παροφήτην
είναι. Και απεκερίθησ αν. μη είδείαι
πόθεν. Και οίς είπεν αυτοίς. εζ εγω
λέγω υμίν, εν ποία εξουσία ταύτα
ποιώ. Τη ε, της ια, εβδομαδος.

Εκτου κατα Λεκαδω. ρ.

Γπεν οκς, την παραβολω ταύτω.
Α νόκις εφύτυσεν αμπελωνα και
εξεδοτο αυτον γεωργοις, η απεδη-
μυσε χρονας ικσωες. η εν τω καιρω,
απέσειλε παρς εδύ γεωργίς δ ελθον,
ινα λπο τω καρπε του αμπελωνος,
δώσωσιν αυτω. οι η γεωργοι, δήραν-
τες αυτον, εξαπέσειλαν κενον. Και
παροσέθετο πέμψαι ετερον δ ελθον.
οι η κα κείνον δήραντες η αλμασδυ-
τες, εξαπέσειλαν κενον. Και παροσέ-
θερε πέμψαι τρίτον. οι η και τω τον
τραυμαλισαντες, εξεβαλθον. Είπε δε
ο κύριος τω αμπελωνος, Τί ποιήσω;
πέμψω τον υόνμου τον αγαπητον,
ιως τω τον ιδόντες, εντραπήθονται.
ιδόντες η αυτον οι γεωργοι, διελογί-
ζοντο παρς εαυσδύ, λέγοντες. ετος ε-
σιν ο κληρονομος, δ ουτε λποκείνω-
μιν αυτον ινα ημω γηη η κληρονο-
μία. Και εκβαλόντες εξω ε αμπε-
λωνος, απέκτεναν. Τί εν ποιήσει αυ-
τοις οκς ε αμπελωνος; ελδύσε) και
λπολέσει εδύ γεωργίς τω τους, η δ α-
σφ τον αμπελωνα, άλλοις. Α κςσαν-
τες η είπον, μη γηοις. Ο η εμβλέ-
ψας αυ τς είπε. Τί εν εστι τω γεγραμ-

μυμον ε τ. λιθον ον απεδοκίμας αυ
οι οικοδομεντες, εστ ε γρηθη εις κε-
φαλω γωνίας; Πας οπεσων επ ε-
κείνον τον λιθον, σωθλαθήσεται.
εφ ον δ αν πείση, λικμήσει αυτον.

Τη παραβολη, της ια, εβδομαδος.

Εκτου κατα Λεκαδω. ρα.

Ω καιρω κείνω Εζητην οι δε χερεις
η οι γραμματεις επβαλεν επτη εν
εν ταις χείρας εν αυτη τη ώρα, η εφο-
βήθησ αν τον λαον. εγνωσαν γω ολι-
παρς αυσδύ ταις παραβολαις ελεγε.
Και παρατηρησαντες, απέσειλαν ε-
καθέτες, ιω κεινο μυμος, εαυσδύ δι-
καίμας είναι ινα επλάθων) αυτς λ-
γε, εις τω παρα ειναι αυτον τη δεχη-
η τη εξουσία ε η γεμόνος. Και επηρω-
τησ αν τον λέγοντες, διδ ασκαλε. οι
δαμιν, ολι ορθως λέγεις η διδ ασκίς,
και ε λαμβάνεις παρσωπον, αλλ ε-
π αληθείας τλω οδ ον του θεε διδ ά-
σκικς. εζεσιν ημίν καίσατε φόρον δε
να, η ε; Κατανοήσας η αυτρω την πα-
ραγίαν, είπε παρς αυσδύ. τί με πε-
ραζετε; επιδ είξατέ μοι δηναειον, τί-
νος εχει εικόνα η επγραφήν; Α πο-
κρεθόντες η είπον, καίσατε ς. ο η είπεν
αυ τς, λποδ ολι τίνω τα καίσατε ς,
καίσατε. η τα ε δύ, τω θω. Και εκί-
αυσαν εππλαθέσται αυτς ρήματα ς
εναντίον του λαε. η θαυμάσαντες
επτη τη λποκείτει αυτς, εσίγησ αν.

Σαββάτω, ια.

Εκτου κατα Λεκαδω. εζ

Γπεν οκς; Μη φοβε το μικρον ποι-
μνιον. ολι διδ όκησεν ο πηρς υμω, δε-
ναι υμίν τλω βασιλείαν. Πωλή-

στατε τὰ ὑπαρχοντα ὑμῶν, ἢ δ' ὅτε
 ἔλεημοσύνη. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βα-
 λύτια μὴ παλαιόμενα, θησαυρὸν
 δυνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐνοῖς, ὅπου κλέ-
 πτης οὐκ ἐπιζητεῖ, οὐδ' ἐπιζητεῖ, διαφθείρει.
 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ
 καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν ἔσται. Ἐστῶσθε ὑ-
 μῶν αἰὸς φέροντες, ὡς ἐκ τῶν μύλων, ἢ οἱ
 λύχνοι, καὶ ὄμβροι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι
 ἀνοῖς, ὡς οὐδὲ δεχομένοις τὸν κῖν ἑαυ-
 τῶν, πότε ἀναλύσθαι ἐκ τῶν ἰσχυρῶν, ἵνα
 ἐλθόντες ἢ κερύσαντες, ἀθέως ἀνοῖξω-
 σιν αὐτὰ. Μακάριοι οἱ δ' ἄγιοι ἐκεῖνοι,
 οἱ ἐλθόντες ὡς, ἀρήσει τὸν ἄστυ. ἀ-
 μιλῶ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὡς ἐξέρχεται ἢ
 ἀνακλιθεὶς αὐτῶν, ἢ παρελθὼν δια-
 κωνήσῃ αὐτοῖς. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ
 Ἰέρα φυλακῆ, ἢ ἐν τῇ ἰερίᾳ φυλακῇ
 ἔλθῃ, ἢ ὡς ἔπος, μακάριοι εἰσὶν οἱ
 ἄγιοι ἐκεῖνοι. Τῶν δ' ἐκείνων, ὅτι
 εἰ ἢ ὅτι οὐκ ἔσται ὡς, ποῖα ὡς, οὐκ ἔ-
 σται ἔρχεται, ἐρηγόρησεν δὲ, ἢ ἐκ ἀν-
 ἀφῆκε διοριθῆναι τὸν οἶκον αὐτῶν. Καὶ
 ὑμεῖς ἐν ζῆναι ἔσται, ὅτι ἢ ὡς ἔ-
 δοκεῖται, ὁ ὅς τῶν ἀνοῖ ἔρχεται.

14.

Κυριακῆ, 1α.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. 15.

Ἰπεν οὖν τὸν ἄναβωλὸν ταύτην.
 Ἀνοῖς ἐποίησε δεῖπνον μέγα, ἢ ἐ-
 κάλεσε πολλὰς, ἢ ἀπέστειλε τὸν δ' ἄ-
 γιον αὐτῶν, τῇ ὡρᾷ ἔδειπνε, εἰπὼν τοῖς
 κεκλημένοις, ἔρχεσθε, ὅτι ἡδη ἔτοιμα
 ἐστὶ πάντες. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πα-
 ρηγεῖναι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν
 αὐτῶν. ἀγὼν ἢ ἄρα ἢ ἔχω ἀνά-
 κτω, ἔξελθῆναι ἢ ἰδῆν αὐτὸν. ἔρωτῶ-
 σε, ἔχουμε παρητη μόνον. Καὶ ἕτερος

15.

Περὶ τῆς
κατακλι-
θῆναι εἰς τὸν
δεῖπνον

εἶπε. ζύγη βωῶν ἢ ἄρα ἢ πρῶτος, ἢ
 πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτῶν. ἔρωτῶ
 σε, ἔχουμε παρητη μόνον. Καὶ ἕτερος
 εἶπε. γυναῖκα ἔχημα, ἢ διὰ τὸ ἔ-
 δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ ἄρα ἢ ἄρα ἢ ἄρα
 ὁ δ' ἄρα ἐκεῖνος, ἀπὴν γένοιτο τῶν κῶ αὐ-
 τῶν ταῦτα. Τότε ἄρα ἢ οὐκ ἔσται
 ἄρα ἢ, εἶπε τῶν δ' ἄρα αὐτῶν. ἔξελθε
 ταχέως εἰς τὰς πλατείας ἢ ῥύμας τῆς
 πόλεως, ἢ ὡς πτωχῶν, ἢ ἀναπήρων,
 ἢ τυφλῶν, ἢ χωλῶν, εἰσάγαγε ἄ-
 δε. Καὶ εἶπεν ὁ δ' ἄρα. κῆ γένοιτο ὡς
 ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστὶ. Καὶ εἶ-
 πεν ὁ δ' ἄρα τὸν δ' ἄρα, ἔξελθε εἰς
 τοὺς ὁ δ' ἄρα, καὶ φραγμοὺς, ἢ ἀνά-
 κτω εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος
 με. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔσται τῶν ἀ-
 νοῖ ἐκείνων τῶν κεκλημένων, γίν-
 ομεθαίμου τοῦ δεῖπνου. Πολλοὶ γὰρ
 εἰσι κληθεῖς, ὀλίγοι δὲ, ἐκλεκτοί.

Τὸ πρῶτον
γὰρ τῆ
κυριακῆ
τὸν πρῶτον
παρῶν
ραρ.

Κ.

Τῆ β', τῆς γ', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. 15.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, Περὶ ἐλθόντες τῶν
 ἄρα τῶν σαδ δ' ἄρα, οἱ ἀνοῖ ἐκείνοις
 ἀνάσασιν μὴ εἶναι, ἐπηρεῶνται αὐ-
 τῶν, λέγοντες, διὰ ἀσκαλε, μωσῆς ἔγρα-
 ψεν ἡμῖν. ἐδύλιος ἀδελφὸς ἀποθά-
 νη, ἔχων γυναῖκα, ἢ ὡς ἄτεκνος ἀπο-
 θάνη, ἵνα ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, λάβῃ τὴν
 γυναῖκα, ἢ ἄρα ἄρα ἄρα ἄρα ἄρα
 ἀδελφῶ αὐτῶν. Ἐπὶ αὐτῶν ἀδελφοὶ ἦ-
 σαν, ἢ ὡς ἄρα λαβὼν γυναῖκα, ἀ-
 πέθασεν ἄτεκνος, ἢ ἔλαβεν ὁ δ' ἄ-
 ρος τὴν γυναῖκα, ἢ ὡς ἄρα ἀπέθα-
 νεν ἄτεκνος, ἢ ὡς ἄρα ἔλαβεν αὐτήν.
 ὡς αὐτῶν ἢ ἢ οἱ ἐπὶ αὐτῶν κατέλιπον τέ-
 κνα, ἢ ἀπέθασον. ὕστερον δὲ πάντων,

14.

Περὶ τῆς
σαδ δ' ἄρα
κλειων. 15.

ἀπέ-

ἀπέθανε ἢ ἠγωνή. Ἐν τῇ ἐν δύσασα
 σει, πίνος αὐτῆς γίνεται γυνή; οἱ γὰρ
 ἐπὶ αὐτῆς ἔρχον αὐτῶ γυναικα. Καὶ ἀ-
 ποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς. οἱ υἱοὶ τοῦ
 αἰῶνος τούτου, γαμοῖσι καὶ ἐκγαμί-
 σκονται. οἱ δὲ κατὰ ξιωθεῖντες ἔσται αἰῶ-
 νος ἐκείνῃ τυχεῖν, ἢ τῆς δύσασεως
 τῆς ἐνεκρῶν, ἔτε γαμοῖσιν, ἔτε ἐκ-
 γαμίζονται. οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἐπι-
 δύνονται. ἰσάγγελοι γάρ εἰσι, καὶ υἱοὶ
 εἰσι τοῦ θεοῦ, τῆς δύσασεως υἱοὶ ὄν-
 τες. Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ
 μωϋσῆς ἐμίλησεν ἰσὴρ τῆς βάπτου, ὡς
 λέγει, κὴν τὴν ἀβραάμ, καὶ τὸν θεὸν
 ἰσαάκ, καὶ τὴν θὴν ἰακώβ. Ὅτι ἔκ ἐστι νε-
 κρῶν, ἀλλὰ ζώντων. πάντες γὰρ αὐτῶ
 ζῶσιν. Ἀποκριθεῖντες δὲ ἔπνευ τῆς
 γραμματέων, εἶπον. διδάσκαλε, κα-
 λῶς εἶπας. Οὐκ ἐπὶ ἑτόλμων, ἐπέρω
 Ἰσααὺ τὴν ἐδὲν. Εἶπε ὁ πρὸς αὐτοῦ.
 πῶς λέγεις, τὸν χὴν υἱὸν δ' αὐτοῦ εἶναι; καὶ
 αὐτὸς δ' αὐτὸ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλ-
 μῶν. εἶπεν ὁ κς τῶ κῶμ, καθὼς ἐνδε
 ξιών με, ἕως δὲ θῶ σὺν ἐχθρῶ σου
 ὑποπόδιον τῆς ποδῶν σου. Δαβὶδ ἐν
 κὴν αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν.

Περὶ τοῦ
 πρὸς υἱὸν
 Δαβὶδ ἐ-
 στίν ὁ χς
 50ς. 57.

ΚΑ.
 33
 34
 35

Τῆ γ', τῆς β', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. ρδ'.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Πρὸς
 σέχρειε ἀπὸ τῆς δυνῶν. Ἰσὴ βαλεῖσιν γὰρ
 ἐφ' ὑμᾶς, τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώ-
 ξουσι, ὡς ἀδιδόντες εἰς σιναγωγὰς,
 καὶ φυλακὰς, ἀγομῆρας ἰσὴ βασι-
 λείας καὶ ἠγεμόνας, ἐνεκὸν τοῦ ὀνόμα-
 τός μου. Ἀποβήσε ὁ ἰσὴ ὑμῶν εἰς μαρ-
 τυρεῖον. Θεᾶτε ἐν εἰς τοῖς καρδίαις ὑ-
 μῶν, μή πορμελετῶ ἀπολογηθῆ-

σν. α.
 β.

ναί. ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν, σῶμα καὶ σο-
 φία καὶ ἐδωκόσιν) ἀντιπεῖν, ἢ ἀν-
 λισθῆναι, πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
 Παραδοθήσεσθε ἰσὴ καὶ ὑπὸ γονέων,
 καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν,
 καὶ θανατώσουσιν ἰσὴ ὑμῶν. καὶ ἔσεσθε καὶ εἰς
 μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων, διὰ τὸ ὄνο-
 μά μου. καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν,
 οὐ μὴ ἀπολή. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
 κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Τὸ αὐτὸ
 εἶπε πε-
 βείω, κ.
 εἰς
 μαρτυ-
 ρα.

ΚΑ.

Τῆ δ', τῆς β', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. ρδ'.

Ὡκαρῶ ἐκείνω, Λεγόντων πινῶν τῶ
 ἰσὴ τῶν τοῦ ἱερέ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ
 δύνάθημασι κεκόσμη, εἶπε. ταῦτα
 ἀθεωρεῖτε, ἐλδύονται ἡμέραι, ἐν αἷς
 ἐκ ἀφεθήσε) λίθος ἰσὴ λίθῳ, ὅς οὐ
 κατὰλυθήσεται. Ἐπιρώτησαν ὁ αὐ-
 τῶν, λέγοντες. διδάσκαλε, πότε οὖν
 ταῦτα ἔσται, καὶ τί τ' σημεῖον, ὅταν μέλ-
 λη ταῦτα γίνεσθαι; Ὁ ἰσὴ εἶπε. βλέ-
 πετε μὴ πλανηθῆτε. Ἐγερθήσε) γὰρ
 ἔθνος, ἰσὴ ἔθνος, καὶ βασιλεία, ἰσὴ βα-
 σιλείαν. σεισμοῖτε μεγάλοι, κατὰ
 τόπους. καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, ἔσον-
 ται. φόβη τράτε καὶ σημεῖα, ἀπ' ἐν ἑ
 μεγάλα ἔσται. Ὅταν ὁ ἰσὴ ἴδητε κυκλε
 μῶν ὑπὸ στρατοπέδων τῶν ἰλημ
 ῥέτε γινώτε, ὅτι ἠγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐ-
 τῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ ἰσὴ αἶα, φεγγέτω-
 σθαι εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς,
 ἐκχωρεῖτωσαν. καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις,
 μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτῶ, ὅτι ἡ-
 μέρα ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσὶ ἰσὴ πλη-
 ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.
 Οὐαὶ ὁ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσιν, καὶ
 ταῖς θηλαζέουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-

σ. μ. δ.
 β.
 σ. μ. ε.
 β.

σ. μ. α.
 β.

σ. μ. β.
 β.

Διακοπή.
 σ. μ. θ.

Διακοπή.
 σ. μ. β.
 β.

σ. ν. γ.
 β.

σ. ν. δ.
 β.

^{σνέβ.}
^{σνέβ.}
^{ι.}
μέραις. ἔσαι γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπι τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. καὶ πεθονῶνται σόματα μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτίζονται, εἰς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἰλημ ἔσαι παύου μὴ ἐπὶ ἔθνων, ἀχει πληρωθῶσι καιροὶ ἔθνων.

ΚΑ. Τηέ, τῆς ιβ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. ρζ.

Ἰπεν ὁ κς τῆς εἰς αὐτοὺς μαθηταῖς. Ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε πῶσα βολῶ αὐτοῖς. Ἰδετε τὴν οὐρανὸν, καὶ πάντα τὰ δένδρα, ὅταν πικραίνωσιν ἡδὴ βλέποντες, ἀφ' ἑαυτῶν, γινώσκετε. ὅτι ἡδη ἔγγυς τὸ θέρος ἐστίν. ἔπως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγυς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐμὴ παρελθὴ ἡ γῆρα αὐτῆ, ἕως οὗ πάντα γῆρηται. Οἰκῶς καὶ ἡ γῆ παρελθούσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, ἐμὴ παρέλθωσιν.

ΚΑ. Τῆ πῶσα σακῶν, τῆς ιβ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. ρη.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, Ἦν διδ' ἀσικων οἱ ἐν τῷ ἱερῷ τὰς ἡμέρας, τὰς ἡνύκτας ἐξερχόμενος, ἠυλιζέτω εἰς τὸ ὄρος τὸ καλοῦμενον ἑλαιῶν. καὶ πᾶς ὁ λαός, ἄρτειζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ἀκροῖεν αὐτῶν. Ἦ γὰρ ἡ ἑορτὴ τῆς ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάχα. καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς θύεωσιν αὐτὸν. ἐφοβήθη γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ σαταναῖς, εἰς ἱερόν, τὸν ἑπικαλούμενον ἰσκαριώτην, ὅντα ἐκ τῶν ἀριθμῶν τῆς δώδεκα. καὶ ἀπελθὼν, σπελάθησε τῆς ἀρχιε-

ρεῦσι καὶ στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν παρῶσιν αὐτοῖς. καὶ ἐχάρησθαι, καὶ σπυρέσθη αὐτῷ ἀργύρεα δέναι, καὶ ἰσομολόγησε, καὶ ἐζήτην δικαιοσύνην, τὸ πῶσα εἶναι αὐτὸν αὐτῶν, ἄτερ ὀχλου. Ἦ λθε δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἀζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάχα. καὶ ἀπέστειλε πέτρον, καὶ ἰωάννην, εἰπὼν. πορευθέντες, ἐπιμάρσατε ἡμῖν τὸ πάχα, ἵνα φάγωμεν.

ΙΓ. Σαββάτω, ιβ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. οβ.

Ἰπεν ὁ κς τῶν πῶσα βολῶ ταῦτα. Ὁμοιωθή ἡ βασιλεία τῆς ἐνῶν, κόκκω σινάπεως. ὃν λαβὼν, ὁ ἄνθρωπος, ἔβαλλον εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ἠύξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἐνῶν, κατεσκύωσαν ἐν τῷ κλάδῳ αὐτοῦ. Πάλιν εἶπε τίνι ὁμοιωσὶ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Ὁμοία ἐστὶ, ζύμη, ἣν λαβὼσα γυνὴ, ἔκρυψεν εἰς ἀλφύρα σατατεία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας, διδ' ἀσικων, καὶ πορεύετο ποιέμενος εἰς ἱερουσαλήμ. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς. καὶ εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης. ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν. ἀφ' ἧς δὲ ἐγερθῆ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρξήσθε ἔξω ἐσθῆναι, καὶ κροῖεν τὴν θύραν, λέγοντες. καὶ καὶ, ἀνοίξον ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς, ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. πόθεν ἐσε; Τότε ἀρξέσθε λέγειν, ἀφάγωμεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἑπόμενον, καὶ ἐνταῖς

ΡΕΖ.
β.
Περί τῆς παραβολῶν. κβ.

ΡΕΗ.
β.

ΡΕΘ.
β.

ΡΕΙ.
β.

ΡΕΙΑ.
β.

Τὸ αὐτὸ λέγεται ἐσαββάτω τῆς χυθονίας.

καὶ ἄπομνησιν ἐν ταῖς πλατείαις ἡ-
μερῶν ἐδιδάξας καὶ ἐρεῖ λέγων ὑμῖν, ἔκ-
οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. ἀποστῆτε ἀπὸ
ἐμῶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.
Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῆς ὀδόντων. Ὅταν ὄψῃσθε ἀβραὰμ
καὶ ἰσαὰκ, καὶ ἰακώβ, καὶ πάντα τοὺς
προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑ-
μᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω, καὶ ἤξου-
σιν ἀπὸ δώατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ
βορρᾶ, καὶ νότου, καὶ δύναντι θήσου-
ται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Κυριακῆ, ιβ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. π ε΄.

Ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐκείνου, εἰσερχομένων δὲ ἰού-
δαίου κάμλου, ἀπῆντησαν αὐτῶν δέ-
κα λεπτοὶ ἄνδρες, οἱ ἔησαν πόρρω-
θεν. καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν, λέγον-
τες. Ἰησοῦ Ἰησοῦ ἀτά, ἐλέησον ἡμᾶς.
Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς. προσεθίετε,
ἐπὶ δὲ εἰσαλεῖ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰεροῦσι. Καὶ
ἐγγύετο ἐν τῷ ὑπάγῃ αὐτοῦ, ἐκκα-
θαερίσθησαν. Εἰς δὲ ἔξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι
ἰαθῆν, ὑπέσρεψε μετὰ φωνῆς με-
γάλῃς δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔπεσον ἐ-
πὶ πρόσωπον αὐτῶν πόδας αὐτοῦ.
Ὁρχαριστῶν αὐτῶν. καὶ αὐτὸς ἦν σαμα-
ρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ οἷς εἶπεν. οὐχὶ
οἱ δέκα ἐκαθαερίσθησαν; οἱ δὲ ἐν-
νέα πῶς ἐχθρέθησαν ὑποσρέψου-
σες δευὰ δόξαν τῶ θεοῦ, εἰμὴ ὁ ἄλ-
λοτριῆς οὐκ εἶ. Καὶ εἶπεν αὐτῶ δυνά-
σας πορεύου, ἢ πίσις σου σέσωκέσσε.

Τῆ β΄, τῆς ιγ΄, ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λ γ΄.

Ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐκείνου, ἦλθον οἱ φαρισαῖοι
πρὸς τὸν ἰησοῦν, καὶ ἠρώσαντο συζητεῖν αὐ-

τῶν ζητούντων παρὰ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἀνα-
στρέψας τὸ πρὸς αὐτοῦ, λέγει. ἢ ἡ γε-
νεὰ αὐτῆς σημεῖον ἐπιζητεῖ. ἀλλὸ
λέγω ὑμῖν, ἐδοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύ-
τῃ σημεῖον. Καὶ ἀφείδων αὐτοῦ, ἐμ-
βάς πάλιν εἰς πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ
πέραν. καὶ ἐπελάθοντο οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λαβεῖν ἄρτους. καὶ εἰμὴ εἶα ἄρ-
τον, ἔκ εἶχον μετὰ αὐτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.
Καὶ διεσέλλετο αὐτοῖς, λέγων. ὁραῖ-
τε. βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς φα-
ρισαίων, καὶ τῆς ζύμης ἡρώδου. Καὶ διε-
λογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες.
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. Καὶ γινούς ὁ
ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς. τί διαλογίζεσθε,
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; ἔπω νοεῖτε, ἐ-
δὲ σωῖετε; ἐπιπεπωρωμένῳ ἔχε-
τε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς
ἔχοντες, ἐ βλέπετε, καὶ ὅτι ἔχοντες,
οὐκ ἀκέετε; Καὶ ἐμνημονοῦτε ὅτι
οὐκ εἶπα ἄρτους ἔκλασα εἰς οὐκ
πεντακισχίλους, πόσους κοφίνους
πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγου-
σιν αὐτῶν, δώδεκα. Ὅτε δὲ οὐκ ἐπὶ
εἰς οὐκ τετρακισχίλους, πόσων αουεί-
δων πληρώματα κλασμάτων ἤρα-
τε; Οἱ δὲ εἶπον, ἐπὶ ἑπτά. Καὶ ἔλεγε αὐ-
τοῖς, πῶς ἔπω νοεῖτε.

Τῆ γ΄, τῆς ιγ΄, ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λ δ΄.

Ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐκείνου, ἔρχετο οἱ εἰς βηθ-
σαῖδάν. καὶ φέρονσιν αὐτῶν, τυφλόν, καὶ
καλεῖσιν αὐτὸν ἵνα αὐτῶ ἀψῆ.
Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυ-
φλοῦ, εἰσήγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως.
καὶ τίσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθείς

Η ιιι τας

Ἀπὸ τῆς
καρδίας
β. μετα-
βαίνει τὸ
καὶ μαρ-
ταν εἰς τὰς
ἐβδομά-
δας ἡ λθ-
κα ἐνταῖς
πάντε ἡ-
μέρας.

ὁ θ.
β.
Περὶ τῆς
ζύμης τῆς
φαρισαι-
ων. κ β.

12.
Περὶ τῆς
δέκα λε-
πτον.

Η.
Π.

τας χείρας αὐτῶν, ἐπιθῶτα αὐτῶν, ἐπιβλέπει. Καὶ δὴ ἀβλέψας, ἔλεγε. Βλέπω σὺ ἀνὴς, ὅτι ὡς δὲ οὐρα ὀρῶ περιπατοῦντας. Εἶτα, πάλιν ἐπέθηκε τὰς χείρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ ἐποίησεν αὐτῶν δὴ ἀβλέψαι. καὶ ἔδοξα αὐτοῖς, καὶ ἐπέβλεψε πηλαγῶς ἀπάντας. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῶν, εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν, λέγων. μὴ ᾗ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς, μὴ ᾗ εἴπῃς ἡνὶ ἐν τῇ κώμῃ. Τῆ δ', τῆς ιγ', εβδομαδος.

Η.
 Π.β.
 Π.δ.
 Π.ε.
 Θ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λδ.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, ἔπεμψεν οἱς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ χρῆστος. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι οὐδεὶς ἐπιφέρει τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, πολλὰ παθεῖν, καὶ δοκιμασθῆναι, καὶ τῆνδε χεῖρα ἔχειν, καὶ τῆνδε γραμματέων, καὶ ἔδοξα αὐτοῖς, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, δὴ ἀπέλυται. καὶ παρρησία τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ περὶ λαβόμενος αὐτῶν ὁ πέτρος, ἤρξατο εἰπεῖν ἡμῶν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἰς τὸν ἄκουσον καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητῶν αὐτοῦ, ἐπέλιμψε τὸ πέτρον, λέγων. ὕπαγε ὀπίσω μου σατανα, ὅτι ἡ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ περὶ καλεσάμενος τὸν ὄχλον, σὴν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς. ὅστις θέλει ὀπίσω με ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἄρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

Π.

Τῆ ε', τῆς ιγ', εβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λθ.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, ἔπεμψεν οἱ μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ κυρίου, περὶ ἑαυτοῦ

συζητῶντες, τί ἐστὶ τὸ ἐκνεκρῶν θάνατον. Καὶ ἐπιθῶτων αὐτῶν λέγοντες. ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ἡλίαν δεῖ εἰσελθεῖν πρώτων. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. ἡλίας μὴ ελθῶν πρώτων ἀποκαθίστα πάντα. καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ παθῆ, καὶ ἔσθω ἐκ νεκρῶν. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησεν αὐτῶν, ὅσα ἠθέλησεν καθὼς γέγραπται ἐπὶ αὐτῶν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητῶν, εἶδεν ὄχλον πολλὸν περὶ αὐτοῦ, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. καὶ διέβλεψεν πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν, ὅτι ἐβραμβήθη. καὶ περὶ εἰσὸντες, ἠρώτων αὐτὸν.

π.θ.
 π.δ.
 τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἄλλο γράπτον.

Π.
 Π.β.
 Π.δ.
 Π.ε.
 Θ.

Τῆ περὶ τὸν σταυρὸν, τῆς ιγ', εβδομαδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μα.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, ἦλθεν οἱς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς καπρναῖμ. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀρχιερέως, ἐπιθῶτων αὐτοῦ, ἡ ἐκ τῆς οἰκίας οὗτος πρὸς ἑαυτοῦ διελογίζεσθαι οἱ δὲ ἐσιώπων. πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν, ἐν τῇ οἰκίᾳ, τίς μείζων. Καὶ καθίσας, ἐφώνησε τοὺς δὲ ἰδὼντες, καὶ λέγει αὐτοῖς. εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος. Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ ἐν ἀγκαλιᾷ ἀρῶν αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς. ὅς ἐάν ἐν τῇ τοιαύτων παιδιῶν δεξιᾷ ἐστὶν τῶν ὀνοματίμου, ἐμὲ δέχεται. καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δεξιᾷ ἐστὶν, ὁκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν δεξιᾷ ἐστὶν αὐτοῦ. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῶν οἱ ἰσχυροὶ, λέγων. διδάσκαλε, εἶδὸς μὴ ἵνα, τῶν ὀνοματίμου ἐκβαλλοῦνται δαίμονια, ὅς ὁκ ἀκο-

π.δ.
 Περὶ τῆς διαλογίσης τῶν μαθητῶν.

π.δ.
 π.ε.

ἀκο-

ἀκολουθεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύσα μὲρ αὐ-
τόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. Ο ἰησὺς εἶ-
πε. μὴ κωλύετε αὐτόν. ἐδ εἰς γὰρ ἐ-
στιν, ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου, καὶ διωθήσεται ταχὺ κακοθη-
γῆσά μιν. ὃς γὰρ οὐκ ἐστὶ καθ' ὑμῶν, ὑ-
πὲρ ὑμῶν ἐστίν. Ο ἰησὺς δὲ ποτίσθη ὑ-
μᾶς ποτιέριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματι
μου, ὅτι χυ εἰς ἐσέ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐ-
μὴ λυπολήσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Σαββατῶ, ιγ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶ. ο δ.

Καὶ καὶ ἐκείνῳ εἰσηλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς
οἶκον ἱνὸς τῆς ἀρχόντων τῆς φαρι-
σαίων, σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον. καὶ
αὐτοὶ ἦσαν παρορμητοὶ αὐτόν.
Καὶ ἰδὼν οὗτος ὁ ἰησοῦς ἑμ-
πεδοῦν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησὺς,
εἶπε πρὸς αὐτοὺς νομικὰς καὶ φαρισαί-
κας, λέγων. εἰ ἐξέστι τῷ σαββάτῳ θερα-
πεύειν; οἱ δὲ ἠσώχασαν. Καὶ ἐπιλαβὸς
ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε.
Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε.
Ἰνὸς ὑμῶν υἱὸς, ἢ βεῖς, εἰς φρέαρ ἐμπε-
σῆται, καὶ οὐκ εὐθέως θάνατον ἀσεί αὐ-
τόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ; Ἐσαββάτε; Καὶ οὐκ
ἴαρουσαν αὐτὸν ἀποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς
αὐτοῦ. Ἐλεγε δὲ πρὸς αὐτοὺς κεκλημηδύς
παρορμητὴν, ἐπέχων, πῶς ταῖς πρῶτο-
κλισίας ἐξελέγοντο λέγων πρὸς αὐ-
τοῦ. ὅταν κληθῆς ὑπόπινος εἰς γάμους,
μὴ καὶ τὸ κληθῆς εἰς τὴν πρῶτοκλισίαν.
μήποτε ἐν ἡμιότῳ σου ἢ κεκλημηδύς
ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ δυνὲν κα-
λέσας, ἐρεῖ σοι, ὅς σὺ τῷ τόπῳ, καὶ τότε
ἀρξῆ μετ' αἰχίνης τὸν ἕχατον τόπον
κατέχων. Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, προσδυ-

θεῖς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἕχατον τόπον,
ἵνα ὅταν ἐλθῇ ὁ κεκλημηδύς σε, εἴπη-
σοι, φίλε, παρορμητὴν ἀνώτερον.
τότε ἔσαι σοὶ ὀξὺς ἐνώπιον τῆς σινα-
νακειμηδύς σοι. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἐαυ-
τόν, ταπεινωθήσεται. καὶ ὁ ταπεινῶν
ἑαυτόν, ὑψωθήσεται.

Κυριακῆ, ιγ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακεδῶ. ια.

Καὶ καὶ ἐκείνῳ, Ἀνθρωπόσις παρο-
ρμητῆ τῷ ἰησοῦ, παρορμητῶν αὐτοῦ, καὶ λέ-
γων. διδ' ἀσκαλε ἀγαθὸν, ἵ ποιῆσαι,
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω. Εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἵμε λέγεις ἀγαθόν;
οὐδ' εἰς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. Τὰς
ἐν τῷ οἴδ' ας. μὴ μοιχδύσης, μὴ
φονδύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδο-
μαρτυρήσης. ἵμα τὸν πατέρα σου, καὶ
τὴν μητέρα σου. Οἱ δὲ εἶπε. ταῦτα
πάντα, ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός
μου. Ἀκόστας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς, εἶ-
πεν αὐτῷ. ἵ εἰ σὺ λείπεις πάντα ὅ-
σα ἐχῆς, πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς,
καὶ ἐξέλθῃς ἑπτασάρον ἐν ἐνῶ, καὶ δύνῃ
ἀκολουθεῖ μοι. Οἱ δὲ ἀκόστας ταῦτα,
παρορμητῶν ἐχῆς. ἵ γὰρ πλούσιος
σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτόν ὁ ἰησοῦς πε-
ρίλυπον γυμῆμον, εἶπε. πῶς δυσκό-
λως οἱ τοῦ χρέματα ἔχοντες, εἰσε-
λεύονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι, κάμηλον διὰ
τρύμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ
πλῆσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰ-
σελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκόσταντες. καὶ
πῶς δύναται σωθῆναι. Οἱ δὲ εἶπε. ταῦ
ἀδύνατα πάντα δύναται ὁ θεός.
ταῦτα ἐστὶν πάντα τῷ θεῷ.

Τη

σ κ β'. Θ Ε Ι Ο Ν Κ Α Ι Γ Ε Ρ Ο Ν

Τῆ β', τῆς ιδ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ β'.

Εἶπεν ὁ κς, ὅς ἐδὴ σκανδαλίση σὶ α τῶν μικρῶν τούτων τῶν πισθύντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστὶν αὐτῶ, μᾶλλον εἰ πε-
 ρίκεται λίθος μυλικὸς παρὶ τὸν τρά-
 χηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν
 θάλασσαν. Καὶ ἐδὴ σκανδαλίζησε
 ἡ χεῖρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν. καλὸν ἔ-
 στι, κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ
 τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα, ἀπελθεῖν
 εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβε-
 στον, ὅπου ὁ σκῶληξ αὐτῶ οὐ τελευ-
 τοῖ, καὶ τὸ πῦρ ἐσβείνεται. Καὶ ἐδὴ
 ὁ πς σου σκανδαλίζησε, ἀπόκοψον
 αὐτὸν. καλὸν ἔστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 ζωὴν χωλὸν, ἢ σὺν δύο πόδας ἔχον-
 τα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ
 πῦρ τὸ ἄσβεσον, ὅπερ ὁ σκῶληξ αὐτῶ
 ἐτελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἐσβείνεται.
 Καὶ ἐδὴ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλί-
 ζησε, ἐκβαλε αὐτὸν. καλὸν ἔστι, μο-
 νόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασι-
 λείαν τοῦ θεοῦ, ἢ σὺν δύο ὀφθαλμοῖς
 ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν
 ἐπιπυρῶς, ὅπου ὁ σκῶληξ αὐτῶ ἐτελευ-
 τᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἐσβείνεται. Πᾶς γὰρ
 ἀλί ἀλιθῶνεται, καὶ πᾶσα θυσία,
 ἀλί ἀλιθῶνεται. Καλὸν τὸ ἄλας.
 ἐδὴ ἢ τὸ ἄλας θύαλον γήηται, ἐν-
 ἵνι αὐτὸ δρώσετε; ἐχέει ἐν ἑαυτοῖς
 ἄλας. καὶ εἰρηνόυετε ἐν ἀλλήλοις. Καὶ
 ἐκείθεν θύσας, ἐρχεται εἰς τὰ ὄρια
 τῆς ἰσδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ ἰορ-
 δάμου. καὶ συμπερδύοντα πάλιν ὀ-
 κλαι παρὰ αὐτὸν. καὶ ὡς εἶπαι πάλ-
 λιν ἐδίδασκον αὐτοῦ.

Τῆ γ', τῆς ιδ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ γ'.

Πῶ καιρῶ ἐκείνῳ, παρεσέλθοντες οἱ
 φαρισαιοὶ τῷ ἰησοῦ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
 εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ, γυναῖκα ἀπολύσαι,
 πειράζοντες αὐτὸν. Ὁ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
 εἶπεν αὐτοῖς. τί ὑμῖν ἐνετείλατο μω-
 σῆς; Οἱ δὲ εἶπον. μωσῆς ἐπέτελεψε, βί-
 βλίον ἀποσάσαι γράψαι, καὶ ἀπολύ-
 σαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
 τοῖς. πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐ-
 γραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην. ἀπὸ
 τοῦ ἀρχῆς κτίσεως ἀρσεν καὶ θήλυ ἐποίη-
 σεν αὐτοῦ ὁ θεός. Ἐνεκεν τούτου, κατὰ-
 λάψει ἄνθρωπος τὴν περὶ αὐτοῦ, καὶ τὴν
 μερῆ, καὶ παρσκολληθήσεται, παρὸς
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ
 δύο, εἰς σάρκα μίαν. Ὅστε ὅρα ἐπὶ
 εἰς δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὅ ἐν ὁ θεός
 σωζέσθαι, ἄνθρωπος μὴ χωρίζε-
 ται. Καὶ ἐκ τῆς οἰκίας πάλιν οἱ μαθη-
 τὰι αὐτοῦ, παρὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτη-
 σαν αὐτὸν. Καὶ λέγει αὐτοῖς. ὅς ἐάν
 ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γα-
 μήσῃ ἄλλῳ, μοιχᾶται ἐπ' αὐτῷ.
 καὶ ἐδὴ γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐ-
 τῆς, καὶ γαμήσῃ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

Τῆ δ', τῆς ιδ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ δ'.

Εἶπεν ὁ κς, ὅς ἐδὴ ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ-
 κα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλῳ, μοιχᾶ-
 ται, ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐάν γυνὴ ἀπολύσῃ
 τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμήσῃ ἄλλῳ, μοι-
 χᾶται. Καὶ προσέφερον αὐτῶ παι-
 δια, ἵνα ἀψῆ αὐτῶ. οἱ δὲ μαθητὰι
 ἐπέμωνον τοῖς προσφέρονσιν. Ἰδὼν δὲ
 ὁ ἰησοῦς ἠγαπήκε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,

ἀφε-

ἀφετε τα παιδια ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτοὺς. τῷ γὰρ τοιούτων, ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὲν, λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτοὺς, ἔθηκε τοὺς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, διδάσκει αὐτοὺς.

Τῆς ἰδ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ.ε.

Ὡ καὶ ἐκείνῳ, Ἐκ πορευομένων τοῦ ἰϋ εἰς ὁδὸν, πρὸς δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπρώτα αὐτὸν διδάσκαλε ἀγαθέ, ἵ ποιήσω, ἵνα ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω. Ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ. τί με λέγεις ἀγαθόν; καὶ εἰς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς ὁθεῖς. Τὰς ἐν τῆς οἰδας, μὴ μοι χύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἀποσερήσης. τίμα τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα. Ὁ δὲ ἀποκρίθεις εἶπεν αὐτῷ. διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλάξαμεν ἐκ νεότητός μου. Ὁ δὲ ἰς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. οἶσθι ὑσερεῖ. ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ οὐδὲν ἀκολούθημοι, ἀρχὴς τὴν σελήνην. Ὁ δὲ συγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπέμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ περὶ ἐμβλέψας αὐτῷ, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. πῶς δύσκολος οἶτα χεῖματα ἔχοντες, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβήθησαν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἰς πάλιν ἀποκρίθεις, λέγει αὐτοῖς. τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι, οὐδὲν πε

ποιθότατος ἐπὶ τοῖς χεῖμασι, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τῆς ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλέσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ ἄπιστος ὡς ἐξεπλήσθησαν, λέγοντες πρὸς ἑαυτοῦ. καὶ τίς δύναται σωθῆναι. Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς, λέγει. πῶς δύσκολος, ἀδύνατος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ. Πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶ πρὸς τὸν θεόν.

Τῆς δευτέρας, τῆς ἰδ', ἐβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ.ε.

Ἰπεν ὁ κς, τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Πῶς δύσκολόν ἐστι, οὐδὲν πεποιθότατος ἐπὶ χεῖμασι, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. Εὐκοπώτερόν ἐστι, κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τῆς ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλέσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ ἄπιστος ὡς ἐξεπλήσθησαν, λέγοντες πρὸς ἑαυτοῦ. καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς, λέγει. Παρὰ δύνατον ἀδύνατον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ. Πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶ πρὸς τὸν θεόν. Ἡ ῥῆσά το δὲ ὁ πέτερος λέγειν αὐτῷ. ἰδὲ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησα ἡμῖν. Ἀποκρίθεις δὲ ὁ ἰς εἶπεν. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, καὶ εἰς ἐστίν, ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρὰς, ἐνεκεν ἐμοῦ, καὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκάστηντα πλάσιον, νυκτὶ ἐν τῷ καιρῷ τέτρω, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ πατέρα, καὶ μητέρα, καὶ τέκνα, καὶ ἀγρὰς, μετὰ διωγμῶν. καὶ ἐν τῷ αἰωνίῳ τῷ ἐρχομένῳ, ζῶν αἰώνιον.

1.
Περί τοῦ ἐπισημοῦ σαυτοῦ πλουσίου ἢ κέρρον. κ.β.

1.
Τῆς δευτέρας, τῆς ἰδ', ἐβδομάδος.

ρ.β.

πολ-

πολλοί δ' ἐόνται πρῶτοι, ἔχατοι, ἢ ἔχατοι, πρῶτοι. Ἡσαν δ' ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς ἱεροσόλυμα, ἢ ἕως πωράγων αὐτοῦ οἷς, καὶ ἐθαμβήθησαν, καὶ ἀκολοῦθόντες, ἐφοβήθησαν.

12.

Σαββάτω, ιδ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν. π α'.

Ἰπεν ὁ κς, Ὁπισθός ἐν ἐλαχίσω, ἢ ἐν πολλῷ πιστός ἐστὶ. ἢ ὅ ἐν ἐλαχίσω ἀδικός, καὶ ἐν πολλῷ ἀδικός ἐστιν. Εἰ δ' ἐν ἐν τῷ ἀδίκω μαμωνᾷ πσοὶ σὸκ ἐγένεθε, τ' ἀληθινόν, τίς ὑμῖν πισύσει; Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλοτρίω πσοὶ ἐκ ἐγένεθε, τ' ὑμέτερον, τίς ὑμῖν δώσει; Οὐδ' εἰς οἰκέτης, δύναται δυοὶ κυρίοις δευλῶν. ἢ γὰρ τὸν εἰς αὐτὸν μισήσει, ἢ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει. ἢ εἰς ὁσὶ ἀντιέξεται, ἢ ἔτερον καταφρονήσει. ἢ δύναθε θῶ δευλῶν ἢ μαμωνᾷ. Ἡκουσόν δ' ἐ ταῦτα πάντα ἢ οἱ φαρισαῖοι, φιλαργυροὶ ὑπαρχόντες, ἢ ἔξεμυκτίον αὐτὸν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστὲ οἱ δικαιοῦντες ἐαυτοῦ ἐνώπον τῆς ἀγῶν, ὅ ἢ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι τὸ ἐν ἀγῶνι ὑψηλόν, βδελύγμα ἐνώπον ἔστιν ἐν.

ρ ε β'

ρ ε β'

13.

Κυριακῇ, ιδ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. 4 γ'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζῃ τὸν ἰὺ εἰς ἱερικῶ τυφλός τις ἐκάθητο πρὸς τὴν ὁδόν, πωροσατῆρ. Ἀκούσας ὅ ἢ ὄχλος διαπορευομῆρας ἐπυθάνετο, τί εἴη τοῦτο. Ἀπήγειλθον ὅ αὐτῷ ὅτι εἰς ὄναζωραῖος παρέρχεται. ἢ ἐβόησε λέγων, ἰς ἢ δαβιδ', ἐλέησον με; Καὶ οἱ πωράγοντες, ἐπέτιμον αὐτῷ, ἢ αὐτὸς δ' ἐ

Περί τοῦ τυφλοῦ. ε δ'.

πολλῷ μᾶλλον ἐκράζεν, ἢ δ' αὐτὸν ἐλέησον με. Στοιθεῖς δ' ὁ ἰησοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτὸν. Ἐγγίσαντος ὅ αὐτῷ, ἐπρώτησεν αὐτὸν, λέγων. τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δ' εἶπε, κς, ἢ να ἀναβλέψω. Καὶ ὁ ἰς εἶπεν αὐτῷ. ἀναβλέψον, ἢ πίστις σε σέσωκέσει. Καὶ ἄρα χεῖμα, δὴ ἐβλέψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δόξαζον τὸν θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἐδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

1.

Τῆ β', τῆς ε', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ η'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐκπορευομῆρας τοῦ ἰὺ ἀπὸ ἱερικῶ, ἢ τῆς μαθητῆρ αὐτῷ, καὶ ὄχλου ἰκανῶ, ἢ ὁσὶ ἱμαίς, βαρπμαῖος ὁ τυφλός, ἐκάθητο πρὸς τὴν ὁδόν πωροσατῆρ. καὶ ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ὄναζωραῖος ἐστίν, ἢ ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν, ὁ ἢ δ' αὐτὸν ἰὺ, ἐλέησον με. Καὶ ἐπέτιμον αὐτῷ πολλοί, ἢ να σιωπήσῃ. ὁ δ' ἐ πολλῷ μᾶλλον ἐκράζεν, ἢ δ' αὐτὸν ἐλέησον με. Καὶ ὁσὶ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι. ἢ φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ. φάρσει, ἢ γείραι, φωνεῖσε. Ὁ δ' ἐ ἀποβαλὼν τ' ἰμάτιον αὐτῷ, δύνασας ἦλθε πρὸς τὸν ἰησοῦν. Καὶ ἀποκείθει, λέγων αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δ' ἐ τυφλός εἶπεν αὐτῷ. ἢ να βλεψῶ. Ὁ δ' ἐ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. ἢ να γε, ἢ πίστις σου σε σέσωκέσει. Καὶ διθέως δὴ ἐβλέπε

ρ ε β'

Περί τοῦ βαρπμαῖος.

σ κ δ'

14.

Ψε, ἢ ἠκολούθει τῷ ἰὺ ἐν τῇ ὁδῷ.

Τῆ γ', τῆς ε', ἐβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Εἰσηλθὼν ὁ ἰς εἰς

ἱερο-

4. ιεροσόλυμα, ἢ εἰς τὸ ἱερόν. ἢ παρ-
 ελευσάμηνος πάντα, ὅψιας ἤδη ἔσσης
 τῆς αἰρας, ἔξῃλθεν εἰς βηθανίαν με-
 τῆ δ' ὡδ' εκα. Καὶ τῆ ἐπαύριον ἔξελ-
 θόντων αὐτῶν ἀπὸ βηθανίας, ἐπέινα-
 σε. ἢ ἰδὼν συκὴν μακροῦσιν ἔχσαν
 φύλλα ἤλθεν εἰ ἄρα δὴρήσει ἵεν αὐ-
 τῆ. ἢ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδ' ἐν δῦρον, εἰ-
 μὴ φύλλα. οὐ γὰρ ἰὼ καμρὸς σύκων.
 Καὶ ἀποκριθεὶς οἷς εἶπεν αὐτῆ. μη-
 κέτι ἐκθὸς εἰς τ' ναῖῶνα μηδ' εἰς καρπὸν
 φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
 Καὶ ἔρχον) εἰς ἱεροσόλυμα, ἢ εἰσελ-
 θὼν οἷς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν
 οὐδ' πωλῆντας, καὶ ἀγοράζοντας, ἐν
 τῷ ἱερῷ, ἢ τὰς τραπέζας τῶν κολλυ-
 βιστῶν, ἢ τὰς καθέδρας τῶν πωλῆντων
 τὰς παρῆρας, κατέσρεψε. ἢ οὐκ ἤ-
 φισιν, ἵνα τίς διενέγκῃ σκευὴς διὰ τῆ
 ἱεροῦ. Καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς.
 ἐγγράμμα, ὅτι οὐκ ἔστιν οἶκος πρὸ
 σδυχῆς κληθήσεται) πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.
 Ὑμεῖς ὅ ἐποιήσατε αὐτὸν ἀπὸ ληστῶν.
 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς, ἢ
 οἱ ἀρχιερεῖς, ἢ ἐζήτην πῶς αὐτὸν ἀπο-
 λέθουσιν. ἐφοβῶντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς
 ὁ ὄχλος ἐξεπλήθυσεν ἐπὶ τῆ διδα-
 χῆ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ὄψ' ἐγγύετο, ἐξεπο-
 ρεύετο ἔξω τὴ πόλεως, ἢ πρὸ τῶν ὄχλων
 ἐδύο μῆροι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμέ-
 νην ἐκρίζων, ἢ δὴ ἀμνησθεῖς ὁ πέτρος,
 λέγει αὐτῷ. ῥαββί, ἰδοὺ ἡ συκὴ ἦν κατη-
 ρασω, ἔξῃρα). Καὶ ἀποκριθεὶς οἷς,
 λέγει αὐτοῖς. ἔχετε πίστιν θυ. ἀμὲν
 γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἶπῃ τῷ ὄρει
 τούτῳ, ἀρῆθη ἢ βλήθη εἰς τὴν θά-
 λασσαν, ἢ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ

1 Η. αὐτῶ, ἀλλὰ πίσυση, ὅτι ἀ λέγει γί-
 νεται, ἔσαι αὐτῶ ὁ ἐδὼ εἶπη.
 Τῆ δ', τῆς ιε', ἐβδομάδος.
 Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. ν α.
 Ἰπεν ὁκς, ἔχετε πίστιν θυ. ἀμὲν γὰρ λέ-
 γω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἶπῃ τῷ ὄρει τούτῳ,
 ἀρῆθη ἢ βλήθη εἰς τὴν θάλασσαν,
 ἢ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλ-
 λά πίσυση, ὅτι ἀ λέγει γινέ), ἔσαι αὐ-
 τῶ, ὁ ἐδὼ εἶπη. Διὰ τῆ λέγω ὑμῖν. ρ κ δ.
 πάντα ὅσα ἂν παροσυχόμενοι αἰτῆ-
 σθε, πισυετέ ὅτι λαμβανέτε, ἢ ἔσαι
 ὑμῖν. Καὶ ὅταν σῆκηε παροσυχόμε-
 νοι, ἀφίεε εἰν ἔχετε κατὰ ἴλιος, ἵνα ἢ
 ὁ πῆρ ὑμῶν ὅ ἐν τῆς ἐνοῖς, ἀφῆ ὑμῖν,
 τὰ παρῆματα ὑμῶν. Εἰ ὅ ὑμεῖς ἐκ
 ἀφίεε, ἐγὼ ὁ πῆρ ὑμῶν ὅ ἐν τῆς ἐνοῖς,
 ἀφήσει τὰ παρῆματα ὑμῶν. ρ κ ε.
 1 Α. Τῆ ε', τῆς ιε', ἐβδομάδος.
 Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. ν β.
 Ὡ καιρῶ ἐκείνω, ἤλθεν ὁ ἱεὺς πάλιν ρ κ ζ.
 εἰς ἱεροσόλυμα. ἢ ἐν τῷ ἱερῷ παρῆσαι
 τῆς αὐτοῦ ἔρχον) πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρ-
 χιερεῖς, ἢ οἱ γραμματεῖς, ἢ οἱ παροσύ-
 τερτοι, ἢ λέγουσιν αὐτῷ. ἐν ποία ἔξῃ-
 σία ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς τῶ τὴν ἔξῃσιν
 ταῦτην ἐδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῆς; Ὁ ὅ
 ἱεὺς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. ἐπερωτή-
 σω ὑμᾶς ἢ ἐγὼ ἐν ἀλόγον, ἢ ἀποκρί-
 θητέ μοι, ἢ ἐρῶ ὑμῖν, ἐν ποία ἔξῃσιν
 ταῦτα ποιῶ. Τὸ ἐβάπισμα ἰωσήφ, ἢ
 ἔξ ἐν τῆ ἦν, ἢ ἔξ δὴ ὄν; Καὶ διελθόντων
 το πρὸς ἑαυτοῦ, λέγοντες. ἐδὼ εἶπω-
 μῶν ἔξ ἐν τῆ, ἐρεῖ, διὰ τί ἐν ἐκ τῆς δὴ
 σαίε αὐτῶ. ἀλλ' εἶπω μῶν ἔξ ἀνθρώ-
 πων. ἐφοβῶντο τὸν λαόν. ἀπαντες γὰρ
 εἶχον τὸν ἰωάννην, ὅτι ὄντως παροσφῆ-

Περὶ τῆς
ἐκταραθῆ-
σης συ-
κῆς λγ.

ρ κ δ.

ρ κ ε.

ρ κ ζ.

Περὶ τῆς
ἐκταραθῆ-
σαντων τῶ
κύριον, ἀρ-
χιερωτῶν
πρὸς αὐτὸν
ραν. λ β.

της

φήτης λω. και αποκριθεις, λεγα-
σι τω κυ, οκ οιδ αμν. και ο ις απο-
κριθεις, λεγει αυτοις. εδ εγω λεγω
υμιν, εν ποια εξουσια ταυτα ποιω.

Τη σ, της ιε, εβδομαδος.

Εκ του κατα Μαρκον. η γ.

Ιπεν ο κς, τω παβρολω ταυτω.
Αμπελωνα εφυτθουσι δυοι, η πε-
ρειεθηκε φραγμα, η ωρυξεν υπολυ-
νιον, η ωκοδομησε πυργον, η εξεδο-
τε αυτον γεωργοις, και απεδημησε.

Και απεσειλε προς ου γεωργς τω
καιρω, δελον, ινα παρα τη γεωργων
λαβη, απο ε καρπε ε αμπελωνος.
οι η λαβοντες αυτον εδηραν, η απε-
σειλω κενον. και παλιν απεσειλε
προς αυου, αλλον δελον, η εκεινον
λιθοβολησαντες, εκεφαλαωσαν, η
απεσειλω ηπμωμρον. και παλιν
αλλον απεσειλε, και εκεινον απεκτει-
ναν, η πολλους αλλοις, ου μη δε α-
ρηθεις, ου η αποκτεινοντες. Επ εν ε-
να υον εχων αγαπητον αυτω, απεσε-
λε η αυτην προς αυου εχατη, λε-
γων. ου εν περαπηον εν υονμκ. Εκει-
νοι η οι γεωργοι, ειπον προς εαυου,
οπ ετς εστι ο κληρονομος, δε ουτε απο-
κτεινωμν αυτον, η ημν εσα η κλη-
ρονομια, η λαβοντες αυτον, απεκτει-
ναν η εξεβαλον εξω ε αμπελωνος.

Τι εν ποιηται ο κς ου αμπελωνος; ε-
λδουσε) και απολεσει ου γεωργς.
η δωσει τον αμπελωνα αλλοις. Ου
η τω γραφω ταυτω ουγνωτε;
λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδο-
μηεις, ουτ εχρηθη εις κεφαλην σω-
νιαις. Παρα κυ εχρηετο αυτη, και εστ

1B.
P. 11.
P. 12.
P. 13.
P. 14.
P. 15.

Περί του
αμπελων-
ος. λ. 5.

Φαλ.
ρις.
33
33
33
33

θαυμαση εν οφθαλμοις υμν. και
εζητω αυτον κρατησαι, η εφοδη-
θηστω τον οχλον. Εγνωστω η, οπ
προς αυου τω παβρολω ειπε.

12. και αφειτες αυτον, απηλθον.

Σαββατω, ιε.

Εκ του κατα Λουκα. η δ.

Ιπεν ο κς, προς εχελε εαυτοις. Εδν
η αμαρτη εις σε ο αδελφος σου. επ-
ημην αυτω, η εδν μετανοηση, αφες
αυτω. και εδν επιαικισ η ημερας α-
μαρτη εις σε και επιαικισ της ημερας
επηρεψη λεγων, μετανω αφησθς
αυτω. και ειπον οι αποστολοι τω κυ.
προς ου ημιν πιστι. ειπε η ο κς. ει ει-
χετε πιστι, ως κοκκον σιναπεως, ελεγε-
τε δε τη συκαμινω ταυτη εκεινωθη
η η φυτθουση εν τη θαλασση, η υπη-
κωσεν δε υμιν. Τις η εξ υμν δελον
εχων αρθρειωντα, η ποιμαινοντα, δε
εισελθον πεν ε αγρε, ερει δε θεως. πα-
ρελθων δε απεσαμ. αλλ εχι ερει αυ-
τω, ετοιμαθι η δε φνησω, και παριζω
σαμνος διακονειμοι, εως φατω και
πω, η μη ταυτα, φατσαμ, η πιασαμ
συ; Μη χαειν εχθ τα δελω εκεινω,
οπ εποιησε τα διαταχθεντα αυτω; ε-
δοκω. Ουτως και υμεις, οταν ποιηθητε
παντα τα διαταχθεντα υμιν, λε-
γετε, οπ δελοι αρθειοι εσμν, οπ δε
ωφειλωμν ποιησαμ, πεποιηκαμν.

Κυριακη, ιε.

Εκ του κατα Λουκα. η δ.

Ο καιρω εκεινω, Διησχετο ο ις τω
ισραηλ, η ιδεδηης ονομαη καλεμε-
νος ζακχαρις, η αυτος ην δεχηλεω-
νης, η ουτ ην πλεισιος, και εζητη ιδεν

10.
P. 16.
P. 17.
P. 18.
P. 19.

P. 11.
P. 12.
P. 13.
P. 14.
P. 15.

σ. 1.

P. 16.
P. 17.
P. 18.
P. 19.

ιδεν τον ιν υς εστι, η εκ ηδ υα το απο
 τδ οχλα, οπιτη ηλικια, μικρος αυ.
 Και περιδραμων εμπεραει, δυε-
 βη επι συκομωραιδω, ινα ιδη αυτον,
 οπι δις μεινης ημελλε διερχεσθ. Και
 ως ηλθεν επι τον επον, δυναβλεψας
 ο ις ειδεν αυτον, η ειπε προς αυτον.
 Ζακχαει αποδυσας κατασηθι. σήμε-
 ρον γδ εν τω οικω σου δε μεμειναι.
 Και αποδυσας, κατεβη η υπεδεξα
 το αυτον χαιρων. Και ιδοντες παν-
 τες, διελογιζον λεγοντες, οπι ποσα
 αμαρτωλω ανθρωπι, εισηλθε καταλυ-
 σαι. Στεθεις ο ζακχαιος, ειπε προς
 τον ιν. ιδε τα ημισητηρ υπαρχον-
 των με κε, διδωμι τοις πτωχοις, η ει-
 λινος υ εσυκοφωπητα, αποδιδωμι τε
 τραπλεν. Ειπε ο προς αυτον ο ις, οπι
 σήμερον σεια τω οικω τυτω εγχε-
 ρ, καθ οπι και αυτος υος αβρααμ ε-
 σιν. Ηλθε γδ ο υος ε ανθρωπος, ζη-
 τησαι και σωσαι το απολωθς.

κ.β.
18.

Τη β, της ις, εβδομαδος.

Εκ του κατω Μαρκον.

Ω καιρω σκεινω, Αποσελθισι προς
 τον ιν οι δεχερεις η οι γραμματεις,
 υνας τη φαρισαιων η τη ηρωδια-
 νων, ινα αυτον αγραψωσι λογω. Ο ις
 ελθοντες, λεγουν αυτω. διδασκαλε,
 οιδ αμην οπι αληθης ει, η εμελεισοι
 παει εδενος, ε γδ βλεπεις εις προςω-
 που ανων, αλλ επ αληθειας την οδον
 τδ θεε διδασκεις, εξεσι κλωσον και-
 σαει δενα, η εδωμην η μη δωμην.
 Ο ις ειδως αυτην τιω υποκεισιν, ει-
 πεν αυτοις. τι με πειραζειτε. φερετε
 μοι δηναιον, ινα ιδω. Οι δε κωυε-
 γ-

Περί τῆς
ἐτεροτη-
σαντων
διατκῆ-
ριου.

18.
Ω
Π

κων. η λεγει αυτοις. τινος η εικων αυτη
 και η επιγραφη; Οι δε ειπον αυτω,
 καισαρος. Και αποκριθεις ο ις, ειπεν
 αυτοις. αποδ ολε το καισαρος καισα-
 ρι, η το εθεε, τω θεω. η εθαυμασθη
 επ αυτω. Τη γ, της ις, εβδομαδος.

Εκ του κατω Μαρκον.

Ω καιρω σκεινω, Ερχονται σαδ δε-
 κηροι προς τον ιν, οιτινες λεγουν δυνα-
 σασιν μη ειναι η επηρεωπισω αυτην,
 λεγοντες. διδασκαλε, μωσις εγρα-
 ψεν ημιν, οπι εσθινοσ αδελφοσ απο-
 θωνη, η καταλιπη γυναικα, και τε-
 κνα μη αφη, ινα λαβη ο αδελφοσ
 αυτη την γυναικα αυτη η εξανασηση
 σπέρμα τω αδελφω αυτη. Επια α-
 δελφοι ησαν. η ο πρωτος ελαβε γυ-
 ναικα η αποθηνησκων εκ αφηκε σπέρ-
 μα. και ο δευτερος ελαβεν αυτην, η
 απεθανε η εδ αυτος αφηκε σπέρ-
 μα. η ο τεριος ωσαυτως. και ελαβον
 αυτην οι επια. η εκ αφηκω σπέρ-
 μα. εχατη δε παντων, απεθανε η η
 γυνη. Εν τη εν δυνασασει, ο και δυνα-
 σωσ υινος αυτη εσαι γυνη; οι γδ επια
 εχον αυτην γυναικα. Και αποκριθεις
 ο ις, ειπεν αυτοις. ε δια ετ πλανα
 εδε. μη ειδοτες τοις γραφας, μη δε
 την δυναμιν εθου; Οταν γδ σκεκρω
 δυνασωσιν, ετε γαμωσιν, ετε γαμι-
 σκονται, αλλ εισιν ως αγγελιοι εν τοις
 κνωις. Περι δε τη νεκρων οπι εγειρον-
 ται, εκ δυεγνωτε εν τη βιβλω μου-
 σεως επι τδ βατου, ως ειπεν αυτω
 ο θεσ, λεγων; εγω ο θεσ αβρααμ, και ο
 θεοσ ισαακ, και ο θεοσ ιακωβ; Ουκ
 εστιν ο θεσ, θεοσ νεκρων, αλλα ζωντων.

Περί τῆς
σαδδου-
καιων. λ. π.

υμεις

ΙΒ.

Ὑμεῖς οὐκ πολὺ πλανᾶσθε.

Τῆ δ', τῆς ις', εβδομαδός.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Παρά τῶν γραμματέων. λ. θ.

Ὡ καὶ ῥῆμα κείνω, Περὶ τῶν εἰς τῆν γραμματείων τῶν ἰδίων, ἀκούσας συζητήσαντων τῆν σαδ δευτέρων μετ' αὐτῶν, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη ἐπιπράττειν αὐτὸν, ποία ἐστὶ πρώτη πάντων ἐν τῇ ὁμοίᾳ ἀπεκρίθη αὐτῶν ὅτι πρώτη πεισῶν τῆν ἐν τῶν ἀκούσας ἰηλ, κς ὁ θεὸς ὑμῶν, κς εἷς ἐστὶ. καὶ ἀγαπήσεις κτ' τὴν θεοῦ σου. ὅτι ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. αὕτη πρώτη ἐν τῇ. Καὶ ἄλλοι ὁμοίᾳ αὕτη. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. μεῖζων τούτων, ἄλλη ἐν πολλῇ ἐκ ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῶν ὁ γραμματέας, καλῶς διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστὶ θεὸς, καὶ ἐκ ἐστὶν ἄλλος πλην αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ὅλης τῆς σπιέσεως, καὶ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς σεαυτὸν, πλείον ἐστὶ πάντων τῆν ὁλοκαυτωμάτων, καὶ τῆν θυσιῶν. Καὶ ὁ ἰς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νενεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῶν. Ἐ μακρὸν εἶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ εἰς ἐκέπτε ἔρλημα, αὐτὸν ἐπερωτήσας. Καὶ δὲ το κριθεὶς ὁ ἰς, ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῶν ἱερῶν. πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ χς, ὑὸς δ' αὐτοῦ ἐστὶν; αὐτὸς γὰρ δ' αὐτοῦ εἶπεν ἐν τῶν ἀγίῳ, λέγει ὁ χς τῶν κώμα, καθὼς ἐκ δεξιῶν μου, ἕως δὲ θῶστος ἐχθρῶν σου, ὑποπόδιον τῆν ποδῶν σου. Αὐτὸς ἐν δ' αὐτοῦ, λέγει αὐτὸν κτ'.

παλ. β.

παλ. β. Περὶ τῆς ἐπιπράττειν ἰερατικῆς, μ.

ΙΒ.

καὶ πόθεν ὑὸς αὐτοῦ ἐστὶ. Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος, ἤκουσεν αὐτῶν ἠδέως.

Τῆ ε', τῆς ις', εβδομαδός.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἰπὸν ὁ χς, βλέπει δὲ τῆν γραμματέων, τῆν θεόντων ἐν σοταῖς, ὡς πατεῖν. καὶ ἀσπασμῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς. καὶ πρώτο καθεδρίας ἐν ταῖς σωμαγωγαῖς. καὶ πρώτο κλιθῶν, ἐν ταῖς δειπνοῖς. οἱ κατεδθῶντες τὰς οἰκίας τῆν χηρῶν, καὶ πτωχῶν, μακρὰ προσδουχόμενοι, ἐτοιμήσονται πτωχῶν κείνω. Καὶ καθίστας ὁ ἰς κατέκρινεν τὸν γαζοφυλάκιον, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. καὶ πολλοὶ πλάστοι, ἔβαλλον πολλὰ. καὶ ἔλθουσα μία χίρα πτωχῆ, ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδρῶντης. Καὶ πτωκαλεσάμενος ὁ δὲ μαθητοῖς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χίρα αὕτη ἢ πτωχῆ, πλείον πάντων βέβληκε τῆν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Πόύτες γὰρ ἐκ τῶν πτωχῶν δύνοντος αὐτοῖς ἔβαλον. αὕτη δ' ἐκ τῆς ὑπερήσεως αὐτοῦ, πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλον ὅταν τὸν βίον αὐτοῦ.

παλ. β.

παλ. β.

Περὶ τῆν τῶν δούλων πρὸς βασιλέων, μ.

ΙΓ.

Τῆ σαββασιμῆ, τῆς ις', εβδομαδός.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ὡ καὶ ῥῆμα κείνω, Ἐκ πορρομῶν τοῦ ἰδίου ἐκ τῶν ἱερῶν, λέγει αὐτῶν εἰς τῆν μαθητῆν αὐτοῦ, διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι, καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ δὲ το κριθεὶς ὁ ἰς, εἶπεν αὐτῶν. Ἐλέπεις ταύτας ταῖς μεγάλας οἰκοδομας; ἐμὴ ἀφεθῆ ὡς λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὅς ἐμὴ καταλυθῆ. Καὶ καθημῶν αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῆν ἑλαιῶν, κατέκρινεν τῶν ἱερῶν,

παλ. β.

Περὶ τῆν συμπελεῖν, μ.

παλ. β.

ἰερεῖς, ἐπιρώτων αὐτον κατ' ἴδιαν, πέ-
 τρος, καὶ ἰάκωβος, καὶ ἰωάννης, καὶ
 ἀνδρέας. εἶπε ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσονται.
 καὶ ἢ τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ πάντα
 ταῦτα σπιτελεῖσθαι; Οὗ δὲ ἰησοῦς,
 ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν.
 Ἐλέπετε μήτις ὑμᾶς πλάνησι. πολ-
 λοι γὰρ ἐλθούσονται ἐπὶ τῶ ὀνόματι
 μου, λέγοντες, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ πολλὰς
 πλανήσουσιν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πο-
 λέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖ-
 θε. δεῖ γὰρ γινέσθαι, ἀλλ' ἔπω τὸ τέ-
 λος. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος, ἐπὶ ἔθ-
 νος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείῃ.
 καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους.
 καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ. θύ-
 ρη ὠρίων ταῦτα.

Σαββάτω, ις'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. π η'.

Ἰπεν ὁ κς τὴν πῶροβολὴν ταύτην. Κε
 τὴς ἰς ἦν ἐν πνι πόλι, τὸν θν μὴ φοβέ-
 μμος, καὶ δύν μὴ ἐν τρεπόμμος. χή-
 ρα δ' ἐπὶς ἰωὺν τῆ πόλει ἐκείνη, καὶ ἤρ-
 χετο πῶρος αὐτὸν, λέγασα. ἐκδικη-
 σὸν με διὰ τοῦ ἀδικεμα. καὶ ἐκ ἡ-
 θέλησιν ἐπὶ χρόνον. Μετὰ δ' ἐ τὸς,
 εἶπεν ἐν ἑαυτῶ. εἰ καὶ τὸν θεὸν ἐ φοβε-
 μαι, καὶ δύν ὅσα ἐν τρεπόμαι, διάγε
 τὸ παρεχάνμοι κόπον τὴν χήραν ταύ-
 τιν, ἐκδικήσω αὐτὴν, ἵνα μὴ εἰς τέλος
 ἐρχομμή, ὑποπιάζημε. Εἶπε ὁ κς.
 ἀκούσατε τί ὁ κερὶς τῆς ἀδικίας λέ-
 γει. ὁ ὃ θς, ἐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδικησιν
 τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς τῶ βωόντων πρὸς
 αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακρο-
 θυμῶς ἐπ' αὐτῆς; Λέγω ὑμῖν, ὅτι
 ποιήσει τὴν ἐκδικησιν αὐτῆς ἐν τάχει.

Εὐαγγέλιον.

ΙΓ.

Κυριακῆ, τῆς χαναναίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. ξ β'.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς
 τὰ μέρη τύρου καὶ σιδωνος. Καὶ ἰδοὺ
 γυνὴ χαναναία διὰ τῆς ὁρίων ἐκεί-
 νων ἐξελθῆσα ἐκράζει αὐτῶ, λέ-
 γουσα, ἐλέησόν με καὶ ἡ δαβιδ, ἡ θυ-
 γάτημα κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ ὃ
 ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῆ λόγον. Καὶ προσ-
 σελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶ, ἠρώτων
 αὐτὴν λέγοντες. διόλουσιν αὐτὴν, ὅτι
 κρᾶζει ὅπως ἡμῶν. Οὗ δὲ ἀποκρι-
 θεὶς, εἶπεν. Ὅσα ἀπὸ ἄλλῳ, εἰ μὴ εἰς
 ταῖς ὁρίων ταῖς ἀπολωλότα οἴκου
 ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθῆσα προσεκινήσεν
 αὐτῶ, λέγουσα. καὶ, βοήθεμοι. Οὗ δὲ
 ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἐκ ἑστὸν καλὸν, λα-
 βεῖν τὸν ἄρτον τῆς τέκνων, καὶ βαλεῖν
 τῆς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε, ναὶ καὶ καὶ
 γὰρ τακνάεια, ἐδίει διὰ τῆς ψιχίων
 τῆς πιπόντων διὰ τῆς τραπεζῆς τῆς
 κυρίων αὐτῆς. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
 ἰησοῦς εἶπεν αὐτῆ, ὦ γυνὴ, μεγά-
 λη σου ἡ πίστις, γρηθήτω σοι ὡς θέλεις.
 Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, διὰ τῆς
 ὥρας ἐκείνης.

Ἀναγνωστέον δὲ ἡστιαύτη τῆς χαν-
 ναναίας κυριακῆ, ἐστὶ μνησκύηται ἡ
 ἀποκρίσις διὰ τῆς ἐξώπαιχα, καὶ λέ-
 ψη εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν κυριακῆ. εἰ
 γὰρ μέλλει ἀναγνωσθῆναι ἡστιαύ-
 τη κυριακῆ, ἀς ἀναγνωσθῶσι καὶ ἐκ
 τῆς ὁπίσθεν, αἰπὸν τε ἡμέραι, μετὰ
 τοῦ σαββάτου.

Κυ

ΙΗ.

Κυριακή, ις, τῶν τελῶν καὶ τοῦ
φαρισαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. πθ.

Ἰπεν ὁ κς, τὴν παροβολὴν ταύτην.
Ἄντι δύο ἀρέθισαν εἰς τὸ ἱερὸν προ-
σδύξασθαι, ὁ εἰς φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτε-
ρος τελῶνης. Ὁ φαρισαῖος, σαθεὶς

πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο. ὁ
δὲ, δυσχερῶς, ὅτι ἐκ ἐμὶ ὡς περὶ οἱ
λοιποὶ τῶν δούλων, ἀρπαγες, ἀδικοὶ, μοι-
χοὶ, ἢ καὶ ὡς ὄντι ὁ τελῶνης. Νησούω-
δις τοῦ σαββάτου. ἀποδεκατῶ πίν-
τα ὅσα κτῶμα. Καὶ ὁ τελῶνης μα-
κρόθεν ἑστὼς, σὺκ ἤθελεν οὐδὲ ὄντι
ὀφθαλμὸς εἰς τὸν ἐνὸν ἐπάσαι, ἀλλ'

ἔτυπεν εἰς τὸ σῆθος αὐτοῦ, λέγων. ὁ
δὲ ἰλάσθη μοὶ τὰ ἀμαρτωλά. Λέ-
γων ὑμῖν, κατέβη ὄντι δεδικαιωμέ-
νος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος. Ὁ
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινώσεται.
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Τῆ β, πρὸς ζ, ἑβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μαρκον. νθ.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς, βλέ-
πετε ὑμεῖς ἑαυτοῦ. παροβόσους γὰρ
ὑμᾶς εἰς σινεδρία, καὶ εἰς συναγω-
γάς, δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ
βασιλέων, ἀχθήσεσθε ἐνεκὸν ἐμῶν εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ
ἔθνη, δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ δια-
γέλιον. Ὅταν ὁ ἀγαθὸς ὑμᾶς, παρο-
βόσους, μὴ προμεριμνᾶτε τί λα-
λήσετε, μὴ δὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὅτι ὁ
θεὸς ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἔσται λα-

λαίτε. οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλῶντες,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Παραδώ-
σει ὁ ἀδελφὸς ἀδελφόν, εἰς θάνα-
τον, καὶ πῆρ, τέκνον, καὶ ἐπανασήσονται
τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν
αὐτοῦ. καὶ ἕσεσθε μισοῦμφοι ὑπὸ

πάντων, διὰ τὸ ὄνομα μου. Ὁ ὅτι ὑπο-
μείνας εἰς τέλος, ὄντι σωθήσεται.

Τῆ γ, πρὸς ζ, ἑβδομαδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μαρκον. ςθ.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ὅ-
ταν ἴδωτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώ-
σεως, τὸ ρηθῆναι ὑπὸ δαμιῆς προ-
φήτου, ἐς ὅς ὅπου οὐδεὶς ὁ ἀναγνώ-
σκων νοεῖτω. τότε οἱ ἐν τῇ ἰερῶν αἰῶν, φου-
ρέψωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὅτι ἐπὶ τὸ δάμα-
τος, μὴ κατὰ βῆμα εἰς τὴν οἰκίαν, μὴ

δέ εἰσελθέτω ἀραι τί ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ. Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὄν, μὴ ἐπι-
σρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἀραι τὸ ἱμά-
τιον αὐτοῦ. Οὐαὶ ὅταν ἐν γαστρὶ ἐχέ-
σας, καὶ ταῖς θηλαζέσας ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις. Προσδύχεσθε ὅτι ἵνα μὴ
γῆνη ἢ φυγῆ ὑμῶν, χαμῶδος. Ἐπὶ
γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψις, οἷα ἐγε-
γονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, ἧς

ἐκποσεν ὁ θεός, ἕως τῆ νῦν, καὶ ἐ μὴ γῆνη-
ται. Καὶ εἰ μὴ κς ἐκαλόβωσε ταῖς ἡμέ-
ρας, ἐκ δὲ ἐσώθη πᾶσα σὰρξ. ἀλλὰ
διὰ ὄντι ἐκλεκτοὶ εἰς ἄξελῆξασθε, ἐκο-
λόβωσε ταῖς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐσθῆς
ὑμῖν εἴπη ἰδὲ ὡς ὁ χς, ἰδὲ ἐκεῖ, μὴ
πιστεύετε Ἐγερθῆναι γὰρ ψευδοπροφῆται,
καὶ ψευδοπροφητοῦ, καὶ δώσουσι σημεῖα
καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανῶν εἰδου-
νατὸν καὶ ὄντι ἐκλεκτοῦ. Ὑμεῖς ὅτι ἐλέ-
πετε, ἰδὲ προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

Τῆ

Περὶ τοῦ
φαρισαίου
καὶ τῶν τελῶ-
νων. β. β.

ρμβ.

ρμγ.

ρμδ.

ρμε.

ρμς.

ρμζ.

ρμδ.

ρμθ.

11. Τῆ δ', τῆς ιζ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξα.

Εἶπεν ὁ κς̅ τῆς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ἐν
 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλί-
 ψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοπιάθησεν. καὶ
 ἡ σελήνη ἐδῶκε τὸ φέγγος αὐτῆς. καὶ
 οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἐκπίπτοντες.
 καὶ αἱ δυνάμεις αἰθρῶν ἐνοῖς, σα-
 λουθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν
 υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις,
 μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. Καὶ
 τότε ἀποσείλει οὐρανὸν ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ
 ἔπισηνάζει οὐρανὸν ἐκλεκτὰς αὐτοῦ ἐκ-
 τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἀκροῦ τῆς
 ἕως ἀκροῦ οὐρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μά-
 θετε τὴν ὑπεροχὴν. ὅταν ἡδη ὀκλά-
 δος αὐτῆς, ἀπαλθῆς γρήται, καὶ ἐκ-
 φύηται φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
 τὸ θέρος ἐστίν. ἔγωγε καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦ-
 τα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς
 ἐστὶν ἡ θύρα. ἀλλὰ λέγω ὑ-
 μῖν, ὅτι ἔτι μὴ παρέλθῃ ἡ γυνὴ αὐτῆ,
 μέχρις ἔτι πάντων τούτων γρηται. Ὅ-
 ταν οὖν ἡ γυνὴ παρέλθῃ, οἱ δὲ λό-
 γοιμα, ἔτι μὴ παρέλθωσιν.

12. Τῆ ε', τῆς ιζ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξβ.

Εἶπεν ὁ κς̅ τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ὅ-
 σάντος καὶ ἡ γυνὴ παρέλθωσιν. οἱ δὲ
 λόγοιμα, ἔτι μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ τῆς ἡμέρας, ἐδῶκε
 οἶδον. Οὐδὲ οἱ ἀγγέλους οἱ ἐν οὐρανῷ, ἔτι
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Βλέπετε, ἀγρυπνεῖ-
 τε, καὶ προσεύχεσθε. Ἐκ οἴδατε γὰρ,
 πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. ὡς δὲ ἄνθρωπος ἀπό-
 κρητος, ἀφείκει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δὲ
 τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ

ἐκάστω τὸ ἔργον αὐτοῦ. καὶ τὰ θυρωρὰ
 ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή. Γρηγορεῖτε
 ἔτι, Ἐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κς̅ τῆς οἰκίας
 ἔρχεται, ὅψεν, ἢ μεσονυκτίαι, ἢ ἀλέκ-
 τροφωνίας, ἢ πρωῶν. μὴ ἐλθῶν ἕξει
 φνης, δούρη ὑμᾶς καθύδοντα. ἀδὲ
 ὑμῖν λέγω, πάνσι λέγω, γρηγορεῖτε.
 Ἦν δὲ τὸ πάχος καὶ τὰ ἄζυμα με-
 τὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐζήτου οἱ δούλοι
 οἱ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν
 δόλω κρατήσαντες, ἀποκτείνωσιν.
 Ἐλέγον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε
 θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

13. Τῆ σάββατου, τῆς ιζ', ἐβδομαίδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξγ.

Ωκαὶ ἔκείνην ὄντος τοῦ υἱοῦ ἐν βη-
 θουλίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος ἔλεψε,
 κατακειμένην αὐτῷ, ἦλθε γυνὴ, ἔχε-
 σα ἀλάβασρον μύρα, ναρδὸν πιστικῆς
 πολυελεῶς, καὶ συντερίψασα τὸ ἀλά-
 βασρον, κατέχευεν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κε-
 φαλῆς. Ἦσαν δὲ ἄλλοι ἀγροακτεῖ-
 ντες πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγοντες, εἰς τί ἡ
 ἀπόληα αὐτῆς μύρα γέρονται; Ἦ δὲ
 δυνατο γὰρ ἔτι πρᾶξῃναι ἐπάνω τρια-
 κοσίων δηναρῶν, καὶ δοθῆναι τοῖς πτω-
 χοῖς. καὶ ἐνεβριμῆτο αὐτῇ. Ὅδὲ ἰς
 εἶπεν ἀφείκε αὐτήν. ἢ αὐτῇ κόπος πα-
 ρέχετε; καλὸν ἔργον ἐργάσατο ἐν
 ἐμοί. Πάντοτε γὰρ οὐρανὸν πτωχῶν ἔχει
 μετὰ αὐτοῦ, καὶ ὅταν θείλητε, δύνασθε
 αὐτοῦ δοῦναι ποιῆσαι. ἐμὲ δὲ ἔτι πάντοτε
 ἔχετε. ὁ εἶχεν αὐτήν, ἐποίησε. ὡσεύ-
 λαβε μνηστῆρα μου τὸ σῶμα, εἰς τὸν
 ἐν ταφιασμόν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
 ἐδὲ κηρυχθῆ τὸ δὲ ἀγγέλιον τοῦτο, εἰς
 ὅλην τὴν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτήν.

κ λ . λαληθήσε) εἰς μνήμόσυνον αὐτῆς.
Σαββάτω, ιζ.

Εκ τοῦ κατὰ Λευκῶν. ρ γ .

Γῖπεν ὁ κς̄ τοῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. Προ^{ρ μ . 5 .}
σέχειε δὲ τῆς γραμματείων τῆς θε-
όντων παρειαταῖν ἐν σολαῖς, ἢ φι-
λούντων ἀσπασμούς, ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, ἢ πρωτοκαθεδρίας, ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς, ἢ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς
ρ μ ζ . δείπνοις, οἱ κατεδίδοσι ταῖς οἰκίας τῆς
χρηρῶν. ἢ παροφάσει μακροῦ, παρο-
σούχον). ἔπι λήψον) παρειασ ὅτεργν
ρ μ η . κείμα. Ἀναβλέψας ὁ, εἶδ' εἰς βάλ-
λοντας ταῖ δῶρα αὐτῆς, εἰς τὸ γαζο-
φυλάκιον πλοσῖς. εἶδε δ' εἶνα ἢ χή-
ραν πενηχρεία βαλλεσαν ἐκεῖ δύο
λεπιά, ἢ εἶπεν. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν,
ὅπῃ ἢ χήρα ἢ πτωχὴ αὐτῆ πλεῖον πᾶν
τῶν ἔβαλεν. ἀπαντες γ' ἔτοι, ἐκ τῶ
παρειασ δύνοντος αὐτοῖς, ἔβαλον εἰς ταῖ
δῶρα τοῦ θεῶ. αὐτῆ δ' ἐκ τοῦ ὑσερή-
ματος αὐτῆς, ἀπαντα τὸν βίον ὃν εἶ-
χεν ἔβαλε. Ταῦτα λέγων, ἔφώνει
ὁ ἔχων ὅτα ἀκχεῖν, ἀκχέτω .

Κυριακῆ, τοῦ ἀσώτου.

Εκ τοῦ κατὰ Λευκῶν. ο θ .

Γῖπεν ὁ κς̄, τὴν παρειαβολὴν ταύτην .
Ἀνὸς τις, εἶχε δύο υἱῶς. ἢ εἶπεν ὁ νεώ-
τερος αὐτῆς τὰ πρεῖ. πέρ, δὸς μοι τὰ
ἐπιβάλλον μέρους τῆς κσίας. καὶ διεί-
λεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' ἔπολ-
λας ἡμέρας, σωμαγαγὼν ἀπαντα ὁ
νεώτερος υἱὸς, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
μακροῦ ἢ ἐκεῖ διεισκόρπισε τὴν κσίαν
αὐτῆς, ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος ὁ
αὐτῆς πάντα, ἔχμητο λιμὸς ἰσχυρὸς
ἐν τῇ χώρῃ ἐκείνῃ, καὶ αὐτὸς ἦρ-

ξατ ὑσερεῖας. καὶ πορδυθεῖς ἐκόληθη
ἐνὶ τῆς πολιτῆς τῆς χώρας ἐκείνης. ἢ
ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς ὄντ' ἀγρῶς αὐ-
τοῦ, βόσκειν χοίρας. ἢ ἔπεθύμη γε-
μίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῆς, δὲ τῆς κε-
ρατῶν ὧν ἠδιον οἱ χοίροι, ἢ ἐδ' εἰς ἐ-
δίδα αὐτῶ. Εἰς ἑαυτὸν ὁ ἔλθων, εἶπε.
πότοι μίωτοι ἔπρεμα παρειασ δύνον
ἀρτων. ἐγὼ ὁ λιμῶ δὲ πολλοίμα. Ἀ-
ναςαῖς πορδύθημαι πρὸς τὸν πρεῖμα,
ἢ ἐρῶ αὐτῶ. πέρ, ἢ μαρτον εἰς τὸν ἐνόν,
ἢ ἐνώπιόν σου, ἢ ἐκέπ' εἰμι ἄξιος κλη-
θῆναι υἱὸς σου, ποιήσον με ὡς εἶνα τῆς
μιωθίαν σου. Καὶ δύνασαῖς, ἦλθε παρὸς
τὸν πρεῖ αὐτοῦ. Ἐπ' ὁ αὐτῆ μακροῦ
ἀπέχοντος, εἶδ' ἐν αὐτὸν ὁ πῆρ αὐτῆς,
ἢ ἔσπλαγχνίαθη. ἢ δραμῶν, ἐπέπε-
σεν ἐπὶ τὸν πρεῖ αὐτῆς ἢ κατε-
φίλησεν αὐτὸν. Εἶπε ὁ αὐτῶ ὁ υἱὸς
πέρ, ἢ μαρτον εἰς τὸν ἐνόν ἢ ἐνώπιόν
σου, ἢ ἐκέπ' εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς
σου. Εἶπε ὁ πῆρ πρὸς ὄντ' δ' ἔλας αὐ-
τῆ. ἔξενέγκατε τὴν σολὴν τὴν πρῶτην,
ἢ ἐνδύσατε αὐτὸν. ἢ δ' ὅτε δακτύ-
λιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἢ ὑποδήμα-
τα εἰς ὄντ' πόδας. ἢ ἐνέγκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτῶν, θύσατε, ἢ φα-
γόντες, διφρανθῶμεν. ὅτι ὄντ' ὁ υἱὸς
μας, νεκρὸς ἔω, καὶ δυνέζησε, ἢ δὲπο-
λωλῶς ἦν ἢ δὲρέθη. Καὶ ἦρξεν τὸ δι-
φραίνεας. ἢ δ' ὁ υἱὸς αὐτῆ ὁ πρῶ-
βύτερος, ἐν ἀγρῶ. καὶ ὡς ἐρχόμενος
ἦγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἦκουσε συμφω-
νίας, καὶ χορῶν. καὶ παροκαλεσα-
μένος εἶνα τῆς παιδῶν, ἐπονθῆ δύνετο
τίεη ταῦτα. Ὁ δ' εἶπεν αὐτῶ, ὅτι
ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔδυσεν ὁ
πῆρ

Περὶ τῆς
τῶ δύο λε
πῆς βαλλῶ
σης τοῦ
Τὸ αὐτὸ
ενοεῖται
ἐν τῇ
καὶ εἰς
μαρτυ-
ρας.

Περὶ τοῦ
ἀποδημῆ-
σαι εἰς
χώραν μα-
κροῦ.

πῆρσιν, τὸν μόχον τὸν σιτυτὸν, ὅτι
ὑγαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὡρῆ
θη δὲ, καὶ ἐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ ἔν
πῆρ αὐτῆ, ἔξελθὼν παρεκάλει αὐ-
τὸν. οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ περ. ἰδοὺ
ῥσαῦτα ἔτη δευδύωτοι, καὶ ἐδέποτε
ἐντολιώτου παρεῖλθον, καὶ ἐμοὶ ἐδέ-
ποτε ἔδωκας εἰριφον, ἵνα μετὰ τῆς
φίλων με ἐφρανηθῶ. ὅτε δὲ ὁ υἱὸς τοῦ
ἔτος, ὁ καταφαγών τοῦ τὸν βίον με-
τὰ πορνῶν, ἤλθεν, ἐθύσας αὐτῷ τὸν
μόχον τὸν σιτυτὸν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τῷ. τέκνον, σὺ πάντῃ μετ' ἐμῶ εἶ. καὶ
πάντα τὰ ἐμὰ, σάεσιν. Δύφραν θῆ-
ναι δὲ καὶ χαρῶναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελ-
φός τοῦ ὅτι νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε, καὶ
ἀπολωθὸς ἦν, καὶ ἀνέζη.

Τῆ β', τῆς ἀποκρῆω.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν.

Ωκαιρὸς κείνῳ, ἠγίζεν ὁ ἴς, εἰς ἱερε-
σαλήμ, καὶ ἦλθεν εἰς Βυθσαφάγην, καὶ
βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἐλαιῶν.
καὶ ἀποσέλλει δύο τῆς μαθητῶν αὐτῆ,
καὶ λέγει αὐτοῖς. ὑπάγετε εἰς τὴν κώ-
μην τὴν κατὰ ἀνὰ ὑμῶν. Καὶ ἀνέως
εἰς πορδύμῳ εἰς αὐτῶν, ἀνέσσετε
πῶλον δεδεμμένον, ἐφ' ὃν ἐδὲ εἰς ἀνῶν
κεκῆθικε, λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.
καὶ ἐάν τις ὑμῶν εἴπῃ, τί ποιεῖτε τούτῃ,
εἶπατε, ὅτι ὁ κῆς, αὐτῆ χεῖραν ἔχει. καὶ
ἀνέως αὐτὸν ἀποσέλλει ὡδε. Ἀπῆλ-
θον δὲ καὶ ὄρον τὸν πῶλον δεδεμμένον
πρὸς τὴν θύραν, ἔξω ἔβη ἄμφο-
δῆ, καὶ λύσαν αὐτὸν. καὶ τινες τῶν ἐκεῖ
ἐσηκότων, ἔλεγον αὐτοῖς. τί ποιεῖτε
λύοντες τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς,
καθὼς ἐνετείλατο ὁ ἴς, καὶ ἀφῆκον

111.
Πρὸς τοῦ
πῶλον.

αὐτοῦ. καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς
τὸν ἴν. καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια
αὐτῆ, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῶ. Πολλοὶ
δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῆ, ἔσρωσαν εἰς τὴν
ὁδὸν. ἄλλοι δὲ σιβαδάς ἐκοπιον ἐκ-
τῆς δειδύων, καὶ ἐσρώνουον εἰς τὴν ὁ-
δὸν. καὶ οἱ πρῶτοι, καὶ οἱ ἀκολου-
θῶντες, ἐκραζον, λέγοντες, ὡσανῶ
δύο γημῶν ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυ, δύο γημῶν ἡ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡσῆ
δαβίδ, ὡσανῶ ἐν τῆς ὑψίσοις. καὶ εἰ-
σῆλθον εἰς ἱερουσόλυμα ὁ ἰησοῦς, καὶ
εἰς τὸ ἱερόν. καὶ πρὸς βλεψάμῳτος
πάντα. ὁψίας ἤδη ἔσης τῆς ὥρας, ἐ-
ξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῆς δώ-

δεκα μαθητῶν.
Τῆ γ', τῆς ἀποκρῆω.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ωκαιρὸς κείνῳ, ἰδὼς ὁ ἴσκαριώ-
της, εἰς τῆς δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς ἴσας
δουχερεῖς, ἵνα πρῶτον αὐτοῖς.
Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγ-
γείλῳ αὐτῶ δουχεῖα δὲ εἶναι, καὶ ἐ-
ζήτηι, πῶς δύναται αὐτὸν πρῶτον.
Καὶ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀζύμων,
ὅτε τὸ πάχος ἐθύον, λέγουσιν αὐτῶ οἱ
μαθηταὶ αὐτῆ. πρὸς θέλης ἀπελθόντες
ἐτοιμάσωμεν, ἵνα φαῖς τὸ πάχος;
Καὶ ἀποσέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐ-
τῆ, καὶ λέγει αὐτοῖς. ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῶν ἄνθρωπος κερῶ-
μιον ὑδάτος βασιλέων, ἀκολουθή-
σατε αὐτῶ, καὶ ὅπου ἐσθὲ εἰσέλθῃ, εἶπα-
τε τῶ οἰκοδεσπότη, ὅτι ὁ δὲ ἀσκα-
ρος λέγει, πρὸς εἰς τὸ καταλύμα, ὅ-
που τὸ πάχος μετὰ τῶν μαθητῶν

111.
111.
Πρὸς τοῦ
πῶλον.

μου φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δεῖξει
θνώγειον μέγα ἐσρωμνόν ἔτοιμον,
ἐκεῖ ἐδομάσατε ὑμῖν. Καὶ ἐξήλθον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν,
καὶ δύρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἤρτι-

Περὶ τῆς
παραδεί-
σεως προ-
φητεία.
μ. 5.

μασθον τὸ πάχος. Καὶ ὁψίας γυμ-
νάσης, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα, καὶ
ἐνακειμνόν αὐτῶν, καὶ ἐδιόντων, εἶ-
πεν οἱς. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἕξ
ὑμῶν πρῶτον ἀπέσειμε, ὃ ἐδίκων μετ' ἐ-

ρ. 8. β.
α.
ρ. 8. γ.
β.

μῶ. Οἱ ὅτι ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν
αὐτῶν, εἰς καθ' εἰς, μήπι ἐγώ; Καὶ ἄλ-
λως, μήπι ἐγώ; Οἱ δὲ πορευθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὃ ἐμβραβύ-
μνος μετ' ἐμῶν εἰς τὸ τευβλίον. ὁ μὲν

ρ. 8. δ.
5.

ὑὸς τοῦ δούλοῦ ἀπάγει, καθὼς γέγρα-
πται πρὸς αὐτὸν, καὶ δὲ τῶν δούλων ἐκέ-

ρ. 8. ε.
α.

νω, διὲ ὁ ὑὸς τοῦ δούλοῦ πρῶτον δίδεται. κα-
λὸν ἔω αὐτῶν, εἰ ὅσα ἐχρηθήθη ὁ δούλος

ρ. 8. 5.
β.

ἐκείνος. Καὶ ἐδιόντων αὐτῶν, λαβὼν
ὁ ἰσὺς ἄρτον, καὶ βύθυσας, ἐκλάσεν, καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε. Λάβετε,

φάγετε, τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. Καὶ
λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας,
ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπον ἕξ αὐτῶν πάν-
τες. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τὸ ἔστι τὸ αἵ-

ρ. 8. 5.
γ.

μά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ πε-
ρὶ πολλῶν ἐκχυρόμνον. Ἀλλὰ λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ἐκείναις μὴ πῶς ἐκ τῆς γυ-
νήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῖνω καινόν, ἐν

ρ. 8. 5.
δ.

τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες,
ἔξῃλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ

ρ. 8. 5.
ε.

λέγει αὐτοῖς οἱς. ὅτι πάντες σκανδα-
λιθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
τῃ. ὅτι γέγραπται, παταξῶ τὸν ποι-
μῆνα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρό-

βατα. καὶ δὲ τὸ ἐγερθῆναι ἡμᾶς, προσά-
ξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Οἱ δὲ πέ-
τερος ἐφη αὐτῶν, καὶ εἰ πάντες σκανδα-
λιθήσονται, ἀλλ' ἐκ ἐγώ. Καὶ λέγει
αὐτῶν οἱς. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι σήμε-
ρον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέ-
κτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσομαι.

ρ. 8. 5.
α.

ρ. 8. 5.
β.

Οἱ δὲ πέτερος ἐκ πρῶτος ἐλέγε μαλ-
λον ἐδώκε δὲ ἑὴ συναποθανεῖν αὐτῶν ἐμῆ-
σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ
πάντες ἔλεγον. Καὶ ἔρχοντο εἰς χω-
ρεῖον, ἐπὶ τὸ ὄνομα, γεθσημανῆ, καὶ λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καθίσαιτε
ἕδω ἐξ ἄπελθῶν πρὸς δόξωμα.

ρ. 8. 5.
γ.

ρ. 8. 5.
δ.

Καὶ πρῶτον λαμβάνει τὸν πέτερον, καὶ
τὸν ἰάκωβον, καὶ ἰωσήφω μετ' ἐαυτοῦ,
καὶ ἤρξαντο ἐκβαμβεῖσθαι καὶ ἀδημο-
νεῖν, καὶ λέγει αὐτοῖς. πρὸς ἕλενος ἐστὶν ἡ
ψυχὴ μου, ἕως θανάτου. μείνατε ἕδω,
καὶ γρηγορεῖτε. Καὶ πρὸς ἕλεθῶν μι-
κροῦν, ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσπίυχε-

ρ. 8. 5.
ε.

το, ἵνα εἰδυνατῆν ἐστὶ, παρέλθη ἀπ' αὐ-
τοῦ ἡ ὄρα. καὶ ἐλέγη, ἀββα ὁ πῆρ, πάν-
τα δυνατὰ εἰμι, παρ' ἐνέγκω τὸ ποτήριον
ἀπ' ἐμῶν ἐξ ἑ. ἀλλ' ἐγὼ θέλω, ἀλ-
λα πῶς. Καὶ ἔρχεται, καὶ διείσκη αὐ-
τοῦ καθύδοντας, καὶ λέγει τῶν πέτερω.

ρ. 8. 5.
α.

ρ. 8. 5.
β.

σίμων, καθύδεις; ὅσα ἰσχύς μίση
ἔσαν γρηγορήσομαι; Γρηγορεῖτε καὶ
πρὸς δόξωμα, ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς
πείρασμόν. τὸ μὲν πᾶν πρὸς θυμόν, ἢ
ὅτι σαίξ, ἀδελφῆς. Καὶ πάλιν ἀπελ-
θῶν προσπίυξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἶ-
πὼν. καὶ ὑποστρέψας ὄρεσιν αὐτοῦ

ρ. 8. 5.
γ.

ρ. 8. 5.
δ.

πάλιν καθύδοντας. ἦσαν γὰρ οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτῶν, κατὰ βαρυνόμενοι, καὶ
ἐκ ἡδύσθην τὴν αὐτῶν ἀποκεθῶσι. Καὶ
ἔρχε-

ρ. 8. 5.
ε.

χεται τὸ τρίτον, ἢ λέγει αὐτοῖς. καθύδ ετε λειπὸν ἢ δύαπαύεθε. ἀπέχει, ἢ λθεν ἢ ἄρα. ἰδ' ὁ πῶρα διδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ χεῖρας τῆς ἀμαρτωλῶν, Ἐγείρατε ἀγαμῆρ, ἰδ' ὁ πῶρα διδ' ἔς με ἢ γρικει.

Τῆ δ', τῆς ἀποκρεω.

Ἐκ τού κατα Μαρκον. ξ ε.

Ω καιρῷ κείνῳ, λαλῆντος τοῦ ἰησοῦ πρὸς τοὺ μαθητάς, πῶρα γινέται ἰσθδασ, εἰς ἃν τῆ δ' ἄδεκα. ἢ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς, μετὰ μαχαίρων ἢ ξύλων ἀπεσαλμῆροι πῶρα τῆ δ' ἄδεκα χερῶν, καὶ τῆ δ' γραμματέων, καὶ τῆ δ' πρῆσβυτέρων. δεδ' ἄκει δ' ὁ πῶρα διδ' ἔς αὐτὸν, σύσημον αὐτοῖς, λέγων. ὃν δὴ φιλήσω, αὐτὸς ἐστὶ, κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. Καὶ ἐλθὼν, διθέως πρῶσελθὼν αὐτὰ λέγει αὐτῶ. ῥαββί, ῥαββί. ἢ κατεφίλησεν αὐτὸν. οἱ δ' ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῆ δ', ἢ ἐκράτησαν αὐτὸν. Εἰς δ' ἐπὶ τῆ δ' παρεσηκότων, πασά μῆρος τὴν μάχαιραν, ἐπαίσε τὸν δ' ἄλλον τοῦ δ' ἄδεκα χερῶν, ἢ ἀφείλην αὐτοῦ τὸ ὄπιον. Καὶ ἀποκρεθίς ὁ ἰσθδ, εἶπεν αὐτοῖς. ὡς ἔπει λησὴν ἐξήληθετε μετὰ μαχαίρων ἢ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐν τῶ ἰσθδ διδ' ἀσπικων, ἢ ἐκ ἐκράτησατέ με. ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἐφυγον. Καὶ εἰς ἰσθδ νεανίσκος, ἢ κολάθει αὐτῶ, πῶρα βεβλημῆρος σινδ' ὄνα ἔπει γυμνῶ. ἢ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι. ὁ δ' κατὰ λιπὼν τὴν σινδ' ὄνα γυμνῶς ἐφυγῆ ἀπ' αὐτῆ δ'. Καὶ ἀπὶ

γαγον τὸν ἰησοῦν πρὸς τὸν δ' ἄδεκα χερῶν. ἢ σιωῶνται αὐτῶ πάντες οἱ δ' ἄδεκα χερῶν, ἢ οἱ πρῆσβυτέρων, ἢ οἱ γραμματεῖς. Καὶ ὁ πῆσβυτὸς ἀπομακρῶσεν ἠκολούθησεν αὐτῶ. ἔως ἔσω, εἰς τὴν αὐλὴν τῆ δ' ἄδεκα χερῶν. ἢ ἰσθδ συγκαθήμενος μετὰ τῆ δ' ἄδεκα χερῶν. ἢ θεσμαινόμῆρος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δ' ἄδεκα χερῶν ἢ ὄλον τὸ σινδ' ἄδεκα χερῶν, ἐξήθησεν ἢ τῶ ἰσθδ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτὸν, ἢ ἐκ δ' ἄδεκα χερῶν. Πολλοὶ γὰρ ἐψυδομαρτύρησεν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσθδ αἱ μαρτυρίαι ἐκ ἡσθδ. Καὶ ἴσθδ δ' ἄδεκα χερῶν, ἐψυδομαρτύρησεν κατ' αὐτῶ λέγοντες. ὅτι ἡμεῖς ἠκέσα μῆρ αὐτοῦ λέγοντες. ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τούτον τὸν χερῶν ποίησεν, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν, ἄλλον ἀχερῶν ποίησεν τὸν οἰκοδομήσω. ἢ ἐδ' ἔτιως, ἴσθδ ἢ μαρτυρία αὐτῆ δ'. Καὶ δ' ἄδεκα χερῶν ὁ δ' ἄδεκα χερῶν εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν ἰσθδ, λέγων. ἐκ ἀποκρεθίς ἐδ' ἐν; τί ἐστὶ σου κατὰ μαρτυρίαν; Ὁ δ' ἐσθδ ἰσθδ, καὶ ἐδ' ἐν ἀπεκείνατο. Πάλιν ὁ δ' ἄδεκα χερῶν ἐπηρώτη αὐτὸν, ἢ λέγει αὐτῶ. σὺ εἶ ὁ χῆς, ὁ υἱὸς τοῦ δ' ἄδεκα χερῶν. Ὁ δ' ἐσθδ εἶπεν, ἐγὼ εἶμι. καὶ ὄψεθε τὸν υἱὸν τῆ δ' ἄδεκα χερῶν ἐκ δ' ἄδεκα χερῶν καθήμενον τῆ δ' ἄδεκα χερῶν καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῆ δ' ἄδεκα χερῶν νεφελῶν τοῦ ἐνοῦ. Ὁ δ' ἄδεκα χερῶν διδ' ἄδεκα χερῶν αὐτῶ, λέγει. ἢ ἐπὶ χερῶν ἔχομῆρ μαρτύρων; ἢ ἐσθδ τῆ δ' ἄδεκα χερῶν. τί ὑμῶν φαίνεται; οἱ δ' ἐ πάντες κατέκειναν αὐτὸν, εἶναι ἐνοχον θανάτου. Καὶ ἠεξαντόπινες, ἐμπύειν αὐτῶ, καὶ πῶρα καλύπτεν τὸ πρῶσωπκον αὐτῶ, ἢ κο-

1 Δ.
P P A.
P P B.
P P G.
P P D.
P P E.
P P F.

P P H.
P P I.
P P J.
P P K.
P P L.
P P M.
P P N.
P P O.
P P P.
P P Q.
P P R.
P P S.
P P T.
P P U.
P P V.
P P W.
P P X.
P P Y.
P P Z.

λαφίζεν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ,
πρωφίτουλον καὶ οἱ ὑποκρίεται, ῥα-
πίσμασιν, αὐτὸν ἔβαλλον. Καὶ ὄντος
τοῦ πέτερος ἐν τῇ αὐλῇ κατῶ, ἐρχέσθαι
μία τῆς παιδίσκων τοῦ δρχιερέως, καὶ
ἰδῶσα τὸν πέτερον θερμαινόμενον, ἐμ-
βλέψασα αὐτῷ λέγει. καὶ σὺ μὲν τοῦ
ναζαρεῦ ἐῦ ἦσθα; Οὐδ' ἐήρηνηται,
λέγων. καὶ οἶδα, καὶ ἐδ' ἔπισαμα, τί σὺ
λέγεις. Καὶ ἔξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύ-
λιον. καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἡ παι-
δίσκη ἰδῶσα αὐτὸν πάλιν ἤρξατο λέ-
γειν τοῖς παρρηκόσιν, ὅτι ὄρα, ἔξ αὐ-
τῆς ἐστίν. οὐδ' ἐπάλιν ἠρνεῖται. Καὶ μετὰ
μικρὸν πάλιν οἱ παρρησῶτες ἔλεγον
τῷ πέτερω. ἀληθῶς ἐξ αὐτῆς εἶ, καὶ γὰρ
γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ γαλιλαίου ὁμοιά-
ζει. Οὐδ' ἤρξατο διαθεματίζειν καὶ
ἀμύνειν, ὅτι καὶ οἶδα τὸν δῶδον τοῦτον,
ὃν λέγετε. Καὶ ἐκδ' αὐτέρως ἀλέκτωρ
ἐφώνησε. καὶ δὴ ἐμνήσθη ὁ πέτερος, ἔρη-
ματός, ὃ εἶπεν αὐτῷ οἷς ὅτι πρὶν ἀλέ-
κτορα φωνῆσαι δις, ἀπαρνήσθη με τρεῖς
Καὶ ἔπι βαλὼν, ἔκλαιε. Καὶ αὐθιγῶς
ἔπι τὸ πρῶτον, συμβέλιον ποιήσαντες
οἱ δρχιερεῖς, μετὰ τῆς πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων, καὶ ὄλον τὸ σωέ-
δειον, δῆσαντες τὸν ἰῦν, ἀπώεγκθη
καὶ παρέδωκεν αὐτῷ πλάτῳ.

ρ ει ε.
Πρὸ τῆς
ἀνοήσεως
τῶ πέτερος.
μ ζ.

ρ ει ζ.
α.

ρ ει ζ.
β.

ρ ει η.
β.

ρ ει θ.
α.

Τῆς, τῆς ἀπόκρεω.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ζ σ'.
Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβέλιον ἐποίη-
σαν οἱ δρχιερεῖς μετὰ τῆς πρεσβυτέ-
ρων, καὶ γραμματέων, καὶ ὄλον τὸ σω-
νέδειον, κατὰ τὸ ἰῦν. καὶ δῆσαντες αὐ-
τὸν, ἀπώεγκθη καὶ παρέδωκεν αὐτῷ
πλάτῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ πι-

λάτος. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς ἰουδαίας;
Οὐδ' ἀποκρίθεις εἶπεν αὐτῷ, σὺ λέ-
γεις. Καὶ καταγόρευεν αὐτῷ οἱ δρχιε-
ρεῖς πολλὰ. Οὐδ' ἐπάλιν πάλιν ἐ-
πηρώτησεν αὐτὸν, λέγων. ὅρα ἀπο-
κρίθη οὐδ' ἐν; ἰδὲ πόστα σου κατα-
μαρτυροῦσιν. Οὐδ' ἐπιστοῦς, οὐκ ἐπι-
οὐδ' ἐν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν
τὸν πλάτῳ. Κατὰ δ' ἐφορτῶν, ἀπέ-
λυεν αὐτοῖς, εἴνα δέσμιον, ὃν περὶ ἡ-
τοῦτον. καὶ δ' ἐλογόμηνος βαρραβ-
βάς, μετὰ τῆς συσασιασῶν δεδε-
μῆτος, οἱ πινες ἐν τῇ σάσει, φόνον πε-
ποιήκεισαν. καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος,
ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αἰεὶ ἐποίει
αὐτοῖς. Οὐδ' ἐπάλιν, ἀπεκρίθη
αὐτοῖς, λέγων. θέλετε ἀπολύσω ὑ-
μῖν τὸν βασιλέα τῆς ἰουδαίας; ἐγί-
νωσκε γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον ᾤσθησθε
δώκεισαν αὐτὸν οἱ δρχιερεῖς. Οἱ δ' ἐ-
δρχιερεῖς, δῶκεσαν τὸν ὄχλον, ἵνα
μᾶλλον τὸν βαρραββῶν ἀπολύσῃ
αὐτοῖς. Οὐδ' ἐπάλιν ἀποκρίθεις
πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς. τί ἐν θέλετε
ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῆς ἰου-
δαίας; Οἱ δ' ἐπάλιν ἐκραζῶν. σώ-
ρωσον αὐτὸν. Οὐδ' ἐπάλιν ἔλεγε
αὐτοῖς. τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν. Οἱ δ' ἐ-
σφαιροτέρως ἐκραζῶν, σώρωσον
αὐτὸν. Οὐδ' ἐπάλιν βουλόμηνος
τῷ ὄχλῳ τὸ ἰκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυ-
σεν αὐτοῖς τὸν βαρραββῶν, καὶ πα-
ρέδωκε τὸν ἰησοῦν φραγελλώσας,
ἵνα σωρωθῇ.

σ α.

σ α.

σ β.

σ γ.

σ δ.

σ ε.

σ σ.

ρ ει θ.
β.

ρ ει θ.
γ.

ρ ει θ.
δ.

Τῆς, τῆς ἀπόκρεω.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ζ η'.
Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἐραβιῶται ᾤσθη-
σαν λαβόν-

Διακοπή
στ.

λαβόντες τὸν ἴν, ἔξάγεισιν αὐτὸν, ἵνα
σρώσωσιν αὐτὸν. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν
ἐπὶ γολγοθᾶ τόπον, ὅστι μεθερμη-
νιδυόμενον, κρηνὴς ἕως. Ἡ δὲ ὥρα
ἕκτη, καὶ σρώσαν αὐτὸν. Γενομένης ὅ-
μως ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης. Καὶ τῇ ὥ-
ρᾳ τῇ ἐνάτῃ, ἐβόησεν ὁ ἱεὺς φωνῇ με-
γάλῃ, λέγων. ἑλωὶ, ἑλωὶ, λιμάσα-
βαχθωὶ. ὅστι μεθερμηνιδυόμενον, ὁ
θεὸς μου, ὁ θεὸς μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες.

Διακοπή
σζ.
στ.
στ.

Καὶ τινὲς τῶν παρεστηκότων, ἀκρόσαν-
τες, ἔλεγον. Ἰδὲ ἡλίαν φωνεῖ. Δρα-
μῶν ὅτις, καὶ γεμίσας σπύλον ὄξους, πε-
ρεθείσει καλὰ μὲν ἐπίπτεσιν αὐτὸν, λέ-
γων. ἄφειε ἰδὼ μὲν εἰ ἔρχεται ἡλίας κα-
θελεῖν αὐτὸν. Ὅτι ἱεὺς ἀφείσει φωνὴν με-
γάλην, ἔξ ἐπιδυσε, καὶ τὴν κατὰ πέτασ-
μα δὲ ναεὶ ἐχιάθη εἰς δύο, διὰ δύωθεν,
ἕως κατω. Ἰδὼν ὅτι κεντυρίων ὁ παρε-
στηκὼς ἔξ ἐνδύσεως αὐτῆς ὅτι ἔπος κρά-
ξας ἐξ ἐπιδυσε εἶπεν. ἀληθῶς ὁ ἀνὴρ
ὅστις ἦν ἡσυχία ἦσαν ὅτι καὶ γυναῖκες διὰ
μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷς ἦν μαεῖα
ἡ μαγδαληνὴ, καὶ μαεῖα ἰακώβου ἡ
μικρῆ, καὶ ἰωσήμη καὶ σαλώμη, αἱ καὶ
ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθησαν αὐτῷ,
καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ
συναναβάσαι αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα.

κβ.
β.

κγ.
β.
κδ.
β.

κε.
β.

κε.
β.

κα.

Σαββάτω τῆς Δεκάκρεω.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν. ρε.

Ἰπεν ὁ κς, Βλέπετε μὴ πληθεῖτε,
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
μου, λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ὁ καρθεὶς
ἤγνακε. μὴ ἔν πορεύθητε ὀπίσω αὐ-
τῶν. Ὅτι δὴ ὅτι ἀκρόσσετε πολέμους, καὶ
ἀκαταστασίας, μὴ πληθεῖτε. δεῖ γὰρ

Περὶ τῆς
συνεχί-
σε. στ.

ρκ.
β.

ρκ.
β.

κε.

ταῦτα γινέσθαι πρῶτον, ἀλλ' ἐκ δὲ
θεῶς τὸ τέλος. Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν
ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς, σωοχί ἔθνων, ἐν ἀποείᾳ ἡ-
χέσις θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυ-
χόντων δυνῶν, διὰ φόβου καὶ πρῶ-
δοκίας τῆς ἐπερχομένης ἡ οὐρανῶν.
Αἱ γὰρ δυνάμεις τῆς ἐνῶν σιλαδου-
θήσονται, καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου. ἔρχομένων ἐν νεφέλῃ μετὰ δυ-
νάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ὁ ἕνός, καὶ
ἡ γῆ παρελεύσεται. οἱ δὲ λόγοι μου,
καὶ μὴ παρέλθωσι. Πρῶτος ἔχει ὅτι ἔαυ-
τός τις μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμεῖς αἱ καρ-
δίαι ἐν κρηναίᾳ, καὶ μέθη, καὶ μερί-
μναις βιωτικαῖς, καὶ ἀφηνείας ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Ὡς παρὶς γὰρ
ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς κλη-
μαίνας ἐπὶ πρῶτον πείρας τῆς γῆς.
Αἰ γρυπιεῖτε ἐν ἐν παντί καρδίᾳ δεῶ-
μενοι, ἵνα καταξιώθητε ἐκφυγεῖν
πάντα ταῦτα τοῖς μέλλοντο γίνε-
σθαι. καὶ σαθίωσιν ἑμπαροῦσιν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Διακοπή
κα.

κε.
στ.

κε.
στ.

Διακοπή
στ.

Κυριακῆ τῆς Δεκάκρεω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. ρε.

Ἰπεν ὁ κς, Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
ἀγγελοὶ μετ' αὐτῆς, τότε καθίσει ἐπὶ
θρόνον δόξης αὐτῆς, καὶ σιωαχθήσονται
ἑμπαροῦσιν αὐτῆς πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἀφορεῖ αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων,
ὡς περὶ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τοὺς πρό-
βατα, διὰ τῆς εἰρήφωσιν καὶ σῆσει τοὺς
μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτῆς, τοὺς
δὲ εἰρήφια, ἔξ ἀριστερῶν αὐτῆς. Τότε ἐρεῖ
ὁ βασιλεὺς, τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτῆς, δεῖ

σογ.

Περὶ τῆς
ἐκείνης
τῆς
ἐκείνης
ἐκείνης

τε οί διλογημένοι ἔπαυόμεθα, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν διὰ κατὰβολῆς κόσμου. Ἐπίνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα, καὶ ἐπότισάτέ με. ἕσσιος ἤμην, καὶ σπιγηγάγετέ με. γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με. ἠδύσθησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθῆσονται αὐτοῖς οἱ δίκαιοι, λέγοντες, κέ, πότεσε εἶδομεν πεινῶντά, καὶ ἐδίψησάμεν; ἢ διψῶντά, καὶ ἐπότισάμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἕσσιον, καὶ σπιγηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀδύσθη, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἰρήνη αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε εἰρήνη καὶ εὖ εἰς οὐρανὸν υμῶν. πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ἃ ἡμασμένοι ἐστέ διὰ τὸν διαβόλον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. Ἐπίνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα, καὶ ἐπότισάτέ με. ἕσσιος ἤμην, καὶ ἐσπιγηγάγετέ με. γυμνός, καὶ ἐπεριεβάλετέ με. ἀδύσθη καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθῆσονται καὶ αὐτοὶ, λέγοντες, κέ, πότεσε εἶδομεν πεινῶντά, ἢ διψῶντά, ἢ ἕσσιον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀδύσθη, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐδικονήσαμεν ὑμῖν; Τότε ἀποκριθήσονται αὐτοῖς, λέγων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδ' ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελθούσιν ἕτοιμοι εἰς κό-

19.

λασιν αἰώνιον. οἱ δὲ δίκαιοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τῆ β', πῆς τυροφάγου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λεκαῖου.

Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, ὡς ἠγγίσεν οἱς εἰς Βηθσφαγήν, καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰπὼν. Ἰσθάρητε εἰς τὴν κατὰ ἀντι κώμην. ἐν ἧ εἰς πορεύομενοι, ἀρῆσατε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδ' εἰς πῶτε ἀνθρώπων ἐκείσε, λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. Καὶ ἐθύς ὑμῶν ἐρωτᾷ, διατί λύετε, ἕως ἐρεῖτε αὐτῷ, ὅτι ὁ κὺς αὐτοῦ χεῖρ ἔχει. Ἀπελθόντες ἃ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἀρῆσαν καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. Λύοντων ἃ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς. Ἰλύετε τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον. ὁ κύριος αὐτοῦ χεῖρ ἔχει. καὶ ἠγάγον αὐτὸν, πρὸς τὸν ἱσοῦν. καὶ ἐπὶ ῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν ἱσοῦν. Πορομένη δὲ αὐτοῦ, ὑπεσθῆνουν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐν ἧ ὁ δὲ. Ἐγγίζοντες δὲ αὐτῷ ἤδη πρὸς τὴν καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρξατο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ, ὡς πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες. διλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς, ἐν ὀνόματι κυρίου, εἰς τὴν οὐρανὴν, καὶ ὁ ἔξω ἐν ὑψίστοις. Καί τινες τῶν φαρισαίων διὰ τοῦ ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐτὸν. διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς.

Περὶ τοῦ πῶλου. σ λ β. β.

σ λ γ. β.

σ λ δ. α.

σ λ ε. ι.

τοῖς

τοῖς. λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐδὲ ἔτοι σιωπή-
 σωσιν, οἱ λίθοι κεκράξον). Η' λθε ἡ
 ἡμέρα τῆς ἀζύμων ἐν ἧ' ἐδιδύεσθαι
 τὸ πάχα. ἢ ἀπέσφλεπέτερον ἢ ἰωάν
 νῶ, εἰπὼν. πορδύθητες ἐρμάσατε
 ἡμῖν τὸ πάχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ
 εἶπον αὐτῷ. πᾶς θέλων ἐρμάσωμεν;
 Οὐδὲ εἶπεν αὐτῷ. ἰδὲ εἰσελθόντων
 ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, σιωπήσει ὑμῖν
 ἄνθρωπος, κεράμιον ὑδάτος βασι-
 ζων, ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰ-
 κίαν ἕως πορδύεσθαι. ἢ ἐρεῖτε τῷ οἰ-
 κοδοσπότη τῆς οἰκίας. λέγει ὁ διδ-
 σκαλός, πᾶς ἐστὶ τὸ κατ' αἴλυμα, ὅπως τὸ
 πάχα μετὰ τῆς μαθητῆς με φά-
 γω; καὶ κείνος ὑμῖν δείξει δυνάγεον μέ-
 γα ἐσρωμήρον, ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. Ἀ-
 πελθόντες δὲ, δύρην καθὼς εἶρηκον αὐ-
 τῷ, ἢ ἠτοίμασαν τὸ πάχα. Καὶ ὅ-
 τε ἐγγύετ ἢ ἄρα, δυνέπεσε, ἢ οἱ δώ-
 δεκα ἀπόστολοι αὐτῷ. καὶ εἶπε
 πρὸς αὐτοῦ. Ἰπὶ θυμῷ, ἐπεθύμη-
 σα, τοῦτ τὸ πάχα φαγεῖν μετ' ὑ-
 μῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑ-
 μῖν, ὅτι οὐκ ἐπιέμη φάγω ἔξ αὐτῶ,
 ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐντῆ βασιλεία τοῦ
 θυ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον δύχα-
 ρειήσας, εἶπε. λάβετε τοῦτο, ἢ δια-
 μερίσατε ἐαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
 ἐμὴ πῶ ἀπὸ ἔθνηματος τῆς ἀμ-
 πέλας, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία ἔθεε ἔλ-
 θη. Καὶ λαβὼν ἄρτον, δύχαρειήσας
 ἐκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων.
 τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
 διδόμενον. τοῦτ ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
 δυνάμνησιν. Ὡσαύτως ἢ τὸ ποτήριον
 μετὰ τὸ δειπνῆται, λέγων. τοῦτ τὸ

ποτήριον, ἢ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵμα-
 τί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.
 Πλὴν ἰδὲ ἢ χεῖρ ἔσφαδιδόντες με,
 μετ' ἐμοῦ ἔπι τῆς τραπεζῆς. Καὶ ὁ
 μὴ ὑὸς τοῦ ἀνθρώπου πορδύεσθαι κα-
 τὰ τὸ ὄρισμόνον. πλὴν, εἰ τῷ ἀν-
 θρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἔσφαδιδόται. Καὶ
 ἤρξθητο συζητεῖν πρὸς ἐαυτοῦ, τὸ
 τίς ἄρα εἶπ ἔξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλ-
 λων πράσσειν. Ἐγγύετ δὲ ἢ φιλο-
 νεκία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δὸκῶ
 εἶναι μείζων. Οὐδὲ εἶπεν αὐτοῖς. οἱ
 βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν.
 ἢ οἱ ἔξουσιάζοντες αὐτῶν, δύνερεται
 καλεῖνται. ὑμεῖς δὲ ἐχέτω. ἀλλ' ὁ-
 μείζων ἐν ὑμῖν, γηρέτω ὡς ὁ νεώτε-
 ρος. καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.
 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ
 διακονῶν; ἐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ
 εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ὁ διακονῶν. Ὑ-
 μεῖς δὲ ἐσεῖ οἱ διαμεμνηκότες με-
 τ' ἐμῶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς με. καὶ γὰρ
 διαπίθεμα ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι
 ὁ πῆρ με βασιλεύσω, ἵνα ἐδίητε καὶ
 πίνητε ἔπι τῆς τραπεζῆς μου, ἐντῆ
 βασιλεία μου, καὶ καδίσητε ἔπι
 θρόνων, κείνοντες τοῖς δώδεκα φυ-
 λας τοῦ ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ κύριος. σί-
 μων, σίμων. Ἰδού ὅσα ταναῖς, ἐζητή-
 σατο ὑμᾶς. τοῦ σιωπᾶσαι ὡς τὸν σῆ-
 τον. ἐγὼ δὲ ἐδέηθην πρὸς σοῦ, ἵνα μὴ
 ἐκλείπη ἡ πίστις σου. ἢ σὺ ποτε ἔπι πρέ-
 ψας, σήριξον ἐδὲ ἀδελφός σου. Οὐ-
 δὲ εἶπεν αὐτῷ. κέ, μετὰ σοῦ, ἐτοιμός
 εἶμι, καὶ εἰς φυλακὴν, καὶ εἰς θάνα-
 τον πορδύεσθαι. Οὐδὲ εἶπε. λέγω σοι
 πέτρε, ἐμὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκ-
 τως,

Διὰ τὴν
 κ. β.
 ε. η.
 ρ. ζ.
 Πρὸς τοῦ
 πάχα.
 ο. σ.
 σ. ε. δ.
 σ. ε. δ.
 σ. ε. δ.
 σ. ε. δ.
 σ. ε. δ.
 σ. ε. δ.

σ. ε. η.
 σ. ε. θ.
 Πρὸς τῶν
 φιλονικη-
 σαντων ἰς
 μείζων.
 σ. ο. ε.
 σ. ο. β.
 σ. ο. γ.
 Πρὸς τῆς
 ἐξ αἰτησε
 ως τῶ σα-
 τανα. ο. η.
 σ. ο. δ.
 σ. ο. ε.
 σ. ο. ε.

σ μ'.

Θ Ε Ι Ο Ν Κ Α Ι Γ Ι Ε Ρ Ο Ν

τωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἶδέναι
με. Καὶ εἶπον αὐτοῖς. ὅτε ἀπέσειλα
ὑμᾶς, ἄτερ βαλαντίες, καὶ πήρας, καὶ
ὑποδημάτων, μὴ πνός ὑσερήσατε ;
Οἱ ᾗ εἶπον, ἐδενός. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς.
ἀλλὰ νυῶ ὄχων βαλάντιον ἀρά-
τω, ὁμοίως καὶ πήραν. καὶ ὁ μὴ ἔχων,
πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀ-
γορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑ-
μῖν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο τὸ γεγραμμένον
δατέλεσθῶμαι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ
δύο μὲν ἐλογιάθη. καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐ-
μοῦ, τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον. κέ, ἰδοὺ
μάχαιραι ὡς δύο. Οἱ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς. ἱκανόν ἐστι. Καὶ ἐξεληθῶν, ἐπο-
ρεύθη κατὰ τὸ ἔθος, εἰς τὸ ὄρος τῆς
ἐλαιῶν. ἠκολούθησαν δὲ αὐτῶν, καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

Τῆ γ', τῆς τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λακκῶν.

Ω καιρῶ σκείνω, Ἐξεληθῶν οἱς, ἐπο-
ρεύθη κατὰ τὸ ἔθος, εἰς τὸ ὄρος τῆς
ἐλαιῶν. ἠκολούθησαν δὲ αὐτῶν καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. Γονόμνος δὲ ἐπὶ τῷ
τόπου, εἶπεν αὐτοῖς. παροσδύχεσθε,
μὴ εἰσελθεῖν εἰς πύρασμα. Καὶ αὐ-
τὸς ἀπεσάδαθι ἀπ' αὐτῶν, ὡς εἰ λίθος
βολῶν, καὶ θείετα γόνατα, παροσύχε-
τε, λέγων. πέρει βέλει παρνεγκεῖν
τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμῶ. πλὴν, μὴ
τὸ θέλημα μου ἀλλὰ τὸ σὸν γράτω.
Καὶ δυνάσας διὰ τὸ προσδύχης, ἐλ-
θῶν παρὸς σὺν μαθηταῖς, δῖρον αὐ-
τοῦ κοιμωμένους διὰ τῆς λύπης, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς. τί καθύδ' εἶε; δυνάσας δῦ-
τες παροσδύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῶ-
τε, εἰς πύρασμα. Ἐπὶ δὲ αὐτοῦ λα-

λεῖντες, ἰδὲ ὄχλος, καὶ ὁ λεγομῆνος
ἰούδας εἰς τῆς δώδεκα, παροήρχετο
αὐτῶν. καὶ ἤγισε πρὸς ἱὸν, φιλήσασα
αὐτὸν. τοῦτο γὰρ σημεῖον δεδώκει αὐτοῖς,
ὃν δὴ φιλήσω, αὐτὸς ἐστίν. Οἱ δὲ ἰς,
εἶπεν αὐτῶν. ἰούδα, φιλήματα τὸν ἵσον
τοῦ δούε παρὰ δίδως; ἰδόντες δὲ οἱ πε-
ρὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμνον, εἶπον αὐτῶν. κέ,
εἰπαταῖς ὄμνον ἐν μαχαίρα; καὶ ἐπά-
ταξεν εἰς ἑῷς ἐξ αὐτῶν, τὴν δ' ἔλθον τὸ
δρχερέως, καὶ ἀφῆλκεν αὐτοῦ, τὸ ἔς τὸ
δεξιόν. Ἀποκλειθεῖς δὲ οἱς, εἶπεν.
εἴτε ἕως τούτου. Καὶ ἀψάμνος τοῦ
ὡπὶς αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτὸν. Εἶπε δὲ οἱ
ἰς παρὸς σὺν παρὰ γονόμνος ἐπὶ αὐ-
τὸν, δρχερέως καὶ στρατηγούς τοῦ ἰε-
ροῦ, καὶ πρεσβυτέρους. ὡς ἐπὶ λησῶν
ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων; καθ' ἡμέραν ὄντος μεθ' ὑ-
μῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὅτε ἐξετεῖνατε ταῖς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ. ἀλλὰ αὐτὴ ὑμῶν ἐ-
στὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκοπούς.
Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν, ἤγαγον, καὶ
εἰσήγαγον εἰς τὸν οἶκον, τὸ δρχερέως.
Οἱ δὲ πέτρος, ἠκολούθει μακρόθεν.
Ἀψώτων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐ-
λῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐπά-
θη ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοῦ-
σα δὲ αὐτὸν παιδίσκε, ἵς καθήμε-
νον παρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐ-
τῶν, εἶπε. καὶ ὅτι σὺ αὐτῶν ἴω. Οἱ ᾗ
ἠρήσατο αὐτὸν, λέγων. γέλωι ὅτε
οἶδα αὐτὸν. Καὶ μετὰ βραχὺ, ἔ-
τερος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη. καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ. Οἱ δὲ πέτρος, εἶπεν. δῶθρα-
περὶ εἰ μὲ. Καὶ διασάσης ὡς εἰ ὡρας
μίας, ἄλλος τῆς δι' ἰσχυρίζετο, λέ-
γων.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

σ π β'.

γων. ἐπ' ἀληθείας, καὶ οὐδὲ μετ' αὐτῶν, καὶ γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν. Εἶπε ὁ πέτρος. δυνε, ἐκ οἴδα ὁ λέγεις. Καὶ παρρησιασάμενος, ἐλάληεν αὐτῷ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. καὶ γραφεὶς ὁ κς ἐνέβλεψεν τῷ πέτρῳ. καὶ ὑπεμνήθη ὁ πέτρος τὸ ῥῆμα τὸ κς, ὡς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτωρα φωνῆσαι, ἀπαρνήσει μετρίς. Καὶ ἔξελθὼν ἔξω ὁ πέτρος, ἐκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ ἀπόστολοι οἱ συνέχοντες τὸν ἰν, ἐνέπαυζον αὐτῷ, δέροντες. καὶ ᾤκνουν ἵνα ἀποκρίσθωσιν αὐτῷ, καὶ ἐπιρώτων αὐτὸν, λέγοντες. πορφήτους, τίς ἐστιν ὁ παῖσας; καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημίας ἐλεγον εἰς αὐτὸν. Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέρειον τῆς λαῆς, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες. εἰ σὺ εἶ ὁ χς, εἰπέ ἡμῖν. Εἶπε ὁ αὐτοῖς. ἐδὴ ὑμῖν εἶπω, καὶ μὴ πιστεύετε. ἐδὴ ὅτι ἐρωτήσω, καὶ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τῆς νῦν ἔσται ὁμός τις ἀνάγκη, καθήκοντος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τῆς θῆς. Εἶπον ὁ πάντες. σὺ ἂν εἶ ὁμός τοῦ θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη. ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Οἱ ὅτι εἶπον. τί ἐπιχείριον ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Καὶ ἀνάσθον ἀπαντὴν πλῆθος αὐτῶν, ἠγάγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν πλάτον.

Τῆς, τῆς περὶ φαγοῦ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶν. ρί.

Ὡς καὶ ἐκείνῳ, ἀπήγαγον τὸν ἰν, οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς λαῆς, ἐπὶ τὸν πλάτον. καὶ

ἤρξαντο κατηγορεῖν αὐτῷ, λέγοντες. ποῦτεν ἀποκριθῆς, διασρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα τὸν λαόν, φέροντες διδόναι, λέγοντα, ἐαυτὸν χν βασιλεῖα εἶναι. Ὁ ὁ πλάτος, ἐπιρώτησεν αὐτὸν, λέγων. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς ἰσραὴλ; Ὁ ὁ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, ἔφη. σὺ λέγεις. Ὁ ὁ πλάτος, εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄλλους. ἐδὴν οὐκ ἔστω αὐτῶν ἐν τῷ ῥῆμα τῷ τῷ. Οἱ ὅτι ἐπὶ χρον, λέγοντες, ὅτι ἀνάσθει τὸν λαόν, διδόντων καθ' ὅλης τῆς ἰσραήλ, ἀρχιερεῖς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, ἕως ἡδὲ. Πλάτος ὁ ἀπέστειλε γαλιλαῖον, ἐπιρώτησεν, εἰ ὁ ἀνὸς γαλιλαῖός ἐστι. καὶ ἀπεκρίθη ὅτι ἐκ τῆς ἰσραήλ ἡρώδης ἐστίν, ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς ἡρώδη, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἱεροσολύμοις, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν, ἐχαρῆ λίαν. καὶ γὰρ θέλων εἶδε ἰσραήλ ἰδὼν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκχεῖν πολλὰ πρὸς αὐτῷ. καὶ ἠλπίζετο σημεῖον ἰδεῖν ἐν αὐτῷ γινόμενον. Ἐπρωτῶτα ὁ αὐτὸν ἐν λόγοις ἰκανοῖς. αὐτῶς ὁ ἐδὴν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. Εἰσήκεισαν ὁ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, διτῶς κατηγοροῦντες αὐτῷ. Ἐξελθὼν ὁ αὐτὸν ὁ ἡρώδης συντοῖς στρατῶμασιν αὐτῷ, καὶ ἐμπάξας πρὸς αὐτὸν ἐδῆται λαμπρῶν, ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς πλάτον. Ἐγένετο ὁ φίλοι, ὅτε πλάτος καὶ ἡρώδης, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων, πρὸς τὸν ἰησοῦν γὰρ ἐχθροὶ ὄντες πρὸς αὐτῷ. Πλάτος ὁ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἀρχόντας, καὶ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτὸν.

σ.β.
σ.δ.
σ.ε.
σ.ζ.
σ.η.
σ.θ.
σ.ι.

τ.α.
τ.β.
τ.γ.
τ.δ.
τ.ε.
τ.ς.
τ.θ.
τ.ι.

Πρὸς τῆς τῆς ἡρώδου ἔξουθενήσας.

σκυλη, η σαββατην επεφωσκει. Κα-
τακολαθησασαι δε η γυναικες, αι-
πνες ησαν σιωληλυθηαι αυτην εν
της γαλιλαιας, εθεασαντο το μνη-
μειον. και ως ετεθη το σωμα αυτου.
εποσρεψασαι δε ητομασαν δρω-
ματα η μυρα. η το μηρ σαββατον,
ησυχασαν, καθιτω εντολω.

Σαββατω, της περσφαγου.

Εκτοδ κατα ματθαιον. ις.

Ιπεν ο κς, Περσεχετε την ελεημο-
σιωλω υμων, μη ποιειν εμπροθεν
την ανων, προς τ θεαθηναι αυτοις.
ει δε μηγε, μηδον εκ εχετε παρα τη
περ υμων εν τοις ενοις. Οταν ουω
ποιης ελεημοσιωλω, μη σαλπισης
εμπροθεν σου, ως πε οι υποκειται,
ποιουσιν ενταις σωμαγωγαϊς, και εν
ταις ρυμαϊς, οπως δοξαθωσιν υπο
την ανων. αμην λεγω υμιν, απεχσαι
τον μηδον αυτην. Συ η ποιησας ελεη-
μοσιωλω, μη γνωπω η δεξις ερατου, τα
ποιει η δεξια του. οπως η του η ελεημο-
σιωνη, εντην κρυπιω. η ο πηρ του οβλε-
πων εν τη κρυπιω, αυτος ληποδ ωσειθι
εν τη φανερω. και οταν περσδύχη,
εκ εση ως πε οι υποκειται, οπι φιλε-
σιν ενταις σωμαγωγαϊς, και ενταις
γωνιαϊς των πλατειων, εσωτες περ-
σδύχεαδ, οπως δη φδωσι τρις αν-
θρωποις. αμην λεγω υμιν, οπι απε-
χσαι τον μηδον αυτην. Συ δε, οταν
περσδύχη, εισελθε εις το ταμειον σου,
η κλεισας τω θυρσου, περσδυ-
ξαμ τη περισου τη εν τη κρυπιω. η ο
πηρ σου οβλεπων εν τη κρυπιω, ληπο-
δ ωσειθι εν τη φανερω. Περσδύχα-

μ.β.

μ.γ.

μφοι δε, μη βαπολογησθε ως πε
οι εθνικοι. δοκωσι γδ οπι εν τη πολυ-
λογια αυτην, εισακκαθησονται. Μη
εν ομοιωθητε αυτοις. οιδε γδ οπηρ
υμων, αν χειρω εχετε, περ ε υμας
αιτησαι αυτον. επως εν περσδύχε-
αδε υμεις. Περ ημων ο εν τρις ουνοϊς,
αγαθητω το ονομα σου. Ελθετω η
βασιλεια του. Γενηθητω το θελημα
σου, ως εν ανω, η επι της γης. Τον αρ-
την ημων τον επισπον, δος ημιν σιμε-
ρον. και αφες ημιν τα οφειληματα
ημων, ως η ημεις αφιμεν τρις οφει-
λεταις ημων. και μη εισενεγκης η-
μας εις πειρασμον, αλλα ρυσαι η-
μας ληποδ τυ πονηρω. Οπισουδ εστι η
βασιλεια, και η δυναμις, η ηδ οξα,
εις οδω αιωνας αμην.

ς.

Κυριακη, της περσφαγου.

Εκτοδ κατα Ματθαιον. ιζ.

Ιπεν ο κς, Εδω αφητε τρις δυοις τα
παραπρωματα αυτην, αφησαι η υ-
μιν οπηρ υμων ο ενιοις. Εδω δε μη α-
φητε τρις δυοις τα παραπρωματα
αυτην, εη οπηρ υμων αφησαι τα πα-
ραπρωματα υμων. Οταν δε νησδυη-
τε, μη γινεαδε ως πε οι υποκειται,
σκυθρωποι. αφανιζσαι γδ τα περ-
σωπα αυτ, οπως φανωσι τοις δυοις,
νησδυοντες. αμην λεγω υμιν, οπι απε-
χσαι τον μηδον αυτην. Συ δε νη-
σδυων, αλειψαι του την κεφαλην, η
τη περσωπον του νιψαι. οπως μη φα-
νησ τρις δυοις νησδυων, αλλα τη πα-
τει του εν τη κρυπιω. και ο πατηρ-
σου οβλεπων εν τη κρυπιω, ληποδ ω-
σειθι. Μη θησ αυριζε υμιν, θησ αυ-

μ.δ.

μ.ε.

μ.ς.

ρξς

ρμδ'. ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

εως επι της γης, οπε σης και βρωσις, αφανιζει, η οπε κλεπται διορυσασαι και κλεπιουσι. θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ερηνω, οπε ουτε, σης, ουτε βρωσις αφανιζει. και οπου κλεπται ε διορυσασιν, εδ ε κλεπιουσιν. Οπε γαρ εστιν ο θησαυρος υμων, εκει εσαι και η καρδια υμων.

Ευαγγελια αναγνωσομεθα εις τας παννυχιδας της πρωτης εβδομαδος της νησειων.

ΚΑ.

Τη β', εσπερας.

σμθ.

Περὶ τῆς σωτηρίας.

Εκ τοδ κατα Λουκαδω. ρε. Ιπει ο κς, Βλεπετε μη πληθηθητε. Πολλοι γδ ελθουσι επι τω ονοματι μου, λεγοντες, οπε εγω εμι, η οκαρως ηγηκε. μη εν πορευθητε οπισω αυτη. Οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας, μη πθηθητε. δε γδ ταυτα γινεσθαι πρωτον, αλλ εδωκε θεος το τελος. Τότε ελεγη αυτοις, εγερθησεται εθνος, επι εθνος, η βασιλεια επι βασιλειαν. σφομοι τε κατα τ'πους, η λιμοι, η λοιμοι εσονται. φοβη τερατε, η σημεια απενου μεγαλα εσαι. Πρω δε τυτων παντων, επι βαλξουσιν εφ υμας τας χειρας αυτην και διωξουσιν. ωρα διδοντες εις σωμαγωγας και φυλακας, ατομους επι βασιλεις η ηγε-

μονας, εν εκου ε ονομα ες μου. Αποθησε) η υμιν εις μαρτυριον. θεαδε εν εις τας καρδιας υμων, μη παρεμελτων λησθηθηνα. εγω γδ δωσω υμιν σωμα η θφιαν, η εδνη(ον) αντιπειν, εη δνησιναι παντες οι δυπκειμφοι υμιν. Παραδοθησεαδε η η υπο τονεων, η αδελφων, η συγγενων, η φιλων, η θανατωθουσιν ες υμων. και εσεαδε μισομφοι υπο παντων δια το ονομα μου. και θειξ εκ της κεφαλης υμων ε μη λπολλητα. εν τη υπομονη υμων, κησιαδε τας ψυχας υμων. Οταν δε ιδητε κυκλεμενω υπο στρατοπεδων την ιλημ, τοτε γνωτε, οπε ηγηκε η ερημωσις αυτης. Τότε οι εν η ενδαια, φδουγεπωσαν εις τα ορη. και οι εν μεσω αυτης, εκχωρειωσαν. η οι εν ταις χωραις, μη εισερχεσθωσαν εις αυτην, οπε ημεραι εκδικησεωσ αυται εις, ε πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα. Ουαι δε ταις εν γασει εχουσαις, η ταις θηλαξουσαις εν κειναις ταις ημεραις. εσαι γδ αναγκη μεγαλη επι της γης, η ορη και τα λαω τουτω. η πεσεντα σωμα η μαχαίρας, και αιχμαλωθησονται εις παντα τα εθνη. και ιλημ εσαι παρυμνη υπο εθνων, αχει πληρωθωσι και εθων. και εσαι σημεια, εν ηλιω η σεληνη, η αστραις, η επι της γης σωσχη εθνων, εν λπορεια ηχουσας θαλασσης και σαλου. λπο ψυχοντων ανθρωπων λπο φοβη η παρεσδακίας τρω επεχομρων, τη οικουμνη. Αι γδ δυναμεις τρω ενων σταλυθησονται.

σνδ. β.

σνβ. β.

σνγ. β.

σνδ. β.

σνε. β.

σνζ. β.

και

κῆ τότε ὀψόνται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ ἐρ-
 χόμενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως
 κῆ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τῶ-
 ντων γίνεσθαι, ἀνακήψατε καὶ ἐπά-
 ρεστε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγί-
 ζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε πα-
 ραβολὴν αὐτοῖς. Ἴδετε τὴν συκῆν κῆ
 πάντα τὰ δένδρα, ὅταν παρβάλω-
 σιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώ-
 σκετε, ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν. ἔτω
 κῆ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα,
 γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔμῃ
 παρέλθῃ ἡ γῆ αὐτῆ, ἕως δὴ πάν-
 τα γῆρηται. Ὁ ἐνὸς κῆ ἡ γῆ παρελθύ-
 σονται, οἱ δὲ λόγοι μου, ἔμῃ παρέλθω-
 σι. παρσέχετε ἑαυτοῖς, μήποτε βα-
 ρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι, ἐν κρηπά-
 λῃ κῆ μέθῃ, κῆ μερίμναις βιωτικαῖς,
 κῆ ἀφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἔπιση ἡ ἡμέ-
 ρα ἐκείνη. ὡς παρὶς γὰρ ἐπελῶσεται
 ἐπὶ πάντας τοὺς κληρονομοὺς τῆ
 πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀρηκνεῖτε
 ἐν ἐν παντὶ καρυῶ δένδροι, ἵνα κα-
 ταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα
 τα μέλλοντα γίνεσθαι. καὶ σαθῆνα
 ἔμπαρσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνοῦ.

Τῆ γ, εἰσαίρεσις.

Ἐκτὸ κατά ματθαιοῦ. 15.
 Ἴπὸν ὁ κῆς, παρσέχετε τὴν ἔλεημο-
 σύνην ὑμῶν, μὴ ποιεῖν ἔμπαρσθεν τῶν
 ἀνοῦ, παρσ τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰ δὲ
 μήγε, μισθὸν ἔκ ἔχετε παρσ τῶν
 ὑμῶν τῶν ἐν τοῖς ἐνοῖς. Ὄταν ἐν ποιῆς
 ἔλεημοσύνην, μὴ σαλπῆσις ἔμπαρ-
 σθεν τοῦ, ὡς παρσ οἱ ὑποκείται, ποιῆσιν
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύ-

μαῖς, ὅπως δόξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνοῦ.
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχασιν τὸν μι-
 σθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιῆσιντες ἔλεημο-
 σύνην, μὴ γινώτω ἡ ἀρετῆ σου, τί
 ποιεῖ ἡ δὲ ἐξίασθαι. ὅπως ἡ τοῦ ἡ ἔλεημο-
 σύνη ἐν τῶ κρηπῶ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
 βλέπων ἐν τῶ κρηπῶ, αὐτοῖς ἀποδύ-
 σει ἐν τῶ φανερωῦ. Καὶ ὅταν παρ-
 σθύχη, ἐκ ἔση ὡς παρσ οἱ ὑποκείται. ὅτι
 φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, κῆ ἐν
 ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν, ἔσῶτες
 παρσδύχεσθαι, ὅπως δὴ φανερωῖ
 τοῖς ἀνοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέ-
 χασιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ, ὅταν
 παρσδύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου,
 κῆ κλείσας τὴν θύραν σου, παρσδύ-
 χασιν τῶ κρηπῶ. κῆ ὁ πῆρ
 σου ὁ βλέπων ἐν τῶ κρηπῶ, ἀποδύ-
 σει ἐν τῶ φανερωῦ. Παρσδύχομε-
 νοι δὲ, μὴ βατπολογῆσῃτε ὡς παρσ οἱ
 ἐθνηκοῖ. δοκοῦσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πολυ-
 λογία αὐτῶν, εἰσακουθῆσονται. μὴ
 οὐὲ ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς. οἶδε γὰρ ὁ
 πατὴρ ὑμῶν, ὡν χρεῖαν ἔχετε, παρσ
 τῶ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. οὐτως οὐὲ
 παρσδύχεσθαι ὑμεῖς. Πάτερ ὑμῶν ὁ
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγαθῆτω τὸ ὄνο-
 μά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
 γῆρηθῆτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν ἐ-
 ρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἀρσεν
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡμῖν σήμε-
 ρον. Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήμα-
 τα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγ-
 χης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῤύ-
 σαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὄπι
 σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις,

Κ καὶ

Εὐαγγέλιον.

εμς.

ΘΕΪΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

καὶ ἡ δόξα, εἰς εὐὸν αἰῶνας ἀμιῶ.
Τῆ δ', εἰσέρχας.

Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. ια.

Ἰπεν ὁ κς, ἔχετε πίσιν θεῶ. ἀμιῶ λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ὅς δὴ εἶπη τὰ ὅρει τούτῳ,
ἀρ' θηλι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ μὴ διακεῖθῃ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆ, ἀλλὰ πισθῶσι ὅτι ἀλέγη γίνε-
ται, ἔσαι αὐτῶ ὁ εὐὸν εἶπη. Διὰ τούτο
λέγω ὑμῖν. πάντα ὅσα δὴ προσδυ-
χόμενοι αὐτῶδε, πισθῶτε ὅτι λαμ-
βάνετε, καὶ ἔσαι ὑμῖν. καὶ ὅταν σῆκητε
προσδυχόμενοι, ἀφίετε εἰπὲ ἔχετε
κατάπιος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῆ ὑμῖν τὰ πῶρα πῶ-
ματα ὑμῶν. Αἰτῶτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν. Ζητῶτε, καὶ δώσεται. κερύετε
καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰ-
τῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δέσκει.
καὶ τὰ κερύοντι ἀνοιγήσεται.

ρκε.
δ.
Περὶ ἀ-
μνησι κα-
κίας. λδ.
ρκε.
ε.
εἰκοστή.
ματθ.
νγ.

Τῆ ε', εἰσέρχας.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἰπεν ὁ κς. αἰτῶτε, καὶ δοθήσεται ὑ-
μῖν. Ζητῶτε, καὶ δώσεται. κερύετε,
καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰ-
τῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δέσκει,
καὶ τὰ κερύοντι ἀνοιγήσεται. Ἡ πῆς ἔ-
στιν εἰς ὑμῶν δούρωπος, ὃν εὐὸν αἰτήση
ὁ υἱὸς αὐτῆ ἀρτον, μὴ λίθον εἰπὸν ὡσεὶ
αὐτῶ; Καὶ εὐὸν ἰχθύν αἰτήση, μὴ ὄ-

κα.

ρκε.
δ.
ΙΕ.

φω εἰπὸν ὡσεὶ αὐτῶ; Εἰ ἐν ὑμῖς πο-
νηροὶ ὄντες, οἶδατε δόματα ἀγαθὰ,
διδόναι τοῖς ἱεμένοι ὑμῶν, πόσω μάλ-
λον ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτῶσιν αὐτὸν.

Τῆ πῶρα σκευῆ, εἰσέρχας.

Ἐκτοῦ κατὰ Γωθόνιου.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. ἐγὼ
εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πα-
τήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πῶν κλήμα ἐν
ἐμοὶ μὴ φέρει καρπὸν, αἶρει αὐτό.
καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρει, κατὰίρει
αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρη. Ἡ-
δη ὑμεῖς κατὰροῖς ἐστε διὰ τὸν λόγον,
ὃν λελάληκα ὑμῖν. μένατε ἐν ἐμοὶ,
καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. κατὰ τὸ κλήμα οὐ
δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ,
εὐὸν μὴ μένη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως
οὐδ' ἐ ὑμεῖς εὐὸν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.
Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλή-
ματα. ὁ μῆλων ἐν ἐμοὶ, καὶ γὰρ ἐν αὐ-
τῶ, ὅτι φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι
χωεὶς ἐμῶ, εὐδωάσθε ποιεῖν εὐδ ἐν.
Ἐδὴ μή τις μένη ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔ-
ξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ εἰς πῦρ βάλ-
λουσι, καὶ καίεται. Ἐδὴ μένητε ἐν ἐ-
μοὶ, καὶ τὰ ῥήματα μου ἐν ὑμῖν μέ-
νη, ὁ εὐὸν δέληε, αἰτήσασθε, καὶ γρη-
σεται ὑμῖν.

ρλβ.
ρλγ.
ρλδ.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΣΤΟΥ ΚΑΤΑ ΣΟΦΡΟΝΙΟΝ.

Αρκος μαθητής καὶ ἑρμηνευτής Πέτρος, καθὼς τοῦ Πέτρος ἔξηγου μέρους ἀκήκοε, ὡς ἀκκληθεῖς ἐν τῇ Ρώμῃ ὡς ἀ τῆς ἀδελφῶν, βραχὺ σιωπέταξεν διαγγέλιον. ὡς ἐντυχῶν Πέτρος ἐδοκίμασε, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωθῆσόμενον αὐθιγί-
σας ἐξέδωκε, καθὰ συνεγράψατο κλήμης ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς ὑποτυπώσεων λόγῳ.
καὶ παπίας ἱεροπολίτης ἐπίσκοπος, μέμνηται τούτου τοῦ Μάρκου. καὶ Πέτρος ἐν
τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ, ἐπ' ὀνόματι βαβυλῶνος, εἰκονικῶς Ρώμην σημαίνων. ἀσπάζε-
ται ὑμᾶς φησὶν ἢ ἐν βαβυλῶνι σὺν τῇ ἐκλεκτῇ, καὶ Μάρκος ὁ ἐμὸς υἱός. ὡς ἀ-
λαβὼν τοῖγαρω τὸ διαγγέλιον ὅπερ αὐτὸς σιωπέταξε, καταλαμβάνει τὴν αἰ-
γυπτιον, καὶ πρῶτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰησοῦ Χριστὸν κηρύττων κατεστήσατο ἐκκλη-
σίῳ. τσαύτη παιδείᾳ καὶ βίου καρτερίᾳ διέπεψεν, ὥστε πάντας οὗ ἀκο-
λουθουῦντας τῷ Χριστῷ ἐπειθατῆ τοῦτου διαγωγῇ. ὅθεν καὶ φίλων ὁ τῆς ἰσθμίου
ἐλλογιμώτατος, ὁρῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρῶτῳ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ ἰουδαίῳ αἰζῶσαν, ὡ-
σανεὶ εἰς ἔπαινον τοῦ οἰκείου ἔθνους, βίβλον ᾧ ἐπὶ τῆς τούτων διαγωγῆς συνεγράψα-
το. καὶ ὡς περὶ Λουκᾶς διηγῆται οὗ ἐν ἱεροσολύμοις πιδύσαντας πάντα ἐρηκέ-
ναι κοινὰ, οὕτως καὶ κείνος ὅπερ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μάρκου τοῦ διδασκάλου ἐώ-
ρα γινόμενον, τῇ μνήμῃ παρέδωκε. τελευτήσας δ' ἐτῶ ὀγδόῳ τοῦ νέραντος ἔτει, ἀ-
πετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διαδεξάμενός αὐτὸν Ἀνδρῖου.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΔΩ-
ροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων Ἐπισκόπου Συωφίσεως.

βίος, ἐκ τῆς τῆς

Αρκος ὁ διαγγελιστής, καὶ πρῶτος Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσκοπος, ἀλεξανδρεῦσι καὶ πάσῃ τῇ περιχώ-
ρῳ αὐτῆς ἐκήρυξε τὸ διαγγέλιον τῆς κτ', ἀπὸ αἰγύπτου καὶ μέχρι πενταπόλεως. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας
βασιλέως, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κάλων λαβὼν, καθὰ τοῦ βασιλέως καὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καλουμένων βουκό-
λου τόπον, ἕως τῆς καλουμένων ἀγγέλων, ἐκεῖ ἐκάθη πνευμένῳ τῆς εἰδωλομανῶν. μὲν φαρμαθίλειας
καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ἐν τοῖς βουκόλου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ,

Κ ιιι

Β.

Εκτύ κατά Μάρκον.

Τ

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐπορεύετο ὁ ἰς τῆς σαββασί δια τῶν σπορίμων, καὶ ἦρξεν αὐτὸς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁ δὲ ὄν ποιεῖν, πλῆθοντες οὖν σάχνας. Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ. ἰδε τί ποιῶσιν ἐν τοῖς σαββάσιν ὃ οὐκ ἔξεσι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγει αὐτοῖς. ἐδέποτε δυνέγνωτε τί ἐποίησε δ' αὐτῷ, ὅτε χεῖρ αὐτοῦ ἔχε, καὶ ἐπένασεν αὐτῷ καὶ οἱ μὲν αὐτῷ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ἑθῦ, ἐπὶ ἀδιάθαρ ἑθ' ἄρ' ἀρ' αὐτοῦ τ' ἐπροθέσεως ἐφαγε, οὐδ' οὐκ ἔξεσι φαγεῖν, εἰ μὴ τῆς ἰερῶσι; καὶ ἔδωκε καὶ τῆς σὺ αὐτῷ; Καὶ ἔλεγει αὐτοῖς, τὸ σαββατὸν, διὰ τὸν ἀνθρώπον ἐχέτω, ὅτι ὁ ἀνθρώπος διὰ τὸ σαββατὸν. ὥστε καὶ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν σιναγωγὴν. Καὶ ἰὼ σκεῖ ἀνθρώπος ἔξηρα μὲν ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ παρετίθει αὐτὸν, εἰ τῆς σαββασί θεράπευσαι

ε. βασι. κα.

Αδύτ. κα.

β.

Περὶ τοῦ ξηροῦ χεῖρα.

αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ἔξηρα μὲν ἔχοντι τὴν χεῖρα. ἐγείραι εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς. ἔξεσι τοῖς σαββάσιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχῶν σωσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτῷ μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτοῦ, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ. ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἔξέτεινε, καὶ ἀπεκατεσάθη ἡ χεῖρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη. Κυριακῇ, αἰ, τῆς νηστειῶν.

Α.

Ε

Εκτύ κατά Ἰωάννην.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ ἰς ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ διεῖκεν Φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθη μοι. Ἦν δ' ὁ Φίλιππος, ἀπὸ βηθσαι ἰδ' αἰ, ἐκ τῆς πόλεως ἡδέρεζ καὶ πέτρ. Εὐεῖσκει Φίλιππος τὸν ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ. ὃν ἔγραψε μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προσφῆται, ἀνήκα μὲν ἰησοῦν, τὸν

τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν λεγόμενον Ζαρέτ.
 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθαναήλ. ἐκναζαρέτ, δύναται πᾶσι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ φίλιππος, ἔρχε καὶ ἴδε. Εἶδεν οἱ ἰησοῦς τὸν ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλῆτις, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ ναθαναήλ. πύθον με γνώσκεις; Ἀπεκρίθη οἱς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. πρὸς σὲ φίλιππον φωνῆται, ὅτι ὑπὸ τὴν σκηνῶν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ. ῥαββί, σὺ εἶ οὗτος τοῦ θεοῦ. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη οἱς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς σκηνῆς, πισθύνεις; μίζω τούτων ὄψιν. καὶ λέγει αὐτῷ, ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀπάρη ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνωγῶτα, καὶ οὐδὲν ἀγγέλου τοῦ θεοῦ, ἀναβαίνοντος καὶ καταβαίνοντος, ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Σαββατῶ, β, τῆς νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ὡς καὶ ἐκείνῳ, Ἀπῆλθεν οἱς εἰς ἔρημον τόπον, καὶ κει προσήχετο. Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν, ὁσίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ θυρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. Καὶ λέγει αὐτοῖς, ἀπομνηστεύσατε τὰς ἐχομνίας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω. εἰς τούτο γὰρ ἐξελήλυθα. Καὶ ἠὲ κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτοῦ, εἰς ὅλην τὴν γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρῶς, πρὸς ἀκαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ. ὅτι ἐστὶν δέλης, δύνασάι με καθαίρειται.

Οἱ δὲ ἰσπλαγχνισθεὶς, ἐπτείναις τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ. θέλω, καθαίρειται. Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, διθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, διθέως ἐξέβαλεν αὐτὸν. καὶ λέγει αὐτῷ, ὄρα μηδενὶ μηδενὶ εἴπης. ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένευ καὶ καθαίρει τὸ καθαρισμοῦ, ἀπὸ προσέταξε μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Κυριακῆ, β, τῆς νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ὡς καὶ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν οἱς εἰς κἀπριναεμ, καὶ ἠκέσθη ὅτι εἰς οἶκον ἐστὶ. καὶ διθέως συνήχθησαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲν πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, πρὸς ἀλυτικὸν φερόντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων, καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεσέλασαν τὴν σέξην ὅπως ἠὲ, καὶ ἐξορύξαντες, χαλῶσι τὸν κροβάβατον, ἐφ' ᾧ ὁ πρὸς ἀλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν ὁ ἰσὺς τὴν πίσιν αὐτοῦ, λέγει πρὸς ἀλυτικῶν. τέκνον, ἀφέωνται σοὶ αἱ ἀμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ ἴνες τῆς γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογίζομενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτοῦ. ἢ ὅτι ἔτι λαλεῖ βλασφημίας; ἢς δύναται ἀφιεῖν ἀμαρτίας εἰμὴ εἰς ὁ θεός; Καὶ διθέως ἐπιγινῶς ὁ ἰσὺς πρὸς πάντας αὐτοῦ, ὅτι ἔτι διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς. τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν δύκοπώτερον εἰπεῖν πρὸς ἀλυτικῶν, ἀφείωνται σοὶ αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν,

Κ ιιι ἔγρα-

ἐγεραι, κὶ ἄρθου τὸν κράββατον, κὶ
πῶς πάτει; Ἴνα θείδιτε ὅτι ἔξισίω
ἐχθρὸς ἔσται ἀφικίαι ἐπὶ τῆς γῆς
ἀμαρτίας, λέγει τῷ πῶδραλνικῷ, σοὶ
λέγω, ἐγεραι, κὶ ἄρθου τὸν κράββα-
τὸν σου, κὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ
ἠγέρθη οὐθέως, κὶ ἄρας τὸν κράββα-
τον, ἔξῆλθεν ἐνδυτὸν πάντων. Ὡς τε
ἔξισαδς πάντας, κὶ δὲ ἄζην τὸν θῦ.
λέγοντας, ὅτι ἐδ' ἐποτε ἔπως εἶδ' ομν.

Σαββάτω, γ', τῷ νησεῖων.

Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. η'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Παράγων οἱ εἰς, εἶδε
λαθὴν τὸν ἔαλφαίε καθήμερον ἐπὶ
τὸ τελώνιον, κὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει
μοι. κὶ δῖασα, ἠκολούθησεν αὐτῷ.
Καὶ ἐχρῆτο ἐντῷ κατεκείσθαι αὐτὸν
ἐντῇ οἰκίᾳ αὐτῆ, κὶ πολλοὶ τελῶναι
κὶ ἀμαρτωλοὶ, σιω ανέκευθ' τῷ ἰῷ,
κὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ. ἦσαν γὰρ πολ-
λοὶ, κὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ
γραμματεῖς κὶ οἱ φαρισαῖοι, ἰδόν-
τες αὐτὸν ἐδίοντα μετὰ τῷ τελῶ-
νῶν, κὶ ἀμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μα-
θηταῖς αὐτῆ. τί, ὅτι μετὰ τῷ τελῶ-
νῶν, κὶ ἀμαρτωλῶν, ἐδίει κὶ πίνει. Καὶ
ἀκῆσας οἱ εἰς, λέγει αὐτοῖς. οὐ χρεῖαν
ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῆ, ἀλλ' οἱ κα-
κῶς ἔχοντες. ἐκ ἦλθον καλέσαι δικαί-
ως, ἀλλὰ ἀμαρτωλῶς εἰς μετόνοισιν.

Κυριακῆ, γ', τῷ νησεῖων.

Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. λζ'.

Ἴπεν οἱ κῆ, ὅς τις θέλει ὀπίσω με ἀκολου-
θεῖν, ἀπαιρησάτω ἑαυτὸν, κὶ ἀρά-
τω τὸν σρόν αὐτῆ, κὶ ἀκολουθείτω μοι.
ὅς γὰρ δὴ θέλει τὴν ψυχὴν αὐτῆ σώ-
σαι, ἀπολέσει αὐτὴν. ὅς δ' δὴ ἀπολέ-

σῆ τὴν ψυχὴν αὐτῆ, ἐνεκεν ἐμοῦ κὶ τοῦ
θεοῦ, ἐσθ' ὁ σῶσει αὐτὴν. Τί γὰρ
ὠφελήσῃ δῦος; ἐδὴ κερδήσῃ τὸν κόσ-
μον ὅλον, κὶ ζημιωθῆ τὴν ψυχὴν αὐ-
τῆ. ἢ τί δώσει δῦος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτῆ. Ὅς γὰρ δὴ ἐπαι-
χλωθῆμε, κὶ σδὴ ἐμῶς λόγους ἐντῇ
γῆρα ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι κὶ ἀμαρ-
τωλῷ, καὶ ὁ γὸς τῷ ἀνθρώπου, ἐπαι-
χλωθῆσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐντῇ
δοξῇ τοῦ πατρὸς αὐτῆ, μετὰ τῷ ἀγγέ-
λων τῷ ἁγίων. Καὶ ἔλεγον αὐτοῖς.
ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσίνες τῷ ὠ-
δε ἐσπκότων, οἵπνες ἐμὴ γδύσονται
τοῦ αἵτου, ἕως δὴ ἰδῶσι τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει.

Σαββάτω, δ', τῷ νησεῖων.

Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον. λα.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐξελθὼν οἱ εἰς ἐκτῆ
ορείαν τύρα κὶ σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς γαλιλαίας, ἀνὰ μέ-
σον τῷ ορείαν δεκαπόλεως. Καὶ φέ-
ρσιν αὐτῷ, κωφὸν μογιλάλον, κὶ
πῶδρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῆ αὐ-
τῷ τὸ χῆρα. Καὶ ἐπὶ λαβόμενος
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου καλιδιαν, ἔβα-
λε τὰς δακτύλους αὐτῆ εἰς τὸ ὠτα αὐ-
τῆ. καὶ πύσας, ἠψάτο τῆς γλώσσης
αὐτῆ. κὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐξέ-
ναξε, καὶ λέγει αὐτῷ. ἐφάθα, ὅ ἐστὶ
διανοίχθη. Καὶ οὐθέως, διλωοίχθη
σας αὐτῆ αἱ ἀκοαί, κὶ ἐλύθη ὁ δεσ-
μὸς τῆς γλώσσης αὐτῆ, καὶ ἐλάλει
ὀρθῶς. κὶ διεσεῖλατο αὐτοῖς, ἵνα μη-
δενὶ εἴπωσιν. Ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς
διεσέλλετο, μᾶλλον πῶδρασ ὅτερον
ἐκήρυσεν. καὶ ὑπερῶδρασ ὡς ἔξε-

πλήσ-

η. δ.

β.

Τὸ αὐτὸ
ἐκ κυρια-
κῆ μετὰ
τὴν ἑβδ.

ο. δ.

Περὶ τοῦ
μεγάλου
λ. κ.

ο. ε.

πλήσονται, λέγοντες, καλῶς πάντα πεποίηκε, ἢ τὸς κωφῶς ποιῆει ἀκούειν, καὶ οὖν ἀλάλους λαλεῖν.

Κυριακῆ, δ', τῆς νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ.

Καιρωσκένω, Ἀπόστολος περιήλθε τῷ Ἰού, γονυπετῆρ αὐτὸν, καὶ λέγων. διδάσκαλε, ἕνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἀλαλων. ἢ ὅπως αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσεται αὐτὸν, καὶ ἀφείξει, καὶ τείξει οὖν ὁ δόντος αὐτῷ, ἢ ξηραίνεται. ἢ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐμβάλωσι, καὶ οὐκ ἴχουσιν. Ὁ δὲ ἄποκλιθεὶς, λέγει αὐτῷ. ὦ ἄνθρωπε, ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔρομαι; ἕως πότε δυνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, διθέως τὸ πνῆ, ἕσπ' ἄρα ἔστιν αὐτὸν. ἢ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφείζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πρὸς αὐτῷ, πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς τοῦτο γέροντι αὐτῷ. Ὁ δὲ εἶπε, παιδιόθεν. ἢ πολλάκις αὐτὸν, ἢ εἰς πῦρ ἔβαλε, καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν. ἀλλ' εἴη δυνάσται, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνωδῆς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ εἰς εἶπεν αὐτῷ. Ἔ, εἰ δύναται πισθεῖσαι, πάντα δύναται τῷ πισθόντι. Καὶ διθέως κρούσας ὁ πῆρ τοῦ παιδὸς μετὰ δακρύων, ἔλεγε, πισθίω κῆ, βοήθημε τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ οἱ, ὅτι ἐπισπιρτέχει ὁ ὄχλος, ἐπέτιμωσε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ. Ἔ, πνεῦμα τὸ ἀλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσελθῆς εἰς αὐτὸν. Καὶ κρα-

ξῆσεν, ἢ πολλὰ σπαραξάν αὐτὸν, ἐξήλθε. ἢ ἐχέμετο ὡσεὶ νεκρῶς, ὡστε πολλοὺς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ εἰς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτὸν, καὶ ἠύεση. Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν καλιδίαν, ὅτι ἡμεῖς ἐκ τοῦ ἰουδήθην ἐκβαλεῖν αὐτὸ. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ἔ, τοτὸ ἄνθρωπος, ἐν ἐδὲν δύναται ἐξελεθεῖν, εἰμὴ ἐν πνεύματι καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκείθεν ἐξεληθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, ἢ ἐκ ἠθέλεν ἵνα τίς γινῶ. Ἐδίδασκε γὰρ οὖν μαθηταῖς αὐτοῦ, ἢ ἐλεγχε αὐτοῖς. ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἕσπαρῶνται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτὸν. καὶ ἀποκτεθεῖς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Σαββάτῳ, ε', τῆς νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λ.

Καιρωσκένω, Ἐξήλθεν οἱς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὰς κάμας καισαρείας τῆς Φιλίππου. ἢ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐπιρώτα ἔως μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς. ἵνα με λέξωσιν οἱ ἀνοῖ εἶναι; οἱ ἂν πεκεῖθησαν, ἰωδύνην τὴν βαπτιστῆν. ἢ ἄλλοι, ἢ ἡλίαν. ἄλλοι ἂν, εἴα τῆς περιφροῦ. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς. ὑμεῖς ἂν ἵνα μελέγετε εἶναι; Ἀπεκλιθεὶς δὲ ὁ πέτρος, λέγει αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ χῆς. Καὶ ἐπέτιμωσε αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν λέγωσι πρὸς αὐτῷ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοῦ, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, πολλὰ παθεῖν, ἢ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς περιουσίαν, ἢ τῆς δόξης, ἢ τῆς γραμματέων, ἢ ἀποκτεθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

Κυ.

Κυριακή, ἐ, τῶν ηστικῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μαθθαίον. μζ.

Τ

ριβ.

ριγ.

Περὶ τῆς
ἡγῶν ζεβε-
δαίου. λ.

Ὡ καὶ ῥῶ σκείνω, Παραλαμβούει ὁ
 ἰς τὰς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἤρ-
 ξατο αὐτοῖς λέγειν, τὰ μέλλοντα αὐ-
 τῶ συμβαίνειν. ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνο-
 μηρ εἰς ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 πατρὸς ἀθήσεται ἐν ὑμῖν, καὶ ἡ
 πόλις κατακλιθεῖσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ ἡ πόλις
 αὐτὸν ῥίς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐ-
 τῶ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπύ-
 σουσιν αὐτῶ, καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτὸν,
 καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ
 παρασθούσονται αὐτῶ, ἰάκωβος καὶ
 ἰωσήφης, οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου, λέγοντες.
 δεδασκαλε, θέλωμεν ἵνα ὁ ἐδὼ αὐτί-
 σωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
 τοῖς. τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; οἱ δὲ
 εἶπον αὐτῶ, ὅς ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκδεδξιῶν
 σου, καὶ εἰς ἐξ δυνάμεων σου, καθίσω-
 μηρ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐ-
 τοῖς. ἔκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε
 πίνειν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω; καὶ τὸ βά-
 πτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτί-
 σθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῶ, δυναίμεθα.
 Ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. τὸ ρηθ
 ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίνειτε καὶ τὸ βά-
 πτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτί-
 σθησέσθε. τὸ ὃ καθίταμ ἐκ δεδξιῶν μου
 καὶ ἐξ δυνάμεων μου, ἔκ ἐστὶν ἐμὸν δε-
 ναί, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασαι. Καὶ ἀκού-
 σαντες οἱ δέκα, ἠρξάντο ἀγανα-
 κτεῖν πρὸς ἰακώβου, καὶ ἰωσήφου. Ὁ δὲ
 ἰς παροκαλεσάμενος αὐτοῦ, λέγει
 αὐτοῖς. οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἀρ-
 χεῖν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐ-

τῶν. καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, καλεῖσθαι
 ζουσιν αὐτῶν. ἔχουτως δὲ ἔσται ἐν ὑ-
 μῖν, ἀλλ' ὅς ἐδὼ θέλη γινέσθαι, μέ-
 γας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος. καὶ
 ὅς ἐδὼ θέλη ὑμῶν γινέσθαι πρῶτος,
 ἔσται πάντων δευτέρος. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 πατρὸς, ὅς ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ
 διακονῆσαι. καὶ δεῖναί τε ὑψιλευ-
 αὐτοῦ, λύτερον δὲ πὶ πολλῶν.

Σαββατῶ τοῦ λαζάρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωσήφου. λθ.

Ι

Ὡ καὶ ῥῶ σκείνω, Ἡ ἰς ἀδελφῶν λα-
 ζάρου ἀπὸ βηθανίας. ἐκ τῆς κόμης μα-
 ρίας καὶ μαρθᾶς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.
 Ἡ ἰς μαρία ἡ ἀλείψασα τὴν κνήμην
 αὐτοῦ, καὶ ἐμάξασα τὸν πόδα αὐτοῦ
 ταῖς θριξίν αὐτοῦ, ἧς ὁ ἀδελφὸς λα-
 ζάρου, ἠδενεί. Ἀπέστειλεν ἕναι ἀ-
 δελφαὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι.
 κέ, ἰδεὸν φιλεῖς, ἀδελφεῖ. Ἀκίστας ὃ
 οἷς, εἶπεν. αὐτῇ ἡ ἀδελφεία, ὅς ἔστ
 πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ
 θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ διὰ τῆς.
 Ἡ γὰρ ὃ οἷς τὴν μαρθᾶν, καὶ τὴν
 ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν λαζάρου. ὡς ἔν
 ἠκασεν ὅτι ἀδελφεῖ, τότε μὲν ἐμῆνεν
 ἐν ὧ ἡ ῥῶ πρὸς δύο ἡμέρας. ἐπειτα μὲν
 τῶν, λέγει τοῖς μαθηταῖς, ἀγωμεν
 εἰς τὴν ἰερουσόλυμα πόλιν. Λέγουσιν αὐτῶ
 οἱ μαθηταί. ραββί, νυνὲ ἐζήτουσθε
 λιθάσαι οἱ ἰερουσαίται, καὶ πάλιν ὑπάγει
 ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη ὁ ἰς, ἔχι δώδεκα εἰ-
 σὶν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἐδύτις πρὸς πατῆ
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ παροσιόπει, ὅτι τὸ
 φῶς τοῦ κόσμου τὺτο βλέπει. ἐδὼ δὲ
 ἡς πρὸς πατῆ ἐν τῇ νυκτὶ, παροσιόπει,
 ὅτι τὸ φῶς ὅς ἔστι ἐν αὐτῶ. Ταῦ-

τα εἶπε, καὶ μετὰ τούτου, λέγει αὐτοῖς,
 λαζαρος φίλος ἡμῶν κεκοιμημένος). ἀλ-
 λά πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἔξυπνήσω αὐτόν.
 εἶπον ἔν οι μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἰκοιμη-
 μένος, πῶς θήσει. εἰρήκει ὁ ἰησῆς, πῶς τὸ
 θανάτου αὐτοῦ, σκῆνοι δὲ ἐδόξαν, ὅτι
 πῶς τῆς κοιμήσεως ἔξυπνε λέγει. Τό-
 τε ἔν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησῆς παρρησία, λα-
 ζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ἡμᾶς,
 ἵνα πιστεύσῃτε, ὅτι ἐκ ἡμῶν ἐκεῖ. ἀλ-
 λά ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν ἔν
 θωμαῖς ὁ λεβὸντος διδυμος τοῖς συμ-
 μαθηταῖς. ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα δόξω-
 μεθα μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν ἔν ὁ ἰησῆς,
 εὗρεν αὐτόν τεσσαρὰς ἡμέρας ἤδη
 ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν ἡ ἑβδω-
 νία, ἐγγὺς τῆς ἱεροσολύμων, ὡς δόξω-
 σαδίων δεκαπέντε. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν
 ἰσραηλῶν, ἐληλύθεισαν πρὸς τοὺς πα-
 τέρων καὶ μαρθᾶν, ἵνα πῶρα μνη-
 σῶν αὐτοῖς πῶς ἔδελφε αὐτῶν.
 Ἦν μαρθᾶ ὡς ἤκουσεν ὅτι ἰησῆς ἔρχε-
 ται, ὑπὴνθησεν αὐτῷ. μαρθᾶ ὅτι ἐν τῷ
 οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶπεν ἔν ἡ μαρθᾶ
 πρὸς τὸν ἰησῆν, καὶ εἰ ἦς ὡς δε, ὁ ἀδελφός
 μου ἐκ δὴ ἐτεθνήκει. ἀλλὰ καὶ νῦν οἶ-
 δα, ὅτι ὅσα δὴ αὐτίσθη τον θνή, δὴ σείθει
 ὁ θεός. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησῆς, θνασθήσῃ ὁ ἀ-
 δελφός σου. λέγει αὐτῷ μαρθᾶ, οἶ-
 δα ὅτι θνασθήσῃ ἐν τῇ θνασάσει, ἐν-
 τὴν ἑκάτη ἡμέρα. εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ ἰησῆς.
 ἐγὼ εἰμι ἡ θνασάσις, καὶ ἡ ζωὴ. ὁ πι-
 στύων εἰς ἐμέ, καὶ δὴ δόξω θνή, (θήσῃ).
 καὶ πᾶς ὁ ζών καὶ πιστύων εἰς ἐμέ, ἔμνη
 δόξω θνή εἰς τὸν αἰῶνα, πιστεύεις ἔτι;
 λέγει αὐτῷ, ναὶ καὶ, ἐγὼ πεπίστουκα,
 ὅτι σὺ εἶ ὁ χυός, ὁ υἱός τῷ θεῷ, ὁ εἰς τὸν κόσ-

μόν ἐρχόμενος. καὶ ταῦτα εἰπὼσα
 ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε μαρθᾶ τὴν ἀ-
 δελφὴν αὐτοῦ, λαζάρω εἰπὼσα. ὁ δι-
 δάσκαλος παίρει καὶ φωνεῖσε. Ἐκεί-
 νη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται (ταχύ, καὶ ἔρχε-
 ται) πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ ἐληλύθει ὁ ἰησῆς
 εἰς τὴν κώμην. ἀλλ' ἠὲ ἐν τῷ τῷ πῶ, ὅπου
 ὑπὴνθησεν αὐτῷ ἡ μαρθᾶ. οἱ ἔν ἰσ-
 ραηλῶν οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 καὶ πῶρα μνησῶν αὐτῶν, ἰδόντες
 τὸν μαρθᾶ, ὅτι τοῦ χέως θνάσι καὶ ἐ-
 ξήλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῷ, λέγον-
 τες, ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα
 κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἦν μαρθᾶ, ὡς ἤλθεν
 ὅπου ἠὲ ὁ ἰησῆς, ἰδούσα αὐτόν, ἐπεσον
 αὐτῷ πρὸς τὸ πόδας, λέγουσα αὐ-
 τῷ, καὶ εἰ ἦς ὡς δε, ἐκ δὴ ἀπέθανέ μου ὁ
 ἀδελφός. Ὁ ἰησῆς ἔν ὡς εἶδεν αὐτῷ
 κλαῖσαν, καὶ ἐπὶ σιωπῶν αὐτῷ
 ἰσραηλῶν κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο
 τῷ πνί, καὶ ἐπαύραξεν αὐτόν καὶ εἶπε.
 πῶς τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ.
 καὶ, ἐρχε καὶ ἰδε. Ἐδάκρυσεν ὁ ἰησῆς.
 ἔλεγον ἔν οι ἰσραηλῶν, ἰδε πῶς ἐφίλη
 αὐτόν. τινές δὲ ἐξ αὐτῶν, εἶπον. ἐκ ἡ-
 δύνατο ὅτι ὁ θνασάσις ἐπὶ ὀφθαλ-
 μὸς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα καὶ ὅτι
 μὴ δόξω θνή; Ὁ ἰησῆς ἔν πάλιν, ἐμβρι-
 μώμενος ἐν αὐτῷ, ἔρχε εἰς τὸ μνη-
 μεῖον. ἠὲ δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐ-
 πέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ ἰησῆς, ἄρατε
 τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τῷ
 τεθνηκότι μαρθᾶ, καὶ, ἤδη ὄζει, τετάρ-
 ταῖος γὰρ ἔστι. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησῆς. οὐκ
 εἰπὸν τοῖς, ὅτι ἐπὶ πιστύσης, ὅψει τὴν δό-
 ξαν τοῦ θεοῦ; ἦσαν ἔν τον λίθον, ἔλεω ὁ
 τεθνηκώς κείμενος. Ὁ δὲ ἰησῆς ἦρε ἐπὶ
 ὀφθαλ-

οφθαλμους αυτου, η εειπε, περ, δυχα-
ρισωθι, οτι ηκασαι με. εγω δε ηδη εν,
οτι παντρεμε ακεις. αλλα δια τον
οχλον τον παρισωτα ειπον, ινα πισυ-
σωσιν, οτι ουμε απεσειλας. και αυ-
τα ειπων, φωνη μεγαλη εκραυγα-
σε. Λαζαρε, δε θυρω εξω, η εξηλθεν
ατεθνηκως δεδεμυρος στυ ποδας, η
ταις χειραις, και ραις. η η οψις αυτου
βουδαιω παρειε δεδε. λεγει αυτοις
οις, λυσατε αυτην, η αφειε υπαγειν.
πολλοι εν εκτην ισδαίω, οι ελθοντες
παρος τω μαρειαν, η θεασαμενοι α-
εποιησεν οις, απισθυσαν εις αυτην.

~~Εκ του κατα Ματθαιον. κεβ.~~

ΚΑ.

Κυριακη τῆς β' αἰων. ε' ορθρ.
Εκ του κατα Ματθαιον. κεβ.
Ω καιρω κεινω, οτε ηγισεν οις εις
ιεροσολυμα, η ηλθεν εις βηθσφα-
γη, παρος τ' ορθς τῆς ελαιων. Τότε α-
πεσειλε δυο μαθηταις, λεγων αυ-
τοις, πορευθητε εις την κωμην την α-
πεινιαν υμων, και αυθεις δυρησετε
ονον δεδεμυριου, και πωλον μετ αυ-
της, λυσαντες, αγαγετε μοι. και εδω-
κις υμιν ειπη τι, ερειτε, οτι ο κς αυτην
χειρω εχει. αυθεις η αποσελλει αυ-
του. Τετ' ολον γεγονεν, ινα πλη-
ρωθη το ρηθαι δια του παροφητου,
λεγοντος. ειπατε τη θυγατρι σων,
ιδε ο βασιδης σου ερχεται αιτι παυς.
Απθεβηκως επι ονον και πωλον υον υ-
ποζυγιο. Προβειντες δε οι μαθηται,
η ποιησαντες καθως παροσεταξεν
αυτοις οις, ηγαγον τω ονον, και τον
πωλον, η επεθησαν επανω αυτην τα

Περί του
δρυ και τῆ
πάλυ. κεβ.

ζ.
η.
β.

ιμάτια αυτην, η επεκαθισεν επανω
αυτην. Ο η πλειστος οχλος, εσθρα-
σαν αυτην τα ιμάτια εντη οδω. αλ-
λοι δε εκοπιον κλαδους απο τῆς δει-
δρων, η εσρώννουσεντη οδω. οι δε ο-
χλοι οι προαγοντες η οι ακολουθεν-
τες, εκραζον, λεγοντες. ωσαννά τῶ
υψοδαβιδ, διληγημενος ο ερχόμε-
νος εν ονόματι κυ, ωσαννά ειποις υψι-
σοις. και εισελθόντος αυτου εις ιερο-
σολυμα, εσειδη πασα η πόλις, λε-
γουσα. τίς εστιν οδω; οι δε οχλοι ελε-
γον, επος εστιν ιησους ο παροφητης, ο α-
ποναζαρετ της γαλιλαιας. Ιδόντες
δε οι δε χειραις η οι γραμματαις τα
θαυμάσια αεποιησε, και στυ παι-
δας κραζοντας εντω ιερω, η λεγον-
τας, ωσαννά τῶ υψοδαβιδ, η η δυνά-
κτισαν, η ειπον αυτω. ακεις, τί ετοι
λέγουσιν; Ο δε ιησους λεγει αυτοις,
και εδ' εποτε διέγνωτε, οτι κησόμε-
τες νηπιων, η θηλαζόντων, και τηρλω-
αίμων; και καταλιπόν αυτου, εξηλ-
θεν εξω της πόλεως εις βηθθουίαν,
και ηυλιαθη κει.

σθ.

σι.

Διακοσ
σιγ.

σιδ.

18.

Της λειτουργίας.

Εκ του κατα Ιωάννου. μα.
Ρο εξ ημερων του παρχα, ηλθεν οις
εις βηθθουίαν, οπε ην λαζαρος ο θεθνη-
κως, ον ηγειρεν εκνεκρων. Εποιησεν
εν αυτω δε ιππον εκει, η μαρθα διη-
κονει. ο η λαζαρος εις ην τῆς δυακμε-
νων σω αυτω. Η εν μαρεια λαβε-
σα λιτραν μυρουναρδε πισικης πο-
λυτιμου, ηλειψε στυ ποδας του ιη-
σου, και εξεμαξε ταις θριξιν αυτης
στυ ποδας αυτου. η η οικια, επληρωθη
οσμης

ειπ

Περί τῆς
αλειψαν
σμερον
προν αυτου
Ρο. 10.

ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει ἔτι εἰς
 ἐκτὴν μαθητῶν αὐτοῦ, ἰδὲ αὐτὸς οἰμῶνος
 ἰσκαριώτης ὁ μέλλων αὐτὸν πωροδι-
 δόναι. διὰ τί ἔτι τὸ μύρον, ἐκ ἐπιτά-
 θου τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη
 πτωχοῖς; Εἶπε ὁ ἰησοῦς, ἔχ' ὅτι πωρο-
 διδόντων ἐμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ ἐκ
 πῆτος ἰδὲ, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ
 τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν
 ἔτι ὁ ἰησοῦς. ἀφες αὐτῷ, εἰς τὴν ἡμέραν
 τοῦ ἔσθαι φιασμῶμα τετήρηκεν αὐ-
 τῷ. Ἐδὲ πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε
 μεθ' αὐτῶν, ἐμεῖ δ' ἐπάνετε ἔχετε.
 Ἐγὼ ἔτι ὁχλὸς πολὺς ἐκτὴν ἰσδα-
 ῶν, ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ἦλθον ἐξ ἐξ ἰν-
 ἰμόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λάζαρον ἰδῶ-
 σιν, ὃν ἠγάπησεν ἐκνεκρῶν. Ἐβελύσαν-
 το ὁ ἰησοῦς οἱ δὲ χερεῖς, ἵνα τὸν λάζαρον ἀ-
 ποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ διαύτου ὑπη-
 γον τῶν ἰσδαῶν, καὶ ἔπηςθον εἰς τὸν
 ἰν. Τῇ ἐπαύριον ὁχλὸς πολὺς ὁ ἐλ-
 θὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχε-
 ται ὁ ἰησοῦς εἰς ἱερουσόλυμα, ἔλαβον τὰ
 βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἔξῃλθον εἰς
 ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἔκραζον ὡσανεὶ
 οὐρανὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ. Ευρών δ' ὁ ἰη-
 σοῦς ὀνόματι, ἐκείνησιν ἐπ' αὐτῶν, καθὼς
 ἐστὶ γεγραμμένον. μὴ φοβέσθε θυγα-
 τερσίν, ἰδὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἐρχεται
 καθ' ἡμέραν ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα
 δὲ ἐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ
 πρῶτον. ἀλλ' ὅτε ἐδοξάθη ὁ ἰησοῦς, τότε
 ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἰδὲ ἐπ' αὐτῶν
 γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν
 αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὁχλὸς ὁ ὢν
 μετ' αὐτοῦ, ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνη-

κα.

ΚΑ. **Κ**

σεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν
 ἐκνεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπολύτισεν
 αὐτῷ ὁ ὁχλὸς, ὅτι ἠκούσαν τοῦτο αὐ-
 τὸν πεποιθησάμενοι τὸ σημεῖον.
 Τῇ αἰγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἔειπεν ὁ ἰησοῦς
 ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. **Κ**Α. **Κ**
 Ὡς καὶ ἐκεῖνον, ἐπαινάγων ὁ ἰησοῦς εἰς
 τὴν πόλιν, ἐπέειπεν. καὶ ἰδὼν συκῆν
 μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν,
 καὶ ἐδοῦν ὄσεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα
 μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ. μηκέτι ἐκ σοῦ
 καρπὸς γρηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔξη-
 ράνθη πῶρον ἡ συκὴ. Καὶ ἰδόν-
 τες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες.
 πῶς πῶρον ἡ συκὴ ἔξηράνθη ἡ συκὴ;
 Ἀποκριθεὶς δ' ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. ἀ-
 μὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ
 μὴ διακρίθητε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς
 ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τέτω
 εἴπητε, ἀρῆθι καὶ βλήθη εἰς τὴν θά-
 λασσαν, γρηθήσεται. καὶ πάντα ὅσα ἀν-
 αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύον-
 τες, λήψετε. Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
 τὸ ἱερόν, προσήλθον αὐτῷ διδάσκον-
 τι οἱ δὲ χερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
 λαοῦ, λέγοντες. ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ-
 τα ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξου-
 σίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δ' ὁ ἰησοῦς, εἶπεν
 αὐτοῖς. ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον
 εἶνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐ-
 ρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ
 βάπτισμα ἰωάννου, πόθεν ἰδὲ, ἔξ
 ἑρανοῦ, ἢ ἔξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ, διελογίζοντο
 παρέαυτοῖς, λέγοντες. ἐὰν εἴπωμεν
 ἔξ ἑρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διὰ τί οὐκ ἔλα-
 βον ἐξ ἀνθρώπων; ἐὰν δὲ εἴπω-
 μεν ἔξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν
 ὁχλόν.

ἰη. τῆς
ἐπιταγῆς
αὐτοῦ.

ἰη.

ἰη.

ἰη.

ἰη. τῆς
ἐπιταγῆς
αὐτοῦ.

κα.

ενή.

ΘΕΓΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

Περὶ τῶν
δύο υἱῶν
παραβολῆς
λη. 14. 9.

ὄχλον πάντες ᾧ ἔχον τὸν ἰωσήφω
 ὡς προσφῆτην. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς,
 εἶπεν, ἕκαστός ὑμῶν. Ἐφῆ αὐτοῖς καὶ
 αὐτός. Ἐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ
 ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί ᾧ ὑμῖν δο-
 κεῖ; ἀνθρώποις, εἶχε τέκνα δύο, καὶ
 ἀφῆκε αὐτοὺς πρὸς ἕνα, εἶπε. τέκνον,
 ὑπαίε σήμερον ἐργάζεσθαι ἐν τῷ ἀμπε-
 λῶνί μου. Ὁ ἄλλος ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἔθέ-
 λω ὑστερον δεῦτε μεταμεληθεὶς, ἀπῆλ-
 θε. Καὶ ἀφῆκε αὐτὸν πρὸς ἕτερον, εἶπεν
 ὡς αὐτός. Ὁ ἄλλος ἀποκριθεὶς εἶπεν, ἐγὼ
 θέλω, καὶ ἔκλυε. Ἦλθε δὲ ἕκαστος δύο, ἐποίη-
 σε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς. Λέγουσιν αὐ-
 τῶν, ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσῆς, ἀ-
 μυνὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελευτῶναι καὶ αἰ-
 πόρνοι, παραγάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βα-
 σιλείαν τοῦ θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς
 ἰωσήφης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ ἔκλυε ἐπι-
 στάσει αὐτῶν. οἱ δὲ τελευτῶναι καὶ αἰ-
 πόρνοι, ἐπίστασαν αὐτῷ. ὑμεῖς ᾧ ἰδόν-
 τες, ἔμετε μελήθητε ὑστερον τοῦ π-
 ρῶτου αὐτῶν. Ἄλλω παραβολῆν
 ἀκούσατε. Ἀνθρώποις, ἰσοικοδε-
 σσότης, ὅσπερ ἐφύτθυσεν ἀμπελῶ-
 να, καὶ φραγμὸν αὐτῶν ἐπέθηκε, καὶ
 ὤρευσεν ἐν αὐτῶν ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε
 πύργον, καὶ ἐξέδωκε αὐτῶν, γεωργοῖς,
 καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε ᾧ ἤγγιζεν ὁ και-
 ρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε δεῦτε δούλους
 αὐτοῦ πρὸς δεῦτε γεωργούς, λαβεῖν δεῦτε
 καρπὸν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωρ-
 γοὶ δεῦτε δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδωκαν,
 ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλη-
 σαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δού-
 λους, πλείονας τῶν πρῶτων, καὶ ἐποίη-
 σαν αὐτοῖς ὡς αὐτός. Ἦστερον ᾧ ἀπέ-

Περὶ τοῦ
ἀμπελῶ-
 νος. 14. 9.

στειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων.
 ἐν τραπεζῶν) τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωρ-
 γοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς.
 οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀπο-
 κτείνωμεν αὐτόν, καὶ κληρονομήσωμεν τὴν
 κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐ-
 τὸν, ἐξέβαλον ἐξωτὸν ἀμπελῶνος, καὶ
 ἀπέκτειναν. Ὅταν ἔνελθη ὁ καιρὸς τοῦ
 ἀμπελῶνος, τίποιήσει τοῖς γεωργοῖς
 ἐκεῖνοις; λέγουσιν αὐτῶν, κακῶς κακῶς
 ἀπολέσει αὐτοὺς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα
 ἐκδώσει ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες
 ἀποδώσουσιν αὐτῶν, δεῦτε καρπούς, ἐν
 τοῖς καιροῖς αὐτοῦ. Λέγει αὐτοῖς ὁ
 ἰσῆς. οὐδέποτε δυνήσεται ἐν ταῖς γρα-
 φαῖς, λίθον ὃν ἀπέδοκίμασαν οἱ οἰ-
 κοδομηντές, δεῦτε ἐγερθήσεται ἐπὶ κεφα-
 λὴν γωνίας, καὶ κτῆσεται αὐτῶν, καὶ
 ἐστὶ θαυμαστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ ἀποστόλος
 ἔθνη, ποιῶντι δεῦτε καρπὸν αὐτοῦ.
 Ἦ ἀγία καὶ μεγάλη βίαια, εἰς τὴν
 λειτουργίαν.

φ. α. λ.

κ. α.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. 14. 9.
 Ὡς καρπὸν ἐκείνων, καθημέριον ἔτι ἰσοῦς
 ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, παραστήθησαν
 αὐτῶν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καθιδέοντες, λέ-
 γοντες. εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσονται
 καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ
 τῆς σωτηρείας τοῦ αἰῶνος; Καὶ ἀπο-
 κριθεὶς ὁ ἰσῆς, εἶπεν αὐτοῖς. βλέπετε
 μή τις ὑμᾶς πλῆθύνῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐ-
 λθούσιν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων μου, λέγον-
 τες, ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, καὶ πολλὰς πλῆθύν-
 θουσι. μελήσετε δὲ ἀκούειν πολέμων,
 καὶ ἀκοαῖς πολέμων. ὁρᾶτε, μὴ θροῖ-
 σθε.

Περὶ
τῆς
σωτηρείας
τοῦ
αἰῶνος.

δε. δ' α' γ' πάντα γινέσθαι, ἀλλ' ἔτι
 ἐστὶ τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γ' ἔθνος
 ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασι-
 λείαν. καὶ ἔσονται, λιμοὶ, καὶ λοιμοί, καὶ
 σεισμοὶ κατὰ τόπους. πάντα ὃ ταύ-
 τὰ ἀρχὴ ὠδίνων. Τότε ᾠδοῦσι
 ὑμεῖς θλίψεις, καὶ λυπηθήσονται ὑ-
 μᾶς, καὶ ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάν-
 των τῶν ἐθνῶν, διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ
 τότε σκιδυραλισθήσονται πολλοί, καὶ
 ἀλλήλους ᾠδοῦσι, καὶ μισήσουσιν
 ἀλλήλους, καὶ πολλοὶ ψευδοπροφη-
 ται ἐγερθήσονται καὶ πλῆθυσουσιν
 πολλὰς, καὶ διὰ τὸ πληθύνειν τὴν
 ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
 πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔ-
 στος σωθήσεται. Καὶ κηρυχθήσεται
 ἡ εὐαγγελία τῆς βασιλείας, ἐν
 ὅλητῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι
 τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος. Ὅ-
 ταν ἂν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρη-
 μώσεως, ἃ ῥηθὲν διὰ τοῦ ἀποστόλου
 προσφίτου, ἐσὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγι-
 νάσκων, νοείτω. τότε οἱ ἐν τῇ ἐδαφίᾳ,
 φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐν τῷ ὄ-
 ρῳ, μὴ καταβαινέτω εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ
 ἐπιστρέψατω ὀπίσω, ἀραιὰ τὰ ἱμά-
 τια αὐτοῦ. Οὐαὶ ὅτι αἱ ἐν γαστρὶ ἔχου-
 σαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προ-
 σεύχεσθε ὅτι, ἵνα μὴ γίνηται, ἡ φυγὴ
 ὑμῶν χειμῶνος, μὴ ὅτι ἐν σαββάτῳ. Ἐ-
 σαι γ' τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ
 γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως ἄρτι,
 καὶ οὐ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώ-
 θησαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι. ἐκ δὲ ἐσώ-
 θη πάντα σὰρξ. διὰ ὃ ἔσονται ἐκλεκτοὶ

κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι.
 Τότε ἐθήσει ὑμῖν εἶπη, ἵδ' ἔτι ὡς ὁ χεῖρ
 ἡ ὡς, μὴ πιστεύετε. ἐγερθήσονται γ' ἡ
 ψευδοπροφηταί, καὶ ψευδοπροφηταί,
 καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρα-
 τὰ, ὡς ἵνα πλῆθυσαι, εἰδύνατον, καὶ ἔσονται
 ἐκλεκτοὶ. ἵδ' ἔτι προσείρηκα ὑμῖν. Ἐάν
 ἐν εἰπωσιν ὑμῖν, ἵδ' ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ,
 μὴ ἐξέλθῃτε. ἵδ' οὐ ἐν τοῖς τομείοις,
 μὴ πιστεύετε. Ὡς περὶ γ' ἡ ἀστραπή
 ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνε-
 ται ἕως δυσμῶν, ἕτως ἔσται καὶ ἡ παρρη-
 σία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνομίου. ὅπου γ' ἐσθ' ἡ
 πνεῦμα, ἐκείθεν ἀναχθήσονται καὶ οἱ ἀε-
 τοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν
 ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοδιαθήσεται,
 καὶ ἡ σελήνη ἕδ' ὡς τὸ φέγγος αὐτῆς,
 καὶ οἱ ἀστέρες, περιβύονται ἀπὸ τοῦ θυνοῦ.
 καὶ αἱ διδάμεις τῶν ἐθνῶν, σαλευθή-
 σονται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνομίου, ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ τότε κό-
 ψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ
 ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνομίου ἐρχόμενον
 ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυ-
 νάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἰδοὺ
 σελείσονται ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλ-
 πητος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἔπιουνά-
 ξουσι ἔσονται ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, ἐκ τῶν τεσ-
 σάρων ἀνθρώπων, ἀπ' ἀκρῶν ἐθνῶν, ἕως
 ἀκρῶν αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μά-
 θετε τὴν παραβολὴν. ὅταν ἴδῃ ὁ
 κλάδος αὐτῆς γίνεσθαι ἀπαλθός, καὶ
 τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε, ὅτι ἐγ-
 γύς τὸ θέρος. ἕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδη-
 τε ταῦτα πάντα, γινώσκετε, ὅτι ἐγ-
 γύς ἐστὶ ἐπὶ θύρας. Ἀλλ' ἐγὼ λέγω ὑ-
 μῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γένεσις αὐτή,

ἕως

σ μ δ.

σ μ ε.

σ μ ς.

σ μ ζ.

σ μ η.

σ μ θ.

σ ν α.

σ ν β.

σ ν δ.

σ ν ε.

σ ν ς.

σ ν ζ.

σ ν η.

σ ν θ.

ἕως ἂν πάντα ταῦτα γῆραι. Οὐνοῦ καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, ἃ μὴ παρελεύσονται.

ΚΒ.

Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης γ', εἰς τὸν ὄρθρον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ι. α.

Ὡς καιρὸς κείνων, Συμβέλιον ἔλαβον οἱ φαρισαῖοι κατὰ τὸ ἴν, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἄποσ' ἔλλαβον αὐτῷ, ὅτε μαθηταῖς αὐτῷ μετὰ τῷ ἡρωδιανῶν, λέγοντες. διδ' ἀσκα-

Περί τῆς ἐπερωτησάντων διατ' κλιῶσιν. ν β.

λε, οἷδ' ἀμην ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἐν ἀληθείᾳ διδ' ἀσκα, καὶ ἔμελλεισοι παρὶ ἐδ' ἐνόσ. ἔ γ' βλέπεις εἰς πρόσωπον δυνῶν. εἶπέ ἐν ἡμῖν, ἴδοι δ' οὐκ εἶ, ἔξ' ἐστὶ δ' ἐναμ κλιῶν, καί σοι, ἢ ἔξ' ἡμῶν.

Γινέσ' ὅτι τὴν πονηρίαν αὐτῷ, εἶπε. ἡμεῖς περὶ ζέτε ὑποκείται. Ἰπὸ εἰξ' ατέμοι, τὸ νόμισμα τοῦ κλιῶσιν. οἱ δὲ περὶ τῶν γκω αὐτῷ δυνάειον.

Καὶ λέγει αὐτοῖς. ἴνος ἢ εἰκὼν αὐτῷ, καὶ ἡ Ἰπὶ γραφῆ; Λέγουσιν αὐτῷ, καί σοι. Τότε λέγει αὐτοῖς, ἄποδοτε ἐν τῷ καί σοι καί σοι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. Καὶ ἀκέσαντες, ἐθαύμασαν. καὶ ἀφύπτες αὐτῶν, ἀπῆλθον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, περὶ ἴλθον αὐτῷ σαδ δ' ἐκῶμοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάσασιν. καὶ ἐπερώτησαν αὐτῶν λέγοντες, διδ' ἀσκαλε, μωσῆς εἶπεν, ἐδύπισ ἄποθδύη μὴ ἔχων τέκνα, Ἰπὶ γαμβρούσ' ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ, τὴν γυναῖκα αὐτῷ καὶ δύασήσ' σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ. Ἦσαν ὅτι παρὶ ἡμῖν ἐπὶ ἀδελφοί. καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας, ἐτελλόθησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτῷ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ. Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος

Περί τῆς σαδδουμαίων. ν γ.

ἕως τῷ ἐπὶ α. ὕστερον ὅτι πάντων, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ ἐν δύασ' ἀσφ, τίνος τῷ ἐπὶ α' ἔσαι γυνή; πάντες γ' ἔρχον αὐτῶν. ἄπο κειθεῖς δὲ ὁ ἴς, εἶπεν αὐτοῖς. πλανᾶσθε μὴ εἰδ' ὅτι ἐστὶς γραφάς, μὴ ὅτι τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. ἐν γ' τῇ δύασ' ἀσει, ἔτε γαμήσιν, ἔτε ἐκγαμίζον, ἀλλ' ὡς ἀγγελιοῖς θεοῦ, ἐν ἐνώ εἰσιν. Περὶ ὅτι τῆς δύασ' ἀσεως τῷ νεκρῶν, ὅτι δ' ἐγγνωτε, τὸ ρηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τῷ θεῷ λέγοντος. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ, καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ. ἔκ' ἐσιν ὁ θεὸς, θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι, ἔξεπλήθυνον τῷ ἐπὶ τῇ διδ' ἀσφ αὐτῷ. οἱ ὅτι φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε ὅτι σὰδ δ' ἐκῶμοι, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ. καὶ ἐπερώτησαν εἰς ἔξ' αὐτῷ νομικός, πρῶτος αὐτῶν, καὶ λέγων. διδ' ἀσκαλε, ποία ἐν τῷ λῆ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ ἴς, ἔφη αὐτῷ. ἀγαπήσεις κ' τὸν θ' σου, ἐν ὅλη τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλη τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλη τῇ διανοίᾳ σου. αὐτῷ ἐστὶ πρῶτη καὶ μεγάλη ἐν τῷ λῆ. Δευτέρᾳ ὅτι, ὁμοίᾳ αὐτῷ. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλως ὁ νόμος, καὶ οἱ προφῆται κρέμωται. Συνηγμένων ὅτι τῷ φαρισαίων, ἐπερώτησαν αὐτῷ ὁ ἴς, λέγων. τί ὑμῖν δοκεῖ παρὶ τοῦ χ' ὅτι τίνος ὑὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ, τὸ δ' ἀδ. Λέγει αὐτοῖς. πῶς ἐν δ' ἀδ ἐν π' κ' αὐτὸν καλεῖ, λέγων. Εἶπεν ὁ κ' τῷ κ' με, καὶ ἐκ ἐξ' ἡμῶν με, ἕως δ' ἂν ὅτι ὅτι ἐχ' ἄρ' ἐσ' ὑποπόδιον τῷ ποδ' ὄντου. Εἰ ἐν δ' ἀδ καλεῖ αὐτὸν κ', πῶς ὑὸς αὐτῷ ἐστὶ; Καὶ ἐδ' εἰς ἡδύ-

Εξ' ἐδ' αὐτῷ.

Κ. δ.

Περί τῆς ἐπερωτησάντων ἰησοῦν τοῦ κλιῶσιν.

Κ. δ.

Περί τῆς τῷ ἰησοῦ κλιῶσιν.

Κ. δ.

Κ. δ.

σ κ β. Πίσι του ταλακισμω γραμματαιων και φαρισαιων υς.
 ηδυνατο αυτω λοποκηθηναι λογον. εζ
 ετολμησεπς απ εκεινης της ημερας
 επρωτησαι αυτον, ουκ επι. Τότε ο ις
 ελαλησε τοις οχλοις, κη τοις μαθη-
 ταις αυτη, λεγων. επη της μωσεως κα-
 θεδρας, εκάθησαν οι γραμματαις κη
 οι φαρισαιοι. Πρωτα εν οσα αυ ειπω-
 σιν υμιν τηρειν, τηρειτε κη ποιειτε. κατα
σ κ η.
 τα εργα αυτη, μη ποιειτε. λεγασιν
 γρ κη ποιεισι. δεσμοδύσαι γρ φορτια
 βαρεα κη δυσβασακτα, κη επιθετα-
 σιν επη ουδω μους τησ δυναν, τα δε
σ κ θ.
 δακτυλω αυτη, ουθελουσι κινήσαι
 αυτα. Πρωτα τα εργα αυτη ποιει-
 σι, πωρσ το θεαθηναι τοις ανθρωποις.
 Πλατύνει γρ τα φυλακθια εαυ-
 τη, κη μεγαλυνοι τοι κρασσεδα
 τησ ιμαθων αυτη. Φιλουσιτε τοις
 πτωκλισις εν τοις δειπνοις, κη τοις
 πτωκαθεδριας εν ταϊς σιωαγω-
 γαις, κη ουδω ασασμυς εν ταϊς αγο-
 ραις. κη καλειθαι υπο τησ ανθρω-
 πων, ραββι. ραββι. υμεις ζ, μη κλη-
 θητε ραββι. εις γρ υμυς εστι διδασκα-
 λος ο χς. παντες δε υμεις, αδελφοι
 εσε. και παρε μη καλεσητε υμυς, επι
σ λ.
 της γης. εις γαρ εσιν ο πηρ υμυς, ο εν
 τοις ανοις. μη δε κληθητε καθηγη-
 ται, εις γρ υμυς εσιν, ο καθηγητης, ο
 χς. Ο ζ μείζων υμυς, εσαι υμυς δια-
σ λ α.
 κωνος. Ο ζ υψωσησει εαυτην, ταπει-
 νωθησεται. και ος υψωσησει εαυ-
 την, υψωσησει. Ουαι ζ υμιν γραμ-
 ματαις και φαρισαιοι υποκειται.
 οπι καθεδιστε, τοις οικιας τησ χειρων,
 και παροφασι μακροα, παροσδυχο-
 μηροι. δια τουτ ληψεθε περιεσ ο-
 Ευαγγελιον.

τερον κειμα. Ουαι υμιν γραμμα-
 ταις, και φαρισαιοι υποκειται. οπι
 κλειετε την βασιλειαν τησ ενωνεμ-
 παροσεν τησ δυναν. υμεις γρ εκ εισερε-
 χεσθε, εζ ουδω εισερχομηυς αφιε-
 τε εισελθειν. Ουαι υμιν γραμματαις
 κη φαρισαιοι υποκειται. οπι παρια-
 γετε την θαλασσαν, και τλω ξηρω,
 ποιηται ενα παροσπλυτον. κη οταν γε-
 νη, ποιειτε αυτην μον γενηνης διπλο-
 τερον υμυς. Ουαι υμιν οδηγοι τυ-
 φλοι, οι λεγοντες, ος αυ ομοσπι εν τα
 ναω, κδ εν εσι. ος δε αυ ομοσπι εν τα χερ-
 σω εναω, οφειλε. Μωροι κη τυφλοι,
 υις γρ μείζων εσιν, ο χρυσος, η οναος ο
 αγαζων την χρυσον; κη ος αυ ομοσπι
 εν τα θυσιασθειω, κδ εν εσιν. ος δε αυ
 ομοσπι εν τα δωρω τα επανω αυτη, ο-
 φειλει. Μωροι κη τυφλοι, τι γρ μεί-
 ζον, το δωρον η τ θυσιασθειον τ αγα-
 ζον το δωρον; Ο εν ομοστας εν τα θυ-
 σιασθειω, ομνυει εν αυ τα, κη εν πασι
 τοις επανω αυτη. και ο ομοστας εν τα
 ναω, ομνυει εν αυ τα, κη εν τα καθικεν
 π αυτ. κη ο ομοστας εν τα ενω, ομνυει
 εν τα θρονω ε θεω, κη εν τα καθιμε-
 νω επανω αυτη. Ουαι υμιν γραμμα-
 ταις κη φαρισαιοι υποκειται, οπι λοπο-
 δεκαθε το ηδυοσμον, κη το ανηθον,
 κη το κυμνον, κη αφηκατε τα βαρυ-
 τερα ε νομα. την κεισιν, κη τον ελεον,
 και την πισιν. ταυτα εδει ποιησαι, και
 κεινα μη αφισιαι. Ο οδηγοι τυφλοι,
 οι δυλιζοντες την κωνωπα, την ηκα-
 μηλον καταπινοντες. Ουαι υμιν γραμ-
 ματαις και φαρισαιοι υποκειται.
 οπι καταριζετε το εξωθεν το πο-
 Α πειε.

σ λ β. 6.
 σ λ γ. 1.
 σ λ δ. 6.
 σ λ ε. 6.
 σ λ ς. 6.

πείσῃ καὶ τῆς παρεψίδος, ἔσωθεν ἢ γέ-
 μισιν ἢ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. Φα-
 ρισαῖε τυφλὲ, καθαίρων πρῶτον τὸ
 ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, καὶ τῆς παρεψίδος,
 ἵνα γρήλαι καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν, καθα-
 ρῶν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα-
 ρισαῖοι ὑποκρίται. ὅτι παρεμοίαζε-
 τε ταῖς φεῖς κεκοιναμμένοις, οἵτινες ἔξω-
 θεν μὲν φαίνονται ὡσαῖοι, ἔσωθεν ἢ,
 γέμισιν ὡς ἐων νεκρῶν, καὶ πάσης ἀκα-
 θαρσίας. ἔγω καὶ ὑμεῖς, ἔξωθεν μὲν
 φαίνασθε τοῖς ἀνοῖς δίκαιοι, ἔσωθεν
 ἢ, μεσοίεσε ὑποκρίσεως καὶ ἀδικίας.

σ.λ.ζ.

σ.λ.η.

σ.λ.θ.

σ.μ.

Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
 σαῖοι ὑποκρίται. ὅτι οἰκοδομεῖτε ἐν
 ταῖς φεῖς τῆς προσφῆτῶν, καὶ κοσμεῖτε τα-
 μνημεῖα τῆς δικαίῶν, καὶ λέγετε, εἰ ἐν-
 ταῖς ἡμέραις τῆς πατέρων ἡμῶν, ὅτε
 δὴ ἡμεῖς κοινωνοὶ αὐτῶν, ἐν τῷ αἵμα-
 τι τῶν προσφῆτῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε
 ἑαυτοῖς, ὅτι ὑοίεσε τῶν φονδυσάντων
 ἐν τῇ προσφῆτῆς, καὶ ὑμεῖς ἐπληρώσα-
 τε τὸ μέτρον τῆς πρῶν ὑμῶν. Ὁ φεῖς,
 χυνήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀ-
 πὸ τῆς κείσεως τῆς γενεῆς; διὰ τοῦ-
 το, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποπέλω πρὸς ὑμᾶς,
 προσφῆτῆς καὶ φεῖς καὶ γραμματεῖς.
 καὶ ἢ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε, καὶ σπῶσειε.
 καὶ ἢ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συ-
 ναγωγαῖς ὑμῶν. καὶ διώξετε ἀπὸ πό-
 λεως εἰς πόλιν. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς,
 πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκ χυνόμενον ἐπὶ
 τῆς γῆς. ἀπὸ τῆς αἵματος ἀβελ τῆς δι-
 καίης, ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίας υἱοῦ
 βαραχίας, ὃν ἐφονεύσατε μετὰ ἐξου-
 νασίαι καὶ τοῦ θυσιαστέως. Ἀμὲν λέ-
 γω ὑμῖν. ὅτι ἢ ταῦτα πάντα, ἢ τῆ

τῶν ἡμερῶν ταύτων. Ἰλῆμ ἰλῆμ, ἢ
 ἀποκτείνεσα ἐν προσφῆτῆς, καὶ λι-
 θοβολῶσα ἐν ἀπεσταλμένοις πρὸς
 αὐτὴν. ποσάκις ἠθέλησα ἰσχυρῶς
 καταγαῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρέπον ἰσχυ-
 ράγει ὄρνις τοῦ νοσῆα ἑαυτῆς ὑπὸ ταῖς
 πτέρυγας, καὶ ἐκ ἠθέλησας; Ἰδὲ ἀ-
 φίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
 λέγω γὰρ ὑμῖν, ἐμῆμε ἰδοῖτε, ἀπαρ-
 πῆ, ἕως δὴ εἴπητε. ἀποκτενόμενος ὁ ἐρ-
 χόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

σ.μ.δ.

κ.δ.

Τη ἀγία καὶ μεγάλη γ', εἰς τὴν
 λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρβ.
 Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Περὶ
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας, οὐδὲ οἱ
 οἶδεν οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ τῆς ἐνῶν, εἰ μὴ
 ὁ πατήρ μου ὁ μόνος. Ὡς περὶ ἢ, αἱ ἡμέραι
 ἔσονται, ἕως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
 τοῦ ἀνθρώπου. Ὡς περὶ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις
 ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, πρῶ-
 γοντες, καὶ πίνοντες, γαμῶντες καὶ ἐκ-
 γαμίζοντες, ἀχελῆς ἡμέρας εἰσῆλ-
 θεῖν ἕως εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ οὐκ ἐγνω-
 σαν ἕως ἠλθῆν ὁ κατακλυσμός, καὶ
 ἦρεν ἅπαντας. ἕως ἔσται καὶ ἡ παρου-
 σία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο ἔσονται
 ἐν τῷ ἀγρῷ, οἱ εἰς πωδῶν λαμβάνειν,
 καὶ οἱ εἰς ἀφίεται. Δύο ἀλήθουσαι ἐν
 τῷ μύλωνι. μία πωδῶν λαμβάνεται,
 καὶ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖτε οὖν,
 ὅτι οὐκ οἶδατε ποῖα ὥρα ὁ κς ὑμῶν
 ἔρχεται. ἐκείνο δὲ γινώσκετε. ὅτι εἰ
 ἦδ εἰ ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα φυλακῆ ὁ
 κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν δὴ, καὶ
 οὐκ ἔδωκεν εἰσασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοι-
 μοι,

σ.μ.ε.

σ.μ.ς.

σ.μ.δ.

σ.μ.ε.

σ.μ.ς.

1. μοι, ὅτι ἡ ὥρα ἐδοκίμειτε, ὁ ὕψος τοῦ θύο
 2. ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δ' ἔλθῃς
 3. ἢ φροῦνιμος, ὃν καλέσεισιν ὁ κς αὐτῶν,
 4. ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν, τοῦ δ' εἶναι
 5. αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Μα-
 6. κάρειος ὁ δ' ἔλθῃς ἐκείνος, ὃν ἐλθῶν ὁ κς
 7. αὐτῶν, δὴρήσει ποιῆσαι ἕως. ἀμὴν λέ-
 8. γω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπαρ-
 9. χουσιν αὐτῶν καταστήσει αὐτὸν. Ἐν δὲ
 10. εἶπε ὁ κακὸς δ' ἔλθῃς ἐκείνος ἐν τῇ καρ-
 11. δια αὐτῶν, χρονίζει ὁ κς με ἐλθεῖν, καὶ
 12. ἀρξῆ) τύπειν σὺν σιωδ' ἔλθῃς αὐτοῦ.
 13. ἐδίειν ἢ ἢ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων,
 14. ἢ ἔξ ὁ κς τοῦ δ' ἔλθῃς ἐκείνος, ἐν ἡμέρᾳ ἢ
 15. ἐκ παροδοκῆς, ἢ ἐν ὥρᾳ ἢ ἐκ γνώσεως,
 16. καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος
 17. αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὑποκρίτην θήσει. ἐπεὶ
 18. ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
 19. ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βα-
 20. σιλεία τῶν ἐνῶν, δέκα παρθένους, αἰ-
 21. πνες λαβεῖσαι τὰς λαμπάδας αὐ-
 22. τῶν, ἔξ ἡλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυ-
 23. μφίος. πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φροῦ-
 24. νιμοι, ἢ αἰ πάντε μωραῖ. αἰπνες μωραῖ
 25. λαβεῖσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐκ
 26. ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον. αἱ δὲ φροῦ-
 27. νιμοι, ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
 28. αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.
 29. Χρονίζοντος δὲ τοῦ κυμφίος, ἐνύσταξον
 30. πᾶσαι ἢ ἐκάλωδον. μέσης δὲ νυκτὸς,
 31. κραυγὴ γέγονεν, ἰδὲ ὁ κυμφίος ἔρ-
 32. χεται, ἔξ ἔρχεται εἰς ἀπάντησιν αὐ-
 33. τοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρ-
 34. θέναι ἐκείναι, ἢ ἐκώσμησαν τὰς λαμ-
 35. πάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρο-
 36. νιμοις εἶπον. δότε ὑμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου
 37. ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν, σβέ-

1. νωται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φροῦνι-
 2. μοι λέγουσαι. μήποτε σὺ δ' ἔρχεσαι ἡ-
 3. μῖν ἢ ὑμῖν; πορδύεσθε μάλλον πρὸς
 4. σὺν πωλῆνταις, ἢ ἀγορεύσατε ἑαυ-
 5. ταῖς. Ἀπεχρημύων δὲ αὐτῶν ἀγορεύ-
 6. σαι, ἦλθεν ὁ κυμφίος. καὶ αἱ ἔτοιμοι
 7. εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς σὺν γάμους,
 8. ἢ ἐκλείθη ἡ θύρα. Ἦσαν δὲ ἔρχον-
 9. ται ἢ αἰλοῖται παρθέναι, λέγουσαι,
 10. κέ, κέ, ἀνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς,
 11. εἶπεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑ-
 12. μᾶς. Γρηγορεῖτε ἐν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν
 13. ἡμέραν, ἐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἢ ὁ ὕψος τοῦ
 14. θύοῦ ἔρχεται. Ὡς περὶ γὰρ θύος ἀπο-
 15. δημῶν, ἐκάλωσε σὺν ἰδίους δούλους,
 16. ἢ παρέδωκεν αὐτοῖς, τὰ ὑπαρχον-
 17. τὰ αὐτοῦ. ἢ ὡ μὲν, ἐδωκε πέντε τα-
 18. λαντα, ὡ δὲ δύο, ὡ δὲ ἐν. ἐκάσῳ κτ' τὴν
 19. ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν δι-
 20. θέως. Πορδυθεὶς δὲ ὁ τα πάντα τάλαν-
 21. τα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ
 22. ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.
 23. Ὡς αὐτως ἢ ὁ τα δύο ἐκέρδησε ἢ αὐ-
 24. τὸς, ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀ-
 25. πελθὼν, ὠρυξεν ἐν τῇ γῆ, ἢ ἀπέκρυ-
 26. ψε τὸ δρυζέρον τοῦ κυ αὐτοῦ. Μετὰ
 27. δὲ χρόνον πολὺν, ἔρχεται ὁ κς τῶν δέ-
 28. λων ἐκείνων, ἢ σιναίρει μετ' αὐτῶν
 29. λόγον. Καὶ πορσελθὼν ὁ τα πάντα πέντε
 30. τάλαντα λαβὼν, πορσελίεγκεν ἄλ-
 31. λα πέντε τάλαντα, λέγων. κέ, πέν-
 32. τε τάλαντα μοι παρέδωκας, ἰδὲ ἄλ-
 33. λα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐν αὐ-
 34. τοῖς. Ἐφη δὲ αὐτῶν ὁ κς αὐτῶν. οὐδ' ἔλε
 35. ἀγαθὸν ἢ πσέ. Ἐπὶ ὀλίγα ἢς πιστὸς,
 36. Ἐπὶ πολλῶνσε καταστήσω. εἰσελθε εἰς
 37. τὴν χαρὰν τοῦ κυ σου. Πορσελθὼν

Περὶ τῆς
δικῆς παρ
Θεῶν. γ. θ.

ΚΕ.

σ. β.
Περὶ τῆς
λαβῆς τῶν
λαβόντων.
σ. ο.
ε.

δὲ, καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν,
εἶπε. κέ, δύο τάλαντα μοι παρέδω-
κας, ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδη-
σα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφῆ αὐτῷ ὁ κς αὐτῶ.
Ὅθεν ἔλεγε ἀγαθὴ καὶ πρῆ, ἐπὶ ὀλίγα
ἡς πρῶτος, ἐπὶ πολλῶν σε καταθήσω.
εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου. Πρῶ-
σελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον λα-
βὼν, εἶπε. κέ, ἔγνωσα ὅτι σκληρὸς εἶ
κύριος. θερίζων, ὅπως ὄκισσας, καὶ
σωσάγων, ὅθεν ἐδιεσκορπίσας. καὶ φο-
βηθεὶς, ἀπελθὼν ἐκρύψατο τὸ τάλαν-
τον ὑποὺς τῆς γῆς. ἴδε ἔχεις τὸ σὺν. Ἀ-
ποκλειθεὶς δὲ ὁ κς αὐτῶ, εἶπεν αὐτῷ.
πονηρὸν ἔδρα καὶ ὀκνηρὸν, ἢ δὲ οἱ θερί-
ζω, ὅπως ἐκ ἑσπείρας, καὶ σωσάγων, ὅ-
θεν ἐδιεσκορπίσας. ἔδειξέ σε βαλεῖν
τὸ δὲ γυμνὸν με τοῖς περὶ ζῆταις, καὶ
ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην σου τὸ ἐ-
μόν, σὺν τόκῳ. ἄρατε ἐν ἀπ' αὐτῶ τὸ
τάλαντον, καὶ δότε τῶν ἔχοντι τὰ δέκα
τάλαντα. τῶν γὰρ ἔχοντι παντὶ, δοθή-
σεται καὶ περισσεύσει. ἀπὸ τοῦ ὅτι
μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχει δὲ θήσει αὐτῶ ἀπ'-
αὐτῶ. καὶ τὸν ἀρξείον δὲ ἔλθον, ἐκβάλλε-
τε εἰς τὸ σκότος τὸ ἕξωτερον. ἐπεὶ ἔ-
σαυ ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων. Ὅταν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ κυρίου
ἐν τῇ δόξῃ αὐτῶ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἀγ-
γέλοι μετ' αὐτῶ, τότε καθίσει ἐπὶ
θρόνον δόξης αὐτῶ, καὶ σιωπήσονται
ἐμπροσθέν αὐτῶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
ἀφορεῖ αὐτοὺ ἀπ' ἀλλήλων, ὡς περὶ
ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα,
ἀπὸ τῶν εἰρίφων. καὶ σήσεται μὲν πρό-
βατα ἐκ δεξιῶν αὐτῶ. τὰ δὲ εἰρίφια,
ἕξ ἀωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς,

Περὶ τῆς
ἐλάσεως
τῶν ἁγίων
καὶ
τῶν ἁγίων

τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτῶ, δὲ οὗτε οἱ ὀκνη-
ροὶ τοῦ πατρὸς μου, κληρονομή-
σατε τὴν ἰστοίαν μὲν ὑμῖν βασι-
λείου ἀπὸ κατεβολῆς κόσμου. Ἐπει-
νασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν.
ἐδίψησα, καὶ ἐπότισάτέ με. ξένος ἦ-
μι, καὶ σιωπήσασθε. γυμνός, καὶ
περικάλυψάτέ με. ἠδύνησα, καὶ ἐπεσκέ-
ψαστέ με. ἐν φυλακῇ ἦμι, καὶ ἤλ-
θετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτοὶ οἱ δίκαιοι, λέγοντες. κέ, πότεσε
εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐδρέψαμεν; ἢ
διψῶντα, καὶ ἐπότισάμεν; πότε δέσε
εἶδομεν ξένον, καὶ σιωπήσασθε; ἢ
γυμνόν, καὶ περικάλυψάμεν; πότε δέ-
σε εἶδομεν ἀδύνη, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ
ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων
τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐ-
μοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἕξ
ἀωνύμων. πορβύεατε ἀπ' ἐμῶ οἱ κα-
θηροὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἰ-
στοίαν μὲν τῶν διαβόλων καὶ τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτῶ. Ἐπεινασα γὰρ, καὶ ἐκ-
δώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα, καὶ ἐκ-
επότισάτέ με. ξένος ἦμι, καὶ ἐ-
σιωπήσασθε. γυμνός, καὶ ἐπερικάλυ-
ψάτέ με. ἀδύνης καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ
ἐπεσκέψαστέ με. Τότε ἀποκριθή-
σονται καὶ αὐτοὶ, λέγοντες. κέ, πότεσε
εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξέ-
νον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀδύνη, ἢ ἐν φυλα-
κῇ, καὶ ἐδικονήσατέ μοι; Τότε ἀπο-
κριθήσεται αὐτοῖς, λέγων. ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν
τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδ' ἐμοὶ ἐ-
ποίη-

ποιήσατε. Καὶ ἀπελθόντες οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον. οἱ δὲ δίκαιοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τὸν λόγον τούτου, εἶπε τὸ μαθηταῖς αὐτοῦ. οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας, τὸ πάχα γίνεται. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὡς αὐτὸν ἴδωτε εἰς τὸ σαυρωθῆναι.

IB.

Τῆς ἁγίας καὶ μετὰ τὴν ἄνοιαν.

Ἐκ τούτου κατὰ Γωθόντων. μβ.

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, Ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετὰ τὸν ἰησοῦν, ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώτησεν ἐκ τῶν μενημεῖα, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τούτου καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῶν ὄχλου, ὅτι ἤκουσαν τούτου αὐτὸν πεποιηκῆναι τὸ σημεῖον. Οἱ ἐν φαι

*Περὶ τῆς
προσελ-
θόντων ἁ-
λιων καὶ
ἐκείνων
τῶν φιλί-
πων. ιβ.*

σαῖοι, εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς. θεωρεῖτε, ὅτι ἐκὼ φελεῖτε ἐδὲν, ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτῶν ἀπῆλθεν. Ἦσαν δὲ ἕλικες Ἕλληνας ἐκ τῶν ἀναδαιμόνων, ἵνα προσκυνησῶσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. ἔτι ἐν προσπύλλον Φιλίππων τῶν ἀποστόλων ἰδὲ αὐτῶν γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες. κέ, θέλωμεν τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἐρχετο Φιλίππος, καὶ λέγει τῶν ἀποστόλων. καὶ πάλιν ἀποστόλων καὶ Φιλίππος, λέγουσι τῶν ἀποστόλων. Ὁ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων. ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξαθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐδὲν ἵνα ὁ κόσμος τούτου, πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθῆνη, αὐτὸς μόνος μένει. ἐδὲν ἵνα ἀποθῆνη, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀπολείπει αὐτήν. Καὶ ὁμισὼν τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτὴν. Ἐδὲν ἔμοι

διακοῆ τῆς ἐμοῦ ἀκολουθεῖτω. καὶ ὅτι

ἐμοὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. καὶ ἐδὲν ἔμοι διακοῆ, ἡμῆσει αὐτὸν ὁ πῆρμα. καὶ ἡ ψυχὴ μου τελευτᾷται. καὶ τί εἶπω; Περὶ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τούτου ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Περὶ, δὲ ὅσα σῶσόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν ἐν φωνῇ ἐκ τοῦ ἐνδῆ, καὶ ἐδὲν ὅσα, καὶ πάλιν δὲ ὅσα. Ὁ ἐν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροχτιλῶ γεγονός. Ἄλλοι ἔλεγον, ἄγγελος αὐτῶν λελάληκε. Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν. ἐδὲν ἐμοὶ ἡ φωνὴ γένοιτο, ἀλλὰ δι' ὑμῶν. Νῦν κρίσις ἐστὶ τῶν κόσμων τούτου. καὶ ὁ ἀρχὼν τούτου κόσμου, ἐκβληθήσεται ἔξω. καὶ γὰρ ἐδὲν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτὸν. τούτου ἵνα ἔλεγε, σημαίνων ποιῶ τὸ ἀνάτω, ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῶν ὁ ὄχλος. ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐκ τῶν νόμων, ὅτι ὁ χεῖρ μὴ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δὲ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐπὶ μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ. ἀπειπατεῖτε, ἕως τῶ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβη. καὶ ὁ ἀπειπατῆρ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἐκ οὗδ' ἐπεὶ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πησθε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱὸς φωτὸς γῆνηθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα ἵνα αὐτῶν σημεῖα πεποιήκωτος, ἔμαθεσαν τῶν ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἰσχυρῶν εἰς αὐτὸν, ἵνα ὁ λόγος ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῆ, ὃν εἶπε. κέ, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὅρα κρίτων καὶ τῆν ἀπεκαλύφθη. Διὰ τούτου

Η' σμλου.

33

33

33

33

ρξ.

ρξ.

ρξ.

ρξ.

ρξ.

ὅτι ἠδύνωτο πισθεῖν, ὅτι πάλιν εἶ-
 πειν ἠσαΐας. Ἰετύφλωκεν αὐτῷ ὄδον
 ὀφθαλμοῦς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῷ τὴν
 καρδίαν, ἵνα μὴ ἰδῶσι τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς, καὶ νοήσωσι τὴν καρδίαν, καὶ ἴπ-
 τραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτοὺς. Ταῦ-
 τὰ εἶπεν ἠσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν
 αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν. Ὁμοῦ
 μύροισι, καὶ ἐκτῆρσι δούλων πολλοὶ ἐ-
 πίσθυσαν εἰς αὐτόν. ἀλλὰ διὰ ὄδου
 φαρμακείων ἐχώμολόγησαν, ἵνα μὴ
 ἀποσιναῖοι γίνωνται. ἠγάπη-
 σαν γὰρ τὴν δόξαν τῷ δούλῳ μάλλον
 ἢ πρὸς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Ἰς δὲ ἐκροαξέ-
 ῃς καὶ εἶπεν. ὁ πισθῶν εἰς ἐμέ, καὶ πισθεῖ
 εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψω ἑαυτὸν. καὶ
 ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαν-
 τόν με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλή-
 λυθα, ἵνα πᾶς ὁ πισθῶν εἰς ἐμέ, ἐν
 τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. καὶ ἐάν τις με ἀ-
 κούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πισθεῖσι,
 ἐγὼ οὐ κείνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον
 ἵνα κείνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω
 τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμέ, καὶ μὴ
 λαμβάνων τὰ ῥήματα, ἔχει τὸν
 κείνωσάν αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα,
 ἐκείνος κενεῖ αὐτόν, ἐν τῇ ἑκάτῃ ἡ-
 μέρᾳ. ὅτι ἐγὼ εἶξέμαυ ἐκ ἐλάλη-
 σα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πῆρ, αὐτός
 μοι ἐν τῇ λήν δέδωκε, τί εἶπω καὶ τί λα-
 λήσω. καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ζωὴ
 αἰωνίος ἐστίν. ἀὲν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς
 εἶρηκέ μοι ὁ πῆρ, ἕως λαλῶ.

κβ.

κβ.

κβ.

κβ.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη δ.
 Εἰς τὴν λειτουργίαν.
 Ἐκ τῶν κατὰ ματθαίον. ρη.
 Οὐκ ἔστι γρομῆρε ἐν βηθανία, ἐν οἰκίᾳ

σίμωνος τοῦ λεπτοῦ. προσήλθεν αὐτῷ
 γυνή, ἀλάσασθ μύρον ἔχουσα βαρυ-
 τίμη, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ ἀνακάρυτον. Ἰδόντες ὁ οἱ μαθη-
 τὰι αὐτοῦ ἠγανάκτισαν, λέγοντες. εἰς τί
 ἀπώλετα αὐτῆ; ἠδύνατο γὰρ εἶναι τὸ μύ-
 ρον πρὸς ἀθῆναι πολλὰ, καὶ δοθῆναι πτω-
 χοῖς. Γινούσ' ὁ οἶς εἶπεν αὐτοῖς. Ἰκό-
 πτες παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ κα-
 λὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τὰς πτωχὰς
 γὰρ πάντοτε ἔχει μεθ' ἐαυτῆς, ἐμὲ δὲ
 οὐ πάντοτε ἔχει. βαλῆσα γὰρ αὐτὴ τὸ
 μύρον ἐπ' ἐπὶ τὸ σῶματός με, πρὸς
 τὸ ἐντοφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀλλὰ
 λέγω ὑμῖν. ὅτι ἐάν τις κηρυχθῇ τὸ εὐα-
 γέλιον ἐπὶ τὸν ὅλον τὸν κόσμον, λαλη-
 θήσεται, καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτῆ, εἰς μνημόσυ-
 νον αὐτοῦ. Τότε πορευθεὶς εἰς τὴν δώδεκα
 ὀλεθροῦ ἰσραηλῶν, πρὸς
 τὰς ἀρχιερεῖς, εἶπε. τί θέλει ἐμοὶ δεῖναι,
 καὶ ἐγὼ ὑμῖν πῶσα δώσω αὐτῶ; οἱ δὲ ἔφησαν
 αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τούτου
 ἐζήτησεν ἀδικαίαν, ἵνα αὐτὸν πῶσα δῷ.
 Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη, εἰς τὸν ὄρθρον.
 Ἐκ τῶν κατὰ Λουκᾶν. ρη.
 Ἀκαίρως ἐκείνω, ἠγίζεν ἡ ἑορτὴ τῶν
 ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζη-
 τῆσιν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς,
 τὸ πῶς ἀνέλωσι τὸν ἴν. ἐφοβῶντο γὰρ
 τὸν λαόν. Εἰσῆλθε ὁ σατανᾶς εἰς ἰε-
 ροῦσιν ὄντα ἐκ τῶν ἀεθμῶν τῶν δώδεκα. καὶ ἀ-
 πελθὼν, σπινθάλισε τοῖς ἀρχιερεῦ-
 σιν, καὶ γραμματέουσιν, καὶ γραμματέουσιν,
 τὸ πῶς αὐτὸν πῶσα δῷ αὐτοῖς, καὶ ἐ-
 χάρησαν. καὶ συνέθεντο αὐτῷ, ἀρ-
 γύρια δεῖναι, καὶ εἰς ἑξωμολόγησεν, καὶ
 ἐζήτησεν

σ. ρξ.

σ. ρξ.

σ. ρξ.

σ. ρξ.

κβ.

σ. ρξ.

κβ. ἐζητήσκει δὲ αὐτὸν ὡς αὐτὸν αὐτοῖς, ἄτερ ἡμερῶν. Ἡλθε ἢ ἡ ὄχλος
 τῶν ἀζύμων, σὺ ἢ ἐδεῖ δύω αὐτὸ
 ρξγ. πάχα. καὶ ἀπέσειλε πέτρων καὶ ἰωδύν-
 νω, εἰπὼν. πορῶσθε οὗτοις ἐτοιμάσατε
 ἡμῖν τὸ πάχα, ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ
 εἶπον αὐτῷ. πῶς θέλεις ἐτοιμάσωμεν;
 οὐδὲ εἶπεν αὐτοῖς, ἰδὲ εἰσελθόντων
 ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, σωθῆσθε ὑμῖν
 δῶδε, κεράμιον ὕδατος βασάζων;
 ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν,
 ἧ εἰς πορεύεται. καὶ ἐρεῖτε τῷ οικοδε-
 σαπότῃ τῆς οἰκίας. λέγει ὁ δὲ ἀσκα-
 λος, πῶς ἐστὶ τὸ κάλυμμα, ὅπως τὸ πά-
 χα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω;
 καὶ κείνος ὑμῖν δείξει δυνάμειν μέγα
 ἐστρωμένον, ἐκεῖ ἐτοιμάσεται. Ἀπελ-
 θόντες δὲ, ὄρθην καθῶς εἴρηκεν αὐ-
 τοῖς, καὶ ἠτίμασαν τὸ πάχα. καὶ ὅτε
 ἐγένετο ἡ ὥρα, δυνέπεσε, καὶ οἱ δώδε-
 κα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ, καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτοὺς. Ἐπιθύμια, ἐπεθύμησα, ἕ-
 ρο τοὺ πάχα φαγεῖν μετὰ ὑμῶν, ὡς
 τοῦ με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐκ
 ἐπιθυμίας φάτω ἐξ αὐτῶν, ἕως ὅτου πλη-
 ρωθῆναι τῆ βασιλεία τοῦ θεοῦ. καὶ δε-
 ξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας, εἶ-
 πε. λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε
 ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐμὴ πῶ-
 δὲ τοῦ ἡνιόχου τῆς ἀμπέλου,
 ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ.
 καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας
 ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων.
 τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
 διδομένον. τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
 θύσασθαι. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον,
 μετὰ τὸ δεῖπναι, λέγων. τοῦτο

ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵμα-
 τί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυρόμενον.
 Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ ὡσαύτου ὄντος
 με, μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ
 ὁ μὲν ἵός τοῦ δυνέ πορεύεται κατὰ τὸ
 ὡσαύτου. πλὴν, οὐαὶ τῷ ἄνθρωπῳ
 ἐκείνῳ, διὲ ὡσαύτου ὄντος. καὶ ἠρξάν-
 το συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα
 εἴη ἕξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλλων πρὸς ἄσ-
 σεν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονηκία ἐν αὐ-
 τοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
 οὐδὲ εἶπεν αὐτοῖς. οἱ βασιλεῖς τῶν
 ἐθνῶν, κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἕξου-
 σιάζοντες αὐτῶν, δουρῶνται καλεῖν-
 ται. ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἕτως. ἀλλ' ὁ μείζων
 ἐν ὑμῖν, γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος. καὶ
 ὁ ἡγεμῶνος, ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μεί-
 ζων, ὁ δουρακείμῶνος, ἢ ὁ διακονῶν; ἐ-
 γὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέ-
 σω ὑμῶν, ὡς ὁ διακονῶν. ὑμεῖς δὲ ἐσε-
 οἱ διαμεμνηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
 παρεσμοῖς μου. καὶ γὰρ διατίθεμαι
 ὑμῖν, καθῶς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου
 βασιλείαν, ἵνα ἐδῶτε καὶ πίνητε ἐ-
 πὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ
 μου, καὶ καθίσθητε ἐπὶ θρόνων, κει-
 νοντες τοῖς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ.
 εἶπε δὲ ὁ κύριος. σίμων, σίμων. ἰδὲ
 ὁ σατανᾶς, ἐζητήσατο ὑμᾶς. τοῦ συ-
 νιαῖσαι ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδέξασθαι
 πρὸς σου, ἵνα μὴ ἐκλείπη ἡ πίστις σου.
 καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας, σπείξον σὸν
 ἀδελφούς σου. οὐδὲ εἶπεν αὐτῷ.
 κύριε, μετὰ σοῦ, ἕτοιμός εἰμι, καὶ
 εἰς φυλακὴν, καὶ εἰς θάνατον πο-
 ρεύεσθαι. οὐδὲ εἶπε. λέγω σοι πέ-
 τρε, οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκ-

Περὶ τοῦ πάχα.

ρξηβ.

ρξθ.

Περὶ τῆς φιλονηκίας αὐτῶν τίς μείζων.

ρξβ.

ρξα.

ρξδ.

ρξε.

ρξζ.

ρξη.

ρξβ.

ρξγ.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἑαυτοῦ τῆς σατανᾶς.

ρξδ.

ρξε.

ρξζ.

ρξη.

τωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπον αὐτοῖς, ὅτε ἀπέσφραξα ὑμᾶς, ἄτερ βαλθυσίαι, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή λινός ὑσερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον, ἔδενός. Εἶπεν ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ νῦν ὄχων βαλθυσίον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν. καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ, καὶ μετὰ θρόνων ἐλθούσῃ. καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ, τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον, κύριε, ἰδοὺ μάχαιρα ὡς δύο. Οὐδὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἰκανόν ἐστι. Καὶ ἔξελεθῶν, ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος, εἰς τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων. ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ρξή.

ρξή.

ρξή.

Περὶ τοῦ νεπηθῆρα.

Εὐαγγέλιον τοῦ νεπηθῆρα, α.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. μδ.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ ἰς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πῆρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν θῦ ὑπάγει, ἐγείρει) ἐκ τοῦ δειπνῆ, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ λαβάν λυγρὸν, διέζωσεν ἑαυτὸν. Εἶτα βάλλει ὑδωρ εἰς τὸν νεπηθῆρα. Καὶ ἤρξατο νίπην τοῦ ποδῶν τῶν μαθητῶν. καὶ ἐμαίασεν τὸν λεντήν, ὡς ἑὸν διέζωσμος. Ἐρχεται ἐν, πρὸς σίμωνα πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἐκείνος, κέ, σύ μὲν νίπεις τοῦ ποδῶν; Ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ δὲ οἶδας ἀρῆ, γινώσκει δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ, πέτρος, ἐμὴ νίψης τοῦ ποδῶν με εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη ἰς, ἐάν μὴ νίψωσέ, ὅτι ἔχει μέρες μετ' ἐ-

μοῦ. Λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος, κέ, μὴ σὺ ποδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ ἰς. ὁλεθὺ μῆρος, ἐχρεῖαν ἔχει, ἢ σὺ ποδας νίψασθαι, ἀλλ' ἐστὶ καθαρός ὅλος. καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ πάντες. Ἦ δει γὰρ τὸν ᾠδα διδοῖτα αὐτὸν, διὰ τοῦτο εἶπεν, οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ.

Εὐαγγέλιον β, τοῦ νεπηθῆρα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. μέ.

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐνῆλθεν ὁ ἰς τοῦ ποδῶν τῶν μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς. γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτε με, ὁ κέ, καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ καλῶς λέγετε. εἰμὶ γὰρ. εἰ ἐν ἐγὼ ἐνῆλθα ὑμῶν τοῦ ποδῶν, ὁ κέ, καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπην τοῦ ποδῶν. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐκ ἐστὶ δ' ἔθους μείζων τοῦ κύριου αὐτοῦ. ἐδ' ἐδ' ἄποσολος, μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτὸν. εἰ ταῦτα οἶδαίτε, μακάριοι ἐστέ, ἐάν ποιῆτε αὐτὰ.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλης.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ ματθαίου. ρζ.

Ἰπεν ὁ κέ, τρεῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ᾠδα διδοῖτα εἰς τὸ σαυρωθῆναι. τότε σιωπήθησαν οἱ δὲ χερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρῆσβύτεροι ἔλαβ, εἰς τὴν ἀλήθειαν ἔδ' ἐχρεῖως ἔλεγομῆ καὶ ἀ-

Φα. η συνεβλδυσαντο, ινα τν ιν, δο
 λω κρετισωσι η δυτο κλεινωσιν. Ελε-
 γον δε, μη εντη εορτη, ινα μη θορυβος
 γηηαι εν τω λαω. Τε δε ιυ γηρομε-
 νε εν βηθανια, εν οικια σιμωνος τυ
 λεπευ, προσηλθεν αυτω γυνη α-
 λαβασθην μυρε εχουσα βαρυμικ, η
 κατεχευεν επι την κεφαλην αυ-
 τω δυακαμυρε, ιδ ονιες δε οι μαθη-
 ται αυτω, ηγδυακτισαν, λεγονιες, εις
 τι η απωλεια αυτης; ηδυνατο γδ ε το
 τ μυρον πρσθηναι πολλε, η δοθην-
 ναι τοις πτωχοις. Γινους δε ο ις, ειπεν
 αυτοις, ιι κοπυς παρεχετε τη γυναι-
 κι; εργον γδ καλον ειργασατο εις ε-
 με. Τους πτωχευς γδ παντε εχετε
 μεθ εαυτω, εμε δε, ε παντε εχει. βα-
 λουσα γδ αυτη τ μυρον ε το, επι
 εσωματοσ μου, προς τ εν τα φια-
 σαιμε εποιησεν. Α μω λεγω υμιν, ο-
 πα εδω κηρυχθη το δυα γελιον ε-
 τ, εν ολω τω κοστω λαληθησεται, η
 η εποιησεν αυτη, εις μνημοσυιον
 αυτης. Τοτε κηρυχθεις εις τρω δωδε-
 κα ο λεγο μυρος ιουδασ ισκαριωτης
 προς σδυ δε χειρει, ειπε, τι θελετε
 μοι δειναι, η η εγω υμιν πωραδωσω
 αυτον; οι δε εσησαν αυτω τριακοντα
 δεγμια. η απο τοτε εζητει δυκαι-
 ραν, ινα αυτον πωραδω. Τη η πρω-
 τη τρω αζυμων, προσηλθον οι μαθη-
 ται τω ιυ, λεγοντες αυτω, πε θελεισ
 ετοιμασωμυροι φαγειν το παχα;
 ο δε, ειπεν, υπαγετε εις τλω πολιν
 προς τον δεινα, η ειπατε αυτω, ο δι-
 δασκαλε λεγει, ο καρεσ με εγγυς
 εσ. προς σε ποιω το παχα μετ τρω

μαθητωμε. Και εποιησιν οι μαθη-
 ται, ωσ συνεταξεν αυτοις ο ις, η ητοι-
 μαται το παχα. Ο ψιασ δε γηρο-
 μηρης, δυκειτο μετ τρω δωδεκα.
 Ειδωσ δε ο ις, οη παντα δεδωκεν
 αυτω ο πηρις ταισ χειρασ, η οη απο-
 θεε εζηληθε, η προς τον θεον υπαλει,
 εγίρεται εν ε δειπυ, η τιθησεται ι-
 μαλια αυτω, η λαβων λενθον, διε-
 ζωσεν εαυτον. ετα βαλλει υδωρεισ
 τον νιπηρω, η ηρεσατ νιπιεν σδυ πο-
 δασ τρω μαθητω. η εν μασεν τω
 λενθιω, ω λω διεζωσ μυρος. Ερχεται
 εν προς σιμωνα πετρον, η λεγω αυ-
 τω σκηνος. κε, συμουνιπιεισ σδυ πο-
 δασ; Α πεκρηθη ιηθουσ η ειπεν αυτω.
 δεγω ποιω, συ εκ οιδασ αρη, γνωσει
 δε μετ ταυτοι. Λεγει αυτω πετροσ,
 ου μη νιψησ σδυ ποδασ μου εις τον
 αιωνα. Α πεκρηθη αυτω ο ις, εδω μη
 νιψωσε, εκ εχεισ μερεσ μετ εμου.
 Λεγω αυτω σιμων πετροσ, κε, μη σδυ
 ποδασ μου μονον, αλλα η ταισ χει-
 ρασ η την κεφαλην. λεγει αυτω ις,
 ο λελε μυροσ, εχρειαν εχθ, η σδυ πο-
 δασ νιψασαι, αλλ εσ καθαροσ ο-
 λοσ. η υμεισ καθαροι εσε, αλλ ουχι
 παντεσ. Η δει γδ τον πωραδιδοντα
 αυτον, δια ε το ειπεν, εχι παντεσ κα-
 θαροι εσε. Ο τε εν ενιφε σδυ ποδασ
 αυτω, η εβαλε τα ιμαλια αυτω, α-
 ναπεσων παλιν, ειπεν αυτοις, Γνω-
 σειτε τι πεποιηκα υμιν; Υμεισ φω-
 νειτε με ο διδασκαλεσ η ο κς, η κα-
 λωσ λεγειτε, ειμι γδ. ει εν εγω ενιφα
 υμωσ σδυ ποδασ, ο κς η ο διδασκα-
 λεσ, η υμεισ οφειλετε αλληλων νι-
 πιεν

ρ η.
 σ ο σ.
 α.
 Πρωτ τωσ
 ελιφ.
 σπε τον κυ-
 ρον μυρω
 ξ β.

σ ο σ.
 δ.
 Η κτω η η
 Γω ανθω.
 Α κω. Ι Γ.
 μ δ.
 ρ ε δ.
 γ.
 ρ ε β.
 ι.

Πρωτ τωσ
 νιπιηρωσ.
 ρ ε.

Πρωτ τωσ
 παχα.
 ρ η.

ρ ις.
 α.

ρο.

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

11. πλειον ὄντι πῶς αἰς. ἰσὸς αἶμα γὰρ δέ-
 12. δωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐπίησα
 13. ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν. ὅτι ἐστὶ δ' ἕλως μείζων ἔ-
 14. κείνη αὐτῆς. καὶ ἐδ' ἰσὸς μείζων ἔ-
 15. πέμψαι αὐτῶν. Εἰ ταῦτα οἶδα-
 16. τε, μακάριοι ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.
 17. Καὶ ἐπιόντων αὐτῶν, εἶπεν. ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, εἰς ἕξ ἡμῶν ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 18. με. Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρ-
 19. ξαντο λέγειν αὐτῶν ἕκαστος αὐτῶν,
 20. μήτις ἐγὼ εἰμὶ κέ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 21. εἶπεν. ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ, ἐν τῷ
 22. κελύφῳ τὴν χεῖρα, ἕως με ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 23. σει. Ὁ μὲν ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 24. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 25. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 26. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 27. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 28. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 29. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 30. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 31. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 32. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 33. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 34. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 35. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 36. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 37. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 38. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 39. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 40. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 41. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 42. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 43. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 44. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 45. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 46. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 47. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 48. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 49. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 50. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 51. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 52. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 53. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 54. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 55. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 56. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 57. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 58. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 59. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 60. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 61. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 62. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 63. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 64. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 65. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 66. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 67. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 68. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 69. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 70. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 71. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 72. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 73. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 74. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 75. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 76. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 77. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 78. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 79. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 80. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 81. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 82. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 83. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 84. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 85. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 86. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 87. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 88. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 89. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 90. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 91. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 92. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 93. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 94. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 95. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 96. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 97. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 98. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 99. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-
 100. σαι. Ὁ δὲ ἕως τοῦ θανάτου ᾧ ᾧ ᾠσαί-

Πάλιν
Matth.
σπ.
α.

σπ.
β.

σπ.
γ.

σπ.
δ.

σπ.
ε.

σπ.
ς.

Περὶ τοῦ
μυστικῆς
κιν. 58.

σπ.
ζ.

σπ.
η.

1. ἀθήσατε ἐν ἐμοί, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.
 2. Γέγραπται γὰρ, παύξω τὸν ποιμήνα,
 καὶ διασκορπισθήσονται τὰ κτήνη
 3. τῆς ποιμνῆς. καὶ ἐγὼ ἐγερθήσομαι,
 καὶ παύξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν.
 4. Ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ.
 5. εἰ πάντες σκορπισθήσονται ἐν σοί,
 ἐγὼ ὅτι, καὶ ἐπέστησεν αὐτὸν ἵνα
 6. ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἀμὲν λέγω σοί, ὅτι
 7. ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
 8. τρεῖς ἀπαρνήσῃς με. Λέγει αὐτῷ
 9. ὁ πέτρος. καὶ ἐπεὶ ἔφη, σὺ ἴσθι ἀποθα-
 10. νεῖν, ἐμὴ σὲ ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ
 11. καὶ πάντες οἱ μαθηταί, εἶπον. Τότε ἔρ-
 12. χεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰησοῦς, εἰς χωρίον λε-
 13. γόμενον γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς
 14. μαθηταῖς αὐτῶν καθεσθῆτε αὐτῶν, ἕως
 15. ἃ ἀπελθὼν προσεύξομαι ὑμῖν. Καὶ
 16. ᾠσαίλα βῶν τὸν πέτρον καὶ ὄντι δύο
 17. ἕως ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ
 18. ἀδελφονεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς.
 19. Περὶλυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου, ἕως θανάτου.
 20. μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε με-
 21. τ' ἐμοῦ. Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπε-
 22. σεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν, προσευχόμενος
 23. καὶ λέγων. Πέτρος, εἰδὼνα ὅτι ἐστὶς
 24. παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦ-
 25. τῶ. πλὴν, οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς
 26. σὺ. Ὡς φησὶ δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐ-
 27. νῆ, ἐνιχύων αὐτὸν. Καὶ ἠρόμενος ἐν
 28. ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσεύχετο.
 29. Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτῶν, ὡσεὶ θρόμβοι
 30. αἵματος, καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν
 31. γῆν. Καὶ ἀσπασθεὶς ἀπὸ τῆς προσευχῆς,
 32. ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ διελοκῶν
 33. αὐτοὺς καθύπευθε, καὶ λέγει ἰσὸς ἕως
 34. ἕως ἐκ ἰσχύσατε μίση ὡρῶν γρηγορή-

σπ.
ζ.

σπ.
θ.

σπ.
ς.

σπ.
α.
β.

σπ.
δ.
ε.

σπ.
ς.

Εκτὸς
Λουκᾶ
Κεφ. 12

ρθ.

σπ.
η.

Πάλιν
Matth.
σπ.
θ.

σαι με ἐμεῖς, Γρηγορέιτε ἢ παροσδύ-
 χεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πνευμα-
 μόν. τὸ μὲν πᾶσα, πρὸ θυμον, ἢ σαρκῶς,
 αἰσθηθῆς. Πάλιν ἐκδὲ θύρα ἀπελθῶν,
 προσήγατο, λέγων. πέρμε, εἰ εὐδυναῖ)
 ἔσο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμῶν,
 εἰ μὴ αὐτὸ πῖω, γρηγορήτω τὸ θέλη-
 μάτω. Καὶ ἐλθὼν, εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν
 καθιδόντας, ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοί
 αὐτῶν βεβαρυμένοι, ἢ ἀφείκει αὐ-
 τοὺς, ἀπελθῶν πάλιν, προσήγατο ἐν
 πρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. Τότε ἔρ-
 χετὸς πρὸς αὐτοὺς μαθητῶν αὐτῶν, ἢ λέγει
 αὐτοῖς. καθιδέτε τὸ λειπὼν, ἢ θύρα
 παύεσθε, εἰδὲ ἠγίκαν ἠώρα. καὶ ὁ ἦος
 ἔδοξεν, ἀπολιδό εἰς χεῖρας ἀμαρ-
 τωλῶν. Εἴρεσθε, ἀγωνομαχῶν. εἰδὲ ἠγ-
 γικεν ὁ ἀπολιδό οὐς με. Καὶ ἔπαι αὐτῶν
 λαλῶντες, εἰδὲ ἰσθῆτος εἰς τὸ δώδεκα,
 ἦλθε, ἢ μετ' αὐτῶν, ὄχλος πολὺς μὲν
 μαχαίρων ἢ ξύλων, ἀπὸ τῶν δερχε-
 ρῶν, ἢ πρεσβυτέρων ἔλασ. Οἱ πα-
 ραλιδό οὐς αὐτῶν, ἔδωκεν αὐτοῖς ση-
 μείον, λέγων. ὃν δὴ φιλήσω, αὐτός ἐ-
 σι. κρατήσατε αὐτὸν. Καὶ θυθέως προσ-
 σελθὼν, τῷ ἰησοῦ εἶπε. χαῖρε ραββὶ. καὶ
 κατεφίλησεν αὐτόν. Οἱ δὲ ἰσθῆτος εἶπον
 αὐτῷ. ἔταίρε, ἔφω πάρε. Τότε προσ-
 σελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ
 τὸν ἰησοῦ, ἢ κρατήσαν αὐτόν. Καὶ ἰδὲ
 εἰς τῶν μετὰ ἰησοῦ, ἔκτεινας τὴν χεῖρα,
 ἀπέσπασε τὴν μάχαραν αὐτῶν. καὶ
 πατάξας τὸν δάκτυλον τοῦ δερχερέως,
 ἀφείκει αὐτῶν τὸ ὄπιον. Τότε λέγει
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἀπόσρεψόνσου τὴν μά-
 χαραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. πάντες
 γὰρ οἱ λαβόντες μάχαραν, ἐν μα-

χαίρα ἀποθανένται. Ἡ δὲ δοκεῖς, ὅτι ἐ-
 δύναμαι ἄρτι παρακαλεῖσαι τὸν πα-
 τέραμα, καὶ παροσθήσειμοι πλείεις, ἢ
 δώδεκα λεγεώνας ἀγγέλων; πῶς ἔν
 πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι ἔπος ἔ-
 δει γινέσθαι. Ἐν ἐκείνη τῇ ὥρᾳ, εἶπεν
 ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις. ὡς εἶπὶ λησὴν ἐξήλ-
 θετε μετὰ μαχαίρων ἢ ξύλων συλ-
 λαβεῖν με; καθ' ἡμέραν παροσθήσει μὲν
 ἑκάθεζόμενον, διδασκῶν ἐν τῶν ἱερῶν,
 καὶ ὅσον ἐκρηθήσαστέ με. Τὰτο δὲ ὅ-
 λον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γρα-
 φαί τῶν παροσθητῶν. Τότε οἱ μαθη-
 τῶν πάντες, ἀφείκτες αὐτόν, ἐφυ-
 γον. Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰησοῦ,
 ἀπήγαγον παροσθήσει καὶ ἀφαντῶν δερ-
 χερέων, ὅπου οἱ γραμματεῖς ἢ οἱ δερ-
 χερεῖς σιπήχθησαν. Οἱ πέτερος ἢ ἢ
 κολοῦσθε αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν, ἕως
 τῆς αὐλῆς ἢ δερχερέως. ἢ εἰσελθὼν
 ἔσω, ἐκείνη μετὰ τῶν ἰσθητῶν,
 ἰδὲ εἶν τὸ τέλος. οἱ δὲ δερχερεῖς καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι, καὶ τὸ σιπῆδριον ὄλον,
 ἐζήτησαν ψυδομαρτυρίδου κατὰ τῶν
 ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ
 οὐχ ὄρεν. καὶ πολλῶν ψυδομαρ-
 τυρῶν παροσελθόντων, ἐχ ὄρεν. Ὑ-
 σερῶν ἢ, παροσελθόντες δύο ψυδο-
 μαρτυρες, εἶπον. ἕδοξεν ἔφη, δύναμαι
 καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ
 διὰ τετῶν ἡμερῶν οἰκοδομησάμενον
 αὐτόν. Καὶ ὁ δὲ δὲ δερχερέως, εἶπεν
 αὐτῷ. εἰδὲ ἐν δόξα κείνη, ἢ ἐπάγου κα-
 ταμαρτυροῦσιν; Οἱ δὲ ἰησοῦς ἐσιώ-
 πα. Καὶ ἀποκείθει ὁ δὲ δερχερέως, εἶ-
 πεν αὐτῷ. ἕδοξεν κίζωσε κατὰ τῶν θεοῦ
 τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἶπης, εἰ σὺ εἶ ὁ

σ υ β.
 σ υ β.
 σ υ β.
 τ δ.
 σ υ β.
 τ δ.
 τ δ.
 σ υ β.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.

τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.
 τ δ.

^{τι. α.} χς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ οἷς, σὺ εἶπας. πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπάξει ὄψεατε τὸν υἱὸν τοῦ θνῶ, καθ' ἡμέραν ἐκδ' ἐξίων τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῆς νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων, ὅτι ἐβλασφήμησε. Τί ἐπιχρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθεῖντες εἶπον. ἐνόησεν θανάτου ἐστὶν. Τότε ἐπέτισαν εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν. οἱ δὲ ἐβλάστησαν, λέγοντες, πρὸς τὸν Θεόν ἡμῖν χεῖρ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε. Οὐδέ τις ἀπάντησεν αὐτῷ μίαν παιδίον, λέγοντα. καὶ σὺ ἤστα μετὰ ἡμῶν τῶν γαλιλαίων. Οὐκ ἠνέστη ἕμπαρθεῖν αὐτῷ πάντων, λέγων. ἐκ οἴδα τί λέγεις. Ἐξελθὼν αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει αὐτοῖς, ἐκεῖ καὶ οὐδὲν μετὰ ἡμῶν τῶν γαλιλαίων. Καὶ πάλιν ἠνέστη μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἐκ οἴδα τὸν ἀνθρώπον. Μετὰ μικρὸν δὲ πρὸς ἐλθόντες οἱ ἐσώτες, εἶπον τῷ πέτερω. ἀληθῶς ἡ σὺ εἶπας αὐτῷ εἰ. καὶ ἡ λαλιὰ σου, διήλόν σε ποιῆ. Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον. Καὶ δι' ἑαυτοῦ, ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτερος τοῦ ῥήματος ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτωρ φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσημε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐκλαυσε πικρῶς. Πρωίας δὲ γυρομένης, συμβούλιον ἔλαβον, πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ

κατὰ τοῦ ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. Καὶ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν ποιῶν πλάτῳ, τῷ ἡγεμόνι.

14. Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῶν ἁγίων πατρῶν.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Ἰπεν ὁ κύριος ἐαυτῷ μαθηταῖς. Νῦν εἰδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεὸς εἰδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς εἰδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δόξασεν αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δόξασεν αὐτὸν ἐν ἐαυτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δόξασεν αὐτὸν ἐν ἐαυτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δόξασεν αὐτὸν ἐν ἐαυτῷ. Τεκνία, ἐπιμικρὸν, μετ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσατέ με, καὶ καθὼς εἶπον τρεῖς ἰσθμίοις, ὅτι ὅτε ὑπάγω ἐγώ, ὑμεῖς ἐδύνασθε εἰσελθεῖν. καὶ ὑμῖν λέγω ἀρ' ἔτι. Ἐντελευτῶντων δὲ ἡμῶν ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐντελευτῶντων πάντων, ὅτι ἐμοὶ μαθηταῖ ἐσε, ἐδύνασθε ἀγάπην ἔχειτε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ σίμων πέτερος. κέ, πῶς ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ οἷς. ὅπου ἐγώ ὑπάγω, ἐδύνασθε μοι νῦν ἀκολουθεῖσθε. ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ πέτερος. κέ, διὰ τί ἐδύνασθε μοι ἀκολουθεῖσθε ἀρ' ἔτι; τὴν ψυχλή μου ὑπὲρ σου θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ οἷς. τὴν ψυχλή σου ὑπὲρ ἐμεῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐμὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως ἂν ἀπαρνήση με σε. Μὴ τρεσάσθῃς ὑμῶν ἡ καρδιά. πισθῆτε εἰς τὸν θῶ, καὶ εἰς ἐμέ πισθῆτε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου, πολλοὶ εἰσιν. εἰδὲ μὴ εἶπον ἀπὸ ὑμῶν, πορδύμα ἐδοίμασθε μοι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐδύνασθε εἰσελθεῖν

ἐπιμαύσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι ἢ πῶς ἀλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτὸν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, ἢ ὑμεῖς ἦτε. ἢ ὅπου ἐγὼ ὑπάρχω οἴδατε, ἢ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ θωμάς. κέ, ἐκ οἴδα μὲν πῶς ὑπάρχεις, ἢ πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ οἷς, ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, ἢ ἡ ἀλήθεια, ἢ ἡ ζωὴ. καὶ εἰς ἔρχεται πρὸς τὸν πρῶτον, εἰ μὴ διέμεν. Εἰ ἐγνώκετέ με, ἢ τὸν πατέρα μου ἐγνώκετε οὐκ. ἢ ἀπαρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἐώρακατε αὐτὸν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος. κέ, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, ἢ δεῖκε ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ οἷς. τούτῳ γέροντι μεθ' ὑμῶν εἰμι, ἢ οὐκ ἐγνώκα μέν Φίλιππε; ὁ ἐώρακός με, ἐώρακε τὸν πατέρα. ἢ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; καὶ πῶς οἶσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, ἢ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί; Ταῦτα ἔλεγε αὐτῷ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ καὶ λαλῶ. ὁ δὲ πῆρ ὁ ἐν ἐμοί μόνον, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. πισθεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, ἢ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί. εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτῶν πισθεύετε μοι. Ἄμην, ἀμην, λέγω ὑμῖν. ὁ πισθύνει εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει. ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πρὸς βαίμαι. Καὶ ὁ, πῶς αἰτήσιτε ἐν τῷ ὀνόματι μου, τούτῳ ποιήσω, ἵνα ὁ ὅσα ἢ ὁ πῆρ ἐν τῷ ὕμῳ. Ἐάντι αἰτήσιτε ἐν τῷ ὀνόματι μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐάντι ἀγαπήσατέ με, τὰς ἐν τῷ κόσμῳ ἐμὰς τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον πῶς ἀκλήτην δώσει ὑμῖν, ἵνα μὴ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πᾶν

τῆς ἀληθείας, ὁ ὁ κόσμος ἐ δύναται λαβεῖν, ὅτι ἐ θεωρεῖ αὐτὸ, καὶ ἐ γινώσκει αὐτὸ. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μόνον, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπιμικροῦν, ἢ ὁ κόσμος με ἐκ ἐμὴ θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με. ὅτι ἐγὼ ζῶ, ἢ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, γινώσεσθε ὑμῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, ἢ τηρῶν αὐτάς, ἐκείνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με. Ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτὸν. Λέγει αὐτῷ ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης. κέ, ἢ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, ἢ ἐχὶ τὸν κόσμον; Ἀπεκρίθη οἷς, ἢ εἶπεν αὐτῷ. ἐσθλὴς ἀγαπήσατέ με, τὸν λόγον μου τηρήσει. καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἐλθυσόμεθα, καὶ μόνον παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, οὐκ ἔχει τὸν λόγον μου, καὶ ὁ λόγος οὐκ ἀκούεται, οὐκ ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ ἔπεμψαντός με πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μόνον. Ὁ δὲ πῶς ἀκλήτη, τὸ πᾶν ἄγιον, ὁ πέμψει ὁ πῆρ ἐν τῷ ὀνόματι μου, ἐκείνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ὅσα εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν. εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. καὶ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ φοβησέσθε, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ φοβησέσθε ὑμῶν τὴν καρδίαν, μὴ δὲ δεησάτω. Ἡ ἐσθλὴ, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάρχω,

μ. η.

ρ. κ. β.

ρ. λ. γ.

ρ. λ. δ.

ρ. λ. ε.

μ. θ.

γω,

γω, ἢ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ γὰρ
 πατέμε, ἐχαρήτε δὴ ὅτι εἶπον πορεύο-
 μαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πῆρ με μεί-
 ζων με ἐστὶ. ἢ νῦν εἶρηκα ὑμῖν, πρὶν
 γνέσθαι, ἵνα ὅταν γνήται, πισύσητε.
 Οὐκ ἐπιπολλά λαλήσω μεθ' ὑμῶν,
 ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἀρ-
 χων, ἢ ἐν ἐμοὶ ἐκ ἐχέει εἶς. Ἀλλ'
 ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πα-
 τέρα, ἢ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πῆρ,
 ἔπως ποιῶ. Ἐγείρεσθε ἀπὸ τῶν ἐπι-
 θέν. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή,
 ἢ ὁ πῆρ με ὁ γεωργός ἐστὶ. πᾶν κλη-
 μα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρει καρπὸν, αἶρει
 αὐτό. ἢ πᾶν τὸ καρπὸν φέρει, καθαί-
 ρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.
 Ἡ δὴ ὑμεῖς καθαροί ἐσθε, διὰ τὸν λόγον
 ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοί,
 καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν καθὼς τὸ κλημα εἰ δύ-
 ναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐδὴ μὴ
 μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, ἔπως εἴ ὑμεῖς,
 ἐδὴ μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ
 ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κληματα. Ὁ μέ-
 νων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, ἔσται φέρει
 καρπὸν πολὺν. ὅτι χωρεῖς ἐμᾶ, ἐδὴ δύνα-
 σθε ποιεῖν οὐδ' ἐν. Ἐδὴ μή τις μείνη ἐν
 ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλημα, ἢ ἐξη-
 ρώθη, ἢ σπυράχσιν αὐτοῦ. ἢ εἰς τὸ
 πῦρ βάλλῃσιν, ἢ καί (ε). Ἐδὴ μείνητε
 ἐν ἐμοί, ἢ τὰ ῥήματα μου ἐν ὑμῖν μεί-
 νη, ὅ ἐδὴ θέλητε, αἰτήσεσθε, ἢ γνή-
 σεῖται ὑμῖν. Ἐν τῷ ἔργῳ ἐδὴ ἔσται ὁ πῆρ
 με ἵνα καρπὸν πολὺν φέρῃτε, ἢ γνή-
 σθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπη-
 σέ με ὁ πῆρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς.
 μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐδὴ
 τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃτε, μὴ εἴτε ἐν τῇ

IE.

ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς
 τοῦ πατρὸς τετήρηκα. ἢ μὴ ἂν αὐτὸς ἐν
 τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
 ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμῇ, ἐν ὑμῖν μείνη, ἢ ἡ
 χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶ ἡ ἐν-
 τλή ἡ ἐμῇ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους,
 καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύ-
 της ἀγάπῃ, ἐδὴ εἰς ἐχέει, ἵνα ἴσῃ τὴν ψυ-
 χὴν αὐτοῦ. ἢ ἔσται τῶν φίλων αὐτοῦ.
 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐσθε, ἐδὴ ποιῆτε ὅσα
 ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. ἐκ ἐμῶν ὑμᾶς λέ-
 γω δ' ἐλθούσ, ὅτι ὁ δούλος, ὅσκι οἶδε ἡ
 ποιῆ αὐτοῦ ὅσκι. ὑμᾶς δ' εἶρηκα φί-
 λους, ὅτι πάντα ἀἰκούσα πρὸς τὸ
 πατέρα μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς
 με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξα-
 μην ὑμᾶς, ἢ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς
 ὑπάγητε, ἢ καρπὸν φέρῃτε, ἢ ὁ καρ-
 πὸς ὑμῶν, μὴ μῆ. ἵνα ὁ, ἢ δὴ αἰτήσῃτε
 τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώῃ ὑμῖν.
 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγα-
 πᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μί-
 σῆ, γνώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
 μεμίσηκεν. εἰ ἐκ ἐμοῦ κόσμος ἦτε, ὁ κό-
 σμος δὴ τὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι ἢ ἐκ ἐμοῦ
 κόσμος ἐκ ἐσέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην
 ὑμᾶς ἐκ ἐμοῦ κόσμου, διὰ τὸ ὑπομισεῖ ὑ-
 μᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λό-
 γου, ἢ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ἐκ ἐστὶ δ' ἐλθούσ μεί-
 ζων ἢ κὺ αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, ἢ ὑ-
 μᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρη-
 σαν, ἢ τὸν ὑμέτερον τηρήουσιν. Ἀλλ'
 λὰ ταῦτα πάντα ποιήουσιν ὑμῖν, διὰ
 τὸ ὄνομά μου, ὅτι ἐκ οἶδασι τὸν πέμ-
 ψοντά με. εἰ μὴ ἦλθον ἢ ἐλάλησαι
 αὐτοῖς, ἀμαρτίαν ὅσκι εἶχον. νῦν δ' ἐ-
 πρόφασιν ἐκ ἐχέουσιν πρὸς τὴν ἀμαρ-
 τίας.

ρλδ'

ρλδ'

ρλδ'

νβδ'

ρλδ'

ρλδ'

ρλδ'

ρμδ'

ρμδ'

ρμδ'

ρμδ.
 ρμδ.
 Περὶ τοῦ
 παρακλι-
 τῆ. ιζ.
 ρμδ.
 ρμδ.
 ρμδ.

τίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, ἢ τὸν πα-
 τέρα μου μισεῖ, εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα
 ἐν αὐτοῖς, ἀ εἰς ἄλλος πεποίηκεν,
 ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον. νυνὶ ἢ ἐωρα-
 κασι, ἢ μεμισήκασι, καὶ ἐμὲ καὶ τὸν
 πατέρα. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος,
 ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν·
 ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν ὁ ἔλ-
 θῃ ὁ πατέρα κλητός, ὃν εἶπὼ πέμψω ὑμῖν
 πατέρα τὸν πατέρα, τὸ πᾶν τῆς ἀληθείας, ὃ
 πατέρα τοῦ πατέρα ἐκπορεύεται, ἐκείνος
 μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ, καὶ ὑμεῖς ὁ μαρ-
 τυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.
 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ
 σκανδαλιθῆτε. Ἀποσιναγώγους
 ποιήσουσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ἐρχεται ὥρα,
 ἵνα πᾶς ὁ λοιπὸς κλείνας ὑμᾶς, ὁ ὅς ἡ λα-
 τρείου προσφέρει τῷ θεῷ. Καὶ ταῦ-
 ται ποιήσουσιν, ὅτι ἐκ ἐνωσαν τὸν πατέρα,
 ἐγὼ ἐμὲ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑ-
 μῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύη-
 τε αὐτῶν. ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα
 ὁ ὑμῖν εἶπε ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑ-
 μῶν ἦμινα. νυνὶ δὲ ὑπάγω παρὰ τὸν
 πέμψω ὑμᾶς, καὶ εἰς εἰς ὑμῶν ἔρω-
 τάμε, πᾶς ὑπάγει, ἀλλ' ὅτι ταῦτα
 λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρω-
 κεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν
 εὐφροσύνην λέγω ὑμῖν. συμφέρει ὑμῖν
 ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐάν γ' ἐγὼ μὴ ἀ-
 πέλθω, ὁ πατέρα κλητός ἐκ ἐλεύσεται
 παρὰ ὑμᾶς, ἐάν ὁ πορευθῶ, πέμψω
 αὐτὸν παρὰ ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκείνος,
 ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας,
 καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως.
 Περὶ ἀμαρτίας μὲν, ὅτι ἐπισύβουσαν
 εἰς ἐμὲ. Περὶ δικαιοσύνης ὁ, ὅτι παρὰ

τὸν πατέρα ὑπάγω, καὶ ἐκ ἐμοῦ θεωρεῖ-
 τέμε. Περὶ ὁ κρίσεως, ὅτι ὁ ἀρχῶν ὁ
 κόσμος τούτου κέκεται. Ἐγὼ πολλὰ
 ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' ἐδύνασθε βα-
 σάζειν ἀρτι. Ὅταν δὲ ἐλθῇ ἐκείνος τὸ
 πᾶν τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς
 πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. καὶ γὰρ λαλήσει
 ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα δὴ ἀκούσῃ, λα-
 λήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑ-
 μῖν. ἐκείνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ
 ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάν-
 ται ὅσα ἔχει ὁ πῆρ, ἐμάξει. διὰ τὸ εἶ-
 πον, ὅτι ἐκ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγε-
 λεῖ ὑμῖν. Μικρὸν ἢ ἐθεωρεῖτέ με, καὶ
 πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθε με, ὅτι ἐγὼ
 ὑπάγω παρὰ τὸν πατέρα. Εἶπον ἐν ἐκ-
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ παρὰ ἀλλήλων. Ἰ-
 ἐστὶ τὸ, ὃ λέγει ὑμῖν, μικρὸν ἢ ἐθεω-
 ρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψε-
 σθε με; καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω παρὰ τὸν
 πατέρα; Ἐλεγον ἐν, τὸ πῆρ ὁ λέγει,
 τὸ μικρὸν; ἐκ οἷδ' ἀμὲν τί λαλεῖ. Ἐ-
 γνω ἐν οἷς, ὅτι ἠθέλον αὐτῶν ἔρωτων,
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς. περὶ τούτου ζητεῖτε
 μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, μικρὸν ἢ ἐ-
 θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
 σθε με; Ἀλλ' ἐμὲ λέγω ὑμῖν, ὅ-
 τι κλαύσετε καὶ θρήνησετε ὑμεῖς, ὁ
 δὲ κόσμος χαρήσεται. ὑμεῖς δὲ λυ-
 πηθήσεσθε. ἀλλὰ ἡ λύπη ὑμῶν, εἰς
 χαρὰν γυήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τί-
 κτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐ-
 τῆς. Ὅταν δὲ γυνήσῃ τὸ παιδίον, ἐκ ἐπι-
 μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χα-
 ρὴν, ὅτι ἐγυνήθη ἄσως εἰς τὸν κόσ-
 μον. Καὶ ὑμεῖς ἐν, λύπην μὲν νῦν ἔχε-
 τε, πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χα-
 ρήσε-

νδ.
 ρμδ.
 γ.
 ρμδ.
 ι.

ρήσει) υμῶν, ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρδὴν
υμῶν, ἕδ εἰς αἶρει ἀφ' υμῶν. καὶ ἐν ἐκεί-
νη τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ ἐκ ἐρωθήσει ἕδ ἐν.

8. Ἀλλὴ μὲν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα εἰς

αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν. Ἔως ἀρπύ, ὅσα ἠτήσατε
οὐδ' ἐν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε καὶ
λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπλη-
ρωμένη.

9.

Ταῦτα ἐν παρομιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν. Ἀλλ' ἐρχέσθωρα, ὅτε
ἐκ ἐλθὲν παρομιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παρρησία παρὶς πρὸς θύα γέ-
λω ὑμῖν.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ ἐλέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωθήσω τὸν πατέρα παρὶς
υμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πῆρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπισθύ-
κατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τὸ ὕψος ἔξηλθον.

Ἐξῆλθον παρὰ τὸ πρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον. πάλιν ἀφήμι τὸν κόσ-
μον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέ-
γασιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἰδὲ νῦν
παρρησία λαλεῖς, καὶ παρομιμίᾳ ἕδ ε-
μίαν λέγεις. νῦν οἶδα μὲν, ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ ἕδ εἰς ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐ-
ρωτᾷ. ἐν τῷ πρὸς δὲ μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἔξηλθες.

10.

Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰσχυρὸς ἀρπύ
πισθίαις, ἰδὲ ἐρχέσθωρα, καὶ νῦν ἐλή-
λυθεν, ἵνα σκορπιδῆτε ἕκαστος εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε. καὶ ὅσα ἐμί
μόνος, ὅτι ὁ πῆρ μετ' ἐμᾶ ἐστίν. Ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰσὴν ἔ-
χητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε.

11.

Ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰσχυρὸς, καὶ ἐ-
πῆρε σὺν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐ-
νόν, καὶ εἶπε, πῆρ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ὅ-
τε

12.

ἕδ εἰς αἶρει ἀφ' υμῶν. καὶ ἐν ἐκεί-
νη τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ ἐκ ἐρωθήσει ἕδ ἐν.

Ἀλλὴ μὲν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα εἰς
αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν. Ἔως ἀρπύ, ὅσα ἠτήσατε
οὐδ' ἐν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε καὶ
λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπλη-
ρωμένη.

Ταῦτα ἐν παρομιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν. Ἀλλ' ἐρχέσθωρα, ὅτε
ἐκ ἐλθὲν παρομιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παρρησία παρὶς πρὸς θύα γέ-
λω ὑμῖν.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ ἐλέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωθήσω τὸν πατέρα παρὶς
υμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πῆρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπισθύ-
κατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τὸ ὕψος ἔξηλθον.

ἕδ εἰς αἶρει ἀφ' υμῶν. καὶ ἐν ἐκεί-
νη τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ ἐκ ἐρωθήσει ἕδ ἐν.

Ἀλλὴ μὲν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα εἰς
αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν. Ἔως ἀρπύ, ὅσα ἠτήσατε
οὐδ' ἐν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε καὶ
λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπλη-
ρωμένη.

Ταῦτα ἐν παρομιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν. Ἀλλ' ἐρχέσθωρα, ὅτε
ἐκ ἐλθὲν παρομιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παρρησία παρὶς πρὸς θύα γέ-
λω ὑμῖν.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ ἐλέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωθήσω τὸν πατέρα παρὶς
υμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πῆρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπισθύ-
κατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τὸ ὕψος ἔξηλθον.

Ἐξῆλθον παρὰ τὸ πρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον. πάλιν ἀφήμι τὸν κόσ-
μον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέ-
γασιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἰδὲ νῦν
παρρησία λαλεῖς, καὶ παρομιμίᾳ ἕδ ε-
μίαν λέγεις. νῦν οἶδα μὲν, ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ ἕδ εἰς ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐ-
ρωτᾷ. ἐν τῷ πρὸς δὲ μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἔξηλθες.

Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰσχυρὸς ἀρπύ
πισθίαις, ἰδὲ ἐρχέσθωρα, καὶ νῦν ἐλή-
λυθεν, ἵνα σκορπιδῆτε ἕκαστος εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε. καὶ ὅσα ἐμί
μόνος, ὅτι ὁ πῆρ μετ' ἐμᾶ ἐστίν. Ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰσὴν ἔ-
χητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε.

Ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰσχυρὸς, καὶ ἐ-
πῆρε σὺν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐ-
νόν, καὶ εἶπε, πῆρ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ὅ-
τε

ἕδ εἰς αἶρει ἀφ' υμῶν. καὶ ἐν ἐκεί-
νη τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ ἐκ ἐρωθήσει ἕδ ἐν.

Ἀλλὴ μὲν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα εἰς
αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν. Ἔως ἀρπύ, ὅσα ἠτήσατε
οὐδ' ἐν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε καὶ
λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπλη-
ρωμένη.

Ταῦτα ἐν παρομιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν. Ἀλλ' ἐρχέσθωρα, ὅτε
ἐκ ἐλθὲν παρομιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παρρησία παρὶς πρὸς θύα γέ-
λω ὑμῖν.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ ἐλέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωθήσω τὸν πατέρα παρὶς
υμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πῆρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπισθύ-
κατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τὸ ὕψος ἔξηλθον.

Ἐξῆλθον παρὰ τὸ ὕψος, καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον. πάλιν ἀφήμι τὸν κόσ-
μον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέ-
γασιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἰδὲ νῦν
παρρησία λαλεῖς, καὶ παρομιμίᾳ ἕδ ε-
μίαν λέγεις. νῦν οἶδα μὲν, ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ ἕδ εἰς ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐ-
ρωτᾷ. ἐν τῷ πρὸς δὲ μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἔξηλθες.

κα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμήπισεν αὐσὺν. ὅτι ἐκ εἰσὶν ἐκ τῶν κόσμων, καθὼς ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἐκ τῶν κόσμων. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἀρῆς αὐσὺν ἐκ τῶν κόσμων, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐσὺν ἐκ τῶν πονηρῶν. ἐκ τῶν κόσμων ἐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τῶν κόσμων ὅσα εἰμὶ. Ἀγίασον αὐσὺν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Ὁ λόγος σου ὁσός, ἀληθείᾳ ἐστὶ. Καθὼς ἐμέ ἀπέσειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέσειλα αὐσὺν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπερ αὐτοῦ, ἐγὼ ἀγάσσω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ παρὶ τέτων δ' ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὶ τῶν πισδυόντων διὰ τὸν λόγον σου εἰς ἐμέ. ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σὺ πέρ ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ᾧ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν. ἵνα ὁ κόσμος πισδύσῃ, ὅτι σὺ με ἀπέσειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν σου δέδωκα ἑαυτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελεσμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σὺ με ἀπέσειλας, καὶ ἡγάπησας αὐσὺν, καθὼς ἐμέ ἡγάπησας. Πέρ, ἐς δ' ἐδωκάς μοι, φέλω ἵνα ὅπως εἰμὶ ἐγὼ, καὶ κείνοι ὧσιν μετ' ἐμῶν, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, καὶ δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με παρὸ καθολῆς κόσμου. Πέρ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε ἐκ ἐγνώ, ἐγὼ δ' ἐσε ἐγνων, καὶ ἔτσι ἐγνώσαν, ὅτι σὺ με ἀπέσειλας, καὶ ἐνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομα σου, καὶ γνώρισαν. ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱεὺς ἔξηλθε σὺ πῆς μαθηταῖς αὐτοῦ, πέρθευ του χειμαρρῶν τῶν

ΙΗ.

κέδρων, ὅπου ἠὲ κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτός, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, β.

Ἐκ τῶν κατὰ Ἰωάννην.

Ἐκ τῶν κείνων, ἔξηλθεν ὁ ἱεὺς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πέρθευ χειμαρρῶν τῶν κέδρων, ὅπου ἠὲ κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτός, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἠδ' ἔτι καὶ ἰσάδας ὁ πασσαδιδὲς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλὰ κίς σωθήσῃ ἐκεῖ ὁ ἱεὺς μετ' τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ ἱεὺς ἰσάδας λαβὼν τὴν σπειραν, καὶ ἐκ τῶν δρυχερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρετας, ἔρχεται ἐκεῖ μετ' φθῶν, καὶ λαμπάδων, καὶ ὀπλων. Ἰεὺς ἐν εἰδῶς πάντα τοῦ ἐρχόμενου ἐπ' αὐτὸν, ἔξηλθὼν, εἶπεν αὐτοῖς. τίνα ζητεῖτε. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. ἵν τὸν ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἱεὺς, ἐγὼ εἰμι. Εἰσήκει δὲ καὶ ἰσάδας ὁ πασσαδιδὲς αὐτὸν, μετ' αὐτοῦ. Ὡς ἐν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπήλθον εἰς τὴν ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαὶ. Πάλιν ἐν αὐσὺν ἐπρώτισε. τίνα ζητεῖτε; Οἱ δ' εἶπον, ἵν τὸν ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ἱεὺς. εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Εἰ ἐν ἐμέ ζητεῖτε, ἀφετε τέτυς ὑπάγειν. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι ἐς δ' ἐδωκάς μοι, ὅσα ἀπόλεσα ἔξ αὐτοῦ ἐδ' ἐνα. Σίμων σου πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἰλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαρε τὸν του δρυχερέως δεξιόν, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠπίον τὸ δεξιόν. ἦν ὁ ὄνομα τῶ δ' ἐλω, μάλαχος. Εἶπεν ἐν ὁ ἱεὺς τῶ πέτρο. Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δ' ἐδωκέ μοι ὁ πῆρ, ἐμὴ πῖα αὐτό; ἦ ἐν σπειρα καὶ ὀχλῖαρχος;

ρζ.

ρδ.

ρε.

ρς.

ρζ.

ρδ.

ρε.

ρς.

ρδ.

ρβ.

Εὐαγγέλιον.

Μ καὶ

ρεγ. η οί ύπηρεται τῆς ἰσδ αἰων, στω ἐλα-
 βον τὸν ἰν, η ἔδθησαν αὐτὸν, καὶ ἀπί-
 γαγον αὐτὸν, πρὸς δύνδμ πρῶτον.
 ρεδβ. Ἰω γὺ πονθερὸς τοῦ καϊάφα, ὃς Ἰω
 ρεε. δρχιερός ἔ ἐνιαυτῶ ἐκείνου. Ἰω δ' ἐ
 καϊάφας, ὁ συμβεβλῦσας τοῖς ἰσ-
 δαίοις, ὅτι συμφέρεϊ εἰνα δῶον λπο-
 λέδαμ ἰσπερ ἔ λαε. Ἡ κολῆθει δ' ἐ
 ρεε. τῶ ἰν, σίμων πέτρος, η ὁ ἄλλος μαθη
 ρεε. τῆς, ὁ δ' ἐ μαθητῆς ἐκείνος, Ἰω γνωσὸς
 ρεε. τῶ δρχιερεῖ, η στω εἰσῆλθε τῶ ἰν τὴν
 ρεε. αὐλῶ τῶ δρχιερέως. Ὁ ὅ πέτρος εἰ-
 ρεε. σῆκει πρὸς τῆ θυρά ἐξω. Εξῆλθεν
 ἐν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος, ὃς Ἰω γνωσὸς
 ρεε. τῶ δρχιερεῖ, η εἶπε τῆ θυρωρῶ, η εἰ-
 ρεε. σῆγαγε τὸν πέτρον. Λέγει ἐν ἡ παι-
 ρεε. δισκη ἡ θυρωρὸς τῶ πέτρω, μὴ καὶ σὺ
 ρεε. ἐκτῆς μαθητῆς εἶ, ἔ δῶε τέτα; Λέ-
 ρεε. γει ἐκείνος, ἐκ εἰμι. Εἰ σῆκεισαν ὅ οἱ
 δ' ἐλοι, η ἰσπηρεται, δῶ θρακισῶ πε-
 ποιηκότες, ὅτι ψύχος Ἰω, η ἔθερμαί-
 νοντο, Ἰω ὅ μετ' αὐτῆς ὁ πέτρος, ἐσὼς
 η θερμαινόμμος. Ὁ ἐν ἀρχιερός, ἡρώ-
 ρεε. τῆσε τὸν ἰν, πρὸς τῆς μαθητῆς αὐ-
 ρεε. τῆς, η πρὸς τῆς διδαχῆς αὐτῆ. Ἀ πεκεῖ
 ρεε. θη αὐτῶ ὁ ἰς. ἐγὼ παρρησία ἐλάλη-
 σα τῶ κόσμῳ. ἐγὼ πάντοτε ἐδίδα-
 ξα ἐν στω αγωγῆ, η ἐν τῶ ἱερῶ, ὅπου
 ρεε. πάντοτε οἱ ἰσδ αἰοι στω ἐρχονται, καὶ
 ἐν κρυπῶ ἐλάλησα ἐδ' ἐν. τί με ἐπε-
 ρεε. ρωτῶ; ἐπεώτησον σὺν ἀκηκοότας, ἵ
 ἐλάλησα αὐτοῖς. ἰδ' ἐ ἔτι οἶδασιν, ἀ
 ρεε. εἶπον ἐγὼ. Ταῦτα ὅ αὐτῆ εἰπόντος, εἰς
 τῆς ὑπηρετῆς παρεστηκῶς, ἐδ' ὠκε ρά πι
 ρεε. σμα τῶ ἰν, εἰπὼν. ἔ τως λποκρῆνη τῶ
 ρεε. δρχιερεῖ; Ἀ πεκεῖθη αὐτῶ ὁ ἰς. εἰκα-
 κῶς ἐλάλησα, μαρτύρητον πρὸς τῶ

κακῶ. εἰδ' ἐ καλῶς, τί με δ' ἐρεις; Ἀ πέ-
 ρεε. σφλεον αὐτὸν ὀδῶνας δεδεμῆμον πρὸς
 καϊάφου τὸν δρχιερέα. Ἡ ὅ σίμων
 ρεε. πέτρος, ἐσὼς η θερμαινόμμος. εἶπον
 ἐν αὐτῶ οἱ ἰσπηρεται, μὴ καὶ σὺ ἐκ-
 τῆς μαθητῆς αὐτῆ εἶ; Ἡ ῆρήσατο ἐν
 ἐκείνος η εἶπεν, ὀκ εἰμι. Λέγεις εἰς
 ἐκτῆς δ' ἐλων ἔ δρχιερέως, συγσῆνης
 ὦν, ἔ ἀπέκοψε πέτρος τὸ ὠπίον. ὀκ
 ἐγῶσε εἶδον ἐν τῶ κήπῳ μετ' αὐτῆ;
 Πάλιν ἐν ῆρήσατο ὁ πέτρος, καὶ δῶ-
 θεῶς ἀλέκλωρ ἐφώνησεν. Ἀ γκοιν ἐν
 ρεε. τὸν ἰν λπο τῶ καϊάφα, εἰς τὸ πρῶ-
 ρεε. τῶριον. Ἰω ὅ πρῶ. η αὐτῆ ἐκ εἰσῆλ-
 θον εἰς τὸ πρῶ τῶριον, ἵνα μὴ μιθο-
 θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάχα.
 Εὐαγγελιον, γ.

Εκτὸς κατὰ Ματθαῖον. ρθ.

Ὡ καιρῶ ἐκείνω, οἱ σραπῶται κρα-
 τήσαντες τὸν ἰησῶν, ἀπήγαγον πρὸς
 καϊάφου τὸν ἀρχιερέα, ὅπως οἱ γραμ-
 ματῆς η οἱ πρῆσβύτεροι στω ἠχθη-
 σαν. Ὁ ὅ πέτρος ἡκολῆθει αὐτῶ λπο
 μακρόθεν, ἔως τῆς αὐλῆς ἔ ἀρχιε-
 ρεῶς. η εἰσελθὼν ἐσω, ἐκάθητο μετὰ
 τῆς ἰσπηρετῆς, ἰδ' εἰν τὸ ἴελος. οἱ ὅ ἀρ-
 χιερεῖς η οἱ πρῆσβύτεροι, η τὸ στω ἐ-
 δριον ὄλον, ἐζήτην ψδδομαρτυεί-
 δου κατὰ τοῦ ἰησῶ, ὅπως θανατώσω-
 σιν αὐτὸν, καὶ οὐχ ὄυρον. καὶ πολλῶν
 ψδδομαρτύρων πρῆσε λθόντων,
 ἐχ ὄυρον. Ὑ σερρον δ' ἐ, πρῆσε λθόν-
 τες δύο ψδδομαρτύτερες, εἶπον. ὀκ
 ἔφη, δῶαμαι καταλύσαι τὸν ναὸν
 τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τειῶν ἡμερῶν οἰκο-
 δομησαι αὐτὸν. Καὶ δῶασαῖς ὁ ἀρ-
 χιερός, εἶπεν αὐτῶ. οὐδ' ἐν λπο-
 κρῆνη.

κείνη, πῦτοιου καταμαρτυροῦσιν ;
 Ο ἰησους ἐσιώπη. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ. Ἐξοκίζωσθε
 κτλ. ὁ θεὸς ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ
 εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ
 ἰς, σὺ εἶπας. πάλιν λέγω ὑμῖν, ἀπαρ-
 τήσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ θήμε-
 νον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρ-
 χόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρα-
 νῶ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμά-
 θια αὐτοῦ, λέγων, ὅτι ἐβλασφήμη-
 σε. Τί ἐτι χεῖραν ἔχομεν μαρτύρων ;
 ἴδε νῦν ἠκίστατε τὴν μαρτυρίαν αὐ-
 τοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ ; οἱ δὲ ἀποκριθεὶς,
 εἶπον. εἰσὸχος θανάτου ἐστὶ. Τότε ἐπέ-
 πυσθη εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ, καὶ ἐκο-
 λάφισαν αὐτὸν. οἱ δὲ ἐβράβυσαν, λέ-
 γοντες. παρεφύθησθε ἡμῖν χεῖ, τίς ἐ-
 στί ὁ παῖσαςε. Ο ἰησους πέντε, ἐξω ἐκ ἀ-
 θῆς ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ παρεσπῆθη αὐτῷ
 μία παιδίσκη, λέγουσα. καὶ σὺ ἦστα
 μετὰ ἰουδογαλιαῖς. Ο ἰησους ἠρ-
 νῆσατο ἐμπαροῦσιν αὐτῷ πάντων, λέγων.
 ἐκ οἷδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα ἰη-
 σους εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλ-
 λη, καὶ λέγει αὐτῷ, σκεῖ καὶ ὁδοῦ λέω,
 μετὰ ἰουδαζωραῖς. Καὶ πάλιν ἠρ-
 νῆσατο μεθ' ὅρκου, ὅτι ἐκ οἷδα τὸν ἀν-
 θρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ παρεσπῆθη
 ἰησους οἱ ἐσώτες, εἶπον τῷ πέτρῳ. ἀληθῶς
 καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ ἡ λαλιάσου,
 δηλόν σε ποιεῖ. Τότε ἠρξασα καταθε-
 ματίζεν καὶ ὁμνύειν, ὅτι ἐκ οἷδα τὸν
 ἀνθρωπον. Καὶ ἀποκρίσας, ἀλέκτωρ
 ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ
 ῥήματος ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ, ὅτι
 πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀ-

παρνήσημε. Καὶ ἐξελθὼν ἐξω, ἐ-
 κλαυσε πικρῶς.

Ευαγγέλιον, δ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὁ καὶ ἰωάννης, ἄγγιστον ἰη-
 σους καὶ ἀφάεις τὸ πρῶτον. καὶ ἰη-
 σους καὶ αὐτὸς ἐκ εἰσπῆθη εἰς τὸ πρῶ-
 τόν, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα
 φάτωσιν τὸ πάρα. Ἐξῆλθεν ἐν πλά-
 τος πρὸς αὐτοῦ, καὶ εἶπε. τίνα κατηγο-
 ρίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ;
 Ἀπεκρίθησθε καὶ εἶπον αὐτῷ. εἰ μὴ ἦν
 ὁδοῦ κακοποιός, ἐκ δέ τοι παρεδώκα-
 μεν αὐτόν. Εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ πλά-
 τος. λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κτλ τὸν νό-
 μον ὑμῶν, κείνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν
 αὐτῷ οἱ ἰσδαῖοι. ὑμῖν ἐκ ἐξέστιν ἀπο-
 κτεῖναι ἐδ εἰς, ἵνα ὁ λόγος ἰη-
 σωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων, ποῖω θανάτω
 ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσπῆθη ἐν εἰς
 τὸ πρῶτον πάλιν ὁ πλάτος, καὶ
 ἐφώνησε τὸν ἰησους, καὶ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ
 βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ; Ἀπεκρίθη
 αὐτῷ ὁ ἰησους. ἀφέαυτοῦ σὺ εἶ το λέγεις,
 ἢ ἄλλοις εἶπον πρὸς ἐμῶ ; Ἀπεκρίθη
 ὁ πλάτος, καὶ ἐγὼ ἰσδαῖος εἰμι ; τὸ
 ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, παρέδω-
 κήσασε ἐμοί, τί ἐποίησας ; Ἀπεκρίθη
 ὁ ἰησους. ἡ βασιλεία ἡ ἐμῆ, ἐκ ἐστὶν ἐκτὸς κό-
 σμου τῆς γῆς. εἰ ἐκτὸς κόσμου τῆς γῆς
 βασιλεία ἡ ἐμῆ, οἱ ὑποκρίονται δὲ οἱ
 ἐμοί, ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παρεδοθῶ
 τοῖς ἰσδαῖοις. νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμῆ,
 ἐκ ἐστὶν ἐν κόσμῳ. Εἶπεν ἐν αὐτῷ πλά-
 τος. ἐκ ἐν βασιλεύς εἶ σὺ. Ἀπεκρίθη
 ὁ ἰησους. σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ.
 Ἐγὼ εἰς τὸ γεγενῆμαι, καὶ εἰς τὸ στα-

Μ ιι ἐλή-

ελήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκέφμε τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ πλάτος, ἡ ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ ἔπειτ' εἰπὼν, πάλιν ἔξηλθε πρὸς τοὺς ἰσδαίαις, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἐγὼ εἰδὲ μίαν αἰτίαν διείσχω ἐν αὐτῷ. ἐστὶ ἡ σωθήθεια ὑμῖν, ἵνα εἴα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάχῃ. βέλεθε ἐν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῆς ἰσδαίας; Εκραύγασαν ἐν πάντες, λέγοντες. μὴ ἔσθι, ἀλλὰ τὸν βαρραβῶν. ἡ ἡ ὁ βαρραβῶν, ληστής. Τότε ἐν ἔλαβεν ὁ πλάτος τὸν ἰν, καὶ ἐμασίγωσε. καὶ οἱ σραβῶνται πλέξαντες σέφθωνι ἔξ ἀκνῶθων, ἐπέθνηκαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ. καὶ ἰμάτιον πορφυρῆν, κωδέβαλον αὐτὸν. καὶ ἔλεγον, χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς ἰσδαίας. καὶ εἶδεν αὐτῷ ῥαπίσματᾶ. Ἐξήλθεν ἐν πάλιν ἔξω ὁ πλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ εἰ μίαν αἰτίαν διείσχω. Ἐξήλθεν ἐν ὁ ἰς ἔξω φορῶν τὸν ἀκνῶθινον σέφθωνι, καὶ τὸ πορφυρῆν ἰμάτιον, καὶ λέγει αὐτοῖς, ἴδε ὁ θύος. Ὅτε ἐν εἶδον αὐτὸν οἱ δὲ χερεῖς καὶ οἱ ὑπηρεταί, ἐκραύγασαν, λέγοντες. σρώσον σρώσον αὐτὸν. λέγει αὐτοῖς ὁ πλάτος, λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σρώσατε. ἐγὼ γὰρ εἰχ διείσχω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκείθησαν αὐτῷ οἱ ἰσδαῖοι. ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν, ὁ φείλει ἀποθανεῖν, ὅτι εἰ αὐτὸν ὑὸν θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε ἐν ἤκασεν ὁ πλάτος τὸν λόγον, μάλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ ἰν. πό

θεν εἰσὺ; Ὁ δὲ ἰς, ἀποκρίσιν ἐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει ἐν αὐτῷ ὁ πλάτος, ἐμοὶ ἐλαλεῖς; ἐκ οἶδας ὅτι ἔξωσίαν ἔχω σαυρώσασε, καὶ ἔξωσίαν ἔχω ἀπολύσασε; Ἀπεκείθη ἰς, ἐκ εἶχες ἔξωσίαν ἐδεμίαν κατ' ἐμῆ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδωμῆνον δῶρον. διὰ τοῦτο ὁ σῶρα δίδέμεθι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζητεῖ ὁ πλάτος ἀπολύσαι αὐτὸν. οἱ ἐν ἰσδαῖοι, ἐκραύζον λέγοντες. ἐδὴ τούτῃ ἀπολύσις, ἐκ εἰ φίλος τοῦ καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα εἰ αὐτὸν ποιῶν, δὴ πλέγῃ τῷ καίσαρι. Ὁ ἐν πλάτος, ἀκέσας τούτῃ τὸν λόγον, ἠγαγῆν ἔξω τὸν ἰν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον, ἐβραῖστὶ ἡ γαβαθα. Ἡ ἡ ἡ σῶρα σιδὴ τῷ πάχῃ, ὥρα ἡ ὡσεὶ ἔκτη. καὶ λέγει τοῖς ἰσδαῖοις. ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ ἡ ἐκραύγασαν. ἄργον, ἄργον, σαυρώσον αὐτὸν. λέγει αὐτοῖς ὁ πλάτος. τὸν βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκείθησαν οἱ δὲ χερεῖς. σὺν ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ καίσαρα. Τότε αὐτὸν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σαυρωθῇ.

Εὐαγγέλιον, ε.

Ἐκ τῷ κατὰ ματθαῖον. ρια. Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, ἴδων ἰσδαῖος ὅτι ὁ ἰς κατεκείθη, μετὰ μεληθείς, ἀπέσρεψε τὰ τεράκοντα δρυγῆια τοῖς δρυχεροῖσι, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων. ἡμαρτόν, σῶρα δέξαι αἷμα ἀθῶον. οἱ δὲ εἶπον, τί σῶρα ἡμᾶς, σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ δρυγῆια ἐν τῷ ναῷ, δὴ ἐχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. οἱ ἡ δρυχερεῖς λαβόντες τὰ δρυγῆια, εἶπον. ἐκ ἔξω

βαλαιν αυταις τ' κορβαδω επειμη
 αιματος εστι. Συμβελιον τ' λαβοντες,
 ηγορασθη εξ αυτης, τον αγρον τ' κερα
 μεως, εις τα φην τοις ξυνοις. δι' εκλη-
 θη ο αγρος εκεινος, αγρος αιματος, εως
 ης σημερον. Τότε επληρωθη τ' ρηθου
 δια ιερεμια τ' προσφητε, λεγοντος. η
 ελαβον τα πειρακοντα δεχρεια, την λι-
 μην τ' τελημηδρια, ον ελιμησαντο δι' το
 υων ηηλ, η εδωκεν αυτα εις τον αγρον
 του κεραμεως, καθα συνεταξε μοι κς.
 Ο τ' ις εση εμπροσθεν τ' ηγεμονος. η
 επρωτησεν αυτην ο ηγεμων, λεγων.
 συ ει βασιλδυσ τ' η ιδ αιων; Ο τ' ις
 εφη αυτη, συ λεγεις, και εν τω κατη-
 γορεισθαι αυτην, εσο τ' η δεχριεων
 η τ' η προσεβυτερων, εδεν απεκερινα
 το. Τότε λεγει αυτη ο πλάτος, ουκ
 ακεις, ποτισου κατα μαρτυρουσι;
 Και εκ απεκειθη αυτη προς ετ' εν
 ρημα, ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα
 λιαν. Κατα δε εορτω, ειωθει ο ηγε-
 μων, δι' πολυν ενα τω οχλω δεσμιον
 ον ηβελον. Ειχον τ' τε δεσμιον επι-
 σιμον, λεγομενον βαραββαδω. συ-
 νηγηδων εν αυτη, ειπεν αυτοις ο πι-
 λατος. ινα θελετε δι' πολυσω υμιν, βα-
 ραββαδω, η ιν τον λεγομενον χν; η δε
 γ' ολι δια φθονον πειρεδωκαν αυτην.
 Καθημερις τ' αυτη επι του εθματος,
 απεσειλε προς αυτην η γυνη αυτη, λε-
 γουσα. μηδ ειθι η τω δικω εκεινω.
 πολλα γ' επαθον σημερον, και οναρ
 διαυτην. Οι τ' δεχρεις η οι προσεβυ-
 ληρι, επροσαντες οχλας, ινα απησων-
 ται τον βαραββαδω, τ' η ιν δι' πολεσω-
 σιν. Αποκριθεις τ' ο ηγεμων, ειπεν αυ-

τοις. ινα θελετε δι' το τ' η δυο δι' πολυ-
 σω υμιν; Οι τ' ειπεν, βαραββαδω. Λε-
 γει αυτ' εις ο πλάτος, ιεν ποιησω ιν,
 τον λεγομενον χν; Λεγουσιν αυτη
 παντες, σωθητω. Ο δε ηγεμων εφη,
 τι γ' ακον εποιησεν. Οι δε περισ-
 σως εκραζον, λεγοντες, σωθητω.
 Ιδων δε ο πλάτος, οτι εδεν ωφελει,
 αλλα μαλλον θορυβος γινεται, λα-
 βων υδωρ, απενιψατ τοις χειρας
 απειδουπι του οχλου, λεγων. αθως
 ειμι δι' το τ' αιματος του δικω τυ-
 του, υμεις οφειθε. Και δι' αποκριθεις
 πας ο λαος, ειπε. το αιμα αυτη εφ η-
 μας η επι τα τεκνα ημης. Τότε α-
 πελυσεν αυτ' εις τον βαραββαδω, τον τ'
 η φραγγελλωσας, παρεδωκεν ινα
 σωθη. Τότε οι στραπωται τ' η ημε-
 νος, παραλαβοντες τον ιν εις το πρι-
 τωριον, σωθηγαγον επ αυτην, ολλω
 τω σωειραν. η εκδυσαντες αυτην,
 σπειθηκεν αυτη χλαμιδα κοκκι-
 νην. η πλεξωτες σφρανον εξ ακου
 θων, επεθηκαν επι την κεφαλην αυ-
 τω, η καλαμον επι την δεξιω αυ-
 τω, η γονυπετισαντες εμπροσθεν αυ-
 τω, ενεπαιζον αυτη, λεγοντες. χαι-
 ρε βασιλδυσ τ' η ιδ αιων. η εμπτύ-
 σιαντες εις αυτην, ελαβον τ' η καλα-
 μον, η ετυπιον εις τω κεφαλην αυ-
 τω. Και οτε ενεπαμαξαν αυτη, εξεδυ-
 σαν αυτην τω χλαμιδα, η ενεδυ-
 σαν αυτην τω ιματια αυτη, η απησα-
 γον αυτην εις το σωσαι. Εξερχομε-
 νοι δε, διερον αυτην κυρτωαιον, ονομα πι-
 σιμωνα. τ' η η ηγαρυσαν, ινα αρη-
 τ' η σωρη αυτη.

Μ ιι Ευαγγ.

Ευαγγέλιον, 5.

ΓΕ:

Εκ τούτου κατά Μαρκον. ξζ.

ΠΩ καιρῷ κείνῳ, οἱ Ἰσραηλιῖται ἀπήγαγον τὴν ἰνῆσώ τῆς αὐλῆς, ἡ ἔστι πραιτώριον. καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν συναγωγὴν καὶ ἐνδύσαν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιθέασιν αὐτῷ, πλέξουρας ἀκρόθιρον σέφθρον καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν, καὶ λέγειν, χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς ἰουδαίας. Καὶ ἐτυπῆσαν αὐτὸν κεφαλῶν καλὰ μω. καὶ ἐπέπαιον αὐτῷ. καὶ πεισύντες τὰ γόνατα, προσεκύμασιν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐπέπαυσθη αὐτῷ, ἔξεδυσαν αὐτὸν τὸ πορφυρέον, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια. Καὶ ἔξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτὸν. Καὶ ἀναρῶσιν αὐτὸν ἵνα ἀναγῶσιν αὐτὸν ἐπὶ γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἔστι μεθ' ἐπιβόλου δόμοιο, κρηνίε τόπος. Καὶ ἐδίδεν αὐτῷ πίνειν ἐσμυρνισμῶν οἶνον. ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλήρον ἐπ' αὐτῶν, ἵς τί ἀρεθ. ἡ δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσῶσαν αὐτὸν. Καὶ ἡ δὲ ἔπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἔπιγεγραμμένη, ὁ βασιλεὺς τῆς ἰουδαίας. καὶ σὺ αὐτῷ σταυρῶσαι δύο λησᾶς, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἐναντίων αὐτοῦ. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, καὶ μετὰ δύο μὲν ἐλογιάθη. Καὶ οἱ ἀποσταυρωμένοι, ἐβλασφήμασιν αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ, καὶ λέγοντες, εἰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις

σ. 11.
σ. 12.
σ. 13.
σ. 14.
σ. 15.
σ. 16.
σ. 17.
σ. 18.
σ. 19.
σ. 20.

οικοδομῆσαι, σῶσον σεαυτὸν. καὶ κατάβα δὲ τὸ σταυρῶ. Ομοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον. ἄλλως ἔσωσον, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ὁ χεῖρ, ὁ βασιλεὺς τοῦ ἱεροῦ, καταβάτω νῦν δὲ τὸ σταυρῶ, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πεισύνωμεν αὐτῷ.

κζ.

Ευαγγέλιον, 6.

Εκ τούτου κατά Ματθαίον. ριγ.

ΠΩ καιρῷ κείνῳ, ἔλθοντες οἱ Ἰσραηλιῖται εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθᾶ, ὃς ἔστι λεγόμενος κρηνίε τόπος, ἐδωκεν αὐτῷ πίνειν ὄξος, μετὰ χολῆς μεμιγμένον. καὶ γλυσάμενος, οὐκ ἠθέλεε πίνειν. Στεῶσαντες ὁ αὐτὸν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλήρον, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ἐν τῷ ψαλμῷ. διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μιν ἐβαλον κλήρον. Καὶ καθήμενοι, ἐπύρην αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκεν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τὸν αἰτίου αὐτοῦ γεγραμμένον, Οὗτός ἐστιν ἡ βασιλεὺς τῆς ἰουδαίας. Τότε σφένται σὺ αὐτῷ δύο λησᾶς, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἐναντίων. Οἱ δὲ ἀποσταυρωμένοι, ἐβλασφήμασιν αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ, καὶ λέγοντες, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῆσαι, σῶσον σεαυτὸν. εἰ γὰρ εἶ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι δὲ τὸ σταυρῶ. Ομοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, μετὰ τῶν γραμματέων, καὶ πρεσβυτέρων, καὶ φαρισαίων, ἔλεγον. ἄλλως ἔσωσον, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι; Εἰ βασιλεὺς ἱεροῦ ἐστίν, καταβάτω νῦν δὲ τὸ σταυρῶ.

σ. 11.
σ. 12.
σ. 13.
σ. 14.
σ. 15.
σ. 16.
σ. 17.
σ. 18.
σ. 19.
σ. 20.

ερε, και πισυθωμυ επ αυτω. Πειποι
 θεν επι τον θυ, ρυσιασ ωνω αυτην ει
 θελει αυτον. ειπε γυ, οπι θεε ειμι υος.
 ποδ αυτω η οι λησαι οι συσαυρωθιεν
 τες αυτω, ωνειδιζον αυτην. Απο η εκ
 της ωρας, σκοτος εγχετο επι πασαν
 την γην εως ωρας ενάτης. Περι η την
 εννάτην ωραν, δνεβόησεν ο ις φωνη
 μεγάλη, λέγων. ηλί, ηλί, λιμασα
 βαχθανι. τουτ εστι, θεε με, θεε με, ινα
 τιμε εγκατέλιπες. Τινες δε τρη κει
 εσωπων, ακεσαντες, ελεγον, οπι ηλιαν
 φωνει οδωι. η θυθεως δραμων εις ες
 αυτην, και λαβων σωγρον, πλησασ
 τε οξυς, και παρειθεις καλάμω, επο
 πιζεν αυτην. Οι δε λοιποι ελεγον,
 αφες ιδωμυ, ει ερχεται ηλιας σω
 σων αυτον. Ο δε ιησους παλιν κρο
 ξας φωνη μεγάλη, αφηκε τ πανα.
 Και ιδε το καταπέτασμα τδ ναο,
 εχιδη εις δυο, δπο δνωθεν εως κα
 πω. και η γη επείδη, και αι πέτραι ε
 χιδησθη, η τα μνημεία λυεώχθη
 σαν. και πολλά σώματα τρη κεκοι
 μημύων αγίων, ηγέρθη. και εζε
 λθόντες εν τρη μνημείων, μετ τλω εγε
 ραν αυτη, εισηλθον εις τλω αγίαν πό
 λιν, η ενεφανίσθησαν πολλοις. Ο δε
 εκατόνταρχος, η οι μετ αυτην τρεν
 τες τον ιν, ιδόντες τον σεισμόν και τα
 χυόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα,
 λέγοντες, αληθως θεου υος λω οδωι.

Ευαγγέλιον, η.

Εκ του κατα Λουκαω. ρι α.

Ω καιρω κεινω, Ηγοντο σω τα ιυ
 η ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω α
 ναιζεθηναι. και οτε απηλθον επιτην

εποντην καλυμνον κρανιον. κει
 εσαυρωσθη αυτον. η οδω κακεργες,
 ον μλυ εκδεξιων, ον η ες δεξιων.
 Ο η ελεγε, περ, αφες αυτωις. ε γυ
 οιδασι τι ποιησι. Διαμεριζόμενοι η
 τα ιματια αυτη, εβαλλον κληρω, η
 εισηκει ο λαος θεων. Εξεμυκτη
 ζον η η οι αρχοντες σω αυτωις, λε
 γοντες. αλλας εσωσε, σωσατω εαυ
 τον, ει ετος εστιν ο χς, ο ε θεε εκλεκτς.
 Εν επαυζον η αυτω και οι ιραληωται
 προσερχόμενοι, η οξος προσφερον
 τες αυτω, η λέγοντες. Ει συ ει ο βασι
 λυς τρη ιεδ αιων σω τον σεαυτον. Ην
 η η επιγραφη γεγραμμένη επ αυ
 τω, Γραμμασιν ελληνικοις, η ρωμαί
 κοις, η εβραϊκοις. ετς εστιν ο βασιλυς
 τρη ιεδ αιων. Εις η τρη κρεμασέντων
 κακεργων εβλασφημει αυτον, λε
 γων. ει συ ει ο χς, σω τον σεαυτην, η η
 μας. Αποκειθεις η ο ετερος, επελιμα
 αυτω, λέγων. εδ ε φοβη συ τον θυ, οπι
 εν τω αυτω κειμαπι ει, η ημεις μλυ
 δικηως, αξια γυ ων επε αξαμυ, α
 πολαμβάομυ, οδω δε εδ εν ατο
 πιν επεαξε. η ελεγε τω ιυ, μνηστη
 με κύριε οταν ελθης εν τη βασιλεία
 σου. και ειπεν αυτω ο ιησους. αμλυ
 λέγω σοι, σήμερον μετ εμε εση εν τω
 παραδείω. Ην δε ωτει ώρα εκτη,
 και σκοτος εγχετο επ όλλω την γην,
 εως ωρας ενάτης. και εσκοτίθη ο
 ηλιος, και εχιδη το καταπέτασ
 μα τδ ναο μέσον. και φανήσας
 φωνη μεγάλη ο ιησους, ειπε. πα
 τερ, εις χείρας σου παραθήσομαι το
 πνύμαμα. και ταύτα ειπών εζε

Μ ιιιι πνδυσεν

τ λ β.
τ μ β.

τ μ α.
τ β.

τ μ β.
τ β.

τ μ γ.
τ α.

τ μ δ.
τ β.

τ μ ε.
τ β.

τ μ σ.

τ ι θ.
τ κ α.
τ κ β.

τ κ δ.
τ α.

τ κ β.
τ β.

τ κ γ.
τ γ.

τ κ δ.
τ α.

τ κ ε.
τ β.

τ κ σ.
τ ι.

τ κ ζ.
τ β.

τ κ η.
τ α.

τ κ θ.
τ α.

τ κ ι.
τ β.

πιδουσαν. Ιδων δ' ε δεκατονταρχος τ'
 γιρομυρον, εδ οξασε τον θεον, λεγων
 οντως ο δυνας οδωτ, δικαιος ην. Και παν
 τες οι συμασσα γιρομυροι οχλοι επι
 την θεωρησιν ταυτην, θεωρευντες τα
 γιρομυρα, πιπνοντες εαυτην τα σθηη,
 υπεσρεφον. Εισηκεισαν ο παντες οι
 γνωστοι αυτου μακροθεν, η γυναι
 κες, αι συνακολεθησασαι αυτα λυτο
 της γαλιλαιας, οξωται ταυτα.

Ευαγγελιον, θ'

Εκ του κατα Ιωαννην. ξ α'

Ωκαιρω επεινω. Εισηκεισαν πασα τα
 ερω του ιυ, η μηρ αυτου, η η αδελφη
 της μρε αυτ, μαρια η του κλωπα, η
 μαρια η μαγδαληνη. Ις εν ιδων
 την μρε, η τον μαθητην παρεσωτα,
 ον ηγαπα, λεγει τη μητερι αυτ. γυ
 ναι, ιδε ο υος σου. Ειτα λεγει τα μαθη
 τη, ιδε η μηρ σου. η απ εκεινης της ω
 ρας, ελαβεν ο μαθητης αυτην, εις τα
 ιδια. Μετα δε ειδως ο ις οτι παντα
 ηδη τετελεσαι, ινα τελειωθη η γρα
 φη, λεει, διψω. Σκδους εν εκειτ οξας
 μεσον. οι ο πληστοντες απορον οξας,
 η υσωπω περιδεντες, προσηνεγκαν
 αυτ τα σωματι. Ο τε εν ελαβε το ο
 ξος ο ις, ειπε, τετελεσαι. η κλινας την
 κεφαλιν, παρεδωκε το πινα. Οι εν
 ιουδαιοι, ινα μη μαινη επι δε ερε τα
 σωματα εν τα σαββατω. επει πασα
 σκδυ ην ην γυ μεγαλη η ημερα εκει
 νερ του σαββατου. ηρωτησιν τον πλα
 τον, ινα κτερωσιν αυτην τα σκελη,
 η δερωσιν. Ηλθον εν οι ισραλιωται,
 η δε μην πρωτου, κατεαξαν τα σκε
 λη, η τε αλλα του συσσωρευσητος

10.
I
I

αυτα. επι ο τον ιυ ελθοντες, ως εδον
 αυτον ηδη τεθνηκοτα, εκατεαξαν
 αυτου τα σκελη. Αλλ εις των ισραλιω
 των, λογγη αυτ την πλυραν ενυξε.
 η δε θεως εζηηλθεν, αιμα η υδωρ. η
 ο εωρακως μεμαρτυρηκε, η αληθινή
 εστι η μαρτυρια αυτου. κα κενος οι
 δον οτι αληθη λεγει, ινα η υμεις πι
 σδυσθη. Ε γρητο γυ ταυτα, ινα η γρα
 φη πληρωθη. οσεν εν σωτηρι θεσεται
 απ αυτου. Και παλιν ετερα γραφη
 λεγει, οψοντα εις ον εζεκενισθη.

Ευαγγελιον, ι'

Εκ του κατα Μαρκον. ξ θ'

Ωκαιρω εκεινω. Ελθων ιωσηφ ο λυτο
 αιμαθαιας, δυναμων βελδυτης,
 ος η αυτος λυτο ποροδεχομυρος την
 βασιλειαν του θεου, ελμησας εισι
 θε πορος πλατον, η ηησασε το σω
 μα του ιυ. Ο ο πλατος, εθαυμα
 σεν, ει ηδη τεθνηκε. η ποροκαλεσα
 μυρος τον κεντυριωνα, επηρωτησεν
 αυτον, ει παλαι απεθνε. η γρησ απ
 πο δε κεντυριωνος, εδωρησατο το σω
 μα τα ιωσηφ. και αγορασας σινδ ο
 να, η καθελων αυτον, ενειλησε τη σιν
 δονι, και κατεθηκεν αυτην εν μνη
 μειω, ο λυτο λελατ μημυρον εκ πε
 τρας. και ποροσεκυλισε λιθον επι
 τω δυνατη τε μνημειου. Η δε μα
 ρια η μαγδαληνη, η μαρια ιωσηφ,
 εθεωρου του πεθεται.

Ευαγγελιον, ια'

Εκ του κατα Ιωαννην. ξ β'

Ωκαιρω εκεινω. Ηρωτησε τον πλα
 τον, ιωσηφ ο λυτο αιμαθαιας, ον μα
 ρητης του ιηου. κεκρυμμυρος δε δια
 τον

Εξ οδ 16
Αρ 13
24

σκ 5
11
αιτις
τη
του
μη

της
αι
αυτου
και
του

Ευαγγελια τῶν ἁγίων, τῆς αγίας καὶ
μεγάλης ᾠραουδίας.

Ὡρα, α.

Ἐκτὸ κατὰ ματθαῖον. ρια.

Ὡ καιρὸς ἐκείνῳ, ἰδὼν ἰδὸς ὁ ᾠρα-
 διδὸς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μετὰ με-
 ληθείς, ἀπὲς ρεψε τὰ τετράκοντα δρ-
 γύρια τοῖς δρχιερούσι, καὶ τοῖς πρεσβυ-
 τέροις, λέγων. ἡμαρτον, ᾠραδὸς αἵ-
 μα ἀθῶον. οἱ δὲ εἶπον, τί ᾠραδὸς ἡμᾶς,
 σὺ ὄψαι. καὶ ῥίψας τὰ δρχύρια ἐν τῷ
 ναῷ, δὴ ἐχώρησε καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγ-
 ξατο. οἱ δὲ δρχιερεῖς, λαβόντες τὰ δρ-
 γύρια, εἶπον. ἐπὶ ἔξει βαλεῖν αὐτὰ εἰς
 τὸν κορβανὸν, ἐπεὶ ἡμῶν αἵματος ἐστὶ.
 Συμβέλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν
 δξ αὐτῶν, τὸν ἀγρὸν δὲ κεραιμέως, εἰς
 ταφῶν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀ-
 γρὸς ἐκείνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς
 σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ
 ἰσρεμίας δὲ πσοφήτε, λέγοντος. καὶ ἔλα-
 βον τὰ τετράκοντα δρχύρια, τὴν πμὴν
 δὲ τετμήνην, ἃν ἐμνήσαντο διὰ τῶν
 ἡλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ, εἰς τὸν ἀγρὸν δὲ
 κεραιμέως, καθὰ συνέταξέ μοι κς. Ὁ
 ἰς ἔση ἐμπαροθεν δὲ ἠγεμόνος, καὶ
 ἐπιρώτισεν αὐτὸν ὁ ἠγεμὼν, λέγων.
 σὺ εἶ ὁ βασιλεύς τῆς ἰσραήλ; Ὁ ἰς
 ἔφη αὐτῷ, σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατη-
 γορεῖσθαι αὐτὸν, ὑπὸ τῶν δρχιερέων
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἐδὲν ἀπεκρίνα-
 το. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ πλάτος, οὐκ
 ἀκεί, πόσισσι καταμαρτυροῦσι;
 Καὶ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ᾠραδὸς ἐπὶ
 ῥήμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἠγεμόνα
 λίαν.

κζ:

τὸν φόβον τῆς ἰουδαίων, ἵνα ἀρῆ τὸ
 σῶμα τῆς ἰουδαίας, καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πλά-
 τος. ἦλθεν ἐν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ἰη-
 σοῦ. Ἠλθε δὲ καὶ νικόδημος, ὁ ἐλ-
 θὼν ᾠραδὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶ-
 τον, φέρον μίγμα σμύνης καὶ ἀ-
 λῆς, ὡτὶ λίπας ἑκατόν. Ἐλαβον
 ἐν τῷ σῶμα τῆς ἰουδαίας, καὶ ἔδησαν αὐτὸ
 ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων,
 κοίτως ἔθος ἐστὶ τῶν ἰουδαίων, ἐν τα-
 φιάζειν. Ἰὼ δὲ ἐν τῷ τύπῳ ὅπου ἐ-
 σαυρώθη, κήπος. καὶ ἐν τῷ κήπῳ,
 μνημεῖον καμνόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς
 ἐτέθη. ἐκείνῳ διὰ τῶν ᾠραουδίων
 τῶν ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς Ἰὼ τὸ μνη-
 μεῖον, ἔθηκαν τὸν ἰησοῦν.

Ευαγγέλιον, ιβ.

Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον. ριδ.

κδ:

Ἡ ἐπαύριον, ἠπὶς ἐστὶ μετὰ τῶν πα-
 ραουδίων, σιωπήθησαν οἱ δρχιε-
 ρεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι, ᾠραδὸς πλάτον,
 λέγοντες. κύριε, ἐμνήσαντο ὅτι ἐκεί-
 νος ὁ πλάτος εἶπεν ἐπὶ ζῶν, μετὰ τρεῖς
 ἡμέρας ἐγείρωμαι. Κέλδον ἐν ἀσ-
 φαλιθῆναι τὸν τάφον, ἕως τῆς τρί-
 τῆς ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μα-
 θηταὶ αὐτῶν νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν,
 καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἠγέρθη διὰ τῶν
 νεκρῶν. καὶ ἔσαι ἡ ἐχάπι πλάτος, χεί-
 ρων τῆς πρῶτης. Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ πι-
 λάτος. ἔχετε κουσωδία, ὑπάγετε
 ἀσφαλιστάδε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πο-
 ροθύντες, ἠτφαλίσθη τὸν τά-
 φον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ
 τῆς κουσωδίας.

τις
τις
τις
τις

τις
τις

τις
τις

τις
τις

κβ. β. λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτήν, εἰώθει ὁ ἡγε-
 μών, ἀπολύειν εἴα τῶ ὄχλῳ δέσμιον
 κγ. δ. ὃν ἠθέλον. Εἶχον ὅτε δέσμιον ἑπι-
 στήμιον, λεγόμενον βαραββῶ. συ-
 νηγμένον ἐν αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ πι-
 λάτος. ἵνα θέλειε ἀπολύσω ὑμῖν, βα-
 ραββῶ, ἢ ἢ τὸν λεγόμενον χῆ; ἢ δει
 κδ. ε. γὼ ὅτι διὰ φθόνον παρῆδωκαν αὐτὸν.
 Καθήμενος ὅμως ἐπὶ τοῦ βήματος,
 ἀπέστειλε πρὸς αὐτὴν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέ-
 γουσα. μηδὲ εἶθι καὶ τῶ δικαίῳ ἐκείνῳ.
 πολλά γὰρ ἔπαθον σήμερον, καὶ ὄναρ
 κε. α. διαύτην. Οἱ ὅδε χερεῖς καὶ οἱ πρεσβυ-
 τερῶν, ἔψαξαν τὸν ὄχλον, ἵνα αἰτήσω-
 νται τὸν βαραββῶ, τὸν ὃν ἀπολύσω-
 σιν. Ἀποκριθεὶς ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐ-
 τοῖς. τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύ-
 σω ὑμῖν; Οἱ ὅδε εἶπεν, βαραββῶ. Λέ-
 γει αὐτοῖς ὁ πλάτος, ἢ ἐν ποιήσω ἢ,
 τὸν λεγόμενον χῆ; Λέγουσιν αὐτῶ
 πάντες, σφωθήτω. Οὗ δὲ ἡγεμὼν ἔφη,
 τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν. Οἱ δὲ περισ-
 σῶς ἔκραζον, λέγοντες, σωρωθήτω.
 κς. β. Ἰδὼν δὲ ὁ πλάτος, ὅτι ἐδὲν ὠφελῆ,
 ἀλλὰ μάλλον θόρυβος γίνεται, λα-
 βὼν ὕδωρ, ἀπενίψασα τὰς χεῖρας
 ἀπὸ τοῦ ὄχλου, λέγων. ἀθῶός
 ἐμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τυ-
 του, ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς
 κς. γ. πᾶς ὁ λαός, εἶπε. τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
 μᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀ-
 πέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββῶ, τὸν ὃν
 κς. δ. ἢ φραγγελλώσας, παρῆδωκεν ἵνα
 σωρωθῆ. Τότε οἱ στρατιῶται ἔῃεμά-
 νος, παραλαβόντες τὸν ἢ εἰς τὸ πραι-
 πώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν, ὄλλω-
 τῶ σπείραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν,

ἀεὶ ἔθηκον αὐτῶ χλαμίδα κοκί-
 νην. καὶ πλέξθῃτες ἐφάνον ἕξ ἀκμυ-
 θῶν, ἐπέθηκον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἰουπετήσαντες ἐμπροσθεν αὐ-
 τοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῶ, λέγοντες. χαῖ-
 ρε ὁ βασιλεὺς τῆς ἰουδαίας. καὶ ἐμπύ-
 σαντες εἰς αὐτὸν. ἔλαβον τὴν κάλα-
 μον, καὶ ἐτυπῆσαν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαξαν αὐτῶ, ἔξεδυ-
 σαν αὐτὸν τὴν χλαμίδα, καὶ ἐνέδυ-
 σαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγα-
 γον αὐτὸν εἰς τὸ σφῶσάμ. Ἐξερχόμε-
 νοι δὲ, δύορον αὐτὸν κυρτωαῖον, ὀνόματι
 σίμωνα. τούτῳ ἠγάρευσαν, ἵνα ἀρη-
 τὸν σφῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ πόν-
 λεγόμενον γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμε-
 νος κρανίε τόπος, ἔδωκαν αὐτῶ πτεῖν
 ὄξος μετ' ἰσχυρῆς μεμιγμένον. καὶ ἰου-
 σαμῆρος, ἔκ ἠθέλε πτεῖν. Σφῶσαντες
 δὲ αὐτὸν, διμερείσαντο τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ, βάλλαντες κλήρον, ἵνα πληρω-
 θῆ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ παροφῆτου. δι-
 μερείσαντο τὰ ἱμάτια μετ' αὐτοῖς, καὶ
 ἐπὶ τὸν ἱμάτιον μετ' ἐβαλον κλή-
 ρον. καὶ καθήμενοι, ἐπῆρουν αὐτὸν ἐ-
 κεί. Καὶ ἐπέθηκον ἐπάνω τῆς κεφα-
 λῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ἰεραμμέ-
 νην. ἔπος ἐστὶν ἰς ὁ βασιλεὺς τῆς ἰου-
 δαίας. Τότε σφῶνται σὺ αὐτῶ δύο
 λησαί, εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς ἕξ δεξιῶν ἡ-
 μῶν. Οἱ ὅδε ἰουδαῖοι ἄρχοντες, ἐβλασ-
 φήματι αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς
 αὐτοῦ, καὶ λέγοντες. ὁ καταλύων τὸν
 ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομήσει,
 σῶσον σεαυτὸν. εἰ ἦός ἐστι θεὸς, κατὰ-
 βῆθι ἀπὸ τοῦ σφῶ. Ομοίως ὅ καὶ οἱ δε-
 χερεῖς

χερείς εμπάιζοντες, μετ' τῆς γραμματέων, η̅ πρεσβυτέρων, η̅ φαρισαίων, ἔλεγον, ἄλλως ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐδιδάσκει σῶσαι; εἰ βασιλεὺς ἱὴλ ἐστὶ, καὶ ἁδάρτω νυῦ δὲ τῶ ζ' εὐε, η̅ πιδύθου αὐτῶ. πέποιθεν ἵππ' τὸν ἕν, ῥυσίαδω νυῦ αὐτὸν, εἰθέλει αὐτὸν. εἶπε

τλβ. β.

ῥ, ὅπιθε εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησαὶ οἰσους αὐρεωθίτες αὐτῶ, ἀνείδιζον αὐτὸν. Ἀπὸ ᾧ ἕκτις ὥρας, σκότος ἐγένετο ἵππ' πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑννάτης. Περὶ ᾧ τὴν ἑννάτην ὥραν, ἀνεβόησεν ὁ ἱσ' φωνῆ μεγάλη, λέγων, ἠλί, ἠλί, λιμάσα βαχθανί. τυτέσι, θεέ με, θεέ με, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες. Τινές ᾧ τῆς ἑκατὸν εἰσώτων, ἀκέσταντες, ἔλεγον, ὅπι ἠλίδω φωνῆ ὄδοι.

τμβ. β.

Καὶ δὴ θέως δραμῶν εἰς ἵσ' αὐτῆς, η̅ λαβῶν ἀπόγον, πλήσιστε ὄξες, καὶ ᾠειθεὶς καλάμω, ἐπόπίζον αὐτὸν. οἱ δὲ λοιπὸν ἔλεγον, ἄφες ἴδωμεν, εἴ ἔρχεται ἠλίας σῶσων αὐτὸν. Ὁ ᾧ ἱσ' πάλιν κραζίας φωνῆ μεγάλη, ἀφῆκε τὸ πιά. Καὶ ἴδ' ἐπὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναῶ, ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ δυνά-

τμδ. β.

θεν ἕως ἀνω. η̅ ἡ γῆ ἐσεισθη, η̅ αἱ πέτρας ἐσχίσθησαν, η̅ τὰ μνημεῖα ἐπέσθον. η̅ πολλὰ σώματα τῆς κοιμηθῶν ἀγίων, ἠγέρθη, η̅ ἔξελθόντες ἐπὶ τῆς μνημείων, μετ' τὴν ἔγερσιν αὐτῶ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, η̅ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατὸν ἄρχος, η̅ οἱ μετ' αὐτῶ τρεῖς ἑκατὸν ἴν, ἴδ' ὄντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γρόμματα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἐστὶ ὁ αὐτῶ.

τμζ. β.

Ἦσαν δὲ ἐκεῖ η̅ γυναικες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῶ ἱσ', ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῶ. ἐν αἷς λιῶ μαρία ἡ μαγδαληνῆ, καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου, καὶ ἰωσὴ μήτης, καὶ ἡ μήτηρ τῆς ἑσ' ζεβεδαίου.

τμζ. β.

Ἦσαν δὲ ἐκεῖ η̅ γυναῖκες πολλαί,

ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῶ ἱσ', ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῶ. ἐν αἷς λιῶ μαρία ἡ μαγδαληνῆ, καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου, καὶ ἰωσὴ μήτης, καὶ ἡ μήτηρ τῆς ἑσ' ζεβεδαίου.

Ἦσαν, γ'.

Ἐκ τούτου κατὰ Μαρκον.

ξζ.

Ὁ καθεὶς ἐκείνω, οἱ εὐαγγελιστῆται ἀπὸ γαλον τὸν ἱσθὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιπόριον. η̅ συγκαλέσθησαν ὅλην τὴν ἀσπείρην. η̅ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν. η̅ ᾠειθέασιν αὐτῶ πλέξαντες ἀκρόθινον σέφανον. καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν, καὶ λέγειν, χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς ἰουδαίας. Καὶ ἐτυπῆον αὐτῶ τὴν κεφαλὴν καλάμω, η̅ ἐνέπλησον αὐτῶ. η̅ πιδύοντες τοὶ γόνατα, προσεκυῶν αὐτῶ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῶ, ἔξεδύσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, η̅ ἐνέδυσαν αὐτὸν ταῖς ἱματίαις ταῖς ἰδίας. Καὶ ἔξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σαυρώσωσιν αὐτὸν. Καὶ ἀγλαρεύουσι ᾠεζάγον τὰ πῖνα σίμωννα κυρλωαῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ ἀγρῶ τὸν πρὸ ἀλεξάνδρου η̅ ῥέφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σαυρὸν αὐτῶ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἵππ' γολγοθᾶ τὸν τόπον, ὅ ἐστι μεθερμυλωμένον, κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδων αὐτῶ πεινῆ ἐσμυρηνισμῶνον οἶνον. ὁ ᾧ ἐκ ἔλαβε. Καὶ σρώσαντες αὐτὸν, διαμερίζον τὰ ἱματία αὐτῶ, ἐάλλοντες κληροῖν ἐπὶ αὐτῶ, τίς τί ἄρῃ. ἰσ' ᾧ ὥρα τετίθη, η̅ ἐσρώσθη αὐτῶ. Καὶ ἦν ἡ ῥῆτιγραφή τῆς αἰτίας αὐτῶ ἵππ' ἐγραμμῆ, ὁ βασιλεὺς τῆς ἰουδαίας. η̅ σὺν αὐτῶ εὐρεθῆσαν δύο λησαί. εἷνα ἐνδεξίων,

σ η̅ 5.

σ θ̅ 4.

σ ι̅ 4.

σ ια̅ 4.

σ ιβ̅ 4.

σ ιγ̅ 4.

σ ιδ̅ 4.

σ ιε̅ 4.

καὶ

κη εν α εζ δυνάμων αυτω. η επληρω
 θη η γραφη η λέγασα, η μη δυνά
 μων ελθγηθη. και οι παρρησιόμοι
 νοι, εβλασφημοι αυτον, κινεντες
 τας κεφαλαις αυτην, η λεγοντες. ο α
 ο καταλυων τον ναον, η εν τρισιν ημε
 ραις οικοδομησει, σωθον σε αυτον, η κα
 ταβαλετο του ερω. Ο μοιως η και οι
 δε χειρεις εμπαιζοντες προς αλλη
 λους, μετα τη γραμματεων, ελεγον.
 αλλους εσωσεν, εαυτον εδυνατω σω
 σαι. ο χς, ο βασιλευς του ιηλ, κατα
 βατω νυν απο του ερω, ινα ιδωμεν,
 η η πισθωμεν αυτω. και οι συνε
 σταυρωμενοι αυτω, ανειδιζον αυτον.
 η ουμνησθη η ωρας εκτης, σκοτος εγενε
 τ εφ ολην την γην, εως ωρας ενάτης.
 και τη ωρα τη ενάτη, εβόησεν ο ις
 φωνη μεγαλη, λεγων. ελωι, ελωι, λι
 μασα βαχθανι, ο εστι μεθερμιλυδου
 μρον, ο θς με, ο θς με, εις τι με εκα
 τέλιπες. και τινες τη παρεσηκότων
 ακουσαντες, ελεγον, ιδε ηλιαν φωνει.
 δραμων η εις, η γεμισται σπογγον ο
 ξυς, περιθειτε καλαμω επηλιν αυ
 τον, λεγων. αφετε ιδωμεν, ει ερχε
 ηλιας, καθελειν αυτον. Ο ης αφεις
 φωνη μεγαλη, εζεπιδυσεν. η το
 καταπετασμα εναε, εχρηθη εις δυο,
 απο δυνωθεν εως κατατω. Ιδων δε ο κεν
 τυριων ο παρεσηκως εζενδυτιας αυ
 του, οπ επως κραξας, εζεπιδυσαν. ει
 πει, αληθως ο ανος οδωι, υος ην θυ. Η
 σαν η η γυναικες απο μακροθεν θεω
 ρηται. εναις ην η μαεια η μαγδαλη
 νη, η μαεια η ειακωος ε μικρε, η
 ιωπη μηρ, η σαλωμη, αι η οτε αυτη
 εν

τη Γαλιλαια, ηκολαθεν αυτω, η διη
 κωνεν αυτω. η αλλαι πολλαι, αι συ
 ναναβασαι αυτω, εις ιεροσολυμα.

Ωρα, ε.

Εκτου κατα Λουκαυ. ρθ.

Ω καιρω εκεινω, Η γοντο σω τω αυ
 η ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω α
 ναιρε θηνοι. και οτε απηλθον επι τον
 τον τον καλυμμενον κρηιον. εκει
 εσαυρωσθη αυτον. η οδου κακουργος,
 ον μη εκδεξιαν, ον η εζ δε ερω.
 Ο ης ελεγε, περ, αφες αυτοις, ε γω
 οιδασι τι ποιησι. Διαμεριζομενοι η
 τα ιματια αυτω, εβαλλον κληρον. η
 εισηκει ο λαος θεωρων. Εξεμυκτηρι
 ζον η η οι αρχοντες σω αυτοις, λε
 γοντες. αλλους εσωσε, σωσιτω εαυ
 τον, ει ετος εστιν ο χς, ο ε θεε εκλεκτος.
 Ενεπαυζον η αυτω και οι εραλιωται
 προσερχομενοι, η οξος προσφερον
 τες αυτω, η λεγοντες. ει συ ει ο βασι
 λδης την ιερδ αιων σωθον σε αυτον. Η η
 η η επη γραφη γεγραμμενη επ αυ
 τω, γραμμασιν ελληνικοις, η ρωμαϊ
 κοις, η εβραϊκοις, ετ εστιν ο βασιλευς
 την ιερδ αιων. Εις η την κρεμασεντων
 κακουργων εβλασφημει αυτον, λε
 γων. ει συ ει ο χς, σωθον σε αυτον, η η
 μας. Αποκειθεις η ο ετερος, επελιμα
 αυτω, λεγων. εδ ε φοβη συ τον θν, οπ
 εν τω αυτω κειμα πει, η ημας μη
 δικαως, αξια γω ων επε αξαμεν, α
 πολαμβανομεν, οτι δ εδ εν ατο
 πην επεαξε. η ελεγε τω αυ, μνηστη
 με κυριε οτι εν ελθης εν τη βασιλεια
 σου. και ειπεν αυτω ο ιησους. αμην
 λεγων, σιμερον μετ εμα εση οντω

τιζ.
 α.
 τιη.
 α.
 τιβ.
 α.
 τιγ.
 α.
 τιδ.
 α.
 τιε.
 α.
 τις.
 α.
 τιζ.
 α.
 τιη.
 α.
 τιθ.
 α.
 τιι.
 α.

Η επι του
 μεταφορ
 αυτου ε
 ε. α.

^{τ κ ζ.} ^{β.} **Π**ρωτὸν εἶπεν. Ἦν ὅσπερ ὥρα ἔκτι, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ὥσπερ ὥρα ἐναντίας. Καὶ ἐσκοπίθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ κατὰ πέτασμα Ξαναῦ μέθων. Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ οἱς, εἶπε. Πέρ, εἰς χεῖρας σου ᾤψασθαι τὸ πνῦμα μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔξῃ πνύσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ εκατόνταρχος τὸν γυρόμηνον, ἐδόξασε τὸν θεόν, λέγων. ὄντως ὁ δῶς ὄντι, δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπεραγυρόμηνοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θρωείαν ταύτην, θρωεῖντες τὸν γυρόμηνον, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη, ὑπέσπερον. Εἰσήκεισαν ὅτι πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες, αἰ συνακολεθρήσασα αὐτὰ, ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Ωρα, θ'

Ἐκτοῦ κατὰ Ἰωάννην. νθ'

Ω καιρῷ ἐκείνῳ. Ὅτε ἐσπεῶσαν τὸν ἰὺν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν ἰέσαρα μέση, ἐκάστω στραλιώτῃ μέρη, καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν ὅσχιτων, ἀρραφος, ἐκ τῆς δῶθεν ὑφαστοῦ δόλο. Εἶπον ἔν πρὸς ἀλλήλους, μὴ ῥίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν πρὸς αὐτὸν ἵνως ἔσαι. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ ἡ λέγουσα. διμερείσαντο τὰ ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλήρον. οἱ μὲν ἔν στραλιώται, ταῦτα ἐποίησαν. Εἰσήκεισαν δὲ πρὸς τὸν ἰὺν, ἡ μήρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μηρῆς αὐτοῦ, μαρία ἡ ἔκλωπα, καὶ μαρία ἡ μαγδαλινη. Ἰς ἔν ἰδὼν τὴν μερῆ, καὶ τὸν μαθητὴν παρεσῶτα, ὃν ἡγάπα, λέγει τῇ μερῇ αὐτοῦ, γυναῖ, ἰδὲ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μα

θητῇ, ἰδὲ ἡ μήρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβον ὁ μαθητὴς αὐτοῦ εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τὸ εἶδὼς οἱς ὅτι πάντα ἤδη τέλεσαι, ἵνα τελειωθῆ ἡ γραφὴ, λέγει, διψῶ. Σκοῦος ἔν ἐκεῖτο ὄξος μεσόν. οἱς πλησαντες ᾤψον ὄξος, καὶ ὑσώπω πρὸς ἐκείνους προσήειπεν αὐτοῖς τὰ ῥόματα. Ὅτε ἔν ἔλαβε τὸ ὄξος οἱς, εἶπε, τέλεσαι. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνῦ. Οἱ ἔν ἰσδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τὸ σῶμα ἐν τῷ σταβάτῳ. ἐπεὶ πρὸς σκοῦη ἦν. ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῷ σταβάτῳ. ἠρώτισαν τὸν πλάτον, ἵνα κατεαῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρῶσιν. Ἦλθον ἔν οἱ στραλιώται, καὶ ἔμην πρῶτου, κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τὰ ἄλλα τοῦ συσσωρευτοῦ αὐτοῦ. ἐπὶ τὸν ἰὺν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, ἔκατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. Ἀλλ' εἰς τῆς στραλιώτῆς, λέγουσα αὐτῷ τὴν πλυστὴν εἰσῆκε. καὶ διθέως ἔξῃ ἦλθεν, αἶμα καὶ ὑδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὸς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστὶ ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. καὶ κῆνος οἶδον ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πισύσῃτε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ. ὅσπερ ἐσωπερβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, ὁψονταί εἰς ὃν ἔξεκρίθησθαι. **Τ**ησῆα καὶ μεγάλη πρὸς σκοῦη ἑσπεῶρας. Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρί. **Ω** καιρῷ ἐκείνῳ, συμβέλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρῆχερῆς, καὶ οἱ πρὸς βύτεργι. ἔλαβον ἔν ἰὺν, ὡς ἔθαναπῶσαι αὐτὸν, καὶ ὄσαντες αὐτὸν. ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν ποντίῳ

πλάτῳ

τ. β. β. Περὶ τῆς τοῦ Ἰουδα μεταμέ- λειας. ζ. ζ.

πλάτῳ τῶ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν ἰδέσθαι
 ὁ παῖς διδούς αὐτὸν, ὅτι κατεκείθη,
 μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε ταί τριακον-
 τὰ ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς
 πρεσβυτέροις, λέγων ἡμαρτον, παῖ-
 δός εἰμα αἰθῶν. οἱ δὲ εἶπον, τί παῖς
 ὑμᾶς, σὺ ὄψαις κῆ ῥίψαις τὰ ἀργύρια
 ἐν τῷ ναῷ, ὅπως χάριση, κῆ ἀπελθῶν,
 ἀπήγατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν-
 τες τὰ ἀργύρια, εἶπον. ὅτι ἐξέστι βα-
 λειν αὐτῷ εἰς τὴν κορβουδῶ ἐπεὶ πηλὴ
 αἱματός ἐστι. Συμβέβηκεν ὅτι λαβόντες,
 ἠγόρασθη ἕξ αὐτῶν ἰὸν ἀγρὸν ἕκαστα
 μέγας, εἰς τὴν φῆν τοῖς ξείνοις. διὸ ἐκλή-
 θη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἱματος, ἕως
 τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν
 διὰ ἱερεμίαν ἕξ προσφῆτα, λέγοντος κῆ
 ἔλαβον τὰ τριακοντὰ ἀργύρια, τὴν ἡ-
 μὴν ἕξ τελημυδρῶν ὅν ἐνιμήσαντο διὰ
 ὑμῶν ἰηλ κῆ ἔδωκεν αὐτῷ εἰς ἰὸν ἀγρὸν
 τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι κς.
 Οἱ ὅτις ἕξη ἐμπροσθεν ἕξ ἡγεμόνος κῆ
 ἐπὶ ῥῶτισιν αὐτῶν ὁ ἡγεμών, λέγων.
 σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς ἰσραὴλ; Οἱ ὅτις
 ἔφη αὐτῶ, σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῶ καθη-
 γορευθῆναι αὐτὸν, ὑπο τῆς ἀρχιερέων
 κῆ τῆς πρεσβυτέρων, ἐδὲν ἀπεκείνα-
 το. Τότε λέγει αὐτῶ ὁ πλάτος, ὅτι
 ἀκείεις, πρὸς σου καταμαρτυροῦσι;
 Καὶ ἐκ ἀπεκείθη αὐτῶ παρὰ ὅτις ἐπὶ
 ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα
 λίαν. Κατὰ δὲ ἐσορῶν, εἰώθει ὁ ἡγε-
 μὼν, διὰ τὸ λύνειν εἶνα τῶ ὄχλου δέσμιοι
 ὅν ἠέλθον. Εἶχον ὅτις δέσμιοι ἑπί-
 σιμον, λεγόμενον βαραββῶν. συ-
 νηγμένων ἐν αὐτῶ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ π-
 λάτος. ἵνα θέλειε διὰ τὸ λύσω ὑμῖν, βα-

τ. κ. β. β. τ. κ. β. β. τ. κ. β. β. τ. κ. β. β.

ραββῶν, ἢ ἵν' τὸν λεγόμενον κῆν; ἠδὲ
 γὰρ ὅτι δια φθόνου παρέδωκαν αὐτὸν.
 Καθημέριος ὅτι αὐτῶ ἐπὶ τοῦ βήματος,
 ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτῶ, λέ-
 γουσα. μηδ εἶσαι κῆ τῶ δικασίῳ ἐκείνω.
 πολλά γὰρ ἔπαθον σήμερον, καὶ ὄναρ
 διαύτην. Οἱ ὅτις ἀρχιερεῖς κῆ οἱ πρεσβυ-
 τηροι, ἐπῆσαν ἵδαι ὄχλους, ἵνα αἰτήσω-
 νται τὸν βαραββῶν, τὸν ὅτι ἵν' ἀπολύσω-
 σιν. Ἀποκριθεὶς ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐ-
 τοῖς. τίνα θέλετε διὰ τῶν δύο ἀπολύ-
 σω ὑμῖν; Οἱ ὅτις εἶπεν, βαραββῶν. Λέ-
 γει αὐτῶ ὁ πλάτος, ἵν' ἐν ποιήσω ἵν';
 τὸν λεγόμενον κῆν; Λέγουσιν αὐτῶ
 πάντες, σωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη,
 τί γὰρ κακὸν ἐποίησον. Οἱ δὲ περισ-
 σῶς ἐκραζον, λέγοντες, σωθήτω.
 Ἰδὼν δὲ ὁ πλάτος, ὅτι ἐδὲν ὠφελεῖ,
 ἀλλὰ μάλλον θόρυβος γίνεται, λα-
 βὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο ταῖς χεῖρας
 ἀπὸ τοῦ δικασίῳ τοῦ ὄχλου, λέγων. αἰθῶς
 εἰμι διὰ τὸ αἷμα τῶ δικασίῳ τῶ-
 του, ὑμεῖς ὄψατε. Καὶ ἀποκριθεὶς
 πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε. τὸ αἷμα αὐτῶ, ἐφ' ἡ-
 μᾶς κῆ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀ-
 πέλυσεν αὐτῶ τὸν βαραββῶν, τὸν ὅτι
 ἵν' φραγγελῶσας, παρέδωκεν ἵνα
 σωρθῆ. Τότε οἱ στραπῶται ἕξ ἡγεμό-
 νος, παραλαβόντες τὸν ἵν' εἰς τὸ πρᾶ-
 τῶριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν, ὅτι
 τῶ σπείραν. κῆ ἐκδύσαντες αὐτὸν,
 σφειέθησαν αὐτῶ χλαμίδα κοκκί-
 νην. κῆ πλέξθησαν σέφανον ἕξ ἀκτου-
 θῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ. κῆ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐ-
 τοῦ. κῆ ἶονυπέθησαν ἕξ ἐμπροσθεν αὐ-
 τοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῶ, λέγοντες. χαί-

τ. κ. β. β. τ. κ. β. β. τ. κ. β. β. τ. κ. β. β. τ. κ. β. β.

Πάλιν
Ματθ.
Τλζ.
ς.

τλ. ρε ο βασιλεύς τῆς ἰουδαίας. καὶ ἐμπύ-
 σαντες εἰς αὐτὸν. ἔλαβον τὴν κάλα-
 μον, καὶ ἐτυπῶν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ. Καὶ ὅτε ἐπέπαυσαν αὐτῶν, ἔξεδυ-
 σαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυ-
 σαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγα-
 γον αὐτὸν εἰς τὸ σπῶσαι. Ἐξερχόμε-
 νοι δὲ, ὄψον ὄψον κυρτωαῖον, ὄνομα πι-
 σίμωνα. τούτῃν ἠγάρδυσαν, ἵνα ἄρῃ
 τὴν σφῆν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν
 λεγόμενον γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμε-
 νος κρανίος τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πῖν
 ὄξος μετ' ἰσχυρῆς μεμιγμένον. καὶ ἔδω-
 σάμενος, ἐκ ἠθέλε πῖν. Στεῦσαντες
 δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ, βάλλοντες κλήρον, ἵνα πληρω-
 θῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ πνεύματος. διε-
 μερίσαντο τὰ ἱμάτια μὲν αὐτοῦ, καὶ
 ἐπὶ τὸν ἱμάτιον μὲν ἔβαλον κλή-
 ρον. καὶ καθήμενοι, ἐτήρωσαν αὐτὸν ἐ-
 κεί. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸν τῆς κεφα-
 λῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμέ-
 νων. ὅτι ἐστὶν ἰσχυρὸς βασιλεύς τῆς ἰου-
 δαίας. Τότε σφῆνται σὺν αὐτῷ δύο
 λησαί, εἰς ἑκάστην, καὶ εἰς ἕξ δωδύ-
 μων. Εἰς δὲ τῆς κρημασίωνων κα-
 κούργων ἐβλασφήμα αὐτὸν, λέ-
 γων. εἰ σὺ εἶ ὁ χυρὸς, σώσον σεαυτὸν, καὶ ἡ-
 μᾶς. Ἀποκλιθεὶς ὁ ἄλλος, ἐπέλιμα
 αὐτῷ, λέγων. εὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θῆ, ὅτι
 ἐν τῷ αὐτῷ κείματι εἶ, καὶ ἡμεῖς μὲν
 δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπέαξαμεν, ἀ-
 πολαμβάνομεν, ὅτι εὐδὲ ἐν ἄτο-
 πῳ ἐπέαξε. καὶ ἔλεγε τῷ ἑτέρῳ, μνηστῆ-
 ρι κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
 σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἀμὲν
 λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν ταῖς

ὡς ἀδείσω. Οἱ δὲ ὡς ἀπορροδομήμοι,
 ἐβλασφήμα αὐτὸν, κινεῖνες τὰς κε-
 φαλάς αὐτοῦ, καὶ λέγοντες. ὁ κατα-
 λύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰ-
 κοδομήσει, σώσον σεαυτὸν. εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
 θεοῦ, καταβῆθι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Ομοίως δὲ
 καὶ οἱ ἄλλοι, ἐμπαιζόντες, μετὰ τῆς
 γραμματέων, καὶ πρεσβυτέρων, καὶ
 φαρισαίων, ἔλεγον. ἄλλως ἔσωσον,
 εἰ αὐτὸν ἐδύαται σώσαι; Εἰ βασι-
 λέυς ἴη ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
 οὐρανοῦ, καὶ πῶς δύσομεν ἐπ' αὐτῷ. Πέποι-
 θεν ἔπι τὸν θῆ, ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ
 θέλει αὐτὸν. εἶπε γὰρ, ὅτι θεὸς εἰμὶ υἱός.
 τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησαί οἱ συσαυρωθέν-
 τες αὐτῷ, ἀνείδισον αὐτὸν. Ἀπὸ τῆς ἑ-
 κτῆς ὥρας, σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ τὴν
 ἐνάτην ὥραν, ὄψιν βόησεν ὁ ἰσχυρὸς φωνῆ
 μεγάλη, λέγων. ἡλί, ἡλί, λιμαστα-
 βαχθανί. Τούτοις, θεέ μου, θεέ μου, ἵνα
 ἡμεῖς ἐγκατέλιπες. Τινὲς δὲ τῆς ἐκεί-
 ἐσώπων, ἀκρόαυτες, ἔλεγον, ὅτι ἡλίαν
 φωνεῖ ὁδοῦ. καὶ ὁ ἄλλος δραμῶν εἰς ἕξ
 αὐτοῦ, καὶ λαβῶν σπῶγον, πλήσασ-
 τε ὄξος, καὶ ὡσεὶ εἰς καλάμω, ἐπό-
 πιζεν αὐτὸν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον,
 ἄφες ἰδὼμεν, εἰ ἔρχεται ἡλίας σώ-
 σων αὐτὸν. Οἱ δὲ ἰησοῦς πάλιν κρη-
 ξας φωνῆ μεγάλη, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.
 Καὶ ἰδὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ,
 ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ τοῦ ὀψῶθεν ἕως κάτω.
 καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἰπέτραν ἐσχίσθησαν,
 καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν. καὶ πολ-
 λά σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων,
 ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων,
 μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον

τλβ.

τλβ.
β.
τμ.
β.
τμ.
α.
ς.

καλ.
κα.

τμβ.
β.

τμγ.
α.

τμδ.
β.

τμε.
β.

εἰς

Διακρίτη
 Εὐαγγ. γ.
 Λουκ.
 Κι.
 ρι.
 τκ.
 β.
 Περὶ τοῦ
 μετανοή-
 σαντος Λη-
 τῆ. κ. α.

εις τ' αγίου πόλιν η ενεφανισθησαν
 πολλοις. Ο δ' εκαλονταρχος η οι μει-
 αυτα, πρεντες εν ιν, ιδοντες εν σφ-
 μον, η τα γρομυρα εφοδηθησαν σφο-
 δρα, λεγοντες. αληθως θυ υος ην ετος. οι
 εν ιερδ αιου, ινα μη μεινη επι ε σρε τα
 σωματα εν τω σαββατω. επει ωρα-
 σκουη ην. ην γδ μεγαλη η ημερα εκει-
 νε ρυ σαββατε. ηρωτησαν τον πλα-
 τον, ινα κατεαλωσιν αυτην τα σκελη,
 η δερωσιν. Η λθον εν οι ισραηωτα,
 η ε μη πρωτου, κατεαξαν τα σκε-
 λη, η τε αλλα του συσαρωθεντος
 αυτω. εφη ο τον ιν ελθοντες, ως ειδον
 αυτον ηδη τεθνηκοτα, ε κατεαξαν
 αυτου τα σκελη. Αλλεις τιν ισραηω-
 τιν, λογη αυτα την πλουρον ενυξε.
 η θυθεωσ εξηλθεν, αιμα η υδωρ. η
 ο εωρακως μεμαρτυρηκε, η αληθινή
 εστι η μαρτυρεια αυτου. κα κενος οι-
 δει οη αληθη λεγει, ινα η υμεις πι-
 σδυσητε. Ε γρητο γδ ταυτα, ινα η γρα-
 φη πληρωθη. ος εν ε σωτει βησεται
 απ αυτου. Και παλιν ετερα γραφη
 λεγει, οψονταμ εις ον εξεκινησθω.
 Ησαν δε εκει και γυναικες πολλαι,
 λοπο μακροθεν θεωρησασαμ. αιτινες ηκο-
 λεθησθω τω ιν, λοπο της γαλιλαιας
 διακονησασαμ αυτω. Εν αις κυ μαρια
 η μαγδαληνη, η μαρια η ε ιακω-
 βε, η ιωση μηρ, η η μηρ τιν υων ζε-
 βεδαιε. Ο ψιας ο γρομυρης, ηλθεν
 δυος πλοσιος, λοπο αεμαθαϊας, τ ε-
 νομα ιωσηφ. ος η αυτε εμαθητου
 σε τω ιν. οδωτ παρεσθων τω πλα-
 τω, ηηθησάτο το σωμα του ιν. Τότε ο
 πλατοσ, κελυσον λοπο δοθηναι το

σωμα. η λαβων το σωμα ο ιωσηφ,
 ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρω, η
 εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτε μνη-
 μειω, ο ελατομησεν εντη πετασ και
 προσκυλισασ λιθον μεγαλη τη θυρα
 ε μνημειε, απηλθεν. Ην ο εκει μα-
 ρια, η μαγδαληνη, η η αλλη μα-
 ρια καθημυραι απσινυη ε ταφε.
 Τω αγιω η μεγαλω σαββατω πεσωι.
 Εκτω κατα Ματθαϊον. ριδ.
 Η επαυειον, ηπισ εσι μετα τλω πα-
 ρασκουλω, σινηχθησαν οι δερω-
 ρειε, η οι φαρισαιοι, λοπο πλατον,
 λεγοντες. κυριε, εμνηθημυ οπι κει-
 νος ο πλοσος ειπεν επι ζων, μετα τρειε
 ημεραε εγερσμαι. Κελυσον εν ασ-
 φαλιωθηναι τον ταφον, εωσ της τελ-
 τηε ημεραε, μηποτε ελθοντες οι μα-
 θηται αυτε νυκτοε, κλεψωσιν αυτην,
 η επωσι τω λαω, οπι ηγερθη λοπο τιν
 νεκρων. και εσαι ηεχατη πλοση, χει-
 ρων της πρωτηε. Εφη δε αυτε ο πι-
 λατοε. εχετε κρωσδια, υπαγετε ασ-
 φαλισαδε ωε οιδατε. οι ο πορω-
 θεητε, ησ φαλισαντε τ ταφον, σφρα-
 γισαντε εν λιθον, με τηε κρωσδιαε.
 Τω αγιω η μεγαλω σαββατω εσπε-
 ραιε. Εισ τλω λειτουργισθω.
 Εκτω κατα Ματθαϊον. ριε.
 Ψε σαββατων τη εφηωσκησθη ειε
 μιαν σαββατων ηλθε μαρια η μαγ-
 δαληνη, και η αλλη μαρια, θεωρη-
 σαι τον ταφον. Και ιδε σφομοε εγε-
 νετ μεγαε. αγγελοε γδ κυ καταβαε
 εε ενε, παρεσθων απεκυλισε τον
 λιθον λοπο της θυραε, η εκαθηε επι
 κω αυτε. ην δε ηιδεα αυτε, ωε ασρα-
 πιε,

μ.β.

Εκτου κτ
Γαδουλω.

ε.α.
ε.ε.
ε.

κζ.

τυ.α.

Εξοδ. ιβ.

Ζαχ. ιβ.
Παλιν
Ματθ.
Τμζ.
β.

κη.

τμ.η.
α.
Περί της
αιτησεωε
τω κυρια-
κη σωμα-
τοε. εη.

τυ.β.
α.

πῆ, καὶ τὸ εὐδύμα αὐτῶν, λυκὸν ὡσεὶ
χιτῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτῶν, ἐσείσθη
σαν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐκείνοι ὡσεὶ νεκροί.

^{ρμγ.}
^{β.} Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς
γυναῖξιν. μὴ φοβῆσθε ὑμεῖς. οἶδα γὰρ
ὅτι ἰνὸν τὸν ἐσαυρωμένον ζητεῖτε. ὅτι
ἔστιν ὡδὲ. ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. δεῦ-
τε ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ κῆρ. Καὶ
ταχύ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτῶν, ὅτι ἠγέρθη διὰ τῶν νεκρῶν.
καὶ ἰδὲ προσάγαγε ὑμᾶς, εἰς τὴν γαλι-
λαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψασθε, ἰδὲ εἶπον
^{ρμδ.}
^{β.} ὑμῖν. Καὶ ἐξεληθῆσθε ταχύ διὰ τῶν
μνημείων μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς με-
γάλης, ἕδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μα-
θηταῖς αὐτῶν. Ὡς ἡ ἐπορεύουσα ἀπαγγ-
γεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ ἰδὲ εἰς
^{ρνε.}
^{ι.} ἀπὸντισαν αὐταῖς, λέγων, χαίρετε.

Αἱ δὲ προσελθῆσαι, ἐκρέτισαν αὐ-
τῶν. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ ἰσ. μὴ φο-
βεῖσθε. ἰσάγγελε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς
ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν
γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται. Πο-
ρευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὲ ἰνὸς τῆς κε-
σῶθιας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγ-
γειλῶσιν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ
ἡρόμματα. Καὶ σωμαχθεῖτες μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων, συμβεβλιόντες λα-
βόντες, ἀργύρια ἰσθμὰ ἕδωκαν τοῖς
σραπίταις, λέγοντες. εἶπατε ἐπὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτῶν, νυκτὸς ἐλθόντες, ἐκλε-
ψαν αὐτὸν, ἠὲ τῶν κοιμημένων. Καὶ
ἀκρωθῆναι τὸ ἴππῳ ἠγεμόνος, ἡμεῖς
παύσασθε αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνας
ποιήσασθε. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύ-
ρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ

Εὐαγγέλιον.

διεφημίσθη ὁ λόγος, ὅτι τὸ πῶς αἱ ἰου-
δαίοις μέχρι τῆς σήμερον. οἱ δὲ εὐδὲ
καμαθηταί, ἐπορεύθησαν εἰς τὴν
γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐταξάτο
αὐτοῖς ὁ ἰσ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσ-
σεκμύησαν αὐτῶν. οἱ δὲ ἐδίδαξαν.
Καὶ προσελθὼν ὁ ἰσ, ἐλάλησεν αὐ-
τοῖς, λέγων. ἐδόθη μοι πάντα ἐξουσία
ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. πορευθέντες οὖν
μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη. βαπτί-
ζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πα-
τρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. διδάσκοντες
αὐτοὺς, τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετει-
λάμην ὑμῖν. καὶ ἰδὲ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν
εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συν-
τελείας τοῦ αἰῶνος, ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΒΘΙΝΑ

Ἀναστάσιμα, ια.

Ἐωθινόν, α.

κη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρις.
Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ εὐδέκα μαθηταί,
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν γαλιλαίαν, εἰς
τὸ ὄρος οὗ ἐταξάτο αὐτοῖς ὁ ἰσ. Καὶ
ἰδόντες αὐτὸν, προσεκμύησαν αὐ-
τῶν. οἱ δὲ ἐδίδαξαν. Καὶ προσελθὼν
ὁ ἰσ, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων. ἐδόθη
μοι πάντα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς. πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα
τὰ ἔθνη. βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄ-
νομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος. διδάσκοντες αὐ-
τοὺς, τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην
ὑμῖν. καὶ ἰδὲ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πά-
σας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος, ἀμήν.

ρνε.

N

Εβθ.

Εωθινόν, β.

Εκ του κατω Μαρκον. ο.

15.
Α
σλ. μ.
α.

Ιαχυομύς του σαββάτου, μαρία ή
μαγδαληνή, ή μαρία ιακώβ, ή
σαλώμη, ή γόρασαν δρώματα, ίνα
ελθῶσαι αλείψωσι τον ίν. Καί λίθω
πρωί της μίας σαββάτων, έρχονται
επί το μνημείον θυατείλαντες τῷ ή-
λίω. ή έλεγον προς έαυτας, τίς δύπο-
κυλίσει ύμίν τον λίθον εκ της θύρας τῷ
μνημείου; Καί θύα βλέψασαι, θεω-
ρῶσιν οί δύποκεκύλισαι ο λίθος. ήν γῶ
μέγας σφόδρα. Καί εισελθῶσαι εἰς
τό μνημείον, εἶδον νεκρίσκον καθήμε-
νον εν τῷ δεξιῷ, περιβεβλημένον
σολεῶ λουκῶ, ή εξεθαμβήθησαν.
Ο ἵ λέγει αὐταῖς. μή εκθαμβείθε.
ίν ζητείτε τον ναζαρωὸν τον εσαυ-
ρωμένον; ή γέρθη, οκ έστιν ὡδε, ιδε ο
τόπος ὅπου έθηκαν αὐτον. Αλλ ύπά-
γετε είπατε τῷ μαθηταῖς αὐτῷ, ή
τῷ πέτρῳ, ὅτι περιάγει ύμας εἰς την
γαλιλαίαν. εκεί αὐτον ὄψασθε, κα-
θῶς είπον ύμίν. Καί εξελθῶσαι, εφυ-
γον δύπο του μνημείου. Είχε ἵ αὐταῖς
σρόμος και εκσασις. και εδενι εδεν
είπον. εφοβῶντο γαρ.

σλ. β.
β.

σλ. γ.
γ.

Εωθινόν, γ.

Εκ του κατω Μαρκον. ο α.

Α
σλ. δ.
δ.
σλ. ε.
ε.

Νασας οἱς, πρωί πρωί σαββάτου,
εφάη πρωί την μαρία τῷ μαγδα-
ληνῇ, αφῆς εκβεβλήκει, επί δαμό-
νια. εκείνη πορδύθεισα, απήγειλε τῷς
μει αὐτῷ τῶνο μύοις, πονθεσι ή κλαίει-
σι. και κεινοι ακουσαντες ὅτι ζῆ ή εθεά-
θη υπ αὐτῆς, ήπίσταν. Μετα ἵ του-
τα, δυσιν εξ αὐτῶν περιπαῶσιν, εφα-

σλ. δ.
δ.
σλ. ε.
ε.

νερώθη εν ετέρε μορφῇ, πορδυομέ-
νοις εἰς αγρον. και κεινοι απελθόντες,
απήγειλαν τῷς λοιποῖς, εἵ εκείνοις
επίδυσαν. ἵ εσθην θύα κη μύοις αὐ-
τῷς τοῖς εν δεκα, εφανερώθη ή ανε-
δισε την απίσθω αὐτῷ, ή σκληροκαρ-
διαν, οί τῷς θεασα μύοις αὐτην εγη-
γερμένον οκ επίδυσαν. Καί είπεν
αὐτῷς. πορδυείτες εἰς τῷ κόσμον ἀ-
παντα, κηρύξατε το δύαγγελιον πάση
τῷ κτίσθ. ο πισδύσας, ή βαπτισθείς, σω-
θήσει. ο ἵ απίσήσας, και κηρῷθήσει.
σημεία ἵ τῷς πισδύσασι, ταύτα πα-
ρακολουθήσει. Εν τῷ ὀνόματι με, δαι-
μόνια εκβαλῶσι. Γλώσσης λαλήσει-
σι και ναῖς. Ο φως δέξει. Κη θηνάσι
μόνη πῶσιν, εμη αυλις βλάψη. Επὶ
αρρώσας χείρας επθήσασι ή καλῶς
εξουσιν. Ο μὲν εν κς μτῷ το λαλήσασαι
αὐτοῖς, θυελήθη εἰς τον ενον, ή εκά-
θισεν εκ δεξιῶν τῷ θυ. Εκείνοι ἵ εξελ-
θόντες, εκήρυξαν παντα χε. ιε κῷ συνερ-
γῶντες, ή τον λόγον βεβαιῶντες, δια-
τῷ επακολουθεντων σημείων, αμην.

σλ. ε.
ε.

Εωθινόν, δ.

Εκ του κατω Λουκῶ. ρι β.

Κ Δ.
Α
σλ. ε.
ε.

Ημια τῷ σαββάτων, ὀρθρα καθέως,
ήλθον γυναῖκες επί το μνημα, φέρου-
σαι ἀήτοίμασαν δρώματα, και λινες
σω αὐταῖς. Εύσθην ἵ τον λίθον δύπο-
κεκυλισμένον δύπο τῷ μνημείου, και
εἰσελθῶσαι εχ εύσθην το σῶμα τῷ
κῷ ίηθῷ. Καί εγῆρε εν τῷ διαπορεῖ-
σαι αὐταῖς περι τέτα, ή ιδε δῶδρες
δυο επέσταν αὐταῖς εν εαθήσασιν α-
στραπίστας. Εμφόβων ἵ γυρομύων
αὐτῶν, και κληνουσῶν το περισῶπον

σλ. ε.
ε.

σλ. ε.
ε.

εις την γην, ειπον προς αυτους. τι ζητειτε τον ζωντα μετα τῆς νεκρων; εκ εστιν ωδε, αλλ η γερθη. Μνησθητε ως ελαλησεν υμιν, επι ων εν τη γαλιλαια. λεγων, οτι δε τον υιον του ανθρου, ωσαυδοθηναι εις χειρας ανων αμαρτωλων, η σαυρωθηναι, η τη τριτη ημερα αναστηναι. Και εμνηθησθη τῆς ρηματων αυτου. η υποσχεσασαι δι τῶν εμνημειων, απηγειλθη ταυτα παντα τοις ενδεκα, η πασι τοις λουιτοις. η μαγδαλινη μαρια, η ιωδυνα, η μαρια η ιακωβου, η αι λουιπαι σω αυταις, ελεγον προς αυτου. ληποσολους ταυτα. η εφθνησαν ενωπιον αυτου, ωσει ληρος τα ρηματα αυτου. η επισω αυταις. Ο η πετροσ δυνασας, εδραμην επι το μνημειον, η ωσακυψας, βλεπει τα οθονια κειμενα μονα. η απηλθε, προς εαυτον θαυμαζων το γεγονοσ.

Εωθινον, ε.

Εκ του κατου Λουκαου. ϋιγ.

Ο καιρωσ κεινω, Ο πετροσ δυνασας, εδραμην επι το μνημειον, η ωσακυψας, βλεπει τα οθονια, κειμενα μονα, η απηλθε προς εαυτην, θαυμαζων το γεγονοσ. Και ιδε δυο εξ αυτου ησαν πορδουμοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην, απεχεσαν σταδουσ εξηκοντα, δι τῶν ιερουσαλημ, η ονομα εμμαουσ. η αυτοι ωμιλεν προς αλληλασ, ωσει παντων τῆς συμβεβηκωτων τουτων. Και εχρησε εν τα ομιλειν αυτου η συζητειν, η αυτου οισ εβγισασ, σωεπορδουετο αυτου. οι δε οφθαλμοι αυτου, κρησεντο του μη ε-

πιγνωναι αυτον. Ειπε η προς αυτου. τινεσ οι λογοι ετοι, εσ δυπιβαλλετε προς αλληλασ ωρειπατηντεσ, η εσεσενυρωποι. Αποκριθεισ η οισ ω ονομα κλεοπασ, ειπε προς αυτον. συ μονοσ παρρηκεις εν ιλημ, η αν οσ ανγνωσ τα χρομια εν αυτη εν ταυσ ημερασ ταυτασ; Και ειπεν αυτουσ, ποια. οι η ειπον αυτου. τα ωσει ιηου ρουναζωραικ, οσ εχρησε ανησ ωρεφητησ, δυνατοσ εν εργω η λογω, εν ανωπιον ρουθεσ, η παντησ ρουλασ. οπωσ τε παρρεδωκαν αυτον οι αρχιερεσ, η οι αρχοντεσ ημερ, εις κειμα θωρατου, η εσρωσθη αυτον. ημεις η ηλπίζομεν, οτι αυτοσ εστιν ομελλων λυτρεσθη τον ιηλ. αλλα σω πασι ρυτισ, τριτω ταυτην ημεραν ανγει σήμερον, αφε ταυτα εχρησε. Αλλα η ανωαικεσ ινεσ εξ ημερ, εξεσποαν ημασ, χρομια οσθειαι επι τῶ μνημειον, η μη ανρεσσαι τῶ σωμα αυτου, ηλθον λεγασαι, η οπιασσαν ανηλων εωρακειναι, οι λεγασον αυτον ζην. Και απηλθον ινεσ τῆσ συν ημιν επι το μνημειον, η ανρεν ετωσ, κατωσ η ανωαικεσ ειπον, αυτην η εκ ειδον. Και αυτου ειπε προς αυτου. ω ανωητοι η βραδεισ τη καρδια, επισδουεν επι πασιν οισ ελαλησαν οι ωρεφηται. εχι ταυτα εδει παθειν τον αν, η ανσελθειν εις την δοξαν αυτου; Και ανρεσ ανωμοσ ετωσ, η δι τῶ παντων τῆσ ωρεφητησ, ανημηνουεν αυτου εν πασασ ταυσ γραφαισ τα ωσει εαυτου. Και ανησ ανησ την κωμην ε επορδουοντο. Και αυτοσ ωρεσε ανησ το πορρωτερωσ

πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐ-
 τὸν, λέγοντες, μείνον μεθ' ἡμῶν. ὅτι
 πρὸς ἐσπέρην ἐστὶ, καὶ κέκλικον ἡ ἡμέ-
 ρα. Καὶ εἰσήλθε ἔμειναι σὺν αὐτοῖς.
 καὶ ἐγύετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐ-
 τὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, δι-
 λόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδε αὐτοῖς.
 Αὐτῶν δὲ διλωοίχθησαν οἱ ὀφθαλ-
 μοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν. καὶ αὐτὸς
 ἀφῆκε τὸν ἄρτον. καὶ εἶ-
 πον πρὸς ἀλλήλους. ἕχθ' ἡ καρδία ἡ-
 μῶν κατορθώθη ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει
 ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διλωοίχθη ἡμῖν
 τὰς γραφάς; Καὶ δῖας δῦτες αὐτῇ
 τῇ ὥρᾳ, ὑπέσρεψθη εἰς ἰλῆμ, καὶ δι-
 ῶρον συνηθοροισμῶν ἐστὶν ἐνδεκα, καὶ
 ἐστὶν σὺν αὐτοῖς, λέγοντας. ὅτι ἠγέρθη
 ὁ κς ὄντως, καὶ ὠφθη σίμωνι. Καὶ αὐ-
 τοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώ-
 ρη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

κδ.

Ἐωθινόν, 5'

Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν. εἰδ'

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀνασᾶς ὁ ἱς ἐκνε-
 κρῶν, ἔση ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτῶν,
 καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέν-
 τες δὲ καὶ ἐμφοβοὶ χροόμενοι, ἐδ ὅκεν
 πᾶσιν θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί τε-
 λαραγμοὶ ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλογισ-
 μοὶ διαβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις
 ὑμῶν. Ἴδτε τὰς χεῖρας μου καὶ τὸ πό-
 δας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι. ψηλα-
 φήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πᾶσιν σαῖρα
 καὶ ὅσα ὀσά ἐχει, καθὼς ἐμέ θεωρεῖτε
 ἔχοντα. Καὶ ἔειπὼν, ἐπέδιδε αὐ-
 τοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὸ πόδας. Ἐὐ δὲ
 ἀπιστῶντων αὐτῶν διὰ τῆς χαρᾶς, καὶ
 θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς. ἔχετε τι

βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν
 αὐτῷ, ἰχθύος ὀπιθ, μέρης, καὶ λιπὸ με-
 λισαῖς κυρίαι. καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐ-
 τῶν ἔφαγεν. εἶπε ὁ αὐτοῖς. ἔτοι οἱ λό-
 γοὶ οὗς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ἂν
 σὺ ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα
 τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως,
 καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς πρὸ ἐμοῦ.
 Τότε διλωοίχθη αὐτῶν τὸν νοῦν, ἔσι-
 νίσθη τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
 ὅτι ἔτι γέγραπται, καὶ ἔτι ἔδωκε πα-
 θεῖν τὸν χν. Καὶ δῖας λῶσαι ἐκνεκρῶν
 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
 τῷ ὀνόματι αὐτῷ, μετάνοιαν, καὶ ἀ-
 φεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη,
 ἀρχαίμωρον διὰ ἰλῆμ. ὑμεῖς δὲ ἐστέ
 μαρτυρὲς τούτων. Καὶ ἰδού ἐγὼ ἀ-
 ποσέλω, ἡ ἐπαγγελίαν τοῦ πα-
 τέρους μου, ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς ὁ καθίστατε
 ἐν τῇ πόλει ἰλῆμ, ἕως ἔτι ἐκδύσαθε δύ-
 ναμιν ἐξ ὑψους. Ἐξήγαγε ὁ αὐτῶν
 ἐξω, ἕως εἰς βηθσαῖαν. καὶ ἐπάρας
 τὰς χεῖρας αὐτῶν, διλόγησεν αὐτούς.
 Καὶ ἐγύετο ἐν τῷ διλογεῖν αὐτὸν
 αὐτῶν, διέση ἀπ' αὐτῶν, καὶ δῖας φέ-
 ρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτῶν πρὸ
 σκωήσαντες αὐτὸν, ὑπέσρεψθη εἰς
 ἰλῆμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν
 διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνεῖντες καὶ δι-
 λογοῦντες τὸν θεόν, ἀμην.

Ἐωθινόν, 7'

Ἐκτοῦ κατὰ Ἰωάννην. εἰδ'

Ἡ μῖα τῶν σαββάτων μαρτὰ ἡμαῖ-
 δα ληνή, ἔρχεται πρὸς τὸν σκολίαν ἐπὶ
 ἔσης, εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ βλέπει τὸν
 λίθον ἠρμῶρον ἐκ τῶν μνημείων. Τρέχει
 οὐκ ἔρχεται πρὸς σίμωνα πέ-

τρον

τρών καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητῶν
 ὃν ἐφίλει ὁ ἰς, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἦραν
 τὸν κῆν κτὲ μνημεῖον, καὶ ἐκ οἴδα μνη
 πρὸς ἔθηκεν αὐτὸν. Ἐξήλθεν ἐν ὁπέ-
 τρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἦρχοντο
 εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁ-
 μῆ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς. πρὸ ἑδρα με-
 τὰ χονδρὸ πέτερος, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς
 τὸ μνημεῖον. καὶ πρὸς κύνψας, βλέπει
 κείμηνα τὰ ὀθόνια, καὶ μύρι εἰσῆλθεν.
 Ἐρχεται ἐν σίμων πέτερος ἀκολουθῶν
 αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμηνα, καὶ τὸ
 σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῆς ὀθονίων κείμηρον,
 ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον, εἰς ἑ-
 να τόπον. Τότε ἐν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλ-
 λος μαθητῆς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
 μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ τὸ σῆμα ἐν δέ-
 πω ᾧ ἦδ εἰσαν τὴν γραφῆν, ὅτι δεῖ
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον
 ἐν πάλιν πρὸς ἑαυτοῦ οἱ μαθηταί.

Ἐωθινόν, ἠ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθόνιον. Ἐ δ.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰσήκει πρὸς
 τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν
 ἔκλαιε, παρέκυνψεν εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγελους ἐν λουκοῖς, κα-
 θεζομένους, εἷς πρὸς τῆ κεφαλῆ, καὶ
 εἷς πρὸς τοῖς ποσίν ὅπως ἐκείτο τὸ σῶ-
 μα τῷ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκείνοι.
 γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτῇ, ὅτι ἦ-
 ραν τὸν κῆν με, καὶ ἐκ οἴδα πρὸς ἔθηκεν
 αὐτὸν. Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἐσράφη
 εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ θεωρεῖ τὸν ἰν ἑσώτω, καὶ
 οὐκ ἦδ εἰ ὅτι ἰς ἐστὶ. Λέγει αὐτῇ ὁ ἰς.
 γύναι, τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη

δοκῶσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστὶ, λέγει αὐ-
 τῷ. κέ, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ-
 μοι ποῦ ἔθηκεν αὐτὸν, καὶ γὰρ αὐτὸν
 ἀρῶ; Λέγει αὐτῇ ὁ ἰς, μαρία; Στρε-
 φεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ. ῥαββὶ, ὃ
 λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ
 ἰς, μή με ἀπίε. ἔγω γὰρ ἴδω. Βέβηκα
 πρὸς τὸν πρῶτον. πορεύεσθε πρὸς ἑαυ-
 τὰ ἀδελφές μου, καὶ εἰπέτε αὐτοῖς, δὴ ἀ-
 βαίνω πρὸς τὸν πρῶτον, καὶ πρὸς ὑ-
 μῶν. καὶ θεὸν με, καὶ θεὸν ὑμῶν. Ἐρχε-
 ται μαρία ἡ μαγδαλενή, ἀπαγ-
 γέλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἐώρακε
 τὸν κῆν. καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Ἐωθινόν, θ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθόνιον. Ἐ ε.

Ἦστος ὁ ἰσίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾶ
 τῆς σαββάτων, καὶ τῆς θυρῶν κεκλεισ-
 μένων, ὅπως ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνη-
 μένοι, διὰ τὸν φόβον τῆς ἰερατικῆς, ἦλ-
 θεν ὁ ἰς. καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει
 αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τῆτο εἰπὼν,
 ἐδέξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλου-
 ρὴν αὐτῶν. ἐχάρησαν ἐν οἱ μαθηταὶ
 ἰδόντες τὸν κῆν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς
 πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλ-
 κέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ
 τῆτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς, λάβετε πᾶν ἄγιον. δυνάμειν ἀφῆ-
 τε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς. δύ-
 ναμειν κρατῆτε, κεκροτήνται. Ὁμοίως
 ὅτι ἐκ τῆς δώδεκα ὁ λεγομένου ὀρθο-
 μος ἐκ τῶ μετ' αὐτῆς, ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς.
 ἔλεγον ἐν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί,
 ἐώρακα μνη τὸν κῆν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
 τοῖς. ἐδὴ μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
 τῶ τὸν τύπον τῆς ἡλων, καὶ βάλω τὸν

N 111 δά-

δακτυλόμυς εἰς τὸν τύπον τῆς ἡλῶν,
 καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλοῦ-
 ράν αὐτῆς, καὶ μὴ πισθίσω. Καὶ μεθ' ἡ-
 μέρας ἐκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μα-
 θηταὶ αὐτῆς, καὶ θωμάς μετ' αὐτῆς. ἔρ-
 χεται ὁ ἰς τῆς θυρῶν κεκλεισμένων,
 καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, εἰρήνη ὑ-
 μῖν. Εἶτα λέγει τῷ θωμᾷ. Φέρε τὸν
 δάκτυλό σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς
 μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε
 εἰς τὴν πλοῦρά μου, καὶ μὴ γίνε ἀπι-
 στος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη θω-
 μάς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὁ κῆρ μου καὶ ὁ θῆρ μου.
 Λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ὅτι ἑώρακας
 με πεπίστεκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόν-
 τες καὶ πισθίσαντες. Πολλὰ μὲν ἔτι καὶ
 ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰς ἐνώπιον
 τῆς μαθητῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἔτι γεγραμ-
 μένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ
 γέγραπται, ἵνα πισθίσητε, ὅτι ἰς ἔστιν
 ὁ χῆρ, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἵνα πισθύοντες
 ζωῶν ἔχητε, ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

κα.

Ἐωθινόν, ι.

Ἐκ τούτου κατὰ Γωθίνω. ἔς.
 Ὡς καὶ ἐπείνω, Ἐφανερώσιν ἐαυ-
 τὸν ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς ἐγερθεῖς
 ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦς τῆς θαλάσσης τῆς Ἰβε-
 ριάδος. ἐφανερώσιν ἡ ἔτιως. Ἦσαν
 ὁμοσίμων πέτερος, καὶ θωμάς ὁ λε-
 γόμενος δίδυμος, καὶ ναθαναὴλ ὁ δὲ τὸ
 κλητὰ τῆς γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ ζεβε-
 δαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς μαθητῆς αὐτῆς
 δύο. λέγει αὐτοῖς ὁμοσίμων πέτερος, ὑπά-
 γω ἀλιθίειν. Λέγουσιν αὐτῷ, ἐρχόμε
 θα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξήλθον καὶ ἐπέ-
 βησαν εἰς τὸ πλοῖον διδύς, καὶ ἐν ἐκεί-
 νῃ τῆ νυκτὶ, Ἰησοῦσαν ἐδὲν. Πρωΐας

δὲ ἤδη γημορμύης ἔση ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν
 αἰγιαλόν, καὶ μὲν τοῖς ἠδ' εἰσαν οἱ μαθη-
 ται, ὅτι ἰησοῦς ἔστι. Λέγει ἔτι αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς. παῖδια, μὴ πι ποροφάγιον
 ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, ἔ. Ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς. Βάλλετε εἰς τὰ δεξιά
 μέρη τοῦ πλοῖου, τὸ δίκτυον, καὶ ἀνή-
 σετε. Ἐβαλεν οὖν, καὶ ὄκ' ἐπὶ αὐτὸ
 ἐλκύσαι δὲ τὸ πλοῖον τῆς ἰχ-
 θύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐμείνος,
 ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς, τῷ πέτερω, ὁ κῆρ
 ἔστι. Σίμων οὖν πέτερος ἀπέστειλε, ὅτι
 ὁ κῆρ ἔστι, τὸν ἐπενδύτῃ διεζώσατο.
 Ἰωάννη γημορμύης, καὶ ἔβαλεν ἐαυτὸν εἰς
 τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθη-
 ται, τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον. καὶ γὰρ ἦσαν
 μακρὸν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ
 πηχῶν διακοσίων, σύρθη τὸ δίκτυον
 τῆς ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς
 τὴν γῆν, ἐλίπουσιν δὲ θρακιδῶν κει-
 μένων, καὶ ὄψαρον Ἰππικέμενον, καὶ
 ἄρτον. Λίγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐπέγκα-
 τε δὲ τῆς ὄψαριων ὧν ἐπάσατε
 νῦν. Ἀνέβη σίμων πέτερος καὶ εἰλκυ-
 σε τὸ δίκτυον Ἰησοῦ τῆς γῆς, μεσὸν ἰχ-
 θύων μεγάλων, ἑκατὸν πενήκοντα
 τετάρων. καὶ ἑξήκοντων ὄντων, ὄκ' ἐξήκοντα
 τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς,
 δεῦτε ἀρρῆσατε. Οὐδ' εἰς δὲ ἐτόλ-
 μα τῆς μαθητῆς Ἰησοῦσαι αὐτὸν,
 σὺ τίς εἶ. εἰδότες ὅτι ὁ κῆρ ἔστιν. Ἐρχε-
 ται οὖν ὁ ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν
 ἄρτον, καὶ διδώσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψα-
 ριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τριτὸν ἐφα-
 νερώθη ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς,
 ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

σ. κ.

σ. κ. δ.

σ. κ. β.

σ. κ. γ.

σ. κ. δ.

σ. κ. β.

σ. κ. γ.

Ἐω-

κλ.

Εὐαγγέλιον, ια.

Εκτοῦ κατὰ Ἰωάννου. ͵ξζ.

Ϛ

Ϛ

κζ.

κη.

κθ.

λ.

κα.

λβ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἔφανερωσεν ἑαυ-
 τὸν ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς
 ἐκ νεκρῶν. καὶ λέγει πρὸς σίμων Πέτρον,
 σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλείον τού-
 των; λέγει αὐτῷ, ναὶ κέ, σὺ οἶδας ὅτι
 φιλῶσε. λέγει αὐτῷ, βόσκε τὰ δρο-
 νία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον,
 σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με; λέγει αὐ-
 τῷ, ναὶ κέ, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶσε. λέ-
 γει αὐτῷ, ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου.
 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, σίμων ἰωνᾶ φι-
 λῆς με; ἐλυπήθη ὁ πέτρος, ὅτι εἶπεν
 αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με. καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ, κέ σὺ πάντας οἶδας, σὺ γνώσκεις,
 ὅτι φιλῶσε. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς, βόσκε
 τὰ πρόβατά μου. ἀμὲν ἀμὲν λέγω-
 σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώνυες σε αυ-
 τὸν, καὶ παρεπάτηες ὅπως ἠθέληες. ὅταν ᾖ
 ἡγεῖσθαι, ἐκτενεῖς τὰς χεῖρας σου, καὶ
 ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπως θέλεις.
 Τότε ᾗ εἶπε, σημαίνων ποῖω θανάτῳ
 δοξάσει τὸν θεόν. καὶ ᾗ το εἶπον, λέγει
 αὐτῷ, ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς ᾗ ὁ
 πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγά-
 πα ὁ ἰς, ἀκολουθεῖν τῷ, ὃς καὶ ἀνέπεσον
 ἐν τῷ δεῖπνῳ ἔπι τὸ σῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶ-
 πε, κέ, τίς ἐστὶν ὁ πρῶτος ἀδελφός; Τότε
 ἰδὼν ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰ. κέ, ὅτι ᾗ
 τί; λέγει αὐτῷ ὁ ἰς, ἐὰν αὐτὸν θέλω
 μῆνεν ἕως ἔρχομαι, ἢ πρὸς σέ; σὺ ἀ-
 κολουθή μοι. Ἐξῆλθεν ἔν ὁ λόγος οὗτος
 εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖ-
 νος, ἐκ ἀποθνήσκει. καὶ ἐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ
 ἰς ὅτι ἐκ ἀποθνήσκει. ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν
 θέλω μῆνεν ἕως ἔρχομαι, ἢ πρὸς σέ;

Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν
 περὶ τύπων, καὶ γράψας ταῦτα. καὶ
 οἶδα μὲν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυ-
 ρία αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ,
 ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰς, ἀπὸ ἐδῶ γρά-
 φηται καθ' ἑν, οὐδ' ἐαυτὸν οἶμαι τὸν
 κόσμον χωρῆσαι, ταῖς γραφόμενα
 βιβλία, ἀμὲν.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ἐν τῷ θεῷ ἀγίῳ.

Μῆνὸς πέντε, βεῖος.

α. Ἀρχὴ τῆς ἰνδικτου; ἡ τῆς, τοῦ νέου ἔτους,
 καὶ μνήμη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, συ-
 μεῶν τοῦ συλίου. καὶ ἡ συνάξις τῆς
 ὑπεραγίας θεοτόκου.

Εκτοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ ἰς εἰς τὴν να-
 ζαρέτ, ἐλὼ τετραμμήριος. καὶ εἰσῆλθε
 κατὰ τὸ εἶωθός αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
 σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ
 ἀνέστη ἀναγνῶναι, καὶ ἐπέδωκεν αὐτῷ
 βιβλίον, ἡσυχίας τοῦ προφήτου. καὶ
 ἀναπύξας τὸ βιβλίον, ὄρετο τὸν τό-
 πον ἐλὼ γεγραμμένον. πάντα κύριε ἐπὶ
 ἐμὲ, ἐκείνου, ἐχεισέ με. ἀναγελί-
 σαθς πτωχοῖς, ἀπεσαλέμε. ἰάσα-
 θαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρ-
 διάν. κηρύξαι ἀρχαῖς ἀφ᾿ ἑσῆς.
 καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. ἀπο-
 σείλαι τετραμμήριους, ἐν ἀφέσει.
 κηρύξαι ἐν ἑαυτὸν κύριε ἐκ τῆς. καὶ πύ-
 ξας, τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπη-
 ρέτῃ, ἐκάθισε. καὶ πάντων ἐν τῇ συ-

Ἡσαίου. ͵ξα.

ναγωγῆ οἱ ὀφθαλμοί, ἦσαν ἀτει-
ζοντες αὐτῶ. Ἦρξατο ἰλέγειν πρὸς
αὐτοῦ, ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ
γραφή αὕτη, ἐν τῆς ὡσὶν ὑμῶν. καὶ
πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῶ, καὶ ἐθαύμα-
ζον ἐπιτίσι λόγοις τῆς χάριτος, τῆς
ἐκπορευομένης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συ-
μεῶν τοῦ ἐν τῆ μεσσηρα.

Εἶπεν ὁ κς, Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. Ζῆται,
τῆ ε, τῆς ἐβδομάδος. Ματθαῖος.

Β. Τὸ ἀγιὸν μεγαλομαρτύρος μαμαν-
τος. Ἐκ τοῦ κατὰ Γωδύνλου. ι.

Γ Ἰπεν ὁ κς, τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ἐγὼ
εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πῆρ
με ὁ γεωργός ἐστὶ πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοί
μὴ φέρει καρπὸν, αἶρει αὐτὸ. καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρει, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα
πλείονα καρπὸν φέρη. Ἦδη ὑμεῖς κα-
θαροὶ ἐστέ, διὰ τὸν λόγον ὃν λελάλη-
κα ὑμῖν. μένετε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν
ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα ἐδύναται καρ-
πὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνη
ἐν τῆ ἀμπέλῳ, ἕως ἐδέ ὑμεῖς, ἐὰν
μὴ ἐν ἐμοί μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμ-
πελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μῦθὸν ἐν
ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῶ. ὅτι φέρει καρ-
πὸν πολὺν, ὅτι χωρεῖ ἐμῶ, ἐδύνασθε
ποιεῖν ἐδὲ ἐν. Ἐὰν μή τις μείνη ἐν ἐμοί,
ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἔξηραν-
θῆ, καὶ σωθήσονται αὐτῶ, καὶ εἰς τὸ πῦρ
βάλλασιν, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν
ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματα μου ἐν ὑμῖν μεί-
νη, ὅ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ ἑπιχο-
ρηγήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πῆρ
με, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γε-
νήσεσθε ἐμοί μαθηταί. Καθὼς ἡγά-

πλ. γ.
πλ. δ.
πλ. ε.

πησέ με ὁ πῆρ, καὶ ὡς ἡγάπησα ὑμᾶς.
μείνετε ἐν τῆ ἀγάπῃ τῆ ἐμῆ. Ἐὰν
τοῖς ἐντολάς μου τηρήσητε, μῦρατε ἐν
τῆ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντο-
λάς τοῦ πατρὸς μου τηρήσκα, καὶ μῦθὸν
αὐτοῦ ἐν τῆ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάλη-
κα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμῆ, ἐν ὑμῖν
μείνη, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῆ.
Καὶ ἐν ἀγαπίαις πρὸς ὑμῶν ἰωδόνε ἐ-
νησθη τοῦ. Ἐκ τοῦ κατὰ Γωδύνλου.

Εἶπεν ὁ κς, πάντες μοι παρεδ ὄθη. Ζῆται
νοεμβεῖς, ιγ. τῆς λειτουργίας.

γ. Τὸ ἀγιὸν ἱερομαρτύρος δυδίμου.
Ζῆται νοεμβεῖς, ιγ. τῆς λειτουργίας.
ὡς δῶσαν.

δ. Τὸ ἀγιὸν ἱερομαρτύρος βαβύλα.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λη.

Γ Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς
ὁσὶς ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί ἐμπροσθεν
τῆς δυνάμει, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐ-
τῶ, ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς. ὁσὶς δ' ἀρνήσεται με
ἐμπροσθεν τῆς δυνάμει, ἀρνήσομαι
αὐτὸν καὶ γὰρ, ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς
μου ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομήσητε ὅτι ἦλ-
θον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι
ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχα-
ραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι δυνάμει, καὶ τὸ
πατρὸς αὐτοῦ. καὶ θυγατέρα, κατὰ
τῆς μητρὸς αὐτῆς. καὶ νύμφην, κατὰ
τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ τοῦ
οἰκιακοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐχρῆστο ὅτι ἐ-
τέλεσεν ὁ ἱησοῦς, διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη
ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν
ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ.

ε. Τὸ ἀγιὸν παρφήτευ ζαχαρίας, τοῦ
πατρὸς

διακονη
ρ. α.
ε.

πατρὸς τοῦ πρώτου παρθρόμου.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰσδαίαις. καὶ ὑμῖν γραμματῆς. ζήτητὴ δ' ἡς ἰα. ἐβδομαδος Ματθαίου.

ς'. Ἡ δυνάμνησις τοῦ θαύματος τοῦ ἀρχιεραστή γεμιχάη ἐν ταῖς χάναις. Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κς, τὶς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκούει. ζήτηεις τοῦ ἡ, τοῦ νοεμβεία. Εἰς τὴν λειτουργίαν.

ζ. Τὸ ἀγίου μάρτυρος σώζοντες. Εἶπεν ὁ κς, τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν δυνάων. ζήτητὴ γ' ἡς ἰβ. ἐβδομαδος. Λουκᾶ.

η. Ἡ ἡγνήσις τῆς υπερουχίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. Τὸ ὄρθρα. Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν.

δ'. Ἡ τῶν ἡμέραις ἐκείναις. Ἀναστά μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετασπαρδῆς, εἰς πόλιν ἰσδα, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρίου, καὶ ἠσάσασα τὴν ἑλισάβετ. Καὶ ἐχρῆστο ὡς ἠκασον ἡ ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαριὰς, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ ἑλισάβετ καὶ ὠνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν. διλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ διλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου παρὸς με; Ἰδὲ γὰρ ὡς ἐχρῆστο ἡ φωνὴ τῆς ἀσπασμοῦ εἰς ταῦτά με, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πνεύματα, ὅτι ἔσα

τελείωσις τῆς λελαλημῆτος αὐτῆς. καὶ κύ. Καὶ εἶπε μαριὰμ μεγαλύνει ψυχὴ μου ἐν κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὰ θεῶτα σωτηρίᾳ μου. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσιν με πάντα ἀγαθὰ. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμνε δὲ μαριὰμ σὺ αὐτῆ, ὡς εἶ μενας τρεῖς, καὶ ὡς ἐρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν. νδ'.

Ω καιρὸς ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς κώμην ἰνα. Γυνὴ δὲ ἰς ὄνομα μαρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῆδε λέγει αὐτῷ καλουμένη μαρία, ἢ καὶ κωθακαθίσασα κωθα τοῦ πόδας τοῦ ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ μαρθα, παρῆσασα αὐτῷ πολλὴν διακονίαν. Ἐπισάσασα δὲ, εἶπε. κς, ἐμέλειθι ὅτι ἡ ἀδελφή μου, μόνον με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε ἔν αὐτῇ ἵνα μοι σιωπηλὰ βηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς. μαρθα, μαρθα, μεμηνᾶς, καὶ τυρβάζη κωθὶ πολλὰ, σὺ δὲ ἐστὶ χρεία. μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἧς ἐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐχρῆστο δὲ ἐν ταῖς λέξιν αὐτῶν ταῦτα, ἐπαρσάσας γυνὴ φωνὴν ἐν τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ. μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασάσασασε, καὶ μασοὶ ἐς ἐθῆλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε, μεμηνγε. μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτὸν.

διακονή.

ρ κ β. Περὶ μαρθας καὶ μαρίας. λ ζ.

διακονή. Ι Δ. γ η.

ρ λ α.

Περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἑπαρσάσας φωνῆς. ε.

Τῶν

- θ'. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων
ἰωακείμ καὶ δύνης. Ἐκδ' καὶ Λυκαῶ.
Εἶπεν ὁ κύριος, εἰς εἰς λύχρον ἄψας.
Ζήτησα ββατώσ, λυκαῶ.
- ι'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἡμίων ξύλων.
Εἶπεν ὁ κύριος, οὕτως ἠγάπη.
Ζήτησ' τῆ γ', τῆς β', ἐβδο. Γωδόνλω.
- ια'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἡμίων ξύλων.
Τὼ καμρῶ κείνω, Συμβούλιον.
Ζήτησ' τῆ γ', τῆς β', ἐβδο. Γωδόνλω.
- ιβ'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἡμίων ξύλων.
Τὼ καμρῶ κείνω, σωνήγαγον.
Ζήτησ' τῆ β', τῆς β', ἐβδο. Γωδόνλω.
- ιγ'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἡμίων ξύλων.
Ἐκδοῦ κατὰ Γωδόνλω.

Εἶπεν ὁ κς. Ο φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ, ἀπολέσει αὐτὴν καὶ ὁμοίων τῶν
ψυχὴν αὐτῆς, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς
ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτὴν. Ἐάν
ἐμοὶ διακονῆτε, ἐμοὶ ἀκολουθήτω. καὶ
ὅπως εἰμι ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐ-
μὸς ἔσται. καὶ ἐδύπε ἐμοὶ διακονῆ, ἡ-
μήτει αὐτὸν ὁ πῆρ. Νυνὶ ἡ ψυχὴ μου
τέτρωσται. καὶ ἡ εἶπω; Πέε, σώσον-
με ἐκ τῆς ἄρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τῆ-
το ἦλθον εἰς τὴν ἄρην ταύτην. Πέε δ' ὁ-
ξασόνσου τὸ ὄνομα. ἦλθεν ἐν φωνῇ
ἐκ τοῦ ἐνθ, καὶ ἐδ' ὄξασα, καὶ πάλιν ὁ-
ξάσω. Ὁ ἐν ὄχλῳ ὁ ἔσως καὶ ἀκού-
σας, ἔλεγε βροντὴν γεγονοσίαι. Ἄλλοι
ἔλεγον, ἀγγελὸς αὐτῶν λελάληκεν.
Ἀπεκρίθη ἰς, καὶ εἶπεν, εἰδὲ μὲ αὐτὴ
ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νυν
κρίπτε ἐστὶ τοῦ κόσμου τέτυ. Νυνὶ ὁ
ἀρχὼν τῆς κόσμου τέτυ, ἐκβλήθησε-
ται ἔξω, κατὰ ἐδὴ ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς,
πάντα ἐκλύσω παρὸς ἐμαυτὸν. Ἐτ

δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίω θανάτῳ ἡ-
μελλον ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ ὄχλος, ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐκ νό-
μου, ὅτι ὁ κς μὴ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ
πὼς σὺ λέγεις, δὲ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν
τοῦ θῶς, τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θῶς;
Εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ ἰς. ἔτι μικρὸν χρό-
νον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ. ἀπειπαίτε
ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑ-
μᾶς καταλάβῃ καὶ ὁ ἀπειπατῆρ ἐν
τῇ σκοτίᾳ, ὅτε οἶδε πῶς ὑπάγει.
ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πισθετε εἰς τὸ
φῶς, ἵνα υἱὸς φωτὸς γήνητε.

Σαββατῶ παρὸς τῆς ὑψώσεως.
Ἐκδοῦ κατὰ Ματθαῖον. λθ.

Εἶπεν ὁ κς, ὁ φιλῶν παρὸς ἡμῶν ὑπὲρ
ἐμὲ, ὅτε ἐστὶμε ἀξίος, καὶ ὁ φιλῶν ἡμῶν
ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ὅτε ἐστὶ μου
ἀξίος. καὶ ὁς ἐλαμβάνει τὸν σαυρὸν
αὐτῆς, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω με, ἐκ ἐστὶμε
ἀξίος. Ὁ οὐρανὸς τῶν ψυχὴν αὐτῶν, ἀ-
πολέσει αὐτὴν. καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυ-
χὴν αὐτῆς σῶσει ἐμὲ, ἀθήσει αὐτὴν.
Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται.
καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀπο-
σταλάντά με. Ὁ δεχόμενος παρὸς φῆ-
την εἰς ὄνομα προσφῆτου, μισθὸν προ-
σφῆτου λήψεται. καὶ ὁ δεχόμενος δι-
καμον, εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου
λήψεται. Καὶ ὁς ἐδὴ ποτίσῃ σῖνᾶ τῶν
μικρῶν ῥύτων ποτήριον ψυχῆς μό-
νον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὲν λέγει
ὑμῖν, εἰ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτῆς.
Καὶ ἐγῆμετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς δια-
τάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐ-
τοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν εἰς ἀσκήν καὶ
κηρύσσει ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.

Κυριακή παρ' τῆς ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. θ.

ΓΙπεν ὁ κς, Οὐδὲς ἀναβέβηκεν εἰς τὴν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς μωσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕτως ὑψωθῆσεται δὲ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πισθύνων εἰς αὐτόν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογεγνητὸν ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πισθύνων εἰς αὐτόν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρινῇ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

ιδ'. Ἡ ὑψώσις τοῦ υἱοῦ καὶ ζωοποιὸς τῶν υἱῶν τοῦ ὄρθρου.

ιβ'. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μβ.

ΓΙπεν ὁ κς. Πέρες, δόξα σοὶ τοῦ ὀνόματός σου. Ἡ λαὸς ἐν φωνῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν, εὐδοξάσω. Οἱ οὐρανοὶ ὄχλος ὁ ἐσὼς καὶ ἀκέσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονοῦσαι. Ἄλλοι ἔλεγον, ἄγγελος αὐτῶν λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ υἱὸς καὶ εἶπεν, εὐδοξάσω αὐτὴ ἡ φωνὴ γεγονοῦσα, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νυνὶ κρίσις ἐστὶ τῷ κόσμῳ τῷ ἐπιφανῶν. Νυνὶ ὁ ἀρχὸν τῷ κόσμῳ τῷ ἐπιφανῶν, ἐκβλήθησεται ἔξω. καὶ ὁ υἱὸς ὑψωθῆσεται ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐκλύσων παρὰ ἑμαυτόν. Τὸ ἔλεγε, σημαίνων ποῖον θανάτῳ ἠμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος, ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χς μὴ μίσηται τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις,

δὲ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ υἱὸς. ἐπὶ μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μετ' ὑμῶν ἐστὶ. παρὰ ταῦτα, ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοπία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ ὁ παρὰ ταῦτα ἐν τῇ σκοπίᾳ, οὐκ οἶδε πῶς ὑπάγει. Ἐως τὸ φῶς ἔχειτε πισθύνετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτός γήνησθε.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ζ.

Καιρῶς ἐκείνου, Συμβέβηκεν ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγγύοντο πρὸς πλάτωνα, λέγοντες, ἄρον, ἄρον τρώσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ πλάτων, λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ τρώσατε. ἐγὼ γὰρ ἐχθροὶ οὐκ εἶμι αὐτοῦ αἰῶνα. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰσραηλῖται, ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν, ὁ φεῖται ἀποθνήσκειν, ὅτι ἐαυτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε ἐν ἡκούσεν ὁ πλάτων τοῦτον τὸν λόγον, μάλλον ἐφοβήθη. καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ ἰησοῦ, πόθεν εἶ σὺ; ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκρίθην εἰπὼν, ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει αὐτῷ ὁ πλάτων, ἐμοὶ ἐλαλεῖς; καὶ οἶδας ὅτι ἰσραηλῖται ἔχω τρώσαις; καὶ ἰσραηλῖται ἔχω ἀπολύσαις; Ἀπεκρίθη ὁ υἱὸς καὶ εἶπεν, ἐκ εἰχῆς ἰσραηλῖται ἐδὲ μίσθω κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ λέγεις ὅτι ἐδοξάσθην ἀνθρώπων. Ὅτε ἐν πλάτων ἀκέσας τοῦτον τὸν λόγον, ἠγάγη ἔξω τὸν υἱόν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ βήματι, εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον, ἐβραῖσι δὲ, γαβαθα. Ἡ ἦν ἡ ἀσκήνη τοῦ πάγου, ὡς λέγεται ἐκ τῆς ἱστορίας. καὶ λέγει τοῖς ἰσραηλῖταις, ἴδε ὁ βασιλεύς.

ρ. θ.
ρ. β.
ρ. γ.
Διακοπή.

ρειδ' σιλδύς υμῶν. Οἱ δὲ ἐκράυγασαν,
 αἶρον, αἶρον, σρωῶν αὐτῶν. Λέγει αὐ-
 τοῖς ὁ πλάτης, τὴν βασιλέα υμῶν σρωῶ-
 σω; Ἀπεκρίθησαν οἱ δὲ χερεῖς, ὅτι
 ἔχομεν βασιλέα εἰμὴ καίσαρα. Τό-
 τε οὐκ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα
 σρωῶθῃ. Παρέλαβον δὲ τὸν ἰησοῦν,
 καὶ ἤγαγον, καὶ βασάζων τὸν σρῶν αὐ-
 τοῦ, ἔξῃλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρε-
 νίς τόπον, ὃς λέγεται ἐβραϊστὶ, γολ-
 γοθά, ὅπου αὐτὸν ἐσαύρωσαν, καὶ με-
 τ' αὐτῶ ἀλλοὺς δύο, ἐν τούτῳ καὶ ἐν-
 τούτῳ. μέθον δὲ τὸν ἰὼ. Ἐγραψε δὲ
 καὶ τίτλων ὁ πλάτης, καὶ ἔθηκεν ἑπὶ
 τοῦ σαυροῦ. Ἰὼ δὲ γεγραμμένον,
 ἰς ὀναζωραῖος, ὁ βασιλδύς τῆς ἰου-
 δαίαν. τούτῳ οὐκ τὸν τίτλων, πολλοὶ
 ἀγέγνωσαν τῆς ἰουδαίαν, ὅτι ἐγγύς
 Ἰὼ ὁ τόπος τῆς πόλεως; ὅπου ἐσαυρώ-
 θη ὁ ἰησοῦς. καὶ Ἰὼ γεγραμμένον, ἐ-
 βραϊστὶ, ἐλλῆνιστὶ, ῥωμαῖστὶ. Εἰσήκει-
 σαν δὲ πρὸς τὸν σαυροῦ τὸν ἰὼ, ἡ μήρ
 αὐτῶ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐ-
 τοῦ, μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ, καὶ μαρία
 ἡ μαγδαλινη. Ἰησοῦς ἐν ἰδῶν τὴν
 μητέρα καὶ τὴν μαθητὴν παρεσῶτα,
 ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῶ, γύ-
 ναι, ἰδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῇ μα-
 θητῇ, ἰδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπέκει-
 νης τῆς ὥρας, ἔλαβον ὁ μαθητὴς αὐ-
 τῆν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τούτῳ εἶδὼς ὁ
 ἰὼ ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, κλίνας
 τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πᾶν. Οἱ
 ἐν ἰδῶν αἰοῖ, ἵνα μὴ μείνη ἑπὶ τῶ σαυ-
 ροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ,
 ἐπεὶ πρὸς σκευὴν Ἰὼ. Ἰὼ γὰρ μεγάλη
 ἡ ἡμέρα σκεῖνου τοῦ σαββάτου. ἠρώ-

τισαν τὴν πλάτην, ἵνα κατεαγῶσιν
 αὐτῶ τὰ σκέλη, καὶ σρωῶσιν. Ἦλθον
 ἐν οἱ σρωῶται, καὶ τοῦ μῆρ πρῶτου
 κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου
 τοῦ συσαυρωθέντος αὐτῶ. Ἐπὶ τὸν
 ἰησοῦν ἔλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη
 τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτῶ τὰ
 σκέλη. ἀλλ' εἰς τῆς σρωῶται, λόγ-
 χη αὐτοῦ τὴν πλοῦρὸν ἐνύξε, καὶ δι-
 θέως ἔξῃλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ; καὶ ὁ
 ἑώρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ
 ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτῶ.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν ὑψῶσιν.
 Ἐκ τούτου κατὰ Ἰωάννην...
 Ἰπεν ὁ κς πρὸς τοῦ ἐληλυθότας πρὸς
 αὐτὸν ἰδῶ αἰς. Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητή-
 σεί με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτία υμῶν ἀπο-
 θανείθε. ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ
 δύνασθε εἰσελθεῖν. Ἐλεγον ἐν οἱ ἰδῶ αἰοῖ. Κυριακῆ
γ', τῆς νη
σειάν.
 μήποτε ἀποθανείθε αὐτὸν, ὅτι λέγει
 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε
 εἰσελθεῖν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς οὐκ
 ἐκ τῆς κάτω ἐσε, ἐγὼ ἐκ τῆς ἄνω εἰμι. ὑμεῖς
 ἐκ τῶ κόσμου τούτου ἐσε, ἐγὼ ἐκ εἰμὶ
 ἐκ τῶ κόσμου τούτου. Εἶπον ἐν ὑμῖν, ὅτι
 ἀποθανείθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑ-
 μῶν. ἐδὴ γὰρ μή τις δύσσητε ὅτι ἐγὼ εἰ-
 μι, ἀποθανείθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑ-
 μῶν. Ἐλεγον ἐν αὐτῶ, σὺ τίς εἶ; καὶ εἶ-
 πον αὐτοῖς, τὴν δόχλον, ὅτι καὶ λαλῶ
 ὑμῖν. πολλὰ ἔχω πρὸς ὑμῶν λαλεῖν
 καὶ κείνῳ, ἀλλ' ὅτι ἐμψάσαμε, ἀληθῆς
 ἐστὶ. καὶ γὰρ ἀἠκῶσα παρ' αὐτῶ, τούτου
 λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν
 ὅτι τὸν πρὸς αὐτοῖς ἔλεγον. εἶπεν οὐκ
 αὐτοῖς οἱς. ὅταν ὑψῶσθε τὸν υἱὸν τῶ
 θηοῦ, τότε γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

καὶ

καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ, ποιῶ οὐδ' ἐν, ἀλλὰ
καθὼς ἐδίδ' ἀξέμε ὁ πατήρ με, ταῦ-
τα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψασ με, μετ' ἐμῆ
ἐστίν. οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πῆρ, ὅτι ἐ-
γὼ τὰ ἄρρα αὐτῷ ποιῶ πάντες.
Ταῦτα ἀπὸ λαλοῦτος, πολλοὶ ἐ-
πίσθυσαν εἰς αὐτὸν.

Κυριακῇ μετὰ τὴν ὑψωσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λζ.

Ἰπεν ὁ κς, ὅς τις θέλει ὀπίσω με ἀκο-
λαθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀ-
ράτω τὸν σῶν αὐτῆ, καὶ ἀκολουθήτω
μοι. ὅς γ' οὐ θέλει τὴν ψυχὴν αὐτῆ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν. ὅς δ' οὐ ἀπο-
λέσει τὴν ψυχὴν αὐτῆ, ἐνεκεν ἐμοῦ καὶ
τοῦ εὐαγγελίου, ὅσαί σῶσει αὐτήν. Τί
γ' ὠφελήσει αὐτῷ, ἐὰν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν
αὐτῆ; ἢ τί ἴδωσι αὐτῷ ἀλλάγμα-
τις ψυχῆς αὐτοῦ; ὅς γ' ἐσὼ ἐπαι-
χιωθῆμε, καὶ οὐ ἐμῆς λόγους ἐν τῇ
ῥησὶ ταύτῃ τῆμοι χαλίδι καὶ ἀμαρ-
τωλῶ, καὶ ὁ γὼς τῷ θού ἐπαιχιωθῆ-
σεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν
ἀγίων. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς. ἀμὲν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ ἴνες τῶν ὧδ' ἐσηκό-
των, οἵτινες ἐμὴ γούσονται θανάτου,
ἕως οὐκ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει.

ι ε. Ἰς ἀγίος μεγαλομάρτυρος νικήτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. λς.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἰδὲ
ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἀρέββατα
ἐν μέσσω λύκων. Γίνεσθε ἐν φρονημοί

ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περὶ σέ-
ρα. Προσέχετε ἵνα ἀπὸ τῶν ἀνῶν. πα-
ραδ' ἄβουσι γ' ὑμᾶς εἰς σινέδρια, καὶ
ἐν ταῖς σιναγωγαῖς αὐτῶν, μαρτυ-
ρῶσιν ὑμᾶς. καὶ ἴπῃ ἡγεμόνας δὲ
καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ,
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
Ὅταν δὲ ἀρραδίωσιν ὑμᾶς, μὴ με-
μνήσητε, πῶς, ἢ τί λαλήσητε. δοθή-
σεται γ' ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λα-
λήσετε. καὶ γ' ὑμᾶς ἐσὲ οἱ λαλοῦντες,
ἀλλὰ τὸ πᾶν τῷ πατρὸς ὑμῶν τὸ λα-
λοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελ-
φὸς ἀδελφόν, εἰς θανάτον. καὶ πατήρ,
τέκνον. καὶ ἐπινασθήσονται τέκνα, ἴπῃ
γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτοῦ. καὶ
ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πλείων διὰ
τὸ ὄνομα μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέ-
λος, ὅσαί σωθήσεται.

Τὸ αὐτὸ
καὶ εἰς
μαρτυ-
ρας.

ις. Ἰς ἀγίας μεγαλομάρτυρος, δι-
φρημίας. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Ἰδ' αὐτὸν ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν φαρι-
σαίων τὴν ἰν, ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ.
Ζῆται τῇ β, τῆς τεταρτης ἐξ ἑβδόμα-
δος σελ.

κ. Τὸ ἀγίος μεγαλομάρτυρος δις α-
θίου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Ἰπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.
προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνῶν.
Ζῆται τῇ γ, τῆς β, ἐξ ἑβδό. Λουκᾶ.

κγ. Ἡ σύλληψις τοῦ πμῆς ἐν δόξῃ προσφῆ-
του παροδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. β.

Ἰδ' αὐτὸν ἐκείνῳ, Ἐγὼ ἐστὶν ταῖς ἡμέ-
ραις ἠρώδ' ἐξ ἑ βασιλέως τῆς ἰουδαίας,
ιεροῦ

ἰερός τις, ὄνοματι ζαχαρίας, ἔξ ἐ-
 φημερίας ἀβιά. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἐκ τῆς
 θυγατέρων ἀαρῶν καὶ τὸ ὄνομα αὐ-
 τῆς, ἐλισάβετ. Ἦσαν ὁ δίκαιοι ἀμφο-
 τερι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, πορδύομηροι ἐν
 πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιομασι
 τοῦ κυρίου, ἀμεμπτοι. καὶ ἔκ ἦν αὐτοῖς τέκ-
 νον, καθὼς ἠέλισάβετ ἦν σείρα, καὶ ἀμ-
 φότερι περιβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις αὐτῆς ἦσαν. Ἐγγύετο ὅτι ἐν τῷ ἱε-
 ρατοῦ αὐτὸν ἐν τῇ ἑξῆς τῆς ἐφημε-
 ρίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ ἔθος
 τῆς ἱερατείας, ἔλαχε ἔθυσμα ἵνα
 ἐσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου. καὶ πᾶν τὸ
 πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἰδοὺ περιδοχόμενον
 ἔξω τῆς θύρας τοῦ θυμιάματος. Ὁ φησὶ
 ὅτι αὐτὸν ἄγγελος κυρίου, ἐς ὧς ἐκδ' ἐξῆς
 θυσιαστικῆς τοῦ θυμιάματος, καὶ ἔταρά-
 χθη ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέ-
 πεσον ἐπ' αὐτὸν. Εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν
 ὁ ἄγγελος. μὴ φοβέσθαι ζαχαρία, διότι
 εἰσπρέσθη ἡ δέησίς σου. καὶ ἡ γυνή σου ἐλι-
 σάβετ, γυνήσεται υἱόν σου, καὶ καλέσεις τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ, ἰωσήφ. καὶ ἔσται χαρά-
 σις καὶ ἀγαλλίασις. καὶ πολλοὶ ἔπι τῇ
 γυνήσεται αὐτοῦ, χαρήσονται. Ἔσται γὰρ
 μέγας ἐνώπιον κυρίου. καὶ οἶνον καὶ σίκερα
 οὐκ ἔπι. καὶ πνεῦμα ἁγίου, πληθήσεται ἐπὶ
 ἐκκοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πολλὰς τῶν
 ἡμερῶν ἱηλ, ἔπι πρέσβη ἔπι κύν τὴν αὐ-
 τῆς. καὶ αὐτὸς περιελύσεται ἐνώπιον
 αὐτοῦ, ἐν πῆνι καὶ δυνάμει ἡλίου. ἔπι πρέ-
 ψαι καρδίας πρὸς ὧν, ἔπι τέκνα. καὶ
 ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, καὶ ἐτοι-
 μάσαι καὶ λαὸν κατεσκευασμένον.
 Καὶ εἶπε ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγε-
 λον, κατὰ τὴν γνώμαί μου. ἐγὼ γὰρ

εἰμι πρὸς οὐρανὸν, καὶ ἡ γυνή μου περιβε-
 βηκῆσα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀ-
 ποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ
 εἰμι γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεσάλλω λαλῆσαι πρὸς
 σέ, καὶ ἀγγελίσασθαι σοὶ ταῦτα.
 καὶ ἰδὲ ἔσπι σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος
 λαλῆσαι, ἄχει ἥς ἡμέρας γυνήσεται
 ταῦτα, καθὼς ὅτι ἔπι πρὸς τοῖς
 λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς
 τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσ-
 δοκῶν τὴν ζαχαρίαν. καὶ ἐθαύμα-
 ζον ἐν τῷ ἔρονίζεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδυνάτο λαλῆσαι
 αὐτῶν. καὶ ἐπέγνωσθαι, ὅτι ὁ πᾶσιαν
 ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ. καὶ αὐτὸς ἰδοὺ δια-
 νύων αὐτῶν, καὶ δέμενε κωφός. Καὶ
 ἐγγύετο ὡς ἐπλήθησθαι αὐτὸν τῆς
 λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
 κον αὐτοῦ. Μετὰ ὅτι ταῦτα τοῖς ἡμέ-
 ραις, σιωπῶν ἐλισάβετ ἡ γυνὴ
 αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μύσας
 πέντε, λέγουσα. ὅτι ἔπος μοι πεπεῖ-
 κεν ὁ κύριος, ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφε-
 λῆν τὸ ὄνειδος μου ἐν οὐρανοῖς.

κδ'. Τῆς ἁγίας πρῶτης μαρτυρῆς θεκλής.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ πᾶσιαν τῶν ταύτων.
 ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
 δέκα παρθενοῖς.

Ζητεῖσα ββάτω ιζ'. Ματθαίου.

κς'. Ἡ μετὰ τῆς αἰῶνος ἀπο-
 σόλης καὶ ἀναγγελίας τοῦ θεολόγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωσήφ.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἐφωκέρωσεν ἑαυτὸν

οἷς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγενεθῆεν
ἐκνεκρῶν, καὶ λέγει πρὸς ἰωάννην πέντεω.

Ζήτηε ἰωάννην, ια.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκτοῦ κατὰ Ἰωάννου. ξα.

Ως καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηκείσαν πρὸς τὸ
εὐαγγέλιον, ἢ μήτε αὐτῶν, καὶ ἢ ἀδελφῆ τῆ
μῆτε αὐτῶν, μαρία ἢ κλωπᾶ, καὶ μα-
ρια ἢ μαγδαλινα. Ἦν ἐν ἰδῶν τῶν
μετῶν, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν
ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῶν. γυναι,
ἰδὲ οὗτος σου εἶπεν λέγει πρὸς μαθητῆν,
ἰδὲ ἢ μήτε σου, καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας,
ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

Οὐδέστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν πρὸς
τούτων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδα-
μι, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐ-
τοῦ. Ἐστὶ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίη-
σεν ὁ ἰσ. ἀπὸ τῆς γράφῃ καθ' ἑαυτὸν,
καὶ ἐκ τῶν οἰμαίων τὸν κόσμον χωρή-
σαι τὰ γραφόμενα βιβλία, ἀμὲν,

καὶ ἢ. Τῶν οἰμαίων καὶ ἢ καὶ ὁμολογη-
τοῦ χαρίτωνος. Τῶ καιρῷ ἐκείνῳ,
ἔση ὁ ἰσ. ἐπὶ τὸν πεδινόν. Ζήτηε
τῆ πρὸς αὐτοῦ τῆς β, ἐβδ ομ. Λακα.

λ. Τοῦ ἀγίου ἱερομαρτυροῦς γρηγορίου
τῆς μεγάλης δερμίας.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαίου. ργ.

Ἰπεν ὁ κς, γρηγορεῖτε, ὅτι ἐκ οἶδατε
ποία ὥρα ὁ κς ὑμῶν, ἔρχεται. ἐκείνο
ἵνα γινώσκετε ὅτι εἴ ἤδη οὐκοῦδε εσπότης
ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἔρη-
γὸρησεν αὐτὸν, καὶ ἐκ αὐτοῦ εἶπεν διουρη-
να τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Δὲ ἔστιν ἡμεῖς
γινώσκοντες ὅτι ἡ ὥρα καὶ ἡ ὥρα, ὅ-
τι ὁ κς ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ π-
σὸς δ' ἄλλος καὶ φροῦνιμος, ὃν κατέστησεν

ὁ κς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ,
ἔδιδόναι αὐτοῖς τὴν προσφωτὴν και-
ρῶν. μακάριος ὁ δ' ἄλλος ἐκείνος, ὃν ἐλ-
θῶν ὁ κς αὐτοῦ, διδόναι ποιῆσαι ἔπος.
ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ὑπαρχουσιν αὐτῶν, κατέστησεν αὐτόν.

Μὲν ὁ κς βίβλος.

α. Τοῦ ἀγίου δόκτορος ὁλοῦ ἀναγίου.

Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Ἐἶπεν ὁ κς τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς, ὁ ἀκούων
ὑμῶν, ἐμὲ ἀκούει. Ζήτηε ἐμπροσθεν
εἰς τὰς οκτώ τοῦ νοεμβρίου εἰς τὴν
λατρυρίαν τῆς ταξιαρχῶν.

β. Τῶ ἀγίου ἱερομαρτυροῦς κυπριανῶ.

Ἐκτοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Ἐἶπεν ὁ κς, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. διέμου
ἐδύπε εἰσέλθη, σωθήσεται, καὶ εἰσε-
λεύσεται, καὶ ἔξελύσεται, καὶ νομὴν
δύρησει. Ζήτηε ἐμπροσθεν εἰς
τὰς εγ' τοῦ νοεμβρίου μὲνός τῆς
λατρυρίας τοῦ χρυσοστόμου.

γ. Τοῦ ἀγίου ἱερομαρτυροῦς διονυσίου
τοῦ ἀρεοπαγίτου.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαίου. νε.

Ἰπεν ὁ κς, τὴν πρὸς ἀβολὴν ταύτην,
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν
ὡς ἐμπόρω, ζῆλον καλῶς μαρτα-
ρεῖται, ὃς διδόναι εἶνα πολὺν μαρ-
ταρεῖται, ἀπελθῶν, πέπρακε πάντα
ὅσα εἶχε, καὶ ἠόρασεν αὐτόν. Πάλιν
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς γῆν, σα-
γήνη, βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ ἐκ παντὸς γῆρας σαυαγαγῶσι.

λω

ὡς ὅτε ἐπληρώθη, δυνάβιβάσαντες
 ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συ-
 νέλεξαν τὰ καλά, εἰς ἀγγεῖα. τὰ δὲ
 σαπρὰ, ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσαι ἐν
 τῇ σπιτελείᾳ τοῦ αἰῶνος. Ἐξελύσον
 οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορεῖσαι οὖν πονηρὰς
 ἐκ μέσου τῆς δικαίων, καὶ βαλεῖσαι αὐ-
 τὰς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός. ἐκεῖ
 ἔσαι ὀκλαυθμὸς καὶ ὀβρυγμὸς τῆς
 ὀδόντων. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς, σπιθήκα-
 τε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ, ναὶ
 κέ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τοῦτο πᾶς
 γραμματεὺς, μαθητὸς εἰς τὴν
 βασιλείᾳ τῆς ἐνῶν, ὁμοίος ἐστίν, ὡς
 οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ
 οἴκου αὐτοῦ, καινὰ καὶ παλαιὰ.
 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς τοὺς
 παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκείθεν,
 καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν αὐτῆς, ἐδίδα-
 σκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῆς.

5. Τὰ ἅγια ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ θωμά.
 Ἐκδοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξέ.
 Ὅσος ὁφείας τῆς ἡμέρας ἐκείνη τῆς μιᾶς
 τῆς σαββάτων, καὶ τῆς θυρῶν κεκλεισ-
 μῶν, ὅπως ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγ-
 μῶν διὰ τὸν φόβον τῆς ἰουδαίων,
 ἦλθεν ὁ ἰς, καὶ ἔειπεν εἰς τὸ μέσον, καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν.

Ζήτηε ἑωθινόν, θ.

Ἡ τῆς κυριακῆς τῆς ἀντιπάχια.

ζ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, σεργίου καὶ
 βαάχια. Ἐκδοῦ κατὰ Λουκᾶ.
 Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς,
 προσέχετε διὰ τῆς ἀνθρώπων.
 Ζήτηε τῆς γ', τῆς β', ἐβδομά. Λουκᾶ.

θ. Τὰ ἅγια ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἰακώβου καὶ ἀλ-
 φαίου. Τὸ καιρὸς ἐκείνη. Εἶδεν ὁ
 ἰησοῦς ὄχλον πλῆθ.

Ζήτηε τῆς β', τῆς γ', ἐβδομά. Ματθαίος.

ιβ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, παύλου, τα-
 ρείχου, καὶ ἀδρόνικου.
 Ζήτηε τῆς γ', τῆς β', ἐβδομά. Λουκᾶ.
 Ως καὶ εἰς τὰς ζ'.

ιγ. Τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, κάρπου,
 καὶ παύλου.

Ἐκδοῦ κατὰ Ματθαίον. κα.

Ἰπεν ὁ κς, πάντα ὅσα δὴ θέλητε ἵνα
 ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἕως καὶ ὑ-
 μεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς. ὅτι γὰρ ἐστὶν ὁ
 νόμος καὶ οἱ προφῆται. Εἰ σέλθετε διὰ
 τῆς σκηνῆς πύλης, ὅτι πλάτεια ἡ πύλη,
 καὶ ἀνύχωρος ἡ ὁδὸς, ἢ ἀπάγασα εἰς
 τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσε-
 χόμενοι διὰ τῆς σκηνῆς πύλης καὶ τεθ-
 λιμμένη ἡ ὁδὸς, ἢ ἀπάγασα εἰς τὴν
 ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες
 αὐτήν. Προσέχετε δὲ διὰ τῆς ψυ-
 χῆς προσφῆταις. οἵτινες ἔρχονται πρὸς
 ὑμᾶς, ἐν ἐνδύμασι καθαίων. ἔσω-
 θεν ἰδέειν λύκοι ἀρπαγες. διὰ τῆς
 καρπῶν αὐτῶν, ἐπιγνώσατε αὐτοὺς.
 Μὴ συλλέξωσιν διὰ τῶν ἀκανθῶν σαφύ-
 λην, ἢ διὰ τῶν τριβόλων σύκα; ἕως πρὸς
 δένδρον ἀγαθόν, καρπὸς καλὸς ποιεῖ.
 τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον, καρπὸς πονη-
 ρὸς ποιεῖ. καὶ δύναται δένδρον ἀγαθόν,
 καρπὸς πονηρὸς ποιεῖν. καὶ δένδρον
 σαπρὸν, καρπὸς καλὸς ποιεῖ. πάν-
 τιν δένδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκ
 κόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἀρα-
 γε διὰ τῆς καρπῶν αὐτῶν, ἐπιγνώσε-
 τε αὐτοὺς. καὶ πᾶς ὁ λέγων μοι κέ, κέ,
 εἰσελεύ-

είσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῆς
οὐρανῶν. ἀλλ' ὅποιον τὸ θέλημα τοῦ
πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

ιβ'. Τὰ ἀγία λογίνα τοῦ ἐκατητάρχου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶ-
ται εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθᾶ.
Ζήτη διαγγέλιον ζ'. Τῶν ἀγίων
πατρῶν.

ιγ'. Τὰ ἀγία λόπος ὁλοῦ καὶ διαγγελισῶ.
Λουκᾶ.

Ἐἶπεν ὁ κς' τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς, ὁ ἀ-
κύνων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκύνει.
Ζήτηται ὡς ὁ κτὴν τοῦ νοσημβρίου.

Τῆς λειτουργίας τῆς ταξιαρχῶν.

κα'. Τοῦ οἴου πατρὸς ἡμῶν, ἱλαρίωνος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἔστι ὁ ἱησοῦς Ἰησοῦς
παυλῶν. Ζήτηται, τῆς ὡρασκουῆ,
της β', ἐβδομάδος, Λουκᾶ.

κγ'. Τοῦ ἀγίου λόπος ὁλοῦ ἱακώβου τοῦ
ἀδελφοθέου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ν ε'.

Ὁ καιρὸν ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ ἰς εἰς τὴν πα-
ρεῖδα αὐτῶν, καὶ εἶδεν ὅτι ὄχλος
ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὡς ἐκ πλη-
τεθῆαι αὐτοῦ, καὶ λέγειν. πόθεν τοῦτο
ἡ σοφία αὐτῆ, καὶ αἱ δυνάμεις; ἔχ-
ου ὅτι ἐστὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; Οὐχὶ ἡ
μητρὸς αὐτῶν, λέγεται μαριάμ. καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτῶν, ἱακώβος, καὶ ἰωσή, καὶ ἰ-
μων, καὶ ἰάκωβος; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῶν,
ἔχου πάντα πρὸς ἡμᾶς εἰσὶ; πόθεν ἐν
τούτω ταῦτα πάντα. καὶ ἐσκανδαλί-
ζοντες ἐν αὐτῶν. Ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτοῖς.
ἔκ ἐστι πρὸς φήτης ἀπίστος, εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρὶδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ αἰκίᾳ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον.

καὶ ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολ-
λάς, διὰ τὴν ἀπίστην αὐτῶν.

κδ'. Τὰ ἀγία μεγαλομάρτυρος ἀρέθα
καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ἐἶπεν ὁ κύριος, μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν
ποιμνιον.

Ζήτη, σαββάτω ἰά, τοῦ Λουκᾶ.

κε'. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, μαρκιανῶν
καὶ μαρτυρίου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἐδὲν συγκεκαλυμ-
μένον. Ζήτηται, τῆς ὡρασκουῆ,
της ζ', ἐβδομάδος, Λουκᾶ.

κς'. Τοῦ ἀγίου ἐν ὄξου μεγαλομάρτυ-
ρος δημητρίου, τοῦ μυρραβλύτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ν β'.

Ἰπεν ὁ κς' τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς. ταῦ-
τα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γι-
νώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμί-
σηκεν. εἰ ἐκεῖνός κόσμος ἦτε, ὁ κόσμος αὐ-
τὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου
ἐκ ἐσέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς
ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τὸ ὅτι μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος. Μνημονύετε τοῦ λόγου ἃ ἐ-
γὼ εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐστὶ δὲ ὄχλος μερίζων
καὶ αὐτῶν. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς
διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ
τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦ-
τα πάντα, ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνο-
μά μου, ὅτι ἐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά
με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς,
ἀμαρτίαν ἐκ εἶχον. νυνὶ ὅτι πρὸς φασιν
ἐκ ἐχουσι πρὸς τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.
Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πρὸς μου μισεῖ. εἰ
ταῦτα ἐγὼ μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἂν ἐδὲ εἰς

ἕ ἄλλος

ἄλλος πεπείηκον, ἀμαρτῖαν οὐκ ἔ-
χον. νῦν δὲ ἢ ἐωράκασι, ἢ μεμισή-
κασι, ἢ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα. ἀλλ' ἵνα
πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν
τῷ νόμῳ αὐτῷ, ὅτι ἐμίσησαν με δω-
ρεθῶ. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ πατήρ κληρῶς,
ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν πατέρα τοῦ πα-
τρὸς, τὸ πᾶν τῆς ἀληθείας, ὁ πατήρ τοῦ
πατρὸς ἐκ πορεύεται, ἐκείνος μαρτυ-
ρήσει περὶ ἐμοῦ. ἢ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖ-
τε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐσέ. Ταῦ-
τα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκιδνα-
λιθῆτε. Ἀποσιναγωγὸς ποιήθουσιν
ὑμᾶς. ἀλλ' ἐρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ
ἀποκτείνῃς ὑμᾶς, ὁ δὲ ἔξῃ λατρεῖαν
προσφέρειν τῷ θεῷ.

Ἐκ τοῦ κτ'
Ματθ.

Καὶ τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.
Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐμβόηπ τῷ ἰὺ εἰς
πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδὲ σεισμός μέγας ἐ-
γένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡςτε τὸ πλοῖον
καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐ-
τὸς δὲ ἐνάθησεν. Καὶ προσελθόν-
τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγείρω αὐτὸν,
λέγοντες. κέ, σῶσον ἡμᾶς, ἄπολύ-
μεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς, τί δειλοῖ ἐσέ
ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγενεθῆ, ἐπέλιμη-
σε τοῖς ἀνέμοις, ἢ τῇ θαλάσῃ, ἢ ἐ-
γένετο γαλιῶν μεγάλη. οἱ δὲ δῶσθε
ἐθαύμασαν, λέγοντες. ποταπὸς ἐσιν
οὗτος, ὅτι ἢ οἱ δῶεμοι, ἢ ἡ θάλασσα,
ὑπακούουσιν αὐτῷ.

Μιωνόμβειος.

α. Τῶν ἀγίων ἀρχόντων κοσμά, ἢ δα-
μιανού.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ. αἰὼν. λδ.
Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος
οἷς, οὗτος δὲ ὡδ' ἑκα μαθηταὶς αὐτοῦ, ἔδω-
κεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πόδουμάτων
ἀκαθάρτων, ὡςτε ἐκβάλλειν αὐτοῦ, ἢ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν
μαλακίαν. Τότες ἀπέστειλεν οἷς,
παράχρηλας αὐτοῖς, λέγων. εἰς ὅδον
ἐθνῶν, μὴ ἀπέλθῃτε. ἢ εἰς πόλιν σα-
μαρειτῶν, μὴ εἰσελθῃτε. πορεύεσθε ὅ-
μως, πρὸς τὰ παράβατα τὰ ἀ-
πόλωλάτα οἴκη ἰηλ. Πορεύομενοι ὅ-
τι κηρύσσει, λέγοντες. ὅτι ἡ γλυκὴ ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀθροῖντας, θε-
ραπεύετε. λεπερῶς, καθαρίζετε.
δαιμόνια, ἐκβάλλετε. δωρεθῶ ἐλά-
βετε, δωρεθῶ δότε.

β. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, ἀκινδύνε, κατὰ
τῆς σω αὐτῶ. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶ.

Εἶπεν οὗτος, Τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς,
προσέχετε ἀπὸ τῶν δυνῶν.

Ζήτη, τῆ γ', τῆς β', ἐβδ ο. Λουκῶ.

γ. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, ἀκεψιμά, ἰω
σιφ, ἢ αἰθαλά. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶ.

Εἶπεν οὗτος, Τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.

Οὐδὲν συγκεκαλυμμένον.

Ζήτη, παρὰ σκιδνη, τῆς ζ', ἐβδ ο. Λουκῶ.

δ. Τῶν ἀγίων πατρὸς ἡμῶν, παύλου
τοῦ ὁμολογητοῦ, πατριάρχου κων-
σταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκῶ. ξδ.

Ἰπεν οὗτος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς
ὅς δὲ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί, ἐμωρεθῆσιν
τῶν δυνῶν, ἢ οὐχὸς τοῦ θῶ, ὁμολογή-
σει ἐν αὐτῷ, ἐμωρεθῆσιν τῶν ἀγγέ-
λων τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἀρνησάμενος ἐνώ-
πιον τῶν ἀνῶν, ἀπαρνηθήσεται ἐνώ-
πιον τοῦ θεοῦ.

Διακονία
Τὸ αὐτὸ
καὶ φέρεται
ρησάει
α.

Τὸ αὐτὸ
εἰς τὴν
καὶ τὴν
νοεμβρίου
καὶ εἰς ὅμο-
λογηταῖς

πον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θωε, ἀφεθήσεται αὐτῷ. τῷ δὲ εἰς τὸ ἄγιον πᾶ βλασφημήσαντι, ἐκ ἀφεθήσεται. Οἱ τὸν ἵ ποροφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῖς σωμαγωγᾶς, καὶ ταῖς δεχᾶς, καὶ ταῖς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς ἢ πᾶ πολυθήσεσθε, ἢ πᾶ εἴπητε. Ἐ γὰρ ἄγιον πνῦμα, διδᾶξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἀδ εἰ εἰπῆν.

Ἡ συναξίς πασῶν τῶν ἐπετρανίων δὴ νάμεων. Εἰς τὴν ὄρθρον. Προκείμενον. Ο ποιῶν σὺν ἀγγέλῳ αὐτῷ πᾶτα. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. σέ.

Ἰπεν ὁ κς, ὁρᾶτε, μὴ κατὰ φρονησῆτε ἐνός τῶν μικρῶν τῶτων. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἀγγελοὶ αὐτῷ ἐν ἐνοῖς, διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τῷ ἐν ἐνοῖς. Ἡ λθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ θωε, σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐδὴ γρήταῖνι δὴ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλθνητῆ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐχὶ ἀφείς τῶ ἐν ἐννηκονταενέα, ἐπὶ τῶ ὄρη ποροθεῖς, ζητεῖ τὸ πλθνώμῃρον; καὶ ἐδὴ γρήταῖνι δὴρεῖν αὐτὸ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπὶ αὐτῷ μάλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐν ἐννηκονταενέα τοῖς μὴ ἐπλανημένοις. ἔτως ἐκ ἐστὶ θέλημα ἔμπαρσεν τοῦ πρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς ἐνοῖς, ἵνα ἀπλήται εἰς τῶν μικρῶν τῶτων. Ἐ δὴ ἵ ἀμαρτη εἰς σε ὁ ἀδελφός σου, ὑπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ ξὺ σε, καὶ αὐτὸς μόνος. ἐδὴ σου ἀκῆσι, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν-

σου. ἐδὴ δὲ μὴ ἀκῆσι, παρῆλαβε μετὰ σου ἑπὶ εἷα, ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ σόματῶς δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σαθῆ πᾶν ῥήμα. ἐδὴ δὲ πῶρακῆσι αὐτῷ, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐδὴ δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας πῶρακούσι, ἔσωσι ὡς περὶ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐδὴ θήσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμμένα ἐν τῷ οὐνῷ. καὶ ὅσα ἐδὴ λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμμένα ἐν τῷ οὐνῷ. Πάλιν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐδὴ δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, ὁ ἐδὴ αἰτήσωνται, γρηθήσεται αὐτοῖς πῶρα τοῦ πρὸς μου τοῦ ἐν ἐρανοῖς. Οὐ γὰρ εἰσι δύο, ἢ τρεῖς συνημῆροι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Εἰς τὴν λειτουργίᾳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. αἱ.

Ἰπεν ὁ κς, τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. ὁ ἀκῆων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκῆει. καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποσείλαντά με. Ἰπέσρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες. καὶ, καὶ τῶ δαμμόνια ὑποτασσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε ἵ αὐτοῖς. ἐθεώρεν τὸν σατανᾶν δὴν, ὡς ἀσραπλὴν ἐν τῷ ἐνὶ πέσόντῳ. ἰδὲ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τὸ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθρῶ, καὶ ἐδὴ ἐν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσι. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τῶ πνῦματα ὑμῖν ὑποτασσεται. χαίρετε ἵ, ὅτι τῶ ὀνόματα ὑμῶν, ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἠγαλλιάσατο τὸ πνῦμα πὸ ἰησοῦ, καὶ εἶπεν. Ἐξομο-

Τὸ αὐτὸ εἰς ἀποστόλους.

λογοῦμαί σοι πέρ, κέ τοῦ ἐνέ καὶ τῆς
γῆς. ὅπ' ἀπέκρυψας ταῦτα, ἀπὸ Γε-
φῶν καὶ σωετῆρ, καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις. καὶ ὁ πῆρ, ὅπ' ἔτως ἐγέ-
νετ' ἀδοκία ἐμπεροσίου σου.

ιβ. Τὰ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν, ἰωάννης ὁ ἐ-
λεήμονος πριάρχου ἀλεξάνδρειας.

Ἐκτὸς κατὰ Ματθαίον. ια.
Ἰπεν ὁ κς, τοῖς ἐαυτῶν μαθηταῖς. Ἰμεῖς
ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ἐδύναται πό-
λις κειβηθῆναι ἐπάνω ὄρους καὶ μηδὲν. ἐν
καί σοι λύχνον, καὶ ὑψέσθαι αὐτὸν ὑπὸ
τῆν μόδιον, ἀλλ' ἵστη τὴν λύχνον, καὶ
λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω
λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν, ἐμπερο-
σθαι τῆν ἀνῶν, ὅπως ἴδωσι ὑμῶν τὰ
καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὴν πατρὸς ὑ-
μῶν τὴν ἐν τοῖς ἐνοῖς. Μὴ νομίσητε ὅπ'
ἤλθον καταλύσαι τὸν νόμον, ἢ τοῦ
περοφήτας. ἐκ ἤλθον καταλύσαι, ἀλ-
λά πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν.
ἕως οὗ παρέλθῃ ὁ ἐνός καὶ ἡ γῆ, ἰώτα
οὐ, ἢ μία κεραία, ἐμὴ παρέλθῃ ἀπὸ
τοῦ νόμου, ἕως οὗ πάντα γρηῃται. Ὅς
ἐδὴ ἐν λύσει μίαν τῆν ἐντολῶν τούτων
τῆν ἐλαχίστων, καὶ διδ' ἀξῆ ἔτως τοῦ
ἀνός, ἐλάχιτος κληθήσεται ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῆν ἐνῶν. ὅς δ' οὐ ποιήσῃ, καὶ δι-
δάξῃ, τοῦτ' μέγας κληθήσεται ἐν τῇ
Βασιλείᾳ τῆν ἐρανῶν.

ιγ. Τὰ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου
ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως
τοῦ γευσσομόμου. εἰς τὴν ὄρσον.

Ἐκτὸς κατὰ Ἰωάννου. λς.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς τοῦ ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰσδαίους. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν. ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύ-
ρας εἰς τὴν αὐλήν τῆν περοβάτων,
ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλαχόθει, ἐκεί-
νος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής. ὁ δ' εἰσερχό-
μενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῆν
περοβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοί-
γει, καὶ τὰ περοβάτα τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια περοβάτα καλεῖ
κατ' ὄνομα, καὶ ἔξάγει αὐτὰ. καὶ ὅταν
τὰ ἴδια περοβάτα ἐκβάλλῃ, ἐμπερο-
σθαι αὐτῆν πορεύεται. καὶ τὰ περοβά-
τα αὐτῶ ἀκολοθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φω-
νὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δ' ἐμὴ ἀκολου-
θήσωσιν, ἀλλὰ φύξονται ἀπ' αὐτοῦ,
ὅπ' οὐκ οἶδασι τῆν ἀλλοτρίων τὴν φω-
νὴν. Ταύτην τὴν παρημιίδα ἔπεν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς. ἐκείνοι δ' ἐκ ἐγνωσαν, τίνα
λεῶ ἀ ἐλάλη αὐτοῖς. Ἐπεν ἐν πόλι
αὐτοῖς ὁ ἰς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅπ' ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῆν περοβάτων.
πάντες ὅσοι ἤλθον περὶ ἐμῶ, κλέπται
εἰσὶ καὶ λησταί, ἀλλ' ἐκ ἤκουσαν αὐτῆν
τὰ περοβάτα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. δι-
ἐμῶ, ἐδύπε εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ
εἰσελεύσεται, καὶ ἔξελεύσεται, καὶ
νομὴν δύρησει.

Ἐκτὸς κατὰ Ἰωάννου. λς.

Ἰπεν ὁ κς, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμῶ εἰς
εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύ-
σεται, καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομὴν δύ-
ρησει. Ὁ κλέπτης, ἐκ ἔρχεται, εἰμι ἵ-
να κλέψῃ, καὶ θῆσῃ, καὶ ἀπολέσῃ. ἐγὼ
ἤλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ ζωὴν ὅν ἐ-
χωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός.

ὅποιμω ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆς πί-
 θησιν ὑπὲρ τῆς προβάτων. ὁμιλωτὸς
 ἢ καὶ ἐκ ὧν ποιμὴν, ἔκ ἐισὶ τὰ προβά-
 τὰ ἰδία, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον,
 καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φύγει, καὶ
 ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει
 τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φύ-
 γα, ὅπ μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ ἐ μέλει αὐ-
 τῷ περὶ τῆς προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ-
 ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ
 καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῆς ἐμῆς καθώς
 γινώσκουμε ὁ πῆρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν
 προῶ, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἴδθμι ὑπὲρ
 τῆς προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβα-
 τα ἔχω, ἀ ὅσα ἐσιν ἐκ τῆς αὐτῆς αὐ-
 τῆς. καὶ κείνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς
 φωνῆς μου ἀκούσουσι. καὶ γρηθήσεται
 μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

εἰ.
 γ.
 εἰ α.
 γ.
 εἰ β.
 γ.
 εἰ δ.
 γ.

να κειμὴρ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὲ πολ-
 λοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες,
 σωθῆναι ἐκεῖνο τῷ ἰῷ, καὶ τοῖς μαθηταῖς
 αὐτῆς. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι, εἶπον
 τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς, διὰ τί μετὰ τῆς
 τελωνῶν, καὶ ἀμαρτωλῶν, ἐσθιέτε ὁ δι-
 δάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ εἰς ἀκούσας,
 εἶπεν αὐτοῖς. ἐχρεία ἔχουσιν οἱ ἰσχύον-
 τες, ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
 προσευχόμενοι δὲ μάθετε, ἵνα ἔλεον
 θῆλω καὶ ἐδυσίαν. ἐ γὰρ ἦλθον κα-
 λέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς
 εἰς μετάνοιαν.

Περὶ Ματθ.
 Σαίου τοῦ
 Τελωνοῦ.
 εἰ δ.

ιζ. Τὸ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίας
 τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τὸ καμρὸ ἐκείνω, προσκαλεσάμενος
 ὁ ἰησοῦς.

Ζήτη, Νοεμβεῖω, α.

κα. Ἡ ἐν τῷ ναυαῖ ἄβδος τῆς ὑπεραγίας
 θεῆς. Τὸ διαγέλιον, τοῦ ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάου.

Εἰ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, θύασάσα
 μαριαμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεντὴν
 μετὰ σωφῆς, εἰς πόλιν ἰούδα.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάου.

Τὸ καμρὸ ἐκείνω, εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς
 κάμπελινά. Ζήτη ἀπλητο,
 εἰς ταῖς ἡ, τὸ σε πλεβεῖς μενός.

κα. Τῶν ἀγίων ἱερομαρτύρων, κλήμης
 τῶς ῥώμης, καὶ πέτερος, ἀλεξάνδρειας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς.

Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Ζήτη, σαββάτω γ. Ἰωάννου.

Α. Τε αχίς ενδ' οξε ληπς ολε σιδρεου.
 τδ πρωτοκλητυ. Είς τν οξδρον.

Το διαγγελιον.

Εκ του κατα Ματθαιον. θ.

Ω καιρω εκεινω, Περιπατησ' ο ις πα-
 ρεσ' την θαλασσω της Γαλιλαιας, ει-
 δε δυο αδελφους, σιμωνα τον λεγο-
 μηρον πετερος, η σιδρεαν τον αδελ-
 φον αυτου, βαλλοντας αμφιβλησθρον
 εις τω θαλασσαν. ησθω γδ αλιεις.
 η λεγει αυτοις. οδυτε οπισωμε, και
 ποιησω υμας αλιεις ανων. οι δε δι-
 θεως αφειτες τα δικτυα, ηκολουθη-
 σαν αυτω. και παρβασις εκειθεν, ει-
 δεν αλλεσ δυο αδελφους, ιακωβον
 τον τδ ζεβεδαίη, η ιωακυνω τον α-
 δελφον αυτου εν τω πλοιω, μετα ζε-
 βεδαίησ πατερος αυτου, και τερζιζον-
 τας τα δικτυα αυτου, και εκαλεσεν
 αυτον. οι δε διθεως αφειτες το
 πλοιον, και τν πατερα αυτου, ηκο-
 λουθησαν αυτω. και παρειηχθη ολιω
 τω γαλιλαιω ο ησθωσ, διδ ασκων
 εν ταισ σωμαγωγαίσ αυτου. και κη-
 ρυσων το διαγγελιον της βασιλειας.
 και θεραπυων πασαν νόσον, η πα-
 σαν μαλακίω εν τω λαω.

Της λειπυργίας.

Εκ του κατα Ιωακυνω.

Ω καιρω εκεινω, εισηκει ο ιωακυνω, η
 εν τω μαθητω αυτου δυο. η εμβλε-
 ψασ τω ησθωσ παριπατωμη, λεγει,
 ιδε ο αμνοσ του θεου. και ηκασαν αυ-
 τδ οι δυο μαθηται λαλουντες, ηκο-
 λουθησαν τω αυτω. Στραφεισ δε ο ις,

η θεασαμνος αυτου ακολουθησεν-
 τας, λεγει αυτοις, ιζητειτε, οι δε ει-
 πον αυτω, ραββι, ο λεγεσ ερμω δυο-
 μηρον διδ ασκαλε, που μηρις; λεγει
 αυτοις, ερχεσθε, η ιδετε. Ηλθον και
 ειδον που μηρι. και παρ αυτω εμι-
 νω τω ημερω εκεινω, ωρα λεως
 δεκατη. λεω σιδρεασ ο αδελφος σι-
 μονος πετερος, εις εκτησ δυο τωσ ακα-
 σάντων τωσ ιωακυνω, και ακολουθη-
 σάντων αυτω. Ευρισκει οδωσ πρωτος
 τν αδελφον τν ιδιον σιμονα, η λε-
 γη αυτω. θυρηκαμω τον μεσιαν, ο εσθ
 μεθερμω δυομηρον, χς και ηγαγεν
 αυτον παρσ τον ησθω. Εμβλεψασ
 δε αυτω ο ις, ειπε. συ ει σιμων ο υιοσ
 ιωακυνω. συ κληθησεσ κηφασ, ο ερμηνυε-
 ται πετερος. Τη επαυριον, η θελησεν
 ο ις θελθειν εις τω γαλιλαιω, η
 ευρισκει φιλιππον, η λεγει αυτω,
 ακολουθει μοι. Ην δε ο φιλιπποσ,
 απο βηθσαιδ α, εκτησ πολεωσ αν-
 θρεου, η πετερος. Ευρισκει φιλιπποσ
 τον ναθαναηλ, και λεγει αυτω. αν ε-
 γραψε μωσησ εν τω νόμω, η οι προ-
 φηται, θυρηκαμω ησθω, τον υιον του
 ιωσηφ, τον απο ναζαρετ. και ειπεν
 αυτω ναθαναηλ. κναζαρετ, δυνα-
 ταιπι αγαθον ειναι; λεγει αυτω φι-
 λιπποσ, ερχε και ιδε. Ειδεν ο ησθω
 τον ναθαναηλ ερχομηρον παρσ αυ-
 τον, και λεγει παρ αυτου. ιδε αλη-
 θωσ ισραηλιτις, εν ω δολοσ οδω
 εσθ. λεγει αυτω ναθαναηλ, πο-
 θου με γνωσκεις; Απεκριθη ησ-
 θωσ, και ειπεν αυτω. παρ του σε φι-
 λιππον φωνησαι, οντα ιωσ τω

συκλω.

συκλω εἶδόνσε. Α' πεκρίθη ναθ δμα-
ήλ, κη λέγει αυτῶ. ραββι, συ εἶ ο υἱός
του θεῦ, συ εἶ ο βασιλδύς του ἱηλ. α-
πεκρίθη ο ἰς, κη εἶπεν αυτῶ. ὅπ εἶπόν
σοι, εἶδόνσε ὑποκάτω τῆς συκῆς πι-
σθύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καί λέγει
αυτῶ. ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἀπέρ-
πι ὄψεθε τὸν ἐνθὸν ἀνεωγότα, κη ὁδὸν
ἀγγέλους του θεῦ, ἀναβαίνοντας κη
καταβαίνοντας, ἐπὶ τὸν υἱὸν του ἀνθ.

ἰάτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας ἰδὸς
ὁ φθαλμὸς αὐτῶ εἰς ὁδὸν μαθητῶν
αὐτῶ, ἔλεγε. Μακάριοι οἱ πτωχοί,
ὅπ ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεῦ.
Μακάριοι οἱ πενῶντες νυν, ὅπ χορ-
ταθήσεθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες
νυν, ὅπ γελάσετε. Μακάριοι ἐσὲ
ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς, οἱ δῆσοι, καὶ ὅ-
ταν ἀφοείσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσω-
σι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς
πονηθῶν, ἐνεκα του ἰς του ἀνθ. Χαί-
ρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σιεπή-
σατε. ἰδὲ γ' ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.

Μὲν δεκέμβριος.

δ'. Τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Βαρ-
βάρας. Ἐκ του κατὰ Μάρκον.
Τ' ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, ἠκολούθη τῶ ἱὺ ὄχλος
πολὺς, καὶ συνέθλιβον αυτῶ.
Ζῆται τῇ β', τῆς ἰε', ἐβδομα. Αἴμα.
ε'. Του ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
σάβα, ἔ ηγασ μῦρα. εἰς τὸν ὄρθρον.

Πεγκείμενον.

Τ' ἰμιος ἐναντίον κυ, ὁ θ' ἀνάτος του
ὁσίου αὐτῶ. Σπῆχος.

Τ' ἰ δὺτα ποδ ὡσο μῦρ τῶ κῶ.

Ἐκ του κατὰ Λουκῶ. κ δ'.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, ἔση ο ἰς ἐπὶ τῶ πε-
πεδινῶ, κη ὄχλος μαθητῶν αὐτῶ, καὶ
πλήθος πολὺ του λαῦ, ἀπὸ πάσης τῆς
ἰερδαίας, κη ἱερσαλήμ, κη τῆς τῶρα-
λίε τῶρα κη σιδ ὠνος. οἱ ἦλθον ἀκῆσαι
αὐτῶ, κη ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐ-
τῶ. κη οἱ ὄχλοὺ μῦροι ὑπὸ πιθιμά-
των ἀκαθάρτων, κη ἐθεραπύοντε. κη
πᾶς ὁ ὄχλος, ἐζήτηε ἀπῆσθαι αὐτῶ,
ὅπ δύναμις πῶρε αὐτῶ ἐξήρχετ, καὶ

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ του κατὰ Ματθαῖον. μ γ'.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτοῦ μαθητοῖς.
Πρώτα μοι παρεδ ὄθη ὑπὸ του πα-
τρὸς μου. κη εδ εἰς ἐπιγνώσει τὸν υἱὸν,
εἰμὴ ὁ πατήρ. εδ ε τὸν πατῆρ ἰς ἐπιγ-
νώσει, εἰμὴ ὁ υἱός. καὶ ὡ ἐδύ βού-
ληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι. Δδύτε
αφῆς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πε-
φορηισ μῦροι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑ-
μᾶς. ἀρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ ὑμᾶς,
κη μάθετε ἀπ ἐμε, ὅπ πρᾶος εἰμί, κη
ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, κη δὲξήσετε ἀνά-
παυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γ' ζυ-
γός μου χειρὸς, καὶ τὸ φορτίον μου,
ελαφρόν ἐστιν.

ε'. Τ' ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολαῦ,
δ'ρχεπισκόπου, μύρων τῆς λικίας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Πεγκείμενον.

Ο ἱερεῖς του κς ἐνδύθον) δικαιοσύνην.
εἶχος. Κ αυχῆθονται ὅσοι ἐνδ ὄξη.

Ξ ιιιι Ἐκ του

Εκ τού κατὰ Γωθύνω.

Γῆ. Ἰπεν ὁ κς̄ πρὸς σδϛ̄ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰσδαίους. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν. ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῆς πορθβάτων, ἀλλὰ διὰ βαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ ἢ ληστής. ὃς̄ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῆς πορθβάτων. τέτω ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, ἢ τὰ πορθβάτα τῆς φωνῆς αὐτῶ ἀκούει, ἢ τὰ ἴδια πρόσβατα καλεῖ καὶ ὄνομα ἢ ἰσάγει αὐτὰ. ἢ ὅταν τὰ ἴδια πρόσβατα ἐκβάλλῃ, ἐμπαροῦσιν αὐτῆς πορθβῆ. ἢ τὰ πρόσβατα αὐτῶ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδας τὴν φωνὴν αὐτῶ, ἀλλοτρίω ὃς̄ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φθῶξοντα ἀπ' αὐτῶ, ὅτι ἐκ οἶδας τῆς ἀλλοπείων τὴν φωνὴν. Ταύτην τὴν παρημίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς̄. ἐκεῖνοι ὃς̄ οὐκ ἔγνωσαν, ἵνα ἦν ἂ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Εἶπεν ἔν παλιν αὐτοῖς ὁ ἰς̄. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῆς πορθβάτων. πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸς ἐμεῖς, κλέπται εἰσὶ ἢ λησταί. ἀλλ' ἐκ ἤκουσαν αὐτῆς τὰ πορθβάτα. Εγὼ εἰμι ἡ θύρα. διέμῃς, ἐσέλθη, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἰσέλδύσεται, καὶ νομὲν δέξῃται.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Εκ τού κατὰ Λουκῶ. κ δ'.

Ω καιρῶς ἐκείνω, ἔση ὁ ἰς̄ Ἰπὶ ῥ̄που πεδινῶ. ἢ ὄχλος μαθητῶν αὐτῶ, καὶ πλῆθος πολὺ ῥ̄υλαῶ, διὰ πάσης τῆς ἰσδαίας, ἢ ἰλημ, ἢ τ̄ σ̄ραλίς τύρε καὶ σιδῶνος, οἱ ἤλθον ἀκούσαι αὐτῶ, καὶ ἰσθῆναι διὰ τῆς νόσων αὐτῶ. ἢ οἱ ὄχλουμένοι ὑπὸ πιδυμάτων ἀκα-

θάρτων, ἢ ἐθεραπδύοντο. ἢ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐζήτει ἀπλεῖσθαι αὐτῶ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτῶ ἰσθῆχετο, καὶ ἰσθῆ πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπείρας σδϛ̄ ὄφθαλμὸς αὐτῶ εἰς σδϛ̄ μαθητῶν αὐτῶ, ἔλεγε. Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμεῖρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶ θεῶ. Μακάριοι οἱ πεινώτες νῦν, ὅτι χορτασθήσεατε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐσὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, ἢ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, ἢ ὀνειδίωσιν, ἢ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς̄ πονηρῶν, σὺνεκα τοῦ ἡς̄ τοῦ δνϛ̄. Χαίρετε ἐν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ καὶ σικισθήσῃτε. ἰδ' ἔ γ' ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς ἐρθουοῖς.

θ'. Ἡ σὺλληψις, τῆς ἀγίας δνϛῶς.

Εκ τού κατὰ Λουκῶ.

Εἶπεν ὁ κς̄, οὐδ' εἰς λύχνον ἀψας, καλύπτει αὐτὸν σιδυῖ.

Ζήτει σαββάτω. Λουκῶ.

ιβ'. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν, σπυρίδωνος ῥ̄υ θαυματουργῶ.

Εκ τού κατὰ Γωθύνω.

Εἶπεν ὁ κς̄, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. διέμῃς ἐσέλθῃς εἰσελθῃ, σωθήσεται, ἢ εἰσελεύσεται, ἢ ἰσέλδύσεται, ἢ νομὲν δέξῃται. Ζήτει εἰς τὰς ιγ'. Τοῦ νοεμβεῖς μηνὸς τῆς λειτουργίας.

ιγ'. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, βισραλίς, καὶ τῆς σω αὐτῶ.

Ζήτει σαββάτω ιζ'. Λουκῶ. αἰς καὶ τῆ ἰε. τοῦ νοεμβεῖς μηνὸς.

ιζ'. Τῶν ἀγίων τελῶν παιδῶν, ἢ δδωιήλ τοῦ πορθφῆτου. Εκ τού κατὰ Λουκῶ.

Εἶπεν ὁ κς̄ πρὸς σδϛ̄ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰσδαίους. καὶ ὑμῖν.

Ζήτει

Ζήτη τῆ ε. τῆς ζ', ἐβδομά. Λουκᾶ.
 κ. Τὰ ἀγία ἱερομαρτυροῦς ἰγνατίου τοῦ
 θεοφόρου. Ἐκτὸ κατὰ Μάρκον.

Τὸ καμρῶ σκείνω, ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ. Ζήτη τῆ πρῶτα
 σκευῆ τῆς ιγ', ἐβδομάδος. Λουκᾶ.
 Κυριακὴ πρὸς ἀγίων πατριῶτων.
 Ἐκτὸ κατὰ Λουκᾶ.

Ἐἶπεν ὁ κς τὴν πρῶτα βολὴν ταύτην.
 οὐδ' ἄνθρωπος ἐποίησε δεῖπνον μέγα,
 καὶ ἐκάλεσε πολλὰς.

Ζήτη κυριακὴ ια'. Λουκᾶ.

Σαββάτω πρὸς τῆς χυ' ἡμνήσεως.
 Ἐκτὸ κατὰ Λουκᾶ.

Ἐἶπεν ὁ κς τὴν πρῶτα βολὴν ταύτην.
 ὁμοιωθῆ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
 κόκκω σινάπεως.

Ζήτη σαββάτω ιβ'. Λουκᾶ.

Κυριακὴ πρὸς τῆς χυ' ἡμνήσεως.
 Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον. α.

Ἰβ' ἔτος ἡμετέρας ἰϋ' χυ', ἡμ δ' α' δ', ἡμ δ' α'
 βραμ. Αβραμ ἐγέννησε τὴν ἰσα-
 ακ. Ἰσαακ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ.
 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεδά, ἡ δ' οὐ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰεδά δὲ ἐγέννησε
 τὸν φαρὲς, ἡ τὴν ζαρά, ἐκ τῆς θάμαρ.
 Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν ἔσρῶμ. Ἐσρῶμ
 δὲ ἐγέννησε τὸν ἄραμ. Ἄραμ δὲ ἐ-
 γέννησε τὸν ἀμινὰδ ἄβ. Ἀμινὰδ ἄβ
 δὲ ἐγέννησε τὸν ναασῶν. Ναασῶν
 δὲ ἐγέννησε τὸν σαλμών. Σαλμών δὲ
 ἐγέννησε τὸν βοόζ, ἐκ τῆς ραχάβ.
 Βοόζ δὲ ἐγέννησε τὸν ὠβὴδ, ἐκ τῆς ρέθ.
 Ὄβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεσαί. Ἰεσαί
 δὲ ἐγέννησε τὸν δ' α' δ' τὴν βασιλεία. δ' α' δ'
 δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν σολομῶ-
 να, ἐκ τῆς ἔβεϊς. Σολομῶν δὲ ἐγέννη

τὸν ῥοβοάμ. Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν
 αβιά. Αβιά δὲ ἐγέννησε τὸν ασαί.
 Ἀσαί δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσαφατ. Ἰωσα-
 φατ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωραμ. Ἰωραμ
 δὲ ἐγέννησε τὸν ὀζιδῶ. Ὀζιδῶ δὲ ἐ-
 γέννησε τὸν ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐ-
 γέννησε τὸν ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγέννη-
 σε τὸν ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε
 τὸν μανασσῆ. Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε
 τὸν ἀμών. Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν ἰω-
 σιδῶ. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεχονίου,
 ἡ δ' οὐ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰηὶ τὴν μετοικε-
 σίας βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικε-
 σίαν βαβυλῶνος, ἰεχονίας ἐγέννη-
 σε τὸν σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννη-
 σε τὸν ζορβάβελ. Ζορβάβελ δὲ ἐ-
 γέννησε τὸν ἀβιεδ. Ἀβιεδ δὲ ἐγέννη-
 σε τὸν ἐλιακίμ. Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννη-
 σε τὸν ἀζώρ. Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν
 σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀ-
 χαίμ. Ἀχαίμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιεδ.
 Ἐλιεδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλεάζαρ. Ἐ-
 λεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν μαθάν. Μαθ-
 θάν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ
 ἐγέννησε τὸν ἰωσήφ, τὸν δούρα μαρί-
 ας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰς, ὁ λεγάμενος χς.
 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραμ,
 ἕως δ' α' δ', γενεαὶ δεκατέσσερες. Καὶ
 ἀπὸ δ' α' δ', ἕως τῆς μετοικεσίας βαβυ-
 λῶνος, γενεαὶ δεκατέσσερες. Καὶ ἀ-
 πὸ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος, ἕως δ'
 χυ', γενεαὶ δεκατέσσερες. Τὰ δὲ ἐἴη
 χυ' ἡμνήσεως, ἕως λυ'. Μηνὲς οὐδέσσης
 γ' τῆς μρς αὐτοῦ μαρίας πρὸς ἰωσήφ,
 πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοῦ, οὐδέσσης ἐν-
 γασεῖ ἔχουσα ἐκ τῆς ἀγίου. Ἰωσήφ
 δὲ ὁ δούρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ τέ-
 λων

σ. ιη. ΘΕΪΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

λων αυτω πασαδ ειγμαλισαι, εβα-
ληθη λαθρα απολυσαι αυτην. Ταυ-
τα δε αυτη εν θυμηθεντος, ιδε αγγελ-
λος κυ κατ' οναρ εφωνη αυτη, λε-
γων. ιωσηφ υος δ' αδ, μη φοβηθης
παραλαβειν μαριαμ την γυναικα-
ου. πο γρ εν αυτη γνηθησι, εκ πης ε-
στιν αγια. τεξεταμ δε υον, ηυ καλεσεις
το ονομα αυτη, ιν. Αυτος γρ σωσει
τον λαον αυτη, απο τω αμαρτων
αυτη. Τοπο δε ολον γεγονεν, ινα
πληρωθι το ρηθεν υπω του κυ, δια
ερωφητου, λεγοντος. ιδε η παρθε-
νος εν γαστρι εξει, ηυ τεξεταμ υον, και
καλεσουσι το ονομα αυτη εμμουσηλ,
οστι μεθερμιλωδωμνον, μεθ ημω ο
θεος. Διεγερθεις δε ο ιωσηφ, απο
ερωφητου, εποιησεν ως ερωσεταξεν αυ-
τη ο αγγελος κυριου, και παρελα-
βε την γυναικα αυτη, και οκ εν-
νωσεν αυτην, εως ου ετεκε τον υον
αυτης τον πρωτογον. και εκαλεσε
το ονομα αυτη ιησοω.

Ευαγγελια των ωρων, της πασαμονης
της αγιας κυ ε θεα ημω γνησεως.

Ωρα πρώτη.

Εκτου κατα Ματθαιον. β.

Ου ιω χυ η γνησις, επω ην. Μνησθι
θεισις γρ της μηρ αυτη μαριαμ πα
ιωσηφ, πριν η συνελθειν αυτην, διε-
θηεν γαστρι εχουσα εκ πης αγια. Ιω-
σηφ ο ανηρ αυτης, δικαιος ων, ηυ μη
θελων αυτην πασαδ ειγμαλισαι, εβα-
ληθη λαθρα απολυσαι αυτην. Ταυ-
τα ο αυτη ενθυμηθεντος, ιδε αγγελος

κυ, κατ' οναρ εφωνη αυτη, λεγων. ιω-
σηφ υος δ' αδ, μη φοβηθης πασαλα-
βειν μαριαμ την γυναικα σου. το γρ εν
αυτη γνηθησι, εκ πης εστιν αγια. τεξεταμ
ο υον, ηυ καλεσεις το ονομα αυτη, ιν.
αυτη γρ σωσει τον λαον αυτη, απο
τω αμαρτων αυτη. Τεξεταμ ο ολον γε-
γονεν, ινα πληρωθι το ρηθεν υπω
του κυ, δια ερωφητου, λεγοντος. ιδε
η παρθεμος εν γαστρι εξει, ηυ τεξεταμ
υον, ηυ καλεσουσι το ονομα αυτη εμ-
μουσηλ, οστι μεθερμιλωδωμνον,
μεθ ημω ο θεος. Διεγερθεις ο ιωσηφ,
απο ερωφητου, εποιησεν ως ερωσετα-
ξεν αυτη ο αγγελος κυ, ηυ παρελαβε
την γυναικα αυτη, και εννωσεν αυ-
την, εως ου ετεκε τον υον αυτη τον πρωτο-
γον. ηυ εκαλεσε το ονομα αυτη ιν.

Η πασαμονη της χειρα γνησεως.

Εκτου κατα Λουκα. ε.

Νταυς ημεραις εκεινας εξηλθε δολ-
μα πασα καισαρος αυγεσθε, απογρα-
φειν πασαν την οικωμνην. αυτη η
απογραφη πρωτη εγγετο, ηγεμονιου
του της συριας, κηρηνη. και επορευον
το παντες απογραφειν εκαστος εις την
ιδιου πολιν. Ανεβη ο ηυ ιωσηφ απο
της γαλιλαιας εκπολεως ναζαρετ,
εις την ιερουσαλημ, εις πολιν δ' αδ, ηλις κα-
λειται βηθλεεμ. δια το ειναι αυτην
εξ οικω ηυ πατριωσ δ' αδ, απογραφειν
αυτην μαριαμ τη μεμνησθωμνη
αυτη γυναικι, εση εν κυω. Εγγετο ο
εν αυτη ειναι αυτην εκει, επληθησαν
αι ημεραι του τεκειν αυτην. και ετεκε
τον υον αυτη τον πρωτογον, και ε-
σαρχησεν αυτην, ηυ οκ κλησεν
αυτην

Το αυτη
ε πασα
δρα της
χυ γνη-
σεως.

Το αυτη
τη τελη
αρε.

εν φάτνη. διότι ουκ ην αυτοις τοπος εν
 τω καταλύματι. και ποιμνίες ησαν
 εν τη χωρα τη αυτη, αγραυλεις η
 φυλασσοντες φυλακας της νυκτος,
 επη την ποιμνην αυτων. η ιδου αγγελ-
 λος κυ επεση αυτοις. η δ' οσα κυ πε-
 ειλαμψεν αυτους. η εφοβηθησαν
 φοβον μεγαν. και ειπον αυτοις ο αγγε-
 λος μη φοβεισθε. ιδε γω διαγγελι-
 ζομαι υμιν χαρη μεγαλην, ηπως ε-
 σαι παντι τω λαω. οπι ετεχθη υμιν
 σημερον σηροςετις ης ης εν πολει δαδ.
 και τοδο υμιν το σημειον. διρησετε
 βρεφος εσπαργανωμνον, και μνον
 εν φάτνη. και εξαιφνης εχρηετο συν
 τω αγγελω, πληθος στραμας ενις, αι-
 νεντων τον θν, και λεγοντων. Δοξα εν
 υψις ος θεω, η επι γης ειρηνη, εν δυοις
 δυοκια. και εχρηετο ως απηλθον απ-
 αυτων εις τον ενον οι αγγελιοι, η οι
 ανοι οι ποιμνίες ειπον προς αλληλεις.
 διελθωμν δη εως βηθλεεμ, η ιδω-
 μν τ' ρημα ετ' γεγονος, ο ος ε-
 γνωρισεν ημιν. και ηλθον ασδυσαν-
 τες. η δυορον, τιντε μαριαμ, η τον
 ιωσηφ, και το βρεφος και μνον εν τη
 φάτνη. ιδοντες ο διεγνωρισαν ωει
 ε ρημα τς ε λαληθει τς αυτις, πε-
 ει ε παιδις τετα. και παντες οι ακ-
 εσαντες, εθαυμασαν ωει τη λα-
 ληεντων υπο τη ποιμνιων προς αυ-
 του. Η δε μαριαμ, παντα συνετηρει
 τα ρηματα ταυτα, συμμιλλιστα εν-
 τη καρδια αυτης. και υπεσρεψαν
 οι ποιμνίες, δοξαζοντες και αινεντες
 τον θεον, επη πασιν ος ηκσαν και ει-
 δον, και ως ελαληθη προς αυτους.

κέ. Η κατα σάρκα γέννησις του κυ και
 θεω και σρε ημω ιησου χυ.

Ευαγγέλιον του ορθρου.

Τ ε ιυ χυ η γνησις, ετως ην. Ζηται
 οπωσεν εις την α, ωσδη. τ' αραμοιης
 της λαιτυρηιας.

Εκ του κατα Ματθαιον.

Ου ιυ γνησις εν βηθλεεμ της ισ-
 δαίας, εν ημεραις ηρωδ' ε βασιλεωσ,
 ιδε μαγοι απο δυατλων παρεγε-
 νοντ εις ιεροσολυμα, λεγοντες, πε ε-
 σιν ο τεχθεις βασιδου τη ιεδαιων;
 ειδομν γω αυτ' τον ασερα εν τη αι-
 νατλη, και ηλθομν προσκινησαι
 αυτω. Ακεσας ο ηρωδης ο βασιδουσ,
 εταραχθη, η πασα ιεροσολυμα με-
 ταυτ' η συναγων παντας του δρ-
 χειρις η γραμματεις ε λαε, επου-
 θησε πδραυτη, πε ο ης γηναται.
 οι ο ειπον αυτω, εν βηθλεεμ τ' ιεδαι-
 ας. ετως γω γεγραπαι δια ε προσφη-
 τα. η συ βηθλεεμ γη ιεδαι, εδαμωσ
 ελαχιστη εν τοις ηεμοσιν ιεδαι. εκσε
 γαρ μοι εζελδουσε η γημνος, αςπις
 ποιμανει τον λαον μου τον ιηλ. Τοτε
 ηρωδης λαθρα καλεσας του μαίεσ,
 η κειβωσε παραυτη, τον χρονον του
 φαινομνω ασερος. η πεμψας αυ-
 του εις βηθλεεμ, ειπε. προσδυθεις, ακ-
 κειβωσ εξετασταιτε ωει ε παιδις. ε-
 πι δη ο αρητε, απαιρηλατε μοι, οπως
 καγω ελθων προσκινησω αυτω. οι
 ο ακεσαντες ε βασιλεωσ, επρεδυθη-
 σαν. η ιδε ο ασηρ, ον ειδον εν τη δυα-
 τολη, προσηχου αυτου, εως ελθων, ε-
 ση επανω ε λιω τ' παιδιον. ιδοντες δε

α' ρα, ε'

Το αυτο
ε τη ε'
ωρα.

Περι ημ
μαζων. α

Μιχ.
6, 1

»

»

»

»

τον

τὸν ἀσέρα, ἐχάρησαν χαρδὸν με-
 γάλῳ σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν
 οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ μαρίας
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πεσόντες, προσεκύ-
 νησαν αὐτῷ. καὶ ἀνοίξαντες εὗρον θη-
 σαυρὸς αὐτῷ, προσένεγκαν αὐτῷ
 δῶρα χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρ-
 ναν. Καὶ χηματα ὄντες κατ' ὄναρ,
 μὴ δυνάμενοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν,
 δι-
 ἄλλης ὁδοῦ, διεχώρησαν εἰς τὴν χω-
 ρὴν αὐτῶν.

κ ε' . Ἡ σὺνάξις τῆς ὑπεραγίας θκυ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ναχωρησάντων τῶν μάγων, ἰδοὺ
 ἄγγελος κυρίου, φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰω-
 σήφ, λέγων. ἐγερθεὶς ὥρα λαβε τὸ
 παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φύ-
 γε εἰς αἴγυπτον, καὶ ἴδι ἐκεῖ, ἕως εὐ εἴπω-
 σοι. μέλει γὰρ ἡρώδης ζητεῖν τὸ παι-
 δίον, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸ. Ὁ δὲ ἐγερ-
 θεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον, καὶ τὴν μητέρα
 αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ διεχώρησεν εἰς αἴγυ-
 πτον. καὶ ἦν ἐκεῖ, ἕως τῆς τελουτῆς ἡρώ-
 δος. ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθεὶ ὑπὸ τοῦ κυρίου
 διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος. Ἔξ αι-
 γύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε ἡρώ-
 δης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μά-
 γων, ἐθυμώθη λίαν. καὶ ἀποστείλας,
 ἀνείλε πάντας εὐνοίας παῖδας εὐνοίας ἐν
 βηθλεέμ, καὶ ἐν πάσι τοῖς ὄρειοις αὐ-
 τῆς, ἀπὸ διεσδύ, καὶ κατωτέρω, κατὰ
 τὸν χρόνον ὃν ἠκέλευσε ὥρα τῶν μά-
 γων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθεὶ ὑπὸ ἱε-
 ρεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος. Φωνὴ ἐν
 ῥαμὰ ἠκείνη, θρήνη, καὶ κλαυθ-
 μός, καὶ ὄδυρμός πολὺς, ῥαγίλ κλαίει
 σα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἔβηλε ὥρα

Ἐπισημ. α.
 99
 Περὶ τῆς
 ἀναγωγῆς
 τῶν παι-
 δῶν. β.

κληθῆναι, ὅτι οὗτοι εἰσιν. Τελουτῆς δι-
 οῦτος δὲ τοῦ ἡρώδους, ἰδὲ ἄγγελος κυρίου κα-
 τ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν αἴγυ-
 πτῷ, λέγων. ἐγερθεὶς, ὥρα λαβε τὸ
 παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πο-
 ρεύε εἰς γῆν ἰσραὴλ. τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζη-
 τῶντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδός. Ὁ δὲ
 ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ
 τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν ἰσραὴλ.
 Ἀχόστως δὲ ὅτι ἀρχέλαος βασιλεὺς
 ἐπὶ τῆς ἰσραήλ, ἀπὸ τῆς ἡρώδους τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. Χρη-
 ματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, διεχώρησεν
 εἰς τὰ μέρη τῆς γαλιλαίας. καὶ ἐλθὼν,
 κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην να-
 ζαρέτ. ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθεὶ διὰ
 τῶν προφητῶν, ὅτι ναζωραῖος κλη-
 θήσεται.

Τὸ αὐτὸ
 ἐστὶν
 ὡρα καὶ
 τῆς κυ-
 κῆς μετὰ
 τὴν ἡ-
 γήνησιν

κ ζ' . Τὸ ἀγίου πρωτομάρτυρος καὶ δευτε-
 ροῦ διακόνου σεφάου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ κύριος τῷ παύλῳ τῷ ταύτῳ.
 ἀδελφὸς υἱὸς οἰκοδομητοῦ. ὅς τις
 ἐφύττωσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτησεν ἀκὴν γ'. Ματθαῖος.

κ η' . Τῶν ἀγίων μαρτύρων δισμερίων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐκείνη ἡμέρα, συνεπορεύοντο τῷ
 ἰησοῦ.

Ζήτησεν τῆ γ', τῆς θ', ἐβδομά. Λουκᾶν.

κ θ' . Τῶν ἀγίων νηπίων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Α' . Ναχωρησάντων τῶν μάγων ἰδὲ ἄγ-
 γελος κυρίου, φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰω-
 σήφ λέγον. Ζήτησεν δὲ ὡρα εἰς
 ταῖς κ ε' . τοῦ πατρὸς μελῶς.

λ' . Τῆς ἀγίας μαρτύρου ἀνυσίας.

Ἐκ τοῦ

Εκ του κατὰ Λουκῶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔω δὶδ ἀσκων οἷς.

Ζήτε, κυριακῆ, ἰ. Λουκα.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν χυ γοίνησιν.

Εκ του κατὰ Ματθαῖον. μ. 5.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ ἰῷ
 ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐ-
 τοῦ ἀπαντας, ἐπέλιμνεν αὐτοῖς, ἵνα
 μὴ φανερῶν αὐτὸν ποιήσωσιν, ὅπως
 πληρωθῆ τὸν ῥηθὲν δια ἡσάτε εἰς προ-
 φήτου, λέγοντες, ἰδὲ ὅ παῖς, μὲ, ὃν ἠ-
 ρέπισα, ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν διδὸ-
 κησεν ἡ ψυχή, μὲ, θήσω τ' πάντα ἐ-
 π' αὐτὸν, καὶ κείνη εἰς ἔθνεσιν ἀπαγ-
 γελαί. ἐκ ἐρίσει, ἐδὲ κραυγάσει, ἐδὲ
 ἀκάσει ἰς ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φω-
 νὴν αὐτοῦ, κάλαμον σωτητεμμέ-
 νον, ἐ κατεάξει, καὶ λῖνον τυφόμενος
 ἐστρέψει. ἕως δὲ ἐκβαλεῖς νίκος
 τὴν κείνη, καὶ τῶ ὀνόματι αὐτοῦ, ἔθνη
 ἐλποῦσιν.

Κυριακῆ μετὰ τὴν χεῖρ ἔ γοίνησιν.

Εκ του κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν μαγῶν, ἰδὲ ἀγ-
 γελος κυ, φαίνεται κατ' ὄναρ τῶ ἰω-
 σήφ, λέγων.

Ζητε ὅ πατὲρ εἰς ταῖς κ. 5.

Σαββάτῳ πρὸ τῶν φώτων.

Εκ του κατὰ Ματθαῖον. ε.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ὡς ἀγγέλου οἰωάν-
 νης βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ
 τῆς ἰουδαίας, καὶ λέγων, μετανοεῖτε,
 ἵνα ἴκη τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθὲν ὑπὸ ἡσάτου
 τοῦ πρὸ φήτου, λέγοντες, φωνὴ βοῶν-
 τος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
 κυ, διδείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Αὐτὸς δὲ οἰωάννης, εἶχε τὸ εἶδμα
 αὐτοῦ, ἀπὸ τριχῶν καμήλου. καὶ ζώ-
 νη δερματίνῳ, ὡς τὴν ὄσφυν αὐ-
 τοῦ. ἠδὲ προφή αὐτοῦ, ἔω ἀκείδεις, καὶ
 μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
 αὐτὸν, ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ ἰου-
 δαία, καὶ πᾶσι ἡ περιχωρὸς τῆς ἰορ-
 δάνης, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ἰορδάνῃ
 ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι ταῖς α-
 μαρτίας αὐτοῦ.

Ι σέον ὅτι, εἰ μὴ οἱ δύο κυριακῆ με-
 ταξὺ τῶν χυ γοίνων καὶ τῶν φώτων, δια-
 γινώσκει τὴ πρώτη κυριακῆ διαγ-
 γελιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρη-
 σάντων τῶν μαγῶν. Καὶ τῆ ἄλλη κυ-
 ριακῆ, διαγγελιον κατὰ Μάρκον.
 Ἀρχὴ εἰς διαγγελίαις ἰῷ χυ. Εἰδὲ τύ-
 χη, ἐν σαββάτον καὶ μία κυριακῆ,
 μεταξὺ τῶν χυ γοίνων καὶ τῶν φώτων, δια-
 γινώσκειται τὸ μὲν σαββάτον, σαβ-
 βάτῳ μετὰ τὴν χυ γοίνησιν, ἡ ἡ κυ-
 ριακῆ, κυριακῆ πρὸ τῶν φώτων.

Κυριακῆ πρὸ τῶν φώτων.

Εκ του κατὰ Μάρκον.

Ρχὴ εἰς διαγγελίαις ἰῷ χυ, ἔξ εἰς θεῶ, ὡς
 γέγραπται ἐν τοῖς πρὸ φήταις, ἰδὸν
 ἐγὼ ἀπὸ ἐλλω τὴν ἀγγέλον με πρὸ
 πρὸ σώπερου, ὃς κατὰ σκιδάσει τὴν
 ὁδὸν κυ, ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Φωνὴ βοῶντος
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
 κυ, διδείας ποιεῖτε, τὰς τρίβους αὐτοῦ.
 Ἐξέτε ἰωάννης, βαπτίζων ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ, καὶ κηρύσσων βαπτισμα μετα-
 νοίας, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Καὶ ἐξε-
 πορεύοντο πρὸς αὐτὸν, πᾶσι ἡ ἰου-
 δαία

δαία χώρα, κὶ οἱ ἱεροσολυμίται, κὶ ἐβαπτίζοντε πάντες ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπὸ αὐτῶ, ἐξομολογέμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ οἰωσύνης, ἐνδεδυμένους τείχας καμήλου, κὶ ζώνην δερματίνην, περὶ τὴν ὀσφύν αὐτῶ, καὶ ἐσθίον ἀκείδων, κὶ μέλι ἀγχιον. Καὶ ἐκήρυσεν λέγων. ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου, ὀπίσω μου, ἔκ ἐμὶ ἰκθύνος κύψας λύσαι τὸν ἰμθύντα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς, ἐν ὕδατι. αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Μὲν ἰδὸν βασιλεὺς.

Ἦν περὶ τὴν ἡμέραν αὐτῶν. Καὶ μνήμη ἔστω ἐν ἀγίοις περὶ τῶν βαπτίσεων τοῦ μεγάλου. Εἰς τὸν ὄρθρον.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τὸ σὸμα μου λαλήσῃ σοφίαν. ἦχος. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωσφίνην.

Ἐπεὶ ὁ κς̄ πρὸς θεὸν ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰδοῦσιν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν. ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν παρθένων.

Ζητεῖνο με βεβαίως. Εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ χρυσοσόμου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν.

Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, ἵπες ῥεψαν οἱ ποιμένες, ὁ δὲ ἄζοντες κὶ ἀνέντες ἦν θῆν, ἵπτι πᾶσιν οἷς ἦκσαν κὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτὸν. Καὶ ὅτε ἐπλήθυνσαν ἡμέραι ὀκτώ τοῦ περὶ τὴν μεν

τὸ παιδίον, κὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῶ ἰς, τὸ κληθεὶ ὑπὸ ἑσ̄ ἀγγέλου πρὸ ἑσ̄ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ἤυξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρέμενον σοφίας, κὶ χάριτος θύλου ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτῶ κατ' ἔτος εἰς ἰλῆμ, τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγγύετο ἐπὶ δώδεκα, διαβότων αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα κτὴ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, κὶ τελειώσαντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποσρέφειν αὐτῶν, ὑπέμεινον ἰς ὅποιον ἐν ἰλῆμ. κὶ ἐκ ἐγνωσῆσθε, κὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ νομίσαντες ὅτι αὐτὸν ἐν τῇ σινωδία εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὀδόν, κὶ διεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγχεσιν, κὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. καὶ μὴ δὲροντες αὐτόν, ὑπέσρεψον εἰς ἱερουσαλήμ, ζητῆντες αὐτόν. Καὶ ἐγγύετ μεθ' ἡμέρας τρεῖς, δὲρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον, ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῆτα αὐτῶ. Ἐξῆς δὲ πέντες οἱ ἀκούοντες αὐτῶ, ἵπτι τῇ σινωδίᾳ καὶ ταῖς ἀπκρείσεσιν αὐτῶ. κὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν. κὶ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτῶ εἶπε. τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν ἕπως; ἰδὲ ὁ πῆς σου, καὶ γὰρ ὀδυνόμενοι ἐζητεμέμμε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν. τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; ἐκ ἡδ εἶπε ὅτι ἐν τοῖς ἑσ̄ πρὸς με δὲ εἰνάιμε; Καὶ αὐτοῖς συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὁ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶ, καὶ ἦλθεν εἰς ναζαρέτ. κὶ ἡ ὑπόστασις ὁμοῦ αὐτοῖς. Ἦν δὲ μήτηρ αὐτῶ, διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ἰησοῦς παρεκόπη σοφία, κὶ ἡλικία,

κία, και χείρι πατρὸς θεοῦ και αν-
θρώποις.

β'. Του εν αγίοις πατρὸς ημεῶν, συλβί-
σθου παπα ρώμης.

Εκτου κατα Γωδόνιου.

Γ' Ωκαιρω εκείνω, ανθρωπόσις, λω εκτῶν
Φαισαίων, νικόδημος, ονομα αυτῶ.
αρχων τῶν ιουδαίων.

Ζητει, τη ε, της διακαινησίμια.

γ'. Τε αγίου παρθένου μαλαχίου.

Ε' ιπεν ο κς, παρὸς οδὺ ἐληλυθότας
παρὸς αυτον ιουδαίους. ε' αι ημιν.

Ζητει, τη γ', της ια, εδ ο. Ματθαίος.

δ'. Η σωαξις τῶν αγίων ο, δνοσολων.

Εκτου κατα Γωδόνιου.

Θ' εον εδ εις εώρακε πώποτε. ομονογε-
νης υός, οων εις τῶν κόλπον του πατρὸς,
εκεινος εζηγίστατ.

Ζητει, τη β', της διακαινησίμου.

ε'. Ευαγγέλια τῶν ωρών της παρκαμονης
τῶν αγίων θεοφωμίαν.

Ωρα πρώτη.

Εκτου κατα Ματθαιον.

Ωκαιρω εκείνω, παρκαμίνεαι ο ιωάν-
νης ο βαπτιστής κηρύσων εν τη ἐρήμω
της ιουδαίας, η λέγων. μετνοείτε, η-
γκε γρ η βασιλεία τῶν ουνων. Ουτος
γαρ εστιν ο ρηθεις ὑπο ησαίε ε' προ-
φήτου, λέγοντος. Φωνή βοωντες εν τη
ἐρήμω. ε' τιμάσατε τλω οδ ον κυ. δι-
θείας ποιείτε ταις τείβας αυτῶ. Αὐ-
τος ο ιωάννης, ειχε το ενδυμα αυ-
τῶ, δπο τειχων καμήλου. και ζώντω
δεσμαίντω, παρι τλω οσφτω αυτῶ.
η δ ε' προσφη αυτῶ, λω ακειδες, η με-

λι αγγελιον. Τότε ε' ξεπορδύετ παρὸς
αυτον, ιερσολυμα, και πασα η ισ-
δαια, και πασα η παειχωρος ε' ιου-
δάνε. και ε' βαπτίζοντ εν τῶ ιορδ ά-
νη ὑπο αυτου, ε' ξεομολογέμηροι ταις
αμαρτίας αυτῶν.

Ωρα τρίτη.

Εκτου κατα Μαρκον.

Ρχι ε' διαγγελίς ὑ κυ, υε του θεου,
ως γέγραπται εν τοις προφήταις. ιδ ε'
εγώ δνοσ ελλω τον αγγέλω μου παρὸ
παρσώπουλου, ος κατοσιδιασει τλω
οδ ον του ε' μαρσαιου. Φωνή βοων-
τος εν τη ἐρήμω, ε' τιμάσατε τιν οδ ον
κυ. διθείας ποιείτε, ταις τείβας αυτῶ.

Ε' γρηετ ιωάννης βαπτίζων εν τη ἐρή-
μω, και κηρύσων, βαπτισμα μετ-
νοίας εις αφεσιν αμαρτιων. Και ε' ξε-
πορδύοντο παρὸς αυτον, πασα η ιου-
δαια χωρα, η οι ιερσολυμιται. και
ε' βαπτίζοντο πάντες εν τῶ ιορδ άνη
ποταμῶ ὑπο αυτῶ, ε' ξεομολογέμηροι
ταις αμαρτίας αυτῶν. Ην δ ε' ο ιωάν-
νης, εν δεδυμηρος τειχας καμήλε, η
ζώντω δεσμαίντω, παρι τλω οσφτω
αυτῶ. η ε' οπιων ακειδας, και μελι α-
γγελιον. Και εκηρσασε λέγων. ε' ρχίεαι
ο ισχυρότερός με, οπισω με, ε' εκ ειμι
ικανός κύψας λύσαι τον ιμάντω τῶν
ὑποδημάτων αυτῶ. Ε' γώ μη ε' βα-
πτισα ὑμας εν ὑδατι, αυτος δ ε' βα-
πτισα ὑμας, εν πνι αγιω.

Ωρα ἕκτη.

Εκτου κατα Μαρκον.

Ωκαιρω εκείνω, Η' λθεν ο ις δπο να-
ζαρετ της γαλιλαίας, η ε' βαπτίδη
ὑπο ιωάννου, εις τῶν ιορδ άνη. Και
διδέως

εἶδε ἄνθρωποι ἀναβαίνων διὰ τοῦ ὕδατος,
 εἶδε ἄνθρωποι ἀναβαίνων διὰ τοῦ ὕδατος, καὶ τὸ
 πᾶν ὡσεὶ ὄρεα ἐρῶν, καταβαίνον ἐ-
 π' αὐτὸν. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς ἐ-
 ραίνων. οὐ εἶ ὁ ὄψος με ὁ ἀγαπητός, ἐν
 ᾧ διδόκησα.

Ὡρα ἐνάτη.

Λέγεται ἰ, καὶ εἰς τὴν λειτουργίᾳ τοῦ
 ᾠδᾶμονῆς τῆς ἀγίων θεοφωμίαν.

Ἐκ τοῦ κατα Λουκαῦ. θ'.

Νῆτι πέντεκαθεκάτω τῆς ἡγεμο-
 νίας Ἰβερίας καὶ σαρχος, ἡγεμονδύον-
 τος ποιλίε πλάτου τῆς ἰσδαίας, καὶ τε-
 τσαρχέντος τῆς γαλιλαίας, ἡρώδης.

Φιλίππος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τε-
 τσαρχέντος, τῆς ἰταραίας καὶ τεραχο-
 νίπιδος χώρας, καὶ λυσανίε, τῆς ἀβι-
 ληνῆς τετσαρχέντος, ἐπὶ δεξιέρως

ἀννα καὶ καὶ ἀφα. ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ,
 ἐπὶ ἰωάννῳ τὸν ζαχαρίας υἱὸν, ἐν τῇ
 ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσιν ἡμετέροις
 χωρῶν ἰσραὴλ, κηρύσσων βάπτι-
 σμα μετανοίας, εἰς ἀφεσιν ἀμαρ-
 τῶν. ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγον

Περὶ τοῦ
 ἡμετέρου
 ᾠδᾶμονῆς
 τῆς ἰσδαίας
 πλ. ε.

ἡσαῖε τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου, λέγοντος. φωνὴ
 βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν
 ὁδὸν κυρίου, διθείας ποιεῖτε τοὺς τρίβους
 αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ, πληρωθήσε-
 ται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνός, ταπεινωθή-
 σεται, καὶ ἕσονται σκολιὰ, εἰς διθείαν,
 καὶ αἰτρεαίαι, εἰς ὁδὸν εὐθείας, καὶ ὄψε-
 ται πᾶσα σαρκίς, τὸ σέλιον τοῦ θεοῦ. Ἐ-
 λεγὼ ἐν τοῖς ἐκπερδουμένοις ὄχλοις
 βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ. ἡννήματα
 ἐχιδνῶν, ἵνα ὑποέδωξεν ὑμῖν φυγεῖν
 διὰ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε
 ἐν καρπῷ ἀξίως τῆς μετανοίας, καὶ

μη ἀρξήσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, πρὸς
 ἑχομῶν τὴν ἀβραάμ. λέγω γὰρ ὑμῖν,
 ὅτι δύναται ὁ θεός, ἐκ τῆς λίθων τέτων,
 ἐγαῖραι τέκνα τῶ ἀβραάμ. Ἡ δὲ δὲ
 καὶ ἡ ἀξίτη, πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς δού-
 λων καῖται. πᾶν ἐν δούλῳ μὴ ποιῶν
 καρπὸν καλόν, ἐκκόπεται καὶ εἰς πῦρ
 βάλλεται. Καὶ ἐπιρῶτων αὐτὸν οἱ ὄ-
 χλοι, λέγοντες. ἵ ἐν ποιήσῃ; Ἀπο-
 κριθεὶς ἰ λέγει αὐτοῖς. ὁ ἔχων δύο χι-
 τῶνας, μετὰ ὁπῶ τῶ μὴ ἔχοντι. καὶ ὁ
 ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἡ λ-
 θον ἰ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ-
 τοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν. διδάσκαλε, ἵ
 ποιήσῃ; Ὁ ἰ εἶπε πρὸς αὐτοῦ. μη-
 δὲ πλεονάζει τὸ διατεταγμένον
 ὑμῖν πρᾶσσετε. Ἐπιρῶτων ἰ αὐτὸν
 καὶ τερατομῶν, λέγοντες. καὶ ὑμῖν
 ἵ ποιήσῃ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦ.
 μηδὲν ἀδιασείσητε, μηδὲ συκοφω-
 τήσητε, καὶ ἀρκείσθε τοῖς ὄψωνίοις ὑ-
 μῶν. Προσδοκῶντες ἰ ἕ λαοῦ, καὶ δια-
 λογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδί-
 αῖς αὐτῶν πρὸς τὸ ἰωάννου, μήποτε
 αὐτός εἴη ὁ χεῖρ. ἀπεκρίνατο ὁ ἰωάν-
 νης ἀπασι, λέγων. ἐγὼ μὲν, ὕδατι βα-
 πτίσω ὑμᾶς, ἐρχεται ἰ ὁ ἰσχυρότερός
 με, ἕ ἐκ εἰμὶ ἰσχυρός, λῦσαι τὴν ἰμάν-
 τα τῆς ὑποδημάτων αὐτοῦ, αὐτός ὑ-
 μᾶς βαπτίσει ἐν πνί ἀγίῳ καὶ πνεύματι.
 τὸ πνίον, ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακα-
 θαεῖ τὴν ἀλώνα αὐτοῦ. καὶ σπάζει
 τὸν σίτον εἰς τὴν ἰσχυρίαν αὐτοῦ, τὸ
 δὲ ἄχυρον, κατακαύσει πνεύματι ἰσ-
 βέσω. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα ποι-
 ῶντων, ἀνηγγέλιζεν τὸν λαόν.

5. Τα αγια θεοφωεια, ου κυ ημερ ιυ χεισοι. Εις τον ορθρον.

Εκτου κατα Μαρκον. β.

Ω καιρω σκεινω, ηλθεν ο ις απο ναζαρετ της γαλιλαιας, η βαπτισθη απο ιωδνη εις τον ιορδ δνην. Και ου θεως δυναβαινων απο ε υδ ατς, ειδε ριζομυς ου ενες, η το πνα ωσει περσερον, καταβαινον επ αυτην. και φωνη εχρησκτηρ ενων, συ ει ο υος με ο αγαπητος, εν ω ουδ ωκησα.

Της λετυργιας.

Εκτου κατα Ματθαιον. ε.

Ω καιρω σκεινω, Παραγινε) ο ις απο της γαλιλαιας, επι τον ιορδ δνην, προς τον ιωδνην, ε βαπτισθηαι υπ αυτη. Ο ιωδνης, διεκωλυσεν αυτην, λεγων. εγω χρειαν εχω απο σου βαπτισθηαι, η συ ερχη προς με. Αποκριθεις ο ις ειπε προς αυτην. αφες αρη. αυτω γρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην. Τότε αφησιν αυτην η βαπτισθεις ο ις, ουε βη ουθς απο ε υδ ατς, η ιδ ε δνεωχθησαν αυτη οι υιοι, η ειδε το πνα του θεου καταβαινον ωσει περσερον, η ερχομυρον επ αυτην. η ιδ ε φωση εκτηρ ενων, λεγουσα. ου ες εστιν ο υος με ο αγαπητος, εν ω ουδ ωκησα.

7. Η συναξις του πμις η ενδ ος η πς ο θρομς και βαπτις ε ιωδνης.

Εκτου κατα Ιωδνην. γ.

Ω καιρω σκεινω, βλεπει ο ιωδνης Ευαγγελιον.

τον ιν ερχομυρον προς αυτην, η λεγει. ιδε ο αμνος ε θεος, ο αφρον την αμαρταν του κοσμου. Ουτος εστι περ ε εγω ειπον, οπισω με ερχεται δνης, ος εμπερασει με γεγονεν, οτι περωτες με ην. και γω εκ ηδ ειπ αυτην, αλλ ινα φανερωθη τα ιηλ, δια ε το ηλθον εγω εν τα υδ αλι βαπτιζων. και εμαρ τυεισεν ιωδνης, λεγων. οτι θεαμαι το πνα, καταβαινον ωσει περσερον ες ουνε, και εμειναν επ αυτην. και γω εκ ηδ ειπ αυτην, αλλ οπεμψα με βαπτιζειν εν υδ αλι, σκεινος μοι ειπεν. εφ ον ου ιδης το πνα καταβαινον και μυρον επ αυτην, ετος εστιν ο βαπτιζων εν πνε αγιω. και γω εωρακα, και μεμαρτυρηκα, οτι ετος εστιν, ο υος του θυ. η. Μεθεορην τηρ φωτων.

Εκτου κατα Ιωδνην.

Τ ω καιρω σκεινω, ηλθεν ο ις η οι μαθηται αυτη εις τλη ιουδαιου γλω.

Ζητη, τα σαββατω τ διακαινησιμα.

Τ ε αγιου μαρτυρος πολυβικτου.

θ. Μεθεορην. Εκτου κατα Μαρκον.

Εν ταυς ημεραις σκειναις, ηλθεν ο ιηους απο ναζαρετ.

Ζητη η β, της ι β, εβδ ο. Ματθ.

ι. Μεθεορτον. Εκτου κατα Λεκηου.

Τ ω καιρω σκεινω, ηρωδης.

Ζητη, τη β, της α, εβδ ομα. Λεκα.

Και του εν αγιοις γρηγοριου νυασης.

Εκτου κατα Ματθαιον. ι.

Ω καιρω σκεινω, ηκολεθησθη τα ιυ οχλοι πολλοι, απο της γαλιλαιας η δεκαπολεως, η ιεροσολυμων, η ιερδαλιας, η περαν του ιορδ δνη. Ιδων ο ου οχλους ουεβη εις το ορθς, η κατα

Ο Δισου-

θίσαντες αὐτὸς, προσήλθον αὐτῶ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
 αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων. Μα-
 κάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶ
 ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Μακάρ-
 ριοι οἱ πενθῆντες, ὅτι αὐτοὶ ᾤσονται
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ. Μακάριοι οἱ
 καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν
 ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι
 αὐτοὶ υἱοὶ τοῦ θεοῦ κληθήσονται. Μα-
 κάριοι οἱ διωκόμενοι ἐνεκ τῆς δικαιο-
 συμίας, ὅτι αὐτοὶ ἐκτελέσουσιν τὴν
 ἐπιταγήν τοῦ πατρὸς. Μακάριοι οἱ
 ἁγνοοῦντες τὸν ἑαυτόν, ὅτι αὐτοὶ
 ἐκτιθήσονται ὡς υἱοὶ τοῦ βασιλέως.

Σαββάτω μετὰ τὰ φῶτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ὡς καὶ ἐκείνῳ, ἀκούσας οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, ἐβόησαν ἰσχυρῶς, λέγοντες
 τῷ κυρίῳ, ὅτι ἡ βασιλεία σου ἐστὶν
 ἡμεῖς. ὁ δὲ ἀπεκρίθη, λέγων· οὐκ
 ἐστὶν ἡ βασιλεία σου ἐν ἡμῶν, ἀλλ'
 ἐν τοῦ θεοῦ.

227

τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῶ· εἰ
 υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω.
 γέγραπται γάρ, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
 τοῦ ἐντελεῖται ὡς υἱοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν
 αὐτοῦ ἄρῃσιν. μήποτε προσκόψῃς πρὸς
 λίθον τὸν πῦδος σου. ἔφη αὐτῶ ὁ
 κύριος· Πάλιν γέγραπται, ὅτι ἐκπειράσεις
 κύριόν τὸν υἱόν σου. Πάλιν ᾤσεται
 αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν
 λίθον, καὶ δείκνυσιν αὐτῶ πάντας τὰς
 βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν
 αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῶ· Ταῦτα πάντα
 δώσω, εἰ δὲ πεσὼν προσκυνή-
 σῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῶ ὁ κύριος· Ὑπα-
 γε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ,
 κύριόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῶ
 μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐ-
 τὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδὲ ἄγγελοι
 προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῶ.

Κυριακὴ μετὰ τὰ φῶτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ὡς καὶ ἐκείνῳ, ἀκούσας οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, ἐβόησαν ἰσχυρῶς, λέγοντες
 τῷ κυρίῳ, ὅτι ἡ βασιλεία σου ἐστὶν
 ἡμεῖς. ὁ δὲ ἀπεκρίθη, λέγων· οὐκ
 ἐστὶν ἡ βασιλεία σου ἐν ἡμῶν, ἀλλ'
 ἐν τοῦ θεοῦ.

Μεθεορ-

ια. Μετέορτον τῆς φώτων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρπεν οἱς ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου.

Ζήτην, τῆ δ', πῆς ἀ, ἐβδομά. Λουκᾶ.

Καὶ τῷ οἷς πατρὸς ἡμεῶν, θεοδ οἰοῦ τοῦ κοινοβιαρχῆ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μ γ.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. πάντοι μοι παρεδ ὀθη ὑπὸ ῥ πρς με. κῆ ῥ δ εἰς ῥ πηγνώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πῆρ.

οὐδ ἔ τὸν πρῶ ἴς ῥ πηγνώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, κῆ ὡ ἐδὴ βούληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.

Δδῶτε πρὸς με πάντες οἰκοπῶντες κῆ πεφορτισμένοι, καὶ γὰ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ἄρατε τὸν ζυγόνμα ἐφ ὑμᾶς, κῆ μάθετε ἀπ ἐμῶ, ὅτι πρς ἄος εἰμί, κῆ ταπεινὸς τῆ καρδία, κῆ ἀρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Ὁ γὰ ζυγός με χρεῖσός, καὶ τὸ φορτίονμα, ἐλαφρόν ἐστι.

ιβ. Μετέορτον τῆς φώτων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐζήτην οἱ ἰσδαῖοι πάσαι. Ζήτη, εἰς τὸ τέλος ῥ μνηστογῆς.

ιγ. Μετέορτον τῆς φώτων.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδ ἀσκοντος τοῦ ἰησοῦ.

Ζήτη, τῆ δ', πῆς ἀ, ἐβδομά. Λουκᾶ.

ιδ. Τῶν ἀγίων α β βάδων.

Ἐ ἴπεν ὁ κς μὴ φοβοῦ τὸ μικρόν ποιμνιον.

Ζήτη, σα β βάτω ἀ, τῷ Λουκᾶ.

ιε. Τῶν οἰσίων πατέρων ἡμεῶν, παύλα τῷ διβαῖς κῆ ἰωάννου τοῦ καλυβίτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Ἐ ἴπεν ὁ κς, μὴ φοβοῦ τὸ μικρόν ποιμνιον,

ὅτι διδ ὀκησεν ὁ πατῆρ ἡμεῶν.

Ζήτη ὡς ἀύωθεν τῆ ἰδ.

ισ. Ἡ προσκήνησις τῆς τμίας ἀλύσεως, τῷ ἀγίῳ ἀποστολοῦ πέτερου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφθνέρωσεν ἐαυτῶ ὁ ἴς τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν, κῆ λέγει τῷ σίμωνι πέτερω. σίμων ἰωνᾶ ἀγαπάς με πλείον τῶτων.

Ζήτη, ἐαθινὸν ἀ.

ιζ. Τῶ οἷς κῆ θεοφόρε πρς ἡμεῶν ἀύτων ἰς τῷ μεγάλου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Προκίμνον.

Τ ἴμιος ἐνδούλιον κυρίου, ὁ θ οἰατρῆ τοῦ οἷς αὐτῶ. Σπῆχος.

Τ ἰ δὴτα ποδ ὡσωμῆ τῷ κῶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μ γ.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. πάντοι μοι παρεδ ὀθη ὑπὸ ῥ πρς με. κῆ ῥ δ εἰς ῥ πηγνώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πῆρ.

οὐδ ἔ τὸν πρῶ ἴς ῥ πηγνώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, κῆ ὡ ἐδὴ βούληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.

Δδῶτε πρὸς με πάντες οἱ κοπῶντες κῆ πεφορτισμένοι, καὶ γὰ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ἄρατε τὸν ζυγόνμα ἐφ ὑμᾶς, κῆ μάθετε ἀπ ἐμῶ, ὅτι πρς ἄος εἰμί, κῆ ταπεινὸς τῆ καρδία, κῆ ἀρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Ὁ γὰ ζυγός με χρεῖσός, καὶ τὸ φορτίονμα, ἐλαφρόν ἐστι.

Εἰς τῷ λακουεζίδου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. κ δ.

Ὁ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐση ὁ ἴς ῥ πῆ τὸ που πεδινῶ, κῆ ὄχλος μαθητῶν αὐτῶ, καὶ πλῆθος πολὺ τῷ λαῶ, ἀπὸ πόσις τῆς ἰσδαῖας, καὶ ἰλημ, καὶ τῆς πρῶσθαιου πύρου καὶ σιδ ὰνος, οἱ ἦλθον ἀκῆσαι

αὐτῶ

ο ἰ αὐτῶ

αὐτῶν, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐ-
 τῶν. ἢ οἱ ὀχλοὶ μὲν ὑπὸ πιδυμά-
 των ἀκαθάρτων, ἢ ἐθεραπείοντο. ἢ
 πᾶς ὁ ὄχλος, ἐζήτει ἀπιδεῖσθαι αὐτῶν,
 ὅτι δυνάμεις πῶς αὐτῶν ἐξήρχετο, καὶ
 ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπέειπε εὐδὲ
 ὀφθαλμοὺς αὐτῶν εἰς εὐδὲ μαθηταῖς
 αὐτῶν, ἔλεγε. Μακάριοι οἱ πτωχοί,
 ὅτι ὑμετέρας ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορ-
 ταθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες
 νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐσεῖ,
 ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, ἢ ὅταν
 ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, ἢ ὀνειδίσωσι, καὶ
 ἐμβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονη-
 ρῶν, ἐνεκεν τοῦ ἕως τοῦ ἀνθρώπου. Χαί-
 ρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἢ σκιεθήσα-
 τε. ἰδοὺ γὰρ ὁμοιωθῆσθε ὑμῶν, πολλοὺς ἐν-
 τοὺς ἔσχατοις.

ι η . Τῶν ἐν ἀγίοις πρῶτον ἡμῶν ἀθροασίς,
 καὶ κυρίως ἀλεξάνδρειας.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ι α .
 Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Ὑ-
 μῖς ἐσεῖ τὴ φῶς τοῦ κόσμου. ἐδύναται
 πόλις κρυβῆναι ἐπὶ πύργου ἢ κειμήλιον.
 ἐδὲ καὶ σιλήχων, ἢ πθέασιν αὐτὸν
 ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ὅτι τὴν λυχνί-
 αν, ἢ λάμπα πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν, ἕμ-
 πορωσθε ἐν τῷ ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν
 ὑμῶν τὰ καλά ἔργα ἢ δόξασωσιν τὸν
 πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς ἔσχατοις. Μὴ νο-
 μίσητε ὅτι ἤλθον καταλύσαι τὸν νό-
 μον, ἢ εὐδὲ περὶ φήτας. ὁ δὲ ἤλθον
 καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Α-

μὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. ἕως δὲ περὶ ἔλθῃ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἡ γῆ, ἢ ἡ μία κεραία,
 οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως δὲ
 πάντα γῆραι. Ὅς ἐδὲ ἐν λύσει μίαν
 τῶν ἐντολῶν τέτων τῶν ἐλαχίστων, ἢ
 διδᾶξῃ οὕτως εὐδὲ ἀνοῦς, ἐλάχιστος
 κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐ-
 ρανῶν. ὁ δὲ δὲ ποιήσῃ, ἢ διδᾶξῃ, εὐδὲ
 μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ
 τῶν ἔσχατων.

κ . Τεσσαρὰ καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν,
 διδυμίας τῆς μεγάλης.
 Ζῆτε ἀπαντα ὡς ἢ τῇ ἰζ', τοῦ πα-
 ρόντος μίωτος. Τεσσαρὰ ἀντωνίου,
 κα . Τεσσαρὰ πατρὸς ἡμῶν, μαξίμου τοῦ
 ὁμοιωγῆτος.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν.
 Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Πᾶς
 ὁ δὲ ὁμοιωγῆται ἐν ἐμοί, ἕμπερω-
 σθε ἐν τῷ ἀνθρώπων.
 Ζῆτε, Νοεμβεῖω, ε' .
 κ β . Τεσσαρὰ ἀγίου λόγου ἡμῶν, καὶ τε-
 σαρὰ ἀγίου ὁμοιωγῆτος ἀναστασίας τοῦ
 πέσσου.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.
 Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Πᾶς
 ὁ δὲ ὁμοιωγῆσει ἐν ἐμοί ἕμπερωσθε
 ἐν τῷ ἀνθρώπων, ὁμοιωγῆσω καὶ γὰρ
 ἐν αὐτῷ.
 Ζῆτε, κυριακῇ, τῶν ἀγίων πάντων.
 κ γ . Τεσσαρὰ ἱερομαρτύρους κλήμητος,
 πάπα ῥώμης.
 Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.
 Ζῆτε, σαββάτω ἡμῶν, ἢ ἡνσιαν.
 κ δ . Τεσσαρὰ ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου
 ἀρχιεπισκόπου κωνσταντιναπόλεως, ἢ
 θεολόγου.

Ζῆτε,

Ζήτη το δὲ ἀγγέλιον τῆ ὄρνου καὶ τῆς
λειτουργίας, ὡς τῆ ἰγ', τῆ νοεμβέρι
μηνος, ἢ τοῦ τῆ χρυσοσόμου.

κζ. Ἡ ἐπίκοδος τῆ λειψόμου τῆ ἐν ἀ-
γίοις πρὸς ἡμῶν ἰωάννη τῆ χρυσοσόμου.
Ζήτη ἀπάντα ὡς τῆ ἰγ', τῆ νοεμ-
βρίου μηνος.

κη. Τε οὗτοι πρὸς ἡμῶν ἐφραῖμ τῆ οὐρου.
Τὸ καὶ ἐκείνω, ἔση οἷς. Ἐπὶ τόπου
πεδινῆ. Ζήτη, τῆ πῶρα σκδιη-
της β', εβδομάδος. Λουκά.

κθ. Ἡ ἐπίκοδος τῆ λειψόμου τῆ ἀγίου
ιερομαρτυροῦ ἰγνατίου τῆ θεοφόρου.
Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον.

Τὸ καὶ ἐκείνω, ἦλθον οἷς καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, εἰς καπριναῖμ.
Ζήτη, τῆ σ, τῆ ἰγ', εβδομάδος.
Λουκά.

λ. Τε ἀγίος ἱερομαρτυροῦ ἰππολύτου
πύκα ρώμης, καὶ τῆ ἐν ἀγίοις μεγα-
λων πρὸς ἡμῶν, ἱερορχαν καὶ οἰκου-
μηνικῶν διδασκάλων, βασιλείου τῆ
μεγάλου, γρηγορίου τῆ θεολόγου,
καὶ ἰωάννου τῆ χρυσοσόμου.

Τὸ δὲ ἀγγέλιον, τῆ ὄρνου.
Ἐκτοῦ κατὰ Ἰωάννη. λζ.

Ἰπεν οὕτως, ἐγὼ εἰμι ἡ δύρα, διέμοδ
ἐδύπε εἰσελθῆ, σωθήσεται, καὶ εἰσε-
λεύσεται, καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομιλῶ
δύρησι. Ὁ κλέψης ἐκ ἔρχεται, εἰμὶ
ἵνα κλέψῃ, καὶ θῆσῃ, καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγὼ
ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ ζωὴν οὐ
ἔχουσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός,
ὁ ποιμὴν ὁ καλός τῶν ψυχῶν αὐτῶν.
ἠθῆσιν ὑπὲρ τῆς πρῆβῆτων. ὁ μι-
σθωτός δ' ἐκ τῶν ποιμῶν. Ἐκ εἰσι
τῶν πρῆβῆτων ἰδιὰς, θεωρεῖ τὸν λύκον

ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσεται πρῆβῆτα,
καὶ φάγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐ-
τὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρῆβῆτα. ὁ δ' ἐ-
μισθωτός φάγει, ὅτι μισθωτός ἐστὶ,
καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῆς πρῆβῆ-
των. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ
γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκονται ὑ-
πὸ τῆς ἐμῆς. καθὼς γινώσκουμε ὁ
πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα,
καὶ τὴν ψυχῶν ἡθῆσιν ὑπὲρ τῆς
πρῆβῆτων. Καὶ ἄλλα πρῆβῆτα
ἔχω, ἀ δὲ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύ-
της. καὶ κενάμε δ' εἰ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γρηθήσεται
μία ποιμνῆ, εἰς ποιμνῆ.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἰπεν οὕτως τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ἰ-
μεῖς ἐσε τὸ φῶς ἐ κόσμῳ. ἐδύναται
πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρεος καὶ κειμή-
τιος ἐδ' ἐκαστοῦ λύχνον, καὶ πῆσασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνί-
αν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν, ἐμὰ
πρῆβῆτων τῆς ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν
ὑμῶν τὰ καλά ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν
πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Μὴ νο-
μίσσητε ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νό-
μον, ἢ τὸν πρῆβῆτων. ὁ δὲ ἦλθον
καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀ-
μὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. ἕως δὲ παρέλθῃ
ὁ ἔθνος καὶ ἡ γῆ, ἰὼτα ἐν, ἢ μία κεφαλαῖα
οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως δὲ
πάντα γρηθήσονται. Ὅς ἐδύπε λύση μίαν
τῆς ἐντολῶν τέτων τῆς ἐλαχίστων, καὶ
διδάξῃ οὕτως τὸν δῶν, ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς ἔρα-

ων. ος δ' ου ποιησι, και διδ' αζη, οδ' ε
μεγας κληθησεται εν τῃ βασιλεια
τῃ εσθλων.

λ. α. των αγιων μαρτυρων, κυρια η ιωαν-
νου. Εκ του κατα Ματθαιον.

Γ' α καιρω σκηνω, παροκαλεσα μνηρος
ο ιηθους οδ' ε δ' αδεκα μαθηταις αυ-
του. εδωκεν αυτ' εις εξουσιου κατα
πνυματων.

Ζηται, Νοεμβριω, α.

Μλω φθουραειος.

α. Του αγιου μαρτυρος πεφωνας.

Εκ του κατα Λευκω.

Γ' πει ο κς τοις εαυτ' μαθηταις. ιδ' ε
διδωμι υμιν την εξουσιου, οδ πατειν
επανω οφρων, η σκορπιων, η επ'ι πα-
σαν την δυναμιν του εχθρου, η εδ εν
υμας εμη αδικησι. Πλω, εν τούτω
μη χαίρειε, οπ'ι τα πνα υμιν ισοτισ-
σεται. χαίρειτε δε οπ'ι τα ονόματα υ-
μων, εγραφη εν τοις ουνοις. Εν αυτη
τη ωρα, ηγαλιασατο τῷ πνι ο ιηθους
η επει. Εξομολογημαίσοι περ, κε
του ενε, και της γης. οπ'ι απεκρυψας
ταυτα, απο σοφων και συνετρ', και
απεκαλυψας αυτα, νηπιοις. Ναι ο
πατηρ, οπ'ι ετως εγρηετ' αυδοκία εμ-
ποραειου.

β. Η' ιωαπανη του κυ. και θεε η σω-
τηρε ηωρ ιηθου χειρα.

Το διαγγελιον, του ορθρου.

Εκ του κατα Λουκω.

Ω καιρω σκηνω, λεω ανθρωπος εν ιε-
ρουσαλημ, ω ονομα συμεων. Και ο
αυτος οδ' ε, δικαιος η δυλαθης, παρο-
δεχομνηρος παρα κλησιν του ιηλ. και
πνα αγιον λεω επ' αυτον και λεω αυτῷ
κεχηματισμνον ιωο ε πης τῷ α-
γισ, μη ιδ' ειν θθιατον, πειν η ιδη τον
χην κυ. Και ηλθεν εν τῷ πνι, εις το ιε-
ρον και εν τῷ εισαγαγειν οδ' γονεις
το παιδιον ιηθου, τῷ ποιησαι αυτῷ
κατα τ' εδισμνον ε νόμω παει αυ-
του, και αυτος εδ' εξατο αυτῷ, εις τοις
αγκάλας αυτου, η δυλαθισε τον εν,
και ειπε. Νω απολυεις τον δελοβου
δεσποτα, κατα το ρημα σου εν ειρη-
νη. οπ'ι ειδον οι οφθαλμοιμου το σω-
τηριου σου, ο ητοιμασας κατα παρ-
σωπον παντων τῷ λαων. Φως εις α-
ποκαλυψην εθνων, και ο εσαν λαου
σου ισραηλ.

Της λευτεριας.

Εκ του κατα Λουκω.

Ω καιρω σκηνω, ανηγαγον οι γονεις
το παιδιον εν εις ιερουσολυμα, παρα-
σηται τῷ κω. καθως γεγραπται εν νο-
μω κυ. οπ'ι παν αρσεν διδωκοιγον μη-
τεραν, αγιον τῷ κω κληθησεται. η ε
δεναμ θυσιαν κατα το ειρημνον εν
νομω κυ, ζυτος τευγονων, η δυο νεοσ-
τους παεισερων. Και λεω ανθρωπος εν
ιερουσαλημ, ω ονομα συμεων. και ο
ανθρωπος οδ' ε, δικαιος και δυλαθης,
πσοδεχομνηρος παρα κλησιν του ισ-
ραηλ. και πνα αγιον λεω επ' αυτον. η
λεω αυτῷ κεχηματισμνον ιωο τῷ
πνυματῷ του αγισ, μη ιδ' ειν θθια-
τον,

Επει του
συμεων.

τον, πρην η ιδη τον χν κυ. Και ηλθεν εν τω πνι, εις τ' ιερον. η εν τω εισαγαγειν ου γονεις το παιδιον εν, ε ποιησαι αυτου κτ' το ειδο μηρον ε νομω παρι αυτδ, και αυτ' εδ εξεατ αυτον, εις ταισ αγκαλασ αυτδ. η διλογησε τον θν, η ειπε. Νυν απολυεις τον δουλόν σου δεσποτα, κατα τ' ρημάσου εν ειρήνη. οπι ειδον οι οφθαλμοίμου το σωπτερόν σου, ο ητίμασασ κατα προσωπον πάντων τ' λαών. φως εις αποκαλυψιν εθνών, η δόξου λαοσ σου ιηλ. Και λεω ιωσήφ η μητηρ αυτδ, θαυμάζοντεσ επ' οισ λαλομηροισ παρι αυτδ. Και διλογησεν αυτουσ συμεών, η ειπε προς μαριαμ την μητέρα αυτδ. ιδε ουτ' κείται εις πτωσιν, η δυνάσασιν πολλών εν τω ιηλ, και εις σημειον ανηλεγομενον. η σουδ' αυτης τλω ψυχλω διελδύσεται ρομφαία, οπως αν αποκαλυφθώσιν εκ πολλών καρδιών διαλογισμοί. Και λεω δύνασ προσφητις, θυγάτηρ φανουήλ, εκφυλης ασήρ. αυτη προσβεβηκίκα εν ημέραισ πολλαίσ, ζήσασα επ' μετ' ανδρ' επτά, απο τ'σ παρθενίας αυτ'σ. η αυτη χίρα ως επ' ουδοσ κοντα τεσ αρών. η ουκ αφίσατο απο ε' ιερου, νησείαισ η δεήσεσι, λατρεύσα νύκτο η ημέραν. Και αυτη αυτη τ' η ώρα επ'σασα, ανηομολογειτ' τω κυ η ελάλη παρι αυτδ, πασι τ'σ προσδεχομηροισ λύτρωσιν εν ιηλ. Και ως ετέλεσ ανηομολοτα κατα τον νόμον κυ, υπέσρεψαν εις τλω γαλιλαίαν, εις την πόλιν αυτ'σ ναζαρετ. Το δε παιδιον, ηυξανε, η ε-

Παρι αν-
νης τ'σ προσ-
φητιδ'σ.

κραλαμετ' πνι. πληρομηρον σοφίας, η χάρισ θεου λεω επ' αυτο.

γ. Τε αγίε συμεών τ'σ θεοδ' οχου.

Εκ του κατ' Αγγελου.

Ω καρω εκείνω, λεω ανθρωποσ εν ιερουσαλήμ, ω ονομα συμεών. Και ο ανος ουτ', δικαιοσ η δ'υλαθίσ, προσδεχομηροσ παρι κλησιν του ιηλ. και π'σ αγιον λεω επ' αυτον. και λεω αυτ'σ κεχηματισμηρον υπο του π'σ τ'σ αγίου, μη ιδειν θάνατον, πρην η ιδη τον χν κυ. Και ηλθεν εν τω πνι, εις τ' ιερον. η εν τω εισαγαγειν ου γονεις το παιδιον ιηου, το ποιησαι αυτου κατα τ' ειδομηρον τ'σ νόμου παρι αυτδ, η αυτ'σ εδ εξεατ αυτον, εις ταισ αγκαλασ αυτδ. η διλογησε τον θν, η ειπε. Νυν απολυεις τον δουλόν σου δεσποτα κατα το ρημάσου εν ειρήνη. οπι ειδον οι οφθαλμοίμου το σρειόν σου, ο ητίμασασ κατα προσωπον πάντων τ'σ λαών. φως εις αποκαλυψιν εθνών, και δόξου λαοσ σου ιηλ. Και λεω ιωσήφ η μητηρ αυτου, θαυμάζοντεσ επ' οισ λαλομηροισ παρι αυτδ. Και διλογησεν αυτουσ συμεών, και ειπε προς μαριαμ τλω μετ' αυτου. ιδε ουτ' κείται εις πτωσιν, και δυνάσασιν πολλών εν τω ιηλ. η εις σημειον ανηλεγομενον. η σε δε αυτης τλω ψυχλω, διελδύσεται ρομφαία, οπως αν αποκαλυφθώσιν εκ πολλών καρδιών διαλογισμοί. Και λεω αννα, προσφητις, θυγάτηρ φανουήλ, εκφυλης ασήρ. αυτη προσβεβηκίκα εν ημέραισ πολλαίσ, ζήσασα επ' μετ' ανδρ'σ

σλβ. ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ

ἐπὶ αὐτῆς, ἀπὸ τῆς παρεστῆς αὐτῆς. καὶ αὐτὴ χεῖρα ὡς ἐπὶ ὄγδοήκοντα τεσσαράκων. ἢ ἐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστειῶν καὶ δεήσεων, λατρεῦσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὐτὴ, αὐτῆ τῆ ὥρα ἐπιστάσα, δίδωμοιο γὰρ τῶ καὶ, καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτὸς, πᾶσι τοῖς πρὸς δεχομένοις λύτρωσιν ἐν ἰλήμ.

η. Τὰ ἅγια μεγαλομάρτυρες θεοδώρου. τοῦ στρατηλάτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ἰδὲ ἐγὼ ἀποπέμνω ὑμᾶς, ὡς πρέσβευται ἐν μέσῳ λύκων.

Ζήτει, τῆ δ', τῆς γ', ἐβδ ο. Ματθαῖος.

θ. Τὰ ἅγια μεγαλομάρτυρες νικηφόρου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. πρὸς ἔχετε ἀπὸ τῆς δυνάμεως.

Ζήτει, τῆ γ', τῆς β', ἐβδ ο. Λουκᾶν.

ια. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βλασίου. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τὸ καμρὸν ἐκείνῳ πρὸς καλεσάμενος ὁ ἰησοῦς ὁδὸν δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐδώκεν αὐτοῖς ὄξυσίαν.

Ζήτει, Νοεμβεῖον, α.

ιζ. Τὰ ἅγια μεγαλομάρτυρες θεοδώρου τοῦ τήρωνος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. πρὸς ἔχετε ἀπὸ τῆς γραμματέων.

Ζήτει σαββάτω, ιζ.

κγ. Τὰ ἅγια ἱερομάρτυρες πολυκαρπῆ. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ἐδὲ μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθνήσκει, αὐτὸς μόνος μῆρι.

ἐδὲ δὲ ἀποθνήσκει, πολλὴν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτὴν. καὶ ὁ μισθὸν τῆν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτὴν. Ἐδὲ ἐμοὶ διακονήεις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω. καὶ ὁπου εἰμι ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. Ἐδὲ ὡς ἐμοὶ διακονῆ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Εἶπεν ἔν τοις ὄχλοις ὁ ἰησοῦς. ἐπὶ μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἔστι. περιπατεῖτε, ἕως τὸ φῶς ἐχέτε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ ὁ σκεπαστὴς ἐν τῇ σκοτία, ἐκ οὐδὲ ποδὸν ἴσῶται. ἕως τὸ φῶς ἐχετε, πρὸς δεῖτε εἰς τὸ φῶς, ἵνα ὑοὶ φωτὸς γήνησθε.

κδ. Ἡ ἀρετὴ τῆς ἑμίας κεφαλῆς τοῦ πρὸς δρόμου. Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἦν καμρὸν ἐκείνῳ. Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ ἰησοῦ ἐν ὅλη τῇ ἰσραήλ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ παλαιστίνῃ. Καὶ ἀπήγγειλαν ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πρὸς πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. Καὶ πρὸς καλεσάμενος δύο πινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης, ἐπεμψε πρὸς τὸν ἰησοῦν, λέγων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον πρὸς δεῖτοκῶμεν. Παραγυρόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ δῦο, εἶπον. ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς, ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον πρὸς δεῖτοκῶμεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, ἐφ' ἧς ἀπῆλθε πολλὰς, ἀπὸ νόσων, καὶ μαστιγῶν, καὶ πιδυμάτων ποιησῶν. καὶ τυφλοῖς πολλοῖς, ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν.

εἶπεν αὐτοῖς. πορνοῦσίντες ἀπαλεί-
λατε ἰωάννη, ἀ εἶδετε καὶ ἠκούσατε. ὅτι
τυφλοὶ, ἀναβλέπουσι. χωλοὶ, πατι-
πατοῦσι. λεπτοὶ καθαρίζονται. κω-
φοὶ ἀκούσι. νεκροὶ, ἐγείρονται. πτω-
χοὶ διαγγελλίζονται, καὶ μακάριός ἐ-
στιν, ὅς ἐάν μὴ σκανδαλιθῆν ἐμοί.
Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰωάν-
νου, ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοι παρὶ
ἰωάννη. τί ἔξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρη-
μον θεάσασθαι; καὶ λαμὸν ὑπὸ ἀνέ-
μω σαλδομόρων; Ἀλλὰ τί ἔξελη-
λύθατε ἰδεῖν, ἀνθρώπον ἐν μαλακοῖς
ἱματίοις ἡμφισμῶν; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱμα-
τισμῶν ἐνδύσθαι, καὶ τρυφῆ ὑπαρχον-
τες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. Ἀλλὰ τί
ἔξεληλύθατε ἰδεῖν; παρφήτω; ναὶ
λέγω ὑμῖν, καὶ παρσιότερον προφή-
του. Οὗτός ἐστι παρὶ ἐγγράφου. ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποσέλω τὸν ἀγγελόν μου, παρὶ
παρσιόπουλου, ὃς κατὰ σκευάσει τὴν
ὁδόν μου, ἐμπαρσιότου. Λέγω γὰρ ὑ-
μῖν, μείζων ἐν Ἰουδαίᾳ γυναικῶν,
παρφήτης ἰωάννη ἡ βαπτιστῆ, καὶ εἰς
ἐστίν. ὁ δὲ μικρότερος, ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ, μείζων αὐτῶν ἐστίν. Καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίω-
σαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτι-
σμα ἰωάννη. οἱ δὲ φαρισαῖοι, καὶ οἱ
νομικοὶ, τὴν βελῶν τοῦ θεοῦ ἠθέτη-
σαν εἰς ἑαυτῶν, μὴ βαπτισθέντες
ὑπὸ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον. μ.
Ὁ κύριος ἐκεῖνον, Ἀκούσας ὁ ἰωάννης
ἐν τῷ δεσμοῦ τῶν ἔργων τοῦ ἰησοῦ,
πέμφσας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰ-

πεν αὐτῶν. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτε-
ρον παρσιόμου; Καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. πορνοῦσίντες
ἀπαλείλατε ἰωάννη, ἀ ἀκούετε καὶ
βλέπετε. Τυφλοὶ, ἀναβλέπουσι.
καὶ χωλοὶ, πατιπατοῦσι. λεπτοὶ κα-
θαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούσι. νεκροὶ
ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ διαγγελλί-
ζονται. καὶ μακάριός ἐστιν, ὅς ἐάν μὴ
σκανδαλιθῆν ἐμοί. Τέτων δὲ πο-
ρνομόρων, ἤρξατο εἰς λέγειν τοῖς ὄ-
χλοι παρὶ ἰωάννου. τί ἔξηλθετε εἰς
τὴν ἔρημον θεάσασθαι; καὶ λαμὸν
ὑπὸ ἀνέμω σαλδομόρων; Ἀλλὰ τί
ἔξηλθετε ἰδεῖν; ἀνθρώπον ἐν μαλα-
κοῖς ἱματίοις ἡμφισμῶν; ἰδοὺ οἱ
ἐν μαλακῶ φορέντες, ἐν τοῖς οἰκοῖς
τῶν βασιλείων εἰσὶν. Ἀλλὰ τί ἔξηλ-
θετε ἰδεῖν; παρφήτω; ναὶ λέγω ὑ-
μῖν, καὶ παρσιότερον παρφήτου.
Οὗτος γὰρ ἐστὶ παρὶ ἐγγράφου. ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποσέλω τὸν ἀγγελόν μου παρὶ
παρσιόπουλου, ὃς κατὰ σκευάσει τὴν
ὁδόν μου ἐμπαρσιότου. Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὃς ἐγγήγερται ἐν Ἰουδαίᾳ γυ-
ναικῶν, μείζων ἰωάννη τοῦ βαπτιστῆ.
Ὁ δὲ μικρότερος, ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτῶν ἐστίν. Ἀπὸ
δὲ τῶν ἡμερῶν ἰωάννη τοῦ βαπτιστῆ,
ἕως ἀρπῆ, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιά-
ζεται, καὶ βιάσαι ἀρπάξουσιν αὐτὴν.
Πάντες γὰρ οἱ παρφήται, καὶ ὁ νόμος,
ἕως ἰωάννη παρσιότου. καὶ εἰθέ-
λετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν ἡλίας ὁ
μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀ-
κούειν ἀκούτω.

Μικρ

Μιλώ μαρπίος.

ε'. Τῶν ἀγίων μ β', μαρτύρων τῆς ἐν τῷ ἀμμορείῳ. Ζήτηεῖς τοῖς θ', τοῦ παρθένου μιλῶς.

θ'. Τῶν ἀγίων μεγαλομαρτύρων τεσσαράκοντα, τῆς ἐν σεβασείᾳ τῆ πόλει μαρτυρησάντων.

Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον. π'. Ἰπεν ὁ κς τῷ παρὰ βολῶ ταύτῳ. Ω μοι ὦθη ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν, ἐν ᾧ οἰκοδεσπότη. ὅστις ἐξήλθεν ἅμα πρῶτῷ, μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτῶ. καὶ συμφωνήσας μετὰ τῆς ἐργατῆς ἐκ δωαρείου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀμπελῶνα αὐτῶ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσώτους ἐν τῇ ἀγορᾷ δρῦς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν. ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ δόσῃ ἡ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. οἱ δ' ἀπήλθον. Πάλιν δ' ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥρην ἐξελθὼν, δὴρῶν ἄλλους ἐσώτους δρῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς. τί ᾠδε ἐσθήκατε ὅλῳ τὴν ἡμέραν δρῦοις; λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι εἶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς, ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ δόσῃ ἡ δίκαιον, λήψεσθε. Ὁ ψίας δ' ἠρομῆνης, λέγει ὁ κς τῷ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτέσπῳ αὐτῶ, κάλεσον σὺν ἐργάταις, καὶ δπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, δρξάμενος δπό τῆς ἐσχάτων ἕως τῆς πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ πε-

εἰ τὴν ἐνδεκάτην ὥρην, ἔλαβον δὴν δωαρείον. Ἐλθόντες δ' οἱ πρῶτοι, ἐνόμισθον ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ, δὴν δωαρείον. Λαθόντες δ' ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη, λέγοντες, ὅτι ἔτι οἱ ἕχατοι μίθῳ ὥρην ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοῦ ἐποίησας, τοῖς βασιάσαι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν καύσωνα. Ὁ δὲ δπόκλειθεῖς, εἶπεν ἐπὶ αὐτῶ. ἐταῖρε, σὺκ ἀδικῶσε. ἐχὶ δηνάριε σινεφώνησας μοι; ἄρην τὸ σόν, καὶ ὑπάγε. θέλω δὲ τῷ τῷ ἐσχάτῳ δέναι, ὡς σοὶ. ἢ σὺκ ἐξεσίμοι ποιῆσαι, ὁ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι. Οὕτως ἐσονται οἱ ἕχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἕχατοι. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ.

ιζ'. Τῶ ἀγίῳ ἀλεξίῳ τῷ ἀνδρώπου τῷ θεῷ. Ζήτηε, τῆ παρὰ σκευῆ τῆς δ', ἐσδομάδος. Ληκᾶ.

κ ε'. Ὁ θαγγελισμὸς τῆς υπεραγίας θεῆ. εἰς τὴν ὄρην. Περὶ κείμῳ. Καταβήσε) ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον. ἔ. Ἐθαγγελίσεσθ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ἐκτοῦ κατὰ Ληκᾶ. Νταῖς ἡμέραις ἐκείναις, δὴσας ἄσα μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετ' ἄσπεδῆς, εἰς πόλιν ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρίας, καὶ ἠσάσασθ τὴν ἐλισάβετ. Καὶ ἐχῆετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισάβετ τὸν ἄσασμὸν τῆς μαριὰς, ἐσπίστησε τ' βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη πῆς ἀγίου ἡ ἐλ.

ἠήλισάβει, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ με-
γάλῃ καὶ εἶπεν. ὀλογηθήτω σου ἐν γυ-
ναίξιν, καὶ ὀλογηθήτω ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου, καὶ πῶθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλ-
θῃ ἡ μήρ τῷ κύριον πρὸς με; Ἰδού γὰρ
ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ ἡ ἀσπασμοῦ σου
εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκήρτισε τὸ ἔρέφος ἐν
ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μα-
καρία ἡ πισύσασα, ὅτι ἐσαι τελείω-
σις τῆς λελαλημένης αὐτῇ πᾶσα κύ.
Καὶ εἶπε μαριὰμ, μεγαλύνῃ ἡ ψυ-
χή μου τὸν κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρι-
μου. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπει-
νωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδού γὰρ ἀπὸ ἔ-
νω μακαρισίμε πᾶσαι αἱ ἡγεαί.
ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὀδυμα-
τὸς, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμει-
νε δὲ μαριὰμ σὺ αὐτῇ, ὡσεὶ μή-
νας τρεῖς, καὶ ὑπέσρεψεν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Νταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σιωπῶντες
ἐλισάβητ ἡ γυνὴ ζαχαρίας, καὶ παρ-
εχρυσεν ἑαυτῇ μῆνας πέντε, λέγου-
σα. ὅτι ἔπαυσε μοι πεποιήκει ὁ κύριος ἐν ἡ-
μέραις, αἷς ἐπέειπεν ἀφελεῖν τὸ ὄνει-
δος μου ἐν ἀνοσίς. Ἐν δὲ τῷ μὲν τῷ
ἕκτῳ, ἀπεσάλθη ὁ ἄγγελος γαβριήλ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας,
ἢ ὄνομα ναζαρέτ. πρὸς παρθένον με-
μνης θυμῷ δούλει, ὃ ὄνομα ἰω-
σήφ, ὃς οἶκος δ' αἰδ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς

παρθένου, μαριὰμ. Καὶ εἰσελθὼν
ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε. χαῖρε
κεχαριτωμένη κύριος μετὰ σοῦ. ὀ-
λογηθήτω σου ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰ-
δοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ
αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἶη ὁ
ἀσπασμός, ὅστις. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγε-
λος αὐτῇ. μὴ φοβῆ μαριὰμ. ὄφρα
γὰρ χάριν ᾤσῃ τῷ θεῷ, καὶ ἰδὲ συλ-
λήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν. ὅστις ἔ-
σται μέγας, καὶ υἱὸς υψίστου κληθή-
σεται. καὶ ὡσεὶ αὐτῷ κύριος ὁ θεός,
τὸν θρόνον δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακώβ
εἰς ὅσον αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ, οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ μαριὰμ
πρὸς τὸν ἄγγελον. πῶς ἔσται τοῦτο,
ἐπεὶ οὐκ ἔχω γινώσκω; Καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ. πᾶν
ἄγιον, ἐπελούσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύνα-
μις υψίστου, ἐπισκιάσει σοί. διὸ καὶ τὸ
ἡμῶν ἄγιον, κληθήσεται υἱὸς
θεοῦ. καὶ ἰδοὺ ἐλισάβητ ἡ συγγε-
νὴς σου, καὶ αὐτῇ σιωπῶντα υἱὸν ἐν-
θήσει αὐτῆς, καὶ ὅστις μὲν ἔκτος ἐστίν,
αὐτῇ τῇ καλοῦμένη σείρα. ὅτι ὅσα
ἀδυνατήσῃ πᾶσα τῷ θεῷ πᾶν ῥῆ-
μα. Εἶπε δὲ μαριὰμ. ἰδὲ ἡ δούλη
κυρίου, ἡμῶν τοῦ κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγε-
λος.

κς'. Ἡ σὺναξις ἡ ἀρχαγγέλου γαβριήλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ὁ
ἀκούων ὑμῶν. Ζητεῖ εἰς τοὺς ἡ-
γεῖν τοῦ νομοβίου. Τῆς λειτουργίας.

Τε

λ'. Τῆς οσίας Ἰωάννου τοῦ τῆς κλίμακος.
Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ κς̄, τῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. πάν-
τοιοι παρεδ ὄντι ὑπὸ τοῦ πρ̄ς μῆς.
Ζήτη, ὅπως εἰς τὰς ἰά, τοῦ Ἰωάννου
εἶου.

Μὴ ἀπειλῆσι.

α'. Τῆς οσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς
αἰγυπίας.

Ἐκτοῦ κατὰ Ἰωάννου. κ η̄.
Ὡκαμῶ ἐκείνω, Ἄγιστοι τῶ ἱὺ οἱ γραμ-
ματαῖς ἢ οἱ φαισαῖοι, γυναικα ἐ-
πί μοιχεία κατελημμένω, καὶ σή-
σαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγεσιν αὐ-
τῶ. διδ ἄσκαλε, αὐτὴ ἡ γυνὴ, κατέ-
ληπται ἐπαυτὸ φῶρω μοιχοδομή.
ἢ ἐν τῶ νόμῳ μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλα-
το, τὰς τριαύτας λίθοβολεῖσθαι. σὺ ἔν,
τί λέγεις; Τῆτο ἵ εἶπον ἐκπειραζόν-
τες αὐτὴν, ἵνα χάσῃ κατηγορίαν κα-
τ' αὐτῆ. Ὁ δ' εἰς κάτω κύψας, τῶ δ α
κύτλω, ἔγραφεν εἰς τὴν γλῶ. ὡς δ' ἐ-
πὶ ἄνθρωπον ἐρωτῆσας αὐτὴν, ἀνέκυψε,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὁ δὴ μαρτυρῶ ὑ-
μῶν, πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐ-
τὴν. ἢ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν
εἰς τὴν γῆν. Οἱ δ' εἰ ἀκουσάντες, ἐξήρ-
χοντο εἰς καθ' εἰς ἀξάμφοροι διὰ τῆς
πρεσβυτέρων. καὶ κατελήφθη ὁ ἴς
ἢ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἔστα. Ἀνακύψας
ὁ ἱεθεὶς εἶπεν αὐτῇ. γύναι, πῶ εἰσὶν οἱ
κατήγοροί σου, ἐδ εἰς σε κατέκρυψεν;
Ἡ δ' εἶπεν, ἐδ εἰς κύριε. Εἶπεν ἵ αὐ-

τῆ ὁ ἱησοῦς, ἐδ ἐγώ σε κατακρίνω.
πορεύου, καὶ διὰ τοῦ νῦν, μηκέτι ἀ-
μαρτάνε.

κ β'. Τῆς ἐν ἀγίοις θεοδ ὄρου τοῦ συκεῶτα.
Ἐκτοῦ κατὰ Ἰωάννου.

Ἐἶπεν ὁ κς̄, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. διέμου
ἐδύπῃς εἰσελθῆ, σωθήσεται.
Ζήτη, εἰς τὰς ἰγ, τοῦ νοεμβρίου.
Εἰς τὴν λειτουργίαν.

κ γ'. Τῆς ἀγίας καὶ ἐνδ ὄρου μεγαλομαρ-
τυρῆς γεωργίας. Εἰς τὸν ὄρθρον.
Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. σίχος.
Πεφητὸ μῦθος ἐν τῶ οἴκῳ κυ.
Ἐκτοῦ κατὰ Λουκάου. ρ ε̄.

Ἰπεν ὁ κς̄, τῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. Προ-
σέχειε διὰ τῆς ἀνθῶν. Ἰπβαλῆσαι γῶ
ἐφ' ὑμᾶς. ταῖς χεῖρας αὐτῶν, ἢ διώ-
ξῃς, ὡς ἀδιδ ὄντες εἰς σωμαγωγὰς,
ἢ φυλακὰς, ἀγομῶδες ἐπὶ βασι-
λεῖς ἢ ἡγεμόνας, ἐνεκνῶ ὀνόματῆς
μῆς. Ἀποθήσωται ἵ ὑμῖν εἰς μαρτύ-
ριον. Θεάδε ἐν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν,
μὴ πρῶ μελετῶν διπολογηθῆναι. ἐ-
γώ γῶ δώσω ὑμῖν, σοφίαν ἢ σοφίαν
ἢ ἐδυνήσονται ἀντεπεῖν, ἢ ἀντιστῆναι,
πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παρα-
δοθήσεσθε δ' εἰς ὑπὸ γονέων, ἢ συγ-
γρῶν ἢ φίλων, ἢ ἀδελφῶν, ἢ θα-
νατῶσθουσιν ἐξ ὑμῶν. ἢ ἔσεσθε μισθῶ-
μοι ὑπὸ πάντων, διὰ τὸ ὄνομα μῆς.
καὶ θείξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, ἐμὴ
διπολήσαι. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτή-
σασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου. ι β'.
Ἰπεν ὁ κς̄, τῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. Ταῦ-
τα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλή-

ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκειτε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκτὸς κόσμος ἦτε, ὁ κόσμος ἀντὶ ἰδίου ἐφίλει. ὅτι ὃ ἐκτὸς κόσμος ἐκ ἐσέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τὸ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τὸ λόγος ὃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ἐκ ἐστὶ δόλος, μείζων δ' ἢ αὐτῶ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐπίησθε, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα, ποιήσουσιν ὑμῖν, διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψοντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἀμαρτίαν ἐκείχον. νῦν ὃ πρὸς φασιν ἐκ ἐχουσι πρὸς τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' εἰς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν ἐκείχον. νῦν ὃ καὶ ἐωρακάσασι, καὶ μεμίσήκασι, καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα. ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησαν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ πῶς ἀκλήτος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν πρὸς τὸ πᾶν τῆς ἀληθείας, ὃ πρὸς τὸ πᾶν πορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει πρὸς ἐμὲ, καὶ ὑμεῖς ὃ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμὲ ἐστέ. Ταῦτα λέλαληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλιθῆτε. Ἀποσιναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ' ἔρχεται ἄρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκλείνας ὑμᾶς, δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ.

καὶ ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Ζήτη, Ὁκτωβείω, η'.

Τῆς λειτουργίας τῆς ταξιαρχῶν.
 λ'. Τὰ ἀγία λόγος ὁλα ἰακώβου τῆς ζεβεδαῖς. Ἐκτὸς κατὰ Λουκᾶ.
 Τὸ καιρὸς ἐκείνῳ, συγκαλεσάμενος ὁ ἰς οὐδὲν δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶ ἐδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν.

Ζήτη, σαββάτω, ζ'.

Μεῖο μαίος.

α'. Τὰ ἀγία προσφῆτα ἱερεμίης.
 Ἐκτὸς κατὰ Λουκᾶ.
 Τὸ καιρὸς ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ὅτι τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκ ἐπορευομένων ἐκτὸς σώματος τοῦ ἰδίου.
 Ζήτη, τῆς ε', τῆς α', ἐβδομαῖος.
 Λουκᾶ.

β'. Τῶν ἐν ἀγίοις πρῶν ἡμῶν, ἀθανασίε καὶ κυρίλλε. Ἐκτὸς κατὰ Ματθαῖον.
 Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ζήτη, εἰς τὰς ιη', τῆς ἰουλιανῆς.
 η'. Τὰ ἀγία ἐν δόξῃ πανδύμνε λόγος ὁλα καὶ διαγγελιστῶ, ἰωσήφου δ' θεολόγου. Εἰς τὸν ὄρθρον. Προκείμενον.
 Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶ. Στίχος.

Οἱ ἐνοὶ διηγῶνται δόξαν θεῶ.

Ἐκτὸς κατὰ Ἰωσήφου. ξζ'.
 Τὸ καιρὸς ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῶ σίμωνι πέτροῦ.

Ζήτη,

κ. ε'. Τὰ ἀγία λόγος ὁλου καὶ διαγγελιστῶ μαρκου.

Ἐκτὸς κατὰ Λουκᾶ.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ὁ ἀ-

Ζήτει, εὐδινόνι α΄.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθύνιον. ξ α΄.

Ω καιρῶ ἐκείνω, εἰσήκεισθαι πρὸς τὴν
 εὐδινόνι ἢ ἢ μὴρ αὐτῶ, ἢ ἢ ἀδελφῆ
 τῆς μητρὸς αὐτῶ μαρία ἢ τῆ κλωπῆ
 ἢ μαρία ἢ μαγδαληνῆ. Ἰς ἐν ἰδῶν
 τὴν μερῶ, ἢ τὴν μαθητῶν παρεσῶτα,
 ὄν ἢ γάπα, λέγει τῆ μητρὶ αὐτῶ. γύ-
 ναϊ, ἰδὲ ὁ υἱὸς σου. εἶτα λέγει τῶ μαθη-
 τῆ, ἰδὲ ἢ ἢ μῆρ σου. ἢ ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὡ-
 ρας, ἔλαβεν ὁ μαθητῆς αὐτῶ εἰς
 τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητῆς ὁ μαρ-
 τυρῶν πρὸς τούτων, ἢ γραψασταῦ-
 τα. ἢ οἶδα μὲν, ὅτι ἀληθῆς ἐστιν ἢ μαρ-
 τυρία αὐτῶ. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
 ὅσα, ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ἀπὸ ἐκεῖ
 φηται καθὼς, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
 κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμῃνα βι-
 βλία ἀμὲν.

Δημοσίου
 ΚΑ.
 ξ ζ.
 σ λ β.

Καὶ τῶ ὅσις πατέρος ἡμῶν Δυσεπίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μ γ΄.

Ἰπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. πάν-
 τα μοι παρεδ ὀθη ἔω τῶ πατέρος μου.
 καὶ οὐδὲ εἰς ἴση γνώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ
 πατήρ. ἔδ ἔ τὸν πατέρα ἵς ἴση γνώ-
 σκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὡς ἐκεῖ βέληται ὁ
 υἱός ἰσοκαλύψαι. Διδίτε πρὸς με
 πάντες οἱ κοπιῶντες ἢ πεφορτισμέ-
 νοι, καὶ γὰρ δύσπαύσω ὑμᾶς. Ἀρῶτε
 τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς. καὶ μάθετε
 ἀπ' ἐμε, ὅτι πρῶτος εἰμι, ἢ ταπεινός
 τῆ καρδία, καὶ δεξήσετε δύσπαυ-
 σιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός
 μου ἥπιός, καὶ τὸ φορτίον μου ἔλα-
 φρόν ἐστιν.

ι ε΄. Τῶ ὅσις πατέρος ἡμῶν παχωμίς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τὸ καιρῶ ἐκείνω, πρὸς ἴση ὄλιον
τὴν γαλιλαίαν διδάσκων ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς αὐτῶν.

Ζήτει γ', τῆς α΄, ἐβδομαί. Ματθαῖος.

κ α΄. Τῶν ἀγίων θεοσεπίων βασιλείων ἢ
ἴσα ποσόλων, κωνσταντῶν ἢ ἐλκίης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθύνιον. λ σ΄.

Ἰπεν ὁ κς πρὸς ἐκεῖν ἐληλυθότας πρὸς
 αὐτὸν ἰσοδαίς. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑ-
 μῖν. ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας
 εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀ-
 ναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης
 ἐστὶ ἢ ληστής. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς
 θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. τῶ-
 τῶ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, ἢ τὰ πρόβα-
 τα τῆς φωνῆς αὐτῶ ἀκούει, ἢ τὰ ἴδια
 πρόβατα καλεῖ καὶ ὄνομα, ἢ ἐξάγει
 αὐτὰ. καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκ-
 βάλλῃ, ἐμπροσθεν αὐτῶ πορεύεται.
 ἢ τὰ πρόβατα αὐτῶ ἀκολουθεῖ, ὅτι
 οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτῶ. ἀλλοτρίω δὲ
 ἢ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φύξον-
 ται ἀπ' αὐτῶ, ὅτι ἐκεῖ οἶδασι τῶ ἀλλο-
 τρίων τὴν φωνὴν. Ταύτην τὴν παροι-
 μίαν εἶπεν αὐτῶ ὁ κς. ἐκεῖνοι δὲ ὅσοι
 ἐγνωσθῶ, ἵνα ἢ ἀεὶ ἀλάλει αὐτῶ. Εἶ-
 πεν ἐν πάλιν αὐτοῖς οἷς. ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἢ θύρα τῶν
 προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμε,
 κλέπται εἰσὶ ἢ λησταί. ἀλλ' ἐκ ἡκῆσαν
 αὐτῶ τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἢ θύ-
 ρα. διέμεν, ἐκεῖ εἰσελθῶ, σωθήσε-
 ται, καὶ εἰσελεύσεται, ἢ ἐξελεύσε-
 ται, ἢ νομῶν διρήσει.

κ δ΄. Τῶ ὅσις πατέρος ἡμῶν συμειῶν τοῦ ἐκ
τῶ θαυμασῶ ὄρι.

Ἐκ τοῦ

Εκτὸς κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ἐδύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους καμῖνῃ.

Ζήτη ἰδουσαεῖω, ιή.

κ ε̄. Ἡ τσίπη ὄρεσις, τῆς ἡμίας κεφαλῆς τῶ παροδρόμου. Ζήτη τὸ διαγέλιον τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας, τῆ κα δ' Φαργουαεῖω.

κς̄. Τοῦ ἀγίου δόπισόλου ἰεῖδα.

Εκτὸς κατὰ Ἰωάννην. μ η̄.

Εἶπεν ὁ κς̄ τῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ὁ ἔχων τοὺς ἐπιτολάς μου καὶ τρωῶν αὐτῶς, ἐκεῖνός ἐστι ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθῆσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν. Λέγει αὐτῷ ἰεῖδας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης. κέ, καὶ ἵ γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίσαι σε αὐτῷ, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐθύτις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἐλθούσμεθα, καὶ μονίωμεν ἐν αὐτῷ ποιήτομεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν με, οὐδὲ λόγους μου οὐ τηρεῖ. καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ πατρὸς.

Μὲν ἰούνιος.

β. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου κωνσταντίνου πόλεως.

Εκτὸς κατὰ Λευκῶν.

Εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς, πᾶς

ὃς δὴ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί.

Ζήτη νοεμβεῖω, ε'.

δ'. Τῶ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν μητροφάνης πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Εκτὸς κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κς̄ πρὸς οὐδὲ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰεῖδαίς.

Ζήτη μαῖω, κα δ' ὀπιδεν.

ή. Τῶ ἀγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τῆς στρατιᾶτος.

Εκτὸς κατὰ Λευκῶν.

Εἶπεν ὁ κς̄ τῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. προσέχετε δὲ τὸν ἑαυτῶν ἑαυτῶν.

Ζήτη, τῆ γ', τῆς β', ἐβδομάδος. Λουκά.

θ'. Τοῦ ἐν ἀγίοις κυρίλλου ἀλεξάνδρου.

Εκτὸς κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. Ἴμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ζήτη ἰδουσαεῖω, ιή.

ια. Τῶν ἀγίων δόπισόλων βαρθολομαῖα καὶ βαρναβᾶ.

Εκτὸς κατὰ Λευκῶν.

Εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκούει. καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ.

Ζήτη, εἰς τοὺς η̄. τῶ νοεμβεῖου.

Τῆς λειτουργίας.

ιδ'. Τῶ ἀγίου παροφῆτου ἐλισαῖα.

Εκτὸς κατὰ Λευκῶν.

Τὸ καμῖν ἐκεῖνω, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι, ὅτι τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς στόματος τοῦ ἱεῖ. Ζήτη, τῆ πῶδρασκουῆ τῆς α', ἐβδομάδος. Λουκά.

ιβ'. Τῶ ἀγίου δόπισόλου ἰεῖδα, ἀδελφῶν

Φου του κυριου.

Εκ του κατα Γωθωνω. μη.

ΓΙπεν ο κς τοις εαυτου μαθηταις. Ο
 έχων τας εντολάς μου και τηρών αυ-
 τας, σκηνος εστιν ο αγαπων με. οδ ε α-
 γαπων με, αγαπηθησεται υπο του
 πατερος μου. και εγω αγαπησω αυ-
 τον, και εμφανισω αυτω εμαυτον.
 Λεγει αυτω ιδε ας εχ οι σκαριωτης.
 κε, η υ γεγονεν, οτι ημιν μελλεις εμ-
 φανιζειν σεαυτον, η εχι τα κοσμως.
 Απεκλειθη ισ η επεν αυτω. εδύπας
 αγαπων με, τον λογον μετησει, η
 ο πατηρ με αγαπησει αυτον, η προς
 αυτον, ελθουσμεθα, και μονω παρ
 αυτω ποιησομεν. Ο μη αγαπων με,
 ουδ λογασμε ετηε. και ο λογος ον
 ακεετε, εκ εστιν εμος, αλλα ε πεμ-
 ψηστωσ με πατερος.

κδ. Το χρεθλιον του ημιε ενδ οξε προ-
 φητε προσδρομα η βαπτις ε ιωθωνε.
 Του ορθρου.

Εκ του κατα Λουκω. γ.

Ωκαμεδ σκηνω, Σινελαβεν ελι-
 σαβεν η γυνη ζαχαρις η παρειερευ-
 βεν εαυτην μιωας πιντε, λεγσα.
 οτι ετωσ μοι πεποιηκεν ο κς, εν ημε-
 ραισ αις επειδ εν αφελειν το ονειδ ος
 με εν δυοις. Τη δε ελισαβεν επλη-
 ρη οχεονος τδ τεκειν αυτην, η ε χυ-
 νησεν υον. η ηκασαν οι παρειοικοι, η οι
 συχνηεις αυτης, οτι εμεγαλιωε κς το
 ελεος αυτε, μετ αυτης, η σινεχαι-
 ρεν αυτη. η ε χυετο εν τη ογδ οη ημε-
 ρε, ηλθον παριτε μειν το παιδιον, η ε-

καλεν αυτο επι τα ονομαλι του πς
 αυτε, ζαχαριαν. Και αποκριθεισα
 η μηρ αυτε, επεν εχι, αλλα κληθη-
 σεται ιωθωνης. η επον παρος αυτην.
 οπι εδεις εστιν εντη συχνηεια του, ος κα-
 λεται τα ονομαλι τουτω. Εινιδουον
 τα περ αυτε, το, η δν θελη καλει-
 θαι αυτον. η αιτησας πινακιδιον, ε-
 γραψε, λεγων. ιωθωνης εσαι το ονο-
 μα αυτε. Και εθαυμασαν παντες.
 δινεωχθη το σωμα αυτε παραρη-
 μα, η η γλωσσα αυτε, η ελαλει δυ-
 λογων τον θεον. Και ε χυετο επι παι-
 τας φοβος ουδ παρειοικεντας αυτου.
 η εν ολη τη ορεινη της ιερδ αιας, διελα-
 λεισ παντα τα ρηματα ταυτα. η ε-
 θεισ παντες οι ακεσαιτες εντη καρ-
 δια αυτη, λεγοντες. τι αρα το παι-
 διον τουτ εσαι; Και χειρ κυ ιω μετ-
 αυτε. Και ζαχαριας ο πηρ αυτε, ε-
 πληθη πς αγις, η παρεφητδουσε,
 λεγων. Ευλογητος κς ο θεος τε ηηλ,
 οπι επεσκεψατο η εποησε λυτρω-
 σιν, τα λαω αυτου. Και συ παιδιον
 παρεφητης υψις κληθηση, παροπο-
 ρδωση γδ παρ παροσωπα κυ, ετοιμα-
 σαι οδ ες αυτε. Το δε παιδιον ηυξα-
 νε και εκρεταιετο πι. και ιω ενταις
 ερημοις, εως ημερας διαδ ειξεως αυ-
 τε παρος τον ισραηλ.

Εις τλω λειτουργια.

Εκ του κατα Λουκω. α.

Πειδηπε πολλοι επεχειρησδω δια-
 ταξασθαι διηγησιν παρι τη πεπληρα
 φορημδων εν ημιν, παρματων, κα-
 θως παρεδωσδω ημιν οι απδ ερχις
 αυτη παι η υπηρεται η χυομδμοι ε λε-
 γε.

Τε εδοξε καμοι παρηκολαθηκοῦν δυνά-
 θεν πασιν, ἀκριβῶς καθεξῆς τρι γρά-
 ψαι κρέτισε θεόφιλε. ἵνα ἐπιγνώσ
 σαι ὧν κατηγήθης λόγων τὴν ἀσφά-
 λειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώ-
 δε τῆ βασιλέως τῆς ἰσραήλ, ἱερός
 πρὸς, ὄνομα π ζαχαρίας, ἐξ ἐφημε-
 ρίας ἀβιά. καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ, ἐκ τῆ
 θυγατέρων ἀαρῶν καὶ τὸ ὄνομα αὐ-
 τῆς, ἐλισάβητ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμ-
 φότεροι ἐνώπιον κυρίου, πορδὸρμφοι
 ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαίω-
 μασι τοῦ κυρίου ἀμεμπτοί. καὶ οὐκ ἦν αὐ-
 τῶν τέκνον, καθότι ἡ ἐλισάβητ ἦν στεί-
 ρα, καὶ ἀμφότεροι παρεβηκότες
 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς ἦσαν. Ἐγένετο
 δὲ ἐν τῷ ἱερατεῖον αὐτὸν ἐν τῇ ταξί-
 τῆς ἐφημερίας αὐτῆ ἐν δυνι τοῦ θυ-
 κατα τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἐλαχε
 τῆ θυμιᾶσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
 κυρίου. καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἔ-
 προσευχόμενον ἔξω τῆ ὄρα τῆ θυ-
 μιᾶματος. Ὡς φθῆ δὲ αὐτῷ ἄγγε-
 λος κυρίου ἔσως ἐκ ἐξῶν τῆ θυσιαστικῆς
 τῆ θυμιᾶματος. καὶ ἔταράχθη ζα-
 χαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν
 ἐπ' αὐτὸν. Εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγε-
 λος. μὴ φοβοῦ ζαχαρία, διότι
 εἰσηκούσῃ ἡ δέσπυς σου, καὶ ἡ γυνή σου
 ἐλισάβητ, γυνή σου ἕξιον, καὶ καλέ-
 σεις τὸ ὄνομα αὐτῆ, ἰωάννου. καὶ ἔσαι
 χαράσοι καὶ ἀγαλλίασις. καὶ πολ-
 λοι ἐπὶ τῇ γυνή σου αὐτῆ χαρήσονται.
 Ἐσαι γὰρ μέγας ἐνώπιον κυρίου. καὶ οἶνον
 καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖν. καὶ πνεῦμα ἁγίου
 πλησθήσῃ ἐν ἐκκοιλίας μητρὸς αὐ-
 τῆ. καὶ πολλὰς τῆς ἡμερῶν ἔπαισε ἐξ
 Εὐαγγέλιον.

Ἐπὶ κὴ τὸν θεὸν αὐτῆ. καὶ αὐτὸς προσε-
 λούσεται ἐνώπιον αὐτῆ, ἐν πνί καὶ δυ-
 νάμει ἡλίου. Ἐπὶ ἐξέψαι καρδίας πα-
 τέρων, Ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρο-
 νήσει δικαίων, καὶ ἐτοιμάσαι κρυψί-
 λαὸν καλεσθῆσαι μύρον. Καὶ εἶπε ζα-
 χαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον. κατὰ τὴ
 γνώσομαι τούτο. ἐγὼ γὰρ εἰμι πρε-
 σβύτης, καὶ ἡ γυνή μου παρεβηκῆκα
 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ ἄγγελος. εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ εἰμι Γα-
 βριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θυ-
 κα, καὶ ἀπεσάλλω λαλήσαι πρὸς σε, καὶ
 διαγγελίσασθαι αἰσοι τοῦτο. καὶ ἰδὲ
 ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμηνος λα-
 λῆσαι, ἀχρη τῆς ἡμέρας γρήται τοῦ-
 το, καθὼς οὐκ ἐπίσθυσας τῆς λόγους
 με, οἶνους πληρωθῆσονται εἰς τὸν και-
 ρὸν αὐτῆ. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν
 τὸν ζαχαρίδου. καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ
 χρονίζον αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν
 δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλήσαι αὐτοῖς καὶ
 ἐπέγνωσαν, ὅτι ὁ πιασίδου ἑώρακεν ἐν
 τῷ ναῷ. καὶ αὐτὸς ἦν διδουδύων αὐτῆς.
 καὶ διέμηνε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλή-
 θησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐ-
 τοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆ. Μετὰ
 δὲ ταύτας ταῖς ἡμέρας, σιωπέλαβεν
 ἐλισάβητ ἡ γυνὴ αὐτῆ, καὶ περιέκερυ-
 βεν ἑαυτὴν μετὰς πέντε, λέγουσα.
 ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κύριος, ἐν ἡμέ-
 ραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελῆν τὸ ὄνομα ὄνομα
 ἐν δυνόις. Ἡ γὰρ ἐλισάβητ ἐπλήθη ἡρό-
 νος τῆ τεκεῖν αὐτὴν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν.
 Καὶ ἤκωσαν οἱ περιόικοι, καὶ οἱ συγε-
 νεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε καὶ τὸ ἔλεος
 αὐτῆ, μετ' αὐτῆς, καὶ σιωπέλαβεν αὐ-
 τῆ.

σ μ β. Θ Ε Ι Ο Ν Κ Α Ι Ϊ Ε Ρ Ο Ν

τῆ. καὶ ἐγρέετο ἐν τῇ ὁγδοῇ ἡμέρᾳ, ἦλ-
θον πατεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐπάλεον
αὐτὸ. Ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ, Ζαχαρίαν, Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, οὐχί, ἀλλὰ κληθή-
σεται ἰωσήφης. καὶ εἶπον παρὰ αὐτὴν.
ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς κα-
λεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐν δὲ βουῶν ἡ
τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τί δὴ θέλη καλεῖ-
σθαι αὐτὸν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγρα-
ψε, λέγων. ἰωσήφης ἐστὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. δυνά-
στη δὲ τὸ σόμα αὐτοῦ παρὰ Ζαχαρίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει δι-
λογῶν τὸν θεόν. Καὶ ἐγρέετο Ἐπὶ πάντας
φόβος οὖν παρὰ τοὺς αὐτοῦ. καὶ
ἐν ὅλη τῇ ὄρεινῃ τῆς ἰουδαίας, διελα-
λεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ
ἔθιεν πάντες οἱ ἀκρόασιες ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. τί ἄρα τὸ παι-
δίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ κυρίου ἦν μετὰ
αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πῆρ αὐτοῦ,
ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου, καὶ παρεφῆμι-
σε, λέγων. Εὐλογητός ἦς ὁ θεός τοῦ
ἰσραήλ. ὅτι ἐπέσκεψα τὸ καὶ ἐποίησε λύ-
τρωσιν, τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ παιδίον
προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπο-
ρεύσῃ γὰρ παρὰ προσώπου κυρίου, ἐτοιμα-
σάμενος ὁδὸν αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ἠνέξα-
νε καὶ ἐκρηταγοῦτο πνί. καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας δεκάδ' εἴξως αὐ-
τοῦ παρὰ τὸν ἰσραήλ.

Διακοπή.

Διακοπή.

κς'. Τοῦ οὐρίου πατρὸς ἡμῶν, δαβὶδ τοῦ
ἐν θεογαλονίκη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκά. Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, ἔσθι ὁ ἰησοῦς Ἐπὶ τό-
που πεδινῶν. καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐ-

τοῦ, καὶ πλήθος πολὺ τοῦ λαοῦ.

Ζῆται δεκεμβεῖα, ε'.

Τῆς λειτουργίας.

κζ'. Τοῦ οὐρίου σαμψῶν τοῦ ξενοῦ ὄχου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκά.

Ἐἶπεν ὁ κς, μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποί-
μνιον, ὅτι οὐδ' ὄκησεν ὁ πῆρ ὑμῶν δού-
ναι ἡμῖν τὴν βασιλείαν.

Ζῆται σαββάτωι, Λουκά.

κη'. Τῶν ἁγίων ἀναργύρων κύρου καὶ
ιωσήφου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τὸ καιρὸς ἐκείνῳ; παρεσκαλεσάμηνος
οἷς οὖν δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ.

Ζῆται νοεμβεῖα, α'.

κθ'. Τῶν ἁγίων καὶ παιδου φήμων ἀποστό-
λων, πέτρον καὶ παύλου.

Τοῦ ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωσήφου.

Τὸ καιρὸς ἐκείνῳ, Ἐφανερώσθαι ἑαυτὸν
οἷς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεῖς ἐκ νε-
κρῶν. καὶ λέγει τῷ σίμωνι πέτρον.

Ζῆται εωθινόν, ια'.

Τῆς λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξζ'.

Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ
μέρη καμαρειᾶς τῆς φιλίππου, ἠρώ-
τα τοὺς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων. Ἰνα-
με λέγεσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπαν. οἱ μὲν ἰωάν-
νην τὸν βαπτιστήν. ἄλλοι δὲ, ἠλίου.
ἕτεροι δὲ, ἰερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφη-
τῶν. Λέγει αὐτοῖς. ὑμεῖς δὲ τίνα με

λεγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς σίμων πέ-
τρος, εἶπε. σὺ εἶ ὁ χς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς, εἶπεν αὐτῷ
μακάριος εἶσιν ἡμῶν βαρ ἰωάννα ὅτι σὰρξ

καὶ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

σ μ γ.

καὶ αἷμα, ὃν ἀπεκάλυψέ σοι. ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ γὰρ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτην ἢ πέτρα, οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατεχύσουσιν αὐτῆς. καὶ ὁ ὄνομα τῶν κλειῶν τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούθησιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕσαι δὲ ἐδεδυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὁ ἐδούθησιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕσαι λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. ἀσθενέοντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Μὲν Ἰουλιος.

λ. Τῶν ἁγίων καὶ πανδουφήμων δώδεκα ἀποστόλων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λδ'.

Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, ἰδὼν οἷς ὄχλος ἐσπλαγχνίσθη πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ἐσκυλημένοι, καὶ ἐρισμένοι, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Καὶ προσκαλεσάμενος ὄχλον μαθητῶν αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἑξοσίαν, κατὰ πνυμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτοὺς, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν ἰδὼν δὲ δεκάδων τῶν ὀνόματά ἐστι ταῦτα. Πρῶτος σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος, καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰάκωβος καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φίλιππος καὶ βαρθολομαῖος. Θωμᾶς καὶ ματθαῖος ὁ τελώνης. Ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλφαίου, καὶ λεββαῖος, ὁ ἐπὶ κληθεὶς θαδδαῖος. Σίμων ὁ κληθεὶς τῆς, καὶ ἰούδας ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδούς αὐτὸν. Τούτους ὄχλος δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰς, πρὸς γαλιλαίας αὐτοῖς, λέγων εἰς ὅσον ἐθνῶν, μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν, μὴ εἰσέλθῃτε. πρὸς εὐρώπην δὲ μάλλον πρὸς ταῖς πόλεις ταῖς ἀπολωλότας οἴκου Ἰησ.

Διακοπή οββ. β.

α. Τῶν ἁγίων καὶ ἐνδοξῶν ἀναργύρων, κοσμά καὶ δαμιανοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς ὄχλον δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἑξοσίαν κατὰ πνυμάτων ἀκαθάρτων.

Ζήτη νοεμβερίῳ, α.

β. Τὰ κατὰ θέσια τῆς πρῆμιας ἐσθῆτος.

Ἐκτὸ κατὰ Λουκᾶ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀναστάσια μαριαμ. Ζήτη σεπτεμβρίῳ, η. Τοῦ ὁρθρου.

η. Τοῦ ἁγίου μεγαλομαρτυροῦ προσκοπίου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Ὡς καιρὸς ἐκείνῳ, ἦλθε πρὸς τὸν ἰησοῦν ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν πίστεως τῆς ἐκ δαίμων, καὶ ἰερουσαλήμ, καὶ τῆς πρὸς γαλιλαίας τύρην καὶ σιδῶνος. οἱ ἦλθον ἀκῆσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτοῦ. καὶ οἱ ὄχλουμένοι ὑπὸ πνυμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐζήτη ἀπεσθαι αὐτοῦ, ὅτι διὸς αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰάτο πάντας. Καὶ προσκαλεσάμενος ὄχλον δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξοσίαν ἐπὶ πάντας τοὺς δαι

Διακοπή

Π 11 μόνια,

σ μ δ' . Θ Ε Ι Ο Ν Κ Α Ι Γ Ε Ρ Ο Ν

μόνια, κὶ νόσους θεραπεύειν. κὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτοῦ κηρύσσειν τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ, κὶ ἰαθεῖν οὖν ἀσθενεῖντας.
καὶ ἔλεγχε αὐτοῖς. Οἱ ἀκούων ὑμῶν,
ἡμεῖς ἀκούει, κὶ ὁ ἀθετῆρ ὑμᾶς, ἡμεῖς ἀ-
θετεῖ. ὁ δὲ ἡμεῖς ἀθετῆρ, ἀθετεῖ τὴν ἀ-
ποστείλαντά με. Ὑπέσρεψαν δὲ οἱ
ἐβδομηκοντα μετὰ χαρῆς, λέγον-
τες. κῆ, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται
ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ
αὐτοῖς. ἐθεώρεον τὴν σατανάν, ὡς ἄσρα-
πὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδὲ οἱ δὶδωμοὶ
ὑμῖν τὴν Ἰερουσαλήμ, τὸ πατεῖν ἐπάνω
ὄφειων κὶ σκορπίων, κὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, κὶ εἰς ὑμᾶς εἰ-
μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τῷ μὴ χαί-
ρετε, ὅτι τὰ πνύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται,
χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν, ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ, ἠγαλλιᾶσατο τὸ πνύματι
ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. Ἰσομολογῆμαί-
σοι πᾶς, κῆ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀ-
πέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν κὶ συ-
νετήρ, καὶ ἀπέκάλυψας αὐτὰ ἡ-
πίοις, καὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτις γινέσθαι
δοκίμα ἔμπροσθεν σου.

ια. Τῆς αγίας μεγαλομαρτυροῦς ἀφῆ-
μίας. Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν φαρι-
σαίων τὸν ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ.
Ζήτησεν, τῆ β', τῆς δ', ἐβδομά. Λουκᾶ.

ιε. Τῶν αγίων μαρτύρων κηρίκου καὶ
ιουλίτης.

Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, προσήλθον οἱ αὐτὸ δι-
δραχμα λαμβάνοντες.

Ζήτησεν βαβυλῶνι, Ματθαῖος.

ισ. Τῶν αγίων πρῶτον τῶν ἐπιταγῶν συνόδοις.
Ἐκτοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπον ὁμοῦ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.

Ὑμεῖς εἰς τὸ φῶς.

Ζήτησεν οὐρανοῦ, ι β'.

ιζ. Τῆς αγίας μεγαλομαρτυροῦς μα-
ρίνης. Ἐκτοῦ κατὰ Μάρκον.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ ἰησοῦ ὁ
χλὸς πολὺς, καὶ σωξέλιβον αὐτῶν.

Ζήτησεν, τῆ β', τῆς ιε', ἐβδομάδος,
Ματθαῖου.

κ. Τοῦ αγίου πρῶτον ἡλίου.

Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπο-
ρευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἰησοῦ.

Ζήτησεν, τῆ β', τῆς α', ἐβδομάδος,
Λουκᾶ.

κ β'. Τῆς αγίας καὶ ἰσαποστόλου μαρίας
τῆς μαγδαλενῆς.

Ἐκτοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τὸ καιρὸν ἐκείνῳ, ἐπορεύετο οἱς κατὰ
πόλιν κὶ κώμην, κηρύσσων κὶ διαγ-
γελλίζόμενος, τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, κὶ γυναῖκες
πνές, αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ
πνύματων πονηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν.

μαρία ἡ καλεσμένη μαγδαλενή,
ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπέα ἔξεληλύθει.

καὶ ἰωάννα γυνὴ χειζᾶ, ἡ ἡρώδης
δουλοῦ, καὶ σωσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί,
αἰλινας, διηκόνουν αὐτῷ, ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐταῖς.

κ ε'. Τῆς αγίας δούλης τῆς μητρὸς τῆς θεο-
τόκου.

Ἐκτοῦ

Εκτου κατά Λουκαῦ.

Εἶπεν ὁ κς, οὐδ εἰς λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σιδῆ, ἢ ὑποκάτω κλίβου πύθου, ἀλλ ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθου.

Ζήτησα ββάτω σ', Λυκαῖ.

κζ. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος παντελεήμονος.

Εκτου κατά Γωθόνιου.

Εἶπεν ὁ κς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Ζήτη, εἰς τας κγ', τοῦ ἀπειλλίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

λα. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου ἀδοκίμου.

Εκτου κατά Λουκαῦ.

Εἶπεν ὁ κς, εἰς λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σιδῆ.

Ζήτησα ββάτω σ', Λουκαῦ.

Μὲν Αύγουστος.

α. Τῶν ἁγίων μακαβαίων.

Εκτου κατά Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πορεύεσθε ἐν μέσῳ λύκων.

Ζήτη, τῆ δ', τῆς γ', ἐβδ ο. Ματθαῖος.

β. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λαψιδίου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος σεφδίου.

Εκτου κατά Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς τὴν παροβολὴν ταύτην. ἄνθρωπος τις ἔβουλοτο εὐθεῖς, ὅστις ἐφύτθουσιν ἀμπελῶνα.

Ζήτη κυριακῆ γ', Ματθαῖος.

ς. Ἡ φεικτὴ μεταμόρφωσις τοῦ κυρίου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ἰησοῦ χριστοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εκτου κατά Λυκαῦ. σμέ.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, ὡς λαμβάνει οἱ τὸν πέτρον, καὶ ἰωάννην, καὶ ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος πωροσδύξασθαι.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πωροσδύχεσθαι αὐτῶν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἕτερον, καὶ ὁ ἰματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ὡς ἐρασίμων. Καὶ ἰδὲ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν μωσῆς καὶ ἠλίας, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκδύοντες, ἔλεγον τῷ ἰησοῦ.

ὅτι τίς ἐσὺ ὁ ἐκείνῳ. ὁ δὲ ἰησοῦς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνω. διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ σὺν δύο ἄνδρας σὺν σενεῶταις αὐτῶν. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς τὸν ἰησοῦν. ὁμοιωταί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡδε εἶναι. καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς. μίαν σοὶ, καὶ μίαν μωσεί, καὶ μίαν ἠλίας, μὴ εἰδὼς ὁ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτὸς λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτοῦ.

Εὐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνῳ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα. ὁ υἱὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γένεσθαι τὴν φωνὴν, ἀπέβη ὁ ἰησοῦς ὁ μόνος, καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐκείνας ταῖς ἡμέρας, οὐδενὶ ὧν ἐπαράκασαν.

Περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου.

Περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον . ο .

12.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ὡς λαμβάνει οἱ ἱσ-
 τὸν πέτρον, καὶ ἰακώβον, καὶ ἰωάννην
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐ-
 τοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ με-
 τεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ
 ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἥλιος,
 τοὶ δὲ ἰμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκά
 ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδὲ ὠφθησαν αὐτοῖς
 μωσῆς καὶ ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλῶν-
 τες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπε τῷ
 ἰησοῦ, κέ, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ-
 θέλεις, ποιήσωμεν, ὧδε πρεῖς σκη-
 νᾶς. ἑὶ μίαν, καὶ μωσεὶ μίαν, καὶ μίαν
 ἡλία. Ἐπὶ αὐτῷ λαλῶντος, ἰδὲ νεφέ-
 λη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς, καὶ ἰ-
 δὲ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα. Ἐ-
 τὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν ᾧ δι-
 δόκησα, αὐτὸς ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαν-
 τες, οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἔπι προσ-
 ῶπον αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
 δρα. Καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς, ἤ-
 ψατο αὐτοὺς, καὶ εἶπεν. ἐγέρθητε,
 καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ
 οὐδὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδον, εἰ μὴ τὸν ἰησοῦ
 μόνον. Καὶ καταβαι-
 νόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγων. μηδενὶ εἰπῆτε
 τὸ ὄραμα, ἕως ἃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
 ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.

13. Τοῦ ἁγίου μαρτυροῦ δομετίου. με-
 θέρτον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λ η .

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ὡς λαμβάνει οἱ ἱσ-
 τὸν πέτρον καὶ τὸν ἰακώβον καὶ τὸν ἰωάν-
 νην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψη-
 λὸν κατ' ἰδίαν μόμους, καὶ μετεμορ-

Περὶ τῆς
 μεταμορ-
 φώσεως τῆς
 κ. λ. δ.

Περὶ τῆς
 μεταμορ-
 φώσεως τῆς
 κ. λ. δ.

φώθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἰμά-
 τια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ λευκὰ
 λίαν ὡς χιών, οἷα κναφύς ἔπι τῆς
 γῆς ἐδύναται λευκᾶναι. Καὶ ὠφθη
 αὐτοῖς ἡλίας σὺν μωϋσῆ, καὶ ἦσαν συλ-
 λαλῶντες τῷ ἰησοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς
 πέτρος, λέγει τῷ ἰησοῦ. ῥα ββί κα-
 λὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσω-
 μεν σκηνὰς πρεῖς. ἑὶ μίαν, καὶ μω-
 σεὶ μίαν, καὶ ἡλία μίαν. Ἐ γὰρ ἦδει ἡ
 λαλήσει. ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί. Καὶ ἐγέν-
 νετο νεφέλη ἔπι σκιάζουσα αὐτοῖς.
 καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης. Ἐτὸς
 ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ ἀκού-
 τε. Καὶ ἔξάπινα περιβλεψάμε-
 νοι, οὐκ ἐπ' οὐδενί εἶδον, ἀλλὰ τὸν
 ἰησοῦ μόνον μετ' αὐτοῦ. Κατα-
 βαίνοντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διε-
 σείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήθη-
 ται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.

14. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ματθία .

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ .

Ἐἶπεν ὁ κς τῶν ἐαυτοῦ μαθηταῖς. ὁ ἀ-
 κούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. καὶ ὁ ἀδελφεὶς
 ὑμᾶς, ἐμὲ ἀδελφεῖ.

Ζήτηνοεμβειῶν τῆς λειτουργίας .

15. Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμεῶν, μαξιμουῦ
 ὁμολογητοῦ .

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ .

Ἐἶπεν ὁ κς τῶν ἐαυτοῦ μαθηταῖς. πᾶς
 ὅς δὴ ὁμολογήσει ἐν ἐμοί .

Ζήτηνοεμβειῶν, 5 .

16. Ἡ κοιμησις τῆς ὑπεραγίας θεοῦ .

Εἰς τὸν ὄρθρον .

Μεγαλωῖα ἡ ψυχὴ μου τὸν κν . ἡ .

Ο π

Οππὲρ βλεψεν Ἰησοῦς τὴν ταπεινώσιν·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Νταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Ἀναστα-
μαρεῖα μ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν με-
τὰ σαδδῆς, εἰς πόλιν ἰεδα, καὶ εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρεῖς, καὶ ἠσα-
σατο τῷ ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν ἡ ἐλισάβετ τὸν ἀσασμὸν
τῆς μαρεῖας, ἐσκήρτισε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη πνεύματος
ἁγίου καὶ ἐλάλει, καὶ ἠνεφώνησεν φωνῇ με-
γάλῃ καὶ εἶπεν. Ὑψωθήσεται σὺ ἐν γυ-
ναξί, καὶ ὑψωθήσεται ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου, καὶ πόθεν μοι ἔσται τοῦτο, ἵνα ἔλ-
θῃ ἡ μήτηρ καὶ μετὰς με; Ἴδού γὰρ
ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσασμοῦ
εἰς ταῦτά μοι, ἐσκήρτισε τὸ βρέφος ἐν
ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μα-
καρεῖα ἡ ψεύσασα, ὅτι ἔσαι τελευτή-
σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ ὡς καὶ.
Καὶ εἶπε μαρεῖα μ, μεγαλιώθη ἡ ψυ-
χή μου τὸν κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἰησοῦς τῷ θεῷ τῷ σωτήρι-
μ. ὅππὲρ βλεψεν Ἰησοῦς τὴν ταπει-
νώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδού γὰρ ἵνα
τοῦ νῦν μακαρεῖσθε πάνσαι αἰγε-
νεαὶ, ὅππὲρ ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ θυ-
νατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμει-
νε δὲ μαρεῖα μ σὺ αὐτῇ, ὡσεὶ μῆ-
νας πρεῖς, καὶ ἠσέρεψεν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Ὡκαίρω ἐκεῖνο, εἰσῆλθεν ὁ ἱεὶς εἰς κώ-
μιον ἰνα. Γυνὴ δὲ οὖνομα μάρ-
θα, ἠσέδεξάτο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς, καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλαμέ-

νη μαρεῖα, ἡ καὶ ὡσαύτα ἵστασα ὡσαύ-
τῳ πόδας τοῦ ἱεροῦ, ἤκει τῷ λόγῳ
αὐτοῦ. Ἡ δὲ μαρθα, ὡσεὶ ἠσάτο ὡσεὶ
πολλῶ διακονίῳ. Ἰησοῦς δὲ, εἶ-
πε. καὶ ἐμέλειθι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου,
μόνον με κατέλιπε διακονεῖν εἰπέ
οὖν αὐτῇ ἵνα μοι σιωδὴν ἰλάβηται.
Ἀποκριθεὶς ἔειπεν αὐτῇ ὁ ἱεὶς. μάρ-
θα, μαρθα, μεριμνάς, καὶ τυρβάζῃ
ὡσεὶ πολλὰ, σὺ δὲ ἔεσι χεῖρα. μαρεῖα
δὲ τῷ ἀγαθῷ μερίδα ἔξελέξα-
το, ἡ τις ὅσα ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐ-
τῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς λέγειν αὐτὸν
ταῦτα, ἐπαίρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ
τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ. μακαρεῖα ἡ
κοιλία ἡ βασάσασα, καὶ μασοὶ
ἐς ἐθήλασαι. αὐτὸς δὲ εἶπε, μεριμ-
νε. μακαρεῖοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

15. Ἡ ἔξεδεσις διακονιῶν τοῦ ἀγίου
μεθρηλίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. μ η.
Ὡκαίρω ἐκεῖνο, εἰσῆλθεν ὁ ἱεὶς εἰς κώ-
μιον ἰνα. Γυνὴ δὲ οὖνομα μάρ-
θα, ἠσέδεξάτο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς, καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλαμέ-
νη μαρεῖα, ἡ καὶ ὡσαύτα ἵστασα ὡσαύ-
τῳ πόδας τοῦ ἱεροῦ, ἤκει τῷ λόγῳ
αὐτοῦ. Ἡ δὲ μαρθα, ὡσεὶ ἠσάτο ὡσεὶ
πολλῶ διακονίῳ. Ἰησοῦς δὲ, εἶ-
πε. καὶ ἐμέλειθι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου,
μόνον με κατέλιπε διακονεῖν εἰπέ
οὖν αὐτῇ ἵνα μοι σιωδὴν ἰλάβηται.
Ἀποκριθεὶς ἔειπεν αὐτῇ ὁ ἱεὶς. μάρ-
θα, μαρθα, μεριμνάς, καὶ τυρβάζῃ
ὡσεὶ πολλὰ, σὺ δὲ ἔεσι χεῖρα. μαρεῖα
δὲ τῷ ἀγαθῷ μερίδα ἔξελέξα-
το, ἡ τις ὅσα ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐ-
τῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς λέγειν αὐτὸν
ταῦτα, ἐπαίρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ
τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ. μακαρεῖα ἡ
κοιλία ἡ βασάσασα, καὶ μασοὶ
ἐς ἐθήλασαι. αὐτὸς δὲ εἶπε, μεριμ-
νε. μακαρεῖοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

σμή.

ΘΕΪΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

ὡς ἢ ἡλίας ἐποίησε· γραφεὶς ᾧ ἐπε-
 ἔμυσεν αὐτοῖς ἢ εἶπεν. ὅσα οἶδα τε
 ποίε πῶς ἐσὲ ὑμεῖς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅσα
 ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ
 σῶσαι. καὶ ἐπερὶ ἔθισεν εἰς ἐτέρου
 κώμην. Ἐγένετο δὲ πορευομένων
 αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἔλεγε ῥίς ἀκολου-
 θῆσαν αὐτῶν. Πρώτοι μοι παρεδὴ ὑ-
 πὸ τοῦ πρῶτου. ἢ εἰς ἐπιγνώσει
 τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ. ἢ τίς ἐστὶν ὁ
 πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐδύ βέληται ὁ
 υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ γραφεὶς πρὸς
 τοὺς μαθητὰς, καπὸ ἰαν εἶπε. μακά-
 ριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες, ἀ-
 βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ
 θεωροῦνται καὶ βασιλεῖς, ἠθέλησαν
 ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον.
 καὶ ἀκούσαι, ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκου-
 σαν. καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ
 κώμας διδάσκων. καὶ πορεύετο ποιού-
 μενος εἰς ἰλήμ.

Διακοπή
γβ.

Διακοπή
οβ.

ιη. Τῶν ἀγίων μαρτύρων Φιλώργου καὶ
λαυροῦ.

Ἐκτὸ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κς ρίς ἑαυτῶν μαθητῶν. εἰδὲν
συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ ὅσα ἀπο-
κάλυφθήσεται.

Ζήτη, τῆς ζ', ἐβδομά. Λουκᾶν.

κα. Γε ἀγίε ἀποστόλου θαδδαίου.

Ἐκτὸ κατὰ Μάρκον.

Τὸ καιρὸς κείνῳ, ἀνέβη ὁ ἴς εἰς τὸ ὄρος.
καὶ θεωροῦται.

Ζήτη, τῆς γ', τῆς ιγ', ἐβδ ο. Ματθαίου.

κε. Τῶν ἀγίων ἀποστόλων βαρθολομαίου
καὶ πέτρου.

Ἐκτὸ κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ κς ρίς ἑαυτῶν μαθητῶν. ὑμεῖς

εἰς τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ἐδύναται πό-
λις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους καὶ ὄρη.

Ζήτη ἰδουναεῖω, ιη.

κθ. Ἡ ἀποστολή ἔμυσεν ὁδε προσφῆ-
τε θεωροῦμεν ἢ βαπτιστῶν ἰωσήνου.
Εἰς τὸν ὄρθρον. Περὶ κείνου.

Τίμιος ἐν ὄρθρον κθ. Σπίχος.

Τί δὴτα ποδὸ ὠσωμην τὰ κθ.

Ἐκτὸ κατὰ Ματθαίου. γζ.

Ὡ καιρὸς κείνῳ, ἦκεσαν ἠρώδης ὁ τε-
 τράρχης τὴν ἀκολούθησόν, καὶ εἶπε
 τοῖς πασι αὐτῶν. ἕτος ἐστὶν ἰωσήνου ὁ
 βαπτιστῆς, αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε-
 κρῶν, καὶ διὰ τούτου αἰδύναμεις ἐνε-
 γασάν ἐν αὐτῶν. Ὁ γὰρ ἠρώδης κερτή-
 σασ τὸν ἰωσήνου, ἔδυσεν αὐτὸν, ἢ ἐ-
 θετο εἰς φυλακὴν, διὰ ἠρωδιάδα τὴν
 γυναῖκα φιλιπποῦ τῆς ἀδελφῆς αὐ-
 τῆς. ἔλεγε γὰρ αὐτῶν ὁ ἰωσήνου, ἐκ ἕξε-
 σίσοι ἔχειν αὐτὴν. Καὶ θέλων αὐτὸν
 ἀποκτεῖναι, ἐφοβήτο τὸν ὄχλον, ὅτι
 ὡς προσφῆτην αὐτὸν εἶχον. ἡμεσίων ᾧ
 ἀγομῶν τῶν ἠρώδης ὠρχίσαστο ἠδυ-
 γάτης τῆς ἠρωδιάδος ἐν τῶν μέσῳ ἢ
 ἠρεσε τῶν ἠρωδῶν. ὅθεν μετ' ὄρκου ὠμο-
 λόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐδύ αἰτήσῃ.
 Ἡ ᾧ προσεβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μερῶν αὐ-
 τῆς, ὁμοί φησὶν ὡδε ἐπὶ πίνακι τὴν
 κεφαλὴν ἰωσήνου τῶν βαπτιστῶν. ἢ ἐλυ-
 πήθη ὁ βασιλεὺς. διὰ δὲ τοῦ ὄρκου
 καὶ τοῦ σωθῆνα κειμήλιους, ἐκέλευ-
 σε δοθῆναι. καὶ πέμψασ ἀπεκε-
 φάλισε τὸν ἰωσήνου ἐν τῇ φυλακῇ,
 καὶ ἰδέχθη ἠ κεφαλὴ αὐτῶν ἐπὶ πί-
 νακι, καὶ ἐδόθη τῶν κορασίῳ, καὶ ἠ-

νεγκε

νεγκε τῆ μητρὶ αὐτῆς, καὶ προσελθόν-
τες οἱ μαθηταὶ αὐτῆς ἦραν τ' σῶμα,
καὶ ἔθαψον αὐτὸ, καὶ ἐλθόντες, ἀπήγ-
γειλαν τὰ ἱσοῦδ'. καὶ ἀκέσας ὁ ἱσοῦς
διεχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ, εἰς ἔ-
ρημον ἔκπον καλιδίαν, καὶ ἀκέσαντες
οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτὰ περὶ τῆ
ἀπὸ τῆς πόλεως.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκτὸς κατὰ Μάρκον. κ δ'.

Ὡς καιρὸς κείνῳ, ἦκασεν ἠρώδης ὁ βα-
σιλεὺς τῆς ἀκολῆς, ἰησοῦ. φανερὸν γὰρ
ἐχρέτο τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ ἔλεγε, ὅτι
ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐνεκρωῖν ἠγέρ-
θη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργουσίαι αἰδυνά-
μις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι ἠλίας
ἐστίν. ἄλλοι δ' ἔλεγον, ὅτι παροφθίτης
ἐστίν, ὡς εἰς τῆς παροφθιτῆς. Ἀκέσας ὁ
ἠρώδης, εἶπεν, ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλ-
ησα ἰωάννου, ἔτος ἐστίν. αὐτὸς ἠγέρ-
θη ἐνεκρωῖν. Αὐτὸς γὰρ ὁ ἠρώδης ἀ-
ποσείλας, ἐκράτισεν τὸν ἰωάννου, καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ ἠ-
ρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ὅτι αὐτὴν ἐγάμη-
σεν. ἔλεγε γὰρ ὁ ἰωάννης τῷ ἠρώδῃ, ὅτι
ὅτι ἐξ ἐσθίου ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφῆ σου. Ἡ δὲ ἠρωδιάς ἐνεῖχεν
αὐτὰ, καὶ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀποκτελεῖν,
καὶ ἐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ ἠρώδης, ἐφωβεί-
το τὸν ἰωάννου, εἰδὼς αὐτὸν δυνά-
μιον καὶ ἄγιον, σιωπέρει αὐτὴν. καὶ
ἀκέσας αὐτῆς, πολλὰ ἐποίησεν, καὶ ἠδ' ἕως
αὐτῆς ἤκουσεν. Καὶ ἡμερῶν ἡμέρας
δουλοῦσεν, ὅτε ἠρώδης τῆς ἡμερῶν
αὐτῆς, δέειπεν ἐπιείκεις μεγίστας
αὐτῆς, καὶ τοῖς χλιαρχοῖς, καὶ τοῖς πρῶ-

τοῖς τῆς γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσας
τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἠρωδιάδος,
καὶ ὀρχησάμενης, καὶ χυρσαίσης τῷ
ἠρώδῃ, καὶ τοῖς συνδουλοῦσιν αὐτῷ, εἶ-
πεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, αἰτήσον
με ὃ ἐθέλω, καὶ δώσω σοι. καὶ ὁ-
μοῦσεν αὐτῇ, ὅτι ὃ ἐθέλω αἰτήσης, δώ-
σω σοι ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.
Ἡ δὲ ἔξελθούσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐ-
τῆς. ἢ αἰτήσμαι; καὶ εἶπε. τὴν κεφα-
λὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελ-
θούσα δι' ἐξέως μετὰ σιωπῆς πρὸς
τὸν βασιλέα, ἠπίστη λέγουσα. θέ-
λω ἵνα μοι δῶς ἔξ αὐτῆς ἔπι πίνα-
κι, τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτι-
στοῦ. Καὶ περὶ λυτῶν χυοῦστος ὁ βα-
σιλεὺς, διὰ τὸ ὅτι ὄρκος καὶ ὅτι σιω-
πασαίμενος, ὅτι ἠθέλησεν αὐτὴν
ἀφ' ἐθῆσαι. Καὶ δι' ἐξέως δόποςείλας ὁ
βασιλεὺς σιωπέειν αὐτῇ, ἐκέλευ-
σεν ἐνεκρωῖν τὴν κεφαλὴν αὐ-
τῆς. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν
αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἔθηκε τὴν
κεφαλὴν αὐτῆς ἔπι πίνακι, καὶ ἔδω-
κεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κορα-
σίον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἦλθον καὶ ἦραν τ' πῶμα αὐτῆς, καὶ ἔθη-
καν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ σιωπέον-
ται οἱ δόποςοι πρὸς τὸν ἰησοῦ, καὶ
ἀπήγειλαν αὐτὰ πάντα, καὶ ὅσα ἐ-
ποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

λ'. Τῶν ἀγίων περὶ ἀρχῶν καὶ σιωπῆς
πόλεως, ἀλεξάνδρου, ἰωάννου καὶ παύ-
λου τῶν νέων. Ἐκτὸς κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς, ὑμεῖν
ἐστέ. Ζητανοσμβερίων, ιβ'.

Π. ιιι' Τε

Περὶ ἰωάννου
τοῦ ἠρω-
δῆ.

σθ'.

σθ'.

λ α. Τα καταθέσια της μεμίας ζώνης.

Εκτου κατὰ Λουκῶν.

Τ ῶ καιρῶ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς κώμην ἑνῶν.

Ζήτηε ὁπιδεν

εἰς τοὺς ι ε', τὸ παρεόντος μεμῶς.

Ιαννουαείῳ, ι β', Μεθέροτον τῆρ φῶτων. Εκτὸ κατὰ Ιωδῶνῶν.

Ὡ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐζήρω οἱ ἰεδ αἰοι πᾶσαι τὸν ἰῆ κὺ εἰλθον ἐκ τῆρ χειρὸρ αὐτῆρ. καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἰῶ ἰωδῶνης τὸ πρῶτον βαπίζων, κὺ ἐμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸρ αὐτῶν, καὶ ἔλεγον, ὅτι ἰωδῶνης μὲν σιμείον ἐποίησεν ἐδὲν. πάντα δ' ὅσα ἔπειν ἰωδῶνης πρὸρ τῦτου, ἀληθῆ ἦν κὺ εἰπῆρ δυοδν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Εἰς ΔΙΑ-

φόρορ μνήμαρ ἀγίῶν.

Εἰς ἀσωμάτορ.

Ζήτηε τὸ διαγέλιον τοῦ ὄρθρου, κὺ τῆρ λειτουργίαρ, εἰς τῶρ ἡ, τοῦ νοεμβεῖου μεμῶρ.

Εἰς πρῶφῆταρ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Περκαίμρον.

Σ ὑ ἱερῶρ εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν. ἡ.

Ε ἰπεν ὁ κὺ τῶ κῶμου, κάτθ ἐκδ ἐξιῶν μου. Εκτὸ κατὰ Ματθαῖον.

Ε ἰπεν ὁ κὺ πρὸρ εἰλθῶν ἰησοῦρ πρὸρ αὐτὸν ἰουδαίορ. οὐαὶ ὑμῖν. Ζήτηε, τῆ δ', τῆρ ι α', ἐβδομαῶρ, Ματθαῖορ.

Εἰς τῶν λειτουργίῶν.

Εκτὸ κατὰ Λουκῶν.

Τ ῶ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζοι οἱ ὄχλοι, εἰπῆρ τοὺρ λόγοιρ τῆρ χάριτορ.

Ζήτηε, τῆ πρῶτα σποδῆ, τῆρ α', ἐβδομαῶρ, Λουκῶ.

Εἰς ἀποστόλορ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Περκαίμρον.

Εἰς πᾶσαν τῶν γῶν εἰλθῶν. ἡ.

Ο ἰερανοὶ διηγῶνται δ' ὅξω θεοῦ.

Εκτὸ κατὰ Λουκῶν.

Τ ῶ καιρῶ ἐκείνῳ, δὴ ἐδ εἰσεν ὁ κὺ κὺ ἐτέρωρ ἐβδομηκοντα μαθηταῖρ.

Ζήτηε, τῆ ς', τῆρ ε', ἐβδομαῶ. Λουκῶ.

Εἰς τῶν λειτουργίῶν.

Εκτὸ κατὰ Ματθαῖον.

Τ ῶ καιρῶ ἐκείνῳ, οἰδὲν ὁ ἰησοῦρ πολλὸν ὄχλον. Ζήτηε, τῆ β', τῆρ γ', ἐβδομαῶρ, Ματθαῖορ.

Εἰς τῶν ἀποστόλορ.

Εκτὸ κατὰ Λουκῶν.

Ε ἰπεν ὁ κὺ τῶρ εἰ αὐτῶ μαθηταῖρ. Ο ἀκῶν ἡμῶρ. Ζήτηε, νοεμβεῖῳ, ἡ, τῆρ λειτουργίαρ.

Εἰς μαρτυρορ.

Τ ὁ διαγέλιον τοῦ ὄρθρου. κὺ τῆρ λειτουργίαρ. Ζήτηε, εἰς τοὺρ κ γ', τοῦ ἀπειλλίου μεμῶρ.

Εἰς μαρτυρορ.

Εκτὸ κατὰ Λουκῶν.

Ε ἰπεν ὁ κὺ τῶρ εἰ αὐτῶ μαθηταῖρ, πρὸρ σέχεται. Ζήτηε, τῆ γ', τῆρ β', ἐβδομαῶρ, Λουκῶ.

ἐτέρωρ. Σ ἐπεμβεῖῳ, ι ε'.

Εἰς ἱεραρχίῶν.

Ζήτηε, ἀπαντα εἰς τῶρ ι γ', τοῦ νοεμβεῖου μεμῶρ.

Εἰς ἱεραρχίῶν.

Ζήτηε τὸ διαγέλιον τοῦ ὄρθρου, καὶ τῆρ λειτουργίαρ, εἰς τοὺρ λ', τὸν ἰαννουαείου μεμῶρ.

Εἰς

Εἰς ἱερμαρτυρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Π ροκείμνον.

Τ ἴμιος ἐνσωπὸν κυεῖς. 4.

Τ ἰ δὴτα ποδ ὠσωμν τὰ κῶ.

Εκτοῦ κατὰ Ματθαιον.

Τ ὠκαιρῶ ἐκείνω, ἐπορδύθη ὁ ἰηθῦς τοῖς
σαββασι δια τῆς ἀποείμων.

Ζ ἦται, τῆς δ', ἐβδομαδος,

Ματθαίς.

Εἰς τὴν λειτουργίῳ.

Εκτοῦ κατὰ Λουκῶ.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς. Πᾶς
ὁς δὴ ὁμολογήσει ἐν ἐμοί, ἐμωθ-
θῆεν τῆς δὴθρώπων.

Ζ ἦται νοεμβερίῳ, 5.

Εἰς ὄσιους.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Π ροκείμνον.

Τ ἴμιος ἐνσωπὸν κῦ. 4.

Τ ἰ δὴτα ποδ ὠσωμν τὰ κῶ.

Εκτοῦ κατὰ Λουκῶ.

Τ ὠκαιρῶ ἐκείνω, ἔση ὁ ἰηθῦς ἐπὶ τόπε
πεδινού. Ζ ἦται δεκεμβερίῳ, 5. τῆς
λειτουργίας.

Εἰς τὴν λειτουργίῳ.

Εκτοῦ κατὰ Ματθαιον.

Τ ὠκαιρῶ ἐκείνω, ἠκολούθησαν τὰ ἰῶ
ὄχλοι πολλοί, ἀπὸ τῆς γαλιλαίας.

Ζ ἦται ἰδουναερίῳ, 1.

Εἰς ὄσιομαρτυρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Π ροκείμνον.

Τ ἴμιος ἐναντίον κῦ. 4.

Τ ἰ δὴτα ποδ ὠσωμν τὰ κῶ.

Εκτοῦ κατὰ Ματθαιον.

Εἶπεν ὁ κς, πάντα ὅσα δὴ θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ δὴθρώποι.

Ζ ἦται ὀκτωβερίῳ, 17.

Εἰς τὴν λειτουργίῳ.

Εκτοῦ κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ κς, ὅς τις θέλει ὀπίσωμα ἀκο-
λουθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν.

Ζ ἦται, κυριακῆ γ', τῆς νηστειῶν.

Εἰς γυναίκας μαρτυρας.

Π ροκείμνον.

Τ οἰς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῆ.

Π ρωθῶμι τὸν κῦ ἐνώπιόνμα.

Εκτοῦ κατὰ Μάρκον.

Τ ὠκαιρῶ ἐκείνω, ἠκολούθει τὰ ἰησοῦ
ὄχλος πολὺς, καὶ στωέθλιον αὐτὰ.

Ζ ἦται, τῆς β', τῆς ιε', ἐβδομαδος,

Λουκῶ.

Εἰς τὴν λειτουργίῳ.

Εκτοῦ κατὰ Ματθαιον.

Τ ὠκαιρῶ ἐκείνω, εἰσηλθεν οἰς εἰς τὴν
μέση τῆς καὶ σιδῶνος.

Ζ ἦται, τῆς ιζ', κυριακῆ, Ματθαίου.

Εἰς ὄσιους γυναίκας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Π ροκείμνον.

Τ πορῶν ὑπέμεινα τὸν κῦ. 4.

Α γαλιλαῶ ε δίκαιοι ἐν τὰ κῶ.

Εκτοῦ κατὰ Ματθαιον.

Εἶπεν ὁ κς, τὴν ᾠραβολῶ ταῦτῳ.
ὁμοίῳθι ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν,
δέκα παρθείοις.

Ζ ἦται σαββάτω, ιζ', Ματθαίς.

Εἰς τὴν λειτουργίῳ.

Εκτοῦ κατὰ Λουκῶ.

Τ ὠκαιρῶ ἐκείνω, ἠρώτα ἰς τῆς Φαρι-
σαίων τὸν ἰησοῦν. Ζ ἦται, τῆς β', τῆς δ',
ἐβδομαδος, Λουκῶ.

Εἰς ὄσιομαρτυρας γυναίκας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Π ροκείμνον.

Θαυμασός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶ.

Σπῆχος.

Εν ἐκκλησίαις διλογεῖτε τὸν θεόν.

Εκτοῦ

Εκτὸς κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς̅ τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς.

Ζήτει σε πτεβείω, ιέ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Εκτὸς κατὰ Ματθαῖον.

Ἰπεν ὁ κς̅ τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς.

Ἰ μᾶς ἐσὲ τὸ φῶς τῶ κόσμου.

Ζήτει εἰς τοὺς ἰή, τῶ ἰαννααρίε.

Εἰς ἐγκαινία ναοῦ.

Εκτὸς κατὰ Ματθαῖον. ξζ.

Ὡ καιρῶ ἐκείνω, Εἰλθὼν ὁ ἰς̅ εἰς τὰ μέρη καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτου σδ̅ μαθητῶς αὐτῶ, λέγων. ἵνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸ υἱὸν τοῦ δαῦδ; Οἱ δὲ εἶπον. οἱ μὲν, ἰωάννου τὸν βαπτιστῆν. ἄλλοι δὲ, ἠλίου, ἑτεροῦ ἰερεμίου, ἢ εἴνα τῶ προφητῆ. Λέγει αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς ὁ σίμων πέτρος, εἶπε. σὺ εἶ ὁ κς̅, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̅, εἶπεν αὐτῶ. μακάριος εἶ σίμων βαρῖιωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα, σὺ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πῆρ με ὄντοῖς θεοῦ. καὶ γὰρ δέξι λέγω, ὅτι σὺ εἶ πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτη τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἀδὲ καταπορεύουσιν αὐτῆς. καὶ ὁ ἰς̅ ὡσώσῃ τοὺς κλείς τῆς βασιλείας τῆς ἐνῶν. καὶ ὁ ἐδὴ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμμένον ἐντοῖς ἐρενοῖς. καὶ ὁ ἐδὴ λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμμένον ἐντοῖς σὺνάις.

ἑτερον. Εκτὸς κατὰ Ἰωάννου. λζ.

Ὡ καιρῶ ἐκείνω, ἐχρηστοῦ ἐγκαινία

ἐν ἰεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἰω. καὶ περὶ εἰπάται ὁ ἰς̅ ἐν τῶ ἱερῶ ἐν τῇ σάα σολομώντος. Εὐκλῶσαν ἐν αὐτῶ οἱ ἰεραδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῶ ἕως ποτε τὴν ψυχὴν ἠμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ κς̅ εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς̅. εἶπον ὑμῖν, καὶ ἐπισθέετε. τὰ ἔργα ἀεγὼ ποιῶ, ἐν τῶ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ ὡς εἰ μὲ. ἀλλ' ὑμεῖς ἐπισθέετε. καὶ ἐσὲ ἐν τῶ προβάτων τῆς ἐμῆς, καθὼς εἶπον ὑμῖν. τὰ ὡς ἔβατα τὸ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσίν μοι, καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς.

Εἰς ἡμίμα μοναχοῦ.

Εκτὸς κατὰ Ματθαῖον. λθ.

Ἰπεν ὁ κς̅, Ὁ Φιλῶν προῶ ἢ μετὰ ὑπὲρ ἐμὲ, σὺκ̅ ἐστὶ με ἀξιός. καὶ ὁ Φιλῶν υἱὸν ἠθυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, σὺκ̅ ἐστὶ με ἀξιός. καὶ ὁς ἐλαμβάνει τὸν σφῆν αὐτῶ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, σὺκ̅ ἐστὶ με ἀξιός. Ὁ δὲ βῶν τὴν ψυχὴν αὐτῶ, ἀπολέσει αὐτὴν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτῶ σὺκ̅ ἐστὶ με ἀξιός. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται. καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος προφήτην, εἰς ὄνομα προφήτη, μισθὸν προφήτη λήψεται. καὶ ὁ δεχόμενος δικαίον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὁς ἐδὴ πόλιση εἴνα τῶ μικρῶν τέτων ποθέλον ψυχῶ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητῶ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, σὺκ̅ μὴ ἀπολέσει τὸν μισθὸν αὐτῶ. Καὶ ἐχρηστοῦ ὅτε ἐτέλεσεν οἱς διατάσεων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶ, μετέβη ἐκεῖθεν εἰς διδάσκων

δ' ἀσκεῖν καὶ κήρυσεν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Εἰς χημα μοναχίς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρδ'

Ἰπσιν ὁ κς τὴν ᾠδὴν βολῶ ταύτῃ.

Ομοιώθη ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν, δέκα παρθένους αἰπνες λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἔξῃλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πρώτε ὅτι ἦσαν

ἔξ αὐτῶν φρονίμοι, καὶ αἰπνύτε μωραὶ αἰπνες μωραὶ λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

αἱ δὲ φρονίμοι, ἔλαβον ἔλεον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντες δὲ τῶν νυμφίω, ἐνύσαν παῖσαι, καὶ ἐκείθουδον.

Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, ἰδὲ ὁ νυμφίος ἐρχόμενος, ἔξερχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν οὖν παῖσαι αἱ παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐκρόσησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ὑμῶν σβέννυται. Ἀπεκρίθησαν ὅτι φρονίμοι λέγεσαι, μήποτε ἐκ δροῦσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορῶσατε ὅτι μάλλον, πρὸς οὗτον πωλεῖσθε, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

Ἀπεχόμενων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔρτιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς οὗτον γάμον, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

Ἦσεν δὲ ἐρχομένη καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγεσαι, κέ, κέ, ἀνοιξόν ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, ἐδὲ ἡ ὥραν, ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεται.

Εἰς ἀδελφωτάς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μ.

Ὡκαὶ ἐκείνῳ, συγκαλεσάμενος ὁ ἰς οὗτον δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναντα καὶ ἐξουσίαν, ἵνα πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόθους θεραπεύειν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κήρυσσεν τὴν βασιλείαν τοῦ κυρίου, καὶ ἰαθεῖν οὗτον ἀδελφωτάς.

καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους, μήτε πῆλιν, μήτε ἄρτον, μήτε δροῦσον, μήτε δυνά δύο χιτῶνας ἔχον. Καὶ εἰς ἡν δὴ οἰκίῳ εἰσελθῆτε, ἐκείθουδτε, καὶ ἐκείθου ἐξέρχεσθε.

καὶ ὅτι ἐδὴ μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐξερχόμενοι δὲ, διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας διαγγελλίζόμενοι, καὶ θεραπεύοντες πάντας.

Ἐστέρην. Ζήτεινοεμβείω, ἀ.

Εἰς ἀδελφωτάς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κα.

Ὡκαὶ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτὸν. Καὶ γινώσκοντες οὖσα ἐν ῥύσει αἱμαρταῖς, ἔτι δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ ἀπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελῆθεισα, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθεῖσα, ἀκῶσα σι

πρὸς τοῦ ἰησοῦ, ἐλθεῖσα, ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπου ἐν, ἠψατο τοῦ ἱμαλίου αὐτοῦ. Ἐλεγε γὰρ ἑαυτῇ, ὅτι κἀν τῶν ἱμαλίων αὐτοῦ ἀψώμαι, σωθήσομαι,

καὶ

καὶ

ἢ διθέως, ἔξερανθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἢ ἔγνω τὸ σῶμα αὐτῆς, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ διθέως ὁ ἴσ' ἐπιγνῆς ἐν ἑαυτῷ, τὴν ἔξ αὐτῆς διώαμιν ἔξελεῖσθαι, ἐπερραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε. τίς μου ἤψατ' ἤρ' ἰματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντάσε, ἢ λέγεις τίς με ἤψατο; παρεβλέπετο ἰδοὺ τὴν τῆτο ποιήσαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμωσα, εἶδε ἃ ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἤλαθε καὶ παρεσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θυγατερ, ἡ πίστις σε σέσωκέσε, ὑπάγε εἰς εἰρωμένην, ἢ ἰδοὺ γῆρας ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Εἰς κοιμηθεῖσας, ἢ λέγε οἶον βέλει.

Εκ τοῦ κατὰ Ἰωσήφην. 15.

Ἰπεν ὁ κς, πρὸς σδὺ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰδαίους. Ὁ πῆρ με ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὐ μάλλον ἐζήτομαι αὐτὸν οἱ ἰδαῖοι ἀποκτείναι, ὅτι ἐμόνον ἔλυστο τὸ σάββαρον, ἀλλὰ ἢ πατέρας ἰδίου, ἔλεγε τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιοῦν τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο ἕν ὁ ἴσ' ἢ εἶπεν αὐτῶ. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν. ἐδύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἑαυτὸν οὐδὲν, ἐδὺ μὴ βλέπη τὸν πατέρα ποιόντα. ἀ γὰρ δὺ ἐκείνος ποιῶν, ταῦτα ἢ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, ἢ μείζονα τούτων δεῖξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡς πρὸς γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει σδὺ νεκρὰς καὶ ζωοποιεῖ, ἕτως καὶ ὁ υἱὸς, ἕς θάλει

ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κείνει ἐδεία, ἀλλὰ τὴν κείσιν πᾶσαν, δέδωκε τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες πρῶσι τὸν υἱόν, καθὼς ἡμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ μὴ ἡμῶσι τὸν υἱόν, οὐ πρῶσι τὸν πατέρα, τὸν πέμψω ἄνω αὐτὸν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, ἢ πρῶσι τῷ πέμψω ἡμῶσι, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ἢ εἰς κείσιν ἐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέθηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

ἔτερον. Εκτὸς κατὰ Ἰωσήφην. 15. Ἰπεν ὁ κς, πρὸς σδὺ ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰδαίους. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πρῶσι τῷ πέμψω ἡμῶσι, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ἢ εἰς κείσιν ἐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέθηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐρχεται ὥρα, ἢ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκίσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἢ οἱ ἀκίσαντες, ζήσονται. Ὡς πρὸς γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἐδῶκε ἢ τῷ υἱῷ, ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ, ἢ ἐξουσίαν ἐδῶκεν αὐτῷ ἢ κείσιν ποιεῖν. Ὁ υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν, μὴ θαυμάζετε τῆτο. Ὁ υἱὸς ἐρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τῷ κόσμῳ ἀκίσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ἢ ἐκπορεύονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς δόξασιν ζωῆς. οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς δόξασιν κείσεως. Οὐδὲ διώμα εἰς ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐδὲν. καθὼς ἀκῶ, κείνω. ἢ ἡ κείσις ἢ ἐμῆ, δικαία ἐστίν. Ὁ υἱὸς ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῆς πέμψαντός με πατρός.

ἔτερον.

ἕτερον. Ζήτει, τῆ δ', τῆς γ', ἐβδομάδος, Γωθίνου.

ἕτερον. Ζήτει, τῆ ε', τῆς γ', ἐβδομάδος, Γωθίνου.

ἕτερον. Ζήτει, τῆς ε', τῆς γ', ἐβδομάδος, Γωθίνου.

Εἰς σεισμόν.

Ἐκτὸ κατὰ Ματθαῖον. λ η̄.

Ὡ καὶ ῥέει κείνω, ἐμβόηπι τῶ ἰησοῦ εἰς πλείον, ἠκολούθησαν αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδὲ σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῆς κυμάτων. αὐτὸς δὲ ἐκὰθ' ἑαυτοῦ καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγείρωσαν αὐτὸν, λέγοντες, κέ, σῶσον ἡμᾶς ἀπολύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς, τί δεισιέστε ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεῖς, ἐπέμισησε τοῖς θύεμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλιῶν μεγάλη. οἱ δὲ ἀνδρῶποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, ποταπὸς ἐστὶν ἔπος, ὅτι καὶ οἱ θύεμοι καὶ ἡ θάλασσα, ὑπακούουσιν αὐτῶ.

Εἰς ἐμπρησμόν.

Ἐκτὸ κατὰ Λουκᾶν. μ η̄.

Ὡ καὶ ῥέει κείνω, προσελθὼν τῶ ἰησοῦ τῶ μαθητῶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῶ, ἔπι-σάτε, εἰδὸ ῥητήρια, ἔπι τῶ ὀνόματί σου ἐκβάλλονται δαιμόνια, καὶ ἐκωλύονται αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῶν οἷς, μὴ κωλύετε, ὅς γ' οὐκ ἐστὶ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶν. Ἐγένετο ὅτι ἐν τῶ συμ-πληροῦσθαι ταῖς ἡμέραις τῆς συναλύψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρῶτον αὐτῶ ἐσήειξε, ἔπειτα εἰσελθεῖν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς

πρὸς ἑαυτῶ. καὶ προσελθόντες, εἰσηλθόντες εἰς κόμην σαμαρείαν, ὥστε ἐπιμάσαι αὐτῶ. καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτῶν, ὅτι τὸ πρῶτον αὐτῶ, ἡ πόρ-ρουόμενοι εἰς ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες ὅ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ ἰωάννης, εἶπον, κέ θέλεις εἰπομεν, πῶς καταβλώσῃς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ συναλύσῃ αὐτῶν ὡς καὶ ἡλίας ἐποίησε; γραφεὶς δὲ ἐπέμισησαν αὐτοῖς, καὶ ἐπροβύθησαν εἰς ἐτέρην κόμην.

Εἰς ἀνομιλίαν καὶ ἐπιβία βασιλείας.

Ἐκτὸ κατὰ Μάρκον. κ γ̄.

Ὡ καὶ ῥέει κείνω, Προσκαλεῖται οἷς ἑαυτοῦ δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο αὐτοῦ λέγειν, δύο δύο, καὶ ἐδί-δου αὐτοῖς ἕξασίδη τῶν πιάτων τῶν ἀκαθάρτων. Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἐν ἀέρωσιν εἰς ὄδον, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλ' ὑπο-δεδεμένους σανδάλια. καὶ μὴ ἐνδύ-σασθε δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, ὅπου δὴ εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μείνετε, ἕως δὴ ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι ἐδὴ μὴ δέξονται ὑμᾶς, μὴ ὅτι ἀκῶσιν ὑμῶν, ἐκπερὸ ῥημοῦ ἐ-κείθεν, ἐκλινάξατε τὸν χεῖν τὸν ὑπο-κάτω τῶ ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν, δυνάτο-τερον ἔσται σοδομοῖς ἢ γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κείνης, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοή-σωσι, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξεβά-λον. καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ, πολλοὺς ἀρ-ρώστους, καὶ ἐθεράπευον το.

Εἰς

Εἰς Ἐπιδρομῶν ἐθνῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκαῦ. ο.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, Παρήσαν πνές ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ, ὡς τῆς γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα, πλᾶτος ἐμίξε μετὰ τῆς θυσιῶν αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς, δοκεῖτε, ὅτι οἱ γαλιλαῖοι οὗτοι, ἀμαρτωλοὶ ὡς ἅπαντες ἐστὶν γαλιλαῖος ἐχθρόν, ὅτι τῶν αὐτῶν πεπόνθασι; ἐχθ. λέγω ὑμῖν. ἀλλ' ἐδὴ μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολείθε. Ἡ ἐκείνοι οἱ δὲ καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἐπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ σιλῶαμ, καὶ ἀπέκτενεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι ἐπιδοφειλέται ἐχθρόν, ὡς ἅπαντας θύεσ, ἐστὶν κατοικῆντας ἐν ἱερουσαλήμ; ἐχθ. λέγω ὑμῖν. ἀλλ' ἐδὴ μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολείθε. Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν. συκίῳ εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυθμῆν, καὶ ἦλθε ζητῆν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εἶδεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν. ἰδὲ τρία ἡττὴ ἔρχομαι, ζητῆν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εἶδίσκω, ἐκκοψον αὐτὴν, ἵνα ἴ και τὴν γλῶσσαν καταργῆ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ. κύριε, ἀφες αὐτὴν καὶ τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω ὡς αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρία, καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτὴν.

Εἰς ἐπέλασιν τῆς σαρακηνῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκαῦ.

Τὸ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τῶν ἡμερῶν, τῆς ἀναλήψεως. Ζήτησ, εἰς τῶν ἰς, ἔσ' αὐγέσε μὲν ὁσ.

Εἰς πᾶσαν ἐπίσην.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκαῦ.

Εἶπεν ὁ κς τὴν ὡραβολὴν ταύτην. κελτὶς ἴς λῶ ἐν ἰνι πόλει, τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος.

Ζήτησ βαβῶν ἰς, Λουκαῦ.

Εἰς ἐξομολογούμενων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκαῦ. οή.

Ω καιρῶ ἐκείνῳ, ἦσαν ἐγγιζόντες τῷ ἰς, πάντες οἱ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ, ἀκείν αὐτοῦ καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες. ὅτι ὁδοῖ ἀμαρτωλὸς προσδέχεται, καὶ σωεῖ αὐτοὺς. Εἶπε δὲ ὡς αὐτοῦ τὴν ὡραβολὴν ταύτην, λέγων. τίς ἀνὸς ἐξ ὑμῶν ἐχθρὸν ἕκατὸν ὡραβῶτα, καὶ ἀπλήσας ἐν ἐξ αὐτῆς, οὐ καταλείπει τὸν ἐν ἰσραὴλ ἐκείνῳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωθὸς, ἕως εὐρησῆ αὐτὸ καὶ εὐρών, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, χαίρων. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ ἐστὶν φίλους, καὶ ἐστὶν γείτονας, λέγων αὐτοῖς. συγχάρητέ μοι. ὅτι εὐρον τὸ ὡραβῶτόν μου τὸ ἀπολωθὸς. Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔπως χαρὰ ἔσαι ἐν τῷ ἐνῶ, ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοῶντι, ἢ ἐπὶ ἐν ἰσραὴλ ἐκείνῳ ἐκείνῳ δικαίῳ, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἡ ἴς γυνὴ; δραχμᾶς ἔχουσα δέκα, ἐστὶν ἀπολέσῃ δραχμῶν μίαν, ἐχθρὸν ἀπὸ λύχνον, καμσαρεῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὐρησῆ καὶ εὐρεῖσθαι, συγκαλεῖ τὰς φίλας, καὶ τὰς γείτονας λέγουσα. συχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρον τὴν δραχμὴν ἡ ἀπώλεσται; ἔπως

ἔπως λέγω ἡμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώ-
πιον τῆς ἀγγέλων τοῦ θεοῦ, ὅτι σὺ ἀ-
μαρτωλῶ μετάνοῃσι.

Ἐπι Ἰσομολογουμένων γυναικῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Γωθόνων. κ η.

Ὡς καιρῶ ἐκείνῳ Ἀγγελοὶ τῶ ἱεροῦ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαιοὶ, γυναῖκα ἐ-
πι μοιχείᾳ κατελημμένῳ. καὶ σή-
σαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῷ.
διδάσκαλε, ταύτην δύο ἄνδρες ἐπαυτο-
φώρω μοιχοῦσιν ἄνδρα, ἐν τῷ νόμῳ
ἡμῶν μωσῆς ἐνετείλατο, τοῖς τοιαύ-
τοις λιθοβολεῖσθαι. σὺ ἔν, τί λέγεις;
Ἦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτὸν,
ἵνα ἔχῃσι κατηγορεῖσθαι κατ' αὐτοῦ.
Ὁ δὲ ἰσκάτω κύψας, τῶ δ' ἀκτύλῳ ἔ-

γραφεν εἰς τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐπέμνησεν ἔ-
ρωτῶντες αὐτὸν δύο ἀκούψας εἶπε πρὸς
αὐτοὺς. ὁ δὲ ἀμαρτίας ὑμῶν, πρῶ-
τος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῆ βαλέτω. καὶ πά-
λων κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν
γῆν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῷ συνειδή-
σεως ἐλεγχόμενοι, ἔξήρχοντο εἰς κα-
θεῖς. Δύο ἄνδρες δὲ πρὸς πρῶτον
ἄνδρα, ἕως τῆς ἑσχάτων. καὶ κατελήφθη
ὁ ἰσ, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα. Ἀνακύ-
ψας δὲ ὁ ἰσ, καὶ μηδὲν εἰς θεασάμενος,
πλὴν τῷ γυναικός, εἶπεν αὐτῇ πᾶσι εἰσὶν
ἐκείνοι οἱ κατηγοροῦντές σου; εἰς σε κατέ-
κεινεν; Ἡ δὲ εἶπεν εἰς κέ. Εἶπε δὲ αὐ-
τῇ ὁ ἰσ, εἰς ἐγώ σε κατακείνω. πορεύε-
ται δὲ τὸν νῦν, μηκέτι ἀμαρτάνε.

Τέλος καὶ τῶ θεῶ χάρις.

Ἡ τῆς τετραδίου κατὰ τὰς ἀκολουθίας.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π.

Ἀπαντᾷ εἰς τετραδία, πλὴν τοῦ π, πεντάδιον.

ἰδὲ τὸν. Μεταξὺ τῶν ξ ε, καὶ τῶν ζ ε, μετὰ ταῦτα
ἐσαυρώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ
τῆς θαλάσσης. Μεταξὺ τοῦ ξ ε, καὶ τοῦ ζ ε, ὅτε ἔβ
ἤρθησαν, λέγει πρὸς σίμωνι πέτρον.

Τὸ παραληπόμενον, μεσόντων κεφαλαίων τοῦ
κατὰ Ματθαῖον ἀγίου διαγγελίου

Μεταξὺ τοῦ δ, καὶ τοῦ ε, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις,
παρὰ Μεταξὺ τοῦ ε, καὶ τοῦ ζ, ἰδὼν δὲ πολλοὺς Ἰου
δαίους καὶ σαδδουκαίους, ἐρχομένους ἐπὶ τὸ Σάππι
μα αὐτῷ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἡμεῖς ἐρχόμενοι, τίς ὑπέ
δειξεν ἡμῖν φυγῆν ἀπὸ τῆς μελλούσης οὐρανῶς ποιήσατε
οὐκ ἀκαρπῆς ἀγίου τῆς μετανοίας καὶ μηδὲ οὐκ τελέ
γειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα ἐχούμεν τὸν ἀβραάμ. λέγου γὰρ
ἡμῖν ὅτι ἰσχυροὶ ἐσθε ἐκ τῆς λείων τούτων ἐγχείρας
τέκνα τῆς ἀβραάμ. ἠδὲ καὶ ἡ ἀξίτητος πύρις ἵκαν
οὐκ ἐνδύσαν κείται. πάντες οὐκ ἐνδύσαν κείται κερ
πὸν καλόν, ἐκκόπεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν
βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετανοίαν. ὁ δὲ ὅστις ἴσχυρος
ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ὄσιν, οὐκ ἐμὶ ἵκανός ἐστι
ὑποδημάτων βασιλεῦσαι αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνι
ματι ἀγίου καὶ πυρὸς. οὐ τὸ πῦρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
καθαρίσει τὴν ἀλαμάν αὐτοῦ, καὶ σιωαζει τὸν σίτον
αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀλάμην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἀχρεῖον κατακαύσει
πυρὶ ἀσβέσω. τότε, παρὰ. Μεταξὺ τοῦ μ δ, καὶ τοῦ
ν ε, καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν. ἦλθεν εἰς τὴν. Μεταξὺ
τοῦ μ η, καὶ τοῦ μ θ, ἐπὶ δὲ αὐτοῦ, καλοῦντος τοὺς.
Μεταξὺ τοῦ μ δ, καὶ τοῦ ν ε, λέγων. ἰδὼν ἐξ ἠλθε
Μεταξὺ τοῦ ν ε, καὶ τοῦ ν β, ἄλλω παραβολῶν πα
ρέδωκεν αὐτοῖς λέγων. ὁμοιωθῆ. Μεταξὺ τοῦ ν β,
καὶ τῶν γ, ἄλλω παραβολῶν παρέδωκεν αὐτοῖς λέ
γων. ὁμοιωθῆ. Μεταξὺ τῶν δ, καὶ τῶν ε, πάλιν,
ὁμοίω. Μεταξὺ τῶν ζ, καὶ τῶν η, καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰη
σοῦς. εἶδε πολλῶν. Μεταξὺ τοῦ ζ β, καὶ τῶν ζ γ, καὶ
μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς. ἦλθε παρὰ. Μεταξὺ τῶν ο, ε,
καὶ τοῦ ο γ, καὶ ἐλυτῆθησαν σφόδρα. Ἐλθόντων δὲ
αὐτῶν εἰς καπερνάουμ, προσῆλθον. Μεταξὺ τῆς δια
κοπῆς τῶν ο ε, καὶ τῶν ο ζ, διατῆτο. ὁμοιωθῆ. Μετα
ξὺ τῶν π ε, καὶ ἐλθόντι αὐτῶν εἰς τὸ ἱερὸν. προσῆλθον
αὐτῶν δίδω. Μεταξὺ τῶν π ε, καὶ τῶν π ζ, τί δὲ ὑμῖν
δοκεῖ ἀνθρωπογενεῖς. Μεταξὺ τῶν π ζ, καὶ τῶν π η, ἄλλ
ω παραβολῶν ἀκούσατε. ἔνδρα ποικίλους. Μεταξὺ
τῶν π η, καὶ τοῦ π θ, διατῆτο, λέγου ὑμῖν. Μεταξὺ
τῶν π θ, καὶ τοῦ ς, καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς πάλιν εἶπεν
αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων. ὁμοιωθῆ. Μεταξὺ
τοῦ ς, καὶ τοῦ ε, τότε πορεύθεντες οἱ φαρισαῖοι,
συμβῆλαιοι ἐλάβον. Μεταξὺ τοῦ ε, καὶ τοῦ ε, β, ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. προσῆλθον ἐν αὐτῶν οἱ. Μεταξὺ τῶν
ε, β, καὶ τῶν ε, γ, οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐπι
μύσσει τὸν σαδδουκαίους, συνηχῆθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ
ἐπὶ ῥατῆσεν εἰς ἐξ αὐτῶν, ναυμικὸς κείρων αὐτὸν καὶ.
Μεταξὺ τῶν ε, ζ, καὶ τῶν ε, η, καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐ
πορεύετο ἀπὸ τῆς ἱερῶς, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ ὅτι.

Τὸ παραληπόμενον, μεσόντων κεφαλαίων τοῦ
κατὰ Λουκᾶν ἀγίου διαγγελίου.

Ἀπὸ τῶν δ, τῆς α, διακοπῆς, καὶ ἀγίων τὸν ὄνομα
αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς ἄνευ καὶ ἡμεῶν τοῖς φο
βημένοις αὐτόν, ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῶν διε
σκόρπισεν τὸν ῥηθῆναι δεινὰ καρδίας αὐτῶν. δυ
νάτας καθεύει ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινῶς. πει
νῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλυτῶντας ἐξ ἀπέ
στελε κενῶς. ἀντελάβετο ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῶν, μνη
σύναι ἐλέους κατὰ τὸν ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡ
μῶν τῆς ἀβραάμ καὶ τὸ σπέρματι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
ἠμνησε δὲ. Ἐπέσει διακοπῆς, τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.
τῶν λαῶν αὐτοῦ. καὶ ἠγειρε κέρως σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῶ
οἴκῳ δαβὶδ τῶ πατρὸς αὐτοῦ. κατὰ τὸν ἐλάλησεν δια

κόματος τῆς ἀγίων ἡμῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτῶν σω
τηρίαν ἐξεχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μι
σῶντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἐλεος μετὰ τῆς πατῆρος ἡμῶν
καὶ μνησύναι διαθήκης ἀγίας αὐτῶν. Ὁ ρκονδὸν ὁμο
σε πρὸς ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν τῶν δ, ἔδει ἡμῖν ἀ
φύβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυθέντας. λατρεῖν αὐ
τῶν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσυνῇ, πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν. τῆς διακοπῆς τῶν αὐτῶν κεφαλαίου.
τῶν δ, ἔδει γινώσκιν σωτηρίας τῶν λαῶν αὐτῶν. ἐν ἀρετῇ
ἀμαρτιῶν διασπλάγγνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν. ἐν οἷς ἐ
πέσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὑψους, ὅτι φάνα τοῖς
ἐν σκοτει καὶ σκιά θανάτου καθήμενοις. τοῦ κατὰ
θλίψαι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εὐρωῆς. τῶ δ. Με
ταξὺ τῶν ι, καὶ τῶν ι α, καὶ αὐτῶς. ἦλθον εἰς. Μεταξὺ
τοῦ ι ε, καὶ τῶν ι ε, καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος περὶ αὐτῶν εἰς
πάντα τὰ πον τῆς περὶ χάρις ἀνασῶς δὲ ἐκ τῆς σωα
γωγῆς. εἰσῆλθε εἰς τὴν οἰκίαν. Μεταξὺ τῶν ι ε, καὶ
τῶν ι ζ. Ἐγύμνο δὲ ἐν τῶν ὄχλων ὅτι κείσται αὐτῶν
τῶν ἀκρῶν τὸν λόγον τῶν θεῶν, καὶ αὐτῶς. ἦλθον παρὰ.
Μεταξὺ τῶν ι ζ, καὶ τῶν ι η, καὶ ἐγύμνο ἐν τῶν εἶνα αὐτῶν,
ἐν μιᾷ. Μεταξὺ τῶν ι η, καὶ τῶν ι θ, καὶ ἐγύμνο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν καὶ αὐτῶς. ἦλθον ἀσκαν καὶ ἦσαν. Μεταξὺ
τῶν ι θ, καὶ τοῦ κ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξ ἠλθε καὶ εἶδε κείτε.
Μεταξὺ τῶν κ α, καὶ τῶν κ β, ἐγύμνο δὲ σαββάτων δ. α
τέρως πρῶτον. διαπορεύεσθαι αὐτὸν δίδω. Μεταξὺ τοῦ
κ β, καὶ τῶν κ γ, αὐτοὶ δὲ ἐπλήθησαν ἀνοίας, καὶ διε
λαλοῦν πρὸς ἀλλήλους τί ἀν ποιήσονται ἰησοῦ. ἐγύμ
νο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. Ἐγύμνο εἰς τῶ. Με
ταξὺ τῶν κ δ, καὶ τῶν κ ε, κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησιν τοῖς
προφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν. πλὴν, καὶ ὑμῖν. Μετα
ξὺ τῶν κ ε, καὶ τῶν κ σ. Καὶ ἐγύμνο ἐν τῆ εἰς ἡς, ἐπορεύε
εἰς πολλῶν. Μεταξὺ τῶν λ γ, καὶ τῶν λ δ, καὶ ἐγύμνο ἐν τῶ
καθεύει καὶ αὐτῶς, διαδίδω κατὰ πολλῶν. Μεταξὺ
τῶν λ δ, καὶ τῶν λ ε, σωμιόντος δὲ ὄχλων πολλῶν, καὶ τῶν κα
τατόλιν ἐκπορεύομένων πρὸς αὐτόν εἶπε διαπραβ
λῆς. Ἐξ ἠλθεν ὁ ἀπειρῶν. Μεταξὺ τῶν λ ε, καὶ τῶν λ ζ,
καὶ ἐγύμνο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτῶς. Ἀνέβη εἰς πολλῶν.
Μεταξὺ τῶν λ ζ, καὶ τῶν λ η, καὶ κατέπλωσεν εἰς τὴν
χάραν τῆς γαδάρων, ἥτις ἔστιν ἀντὶ πέραν τῆς γα
λιλαίας. ἐξελθόντι δὲ αὐτῶν ὅτι τὴν γλῶσσαν, ἀκλυπ
σειν. Μεταξὺ τῶν λ η, καὶ τῶν λ θ, Ἐγύμνο δὲ ἐν τῶν ὑπο
σφραῖσαι τὸν ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος. ἦσαν
γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν. καὶ ἰδὼν ἠλθεν ἀνῆρ
εἰ ὄνομα. Μεταξὺ τῶν μ α, καὶ τῶν μ β, ἠδὲ ἡμέρα ἠρ
ξατο κλίειν, προσελθόντες δὲ οἱ δίδωκα εἶπον αὐ
τῶν ἄπο. Μεταξὺ τῶν μ γ, καὶ τῶν μ δ, ἔλεγε δὲ πρὸς
πάντας. ἥτις θέλει. Μεταξὺ τῶν μ δ, καὶ τῶν μ ε, ἐγύ
μνο δὲ μετὰ τῶν λόγους τούτους ὡς εἰ ἡμέρας ὅκτω,
καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον. Μεταξὺ τῶν μ ε, καὶ τῶν μ ε,
ἐγύμνο δὲ ἐν τῆ εἰς ἡμέρα κατελθόντων αὐτῶν.
ἀπο τοὺς ὄρους. Μεταξὺ τῶν μ ε, καὶ τῶν μ ζ, πάντων τῶν
θαυμαζόντων ὅτι πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς εἶπε
πρὸς τῶν μαθητῶν αὐτῶν, εἶδε. Μεταξὺ τῶν ν α, καὶ
τῶν ν β, καὶ γραφῆς πρὸς τοὺς μαθητῶν, εἶπε. πάντα
μοι. Μεταξὺ τῶν ν γ, καὶ τοῦ ν δ, ἐγύμνο δὲ ἐν τῶν πο
ρεύεσθαι αὐτῶν καὶ αὐτῶς, εἰσῆλθεν εἰς κῆρυμ. Μετα
ξὺ τῶν ν ε, καὶ τῆς διακοπῆς αὐτῶν, εἶπε δὲ πρὸς τῶν μα
θητῶν αὐτῶν. διατῆτο. Μεταξὺ τῶν ν ε, καὶ τῶν ν ε. Εἶ
πε δὲ αὐτῶν ὁ πέτρος, κύριε πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβο
λῶν λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας. Εἶπε δὲ. Μεταξὺ τῶν ο α,
καὶ τῶν ο β. Ἐλεγε δὲ, τί νι ὁμοίω, ὅτιν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ, καὶ τί νι ὁμοίωσα αὐτῶν, ὁμοίω ὅτιν κέκω. Με
ταξὺ τῶν ο β, καὶ τῶν ο γ, καὶ ἰδὼν εἰσὶν ἔχρατοι οἱ ἔσονται
πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔχρατοι. ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ, προσῆλθοντινες φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῶν,
εἰ ελθε. Μεταξὺ τοῦ ο γ, καὶ ο δ. Καὶ ἐγύμνο ἐλθεῖν
αὐτόν, εἰς οἶκον. Μεταξὺ τῶν ο ε, καὶ τῶν ο ε, ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῶν, ἀνδραπέδοις. Μεταξὺ τῶν ο θ, καὶ τῶν π, ἔλεγε
δὲ πρὸς τῶν μαθητῶν αὐτῶν. ἀνδραπέδοις. Μεταξὺ
τῶν π δ, καὶ τῶν π ε, καὶ ἐγύμνο ἐν τῶν πορεύεσθαι αὐτόν
εἰς ἱερουσαλήμ καὶ αὐτῶς διήρχετο διαμέσου σαμα
ρίας.

τα
α.
β.
α.

ο ε.
ι.

σχ ε.
β.

ρ α.
β.

ρ γ.
β.

ρίας, καὶ γαλιλαίας, καὶ εἰσέρχόμενον αὐτὸς εἰς τινὰ
 Μεταξὺ τῶν π ζ, καὶ τῶν π η. Εἶπε δὲ καὶ παραβολὰς
 αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσδεχέσθαι, καὶ μὴ ἐκ-
 καλεῖν, λέγων, καί τις Μεταξὺ τῶν π η, καὶ τῶν π θ,
 πλὴν ὁ υἱὸς τῶν ἀνδρῶν ἐλθὼν ἀρα δρῆσει τὴν πί-
 σιν ὅπῃ τῆς γῆς. Εἶπε δὲ, καὶ πρὸς τινὰς πεποιθότας
 ἐφ' ἑαυτῶν ὅτι εἰσὶ δίκαιοι καὶ ἐξουδενούωτας τῶν λοι-
 πῶν, τὴν παραβολὰν. Μεταξὺ τοῦ ι δ, καὶ τοῦ ι ε,
 ἀκούοντων δὲ αὐτοῦ ταῦτα, προσεῖς εἰ πεπαραβο-
 λῶν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι εἰς ἑρρασαλήμ, καὶ δο-
 κεῖν αὐτοὺς, ὅτι παραχρημα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ
 θεοῦ ἀναφανεῖσθαι. εἶπεν οὖν, ἀνδραποσ. Μεταξὺ
 τοῦ ι ε, καὶ τοῦ ι ς, καὶ ἐρῶ. Ὡς ἠγγίσειν. Μετα-
 ξὺ τῶν ι θ, καὶ τοῦ ρ β ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν,
 τὴν παραβολὰν ταύτην. Μεταξὺ τῶν ρ β, καὶ τῶν ρ γ,
 ἀκούοντος δὲ παντὸς τῶν λαῶν. εἶπε. τοῖς μαθηταῖς.
 Μεταξὺ τῶν ρ γ, καὶ τῶν ρ δ, Ταῦτα αὐτοῖς λαλοῦ-
 ντων, αὐτὸς ὁ ἰησοῦς, ἐσηνείμασεν αὐτοῖς.

κ. ζ.
 μ. θ.
 τ. μ.
 ς.

Τὸ παραλειπόμενον, μεσάντων κεφαλαίων τοῦ
 κατὰ Μάρκον ἀγίου εὐαγγελίου.

Μεταξὺ τῶν α, καὶ τῶν β, καὶ ἐρῶ ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις. ἤλθεν ἰησοῦς. Μεταξὺ τῶν δ, καὶ τῶν ε. Καὶ δι-
 δέως ἐκ τῆς σωμαγωγῆς ἐξεληθόντες. ἤλθον εἰς τὴν
 οὐκίαν. Μεταξὺ τῶν ς, καὶ τῶν ζ. Ὁ δὲ ἐξελεθὼν ἤρξατο
 κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μη-
 κέτι αὐτὸν δυνάσθε φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλ-
 λ' ἐξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἴσθαι, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν
 πανταχοῦθεν. Καὶ πάλιν, εἰσῆλθεν εἰς κα. Μεταξὺ
 τῶν ζ, καὶ τῶν η, καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν,
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐ-
 τὸν, καὶ παραγῶν, οἱ δὲ ἐν. Μεταξὺ τῶν θ, καὶ τῶν ι, καὶ ἐ-

ι θ.
 ι.

ῥήετο παρὰ πορδεῖσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς, Μεταξὺ τῶν ι, καὶ
 τῶν ι α, καὶ ἐξεληθόντες οἱ φαρισαῖοι, διδέως μετα-
 ξὺ ἠρωδιανῶν, συμβέβηεν ἑποῖεν κατ' αὐτοῦ ὅπως.
 Μεταξὺ τοῦ ι ε, καὶ τῶν ι ς. Ὅτε δὲ ἐρῶετο καταμό-
 νας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν. Σὺ τίς. Μεταξὺ
 τῶν ι ζ, καὶ τῶν ι η. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 ὀφίας ῥηομένης. διέλεθον. Μεταξὺ τῶν ι θ, καὶ τῶν ι α.
 καὶ διὰ περάσαντες τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ πλοῖῳ πάλιν εἰς
 τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἠὲ πα-
 ρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ ἰδὲ. Ἐρχεται πρὸς αὐτὸν εἰς.
 Μεταξὺ τῶν λ, καὶ τῶν λ α, καὶ πάλιν. ἐξελεθὼν ἤρξεν.
 Μεταξὺ τῶν λ β, καὶ τῶν λ γ. Καὶ ἐπιρώτη-
 σε τοὺς γραμματεῖς, τί συζητεῖτε πρὸς αὐτοὺς. Καὶ
 ἀποκρίθεις εἰς ἐκ τῶν ὄχλου εἶπε, διδασκαλε. Μετα-
 ξὺ τοῦ μ, καὶ τοῦ μ α. Οἱ δὲ ἠγόρευον τὸ ῥήμα, καὶ ἐ-
 φοβοῦντο αὐτὸν ἕπερωτῆσαι, καὶ ἤλθεν εἰς. Μεταξὺ
 τοῦ μ ζ, καὶ μ η, καὶ ἔρχονται εἰς ἱεριχοῦν, καὶ ἐκπορεύ-
 μενον αὐτὸς ἀπο. Μεταξὺ τῶν ν β, καὶ τῶν ν γ. Καὶ ἤρ-
 ξατο ἐν παραβολαῖς λέγειν. ἀμπελών. Μεταξὺ
 τοῦ ν ς, καὶ τοῦ ν ζ. Καὶ ἐλεγε αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκίᾳ
 αὐτοῦ. βλέπετε. Μεταξὺ τοῦ ξ δ, καὶ τῶν ξ ε. Καὶ δι-
 δέως ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται. Μεταξὺ
 τῶν ξ η, καὶ τοῦ ξ θ. Καὶ ἦδη ὀφίας ῥηομένης ἐπεὶ ἴσθαι
 παρασκῆψεν ὅτι πρὸς σάββατον. ἤλθεν ἰωσήφ.

κ. δ.
 μ. θ.
 β.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐν τῇ σωμαγωγῇ εἶπεν διαγ-
 γελῶν τε καὶ ἀποστόλων ἑστὶ τοῦ χρόνου ἐβδομαδῶν,
 ἀρχεται ἡ πρώτη κυριακὴ ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ ἀν-
 τιπαύου. ἐν δὲ τοῖς κανονίοις ἡ ἀγία καὶ μεγάλη κυ-
 ριακὴ τοῦ πάου, λέγεται πρώτη, ἡ δὲ τοῦ ἀντιπαύ-
 ου δούτου, καὶ οὕτως ἀκολουθῶσιν αἱ ὀπίλοιποι εἰς
 τῆς πεντηκότης.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ